

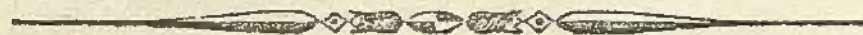
V/51
30

W 51
30

С О Б Р А Н І Е

ДРЕВНИХЪ ГРАМОТЪ И АКТОВЪ

ГОРODOBЪ МИНСКОЙ ГУБЕРНИИ, ПРАВОСЛАВНЫХЪ МОНАСТЫРЕЙ,
ЦЕРКВЕЙ И ПО РАЗНЫМЪ ПРЕДМѢТАМЪ.

Z B I Ó R

DAWNYCH DYPLOMATOW I AKTOW

MIAST MIŃSKIEJ GUBERNII, PRAWOSŁAWNYCH MONASTERÓW, CERKWI
I W RÓŻNYCH SPRAWACH.

XX-8514

МИНСКЪ.

Въ Губернской Типографіи.

1848.

Печатать позволяется, съ тѣмъ, чтобы по напечатаніи предста-
влено было въ Ценсурный Комитетъ узаконенное число экземпляровъ.
Вильна. 6-го Сентября 1848 года.

Ценсоръ *Иванъ Вашкельсизъ.*

1128-хх

2007231652

ДРЕВНИХЪ МИНСКИХЪ
ГРАМОТЪ.

По распоряженію Высшаго Начальства, учреждена была Минскимъ Гражданскимъ Губернаторомъ въ 1845 году временная Коммисія для собранія древнихъ грамотъ и актовъ, хранящихся въ Городскихъ Архивахъ и Православныхъ Монастыряхъ Минской Губерніи. Въ занятіяхъ сей временной Коммисіи принимали участие: Ректоръ Минской Семинаріи Архимандритъ Геласій, бывшій Директоръ Архангельской Гимназіи Статскій Совѣтникъ Жуковский, Борисовскаго уѣзда Предводитель Дворянства (нынѣ Почетный попечитель Минской Гимназіи) Графъ Тышкевичъ, Коллежскій Ассесоръ Маляфевъ, Титулярный Совѣтникъ Гласко и Чиновникъ Массальскій.

Грамоты и акты собранныя сею Коммисіею взяты изъ подлинныхъ хранящихся въ Архивахъ городовъ и Монастырей, а некоторые изъ лавочныхъ книгъ. Каждая грамота печатана натою языкомъ и тѣми буквами, какъ писана

DAWNYCH DYPLOMATOW
MIŃSKICH.

Z rozporządzenia Wyższej Zwierzchności, w roku 1845 назначена была przez Mińskiego Cywilnego Gubernatora czasowa Komissija, dla zebrania dawnych Dyplomatow i Aktow, zachowujących się w Archiwach Miejskich i w Prawosławnych Klasztorach Mińskiej Gubernii. W zajęciach się Komissii byli uczestnikami: Rektor Mińskiego Seminarium Archimandryt Gelaziusz, były Dyrektor Archangielskiego Gimnazjum Radea Stanu Żukowski, Marszałek Powiatu Borysowskiego (dziś Kurator honorowy Gimnazjum Mińskiego) Hrabia Tyszkiewicz, Assesor Kollegialny Małasiejew, Radea Honorowy Hłasko i Urzędnik Massalski.

Zebrane przez Komissiją Dyplomata i Akta, wypisane są z autentykow zachowujących się w Archiwach miast i Klasztorow, niektóre zaś z ksiąg Aktowych. Każde dyploma, drukowane jest w tymże języku i temiż literami, jakimi pisane są

подлинникъ и дабы сохранить всевозможную точность, соблюденно при изданіи сихъ древнихъ актовъ самое правописание, съ опущеніемъ только въ печатаніи титлъ помѣщенныхъ въ древнемъ письмѣ; тщательно были свѣряемы печатанные акты съ подлинниками всеми членами временной Комиссіи, а въ концѣ каждаго акта означено изъ подлиннаго или изъ книги таковой были заимствованы.

Издавая нынѣ Минскія грамоты, казалось присебѣ не излишнимъ сказать нѣсколько словъ о древнихъ Русскихъ Княжествахъ, бывшихъ въ странѣ нынѣшней Минской Губерніи.

Въ древнихъ летописяхъ страна сія, какъ достоинствѣ Князей Русскихъ упоминается въ X и послѣдующихъ вѣкахъ: Великій Князь Владиміръ Святый, около 985 года построилъ Изяславъ (нынѣ мѣстечко Заславъ близъ Минска) (1) и далъ его въ удѣлъ сыну своему Изяславу, а раздѣляя между сыновьями своими удѣлы, между прочими, усыновленному племяннику Святополку отдалъ Туровъ (нынѣ мѣстечко въ Мозырскомъ уѣздѣ) (2).

(1) Карамзинъ, изданіе Эйверлинга 1842 года ч. I. стр. 126 и примѣч. 440. Narbutt T. III. str. 265. Letopis Daniłowicza str. 122.

(2) Карамзинъ часть I стр. 134. Strykowski wyd. Warszaw. 1766 r. str. 151.

аутентyki, а для zachowania ile można większej zgodności, utrzymana została ortografia autentyków, z opuszczeniem tylko w druku znaków skrócenia, użytych w dawném piśmie. Wydrukowane Akta, starannie były sprawdzane z autentycznymi przez wszystkich członków czasowej Komissii; w końcu zaś każdego Aktu, wyjaśniono z czego wypisany: z autentyku, czy z jakiej księgi.

Przy niniejszém wydaniu dyplomatów Mińskich, nie zbyteczną jest rzeczą wspomnieć o dawnych Xięstwach Ruskich, które istniały w obrębie terazniejszej Mińskiej Gubernii.

Kraj ten, w starożytnych kronikach, jako posiadłość Książąt Ruskich, wzmiankuje się w X i następujących wiekach. Około roku 985 Wielki Xiążę Włodzimierz S. zbudował miasto Izjasław (dziś miasteczko Zasław nie daleko Mińska) (1) i oddał je w dzielnicę synowi swojemu Izjasławowi; nadzielał zaś innym synów, między innemi, usynowionemu synowcowi Święтоpełкови oddał Туров (dziś miasteczko w Mозырским powiecie.) (2).

(1) Karamzin, wyd. Ejnerlinga 1842 r. T. I. str. 126 i nota 440. Narbutt T. III. str. 265. Letopis Daniłowicza str. 122.

(2) Karamzin T. I. str. 134. Strykowski wyd. Warszaw. 1766 r. str. 151.

Городъ Минскъ въ XI вѣкѣ принадлежалъ Полоцкому Блжеству, которымъ въ 1067 году владѣлъ Всеславъ внукъ Изяслава (3); въ послѣдствіи Минскъ имѣлъ своихъ особенныхъ князей: Минскимъ княземъ Борисомъ Всеволодовичемъ въ 1102 году былъ основанъ городъ Борисовъ; около 1116 года въ Минскѣ княжилъ Глѣбъ (4). Въ 1158 году княжилъ Володаръ сынъ Глѣба (5) и воевалъ тогда съ Лятвою. Въ Туровѣ княжилъ Борисъ Георгиевичъ сынъ Георгія Долгорукаго (6); около того же времени упоминается и о Мозырѣ, который Великій Князь Георгій отдалъ брату Изяслава Черниговскаго Святославу Ольговичу (7); въ 1207 году Туровъ имѣлъ своихъ Князей изъ потомковъ Святослава Михаила (8). Въ 1275 году упоминается о князьяхъ Пинскихъ шедшихъ войною на Лятву съ другими Русскими князьями. (9). Въ XIII и XIV вѣкахъ

W XI wieku miasto Mińsk należało do Księstwa Połockiego, w którym, w roku 1067, panował Wszesław wnuk Izjasława Włodzimierzowicza (3); w późniejszych czasach Mińsk miał swoich Xiażąt udzielnych. W 1102 przez Xiażęcia Mińskiego Borysa Wszewołodowicza założone miasto Borysow; około 1116 w Mińsku panował Xiaże Hleb (4), a w roku 1158 Wołodar syn Hleba (5) który prowadził na owczas wojnę z Litwą. W Xięstwie Turowskim panował Xiaże Borys syn Jerzego Dołhorukiego (6); około tychże lat wspomina się i o Mozyrzu, przez Wielkiego Xięcia Jerzego oddanym bratu Izjasława Czernihowskiego, Swiatosławowi Olgowiczowi (7). 1207 roku Turow miał swoich Xiażąt pochodzących od Świętopelka Michała (8). W 1275 wzmiankuje się o Xiażętach Pińskich idących z innymi Xiażętami Ruskiemi na wojnę przeciw Litwie (9). W XIII i XIV wiekach, Xiażęta Litewscy, korzystając

(3) Нарамзинъ часть II стр. 43. Narbutt, T. III str. 228. Letopis Daniłowicza str. 117.

(4) Letopis Daniłowicza stron. 122. Narbutt Tom III str. 271 i 276. Нарамзинъ часть II стр. 92.

(5) Нарамзинъ част. II стр. 171. Narbutt T. III str. 295.

(6) Нарамзинъ част. II стр. 170. Strjkowski str. 197.

(7) Нарамзинъ част. II стр. 164.

(8) Нарамзинъ част. III стр. 73.

(9) Нарамзинъ част. IV. Прилб. 149. Narbutt Tom IV stron. 179.

(3) Karamzin T. II str. 43. Narbutt T. III str. 228. Letopis Daniłowicza str. 117.

(4) Letopis Daniłowicza str. 122. Narbutt T. III str. 271 i 276. Karamzin T. II str. 92.

(5) Karamzin T. II str. 171. Narbutt, T. III str. 295.

(6) Karamzin T. II str. 170. Strjkowski str. 197.

(7) Karamzin T. II str. 164.

(8) Karamzin T. III str. 73.

(9) Karamzin T. IV. nota 149. Narbutt T. IV str. 179.

Литовскія князья пользуясь ослабленіемъ Восточной Руси отъ нашествія Монголовъ, завладѣли Кіевомъ и другими княжествами Западной Руси. Но и при Гедиминѣ въ 1320 году, упоминается въ Новгородской летописи Мянскій Князь Федоръ Святославовичъ—вѣроятно, какъ изъясняетъ Карамзинъ, потомокъ Св. Владимира отъ племени Рогнядина сына Изяслава, (10) который зависѣлъ отъ Князя Литовскаго и участвовалъ въ посольствѣ Литвы въ Новгородъ. Въ 1408 году упоминается о Мянскомъ Князѣ Урустаѣ, который вмѣстѣ съ Литовскимъ княземъ Свидригайло прибылъ въ Москву подъ покровительство Великаго Князя Василія Дмитріевича (11). Въ 1505 году Минскъ былъ опустошенъ набѣгами Крымскихъ Татаръ, которые на возвратѣ своемъ были разбиты Литовскимъ войскомъ подъ Клецкомъ, (нынѣ мѣстечко Минской губерніи) (12).

Городъ Бобруйскъ упоминается въ первый разъ въ 1508 году, во время войны Великаго Князя Московскаго

з ослабленія восточной Руси черезъ нашествіе Mongoловъ, оpanowali Kijow i inne Xięstwa zachodniej Rusi. Lecz i przy Gedyminie, w roku 1320, wzmiankuje się w kronice Nowogrodzkiej Xiążę Miński Teodor Swiatosławowicz który, jak mniema Karamzin, był potomkiem S. Włodzimierza z pokolenia Izjasława syna Rogniedy (10), zależał od Xiążęcia Litewskiego, i był w poselstwie od Litwy do Nowogrodu. W 1408 wspomina się Xiążę Miński Urustaj, który, z Xiążęciem Litewskim Swidrygajła, przybył do Moskwy pod opiekę Wielkiego Xięcia Bazylego Dymitrowicza (11). W 1505 Mińsk był spustoszony przez najście Tatarów Krymskich, którzy w powrocie swoim byli rozbici przez wojska Litewskie pod Kleckiem, (dziś miasteczko w Mińskiej gubernii) (12).

Miasto Bobrujsk, wspomina się pierwszy raz w 1508 roku, w czasie wojny Wielkiego Xięcia Moskiewskiego Bazylego

(10) Карамзинъ часть IV стр. 132. примѣч. 280.

(11) Карамзинъ часть V стр. 109. Narbutt Tom VI str. 140.

(12) Narbutt част. VIII, стр. 483. Сtrykowski стр. 676.

(10) Karamzin T. IV str. 132. nota 280.

(11) Karamzin T. V. str. 109. Narbutt T. VI. str. 140.

(12) Narbutt T. VIII str. 483. Strykowski стр. 676.

Василія Івановича съ Королемъ Польскимъ Сигизмундомъ I (13). Слуцкъ былъ отданъ въ 1149 году Великимъ Княземъ Георгіемъ Владимировичемъ Святославу Ольговичу (14), а въ послѣдствіи имѣлъ своихъ Князей, потомковъ Литовскаго Князя Александра или Олелько, имѣвшаго въ супружествѣ Анастасію дочь Великаго Князя Московскаго Василія Дмитріевича; послѣдній Слуцкій Князь былъ Юрій, умершій въ 1542 году (15).

Новогрудокъ построенъ Ярополкомъ сыномъ Великаго Князя Владимира Мономаха въ 1116 году (16). По завладеніи Русскихъ Западныхъ областей Литвою, Новогрудокъ находился подъ управленіемъ особыхъ князей до 1450 года (17).

Такимъ образомъ города нынѣшней Мінской Губерніи, подобно городамъ Восточной Руси, долгое время имѣли своихъ отдѣльныхъ Князей, зависѣв-

Івановича z Królem Polskim Zygmuntem I (13). Słuck w roku 1149 oddany był przez Wielkiego Xięcia Jerzego Włodzimierzowicza Swiatosławowi Olgowiczowi (14), w późniejszych czasach miał swoich Xiażat, z potomków Xiażęcia Litewskiego Alexandra czyli Olelki, który miał w zamęstwie Anastazyę córkę W. X. Moskiewskiego Bazylego Dymitrowicza. Ostatnim z Xiażat Słuckich był Jerzy, zmarły 1542 roku (15).

Nowogródek ^zzbudowany iest przez Jaropółka syna Wielkiego Xięcia Włodzimierza Monomacha w roku 1116 (16). Po zawojowaniu zachodnich prowincii Ruskich przez Litwę, Nowogródek był rządzony przez Xiażat udzielnych do roku 1450 (17).

Takim sposobem miasta terazniejszej Mińskiej gubernii, podobnie jak miasta wschodniej Rusi, przez długi czas, mieli swoich Xiażat udzielnych, zależących

(13) Нарамзинъ част. VII. примѣч. 31 Narbutt Tom IX str. 27.

(14) Нарамзинъ част. II стр. 141.

(15) Narbutt Tom VII Прибавленіе X. стр. 108. Дочь Слуцкаго Князя Юрія Софія была въ замужествѣ за Радзивилломъ; гробъ Софіи досихъ поръ находится въ Слуцкой Православной церкви.

(16) Narbutt част. III стр. 273.

(17) Пизовскаго Історія Новогрудна год. 1759 г. стр. 128.

(13) Karamzin T. VII nota 31. Narbutt T. IX str. 27.

(14) Karamzin T. II str. 141.

(15) Narbutt T. VII dodat. X. str. 108. Córka Słuckiego Xięcia Jerzego Zofia była w zamęstwie za Radziwilłem. Grób Zofii do dziś dnia znajduje się w Słuckiej Prawosławnej Cerkwi.

(16) Narbutt T. III str. 273.

(17) Historyia Nowogródka. Pizowskiego. wyd. 1759 roku str. 128.

шихъ сначала, отъ Великихъ Князей Кіевскихъ, а въ послѣдствіи отъ Великихъ Князей Литовскихъ;—но и подъ владычествомъ Литвы и Польши, страна занимаемая нынѣ Минскою, равно и прочими Западными Губерніями, всегда именовалась Русью (18), а народъ назывался Русскими; въ семъ удостовѣряюгъ Польскіе писатели: Бѣльскій, Стрыйковскій, Гвагнинъ, Старовольскій (19) и Карпинскій. Карпинскій въ Географическомъ словарѣ, который изданъ въ 1766 году въ Вильнѣ, на польскомъ языкѣ, стр. 492 въ статьѣ Русь, означилъ: „Русь заключаетъ въ себѣ „сверхъ Руси Московской, Литовскую „Русь, которая дѣлится на Бѣлую „и Черную; Бѣлая Русь имѣетъ воеводства: Мстиславское, Полоцкое, Витебское и Смоленское; Черная Русь имѣетъ воеводства: Новогрудское,

(18) Собственно Литвою и Жмудью именовалось, пространство занимаемое нынѣшнюю Ковенскою и частью Виленской губерніи. Смотри въ Географическомъ словарѣ Карпинскаго, Литва и Жмудь стр. 327 и 616.

(19) Бѣльскаго хроника всего міра изд. 1564 г. стр. 427. Стрыйковскій лѣтопись 1582 г. издан. Варшавскаго 1766 г. стр. 110. Гвагнина въ хроникѣ Сарматіи Европейской изд. Варшав. 1768 г. стр. 323. Старовольскій въ Географіи польши изд. 1656 г. въ Вольфенбютелѣ стр. 35.

спочатку od W. Xiążąt Kijowskich, następnie od W. Xiążąt Litewskich; Iccz i pod panowaniem Litwy i Polskiej, kraj objęty dzisiaj przez Mińską także i przez insze zachodnie Gubernije, zawsze się nazywał Rusią (18), a narod Ruskim, o czém przekonują pisarze Polscy: Biel-ski, Strzykowski, Gwagnin, Starowolski (19) i Karpiński. Ostatni, w Lexykonie geograficznym, wydanym w Wilnie 1766 roku w polskim języku na str. 492. w rozdziale Ruś, tak opisuje: „Ruś, „prócz Rusi Moskiewskiej, zamyka Litewską „Ruś, która dzieli się na Białą i Czarną. „Biała Ruś ma Województwa: Mścisławskie, Połockie, Witebskie, i Smoleńskie; „Czarna ma Województwa: Nowogródzkie, „i Mińskie; i Ruś Polską, albo Czerwoną, albo Małą, która ma Województwa: „Ruskie, Bełzkie, Podolskie, Kijowskie, Wołyńskie, Braclawskie, Czerni-

(18) Litwą i Żmudzią nazywała się właściwie przestrzeń zajęta teraz przez Kowieńską i część Wileńskiej Gubernij. Patrz w Lexykonie Geograficznym Karpińskiego, Litwa i Żmudz str. 327 i 616.

(19) Belskiego Chronika całego świata, wyd. 1564 r. str. 427. Chronika Strzykowskiego 1582 edycyi Warszawskiej, 1766 roku str. 110. Gwagnina Chronika Sarmaeyi Europejskiej, edycyi Warszawskiej 1768 r. str. 323. Starowolski w Geografii Królestwa Polskiego, wyd. 1656 roku w Wolfenbütelu str. 35.

„Минское и Русь Польскую или Черво-
„ную, или малую, которая имѣтъ вое-
„водства Русское, Бельжское, Подоль-
„ское, Киевское, Брацлавское, Черни-
„говское и земли Хелмскую и Галицкую.

Въ издаваемыхъ нынѣ Городскихъ
грамотахъ упоминаются разные подати
и городскіе сборы существовавшіе
въ то время въ Западной Руси, а имен-
но: серебрщина великая и малая, ордин-
щина, воевщина; подати сіи взились
въ скарбъ, т. е. Государственный
доходъ по нѣмъ городамъ и воло-
стямъ Великаго Княжества Литовскаго
(въ семъ изданіи № 3 стр. 4) съ духов-
ныхъ и свѣтскихъ людей. Коляда, во-
лочебное (20) давались отъ мѣщанъ на за-
мокъ; съ корчемъ отъ меду, пива, отъ
вина горькаго взидалась пошлина на
замокъ; количества податей и сборовъ
не назначено въ грамотахъ, а сказано
только давать по давнему обычаю.

Мыто собиралось съ торговыхъ пред-
метовъ по городамъ на Государя,
(№ 12 стр. 12); капщизна отъ пива
и меду копа грошей, отъ горелки поль-
кпы грошей (№ 38 стр. 62); бро-
варное, солодовое, сторожевое; чепе-

(20) Нынѣ поздравленіе прѣстѣнъ
въ праздники Рождества Христова и на
новый годъ называется Коляда, а въ Па-
сху волочѣбное.

„howskie, i ziemię Chełmską i Ha-
„licką “

Въ нинѣшнемъ wydaniu Miejskich Dy-
пломатów, wspominają się rozmaite podatki
i miejskie daniny, jakie na ówczas istniały
w zachodniej Rusi; mianowicie: srebro-
szczyzna wielka i mała, ordynszczyzna,
wojowszczyzna. Podatki te zbierały się
do skarbu, to jest na dochód Państwa,
ze wszystkich miast i włości Wielkiego
Księstwa Litewskiego (№ 3 str. 4)
z ludzi świeckich i duchownych. Kolęda,
włóczębne (20) dawały się od mieszczan
do zamku. Opłata z karczem od miodu,
piwa, wódki, pobierała się także do za-
mku. Półść podatków i danin nie oznaczona
w dyplomatach, lecz powiedziano że się
opłacają według dawniejszego zwyczaju.

Мыто (цѣло) pobierane było w miastach
od przywożonych towarów do skarbu
(№ 12 str. 12); kapszczyzna, od piwa i mio-
du kopa groszy, od wódki pół kopy groszy
(№ 38 str. 62); browarne, słodowe, stróžo-
we; czopowe od miodu postępowało także na

(20) Powinszowanie włóścian na święto
Bożego Narodzenia i na nowy rok nazywa się
dziś kolenda, a na Wielkanoc włóczębne.

вой сборъ отъ меду поступали въ Государевъ доходъ (№ 40 стр. 66). съ приѣзжихъ купеческихъ людей въ городъ и проезжающихъ чрезъ оный взымалось подужное постоянное и торговое (№ 52 № 66 стр. 92 и 116); также обвѣстки отъ проезжихъ и пѣшихъ людей; десятина отъ привозной рыбы, помѣрное, кормовое, вѣсовое, отъ челновъ, возовое, потысячное отъ привозной соли, воскобойное, пороговое отъ рѣзи скота (отъ рога), отъ бочекъ подонщина, поводное отъ лошади и судовъ, отъ земли усадебной кляковщина и поплачизна (грам. № 142 стр. 315). Кунячное отъ свадьбы, съ невесты выходившей въ чужую волость 12 грошей, изъ коихъ на замокъ (urząd) 10 грошей а на войта 2 гроша (№ 150 стр. 344). Въ Грамотахъ упоминаются также судовыя пошлины. Таковыя взымались по Немецкому или Магдебургскому праву, въ Минскѣ отъ всехъ пересудовъ и винъ съ великой вины наместнику Государеву по 2 гроша, а войту 3-тій грошъ; а съ малой вины наместнику 2 пенязи, а войту 3-тій пенязь (грам. 67 стр. 117). а въ Новогрудкѣ пошлины сѣи были предоставлены въ пользу Ратущи (стр. 3, 18

dochod skarbu (№ 40 str. 66). Od kupców przyjeżdżających do miasta, i przejeżdżających przez miasto opłacało się podużne postoiarne i targowe (№ 52, № 66, str. 92 i 116); także obwiestki od przejeżdżających i pieszých ludzi; dziesięcina od przywożnej ryby; pomiarowe kormowe, wagowe, czółnowe, wozowe, potysięczne od przywożnej soli, woskobojne, porogowe od rżnięcia bydła (od roga), podenne od beczek, powodne od koni i statków, od ziemi siedzibnej, klikowszczyzna i popleczyzna (Dypl. № 142 str. 315). Kuniaczne od wesela, za dziewczkę wychodzącą do cudzej włości 12 groszy, z których 10 groszy do zamku (na urząd), a 2 grosze dla Wójta (№ 150 str. 344). W dyplomatach wzmiankują się także sądowe opłaty, pobierane według praw Niemieckich czyli Magdeburgskich, w Mińsku, ze wszystkich spraw i win, z wielkiej winy Namieśnikowi Królewskiemu po 2 grosze, a dla Wójta trzeci grosz; z małej zaś winy Namieśnikowi 2 peniazi a Wójtowi trzeci peniaz (Dyplom. 67 str. 117). W Nowogrodku zbiór tego rodzaju zostawionym był na dochod Ratusza (str. 3, 18 i 52). W Bobrujsku, od winy z rubla 10 groszy, z tych dwie części na dochód skarbu a trzecia dla Starosty zamkowego; Dziakowi za zapis Sądowy i za

и 52). Въ Бобруйскѣ съ вины отъ рубля 10 грошей, изъ нихъ въ Государствъ доходъ 2 части а для старосты замковаго 3-ья часть; дьяку отъ судебной записки за выпись по 1 грошу (№ 150 стр. 343).

Изъ Грамоты 1511 года (№ 3) видно, что прежде нежели предоставлено было Новогрудку Немецкое или Магдебургское право, городъ сей савдывалъ праву Литовскому и Рускому (21). Въ сей грамотѣ постановлено, что радцовъ, присланиковъ и бурмистровъ избирають мѣщане изъ среды себя ежегодно; изъ нихъ половина закона Римскаго и половина закона Греческаго (стр. 5).

Акты, касающіеся Монастырей и Церквей свидѣтельствуютъ о ревности къ Православному исповѣданію, не только низшаго сословія народа, но также и дворянства Западнаго края находившагося въ то время въ составѣ Литовскаго Княжества; въ семъ удостовѣряють, построение Православныхъ церквей, пожертвованія и завѣщанія въ пользу ихъ, сдѣланныя дворянами изъ родовъ: Тышкевича, Володковича, Ваньковича, Уняховскаго, Зеновича, Горвата и другихъ.

(21) Магдебургское право замѣнило право Литовское и Русское въ Мінскѣ и Вильнѣ смот.: Сборникъ Муханова 1836 г. стр. 95 и Виленскія грамоты издаанныя въ Вильнѣ 1843 г. ч. I. стр. 5.

wypis po jednym groszu (№ 150 str. 343).

Z Dyplomatu 1511 roku (№ 3), okazuje się, że Nowogródek do nadania mu prawa Niemieckiego czyli Magdeburgskiego, rządonym był przez prawo Litewskie i Ruskie (21). W dyplomacie tym postanowiono, żeby mieszczanie wybierali z pomiędzy siebie corocznie Rajców, Przysiężników i Burmistrzów, połowę Rzymskiego i połowę Greckiego wyznania (str. 5).

Akta dotyczące się Klasztorów i Cerkwi świadczą o wielkiej gorliwości ku Prawosławnemu wyznaniu, w kraju zachodnich Gubernii, który należał na ówczas do składu W. Xięstwa Litewskiego, nie tylko ludzi niższej klasy, ale i szlachty; o czem przekonywają fundowanie Prawosławnych Cerkwi, ofiary dla nich i zapisy od osób z rodziny Tyszkiewicza, Wołodkowicza, Wańkowicza, Uniechowskiego, Zienowicza, Horwata i innych.

(21) Prawo Magdeburgskie zamieniło także prawo Litewskie i Ruskie w Mińsku i Wilnie. Patrz Zbornik Muchanowa 1836 roku str. 95. i Dyplomata Wileńskie wydane w Wilnie 1843 roku T. I. str. 5.

Въ помѣщенныхъ въ семь изданій грамотахъ, упоминается о 12 Православныхъ церквахъ, изъ числа бывшихъ въ началѣ XVII вѣка въ Мѣнскѣ (22), въ Слуцкѣ о 14 (23), а изъ замѣны земель церквами, за забраныя подъ городъ Пѣнскъ въ 1555 году видно, что въ то время получили сію замѣну 13 Православныхъ Церквей (24); также и въ Новогрудкѣ, по свидѣтельству Іезуита Пазовскаго (25), въ XVII вѣкѣ было много Церквей Греко-Россійскаго исповѣданія; но самое сіе обстоятельство доказываетъ, что жители сихъ городовъ были тогда если не все, то большею частію Православнаго Грекороссійскаго исповѣданія.

Между напечатанными въ сей книгѣ актами заслуживаетъ вниманіа, составленный Дворянствомъ Православнаго Исповѣданія въ 1617 году (№ 65), которыми они жаловались на отсту-

(22) Акты № № 2, 48, 72, 83, 102, 123, 128, 163. и 171.

(23) Актъ № 160.

(24) Въ Пѣнскѣ Православныя церкви были: Св. Дмитрія, Іліи, Николая, Стефана, Воспресенія, Спаса, Михаила, Св. Троицы, Симеона, Афанасія, Онуфрія, (Екстрактъ изъ книги Ревизорской М. Пінска отъ року 1552 до року 1555), Богоявленія Господня, Св. Феодора Тирона (въ семь изданій № 127).

(25) Описаніе Новогрудка Іезуита Пазовскаго на Латинскомъ языкѣ въ Львовѣ 1759 года, стр. 84.

Umieszczone w niniejszém wydaniu Dyplomata, wzmiankują o 12 Prawosławnych Cerkwiach na początku XVII wieku w Mińsku (22), i o 14 w Słucku (23); z zamiany zaś Cerkwiom za ziemię wzięte pod miasto Pińsk w 1555 roku, okazuje się, że podobną zamianę otrzymało 13-cie Prawosławnych Cerkwi (24); także i w Nowogrodku, według podania Jezuity Pazowskiego (25), wiele było w XVII wieku Cerkwi Greko-Rossyjskiego wyznania; co samo dowodzi, że mieszkańcy tych miast, jeżeli nie wszyscy, to większa część, byli Prawosławnego Greko-Rossyjskiego wyznania.

Z Aktów umieszczonych w tej Księdze, zasługuje na uwagę Akt ułożony przez Szlachtę Prawosławnego wyznania w roku 1617 (№ 65), w którym uskarżali się na odstąpienie od posłuszeństwa

(22) Akta № № 2, 48, 72, 83, 102, 123, 128, 163 i 171.

(23) Akt № 160.

(24) w Pińsku były Prawosławne Cerkwie: S. Dymitra, Eliasza, Mikołaja, Stefana, Zmartwychwstania Pańskiego, Przemienienia Pańskiego, S. Michała, S. Trójcy, Symeona, Atanazego, Onufrego, (Екстрактъ изъ книги Ревизорской miasta Pińska od roku 1552 do roku 1555) Zjawienia się Pańskiego, S. Teodora Tyrona (№ 127 Niniejszego wydania).

(25) Opisanie Nowogródka przez X. Pazowskiego S. J. we Lwowie, 1759 roku. w Łacińskim języku str. 84.

паєнію послушенства Святѣйшому Патріарху Константинопольскому изъяснясь, что мимо позволенія всей Руси, а некоторые духовные отступивши Православной старожитной Греческой религій, пристаи подь послушенство Папы, на что они дворяне никогда не позволяя; къ сему акту притиснуты 52 печати и подписались: Огинскіе, Ратомскій, Гладкій, Тышкевичъ, Трызны, Сулатыцкій, Володковича, Ваньковичъ, Горайнъ, Заруцкій, Унѣховскіе, Стецкевичи, Косовъ, Рагозы, Василевскій, Гравза-Сновскій, Зарневоіі, Наборовскій, Селява, Полевскій, Станкевичъ, Цъшейко, Есманъ, Крупка, Покоршинскіе, Коханы, Ходычинскій, Войничъ, Вербиловичъ, Верига, Львовичъ-Кустинскій, Прибытекъ, Заволай, Добрыневскій, Шымковичъ, Давидовичъ, Стаховскій, Столповицкій-Станкевичъ, Лескевичъ, Кирык, Пашковскій и Турчынъ.

Весьма замѣчательно учрежденіе существовавшихъ въ XVI и XVII столѣтіяхъ Православныхъ свѣтскихъ братствъ. Цѣль ихъ была: взаимное вспомошествованіе въ нуждахъ членамъ братства и пособіе обзидѣвающимъ; братства сіи служили опорой Православію противъ дѣланыхъ утѣсненій.

Patryarchowi Konstantynopolskiemu, objaśniając: że niektórzy z duchownych, bez pozwolenia całej Rusi, odstąpiwszy od Prawosławnej starożytnej Greckiej Wiary, oddali się pod posłuszeństwo Papieża, na co Szlachta nigdy nie zezwalała; do takiego Aktu przycisniono 52 pieczęci a podpisali się: Ogińscy, Ratomski, Gładki, Tyszkiewicz, Tryznowie, Sulatycki, Wołodkowiczowie, Wańkiewicz, Horain, Zarucki, Uniehowscy, Steckiewiczowie, Kosow, Rahozy, Wasilewski, Grawza - Snowski, Zarniewski, Naborowski, Sielawa, Połniewski, Stankiewicz, Cieszejko, Jeśman, Krupka, Pokorszyńscy, Kochanowie, Chodyczyński, Wojnicz, Wierbyłowicz, Weryha, Lwowicz - Kustyński, Przybytek, Zawołaj, Dobryniewski, Szymkiewicz, Dawidowicz, Stachowski, Stołpowicki - Stankiewicz, Leśkiewicz, Kiryk, Paszkowski i Turczyn.

Godne jest uwagi ustanowienie Prawosławnych świeckich bractw, jakie ekzystowały w wielu miastach przy cerkwiach w XVI i XVII wiekach. Obowiązkiem ich było: nieść sobie pomoc wzajemną i wspierać zubożałych towarzystwa; bractwa te służyły oporem i obroną dla wiary Prawosławnej od wymierzanego

ній (26); а при Церквяхъ и Монастыряхъ Православныхъ находились богадѣльни для призванія убогихъ, училища для образованія Православнаго юношества и типографіи (27).

Въ числѣ древнихъ актовъ напечатанныхъ въ семь изданій замѣчательны, грамоты: Патріарха Іерусалимскаго Феодана 1620 года (№ 78) на утверждение въ Слуцкѣ братства; Іеремія Патріарха Константинопольскаго 1590 г. (№ 139), въ которой изложены утвержденныя Патріархомъ для свѣтскаго Православнаго братства въ Львовѣ правила, которыми руководствовались братства и въ другихъ городахъ; Петра Могилы Митрополита Кіевского, Гали-

(26) Таковыхъ свѣтскихъ Православныхъ братствъ находилось въ Минскѣ 7: Соборное Госпитальное при церкви Пречистенской, Воскресенское при церкви того же названія, (стр. 152.) Крестовосное, С. Николая, С. Михаила, С. Іоанна Крестителя (№ 154) и С. Аны (№ 148.) при церкви Петра и Павла, (стр. 255); Въ Слуцкѣ при Храмѣ Преображенія (№ 78, стр. 142); въ Бобруйскѣ при церкви Св. Николая (№ 120); въ Пинскѣ при Богоявленской церкви (№ 127); въ Брестѣ при церкви С. Николая Чудотворца, и въ Львовѣ что въ Галиціи, при Соборной Церкви Успенія Пресв. Богородицы (№ 139).

(27) Въ Минскѣ были три богадѣльни для убогихъ, при Церквяхъ: Соборной, Воскресенской и Петра и Павла (стр. 151, 202 и 257). Училище и типографія при Монастырѣ Петра и Павла (стр. 256).

на она преслѣдованія (26); При Церквяхъ и Классторахъ Православныхъ находились шпитале для притулку убогихъ, школы для оswiecenia мѣдзи Православной и друкарне (27).

Въ числѣ актовъ помещенныхъ въ нижешемъ выданіи заслуживаютъ на уваженіе, Дипломата: Патріарха Іерозолимскаго Теодана 1620 року (№ 78), на утверждение братства въ Слуцку; Патріарха Константинопольскаго Іереміаса 1590 (№ 139), въ которомъ утверждены сѣ правила для братства свѣтскаго въ Львовѣ, якое служило и для братствъ въ другихъ мѣстахъ; Метрополита Кіевского, Галицкаго і Россіи Петра Могилы: 1635 року, въ которомъ свидѣетъ о великой горливости Ду-

(26) Выдаются сѣ тогда Акта упоминаютъ о 7-ми таковыхъ Православныхъ братствахъ въ Минску: Соборномъ шпитальномъ, при Церквѣ С. Пречистей, Воскресенскомъ, при Церквѣ того же имени, (стр. 152) Крѣзѣвомъ, С. Микѣлая, С. Іана Крѣзѣтеля (№ 154) и С. Аны (№ 148), при Церквѣ С. Петра и Павла (стр. 255) въ Слуцку при Церквѣ Премѣненія Папскаго (№ 78 стр. 142), въ Бѣбруйску, при Церквѣ С. Микѣлая (№ 120), въ Пѣнску, при Бѣхожавленскѣй (№ 127); въ Брѣсѣцѣ при Церквѣ С. Микѣлая Чудотворца и въ Львовѣ въ Галиціи, при Церквѣ Соборной Заснѣенія Навсвѣтѣшей Паны (№ 139).

(27) Въ Минску были три Шпитале для убогихъ, при Церквяхъ: Соборной, Воскресенской и С. Петра и Павла (стр. 151, 202 и 257). При классторѣ Петра и Павла находились школы и дозволено открыть друкарню (стр. 256).

цкаго и всея Россіи, 1635 г. въ кото-
рой свидѣтельствуеть о великой ревно-
сти Православныхъ духовныхъ и свѣт-
скихъ обывателей Мінска къ старожи-
тному Святому Восточному благочестію
(№ 98). Къ братствамъ свѣтскимъ
въ Мінскъ и Слуцкъ 1640 г. (№№ 112
и 115); въ первой Митрополитъ описы-
ваетъ преслѣдованія, которыя претѣр-
пѣвала тогда Церковь Россійская и весь
народъ Русскій Православный; а въ дру-
гой назначаетъ съездъ въ Кіевъ на Цер-
ковный Соборъ. Грамота Митрополита
Рутскаго 1635 г. (№ 102) о перене-
сеніи Чудотворныхъ Иконы Преватыя
Богородицы изъ Православной Соборной
Церкви въ Вознесенскій Монастырь, обра-
щенный изъ Православнаго въ Унію (28).
Протестъ 1692 года (№ 153) Настоя-

(28) Икона сія, навъ пишетъ Стебель-
скій, Великимъ Княземъ земли Русской
Святымъ Владимиромъ I Святославичемъ
поставлена была нѣкогда въ Кіевѣ въ цер-
кви десятинной и находилась тамъ бо-
лѣе 500 лѣтъ. Околоже 1500 г. когда
Заволжскій Ханъ Шахматъ-Гирей вель-
пойну съ Перекопскимъ Ханомъ Мегметъ
Гиреемъ, въ то время при разграбленіи
Кіева Татарами, икона сія по снятіи
съ нея украшеній брошена однимъ изъ
Татаръ въ Днѣпръ, и чрезъ нѣкоторое
время явилась въ Мінскѣ на рѣкѣ Сви-
слочѣ противъ Замка, гдѣ по необычно-
венному сіянію будучи примѣчена жите-
лями города, взята и поставлена въ цер-
ковь Замка 13 Авг. 1500 г. и находилась
тамъ 116 лѣтъ. Отсель же по распоряже-

човицтва Православнаго и свѣцкихъ
оbygвателей Мінскихъ къ староżytnej Świętey
Wschodniej Religii (№ 98). Listy Paster-
skie tegoż Metropolity do bractw w Mińsku
i Słucku 1640 roku (№№ 112 i 115),
z których w piérwszym opisuje prześladowa-
nia, jakie cierpiała na ówczas Cerkiew Ruska
i cały Prawosławny Ruski naród, a w dru-
gim naznacza zjazd Duchowieństwa na
Sobór do Kijowa. Dyplomat Metropolity
Rutskiego 1635 (№ 102), na przenie-
sienie Cudownego obrazu Najswiętszej
Matki Bozkiej z Prawosławnej Mińskiej
Sobornej Cerkwi do klasztoru Wozniesień-
skiego, który zabrany został na Uniją (28).
Protest Przełożonego Greko - Rossyjskich
Klasztorów w Wielkim Xięstwie Li-
tewskiém Paskiewicza Tołokońskiego 1692
roku (№ 153) przeciw Mińskiemu

(28) Obraz ten, pisze Stebelski, posta-
wiony był naprzód od Wielkiego Xiążęcia ziem
Ruskich S. Włodzimierza I Swiatosławo-
wicza w Kijowie w Cerkwi dziesięcinnej,
gdzie znajdował się więcej 500 lat. W cza-
sie zaś wojny Chana Zawołżskiej Ordy,
Szachmat - Gireja z Perekopskim Mehmet-
Girejem, przy zrahowaniu przez woyska
Tatarskie Kijowa około 1500 roku, obraz
odarty z ozdob, rzuconym był przez jednego
z Tatarów do rzeki Dniepru, i po niejaki-
m czasie zjawił się w Mińsku na rzeczce Swi-
sloczy przeciw Zamku, gdzie postrzeżony
przez mieszkańców, z powodu nadzwyczajnego
blasku, wzięty i postawiony w Cerkwi Zam-
kowej 13 Augusta 1500 roku, znajdował się
w niej lat 116 do przeniesienia z rozkazu
Metropolity Rutskiego w roku 1616 do Cer-

теля Греко-Россійскихъ Монастырей въ Литовскомъ Княжествѣ Паскевича Толоконскаго, на Минское Римско-Католическое Духовенство недозволявшее Православнымъ Священникамъ ходити съ причастиемъ къ болящимъ. Прощеніе Старосты Пинскаго Православнаго братства Стражника Шоломицкаго къ Кіевскому Митрополиту 1700 г. (№ 155) объ исходатайствованіи у Россійскаго двора защиты чрезъ посланника отъ притѣсненій. Протестъ Пинскихъ Православныхъ дворянъ 1701 г. (№ 156) противъ католиковъ за притѣсненія.

Замѣчательны грамоты Королевскія: Владислава IV. 1620, 1621 и 1628 г. (№ 116, 79, 88); въ нихъ упоминается о раздачѣ, взятыхъ во время войны въ Смоленскомъ воеводствѣ помѣстій Московскихъ, леннымъ правомъ съ обязанностію содержать пѣшого ратника въ Смоленскомъ замкѣ и ставить коннаго на случай войны; Грамота Іоанна Казимира 1650 г. (№ 122) изъ коей видно, что тогда вновь до-

нію Митрополита Рутскаго въ 1616 г. перенесена въ церковь Святаго Духа, гдѣ и по настоящее время сіяетъ, являя надъ многими изъ вѣрныхъ чудеса благодати Божіей; (Stebelski żywoty SS. Eufrozyny i Parascewii Tom I stron. 112) Икона сія нынѣ находится по прежнему въ Минской Православной Соборной церкви.

Rzymско-Katolickiemu Duchowieństwu, zabraniającemu Kapłanom Prawosławnego wyznania nawiedzać z Sakramentami chorych. Prośba Starosty bractwa Prawosławnego w Pińsku Strażnika Szolomyckiego do Metropolity Kijowskiego 1700 roku (№ 155), o wstawienie się u dworu Rossyjskiego dla zjednania obrony przez Posła od prześladowania. Protest Pińskiej Prawosławnej Szlachty 1701 roku (№ 156), przeciw uciskom od Katoликow.

Ważne są Królewskie Dyplomata: Władysław IV 1620, 1621 i 1628 roku (№ 116, 79 i 88), w których wzmiankuje się o rozdaniu lennym prawem majątkow obywateli Moskiewskich zabranych w Smoleńskim Województwie w czasie wojny, z obowiązkiem utrzymywania w Zamku Smoleńskim pieszego żołnierza i stawienia konnego w razie wojny; Dyplomat Jana Kazimierza 1650 roku (№ 122), z którego okazuje się: że w ówczas pozwolono

kwі S. Ducha, gdzie słynie dotąd łaskami i cudami doznawanemi od wielu wiernych. (Żywoty SS. Eufrozyny i Parascewii Połockich T. I. str. 112). Obraz ten znajduje się dzisiaj znown w Prawosławnej Sobornej Mińskiej Cerkwi.

зволсны свѣтокія православныя братства въ Смоленскѣ и другихъ городахъ, кои предъ тѣмъ запрещены были, а цензура книгъ предоставлена была Митрополиту и Епископамъ. Грамоты, Сигизмунда III 1618 г. (№ 63) Іоанна Казимира 1650 г. (№ 167), содержатъ разныя ограниченія для Евреевъ, а грамоты Владислава IV. 1633 г. (№ 159) и Іоанна Казимира 1679 г. (№ 158) предоставляютъ Евреямъ торговые права. Свидѣтельство вознаго 1661 г. (№ 130) о сужденіи крестьянина за волшебство.

Изложеніе сихъ древнихъ грамотъ, писанныхъ большею частію на Русскомъ языкѣ, подтверждаетъ о всеобщности языка Русскаго въ семь краѣ и о постоянномъ его употребленіи въ судопроизводствѣ даже до конца XVII столѣтія. Но кромѣ сего акты сіи подтверждаютъ также, что коренные обыватели въ нынѣшнихъ Западныхъ губерніяхъ, всегда назывались народъ Русскій; такъ въ Королевской грамотѣ Владислава IV. 1633 г. Іоанна Казимира 1650 г. (стр. 252, 255) и въ Духовномъ завѣщаніи Тышкевича 1635 г. (стр. 260); а въ протестаціи, которую въ 1619 г. (въ семь изданіи стр. 130) въ Главный Трибуналъ подали: „Огинскій, Князь Любецкій, Верещака, Уколь-

открыть знову Православне свѣцкіе братства w Smoleńsku i w innych miastach, które przedtém były zabronione; cenzura ksiąg zostawiona przez Dyplomat Metropolicie i Biskupom. Dyplomata Zygmunta III 1618 roku (№ 63) i Jana Kazimierza 1650 roku (№ 167), zawierające różne ograniczenia Żydów; Dyplomata Władysława IV 1633 roku (№ 159) i Jana Kazimierza 1679 (№ 158) nadające Żydom prawo handlu. Świadectwo Woźnego 1661 r. (№ 130), o sądzeniu włościanina za czarodziejstwo.

Dyplomata te, pisane po większej części w ruskim języku, przekonywają o powszechném używaniu tego języka w zachodnim kraju, i o ciągłym używaniu jego w pismienictwie urzędowém do końca XVII wieku. Nadto akta te przekonywają, że pierwsi mieszkańcy terazniejszych zachodnich Gubernii, zawsze się nazywali narodem Ruskim; co poświadczają Królewskie Dyplomata Władysława IV 1633 i Jana Kazimierza 1650 roku (str. 252 i 255) i Testament Tyszkiewicza 1635 roku (str. 260); a w protestacji, którą podali roku 1619 do Głównego Trybunału: „Ogiński, Xiąże Lubecki, „Wereszczaka, Ukolski, Kierdej, Ratomski, „sami od siebie i w imieniu Xiążąt, Pańów i całego Rycerstwa, Szlachty i Oby-

„скій, Кердей, Ратонскій, сами отъ себя
 „и именемъ княжатъ, панятъ и всего
 „рыцарства, шляхтъ и обывателей ко-
 „роны Польской и Велякаго Княжества
 „Лятовскаго народу Росейскаго, релии
 „староштитное Греческое подъ благосло-
 „венствомъ Патріарха Константино-
 „польскаго будущихъ“ народъ вывостъ
 съ дворянствомъ отъ имени коего сдѣла-
 на та протестациа названъ Росейской,
 а языкъ кониъ писаны тѣ грамоты тоже
 названъ Рускимъ въ Духовной 1635
 года Адама Ваньковича (стр. 202);
 следовательно, какъ нынѣ въ Западныхъ
 губерніяхъ языкъ Русскій есть языкъ
 общенародный, на которомъ говорятъ все
 сельскіе обыватели сихъ губерній, такъ
 и въ прежнее время, народъ обитающій
 нынѣшнія Западнаыя губерніи, сохранялъ
 завсегда неизмѣнно Русскій языкъ, на-
 родность Русскую и назывался народомъ
 Рускимъ и подъ владычествомъ Литвы
 и Польши. Самые дворяне въ сихъ древ-
 нихъ Русскихъ областяхъ, за исключе-
 ніемъ не многихъ переселенцевъ изъ
 Польши, тоже Русскіе, какъ въ этомъ
 удостовѣряють упоминаемыя въ сихъ
 актахъ дворянскія фамиліи, сами на-
 зывающіе себя Рускими, и которыя
 до сихъ поръ находятся въ Мянской
 и прочихъ Западныхъ губерніяхъ.

„wateli Korony Polskiej i W. Xięstwa
 „Litewskiego, narodu Rosiejskiego, staro-
 „żytniej Religii Greckiej, zostających pod
 „błogosławieństwem Patryarchi Konstan-
 „tynopolskiego“ (в нинейшемъ wydaniu
 str. 130), народъ ze szlachtą w imieniu
 których uczyniona protestacja, nazwany
 jest Rosiejским, а языкъ на którym пи-
 sane te Dyplomata, nazwany jest także
 Ruskim w testamencie Adama Wańkowi-
 cza 1635 roku (str. 202). Przeto, jak
 teraz языкъ Ruski jest narodowym w Za-
 chodnich Gubernijach, którym mówią wszy-
 scy mieszkańcy więcej w tych Guber-
 nijach, tak i za czasów dawnych, народъ
 który zajmował dzisiejsze Zachodnie Gu-
 bernije, zachowywał niezmiennie языкъ
 Ruski, Ruską narodowość, i nazywał się
 narodem Ruskim i pod panowaniem Litwy
 i Polskiej. Sama szlachta w tych sta-
 rożytnych Ruskich prowincjach, z wy-
 jatkami nie wielu z familij przybyłych z da-
 wniej Polskiej, jest Ruską, jak przeko-
 nuwają wspomniane w aktach familije
 szlacheckie, które nazywają same siebie
 Ruskiemi, а które i do tychczas znajdu-
 ją się w Mińskiej i w innych zachodnich
 Gubernijach,

ОГЛАВЛЕНІЕ

SPIS RZECZY.

№	
Акт.	Объ издаваемомъ собраніи древнихъ
Акт.	Минскихъ Грамотъ.

Грамоты и Акты.

1. Ноября 7-го Идикта 12, Грамота Вел: Кнзя Лит: Александра жителямъ Сельца въ Логойскомъ Повѣтѣ, о утвержденіи за Писаремъ Вел: Бняж: Лит: Ивашкою Яцковичемъ Владыкою, проданнаго ему Княземъ Семеномъ Чорторыскимъ имѣнія Логойска.
2. Юня 6 Идикта 10, Грамота Короля Сигизмунда I служителю сборщика въ Минскѣ Еврея Михеля, о не требованіи мыта отъ людей Минскаго Вознесенскаго Монастыря съ привозимыхъ на торгъ предметовъ.
3. 1511 Юля 26, Грамота Короля Сигизмунда I о переменѣ въ Новгородѣ Русскаго права на Нѣмецкое.
4. 1513 Ноября 24, Короля Сигизмунда I о утвержденіи за Минскимъ Вознесенскимъ Монастыремъ шести службъ пожалованныхъ Королевою Еленою въ Тростенцѣ.
5. 1513 Ноября 25, Короля Сигизмунда I Минскому Намѣстнику Князю Богдану Ивановичу Заславскому, о утвержденіи за Минскимъ Вознесенскимъ Монастыремъ даннаго имъ Намѣстникомъ въ Замкѣ мѣста для построенія дома убѣжища.

	Стр.
О нинейшемъ выданіи давныхъ Дипломатовъ Миѣскихъ	Стр. I.

Dyplomata i Akta.

- Nowembra 7 Indykta 12, List Wiel. Xiążęcia Litt: Alexandra do mieszkańców Sielca w Łohoyskim Powiecie, o utwierdzeniu przedaży przez Xiążęcia Symeona Czortoryskiego Pisarzowi Wiel: Xięstwa Litt: Iwaszce Jackowiczowi Władyce majątku Łohoyska. 1.
- Junji 6 Indykta 10, List Króla Zygmunta I do służącego Żyda Michela Poborcy w Mińsku o niewymaganiu cła od ludzi Mińskiego Klasztoru Wniebowstąpienia Pańskiego z rzeczy przywożonych na targ. 2.
- 1511 Julji 26, Dyplomata Króla Zygmunta I, o uchyleniu w Nowogrodzku praw Ruskich i wprowadzeniu Niemieckich. —
- 1513 Nowembra 24, Króla Zygmunta I, z potwierdzeniem Klasztorowi Mińskiemu Wniebowstąpienia Pańskiego sześciu służeb nadanych przez Królowę Helenę w Trościeniu. 6.
- 1513 Nowembra 25, List Króla Zygmunta I, do Mińskiego Namiestnika Xięcia Bohdana Iwanowicza Zaslawnskiego o potwierdzeniu Klasztorowi Mińskiemu Wniebowstąpienia Pańskiego naznaczonego w Mińskim Zamku miejsca na wybudowanie domu przytułku. 7.

6. 1522 Октября 11, Грамота Короля Сигизмунда I Войту и Мѣщанамъ Минскимъ, не требовать отъ людей Митрополитскихъ, Монастырскихъ и церковныхъ серебщигы и городскихъ повинностей, а въ случаѣ назначенія подати повсеместно, предоставлять Духовнымъ, собирать съ своихъ людей и вносить въ Казну особо.

7. 1522 Декабря 8, Короля Сигизмунда I Мѣщанамъ Минскимъ, съ подтвержденіемъ, не брать съ людей монастырскихъ подводъ и повинностей.

8. Декабря 28 Индикта 11, Короля Сигизмунда I Намѣстнику Минскому Князю Заславскому, о запрещеніи Мѣщанамъ, дѣлать людямъ Вознесенскаго Монастыря притесненія требованіемъ подводъ и повинностей.

9. 1537 Мая 20, Короля Сигизмунда I Магистрату и Мѣщанамъ Минскимъ не требовать съ людей Вознесенскаго Монастыря, живущихъ на церковныхъ земляхъ, подводъ и платежей въ пользу города съ привозимыхъ на торги произведеній.

10. 1541 Марта 22, Короля Сигизмунда I Минскому Городничему Шолухѣ, не принуждать крестьянъ Тышкѣвичей къ работамъ въ Минскомъ Замкѣ.

11. 1545 Юля 28, Грамота Королевы Боны Епископу Пинскому и Туровскому Варлааму о неотбирании отъ Ставецкой церкви, назначенной Пинскимъ Княземъ Федоромъ Ивановичемъ Ярославичемъ десятины.

12. 1546 Юля 13, Короля Сигизмунда-Августа, Мытнику Подляшскому и Минскому, о не требованіи мыта

1522 Oktobra 11, List Króla Zygmunda I, do Wóyty i Mieszczan Mińskich aby nie wybierali od ludzi Metro-politskich, Klasztornych i Cerkiewnych serebrszezynny i miejskich powinności; a w razie naznaczenia podatku po całym Xięstwie, zostawowali Duchownym wybierać z swoich ludzi i wnosić do skarbu osobno. 7.

1522 Decembra 8, Króla Zygmunda I, do Mieszczan Mińskich, z potwierdzeniem rozkazu, aby nie brali od ludzi Klasztornych podwód i powinności. 8.

. Decembra 28 Indykta 11, Króla Zygmunda I, do Namiestnika Mińskiego Xięcia Zasławskiego o zabronieniu Mieszczanom, robić uciski ludziom Klasztoru Wniebowstąpienia Pańskiego wymaganiem podwód i powinności. 9.

1537 Maja 20, Króla Zygmunda I, do Magistratu i mieszczan Mińskich aby nie brali od ludzi Klasztoru Wniebowstąpienia Pańskiego, siedzących na Cerkiewney ziemi, podwód i opłat na dochód miasta i od wywożonych na targi produktów. —

1541 Marca 22, Króla Zygmunda I, do Horodniczego Mińskiego Szoluchi, aby nie przymuszał włościan Tyszkiewiczów do robot w Mińskim Zamku. 10

1545 Julji 28, List Królowey Bony do Biskupa Turowskiego i Pińskiego Barlaama, aby nie odbierał od Cerkwi Sta-veckiey, nadaney przez Xięcia Pińskiego Teodora Iwanowicza Jarosławowicza dzie-sięciny. 11

1546 Julji 13, List Króla Zygmun-
da-Augusta do Podlaszskiego i Mińskiego
Poborcy, aby niewybierał cła od rzeczy

съ продаваемыхъ на торгахъ вещей, отъ людей Минскаго Вознесенскаго Монастыря, освобожденныхъ отъ того Грамотою Короля Александра.

13. 1551 Октября 18, Короля Сигизмунда Августа Новгородку, объ освобожденіи отъ взноса въ Казну ежегодно по тридцать копъ грошей, съ обязанностию давать вмѣсто того подводны подъ провѣздъ посланниковъ и гонцовъ, съ проводниками, до учиненія о подводной повинности постановленія.

14. 1553 Юля 22, Князя Юрья Юрьевича Слуцкаго Карповицкому Намѣстнику Бартошевичу, давать по прежнему Слуцкой Никольской церкви ежегодно по четыре ведра меду и не препятствовать Священникамъ пользоваться угодьями.

15. 1554 Юня 4, Короля Сигизмунда-Августа Войту и Мещанамъ Минскимъ не притеснять людей Вознесенскаго Монастыря городскими повинностями и сборами.

16. 1556 Сентября 30, Грамота Нареченного Киевскаго Митрополита Кирь Сильвестра, о назначеніи Инокѣ Феофилакта Игумена въ Слуцкій Ильинскій монастырь.

17. 1557 Марта 17, Квятандія Земскаго Подскарбія Вел. Княж. Лит. Горностая Крожскому и Ботоцкому Державцу Скашевскому, на внесенные съ Крожъ въ казну доходы, съ прописаніемъ названія и количества сборовъ.

18. 1559 Марта 24, Собственноручное письмо Полоцкаго Воеводы Станислава Довойны къ Киевскому Митрополиту Кирь Сильвестру, о посвященіи въ Ду-

предаваныхъ на targachъ przez ludzi Mińskiego Klasztoru Wniebowstąpienia Pańskiego, uwolnionychъ od tego Dyplomatem Króla Alexandra. 12.

1551 Oktobra 18, Dyplomata Króla Zygmunta - Augusta Nowogródkowi, na uwolnienie od opłaty corocznie do skarbu po trzydzieście kop groszy, z obowiązkiem dawać podwozy z przewodnikami pod przejazd postów i gonców, do uczynienia o podwodach postanowienia. —

1553 Julji 22, List Xiążęcia Jurja Jurjewicza Słuckiego do Namiestnika Karpowickiego Bartoszewicza aby oddawał corocznie do Cerkwi Słuckiej S. Mikołaja po cztery wiadra miodu, i niebronil Swiaszczennikom używania uroczysk. 13.

1554 Junii 4, Króla Zygmunta Augusta do Wojta i Mieszczan Mińskich o nie robieniu ludziom Klasztoru Wniebowstąpienia Pańskiego uciskow wymaganiem opłat i powinności mieyskich. 14.

1556 Septembra 30, List Metropolity Nominata Kijowskiego Silwestra, o назначении Zakonnika Teofilakta Ihumenem do Słuckiego Klasztoru S. Eliasza. 15.

1557 Marca 17, Kwit Podskarbiego Ziemskiego Wiel. Xięst. Litt. Hornostaja na wniesioną z Kroż od Dzierżawcy Krożskiego i Botockiego Skaszewskiego do Skarbu Intratę, z wyjaśnieniem nazwiska ilości poborow. —

1559 Marca 24, List własnoręczny Wojewody Połockiego Stanisława Dowoyny do Metropolity Kijowskiego Silwestra o poświęceniu na Arcybiskupa Połockiego,

- ховный чинъ и въ Архіерейство, назначеннаго Грамотою Сигизмунда-Августа на Полоцкую Епархію Глѣба.
19. 1562 Генваря 22, Грамота Короля Сигизмунда-Августа о утвержденіи данной Новгородку Сигизмундомъ первымъ 1511 Іюля 26 на возобновленіе Магдебургскаго права привилегіи.
20. 1563 Сентября 24, Короля Сигизмунда-Августа Войту и Мѣщанамъ Новгородскимъ о переселеніи Евреевъ съ Подляшской улицы на подоль за Замкомъ; объ отдѣленіи Мѣщанъ Митрополитскихъ, отъ пользующихся магдебургскимъ правомъ, и о разныхъ въ пользу города сборахъ.
21. 1564 Цовбря 25, Повторительная Грамота егоса Сигизмунда-Августа въ слѣдствіе прошенія Новгородскаго Магистрата о переселеніи Евреевъ съ подляшской улицы на другія мѣста.
22. 1570 Іюля 18, Грамота Сигизмунда Августа Минскому Старостѣ Василю Тышчавичу, о представленіи въ казну вещей и документовъ Минскаго Вознесенскаго Монастыря, отданнаго имъ Сигизмундомъ послѣ ковчины Архимандрита Пафнута въ содержаніе съ имѣніемъ и доходами Дворянину Бакъ.
23. 1572 Феврала 5, Грамота Князя Слуцкаго Симеона Олельковича, о присоединеніи острова Забервеча къ угодьямъ церкви Св. Варвары въ Слуцкѣ.
24. 1576 Августа 10. Приказъ Минскаго Старосты Горностая подданнымъ Минскаго Вознесенскаго Монастыря, состоять въ повновеніи Стефана Достоевскаго, назначеннаго имъ вмѣсто Баки къ управленію Монастыремъ и имѣніями,
- naznaczonego Dyplomatem Zygmunta-Augusta, Hleba. 16.
- 1562 Januaryi 22, Dyplomat Zygmunta-Augusta z potwierdzeniem Nowogródkowi przywileju Zygmunta I, 1511 Julii 26 na wznowienie prawa Magdeburgskiego. 17.
- 1563 Septembra 24, Króla Zygmunta-Augusta do Wójta i Mieszczan Nowogródzkich o przeniesieniu domów Żydowskich z Podlaszskiej ulicy na podół za zamkiem; także o oddzieleniu Mieszczan Metropolitских od zostających pod prawem Magdeburgskim i o różnych na dochód miasta opłatach. 22.
- 1564 Nowembra 25. List Powtórny Zygmunta-Augusta, na proźbę Mieszczan Nowogródzkich, o przeniesieniu domów Żydowskich z Podlaszskiej ulicy na inne miejsca. 24.
- 1570 Julii 18. List Zygmunta-Augusta do Starosty Minskiego Wasila Tyshkiewicza aby oddał do skarbu rzeczy i dokumenta Mińskiego Klasztoru Wniebowstąpienia Pańskiego, zostającego za przywilejem Królewskim po zeyściu Archimandryty Pafnuczego z majątkiem i dochodami w possessyi Dworzánina Baki. 28.
1572. Februaryi 5, List Xiążęcia Simeona Olelkowicza Słuckiego, o przyłączeniu ostrowa Zaberwecza do posiadłości Cerkwi S. Barbary w Słucku. 29.
- 1576 Augusta 10, Rozkaz Starosty Mińskiego Hornostaja poddаннымъ Klasztoru Minskiego Wniebowstąpienia Pańskiego, aby zostawali w posłuszeństwie Stefana Dostoiewskiego, naznaczonego na micsce Baki do rządzenia Klasztorem i majątkiem. 30.

25. 1577 Апрель 21. Грамота Литовскаго Маршала Князя Николая Христофора Радзивилла о назначении Иерея Якова Семеновича Приходскимъ Священникомъ въ Нѣсвѣжскую Церковь Рождества Богородицы.
26. 1578 Марта 8. Грамота Князя Юрья Юрьевича Одельковича Слуцкаго о назначении Мины Васильевича Священникомъ въ Слуцкую церковь Рождества Христова.
27. 1579 Ноября 27. Свидѣтельство Королевскаго Дворянина Анфоровича о подачѣ Минскаго Вознесенскаго Монастыря въ свдѣствіе Грамоты Короля Стефана, Архимандриту Михаилу Рагозѣ.
28. 1579 Ноября 27. Инвентарь Минскаго Вознесенскаго Монастыря составленный при подачѣ Дворяниномъ Анфоровичемъ Архимандриту Михаилу Рагозѣ.
29. 1581 Апрель 13. Грамота Слуцкой Княжны Екатерины Юрьевой Юрьевича, о назначении Иерея Гавриила Мяровскаго Приходскимъ Священникомъ въ Слуцкую церковь Св. Іоанна Крестителя.
30. 1583 Декабря 15. Грамота Князя Юрья Юрьевича Одельковича Слуцкаго о ежегодномъ отпускѣ Прачтѣ Успенскаго Собора въ Слуцкѣ, согласно грамотѣ предшественника его, ржи, меду и денегъ.
31. 1585 Июля 1. Выпись Грамоты Короля Стефана 18 Мая 1580, о непринужданіи жителей Православнаго исповѣданія къ принятію новаго Календаря.
32. 1590 Февраля 8. Выпись изъ книгъ
- 1577 Apryla 21. List Marszałka W. X. Litt. Mikołaja Krzysztofa Radziwiła o naznaczeniu Jakuba Siemienowicza Swiaszczennikiem do Cerkwi Nieświskiej Narodzenia Najświętszej Panny. . . . 30.
- 1578 Marca 8, List Xiążęcia Jurja Jurjewicza Olelkowicza Słuckiego o naznaczeniu Myny Wasilewicza Swiaszczennikiem do Słuckiej Cerkwi Bożego Narodzenia. 31.
- 1579 Nowembra 27, List podawczy Dworzanina Królewskiego Anforowicza, Archimandrytowi Mińskiemu Michałowi Rahozie, na klasztor Miński Wniebowstąpienia Pańskiego, wskutek dekretu Króla Stefana. 32.
- 1579 Nowembra 27, Inwentarz Klasztoru Mińskiego Wniebowstąpienia Pańskiego, sporządzony przez Dworzanina Anforowicza przy podaniu Archimandrytowi Rahozie. 34.
- 1581 Apryla 13, List Xiążny Słuckiej Katarzyny Jurjewey Jurjewicza o naznaczeniu Gabryela Mirowskiego Swiaszczennikiem do Słuckiej Cerkwi Świętego Jana Chrzciciela. 36.
- 1583 Decembra 15, List Xiążęcia Jurja Jurjewicza Olelkowicza Słuckiego o wydawaniu corocznie na Cerkiew Soborną Słucką Wniebowzięcia Najswiętszey Panny, podług naznaczenia poprzednika jego, żyta, miodu i pieniędzy. 36.
- 1585 Julji 1, Extrakt Listu Króla Stefana 1580 Maja 18 o nieprzymuszaniu ludzi Greckiego wyznania do przyjęcia nowego Kalendarza. 37.
- 1590 Februaryi 8, Wypis z xiąg Ratu-

Минской Ратуши постановленія Общества избираний напередъ вместо восьми, по три сѣмьи Членовъ, каждый изъ двухъ Бургомистровъ, двухъ Ратмановъ и двухъ Лавниковъ, съ засѣданіемъ погодно; такъ же о назначеніи жалованья Членамъ и взаимныхъ отношеніяхъ Города и Ратуши.

33. 1592, Сентября 10. Грамота Короля Сигизмунда III Городу Минску, съ утвержденіемъ данныхъ прежними Королями правъ, и дозволеніи построить на рекахъ Крупца и Переспа городскіе мѣльницы, учредить воскобойню и назначить чрезъ Войта и Бургомистровъ платежи въ пользу Города съ городскихъ мѣст и земель.

34. 1595 Марта 18, Короля Сигизмунда III съ утвержденіемъ данной Сигизмундомъ - Августомъ Новгородку 1562 Генваря 22 Грамоты на возобновленіе Магдебурскаго права и пожалованіе герба.

35. 1597 Марта 21. Короля Сигизмунда III о дозволеніи Мѣщанамъ Новгородокскимъ построить въ пользу городского дохода кирпичный заводъ.

36. 1597 Марта 22, Короля Сигизмунда III на учрежденіе въ Новгородкѣ двухъ годичныхъ ярмонокъ, въ день святой Троицы, и въ день Богоявленія Господня съ продолженіемъ каждой по двѣ недѣли.

37. 1597 Марца 24. - Короля Сигизмунда III съ запрещеніемъ всякъмъ несостоящимъ въ Городскомъ Обществѣ покупать или брать въ закладное владѣніе отъ Мѣщанъ Новгородокскихъ,

szowych Mińskich Postanowienia Pospolstwa o wybieraniu nadal zamiast ośmiu po trzy zmiany członków do Rady Miejskiej, do każdej po dwóch Burmistrzów, dwóch Rajców i dwóch Ławników, z zasiadaniem zmianom porocznie; także o назначении jurgieltu członkom i o wzajemnych stosunkach między Radą i miastem. 39.

1592 Septembra 10, List Króla Zygmunta III z potwierdzeniem praw nadanych miastu Mińskiemu przez Królów Polskich Wielkich Xiążąt Litewskich; i dozwoleniu wybudować na rzekach Krupcu i Perespie młyny, urządzić woskobojnię i naznaczyć przez Wójta i Burmistrzów Opłaty na dochód miasta od placów i gruntów mieyskich. 47.

1595 Marca 18, Króla Zygmunta III z potwierdzeniem Dyplomu Zygmunta Augusta 1562 Januاری 22, na wznowienie w Nowogródku prawa Magdeburgskiego, i na nadanie herbu. 50.

1597 Marca 21, Króla Zygmunta III o dozwoleniu Mieszczanom Nowogródzkim wybudować Cegielnię na dochód miasta . 56.

1597 Marca 22, Króla Zygmunta III na ustanowienie w Nowogródku dwóch rocznych Jarmarków, na Świętą Trójcę i na Trzy Króle, trwających każdy po dwa tygodnie. 57.

1597 Marca 24, List Króla Zygmunta III o zabronieniu wszystkim niezostającym pod prawem mieyskim kupować albo brać w zakład od mieszczan Nowogródzkich, bez wiadomości Wójta i bez przyjęcia

безъ вѣдома Войта и безъ принятія подчиненности Магдебургскому праву земель и строеній, подъ лишеніемъ приобретеннаго, и взысканіями съ продавца и покупателя.

obowiązku podlegania prawu Magdeburgskiemu gruntow i budowli, pod utratą nabytego i pod uzyskaniem winy z przedającego i kupującego. 57.

38. 1598 Мая 9 Грамота Короля Сигизмунда III о увольненіи Мѣщанъ Новгородскихъ отъ платежа ежегодно въ казну на Воеводъ по пятьдесятъ червонныхъ; обращеніи сего платежа въ городской доходъ; освобожденіи Мѣщанъ отъ сбора на Воеводъ Солодоваго, Броварнаго и Сторожеваго; съ оставленіемъ въ пользу Воеводъ Капщизны; запрещеніи жидамъ продавать мясо въ другихъ мѣстахъ кромѣ Школы; участвованіи всехъ Мѣщанъ въ мощеніи улицъ; и запрещеніи Замковому Правленію вступаться въ дѣла города.

1598 Maja 9, List Zygmunta III o uwolnieniu mieszczan Nowogródzkich od opłaty rocznie do skarbu na Wojewód po pięćdziesiąt czerwonych złotych, o obróceniu opłaty tej na dochód miasta, uwolnieniu Mieszczan od poborow na Wojewód Solodowego, Browarnego i Stróżowego, z zachowaniem Wojewodom wybierania Kapszczyzny; o zabronieniu Żydom przedawać mięso w inszych miejscach prócz Szkoły; należeniu wszystkich Mieszczan do brukowania ulic, i o zabronieniu Urzędowi Zamkowemu wdawania się do spraw Miasta. 59.

39. 1598 Мая 10 Короля Сигизмунда III Новгородскому Подвожводъ Богущу и его преемникамъ, о ненарушаніи правъ данныхъ Мѣщанамъ Грамотою 9 Мая.

1598 Maja 10, Króla Zygmunta III do Podjewody Nowogródzkiego Bohusza i jego następcow, aby nie naruszali praw nadanych Nowogródkowi przez Dyplomat 9 Maja 64.

40. 1600 Марта . . . Короля Сигизмунда III Минскому Старостѣ Станкевичу и его преемникамъ, также Сборщикамъ и Откупщикамъ Почоповой подати, о вѣребованіи оной отъ варимаго при Церквяхъ на нѣкоторые праздники меду.

1600 Marca . . . Króla Zygmunta III do Mińskiego Starosty Stankiewicza i następujących po nim Starost także do Poborcow i Arendarzow podatku Poczopowego aby nie brali onego od miodu syconego na niektóre święta przy Cerkwiach. 65.

41. 1600 Іюля 20 Прощеніе Князя Пауша Радзивилла къ Папѣ, о разрѣшеніи ему, послѣ принатіемъ Римско-Католическаго обряда вступить въ бракъ съ родственницею своею Княжною Софією Сауцкою, остающеюся въ Православіи.

1600 Julji 20, Prośba Xiążęcia Janusza Radziwiłła do Papieża, aby za przyjęciem przez niego obrządku Rzymsko-Katolickiego, pozwolił wstąpić w małżeństwo z krewną Xieżną Zofiją Słucką, pozostająca w wierze Prawosławnej 66.

42. 1601 Марта 27, Грамота Короля

1601 Marca 27, List Króla Zygmun-

Сигизмунда III Минской Городовой Ратушѣ, не препятствовать Минскому Соборному Госпитальному Братству построить при Замковой плотинѣ бумажную или хлѣбную мельницу для дохода Братству, на содержание Госпиталя.

43. 1609 Июня 29 (отъ созданія міра 7117) Фундушевый документъ Кнзя Адама Кобыты-Вишневскаго и жены его урожденной Ходковичъ основаннымъ ими въ Сельцѣ, Брагинской волости, православнымъ Монастырямъ, на селеніе Защовѣ, съ запрещеніемъ наследникамъ отмѣнять въ церквахъ православный обрядъ подьященіемъ права Ктиторства.

44. 1609 Сентября 3, Выпись Завѣщанія Королевскаго Дворянина Дмитрія Тышкевича 1609 Генваря 1, которымъ обязывалъ наследниковъ недопускать къ перемѣнѣ Богослуженія въ Селецкой близъ Логойска Церквѣ.

45. 1611. Декабря 28, Подтвердительная Грамота Кнзя Януша Радзивилла Слуцкой Православной Воскресенской Церкви на фольварокъ Мелешковичи, записанный предками его Слуцкими Кнзьями Олельковичами.

46. 1612 Сентября 5, Грамота Сигизмунда III, Минскому Войту Терлецкому и Магистрату Города о недопусканіи жителей къ преслѣдованію Уніатскаго Духовенства.

47. 1613 Генваря 19, Выпись Свидѣтельства Вознаго Королевскому Секретарю Мороховскому, что сообщенная имъ Минскому Магистрату Королевская Грамота о непреслѣдованіи Уніатовъ не принята Магистратомъ къ исполненію,

да III do Mińskiej Miejskiej Ratuszy aby niebronila Bractwu Szpitalnemu przy Mińskim Soborze, wybudować młyn papierny lub mączny przy grobli Zamkowej na dochód Bractwa dla utrzymywania Szpitalu. 67

1609 Junji 29, (od stworzenia świata 7117) Dokument funduszowy Xiążęcia Adama Korybuta-Wisznowieckiego i żony jego urodzoney Chodkiewicz z nadaniem majątku Zaszczowie fundowanym przez nich wewsi Sielcu Brahińskiej włości Prawosławnym Klasztorom, z zabronieniem następcom odmieniać obrządek w Cerkwi, pod odpaduieniem od prawa Kollacji. 68.

1609 Septembra 3, Wypis Testamentu Dworzanina Królewskiego Dymitra Tyszkiewicza 1609 r. Januaryi 1, którym obowiązywał Sukcesorow niedopuszczać do odmiany nabożeństwa w Sieleckiej Cerkwi blisko Łohojska 71

1611 Decembra 28, Aprobacyjny Dyplomat Xiążęcia Janusza Radziwiłła Słuckiej Prawosławney Cerkwi Zmartwychwstania Pańskiego na folwark Mieleskiewiczze, zapisany poprzednikami jego Xiążętami Słuckimi Olelkowiczami. 77.

1612 Septembra 5, Dyplomat Zygmunda III Wójtowi Mińskiemu Terleckiemu i Magistratowi, o niedopuszczaniu mieszkańców do przesładowania Unityckiego Duchowieństwa. 78.

1613 Januaryi 19, Wypis Świadectwa Woźnego Sekretarzowi Królewskiemu Morochoowskiemu, że zakomunikowany Magistratowi Mińskiemu Dyplomat Królewski o nieprzesładowaniu Uniatow, nieprzyjęty Magistratem do spełnienia. 79.

48. 1613 Феврала 8, Выписъ изъ книгъ Минскаго Гродскаго Суда свидѣтельства Вознаго 1612 года, что представленныя Уніатскимъ Духовенствомъ въ Минской Городовой Ратушѣ Королевскія Грамоты, о прекращеніи постройки новой Православной Церкви, и возвращеніи Козмо-Демьянской Церкви отданной Уніатамъ принадлежавшихъ ей владѣній, приняты Ратушею и жителями безъ должнаго уваженія и оставлены безъ отвѣта.
49. 1613 Марта 31, Грамота Короля Сигизмунда III, на присоединеніе Минскаго Монастыря Вознесенія Господня послѣ кончины Архимандрита Софронія со всеми принадлежащими къ нему владѣніями къ Виленскому Монастырю Св. Троицы.
50. 1613 Мая 17, Короля Сигизмунда III, Магистрату и Мѣщанамъ Новгородскимъ о дозволеніи постронть на мѣстѣ сгорѣвшихъ новыя лавки, и запрещеніи продавать людямъ несостоящимъ подъ Магдебургскимъ правомъ городскія мѣста бывшіе подъ лавками огородами, уволоками и моргами.
51. 1613 Ноября 21, Выписъ изъ Книгъ Минскаго Гродскаго Суда Свидѣтельства Вознаго Минскаго Воеводства Себастьяновича, объ отдачѣ Минскаго Православнаго Петропавловскаго Монастыря, присланнымъ отъ Виленскаго Братства при церквѣ Св. Духа Монахамъ.
52. 1613 Декабря 5, Грамота Короля Сигизмунда III, съ подтвержденіемъ даннаго Новгородку Воеводою Федоромъ Тышкѣвичемъ документа, на присоединеніе Мѣщанъ Замковыхъ, живущихъ
- 1613 Februariy 8, Wypis z Ksiąg Grodzkich Mińskich Świadcetwa Woźnego 1612 roku, że przedstawione przez Uniatckie Duchowieństwo w Mińskiej Ratuszy Listy Królewskie o wstrzymaniu budowania nowej Prawosławnej Cerkwi i wróceniu do Cerkwi Koźmo-Demianskiej, oddanej Unijatom, odebranych od niej posiadłości, zostały przyjęte przez Członków Rady i Mieszczan byłych w Ratuszu z nieuszanowaniem i zostawione bez odpowiedzi 81.
- 1613 Marca 31, List Króla Zygmun-da III, o przyłączeniu Mińskiego Klasztoru Wniebowstąpienia Pańskiego po zejściu Archimandryty Sofroniego ze wszystkimi majątkami do Klasztoru Wileńskiego S. Trójcy. 84.
- 1613 Maja 17, Króla Zygmun-da III, do Magistratu i Mieszczan Nowogródzkich o pozwoleniu wybudować na miejscu pogorzałych nowe kramy, i zabronieniu przedawać ludziom nie zostającym pod prawem Magdeburskim place i grunta miejske byłe pod kramami, ogrodami, włokami i morgami. 86.
- 1613 Nowembra 21, Wypis z Ksiąg Mińskiego Grodzkiego Sądu Świadcetwa Woźnego Mińskiego Województwa Sebastianowicza, o podaniu Mińskiego Prawosławnego Piotropawłowskiego Klasztoru przysłanym od Bractwa Wileńskiego przy Cerkwi S. Ducha Zakonnikom. 87.
- 1613 Decembra 5, List Króla Zygmun-da III Nowogródkowi, z utwierdzeniem danego od Wojewody Teodora Tyśzkiewicza Dokumentu na przyłączenie Mieszczan Zamkowych mieszkających na uli-

на улицахъ Ковальской, Дуботольской, Бальчицкой и Виленской, также на предместьи и въ другихъ мѣстахъ, къ Мѣщанамъ, пользующимся Магдебургскимъ правомъ, исключая Евреевъ, остающихся подъ властію Боеводъ и на уступку въ Городской доходъ Мыта Боевоекаго, торговаго и подужнаго, отдававшася наоткупъ Евреямъ и другимъ людямъ.

53. 1614 Генваря 24, Документъ Князя Януша Радзивилла, о дозволеніи Инокіямъ Православнаго Монастыря при Церкви Рождества Богородицы въ Минскѣ, построенной на его земляхъ имѣть пребываніе при сей же Церкви.

54. 1616 Генваря 9, Признаніе Вознымъ Григоревичемъ Свидѣтельства, даннаго Минскому Уніатскому Духовенству, что на запросъ въ Магистратѣ о Православномъ Соборномъ Братствѣ, Члены отвѣчали, что о существованіи или прекращеніи его, не знаютъ.

55. 1616 Генваря 30, Грамота Короля Сигизмунда III, съ подтвержденіемъ Мѣщанамъ Города Минска, чтобы не отягощали людей Вознесенскаго Монастыря торговыми и другими сборами.

56. 1616 Февраля 20, Сигизмунда III Дворянину Своескому о произведеніи на мѣсть слѣдствія, существуетъ ли или прекратилось Православное Соборное въ Минскѣ Братство.

57. 1616 Іюля 28, Сигизмунда III, съ подтвержденіемъ Грамоты Короля Александра 7010 Марта 7 на пожалованное Минскому Вознесенскому Монастырю Королевою Еленою имѣніе Трошценцъ.

cach Kowalskiej, Dubotolskiej, Bolczyckiej i Wileńskiej, także na przedmieściu i na innych miejscach, do Mieszczan zostających pod prawem Magdeburgskim, wyjmując Żydów, zostających pod władzą Wojewod; i na ustąpienie na dochód Miasta cła Wojewodzkiego, targowego i podłużnego, oddawanego warendę Żydom i innym osobom. 88.

1614 Januaryi 24, Dokument Xiążęcia Janusza Radziwiłły, o dozwoleniu Zakonnikom Klasztoru Prawosławnego przy Cerkwi Narodzenia Najswiętszey Panny w Mińsku, wybudowaney na jego gruntach, mieć mieszkanie przy teyże Cerkwi. . 93.

1616 Januaryi 9, Zeznanie przez Woźnego Hryhorewicza Świadectwa Mińskiego Unitskiemu Duchowienstwu że na zapytanie o Bractwie Prawosławném Soborném w Mińsku, Członkowie Magistratu odpowiedzieli, że o Bractwie tym, czy exystuje jeszcze, nie wiedzą. 94.

1616 Januaryi 30. List Króla Zygmunta III do Mieszczan Mińskich, zupomnieniem aby nieuciemiężali ludzi Klasztoru Wniebowstąpienia Pańskiego targowym i innemi poborami. 95.

1616 Februaryi 20. Króla Zygmunta III, do Dworzanina Snowskiego o dosledzeniu na miejscu, czy exystuje jeszcze Bractwo Prawosławne Soborne w Mińsku. 97.

1616 Julji 28, Zygmunta III, z utwierdzeniem Listu Króla Alexandra 7010 Marca 7 na majątność Trościeniec nadaną Klasztorowi Mińskiemu Wniebowstąpienia Pańskiego, przez Królowę Helenę. . . 98.

58. 1616 Июля 13, Выпись Протеста Королевскаго Дворянина Ивана Иванова Бакі 1576 Мая 9, на Кнзя Петра Горскаго, забравшаго насильно, пожалованное Королевою Еленсю Минскому Вознесенскому Монастырю имѣніе Тростенець.
59. 1616 Октября 5, Грамота Короля Сигизмунда III, Минскому Старостѣ Зяновичу, чтобы непрепятствовало Вознесенскому Монастырю брать Капщизну отъ Монастырскихъ подданныхъ.
60. 1616 Октября 5, Сигизмунда III, о назначеніи Венденскаго Воеводы Слушки и Минскаго Каштеляна Петра Тышкѣвича къ произведенію на мѣстѣ слѣдствія, о причиняемыхъ Минскими Мѣщанами и мѣстными Властями Уніятамъ притѣсненій.
61. 1616 Декабря 29, Выпись Грамоты Сигизмунда III, 1589 Июля 28, о не принужденіи Православныхъ къ принятію новаго Календаря.
62. 1617 Февраля 17. Выпись Протеста Минскаго Православнаго Петропавловскаго Монастыря на Монаховъ, обращенной въ Унію Козмо-Демьянской Церкви, о насильствахъ надъ Учениками учрежденнаго при Православномъ Монастырѣ Училища.
63. 1618 Февраля 23. Выпись изъ Литовскихъ Метрикъ Грамоты Сигизмунда III, 1606 Мая 26, о запрещеніи Жидамъ и Татарамъ въ Минскѣ имѣть лавки и торговать, и о разныхъ льготахъ въ пользу Мѣщанъ христіанъ, потерпѣвшихъ въ военное время.
64. 1618 Июля 31. Листъ Благословенія отъ Виленскаго Архимандрита Ле-
- 1616 Julji 13, Wypis Protestu Dworzanina Królewskiego Iwana Iwanowicza Baki 1576 Maja 9, o zabranіu przez Xiążęcia Piotra Horskiego, nadaney przez Królowę Helenę Minskiemu Klasztorowi Wniebowstąpienia Pańskiego majątności Troscienca. 99.
- 1616 Oktobra 5, List Króla Zygmun-da III, do Starośty Mińskiego Zienowicza, aby niebronił Klasztorowi Wniebowstąpienia Pańskiego brać Kapszczyznę od Poddanych Klasztornych. 101.
- 1616 Oktobra 5, Zygmun-da III, o назначеніи Wojewody Wendenskiego Słuszki i Kasztelana Mińskiego Piotra Tyshkiewicza do uczynienia Śledztwa o dopełnianych przez Mieszczan Mińskich i Władze miejscowe dla Uniatow uciskach. 102.
- 1616 Decembra 29, Wypis Listu Zygmun-da III, 1589 Julji 28, o nieprzymuszaniu Prawosławnych do przyjęcia nowego Kalendarza. 103.
- 1617 Februaryi 17, Wypis Protestu Mińskiego Prawosławnego Klasztoru Śś. Apostołów Piotra i Pawła przeciw Zakonnikom zabraney na Uniją Kozmo-Demianskiej Cerkwi, o gwałtach nad Uczniami Szkoły przy Cerkwi Prawosławnego Klasztoru. 104.
- 1618 Februaryi 23, Wypis z Metryk Litewskich Listu Króla Zygmun-da III, 1606 Maja 26, o zabronieniu Żydom i Tatarom mieć kramy w Mińsku i prowadzić handel, i o różnych dla Mieszczan Chrześcían którzy ucierpieli w czasie wojny, ulgach. 107.
- 1618 Julji 31, List Błogosławienstwa od Archimandryty Wilenskiego Leon-

онтія Карповича на основаніе въ Минскѣ при Православной Петропавловской Церквѣ Женскаго Монастыря.

65. 1619, Выпись изъ книгъ Земскихъ Минскаго Воеводства, составленнаго Дворянствомъ Православнаго исповѣданія Минскаго и другихъ Воеводствъ на zaloженіе въ Минскъ Православнаго Петропавловскаго Монастыря 1612 Индикта 10 акта, въ которомъ жаловались на отступленіе части Духовенства безъ позволенія всей Руси отъ повиновенія Константинопольскому Патриарху и принятіе Уніи, на что они Дворяне никогда несоглашались.

66. 1619 Февраля 3, Заручный листъ Сигизмунда III Минскимъ Мѣщанамъ противъ Воеводы и Старосты Петра Тышкѣвича, отягощавшаго жителей неправильными въ собственную пользу налогами и причинявшаго разные притѣсненія.

67. 1619 Марта 15, Выпись изъ Литовскихъ Метрикъ Грамоты Короля Александра, 17 Августа Индикта 2, о раздѣленіи въ Минскѣ между Намѣстникомъ и Войтомъ дохода съ Городскихъ винъ, въ сздствіе даннаго Городу Магдебургскаго права.

68. 1619 Мая 10, Мандатъ Сигизмунда III Уніатскому Духовенству по иску Минскаго Магистрата, о забраныхъ Уніатами владѣніяхъ Минскаго Православнаго Соборнаго Госпитальнаго Братства,

69. 1619, Выпись Фундушеваго Документа Евдокіи изъ Князей Друцкихъ Горскихъ Стецкевичевой Минскому Православному Петропавлов-

скаго Кларпавича на zaloженіе Паниенскаго Кларпавича при Церквѣ Православной SS. Апостоловъ Петра и Павла въ Минскѣ. 109.

1619, Wypis z ksiąg Ziemijskich Woiewodztwa Mińskiego aktu Szlachty Prawosławnej wyznania Mińskiego i drugih Woiewodstw 1612 Indykta 10 na zalozenie w Mińsku Klasztoru SS. Apostołow Piotra i Pawła, w którym uskarżali się na odstąpienie części Duchowienstwa bez zezwolenia całej Rusi od posłuszenstwa Patriarchowi Konstantynopolskiemu i przyjęcie Unji, na co oni Szlachta nigdy się niezgadzała 111.

1619 February 3. List Zaręczny Zygmunta III, Mieszczanom Mińskim, przeciw Wojewoǳy i Starosty Piotra Tyszkiewicza, uciemiężającego nieprawdmi na własną korzyść Poborami i różne czyniącego uciski. 115.

1619 Marca 15. Wypis z Metryk Litewskich Listu Króla Alexandra, 17 Augusta, Indykta 2, o rozdzieleniu w Mińsku dochodu z win mieyskich między Namiestnikiem i Wójtém, w skutek danego Miastu prawa Magdeburskiego. 117.

1619 Maja 10, Mandat Zygmunta III Duchowienstwu Unijackiemu w sprawie Mińskiego Magistratu o zabranych przez Unijatow własnościach Bractwa Szpitalnego Mińskiej Prawosławnej Sobornej Cerkwi. 118.

1619, Wypis Funduszowego Dokumentu Eudocji z Xiążat Druckich-Horskich Steckiewiczowej 1613 Nowembra 6, Mińskiemu Prawosławnemu Kła-

скому Монастырю, даннаго 6 Нозбра 1613 года.

70. 1619 Июня 13. Выпись Фундуше-
ваго Документа Анны изъ Огинскихъ
Стецкевичевой Минскому Петропа-
вловскому Манастирю 1619 Генва-
ря 14.

71. 1619 Октября 27. Грамота Ко-
роля Сигизмунда III, съ прописаніемъ
данной Минскому Мѣщанину Василю
Маслянкъ 1601 Июля 26 Привилегіи
на постройку на своей землѣ, на рѣкахъ
Свислочи и Переспѣ мучной и бума-
жной мѣльницъ съ платежемъ въ поль-
зу Гошпиталя Соборной Церкви по ко-
пѣ грошей отъ колеса.

72. 1619 Ноября 26. Выпись Проте-
ста Князя Януша Радзивилла на Мин-
скаго Воеводу Петра Тышкѣвича, за-
писавшаго въ Книгахъ Войтовскихъ
на Мѣщанъ донесеніе въ намѣреніи за-
брать на Унію Минскую Соборную
Церковь Рождества Богородицы, по-
строенную на земляхъ его Радзивилла.

73. 1619 Ноября 27, Выпись изъ книгъ
Главнаго Литовскаго Трибунала Про-
теста Князей, Дворянъ и обывателей
Королевства Польскаго и Великаго Кня-
жества Литовскаго народа Россійска-
го, состоящихъ въ древней Православной
религіи подѣ благословеніемъ Констан-
тинопольскаго Патріарха, противъ на-
мѣренія Правительства забрать на Унію,
основанный въ Минскѣ Дворянствомъ
Православный Петропавловскій Мона-
стырь и истребить Православіе.

74. 1620 Генваря 15. Выпись призна-
нія Вознымъ Михайловичемъ свидѣ-
тельства о подачѣ Минскими Мѣщанами

шторowi SS. Apostołów Piotra i Pawła. 120

1619 Junji 13, Wypis Funduszowego
Dokumentu Anny z Ogińskich Steckiewi-
czowej 1619 Januaryi 14 Minskiemu
Piotropawłowskiemu Klasztorowi . . . 123.

1619 Oktobra 27. Dyplomąt Zy-
gmunda III, z wypisaniem danego Mie-
szczaninowi Mińskiemu Bazylemu Maslan-
ce 1601 Julji 26 Przywileju, na wy-
budowanie na własney ziemi na rzekach
Swisłoczy i Perespie młynu i fabryki
papierowej z opłatą na Szpital Cerkwi
Sobornej, od koła po kopie groszy . . . 127.

1619 Nowembra 26, Wypis Protestu
Xiążęcia Janusza Radziwiłła, o zapisaniu
przez Wojewodę Mińskiego Piotra Ty-
szkiewicza w Księgach Wójtowskich na
Mieszczan Mińskich doniesienia wzamia-
rze zabrać na Uniją Cerkiew Soborną
Mińską Narodzenia Najświętszey Panny
zbudowaną na gruntach jego Radziwiłły. 129.

1619 Nowembra 27, Wypis z ksiąg
Głównych Trybunalnych Protestu Xiążąt,
Panów, Szlachty i Obywatelów Korony
Polskiej i Wielkiego Xięstwa Litewskiego
narodu Rosieyskiego, wiary starożytney Gre-
ckiej pod Błogosławienstwem Patriarchi
Konstantynopolskiego, przeciw zamiarowi
Rządu zabrać na Uniją fundowany przez
Szlachtę Klasztor Prawosławny SS. Apo-
stołów Piotra i Pawła w Mińsku i zni-
szczyć Prawosławną wiarę, . . . 130.

1620 Januarij 15, Wypis zeznania
przez Woźnego Michajłowicza Swiade-
ctwa, o podaniu Mieszczanom Mińskim Kró-

Королевскаго Мандата, съ позыпомъ къ суду за возмущеніе противъ Уніи, отнятіе Соборной Церкви Рождества Богородицы, начатіе строеніемъ другой на Немигъ, собираніе складокъ и приношеній, приглашеніе Монаховъ изъ Вильна и проч.

75. 1620 Февраля 2. Довѣренность отъ Помѣщиковъ, основавшихъ Минскій Петропавловскій Монастырь, на искъ противъ Митрополита Рутскаго за преслѣдованіе Православія и недопусканіе къ окончанію Монастыря.

76. 1620 Марта 12. Выписъ Завѣщанія Анны Тышкiewiczowej, урожденной Княжны Массальской 1620 Марта 7, отъ казавшей, въ пользу Православныхъ Церквей Св. Апостоловъ Петра и Павла въ Минскъ и Пророка Іліи въ Олешковичахъ Гродненскаго Уѣзда суммы.

77. 1620 Апрѣля 1. Выписъ Протеста Митрополитскаго Намѣстника Барановича на Магистратъ и Мѣщанъ Минскихъ, дѣйствующихъ противъ Уніи.

78. 1620 Іюня 6. Грамота Іерусалимскаго Патріарха Теофана Слуцкому при Преображенской Церкви Братству, съ увольненіемъ Церкви отъ веденія Митрополитовъ, Епископовъ, Игуменовъ и Іереевъ и предоставленіемъ исключительному Суду и начальству Константинопольскихъ Патріарховъ.

79. 1621 Іюля 12. Предписаніе Королевича Владислава Капитану и Экономамъ въ Смоленскъ, отдать во владѣніе Христофору Фалимиру пожалованную ему въ Максимовскомъ Станѣ посолъ Подуюхтова боярщину и отвезти въ городъ земаю подъ дома и огороды.

lewskiego Mandatu do odpowiedzi przed Sądem za buntowanie przeciw Unij, zabranie Sobornej Cerkwi Narodzenia Najświętszej Panny, założenie drugiej na Niemizie, zbieranie składek i ofiar, wezwanie Zakonników z Wilna etc. . . 132.

1620 Februarij 2, Plenipotencija od Fundatorów Kłasztoru SS. Apostołów Piotra i Pawła w Mińsku, do poszukiwania na Metropolitę Rutskiego, za różne prześladowania i niedozwalanie kończyć Kłasztoru Prawosławnego. 134.

1620 Marca 12, Wypis Testamentu Anny Tyszkiewiczowej z domu Xiężney Massalskiej 1620 Marca 7, z zapisem summy dla Cerkwi Prawosławnych, SS. Piotra i Pawła w Mińsku i S. Eliasza w Olekiewiczach Grodzieskiego Powiatu. . . 136.

1620 Apryla 1, Wypis Protestu Namiestnika Metropolitskiego Baranowicza przeciw Magistratowi i Mieszczanom Mińskim o różne uciski dla Unij. . . . 140.

1620 Junji 6, Dyplomat Patryarchy Jerozolimskiego Teofana Bractwu słuckiemu przy Cerkwi Przemienienia Pańskiego z uwolnieniem Cerkwi, od władzy Metropolitow. Biskupow, Ihumenow i Prezbi-terow, i zostawieniem wyłącznie Sądowi i Zwierzchności Patryarchow Konstantynopolskich. 142.

1621 Julij 12, Zalecenie Królewicza Władysława Kapitanowi i Ekonomom w Smoleńsku, podać Krzysztofowi Falimirowi nadaną jemu po Półniuchtowie w Stanie Maksimowskiem bojarszczyznę i wydzielić w Mieście ziemię pod domy i ogrody. . . 143.

80. 1622 Феврала 16. Грамота Сигизмунда III, съ прописаніемъ даннаго Сигизмундомъ I Минскому Вознесенскому Монастырю 20 Мая 1537 года дозволенія на построение у Хлусова моста мѣльницы.
81. 1623 Іюня 23. Выпись признанія Вознымъ Ромейковичемъ Свидѣтельства, о принаѣ Минскимъ Православнымъ Петропавловскимъ Монастыремъ во владѣніе фольварка Переспы, отказаннаго ему Судьею Мартиномъ Володковичемъ.
82. 1624 Августа 25. Грамота Митрополита Іова Борецкаго, на открытіе въ Минскъ при Петропавловской Церквѣ Женскаго Монастыря.
83. 1626 Феврала 20. Выпись изъ Литовскихъ Метрихъ Конфирмаціи Сигизмунда III 1600 Марта, 10 на Завѣщаніе Варуши Едучовны Андреевичевой, отказавшей въ пользу Минскихъ Православныхъ Церквей Петропавловской, Воскресенской, Рождественской, Троицкой, Борисоглазбской и другихъ и двумъ Гошпитальнымъ Братствамъ земли и дома.
84. 1626 Мая 22. Документъ Князя Христофора Радзивилла на построение въ Минскъ на его землѣ новой на мѣстѣ сгорѣвшей, Православной Церкви Рождества Пресвятыя Богородицы.
85. 1627 Декабря 10. Выпись Протеста Минскаго Уніятскаго Духовенства 1620 Августа 1 на Бургомистра Данила Маслянку, забравшаго послѣ Архимандрита Арсенія документы Вознесенскаго Монастыря
- 1622 Februarij 16, Dyplomat Zygmunda III z wypisaniem danego przez Zygmunta I Klasztorowi Mińskemu Wniebowstąpienia Panskiego 1537 Maia 20 dozwolenia na wybudowanie młynu przy Chłusowym moście. 144.
- 1623 Junji 23, Wypis przyznania przez Woznego Romejkowicza Swiadectwa, o podaniu Mińskiemu Prawosławnemu Klasztorowi SS, Apostołów Piotra i Pawła Folwarku Perespy, zapisanego przez Sędziego Marcina Wołodkowicza. 145.
- 1624 Augusta 25, Dyplomat Metropolitę Boreckiego na otwarcie Pamienskiego Klasztoru przy Cerkwi SS. Apostołów Piotra i Pawła w Mińsku. 147.
- 1626 Februarij 20, Wypis z Metryk Litewskich Konfirmacyi Zygmunta III 1600 Marca 10 na Testament Waruszy Jecukowny Andrzejewiczowej, którym zapisała dla Mińskich Prawosławnych Cerkwi SS. Apostołów Piotra i Pawła, Zmartwychwstania Panskiego, Narodzenia Pańskiego, S. Troycy, Borysa i Hleba i innych, także dla dwóch Szpitalnych Bractw Ziemi i domy. 150.
- 1626 Maja 22, Dokument Xiążęcia Krzysztofa Radziwiłły, na wybudowanie w Mińsku na jego ziemi na miejscu zniszczonej przez pożar nowej Prawosławnej Cerkwi Narodzenia Najświętszej Panny 155.
- 1627 Decembra 10, Wypis Protestu Mińskiego Uniatckiego Duchowieństwa 1620 Augusta 1, przeciw Burmistrzowi Danielejowi Maslance o zabranie po Archimandrycie Arseniuszu dokumentów Klasztoru Wniebowstąpienia Pańskiego. —

86. 1628 Ноября 4, Грамота Митрополита Іова Борецкаго, на построєніе въ Слуцкѣ новой на мѣстѣ сгорѣвшей Преображенской Церкви. 1628 Nowembra 4, Dyplomāt Metropolity Boreckiego, na wybudowanie w Słucku na mieyscu zniszczoney przez pożar nowey Cerkwi Przemienienia Pańskiego. 156.
87. 1629 Феврала 22, Выписъ изъ Литовскихъ метрикъ Грамоты Сигизмунда III, съ прописаніемъ состоявшагося 28 Іюня 1619 года ршенія, о забранныхъ Минскимъ Воеводою и Старостою Петромъ Тышкевичемъ Городскихъ мѣльницахъ и разныхъ состороны его для Города притѣсненіяхъ. 1629 Februaryi 22, Wypis z Metryk Litewskich Dyplomatū Zygmunda III z wypisaniem Dekretu Krolewskiego 28 Junji 1619 roku o zabranych przez Wojewodę i Starostę Mińskiego Piotra Tyszkiewicza młynach mieyskich, i różnych ze strony iego dla miasta uciskach. 157.
88. 1629 Іюня 11, Выписъ Грамоты Сигизмунда III 1628 Декабря 1 о размежеваніи въ Смоленскомъ Воеводствѣ пожалованныхъ леннымъ правомъ иманій. 1629 Junji 11, Wypis Dyplomatū Zygmunda III, 1628 Decembra 1, o rozgraniczeniu nadanych w Wojewódstwie Smoleńskim lennym prawem majątków. 160.
89. 1629 Октября 24, Протестъ Минскаго Православнаго Петропавловскаго Монастыря на Евреевъ, напавшихъ во время служенія на Церковь. 1629 Oktobra 24, Protest Mińskiego Prawosławnego Klasztoru SS. Apostołów Piotra i Pawła przeciw Żydom o napadnienie na Cerkiew w czasie nabożeństwa. 162.
90. 1630 Марта 20, Протестъ Уніятскаго Духовенства на Минскій Петропавловской Монастырь, занявшій владѣнія обращеннаго въ Унію Минскаго Никольскаго Монастыря. 1630 Marca 20, Protest Duchowieństwa Unitskiego przeciw Klasztorowi Mińskiemu SS. Apostołów Piotra i Pawła o zabranie posiadłości obróconego na Uniją Klasztoru Mińskiego S. Mikołaja. 164.
91. 1631 Декабря 13, Мандатъ Сигизмунда III, Минскимъ Мѣщанамъ по жалобѣ Уніятъ, на недопусканіе ихъ къ засѣданію въ Магистратъ и за разныя притѣсненія. 1631 Decembra 13, Mandat Zygmunda III Mieszczanom Mińskim na skargę Unitów o niedopuszczanie do zasiadania w Magistracie, i o różnych uciemiężeniach 165.
92. 1632 Феврала 24, Документъ Христіны Малинской Урожденной Княжны Вяшневецкой, на отдачу Ігуменъ Олимпіадъ Рагозиной в Інокіиамъ ея Спаскаго и Благовещенскаго Монастырей въ Брагнскомъ ключѣ. 1632 Februaryi 24, Dokument Krystyny Malińskiej, Urodzoney Xiężniczki Wiszniowieckiej na oddanie Przełożoney Olimpiadzie Ragoziance i Zakonnicom jej, Klasztorow S. Spasa i Zwiastowania Najświętszey Panny w Kluczu Brahińskim. 166.
93. 1632 Августа 4, Выписъ Свидѣтельства Минскаго Каштеляна Петра 1632 Augusta 4, Wypis Świadcetwa Kasztelana Mińskiego Piotra Tyszkiewicza

Тышкевича 26 Генваря 1617, что земля Минской Православной Воскресенской Церкви, на которой построена Мечеть, замѣнена Татарами другою, и что сіе утверждено Митрополитами Михаиломъ Рагозою, Ипатіемъ Поцѣмъ и Іосифомъ Рутскимъ.

94. 1633 Марта 16. Грамота Владислава IV, о возвращеніи неуніатамъ по одной Церкви въ Брестъ, Кобринъ и Пинскъ,

95. 1633 Юля 29. Свидѣтельство Королевскаго Дворянина Володковича, что Уніаты не допустили его къ отдачѣ Православнымъ Троицкой Церкви въ Минскъ.

96. 1635 Генваря 11, Выпись Завѣщанія Николая Григорьевича Деревоеда 1634 Декабря 24, съ отказами въ пользу Православныхъ Церквей, Минской Св. Апостоловъ Петра и Павла, Долгиневской Св. Троицы и Крайской Св. Чудотворца Николая.

97. 1635 Генваря 27. Грамота Князя Альбрехта Владислава Радзивилла Священнику Василю Мелещкевичу на принятіе въ Несвижъ Церквей, Св. Юрья и другой новопостроенной по обѣту о прекращеніи азвы.

98. 1635 Юня 17. Грамота Митрополита Петра Могилы съ утвержденіемъ даннаго Митрополитомъ Іовомъ Боретскимъ, 25 Августа 1624 года благословенія, на открытіе въ Минскъ при Петропавловской церкви Девичьяго Монастыря,

99. 1635 Юня 30, Выпись Протеста Минскаго Уніатскаго Духовенства, о нападеніи возвратившимся въ Правосла-

1617 Januaryi 26, o oddaniu przez Tatarow Mińskich za ziemię Prawosławney Cerkwi Zmartwychwstania Pańskiego, na której wybudowany iest Meczec, inney; i o utwierdzeniu zamiany przez Metropolitow Michała Rażozę, Hipacyusza Poćieja i Józefa Rutskiego 168.

1633 Marca 16, Dyplomąt Władysława IV, o zwróceniu nieuniatom pojedney Cerkwi w Brześciu, Kobryniu i Pińsku 169.

1633 Julji 29, Świadectwo Dworzana Królewskiego Wołodkowicza, że Unijaci niedopuszcili iego do podania Prawosławnemu Duchowieństwu Cerkwi S. Trójcy w Mińsku 170.

1635 Januaryi 11, Wypis Testamentu Mikołaja Hryhorewicza Derewojeda 1634 Decembra 24, którym zapisał Cerkwiom Prawosławnym, Mińskiej SS. Apostołow Piotra i Pawła, Dołhinowskiej S. Trójcy i Krajskiej S. Mikołaja summy pieniężne 176.

1635 Januaryi 27, List Xiążęcia Albrechta Władysława Radziwiłły Świaszczennikowi Bazylemu Mielezkiewiczowi na przyjęcie w Nieświżu Cerkwi S. Jerzego i drugiej nowozbudowanej na ustanie powietrza. 183.

1635 Junji 17, Konfirmacya Metropolity Piotra Mohiły na List Metropolity Boreckiego danu 1624 Augusta 25, na odkrycie Klasztoru Panienskiego w Mińsku przy Cerkwi SS. Apostołow Piotra i Pawła 185.

1635 Junji 30, Wypis Protestu Mińskiego Uniatckiego Duchowieństwa, o napadnienie przez Świaszczennika Eliasza,

віє Свѣщенникомъ Елѣсеемъ съ жителями на обращенный въ Унію Минскій Вознесенскій Монастырь, въ бытность въ Минскѣ Митрополитовъ Петра Могилы и Іосифа Рутскаго.

100. Выписъ Актора Минскаго Уніятскаго Святодухова Монастыря съ Мѣщанами и Магистратомъ Минскимъ, 30 Іюля 1635 года о бунтахъ противъ Уніи.

101. 1635 Октября 4, Свидѣтельство Минскаго Вознаго Сорки, о положеніи Вознымъ Корнолевскимъ позыва Минскому Уніятскому Святодухову Монастырю отъ Івана Вятольта въ Церквѣ на Престолѣ во время служенія, вынесеніи изъ Алтара чрезъ Царскіе Врата и положеніи передъ Діакономъ на Апостолѣ.

102. 1635 Октября 25, Грамота Митрополита Іосифа Рутскаго о присоединеніи Минскаго Никольскаго Монастыря съ Митрополитскимъ при немъ Дворомъ, къ Монастырю Св. Духа; подчиненіи Ігуменамъ соединенныхъ Монастырей Свѣтскаго въ Минскѣ Духовенства и оставленіи въ Церквѣ Святаго Духа, перенесенной изъ Собора Чудотворной Иконы Пресвятой Богородицы.

103. 1635 Декабря 14, Грамота Владислава IV Войту и Городскимъ Властямъ въ Минскѣ, о допусканіи Католиковъ и Уніатовъ къ засѣданію въ Магистратѣ, подѣ виною четырехъ тысячъ копъ Литовскихъ.

104. 1636 Февраль 9, Выписъ Завѣщанія Минскаго Войскаго Адама Ваньковича 1635 Феврала 11 съ отказомъ въ пользу

который wrócił do Prawosławnego wyznania, z mieszkańcami na Klasztor Wniebowstąpienia Pańskiego obrócony na Unią, w czasie bytności w Mińsku Metropolitów Piotra Mohiły i Józefa Rutskiego. 188.

. Wypis Aktoratu Mińskiego Unijatskiego Klasztoru S. Ducha z Mieszczanami i Magistratem Mińskim 1635 Julji 30, o buntach przeciw Unji. 191.

1635 Oktobra 4, Świadcstwo Woźnego Mińskiego Soroki, o położeniu przez Woźnego Kornolewskiego pozwu od Wiktolda Mińskiego Unijatskiego Klasztorowi S. Ducha w Cerkwi na Ołtarzu w czasie Nabożeństwa, wyniesieniu z Ołtarza przez drzwi niezwyčajne, i położeniu przed Dyakonem na Apostole. 193.

1635 Oktobra 25, Dyplomat Metropolity Józefa Rutskiego, na przyłączenie Mińskiego Klasztoru S. Mikołaja z Metropolitskim przy nim Dworem, do Klasztoru S. Ducha; poddaniu władzy Ihumenów Świeckiego w Mińsku Duchowieństwa, i zostawieniu w Cerkwi S. Ducha przeniesionego z Cerkwi Sołorney Cudownego Obrazu Matki Bożej. 194.

1635 Decembra 14, List Władysława IV do Wójta i Władz mieyskich w Mińsku, o dopuszczaniu Katołików i Uniatów do zasiadania w Magistracie pod winą czterech tysięcy kop Litewskich 198.

1636 Februaryi 9, Wypis Testamentu Wojskiego Mińskiego Adama Wańkowicza 1635 Februaryi 11, z zapisem

Минской Православной Церкви Св. Апостоловъ Петра и Павла ста копъ грошей.

105. 1636 Мая 28, Выпись Признанія Вознымъ Пресмыщанымъ свидѣтельства, о подачѣ Витебскимъ Помѣщикамъ Православнаго Исповѣданія Пышницкимъ Королевскаго Мандата, въ искѣ Уніятскаго Митрополита Свѣявы, о построеніи подѣ Витебскомъ новой будки, для церковнослуженія.

106. 1636 Іюля 18, Грамота Короля Владислава IV, о раздѣленіи Церквей въ Вильнѣ и во всѣхъ другихъ Городахъ и Мѣстечкахъ Великаго Княжества Литовскаго на Православныхъ и Уніатовъ соразмѣрно числу Прихожанъ.

107. 1637, Завѣщаніе Основательницы Минскаго Православнаго Девичьяго при Петропавловской Церкви Монастыря Игуменьи Евгеніи Шембелевны.

108. 1637 Марга . . Грамота Владислава IV Митрополиту Рафаилу Корсаку, о непрепятствованіи Королевскимъ Комиссарамъ въ раздѣленіи Церквей на Уніатовъ и неуніатовъ.

109. 1639 Іюня 15. Фундушевый Документъ Помѣщика Новогродскаго Воеводства Григорія Володковича, основанному имъ въ Грозѣ Православному Монастырю и Церквямъ Св. Іоанна Богослова и Успенія Престыгя Богородицы, на имѣнія Терпиловку и Касперовщизну.

110. 1639 Дѣкабря 7, Грамота Владислава IV Владѣльцамъ пожалованныхъ въ Бобруйскомъ Старостѣ имѣній, чтобы содѣйствовали Мѣщанамъ въ строеніи стѣны около города.

на Церкiew Православнаѣ SS. Апостоловъ Петра и Павла в Ми́нску ста коп грошы. 200.

1636 Maja 28, Wypis Zeznania przez Wóznego Przesmyckiego o podaniu Mandatu Obywatelom Wojewódzwa Witebskiego Prawosławnego wyznania Pysznicim, w sprawie z delaty Unitskiego Metropolity Sielawy, o wybudowanie pod Witebskiem nowej budki dla nabożeństwa. 209.

1636 Julji 18. List Króla Władysława IV o rozdzieleniu Cerkwi w Wilnie i we wszystkich innych Miastach i Miasteczkach Wielkiego Xięstwa Litewskiego na Prawosławnych i Unijatow, stosownie do liczby Parafian. 210.

1637, Testament Ihumeni Eugenji Szembelówny Fundatorki Klasztoru Pannieńskiego przy Cerkwi SS. Apostołow Piotra i Pawła, w Mińsku. 212.

1637 Marca . . List Władysława IV, do Metropolity Rafała Korsaka aby nieprzeszkadzał Komisarzom w rozdzieleniu Cerkwi na Unijatow i nieunijatow. 216.

1639 Junji 15, Dokument Obywatela Wojewodztwa Nowogrodzkiego Grzegorza Wołodkowicza Fundowanemu przez niego w Hrozowie Klasztorowi Prawosławnemu i Cerkwiom S. Jana Ewangelisty i Wniebowzięcia Najświętszej Panny, na majątność Terpiłówkę i Kasporowszczyznę . —

1639 Decembra 7, List Króla Władysława IV do Possesorow nadanych w Bobrojskim Starostwie majątkow, aby dopomagali Mieszczanom w budowaniu około Miasta ścianę 220.

111. 1640 Марта 20, Выписъ Грамоты Владислава IV, 1639 Ноября 17, съ утверждениемъ Устава Пинскихъ Цеховъ. 221.
112. 1640 Апрѣля 2, Грамота Кіевскаго Митрополита Петра Могилы Мѣнскому Крестоносному Братству, въ которой уведомляетъ о возобновившихся со стороны Католиковъ и Уніатовъ гоненіяхъ на Православіе, отрубленіи Головы, по приказанію Кіевскаго Воеводы Студенту Гогольскому, мученіи Мѣщанъ и Духовенства въ Красномъ-Ставѣ; отнятіи Церкви Любельской, осужденіи великаго числа Дворянскихъ фамилій на инфамію и разныхъ другихъ притесненіяхъ, и приглашаетъ Братство къ принятію участвованія въ приношеніяхъ для исканія на Сеймѣ защиты. 223.
113. 1640 Мая 6, Выписъ признанія Вознымъ Сухоребскимъ свидѣтельства объ отдачѣ Православному Прилуцкому Монастырю Св. Троицы селеній Слухатичъ и Германовской горы. 227.
114. 1640 Іюня 10, Фундушевый Документъ Владѣльцевъ Пинскаго Повѣта, Качановскихъ, Защинскаго, Домановскаго и другихъ, основанной ими въ имѣнія Местковичахъ вмѣсто забранной на Унію новой Православной Церквѣ Св. Троицы. 228.
115. 1640 Іюня 24, Грамота Митрополита Петра Могилы Слуцкому Крестоносному Братству, съ уведомленіемъ о назначеніи въ Кіевъ ко дню Рождества Богородицы Церковномъ Соборѣ. 231.
116. 1641 Феврала 18, Грамота Владислава IV, о выдачѣ изъ Литовскихъ Метрикъ Грамоты Сигизмунда III 30 Декабря 1620 на пожалованіе Степану 231.
- 1640 Marca 20. Wypis Listu Władysława IV. 1639 Nowembra 17, z Konfirmacją Ustawy Pińskich Cechow. 221.
- 1640 Apryla 2, List Metropolity Kijowskiego Piotra Mohiły do Bractwa Krzyżowego w Mińsku w którym opisuje nowe ze strony Katolików i Unijatów na wiarę Prawosławną prześladowania, ścięcie w Kijowie rozkazu Wojewody, Studenta Hoholewskiego, męczenie w Krasnym-Stawie Mieszczan Prawosławnych i Duchowienstwa, Zabranie Cerkwi Lubelskiej, osądzenie na Infamię wielkiej liczby familii Szlacheckich i różne inne uciesmienie, i wzywa do ofiar i składek dla szukania na Sejmie obrony. 223.
- 1640 Maja 6, Wypis zeznania Świadectwa przez Wóznego Suchorebskiego opodaniu wsi Słuchaczycz i Hermanowskiej góry Przyłuckiemu Klasztorowi Prawosławnemu Świętej Trójcy 227.
- 1640 Junji 10, Dokument Funduszowy Obywateli Pińskiego Powiatu Kaczanowskich, Zaszczynskiego, Domanowskiego i innych, założonej przez nich w majątku Miestkowiczach zamiast zabranej na Uniją nowęj Prawosławnej Cerkwi S. Trójcy 228.
- 1640 Junji 24, List Metropolity Piotra Mohiły do Bractwa Krzyżowego Słuckiego z uwiadomieniem o naznaczonym w Kijowie na dzień Narodzenia Najświętszej Panny Soborze. 231.
- 1641 Februaryi 18, List Władysława IV, o wydaniu z Metryk Litewskich Przywileju Zygmunta III 30 Decembra 1620 na nadanie Stefanowi Do-

Добромилскому въ Смоленскомъ Воеводствѣ ленымъ правомъ деревни Бѣлой Дубровы, принадлежавшей Боярину Коптячину, съ обязанностию построить въ Замкѣ Смоленскомъ домъ и содержать вооруженнаго слугу для защиты крѣпости, а въ случаѣ войны ставить вооруженнаго всадника.

117. 1641 Сентября 23, Грамота Королевы Цецилии Бобруйскому Старостѣ Тризавѣ о дозволеніи Мѣщанамъ Бобруйскимъ построить въ городѣ лавки и балаганы.

118. 1643 Сентября 29, Документъ Витебскаго Воеводы Христофора Кишки и жены его Урожденной Екатерины Жылинской, съ отказомъ земель въ пользу Минскаго Православнаго Петропавловскаго Монастыря.

119. 1644 Нолбра 5, Выпись Объявленія Владѣльцевъ пожалованныхъ въ Смоленскомъ Воеводствѣ ленымъ правомъ мѣшній, поданнаго назначеннымъ въ Сейма Коммисарамъ 1644 Октября 27, что принимаютъ обязанность содержать въ исправномъ состояніи укрѣпленій Смоленска, ежели ленное право переменно имъ будетъ на вѣчное.

120. 1645 Мая 9, Квитанція Православнаго Братства при Церквѣ Св. Николая Чудотворца въ Бобруйскѣ выбраннымъ отъ Братства членамъ для совершенія медоваго Банона, въ сдачу отчета.

121. 1648 Генваря 17, Приказъ Воеводы Огинскаго Евреямъ въ Минскѣ, дабы впредь не осмѣливались дѣлать нападенія на Православную Петропавловскую Церковь, которой онъ Ктиторомъ.

bromilskiemu lennym prawem w Smoleńskim Województwie wsi Białej Dąbrowy, należącey przed tym do Boiaryna Kopcia-czyna; z obowiązkiem wybudowania w Smoleńskim Zamku domu; utrzymywania w nim uzbrojonego służącego dla obrony fortecy, i stawienia konnego wczasie wojny, z bronią. 233.

1641 Septembra 23, List Królowey Cecylii do Starosty Bobruyskiego Tryzawy o dozwoleniu Mieszczanom Bobrujskim wybudować na placu Kramy i budki . . . 236.

1643 Septembra 29, Dokument Wojewody Witebskiego Krzysztofa Kiszki, i żony iego Urodzoney Katarzyny Żylińskiej Mińskiemu Prawosławnemu Klasztorowi SS. Apostołów Piotra i Pawła znadaniem placow w Mińsku. 237.

1644 Nowembra 5, Wypis Objawienia Possesorow majątkow nadanych w Smoleńskim Województwie lennym prawem, Kommissarzom od Seymu 1644 Oktobra 27, że zgadzają się na przyjęcie obowiązku utrzymywania w dobrym stanie fortyfikacyi Smoleńska jeżeli lenne prawo ich zamienione będzie na wieczne. 239.

1645 Maja 9, Kwit Bractwa Prawosławnego przy Cerkwi S. Mikołaja w Bobrujsku, wybranym od Bractwa na urządzenie miódowego Kanonu Członkom, wzdanu rachunku. 246.

1648 Junuaryi 17, Rozkaz Mińskiego Wojewody Ogińskiego Żydom w Mińsku, aby nie wazyli się nadal robić napadow na Cerkiew Prawosławną SS. Apostołów Piotra i Pawła którey on jest Syndykem . . . 249.

122. 1650. Выпись Грамоты Іоанна Казимира Запорожскому войску, 12 Генваря 1650, въ свидѣствіе договора подъ Зборовомъ, о уничтоженіи Уніи, утвержденія правъ Православнаго Духовенства, открытія запрещенныхъ предъ симъ Братствъ и предоставленія цензуры книгъ Митрополиту и Епископамъ.

123. 1650. Апрѣля 20, Выпись Грамоты Владислава IV 1633 Марта 18, основанному въ Минскѣ Обывателями разныхъ Воеводствъ и Повѣтовъ Православному Петропавловскому Монастырю, съ утвержденіемъ Братства при немъ и дозволеніемъ принять Соборную Церковь Рождества Богородицы и Женскій Монастырь, построить Церковь Преображенія Господня и устроить Гошпиталь и Училище.

124. 1653. Ноября 9, Грамота Іоанна Казимира Мстиславскому и Пустыньскому Архимандриту Варлааму Козинскому на принятіе въ дожизненное вѣдомство Минскаго Святодухова Монастыря съ присоединенными къ нему Церквями въ Минскѣ, Логойскѣ и Гайнѣ и со всеми принадлежащими къ нимъ владеніями.

125. 1654. Мая 21, Выпись фундаціоннаго Документа Браславскаго Старосты Георгія Дмитріевича Скумина Тышкевича и жены его урожденной Марины Унѣховской 1631 Декабря 9, съ отказомъ въ пользу основанной предками ихъ Православною Воскресенскою Селецкой Церкви, иманія Сельца при Логойскѣ, на построение Монастыря.

126. 1656. Генваря 18, Выпись Документа Аполоніи Зеновичевой 1654 Юля 30, о отказомъ Православною Церквяи Успенія Богородицы въ Ман-

1650. Wypis Listu Jana Kazimierza 12 Januaryi 1650, danego Zaporozskiemu Woysku w skutek Traktatu pod Zborowem na zniesienie Unii, utwierdzenie praw Prawoslawnego Duchowienstwa, odkrycie zabronionych przed tym Bractw i zostawienie cenzury ksiąg Metropolicie i Biskupom. 250.

1650. Apryla 20, Wypis Listu Władysława IV 1633 Marca 18 fundowanemu w Mińsku przez Obywateli różnych Województw i Powiatow Klasztorowi Prawoslawnemu SS. Apostołow Piotra i Pawła, z utwierdzeniem Bractwa przy nim, i dozwoleниемъ przyjąć Cerkiew Narodzenia Najświętszey Panny i Klasztor Żeński, wybudować Cerkiew Przemienienia Pańskiego i urządzić Szpital i Szkoły. . . 255.

1653. Nowembra 9, Dyplomat Jana-Kazimierza Archimandrycie Mściśławskiemu i Pustynskiemu Barlaamowi Kozinśkiemu na przyjęcie w rząd dożywotni Klasztoru Mińskiego S. Ducha z przyłączone mi do niego Cerkwiami w Mińsku, Łohojsku i Hajnie, i ze wszystkimi do nich majątkami. . . 258.

1654. Maja 21, Wypis Dokumentu Starosty Braclawskiego Jerzego Dmitrowicza Skumina Tyszkiewicza i żony jego Urodzonej Maryny Uniechowskiej 1631 Decembra 9, z nadaniem fundowanej przez przodków ich w Sielcu Prawosławney Cerkwi Zmartwychwstania Pańskiego majątności Sielca przy Łohoysku, na wybudowanie Klasztoru. . . 259.

1656. Janaryi 18, Wypis Dokumentu Apolonji Zienowiczowey 1654 Julji 30 z nadaniem Prawosławney Cerkwi Wniebowzięcia Najświętszey Panny w Mań-

- ковичахъ Ошмянскаго повѣта, земель и крестьянъ.
127. 1656 Декабря 4, Завѣщаніе Софіи Володковичевой 1656 Декабря 2, съ отказомъ имѣній въ пользу Пинской Православной Церкви Богоявленія Господня и состоящему при ней Братству.
128. 1660 Іюля 29, Выписъ Завѣщанія Теодора Евтуховича 1660 Іюля 14, съ назначеніемъ сыну и дочери земель въ Минскъ близъ Пятницкой и Никольской Церквей.
129. 1661 Іюня 18, Заручный Листъ Іоанна Казимира жителямъ и Духовенству Пинскаго Повѣта, противъ Уніятскаго Епископа Андрея Зотога, забиравашаго самовольно Православныя Церкви и принуждавашаго къ принятію Уніи.
130. 1661 Ноября 25, Признаніе Вѣзнымъ Ошмянскаго Повѣта Гаевскимъ свидѣтельства, о сужденіи мірскою сходкою за волшебство крестьянина тогожъ Повѣта Деревни Лоцевичъ Якова бондаря.
131. 1662 Генваря 18, Выписъ Заручнаго Листа Іоанна Казимира 18 Іюля 1661 года жителямъ и Духовенству Пинскаго Повѣта противъ Старосты Млоцкаго, забиравашаго въ Королевскихъ имѣніяхъ Церкви и принуждавашаго насильно къ принятію Уніи.
132. 1663 Іюня 2, Мандатъ Іоанна Казимира Помѣщикамъ Ровинскимъ по писку Митрополита Іосифа Тукальскаго, о не отдачѣ изъ наслѣдованныхъ имѣній, завѣщанной Иваномъ Дубенецкимъ въ пользу Православныхъ Церквей, Пинской, Купятцкой, Давидго-
ковичахъ Ошмянскаго Повѣта земли и вѣсчан. 266.
- 1656 Decembra 4, Testament Zofii Wołodkowiczowej 1656 Decembra 2, z nadaniem Cerkwi Prawosławney Pińskiej zjawienia się Pańskiego i Bractwu przy niej posiadłości 270.
- 1660 Julji 29, Wypis Testamentu Teodora Jewtuchowicza 1660 Julji 14, z naznaczeniem synowi i córce ziemi w Mińsku przy Cerkwiach S. Mikołaja i Piatnickiej 275.
- 1661 Junji 18. List zaręczny Jana Kazimierza mieszkańcom i Duchowieństwu Pińskiego Powiatu przeciw Biskupowi Pińskiemu Andrzejowi Złotemu, zabierającemu Samowolnie Cerkwie Prawosławne i przymuszającemu do przyjęcia Unji. 279.
- 1661 Nowembra 25, Przyznanie Świadcstwa przez Woźnego Powiatu Oszmiańskiego Gajewskiego o sądzeniu wiejskim zgromadzeniem za czarodzieystwo Jakuba będnarza, włościanina tegoż Powiatu, wsi Łocewicz. 280.
- 1662 Januaryi 18, Wypis Listu Zaręcznego Jana Kazimierza 18 Junji 1661 Obywatelom i Duchowieństwu Powiatu Pińskiego przeciw Starosty Młockiego, zabierającego w Królewskich dobrach Cerkwie Prawosławne i zmuszającego do przyjęcia Unii. 282.
- 1663 Junji 2, Mandat Jana Kazimierza Obywatelom Rowińskim, w sprawie Metropolity Józefa Tukalskiego, o nieoddanie summy z majątkow sukcesyjnych zapisanej przez Testament Jana Dubienieckiego Cerkwiom Prawosławnym, Pińskiej, Kupiatyckiej, Dawidgrodzkiej i Dubie-

родской и Дубенецкой, суммы.

133. 1663 Ноября 19, Протестъ Православныхъ Епископовъ, Луцкаго и Острогскаго Гедеопа Четвертинскаго, Перемышльскаго и Самборскаго Антонія Винницкаго и Львовскаго, Галицкаго и Каменецъ-Подольскаго Афанасія Жelibорскаго, противъ избранія частию Духовенства Мстиславскаго Епископа Іосифа Нalюбовича-Тукальскаго Митрополитомъ послѣ Діонисія Балабана.
134. 1663 Нalбрѣ 24, Выписъ Грамоты Іоанна Казиміра тогоже числа Перемышльскому Епископу Антонію Винницкому съ утверждениемъ его Митрополитомъ на Кіевскую Митрополию по выбору Православнаго Духовенства.
135. 1664 Марта 4, Выписъ Грамоты Іоанна-Казиміра 1663 Мстиславскому Епископу Іосифу Нalюбовичу-Тукальскому съ утверждениемъ его Митрополитомъ Кіевскимъ.
136. 1664 Априля 10, Выписъ Грамоты Кнѣзя Іурія Семеновича Слуцкаго Намѣстникамъ имѣній въ Слуцкомъ и Копыльскомъ Повѣтахъ, объ отпускѣ ежегодно ржи Слуцкому Иавинскому Монастырю, согласно Записи предка его Кнѣзя Семена Александровича.
137. 1665 Априля 18, Выписъ Протеста Уніатскаго Духовенства о нападеніи Минскаго Магистрата и Мѣщанъ на Уніатскіе Мужескій и Женскій Монастыри и поруганія надъ Унією.
138. 1597 Іюня 7, Фундушавый Документъ Гетмана Григорія Ходкѣвича, въ пользу основанной имъ въ Заблудовѣ Православной Церкви Успѣнія Богородицы и Св. Николая Чудотворца.

nieckiey. 284.

1663 Nowembra 19, Protest Biskupow Prawosławnych, Łuckiego i Ostrogskiego Gedeona Czetwertynskiego, Przemyślskiego i Samborskiego Antoniego Winnickiego i Lwowskiego, Halickiego i Kamieniec-Podolskiego Atanazego Żeliborskiego, przeciw obraniu częścią Duchowieństwa Metropolita po Dyonizym Bałabanie, Mścislawskiego Biskupa Józefa Nielubowicza-Tukalskiego. 286.

1663 Nowembra 24, Wypis z Metryk Koronnych, Listu Jana Kazimierza teyże daty o utwierdzeniu Metropolita Kijowskim obranego przez Duchowieństwo Prawosławne Antoniego Winnickiego. 287.

1664, Marca 4, Wypis Listu Jana Kazimierza 1663 o utwierdzeniu Metropolita Kijowskim obranego przez Duchowieństwo Biskupa Mścislawskiego Józefa Nielubowicza-Tukalskiego. 290.

1664, Aприля 10, Wypis Listu Xiążęcia Jerzego Siemienowicza Słuckiego do Namiestnikow Majątek w Powiatach Słuckim i Kopylskim o oddawaniu corocznie Słuckiemu Klasztorowi S. Eliasza żyta, podług funduszu przodka jego Xiążęcia Siemiena Alexandrowicza. 293.

1665, Aприля 18, Wypis Protestu Unickiego Duchowieństwa przeciw Mieszczanom i Magistratowi Minskiemu o napadnienie na Klasztory Unickie Męzki i Żeński, i urąganie nad Uniją. 294.

1597, Junji 7, Dokument funduszowy Hetmana Grzegorza Chodkiewicza, założonej przez niego w Zabłudowie Cerkwi Prawosławney Wniebowzięcia Najświętszej Panny i S. Mikołaja. 296.

139. 1668 Іюня 20, Выписъ Экстракта изъ Книгъ Брестскаго Гродскаго Суда 1641 Генваря 8, съ прописаніемъ Отношенія Львовскаго Православнаго Братства при Церквѣ Успѣнія Пресвятыя Богородицы къ Брестскому Братству при Богоявленскомъ Придѣлѣ Никольской Церкви, и въ немъ Грамотъ Константинопольскаго Патріарха Кирь Іереміи 7096 Декабря 1 и 7098 Ноября мѣсяца Индикта 3, съ утверждѣніемъ Грамоты Антиохійскаго Патріарха Кирь-Іоакима съ правилами Львовскому Братству, распространенными на Брестскомъ Соборѣ въ Іюнь мѣсяцѣ 1590 года на всѣ Братства въ Кіевской Митрополіи.
140. 1670 Генваря 10, Мандатъ Короля Михаила Православному Петропавловскому Монастырю, Магистрату и всемъ жителямъ неуніатамъ Города Минска въ Задворный Ассесорскій Судъ, по иску Уніятскаго Митрополита Коленды о допущеніи Греческаго Митрополита Софронія къ посвященію въ Минскъ Духовенства.
141. 1670 Генваря 19, Выписъ Протеста Уніятскаго Митрополита Гавріила Коленды, о недопущеніи Минскимъ Писаремъ и Намѣстникомъ Воеводы Танаевскимъ къ записанію въ книгахъ Протеста о передержательствѣ въ Минскѣ присланнаго изъ Греціи Духовнаго.
142. 1670 Октября 20, Грамота Короля Михаила, съ утверждѣніемъ прописанной въ ней Привилегіи Сигизмунда III Городу Мозырю 1609 Сентября 10 на Магдебургское право, гербъ и городскіе сборы: обвѣстки, десятину, помѣрное,
- 1668 Junji 20 Widimus Extraktu z Ksiąg Grodzkich Brzeskich 1641 Januاری 8, z wypisaniem odezwy Lwowskiego Prawosławnego Bractwa przy Cerkwi Wniebowzięcia Najswiętszey Panny, do Bractwa Brzeskiego, przy Cerkwi S: Mikołaja, i w niej Bulli Patryarchy Konstantynopolskiego Jeremiasza, 7096 Decembra 1 i 7098 miesiąca Nowembra Indyktu 3, z Konfirmacyą Bulli Patryarchy Antiochijskiego Joachima, przez którą nadane są prawidła dla Bractwa Lwowskiego, rozciągnięte na Brzeskim Synodzie 1590 roku i na wszystkie inne Bractwa w Kijowskiej Metropolii. 299.
- 1670 Januaryi 10, Mandat Króla Michała Klasztorowi Prawosławnemu SS. Apostołów Piotra i Pawła, Magistratowi i wszystkim Mieszczanom nieunitom, w Mińsku do Sądu Zadwornego Assesorskiego, z delaty Metropolity Unijatskiego Kolendy o dopuszczenie Metropolity Greckiego Sofroniasza do wyswiewcania Duchowienstwa w Mińsku. 308.
- 1670 Januaryi 19, Wypis Protestu Metropolity Gabryela Kolendy, o niedopuszczenie przez Pisarza Mińskiego i Namiestnika Wojewody Tanajewskiego, do zapisania Manifestu w Księgach o przetrzymywanie w Mińsku przysłałego z Grecyi Duchownego. 309.
- 1670 Oktobra 20, List Króla Michała, z utwierdzeniem wypisanego w nim Dyplomatu Zygmunda III 1609 Septembra 10 danego Mozyrzowi na prawo Magdeburskie, herb i opłaty Mieyskie: obwiestki, dziesięcinę, pomiarowe, kormowe, wagowe,

кормовое, вѣсовое, возовое, потысячное, воскобойное, пороговое, подонщину, поводное, кликовщизну и попавщизну.

143. 1671 Генваря 28, Выпись Протеста Уніятскаго Духовенства на Минскихъ Мѣщанъ и Членовъ Магистрата, нападавшихъ неоднократно на Уніятскій Святиодуховъ Монастырь, причинившихъ разныя въ немъ поврежденія и хвалившихся, что истребятъ въ Минскѣ Унію.

144. 1672 Іюля 30, Постановленіе Ремесленниковъ Шапочнаго Цеха, въ Минскѣ, которыми заключили содержать цеховыя дѣла и казну поочередно по одному году у Уніатовъ и по два года у Православныхъ и собираться ежегодно всему Цеху въ Православной Церквѣ Св. Апостоловъ Петра и Павла для годичнаго молебствія и поминовенія усопшихъ.

145. 1673 Апрѣля 3, Выпись изъ Витебскихъ Городскихъ книгъ Грамоты Короля Михаила къ Чинамъ и Властямъ въ Минскѣ о непризнаваніи Евмена Островскаго, какъ явнаго Схизматика, Королевскимъ Факторомъ въ Россіи.

146. 1673 Декабря 2, Выпись изъ книгъ Главнаго Литовскаго Трибунала Грамоты Короля Михаила 1673 Феврала 20, о недопусканіи неуніатовъ и диссидентовъ къ засѣданію въ Минскомъ Магистратѣ, подъ виною тысячи червонныхъ.

147. 1675 Генваря 12, Выпись изъ Книгъ Новгородскаго Гродскаго Суда Протеста Уніятскаго Митрополита Кипріяна Жоховскаго противъ Войта и Мѣщанъ

wozowe, potysiaczne, woskoboynne, porogowe, podenszczyznę, powodne, klikowszczyznę i popleczczyznę. 311.

1671 Januaryi 28, Wypis Protestu Uniatckiego Duchowienstwa przeciw Magistratowi i Mieszczanom Mińskim, o napadnienia na Unijacki Klasztor S. Ducha, różne w nim szkody i pogróżki o zniszczenie Unji w Mińsku 319.

1672 Julji 30, Postanowienie Rzemieślników Mińskiego Kusznerskiego Cechu o utrzymywaniu Kassy Cechowej i spraw po jednym roku u Uniatow i po dwa lata u Prawosławnych, i zbieraniu się całemu Cechowi corocznie w Cerkwi Prawosławney SS. Apostołów Piotra i Pawła dla nabożeństwa i exekwii po umarłych. 323.

1673 Apryla 3, Wypis z ksiąg Miejskich Witebskich Listu Króla Michała do Urzędników i Władz w Mińsku, o nieuznawaniu Eumeniasza Ostrowskiego, jako wierutnego Schyzmatyka, za Faktora Królewskiego w Rossyi. 326.

1673 Decembra 2, Wypis z Ksiąg Trybunału Głównego, Listu Króla Michała 1673 Februaryi 20, o niedopuszczaniu nieuniatow i dyssydentow do zasiadania w Magistracie Mińskim, pod winą tysiąca czerwonych złotych. 328.

1675 Januaryi 12, Wypis z ksiąg Grodzkich Powiatu Nowogródzkiego Protestu Metropolity Cyprijana Żochowskiego przeciw Woytowi i Mieszczanom Mińskim

Минскихъ, недопускавшихъ Католиковъ и Уніатовъ къ выборамъ въ Члены Магистрата, въ противность Королевской Грамоты, и о принятіи оной съ неуваженіемъ.

148. 1679 Марта 20, Грамота Іоанна III Минскому Православному Братству Св. Анны на вареніе безошанно три раза въ годъ меду.

149. 1681 Августа 25, Грамота Намѣстника Кіевской Митрополіи Кlementія Тризны, о дозволеніи Помѣщикамъ Вылазкимъ и ихъ сосѣдямъ построить въ имѣніи Вылазахъ близъ Погоста Православную Церковь Рождества Богородицы и Св. Великомученика Георгія.

150. 1682 Февраля 17, Грамота Іоанна III съ утвержденіемъ прописанной въ ней Привилегіи городу Бѣбруйску Королевы Цециліи 1639 Іюля 27 и Ревизорскаго въ ней устава о количествахъ платежей: вины битой на Короля и Замѣкъ по приговору Суда полтину грошей, съ примирителя въ искъ двенадцать грошей, пересуда съ рубля пять грошей, Дьяку за выписъ Судовую одинъ грошъ, Священнику за приведеніе къ присягѣ одинъ грошъ, куничнаго отъ выходящихъ замужъ въ чужую водость двенадцать грошей, также и о прочихъ сборахъ.

151. 1685 Февраля 5, Документъ Михаила и Емануила Тышкевичей о подчиненіи основаннаго предками ихъ въ селеніи Сельцѣ Православнаго Монастыря введенію Минскаго Петропавловскаго Монастыря съ имѣніемъ завѣщаннымъ Дмитріемъ Тышкевичемъ и женою его Маринною урожденною Унѣховскою.

o niedopuszczenie Katolikow i Unijatow do zasiadania w Magistracie i o przyjęcie Listu o tem Królewskiego z nieuszanowaniem. 330.

1679 Marca 20, List Jana III Mińskiemu Prawosławnemu Bractwu S. Anny na prawo sycenia miodu trzy razy w rok bez opłaty cla. 331.

1681 Augusta 25, List Namiestnika Kijowskiej Metropolii Klemensa Tryzny, o dozwoleniu Obywatelom Wyłazkim i sąsiadom ich wybudować w majątku Wyłazach blisko Pohostu Cerkiew Narodzenia Najświętszej Panny i S. Jerzego. . . . 333.

1682 Februaryi 17, List Jana III z utwierdzeniem wypisanego w nim Dyplomu Królowej Cecylji Miastu Biebruskiemu 1639 Iulji 27 i Rewizorskiej w nim ustawy o ilości pobieranych opłat: winy bitej na Króla i Zamek po osądzeniu Sądem półtyna groszy, z tego, kto kogo pojedna dwanaście groszy, Peresudu z rubla pięć groszy, Diakowi za wypis Sądowy jeden grosz, Świaszczennikowi za przyprowadzenie do przysięgi jeden grosz, kunicznego od wychodzącej za mąż do cudzej włości dwanaście groszy, także i o innych zborach. 334.

1685 Februaryi 5, Dokument Michała i Emanuela Tyszkiewiczów, o przyłączeniu fundowanego przez przodków ich w Sielcu Klasztoru Prawosławnego, do Klasztoru Mińskiego SS. Apostołów Piotra i Pawła z majątkiem zapisanym przez Dymitra i Marynę z Uniechowskich Tyszkiewiczów. 346.

152. 1690 Марта 20, Грамота Рейнской Фали-Графини Людовики Каролины урожденной Княжны Радзивилль Православнымъ Церквямъ въ Слуцкомъ и Копыльскомъ Княжествѣ, что Унія въ приходахъ ихъ никогда не будетъ введена.
153. 1692 Мая 18, Выпись Протеста Настоятеля Православныхъ Монастырей въ Великомъ Княжествѣ Литовскомъ, Петра Пашкѣвича Толоконскаго, о недопусканіи Минскимъ Римско-Католическимъ Духовенствомъ Священниковъ Православнаго Исповѣданія къ причащанію больныхъ, погребанію умершихъ и отправленію ходовъ.
154. 1697 Апрѣля 26, Протестъ Виленскаго Православнаго Святодухова Монастыря противъ намѣренія Братствъ при Минской Церквѣ Св. Апостоловъ Петра и Павла, Брестоноснаго, Св. Николая, Св. Михаила и Св. Іоанна Крестителя, отдѣлить Церковь и Монастырь отъ Монастыря Виленскаго.
155. 1700, Прошеніе Старосты Православнаго Богоявленскаго въ Пинскѣ Братства Стражника Шоломицкаго къ Кіевскому Митрополиту объ исходатайствованіи у Русскаго Двора защиты чрезъ Посланника отъ Уніатовъ.
156. 1701 Іюня 10, Выпись Протеста Православныхъ Дворянъ Пинскаго Повѣта 12 Мая 1701 года противъ Католиковъ и Уніатовъ, приступившихъ къ выбору Депутатовъ на Сеймъ безъ внесенія въ Инструкцію поданныхъ со стороны Православныхъ пунктовъ о незабираніи Церквей, неотягощаніи Монастырскихъ имѣній и непереслѣдованіи Православія.

1690 Marca 20, Przywilej Fali Hrabiny Rejskiej Ludwiki Karoliny urodzoney Xiężniczki Radziwiłł Prawosławnym Cerkwiom w Słuckim i Kopylskim Xięstwie, że Unija w Parafiach ich nigdy nie będzie wprowadzona 349.

1692 Maja 18, Wypis Protestu Starszego Klasztorow Prawosławnych w Wielkim Xięstwie Litewskim Piotra Paszkiewicza Tołokońskiego przeciw Duchowieństwu Rzymsko-Katolickiemu w Mińsku, niedozwalaącemu Swiaszczennikom Prawosławnego wyznania nawiedzać chorych z Sakramentem, chować umarłych i odprawować Processyje 350.

1697. Apryla 26, Protest Wilenskiego Prawosławnego Klasztoru S. Ducha przeciw Bractwom przy Cerkwi Ss. Apostołów Piotra i Pawła w Mińsku, Krzyżowemu, S. Mikołaja, S. Michała i Jana Chrzciciela, chcącym oddzielić Klasztor i Cerkiew swoją od Klasztoru Wilenskiego . . . 353.

1700. Proźba Starosty Pińskiego Prawosławnego Bractwa przy Cerkwi Zjawienia się Pańskiego Strażnika Szolomyckiego do Kijowskiego Metropolity, o wstawieniu się u dworu Rossyjskiego i wyiednanie Opieki i obrony przez Posła, od uciskow ze strony Uniatow 356.

1701. Junji 10 Wypis Protestu Pińskiej Prawosławney Szlachty 12 Maja 1701 roku przeciw Katolikom i Uniatom, przystępującym do Elekcyi Deputatow na Seym bez wniiesienia do Instrukcyi punktow podanych ze strony Prawosławnych, o niezabieraniu Cerkwi Prawosławnych, nieobarczaniu majątkow Klasztornych, i nieprzesladowaniu Religii 357.

157. 1705 Ноября 12, Грамота Августа II о состояніи Минскому Святодухову Монастырю съ присоединенными къ нему Церквами въ Минскѣ, Логойскѣ и Гайнѣ въ веденіи избираемаго чрезъ каждые четыре года Настоятеля подъ начальствомъ Прото-Архимандрита.

158. 1722 Октября 29, Грамота Августа II съ утверженіемъ данныхъ Минскому Еврейскому обществу Іоанномъ III 1679 Марта 24 правъ, по которымъ они оставлены при владѣніи въ Минскѣ домами, десятию лавками, банею, двадцатию однимъ мѣстомъ и тремя домами при молельнѣ; съ дозволеніемъ строить шинки и заниматься ремеслами, безъ платежа въ цехъ, и о подчиненіи ихъ веденію одного токмо Замковаго Суда, которому подлежатъ все Евреи въ городахъ В. Кн. Литовскаго.

159. 1740 Ноября 3. Грамота Августа III, о выдачѣ изъ Литовскихъ Метрикъ Грамоты Владыслава IV, данной Минскому Еврейскому Обществу 25 Февраля 1633 года, которою дозволено имъ построить лавки, но запрещено строить новые дома въ Минскѣ, а предоставлено владѣть домами за долги по судебному приговору и дозволено построить ближе въ Городу на предмѣстѣи модельню.

160. 1748 Генваря 16, Дополнительное Завѣщаніе Подстолины Горватовой съ отказами въ пользу Православныхъ Церквей, четырнадцати въ Слуцкѣ, двухъ въ Грозовѣ, Монастырей: Грозовскаго, Виленскаго, Минскаго, Кутейнскаго, Старчицкаго, Пинскаго

1705 Nowembra 12, List Króla Augusta II o zarządzaniu Mińskim Klasztorem S. Ducha z przyłączonymi do niego Cerkwiami w Mińsku, Łohoysku i Haynie, przez obieranego na cztery lata Jhumena pod naczelnictwem Proto-Archimandryty. 361.

1722 Oktobra 29, List Króla Augusta II z utwierdzeniem Przywileju Mińskim Żydom Jana III 1679 Marca 24, przez który zostawieni są przy possessyi domow, dziesięciu kram, łazni, dwódziestu iednego placu i trzech domow przy Bożnicy; z dozwoleнием stawić winnice, i zajmować się rzemiosłami, bez opłaty na cech, i o uwolnieniu od wszelkich innych Sądow prócz Zamkowego, do którego należą wszyscy Żydzi we wszystkich miastach Wgo Xięstwa Litewskiego. . . 362.

1740 Nowembra 3, List Króla Augusta III, o wydaniu z Metryk Litewskich Przywileju Władysława IV Mińskim Żydom 25 Februaryi 1633 roku, którym dozwolono im wybudować w Mieście Kramy, zabroniono zaś nabywać nowe domy lecz dozwolono trzymać te, które przysądzone będą za długi, także dozwolono wybudować na przedmiesciu Bożnicę . . 366.

1748 Januaryi 16, Supplement Testamentu Podstoliny Horwatowey, którym zapisała summy, czternastu Prawosławnym, Cerkwiom w Słucku, dwóm w Hrozowie, Klasztorom: Hrozowskiemu, Wileńskiemu, Mińskiemu, Kuteińskiemu, Starczyckiemu, Pińskiemu i Warkałabowskiemu, i Cer-

- и Варкалабовскаго и Церквей, въ Копылъ, Вызнь, Погостъ, Іеремичахъ и Любани.
161. Сентября 7, Грамота Князя Семена Михайловича Слуцкаго, объ отпускъ ежегодно Слуцкой Успенской Церквѣ, по одному ушату меду, по копѣ грошей и по десяти бочекъ ржи.
162. 1609 Февраля 20, Грамота Сигизмунда III съ утверждѣніемъ Устава Минскаго Сапожнаго Цеха, которымъ постановлено, выбирать ежегодно въ день Св. Николая четырехъ Старшихъ, двухъ Руской и двухъ Римской вѣры, и двухъ Столовыхъ, одного съ Римской, а другаго съ Руской стороны, для управленія цехомъ, казною и двами.
- 163 1620 Апрѣля 15, Мандатъ Сигизмунда III въ Задворный Ассесорскій Судъ въ искъ Минскихъ Мѣщанъ на Уніятское Духовенство, о забраніи въ числѣ другихъ принадлежащихъ Городу владѣній дома Бургомистра Бабурки близъ Церкви Св. Евфросиніи, отказаннаго имъ Минской Православной Церквѣ Св. Духа.
164. 1633 Марта 3, Грамота Владислава IV Минскому Православному Боголюбленскому Братству, на построение новой братской Церкви и учрежденіе при ней училища, Семинаріи и Голшпиталѣ.
165. 1648 Декабря 17, Протестъ Минскаго Іезуитскаго Монастыря на Мѣщанъ Минскихъ разорившихъ Іезуитскую Церковь и Монастырь и дѣлавшихъ возмущенія.
- kwiom w Kopylu, Wyznie, Pohoście, Jeremieczach, i Lubaniu. 370.
- Septembra 7, List Xiążęcia Symeona Michajłowicza Słuckiego, o wydawaniu dla Cerkwi Wniebowstąpienia Najświętszey Panny w Słucku corocznie po iednym wiadrze miodu, po kopie groszy i po dziesięć beczek żyta. 373.
- 1609 Februaryi 20, List Króla Zygmunta III z utwierdzeniem Ustawy Mińskiego Cechu Szewieckiego, podług której mieli wybierać corocznie w dzień S. Mikołaja do rządzenia Cechem i zawiadywania dokumentami iego i kassą po czterech Starszych, dwóch Ruskiej i dwóch Rzymskiej Religii i po dwóch Stołowych, iednego z Rzymskiej, drugiego z Ruskiej strony. 374.
- 1620 Apryla 15, Mandat Zygmunta III Unijackiemu Duchowienstwu do Sądu Zадворного Assesorskiego w processie Mińskich Mieszczan na Unijatskie Duchowieństwo o zabranie w liczbie innych posiadłości Mieyskich domu Burmistrza Baburki przy Cerkwi S. Eufrozyny, zapisanego na Cerkiew Prawosławną S. Ducha. 378.
- 1633 Marca 3, List Władysława IV Bractwu Prawosławnemu Zіawienia się Pańskiego w Pińsku, na wybudowanie nowej Bratskiej Cerkwi i urządzenie przy niej szkół, Semnarium i Szpitalu. 381.
- 1648 Decembra 17, Protest Pińskiego Jezuickiego Klasztoru przeciw Mieszczanom Pińskim, o zniszczenie Klasztoru Jezuickiego z Kościołem i o bunt. 383.

166. 1648 Декабря 28, Свидѣтельство Возьнаго Пинскаго Повѣта Высоцкаго сборщику податей Ольшевскому, что по укрощеніи мятежа, въ Пинскѣ осталось малое только число жителей.

167. 1650 Декабря 31, Грамота Іоанна Казимира съ утверждениемъ Привилегіи Городу Пинску Короля Стефана на Магдебургское право 1581 Генваря 20, конфирмованной Королями: Сигизмундомъ III 1589 Іюня 15 и 1623 Марта 14 и Владиславомъ IV 1633 Марта 5 и 21 числа и о запрещеніи Евреямъ приобрѣтать вновь дома въ Пинскѣ съ оставленіемъ при владѣніи прежде приобрѣтенными.

168. 1666 Ноября 20, Грамота Митрополита Гавріила Коленды съ назначеніемъ повинностей съ Мѣщанъ въ Минскѣ живущихъ на Церковныхъ земляхъ.

169. 1676 Іюня 20, Заручный листъ Короля Іоанна III Помѣщикамъ Пинскаго Повѣта Православнаго исповѣданія противъ Пинскаго Епископа Мартына Бялосора, желавшаго забрать на Унію новую Плотницкую Церковь, построенную вмѣсто прежней забранной также Уніятами и угрожавшаго лишить жизни Протоіерея той Церкви.

170. 1679 Марта 30, Грамота Іоанна III, данная въ книгахъ Минской Городовой Ратуши 1679 Мая 16, съ запрещеніемъ Минскому Городничему Володковичу, покупать домъ въ Минскѣ отъ мѣщанина Олѣсевича, по причинѣ запрещенія Законами Дворянамъ и Евреямъ приобрѣтать въ Городѣ мѣста и дома.

1648 Decembra 28, Świadectwo Woźnego Powiatu Pńskiego Wysockiego Poborcy podatkow Olszewskiemu, że w samym mieście po usmierzeniu buntu, pozostała mała tylko liczba Mieszkańców . . . 384.

1650 Decembra 31, List Jana Kazimierza z utwierdzeniem Przywileju Króla Stefana Miastu Pińskiemu na prawo Magdeburskie 1581 Januاری 20, konfirmowanego przez Królów: Zygmunta III 15 Junji 1589 i 14 Marca 1623, i Władysława IV 5 i 21 Marca 1633 roku i o zabronieniu Żydom nabywać w Pińsku domy prócz tych któremi władaia. . . 385.

1666 Nowembra 20, List Metropolity Gabryela Kolendy, z naznaczeniem powinności z Mieszczan siedzących na Cerkiewnych ziemiach w Mińsku . . . 395.

1676 Junji 20, List zaręczny Króla Jana III Obywatelom Powiatu Pińskiego Prawosławnego wyznania, przeciw Biskupowi Pińskiemu Marcinowi Białożorowi, zabierającemu na Uniją Cerkiew nową Płotnicką, wybudowaną po zabraniu dawniejszey także na Uniją i następującemu na życie Protopresbitera teyże Cerkwi. . . 396.

1679 Marca 30, List Jana III, aktykowany w księgach Mińskiej Ratuszy 1679 Maja 16, o zabronieniu Horodniczemu i Podstaroście Mińskiemu Wołodkowiczowi kupować dom w Mińsku od mieszczanina Olisiewicza, za niedozwoleniem tego przez prawa broniące Szlachcie i Żydom nabywać place i domy w Mieście . . . 398.

171 1687 Декабря 11, Выпись изъ книгъ
Главнаго Литовскаго Трибунала про-
дажнаго права отъ Мѣщанина Евла-
шкевича Минскому Православному
Вознесенскому Монастырю на Дворъ
и сѣнокосъ у Хлусова моста, надъ
рѣкою Свислочью.

1687 Decembra 11, Wypis z Ksiąg
Trybunału Głównego Prawa Przedażnego
od Mieszczanina Jewłaszkiewicza Mińskie-
mu Prawosławnemu Klasztorowi Wniebo-
wstąpienia Pańskiego na Dwor i sianozęć
w Mińsku nad rzeką Swisłoczą u Chłusowa
Mostu 400.

ДРЕВНІЯ ГРАМОТЫ И АКТЫ

DAWNE DYPLOMATY I AKTY.

1.

Александръ Божю мѣстью великий кнѣзь литовскій рускій жомонтскій и иныхъ.

Ковшимъ людямъ селчаномъ логойскаго повѣта былъ намъ чоломъ писарь нашъ ивашко Яцковичъ рѣдкая аповедалъ намъ штожъ кнѣзь семенъ александровичъ чорторыскій взялъ внего великий пѣнязи автыхъ пѣнязехъ за продалъ ему васъ все село люди логойскаго повѣта иже ниѣ онъ васъ держать ино тое имѣнье все логожескѣ есть внашомъ волѣ бо то да ниша отца нашего короля его мѣсти кнѣзю александру ино мы васъ все люди все село злоски наше дали писарю нашему ивашку Яцковичу совсими землями пашными и борными иземли пашными колту ново ищелепенно втомже селѣи совсимъ што здавна прислухаетъ кселцу и дали сею ему навасъ навсе село привилеи вѣчностъ ино што бы есте его вѣвсемъ были послушни акизю семену чорторыцкому иже не надобѣ оувасъ уступатися Псанъ увѣли полюбъ 3 днѣ Индиктъ Вѣ притъ были во вѣ кнѣи мѣ рѣ во трѣ мѣи мѣи мѣи мѣи рѣи трѣи стѣи мѣи стѣи яи (Подлин.—Прил. меньшая пегать В. К. Лит.).

2.

Жигимонт Божю маетью корол польскни великни кизь литвскни рускни
кижа пруское жомонтскни инних

Мытника нашего жиди михелеву служь симъсе которые патот час
отнего вмѣску мыто завѣдасть жаловал нам архимандрить манасты
ря вознесенского змѣньска Сарафнон штожъ деи ты на людех его црко
вних манастырскихъ которыи подлеманастыря ждвуть и вмѣсте мѣнь
ском торгомся обыходат почал ивперед хочешъ со всякихъ торговых
речей мыто брати иже некоторых людех зато изграбил а перед
тымдеи они здавна запервых архимандритовъ николи мыт-недаивали
ино коли они здавна того мыта недаивали приказуемъ т.бѣ абы еси
отиниъ злюден его манастырскихъ которыи там вместе мѣньском сут ни
откоторых речей мыта небрал ашто будешъ вкоторых зних замыто
пограбил тобы еси зася им поотдавал конечно ижбы нам отнего жа
лоба отом неприходила псаи у вилиц Юни 5 днѣ индикт ! Копоть
писарь (*Подлин.—Прил жекшая пегать В. К. Лит.*).

3.

Вчимя бжое станься. кижать высоких маестат иетак звитества валькъ
есть яко зуставенья справедливыхъ оустав аборправ коториниъ посполитая
рѣчь множится икувеликою обфитости приходит, Апрото кувѣкуистон тое
то рѣчи памяти, Мы жигимонтъ зласки божее корол польскни великни
кизь литовскни рускни кижа пруское жомонтскни иннихъ пачидедич. Чи
ним знамѣнито сим листом хто нанего посмотришь або чтучи вьслышит
инѣшним ипотом будучим кому будетъ потреб того вѣдати. Маючи взгляд
посполитого доброго розмножения ихотачи положеня мѣста нашего новго
родского вмере лепшой поставити абы люди наши там мешкаючи через
рядъ добрыхъ асправедливыи были розмножены. Тое мѣсто нашо новго

родок справа литовского пруского и которое коли будет там перво дер
 жано оуправо немецкое которое зовется мантбарское перемениемъ на
 вѣчные часы. Вставляем пдаем имъ знову обычаи водлугъ того права
 мантбарского зуполное ряжение и всю оуставу отдаляючи того мѣста вси
 права вставы пообычаи переводержаныи которыежъ тое право мантбарь
 ское нагабають засмучають або перекажають. А прото водлугъ того пра
 ва немецкаго вмѣсте вышереченом новгородском Воитовство знову вста
 вляем и тим нашим листом тое воитовство надаваем отъсних пересудов
 ивни навопта третии пѣнязь анаратушу два пѣнязи купожитку посполн
 того доброго мѣстьского. Теж даем корчму одну волную сплатом ииѣ
 шнему воиту и понем будучим куего обыштью. Мають теж ятки збудовати
 мясные. А снихъ вкаждую субботу мають мясо давати назамокъ подлѣста
 родавнаго обычаи А плат змѣстца тых яток мають брати наратушу А одну
 ятку сплатом ее даем ииѣшнему воиту и понем будучим воитом дляжи
 вности его. Также тимто нашим привилеем приказуем абы в том выше
 реченом мѣсте нашем новгородскомъ мѣщане на наших мѣстцах мешкаю
 чи того права мантбарского тоестъ немецкого поживали ему во всих
 рѣчах повинни были и в каждом деле послушни зануж тых мѣщан и все по
 сполство вжо оттых часов вынмем отправа замку нашего новгород
 ского и отъсних судовъ и моци воевод старостъ намѣстников судей Так
 же и кизец и боярь и всих враников наших великого князства литовскаго
 так иж окоторых коли дѣлах передних будутъ позвани оуправе не будутъ
 повинни стояти а иим отповѣдати. Але естли зних хто кому будетъ
 чим виноват Маеть им справедливость стати передвоитом их и бурми
 стры прадцами. А естли воит любобурмистры будутъ видѣтися неспра
 ведливи тогды отую рѣчь мають позвани быти перед нас самих иим от
 повѣдати которыхжо маем тимже их правом судити. Также подводу ма
 ють давати подгонца нашего коли ониж оувидят листъ подводнии сы
 вгнетом нашим запечатаныи А подпослы и подиные потребности немають под
 вод давати кромѣ нашего приезду. Также для того доброволенства кото
 роеж есмо дали тому мѣсту нашему новгородскому мають мѣщане ииѣ
 шнии и поних будучи вкаждый год нам давати доскарбу нашего попятиде

сять золотых вгорских Аюляды иволочобнаго немают назамок наш дава-
 ти подледавнаго обычая. Асеребщину нашу великую и малую и теж ор-
 динщину коли положим повсем городом и мѣстом и волостем нашим оу
 отчизне нашей великом князствѣ литовском мают нам мѣщане новгород-
 ских безкаждое вымовы давати подавному собранши съ себе и теж совсех
 тых людей чпбыкоавѣ были дѣловых и свѣтских натых которыибы вмѣ-
 сте торгом аборемеслом обыходили. Потомуж и воевщину собранши воптъ
 маеть доскарбу нашего отослати. Также штося тычет корчем плат снх
 мает бити на насъ отведу потпива подавному. нежли коли мед пресный
 бывает дорогъ тогда воптъ збурнстры працями водлугъ дорогости ма-
 ють мѣру встановлявати как мед кислыи покорчмам маеть бити шинко-
 ван або прибавяти мѣры або вменшати то они будут ведати Автося вое-
 вода и городничии и иные враники наши немают вступати ни вѣдѣрѣ
 померивати немають покорчмам. Также слуги воевод новгородских них на
 мѣстников немають вдомех мѣстских стояти тых которые суть подвои-
 товою рукою лечьбы которыи мѣщанин своею доброю волею кого хотел
 въ своем дому поставити то есть въ его воли. Звниа горелого плат даем на
 замок нашъ подлѣ давнаго обычая. Также мѣщане новгородских мають вы-
 зволене отсторожи подлѣ давнаго обычая. нежли кпріезду нашему коли мы
 сами персоною нашою бываем в новгородѣ повинни суть. Теж кроме мѣ-
 щан виленьских иных мѣстъ купцы наши небудутъ моци мѣти инако про-
 давати аникуповати толко подтою мерою ижеи выписаною. Напервѣи
 воски штукаю або каменем соболи кунци тхорп посороку бѣлку горностаи
 даевцу норбу посту. Теж мают продавати сукна поставом китапки тафты
 кесеком шолки литрою перецъ и чькбер микгдалы и иишии зелья простыи
 каменемъ, шафран мушкаты гвоздики кѣйт мушкатовыи кгалѣганы цетвар
 иишии зелья дорожшии фунтомъ крамыи дробныи рѣчи всякого товару
 десятком аботушном железо возом бѣлое железо бочкою або стом олово
 медь цину каменемъ факги рознии крошнемъ вино какое колѣи ииже
 немецкое иишиие питья чужие бочкою целою. Тыи кунци чужии небу-
 дутъ смѣти подмѣру меншую продавати аникуповати толко как въвер-
 ху писано. Аестлибы которыи своею смѣлостью иначе вчиии тѣгда тую

куплю докоморы наше вонт на насъ возметъ в кускарбу нашему маеть да
 ти. Также люди кизьскыи панскыи пбоярскыи привозятъ всякыи товар ку
 пецкыи и теж странные навозехъ потомуж мають въздопомоу продавати. А по
 роздобици не продавати. А само волныхъ выпорныхъ хтѣбы хотелъ черезъ тотъ
 выписъ порозно продавати. вонт потомуж маеть забирати доскарбу нашо
 го. Теж важищу воскобонию и капищу мають справити Ивоски топлёные
 мають печатью своею мѣстскою знамѣновати. А того пожитки купоспо
 лному доброму мѣстскому мають заховати. Полецаемъ теж вонту пбурми
 стромъ на тотчасъ будучимъ ппанотомъ которыхъ будутъ вси мѣста пустыи
 вмѣстѣ по коло мѣста поля наши куосаженью прозиможеню людей Нежли
 што пашня наша городовая втые поля мѣщаномъ не вступатися. Даемъ теж
 доброволенство всимъ мѣщаномъ брати дерево на будоване домовъ ихъ И теж
 накупию дрова в борехъ пвѣсехъ пвѣгаехъ нашихъ около мѣста затри мѣли
 въ офановѣ или громшевию окромѣ борного дерева которогожъ рушити не
 смѣють. Теж гдѣ передтымъ добытокъ свои они пасывали И ниѣ доброволно
 имъ безкаждого нагабания тамъ паствити. Въставляемъ теж въ то мѣсто на
 шомъ шесть радець а оемъ присяжниковъ половица закону римского а по ло
 вица закону грѣчского Скотрыхъ же шести радець вонт посполъ зрадцами
 мають вкаждыи годъ избрати промежку себе двухъ бурмистровъ одинъ зако
 ну римского а другий грѣцкого которыхъ руками оба по лне звантомъ по всею
 радою посполство маеть ряжою быти И приказуемъ абы навѣчные часы вы
 шемениеное мѣсто въ томъ ся твердо ховало. Допущаемъ теж имъ справити ра
 тушу подкотоуюжъ будутъ мѣти всякые крамници пятки хлѣбныи и комо
 ру пострыгальную. А платъ снихъ на ратушу куorozмноженью посполтное рѣчи
 мѣста оного. А киземъ нашимъ ппаномъ бояромъ также пдхвинымъ псвѣтскимъ
 каждому знихъ недопускаемъ крамници а ни ятки мѣти. А которыхъ бы снихъ
 смелостью своею черезъ казъ нашъ смѣлъ то вчинити Дозволили есьмо вонту
 пмѣщаномъ то розмѣтати. Тамъ же на ратушу мають мѣти четверти мѣрные
 пмѣдищу подихъ знаменемъ мѣстскимъ а пожитокъ куоправѣ мѣстской а ни
 му ни кому не дозволяемъ. Теж мыто наше новгородское по премою мають
 мытникы наши на насъ держати вѣрною руцѣ а бо кому продадимъ а бо когѣ
 злоски наше по жалуемъ то есть въ нашей воли. Также дозволяемъ имъ кмѣстско

му пожитку млын збудовати намѣстѣ подобномъ на рѣцѣ нагородечне на землѣ нашої поипжеи плебанского млына. Также абы вымелкомъ старыхъ млыновъ нашихъ которые къ замку прислухаютъ небыло напереказъ абы платихъ суполно былъ. Также тому мѣсту нашему новгородскому даемъ изапису емъ и дозволяемъ вполне тымъ правомъ мантбаръскимъ судити прадѣти. А на доусетое большое право собѣ яко гдрю оставляемъ. Сталосе и дано вберести на великомъ Соумѣ Лѣта божего тисеча пять сотъ первого надесять мѣца июля двадцатъ шестынъ днѣ и индикта четвертаго надесять. При томъ были кнзѣ вонтехъ Бискупъ виленскыи, воевода виленскыи канцлеръ панъ миколай миколаевичъ радивиловичъ. Воевода троцкыи маршалокъ двориныи панъ григоріи станиславовичъ остыковичъ. Панъ троцкыи староста жомонтскыи панъ станиславъ яновичъ. Воевода полоцкыи панъ станиславъ глѣбовичъ. Староста горodenъскыи панъ станиславъ Петровичъ. Воевода витебскыи маршалокъ псекретаръ нашъ панъ софѣга. А маршалокъ староста берестенскыи пладскыи панъ юрыи пвановичъ пльпиничъ и иные пановѣ рада наша. А на дѣти вси рѣчи свѣдѣцтва и лепшую твердость печатъ наша кому то листу есть завѣшона: Пвашко софѣга (*Подлин. на пергаментѣ, печать висязалъ В. К. Лит.*).

4.

Жяггимонтъ болю млыстю королъ полскыи великыи кнзѣ литовскыи рускыи кнжа пруское жомонтское и иныхъ.

Былъ намъ чоломъ архимандритъ сергей монастыря менского христовъ вознесеня зовсею братьею того монастыря и покладалъ передъ нами листъ на паркгамене спривесистою печатью невестки наше королевое пвеликѣе кнгины александровое небожъчницы алены ее млсти на то што ее млсть придала изаписала кому монастыру менскому христовъ вознесеня навечность шесть службъ людемъ блиско места менского тростенцовъ пання андрей василевичъ аенцова амацковичовъ атри землѣ тогожъ селца на которыхъ жо седелѣ три службы совсемъ какъ ся всебо тыи люди иземѣли мають и били намъ чоломъ абыхмо тыи люди тростенцы и тыи землѣ потвердили ктои цркви божей навечность ино мы выслушавши того листа не

божичцы королевое александровое алены зласски наше наих чоломбн
 тье то вчпчили тые люди вышен реченье шесть служобъ итые три
 земьли накоторыхжо сездеи три службы людей куманастирю мен
 скому христова вознесеия изих земьями пашинми вбортными вбобровы
 ми гоны изсеножатыми го селца изовсями уходы впожытки какся зда
 вна итыми разы тыи люди всебе мають подтверждаемъ имъ ишим листомъ
 вечно инавек и непоручно а на твердость того и печать ишу казали есмо
 приложить ксему нашему листу писан увилни лета божего тисеча пят
 сог третего надцат мца иоебра КД днъ индикт В Якуб Михалович Писар
 Бгородски Менски. (*Подлин.—Прил. печать Минскаго Старисты*).

5.

Жикгимонт Божю млстью корол полскии великии кнзь литовскии
 рускии кнжа пруское жомонтскии и иных.

Намѣстнику мѣискому кнзю Богдану Ивановичу Жославскому Бна нам
 чолом Архимандрит мѣискии манастиря Хрыстова вознесеия на имя Сер
 ген ипокладал переднами лист твои што ты ему дал избратю донашое
 воли мѣстце взаиьку мѣискомъ наобдицанце дому убъжища ибнлъ нам
 чолом абыхмо ему тое мѣстце ктому манастирю Хрыстова вознесеия
 дали ииато далибыхма ему наш лист иио мы выслухавши того ли
 ста твоего зласски ииое наего чоломбитье то вчпчили тое мѣстце ктому
 манастирю есмо придали иѣхаи онъ тое мѣстце ктому манастирю держит
 потому какъ ты ему завел Писан увилни хАФГІ Иоебра КЕ днъ Ин
 дикт В Богущъ Писар (*Подлин.—Прил. мен. печать В. К. Лит.*).

6.

Жикгимонт Божю млстию корол полскии великии кнзь литовскии
 рускии кнжа пруское жомонтскии и иных.

Вонту ибурминстром прядцам ивсем мещаном мѣста мѣискаго тыми часы
 жаловал нам архиепкнъ нареченный митрополит киевскии игаллицкии ивсех

руси носифъ штож деи вы злюдеи его црковныхъ иноповскихъ которыи вмѣ-
 стѣ мѣискомъ сугъ и торгомаи обходятъ хочете серебщизну братъ таккакъ и на
 мѣстскихъ людехъ и нѣ толко всеребщизны але и вояскни поплатки ваши
 мѣстскни и в подводы зсобою ихъ вернете а передемъ деи за предковъ его ми-
 трополитовъ люди црковныи квашимъ мѣстскимъ рукамъ и нколи серебщизнѣ
 ишихъ и некоторыхъ поплатокъ не даивали и нжили коли мы гдрѣ навсенъ земли
 серебщизну покладала тогды деи предки его митрополити через своихъ вра-
 дяковъ на людехъ црковныхъ серебщизны выбираючи доскарбу ишего отда-
 вали Икожъ и прошлую серебщизну того лѣта его мѣсти в радиикъ мѣискии
 васко ишка совсикхъ людехъ мѣстскихъ и сѣлскихъ выбравши вскарбѣ наши
 отдалъ Ино мы передемъ писали до васъ приказуячи вамъ абы есте чересто-
 етамошнихъ людехъ его митрополнихъ и поповскихъ серебщизнѣ ишихъ и некото-
 рыхъ поплатокъ и подвод не брали вынвчомъ имъ кривды не дѣлали вы деи такъ
 и теперъ во всемъ в томъ ихъ находите Прото еще через сее другии листъ ишѣ
 приказуемъ вамъ абы вые есте от сихъ часовъ и нколи серебщизнѣ ишихъ на
 тыхъ людехъ его мѣсти митрополнихъ и поповскихъ квашимъ мѣстскимъ рукамъ
 не брали и некоторыхъ мѣстскихъ поплатки и в подводы ихъ не вернули коне-
 чно и во всемъ ихъ заховали во дле давнего обычая и жбы цркви божей кри-
 вды небыло а колимы гдрѣ навсенъ земли серебщизну положимъ и митропо-
 лита листомъ ишимъ отомъ обошлемъ тогды онъ маетъ через своихъ в радииковъ на
 людехъ своихъ црковныхъ вмѣсте и поимѣнямъ то выбираючи доскарбу ише-
 го отсылати Писанъ увиали подлетъ божъ и арожъ *хлѣбъ* КѢ мѣца окъ А! ди ии
 днетъ А! Копоть писарь (*Подл. прил. мен. печать В. Ки. Лит.*).

7.

Житиимонтъ божю мѣстцю короля полекни великни кизъ литвски рускии
 киза и руское жомонтскни Ииныхъ.

Вопту и бурмистромъ працямъ и сени мѣщаномъ мѣста мѣиского жаловалъ намъ
 архимандритъ мѣискии сего вознесения Серафимонтъ отомъ штожъ деи вы бе-
 рете на людехъ его монастырскихъ подводы и сторожу и вышши новины ии
 евикии дѣлаете а прото естли будетъ передъ тымъ подводъ на людехъ ихъ не

биривано приказуем вам пжбы есте на людех его монастырских подвод не брали нишихъ кривдъ нечинили пзаховали их во всемъ потому водле давного обычая псам увпани подлет бож нарож \times АФКВ мц дек и индикт АІ Богущъ (*Подлин.—Прил. печать В. Кн. Лит.*).

8.

Жикгимонтъ бою мстыю корол полский великий князь литовский русский князь пруское жомойтский и иных.

Намѣстнику мѣскому князю богдану ивановичу жославскому теми разы писали и присылали до нас настоятел възнесенский змѣиска сенко миткович съвсею братею монастыря того жалуючи штождеи вонт имещане мѣский людем их монастырскимъ кривды великий чинят кажут деи имъ подводы давати иныи мѣстский службы поспол съсобою служити чогождеи им первесего не бывало прото приказуем тобѣ естли будут передсимъ люди их монастырских подводъ не давали иных мѣстских службъ поспол сими не служивали и тыбы иныи приказал вонту имещаном мѣнским абы им людем ихъ монастырским в том кривдъ нечинили и в подводах и в иных службах мѣских впокон имъ дали и в томъбы еси ихъ самих людеи ихъ монастырских отихъ кривдъ възсемъ бороня псам . . . ску дек КИ ден индикт АІ (*Подлин.—Прил. печать В. К. Лит.*).

9.

Жикгимонт бою мстыю корол полский великий князь литовский русский пруский жомойтский мазовецкий и иных.

Бурмистром придцам псним мѣщаном места нашего менского присылаа до нас игумен вознесенский зменска васиянъ жалуючи отом штож который людцы на землях црковных заим мѣшкают а земля анигородов мѣстских подсобою немают тыи деи ремесло умѣючи и штоколве заробивши домѣ ста на продажу носят ацишии скупуючи збоже псолод также доменска

то привозят и продают истого собѣ поживене мають ино ден вы тым
людем его тяжкости великии делаете кажете имъ стого уподовах со
бѣ помогати и платы мѣстскии давати аони ден передтым николи не
знавали звами того тягнута бо ден которыи люди плебанскии тамже
назѣмли костелнои мешкают вони ден также некоторыи речи напро
дажу домѣста привозят и тымся живут аоттого ничого не платят. про
то естли будут тыи люди его на землях црковных мѣшкати амѣст
скихъ земля аиногородов подсобою немают выбы таковых речей счо
гобы они могли поживене собѣ мѣти в том мѣстѣ ином продавати им
незабороняли и тяжкости иныякое не задавали и во всем ихъ заховали по
дле давного обычая ажбы игумен вознесенскии нам отом болюи того
не жаловал и сая украковѣ подлет бож нарож х^дф^лз мца мая к ден
индикт ! Михайло писарь. (Подлин.—Прил. печать В. Ки. Лит.).

10.

Жигимонт Божю млстю корол полскии великии Киз Литовъскии
рускии прускии жомонтскии мазовецкии и иных,
Городничему менскому грнашку шолусе. Жаловалъ нам дворяни нашъ
скупни Лвович. Отом штожъ ден ты людеи его селецких ибондацких
изабашевских кажешъ грабцти и казни сажати и куроботе замку ишого
менского ихъ приворочати вчемже он оттебе немалую бривѣду себе менит
быти бо ден тые люди его передтым здавна николи работы замковое
вменску не роблевали. Лечден коли небожъчикъ отцъ его левъ тишъке
вичъ держалъ от нас волост любошанскую и наон часъ тыми людьми иими
колко городец и свирей вробилъ аоттыхъ ден часов своими людьми нико
ли того замку не робилъ ани поправовалъ а кождеи и передтым также
городичьи минскии михаило семичов людеи его почалъ былъ зато гра
бити и доказни сажати и куроботе замку ишого менского приворочати. Атакъ
он билъ намъ чоломъ абыхмо людем его неказали тяжкости в том делати
и зоставили ихъ во деле обычаю стародавнего амы наон час лист нашъ досе
мечова ему далъ абы он людем его в том роботе замковой покои далъ

и кривды им надобычаи стародавних в том нечинилъ Прото кгдажъ отда
вных часовъ оные люди его того замку менского неробливали и теперъ
приказуемъ тебе и жбы еси людем его кривдъ в том не делалъ и грабежовъ
и сажаи доказни и кадиного обтяженя имъ нечинилъ и купономъ работе зам
ковомъ ихъ неприворочалъ конечно жебы намъ он отом болшишого не жа
ловалъ Писанъ увиши под лето Бжого нароченя *ѿ*ѿмѿ мѿца Марца К В
дня Мхано писарь (*Подлин.—Прил. печать В. Ки. Лит.*).

11.

Бона Божю Млстью Королевая Полская и навышъшая Книги Литовъ
ская руская пруская жимонтская и иныхъ
Владыце пиньскому и туровскому варлаамю жаловал нам поитъ ста
вецкии церькви светыхъ Богоотецъ іакима ианны Спинска и иже
максимъ збратом своим игнатом отомъ штожъ ден небожчыкъ княз
Ивановичъ Ярославичъ весполокъ со кигнею своею Оленою записалъ на
церковь Ставецкую светыхъ Богоотецъ іакима и анны десятии ден
удвухъ млынехъ ставецкомъ и новодворьскомъ вылучаючи третью меръ
ку збожъя на млынаря на штожъ и правленъ свои срывесистыми печат
ми ктои церькви дали то накъ ден ты мерки которыибы на тую церъ
ковъ приходить мели змына новодворьского на себе береш и ктому ден
тежъ князъ Ярославичъ записалъ воеякомъ збожьи на туюжъ церковь
десятую копу в томъ же дворе новодворьскомъ на штожъ они и привилеи
того предка нашего Кнзя Ярославича всебе быти поведили а ты ден
тое десятины на оную церьковъ не даешъ прето абы еси оного при
вила предька нашего князя Ярославича огледавши и воесемъ ихъ во
дугъ того привила што будетъ в немъ описаного бы еси пополнѣлъ бо
мы не только незвыкѣли даданя предковъ нашихъ отомовъ Божыхъ от
даяти але и овъшемъ за щастнаго панованья нашего множити. Не
ради быхмо того тежъ видели абы тые таковыи речы мел купожытку
своему привлащати. Писанъ укракове под лето Бжого нароченья
*ѿ*ѿмѿ мѿца Іюл ки ден ииждикътъ . . рука Королевская (*Изъ кни
ги привилеій Царскаго посѣта пленныхъ 1554 года*).

Жикгимонт август божю мстю корол полскни великни кнзь литвскни
рускни прускни жомонтскни мазовецкни нннх

Мытнику ншому Подляшъскому нМѣнскомулнчу авнебытно
сти его самого вѣнску ншотому хто будет натот час тое мыто отнего за
ведати Жаловал намъ Архимандрит вознесенскни змѣнѣска софронен
отом штож ден ты налюдох его монастырскихъ которыи подле монасты
ря нвмѣсте мешкають нторгомся обыходят хочешъ совсякихрѣчен торго
вых мыто внихъ брати апередтым ден они тых мыт недаивали наштож
ден нлнсты короля его мсти старшого пна отца ншго нтеж Алексан
дра короля Его мсти славное памети всебе мают прото кдыж будут
они здавна того мыта недаивали нестлибы нато лнсты всебе мѣли напо
минаем нприказуем тобѣ нжбы еси нтепер злюден его монастырских от
речен их торговых мыта брать невелѣлъ пзаховалбыся еси втом зними
подлугъ давного обычая потому яко нпередтымъ бывало конечно абы
то ннакъ небыло писан увилни под лет бож нарож 4445 мсц пюл Г
ден нидикт А Горностап. (Подлин.—Прил. негати В. Кн. Лит.).

Жикгимонт август божю мстю корол полскни великни кнзь литвскни
рускни прускни жомонтскни мазовецкни нннхъ:

Били намъ чоломъ тые подданные нши вонт буръмпстры нрядцы нвси
мещане места ншого новгородского нповеделн переднами нждеи которые
люди волостные кутому замку ншому новгородскому служили подводы
нстанции поднослы нгонцы нши нтеж поднослы нгонцы московские нта
татаръские даивали нноден тые люди запредков нших королен их мсти
нвеликих кнзен литовских нтеж зашастливаго панованя славное памети ко
роля его мсти пана отца ншого кнземъ паномъ дворяномъ нтатаромъ
ншимъ роздано которые ден люди водлугъ стародавнего повнноватства

своего подвод пстацыи подпослы игонцы недают вжо отдавних часов
 акоторые послы игонцы черезместо нщо новгородское ездят великие
 трудности тымъ подданыи ншимъ мещаном новгородским чинить итеж
 людем кизьскимъ ипанскимъ иземянскимъ убраню подвод немилешная труд
 ность бывала пдлтого тые подданные нши квеликому впаду изнищению
 пришли ареч иша иземская втои нерядности удаваню подвод гонцомъ
 омешкане примовала. Пбпли намъ чоломъ абыхмо им плату ишого што
 они нам вкождыи год повинни были давати потридцати коп грошен от
 пустили авонт имещане новгородьские поднелися затую тридцат коп
 грошен подводы давати подпослы ипроводишки которыебы усправах иших
 иземских черезновгородокъ ехали. так мы зласки ишое гдрьское хочечи
 втомъ людем кизьскимъ ипанскимъ иземянскимъ
 вчинити втои перъвшии перяд намере постановити отпустили есмо
 тым подданыи ншимъ мещаномъ новгородскимъ того плату ишого
 тридцат коп грошен дотого часу покол мы около даваня подвод пстацыи
 постановене слушное вчиним амают они затот плат ишъ имъ отпущо
 ныи подгонцы которые усправах иших гдрьских иземьских отнас гдря
 або откизеи ипанов воевод истарост пограничных донас або допанов
 рад иших будут посыланы подводы ипроводишки давати аколи иши або
 московские итатарские послы великие черезновгородок поедут тогды ме
 щане неодны сами але спомочю подданных иших замковых подводы ипро
 водишки давати мают Ипато есмо им дали сес ишъ листъ знашою печа
 тю Псаи увили под лет бож нарож хѣна мѣа окт нѣ ден иидикт
 Sigismundus Augustus Rex Ермоген Ивановичъ Горностан Писарь
 (Подлин. на пергаментѣ, печать В. Ки. Лич.)

14.

Отюря юревича Кижати Слуцкого наместишку нашему Карповицкому
 миклашу Бартошевичу жаловал нам Богомолец нашъ священник Ни
 коленский вслуцѣу Іереп Феофилакт отом штож ден ты накождыи
 год повинен ему давати нацерков стого Николы чотыры ведра меду

пресного пноден вже еси осмъ год тую данъ всебе загамовалъ нему
ее не выдалъ ктому теж жаловалъ намъ штождеи ты самъ плюдн твои стар
чицкн намя пван Самофалъ заныкъ котелинкъ Олексей сапуи Ахаритон
мисокевичъ влюдеи его церковныхъ намя пАндрея петроша Аермака
немало зема пашныхъ лконивъ старыхъ тактежъ новии сеножатеи иде
рева бортиного немало поотнимовали проробковъ деи имъ яко влесеи
тактежъ вдубровохъ чинити имъ недопускаете прото гдыжъ то будетъ
такъ приказуемъ тебе абыс ему оную данъ всю сполна за всеи осмъ годъ
выдалъ пгрунтъ церковныхъ забраныхъ пдересовъ бортиное людемъ его самъ
поворочалъ плюдемъ своимъ позорочати казалъ проробковъ имъ влесеи пду
бровохъ старчицкихъ где деи они оттебе семую частъ маюи чинитъ неза
боронилъ ппередъ имъ крындъ пшкодъ пнкоторыхъ нечиии пнсанъ вслуцку
лета Божого нароженя хАФНГ месеца июля двадцатъ вторыхъ днъ печатъ
Кизя (Изъ книгъ монастырскихъ).

15.

Жигимонтъ августъ Божю властю королъ полскн великн киз литвскн
рускн прускн жомонтскн мазовецкн ииныхъ.

Вонту бурмистромъ радцамъ места менскаго жаловалъ намъ богомолецъ нашъ
свщникъ потапей которому злецыли пдали есмо монастырь вознесенскн
вменску доволн пшое гдрьское пж деи вы людемъ церковнымъ того мана
стыра кривды пвтиски великнн делаете пвпошлину пвповиноватства
мескн моцио ихъ ксебе притегаете пзато ихъ грабите пвказы сажаєте
апередтымъ деи они здавна пнколи жадного повиноватства звами нечиии
вали прото будутли тыи люди церковныхъ пнкоторыхъ пошлии пповино
ватостей звами не мевали выбы и теперъ ихъ кутому непритегали пзато
ихъ неграбили пвказы ихъ не сажали птрудностей пнкоторыхъ втомъ имъ
не задавали пвжли будутли здавна въякихъ повинностяхъ вшихъ тыи люди
церковныхъ посполу звами бывали тогды и теперъ абы то заховано было
веде обычаи стародавниго Пнсанъ увчиии подъ летъ божъ нарожъ хАФНД мц:
пюи А днъ Остафей Маршалокъ Писаръ (Подлин.—Прил. пегать В. К. Лит.).

16.

Млстню Божнею ипречистое его Мтри Мы Селивестръ нареченный Арх
хнепископъ Митрополитъ Кневъскни Галицъкни ивсеярусн Былъ намъ
чоломъ богомолецъ нашъ священноинокъ феофлактъ ипросилъ внасъ
Монастыра Стго славного пророка Илии вограде бгоспасаемом слущъ
ку мы видячи его нато годного иначолом бите его то есмо вчинили тот
монастыр ему дали иблгсловили есмо его втом монастыри мешкати ицеркви
бжон Стго пророка Илии службу божню служити ивси sprawy игу
менскни справовати загспдра Короля Его Млсти изанасть изанх млсти
Кнежатъ Слуцкнх изавснхъ православныхъ хрестиянъ бога милостивого
просити ииато дали есьмо ему сесъ нашъ лист блгслвенный знашою пе
чатию Писан иновгородку лета Божого нарожения хѠѢNS мѣа Сентября 4
ден волюю Божою Селивестръ Нареченный Арххнепскни Митрополитъ Ки
евъскни Галицкни ивсеярусн Мартинъ (Изъ книгъ монастырскихъ)

17.

Иван Горностаи воевода новгородскни маршалокъ дворный подскарби зем
скни великого кизства литовского Сознавам иж паче Станислав Скашевскни
державѣца крожскни иботоцкни учинилъ личбу доскарбу короля его млсти
здоходовъ крожскихъ отдня первшого генваря року пятидесят шостого аждо
остатнего дня декабря тогожъ году Иакоторои личбе положилъ жевыбравъ
капичизны копъ семдесятъ иодну копу осаднаго пятнадцат копъ идесят гршен
спустовчизнъ семь копъ ипять гршенъ зажита бочокъ шестдесят две попят
надцати гршенъ одогородишковъ чотыры коны ипять гршенъ Мезлявого пят
копъ исорокъ гршенъ загуси тридцат чотыры грши закуры лица тридцат чо
тыры грши сума выбрана чинитъ сто копъ идеветнадцат копъ итридцат осмъ
гршенъ скоторое сумы плебану ведля фундату далъ десет копъ остатокъ штозли
чбы пришло далъ доскарбу короля его млсти черезъ руки паче ивана зарец
кого скарбного гдрьского тоестъ сто копъ идеветъ копъ итридцатъ осмъ гршенъ

скоторое сумы доскарбу даное пна Станислава скашовскаго державъцу
 крожскаго пботоцкаго тым моим листом квитиую положил теж пж не вы
 брал в томъ року для убоства зогородников двадцати пяти грошей жита
 бочок шести ароку прошлаго також гршей двадцати пяти жита бочок
 тринадцати Пустую службу одну поведил быти Спустовчизи одинадца
 ти ничого не положилъ поведаетъ пж не были на поклоне окоторых тых всих
 недостаткахъ мает дати зуполную справу посланцу короля его мсти Псан
 увиани лета божого нарочения тисеча пятсот пятдесать сего мца Марца
 31 дня (*Подлин.—Прил. печать Горнастая*).

18.

.....

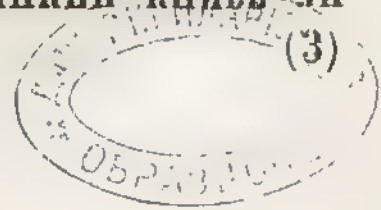
 листъ
 гдря короля его мсти вкоторомъ его корлевская мсть розказали до
 в м писати пжбы в м час прокъ слушныи недалекни зложивши пкоторымъ
 их мсти влдамъ поближышнимъ до в м зъехатися казавши его мсть пана
 глеба нтую архиепископью полоцкую попреданию светыхъ апостол пвод
 лугъ обычаю закону в м греческого встан духовныи втое достоинство во
 владычество совершил пзато мене пани глебъ просил абых я до в м упрчи
 не заимъ листъ мой писалъ атакъя в м гдна потца моего зато жедам абы
 в м подлугъ листу гдрьского зложивши певныи рок просказавши влады
 камъ наместцо от в м имъ зъехатися пана глѣба втую ар
 хиепископью постановити пвторое достоинство совершити рачил которое
 совершене потребно ест его мсти пану глѣбу от в м прпяти неомешкива
 ючи апотом абы зъса ятелское дозदेशнего замку яко укра
 инного слуги явше неб ходили которому втоковые часы тут
 в замку полоцкомъ вкозует для справ ппотребъ земских
 яко имие воеводе вша мсть то ведати рачь стымся прпязни пмолитве
 в м гдна потца моего поручамъ псан уполоцку року 1169 мца мар 6 д

Станислав станиславович доволна воевода полоц держ На
 подлинномъ собственноручномъ письмъ печать гербовая и надпись: вбозе велебно
 му едну потцу моему особно миѣ ласкавому его мести архиепископу ми
 трополиту киевскому галицкому всея руси кир селпвестьру

19.

Жикгимонт август божю мостью корол польскн велискн киз литвскн
 рускн прускн жомонтскн мазовецкн ифлянтскн Пильныхъ

Чинимъ знаменито снмъ нашимъ листомъ всемъ посполите икому бу
 деть потребъ того ведати нынѣшнимъ инапотомъ будущимъ, Были намъ чо
 ломъ вонть бурмистры радъцы и вси мещане места нашего новгородско
 го Ипокладали передънами привилей светое иславное памети короля его
 мести ивеликого кизя жикгимонта пана отца нашего напарьгачине пи
 саныи печатью привесистою вкоторомъ описуеть иж его милость паниъ
 отецъ нашъ хотечи место новгородское велушномъ порядку постановити,
 пабы люди справуючися правомъ поступками Априкладами иныхъ мест
 впанѣствахъ нашихъ которые уживають иседать подправомъ мадеборскимъ
 тымся болюъ вономъ месте розмножали, рачилъ дати иустановити тому
 месту новгородскому право немецкое мадеборское ивсякіе волности
 втомъ привилей меновите описаные надати, которыхъ деи вольностей
 они затымъ привилейемъ короля его мести пана отца нашего аждосихъ
 местъ вживають Ибниа намъ чоломъ Абыхмо ласку нашу гдрьскую вчи
 нили, аиато имъ нашъ листъ дали ипотвердили то имъ нашимъ при
 вилейемъ Атакъ мы привилейя короля его мести пана отца нашего перво
 речоного огледавши ивыслужавши казали есмо его слово отслова всесъ
 нашъ листъ вписати которыи такъся всобе маеть Воимя боже станься
 князатъ высокныхъ маестат иетакъ звнѣства валькъ есть яко зуставенья
 справедливыхъ уставъ або правъ, которымиж посполитая речъ множитъ
 ся икувеликою обѣитости приходить Апрото кувеку истои тоето речн
 памети Мы жикгимонтъ зласки божее королъ польскн великн князь ли

товский русский князь пруское жомонтский иных панъ предитъ Чи
 нимъ знаменито симъ листомъ хто нашего посмотритъ, або чтучи
 слышитъ нынешнимъ ипотомъ будущимъ кому будетъ потребъ того веда
 ти Маючи възглядъ посполитого доброго розмноженья ихотечи положенья
 места нашего новгородскаго вмерц лепшом поставити абы люди наши
 тамъ мешкаючи черезрядъ добрыи асправедливыи были размножены тое
 место наше новгородокъ справа литовьского пруского икоторое колп бу
 деть там перводержано въправо немецкое которое зовется мантбарское
 переманяемъ павечные часы Вставляемъ идаем имъ знову обычаи подруг
 того права мантбарского зупольное ряженъе ивсю въставу отдаляючи
 того места вси права вставы пообычаи перводержаныи, которыеж тое
 право мантбарское нагабають засмучають або перекажають Апрото под
 лугъ того права немецкого вместе вышепреченом новгородьскомъ вонтов
 ство знову вставляем итымъ нашимъ листомъ тое вонтовство надаваемъ
 отвсехъ пересудовъ ивниъ навоица третии пенязъ анаратушу два пеня
 зи купожитку посполитого доброго месьцкого Теж даемъ корчму одну
 вольную сплатомъ нынешнему вонту ипономъ будущимъ куего обыштыю
 мають теж ятки збодовати мясные аснихъ вкаждую субботу мають мясо
 давати назамокъ подлѣ стародавниого обычая аплатъ зместца тыхъ ятокъ
 мають брати паратушу аодну ятку сплатомъ ее даемъ нынешнему вонту
 ипономъ будущимъ вонтомъ дляживности его Также тымто нашимъ приви
 леємъ приказуемъ абы втом вышепреченомъ месте нашемъ новгородскомъ
 мещане нашихъ месьцяхъ мешкаючи того права мантбарского то
 есть немецкого поживали ему воисихъ речахъ повиннии были вкож
 домъ деле послушнии занужъ тыхъ мещанъ ивсе посполство вжо оттыхъ
 часовъ вынимуемъ отирава замку нашего новгородскаго потвснихъ судовъ
 имоцы воевод старостъ наместниковъ судей также икнзеи ибояръ ивсехъ
 врицниковъ нашихъ великого князства литовьского такъ иж окоторыхъ де
 лехъ переднихъ будутъ позваны въправе небудуть повиннии стояти ани
 имъ отповедати але естан знихъ хто кому будетъ чимъ виновать мает
 имъ справедливость статися передвонтомъ ихъ ибурмистры ирадьцами
 аестли вонть альбо бурмистры будутъ видетиси несправедливи тогды

етую речь мають позваны быти передъ насъ самыхъ нимъ отповедати, кото
 рыхъже маемъ тымъже ихъ правомъ судити Также подводу мають давати под
 гонца нашего коли онижъ въвидятъ листъ подводный сикгнетомъ нашимъ
 запечатанныи Аподписали иподписные потребности немають подводу давати кро
 ме нашего приезде Также для того доброволенъства котороежъ есмо дали
 тому месту ниму новгородскому маютъ мещане ииенские иионихъ буду
 чие въкаждый годъ намъ давати доскарбу нашего попятидесять золотыхъ
 въгорехъ аколады иволочобного немають назамокъ нашъ давати подле
 давного обычая асеребщину нашу великую и малую итежъ орднищину
 коли положимъ повсемъ городомъ иместомъ иволостемъ нашимъ уотчизне
 нашей великомъ князьстве литовскомъ мають намъ мещане новгородские
 безкаждое вымовы давати подавному собравши зсебе итежъ совсехъ тыхъ
 людей чьбы кольве были духовныхъ и свѣтъскихъ и нтыхъ которыебысе
 вместе торгомъ або ремесломъ обыходили, потомужъ ивоевщину собравши
 вонтъ маеть доскарбу нашего отослати Также штосъ тычетъ корьчомъ
 платъ снхъ маеть быти нанасъ отъмеду потнива подавному иижили ко
 ли медъ пресныи бываеъ дорогъ тогда вонтъ збурмистры ирадцами
 подлугъ дорогости мають меру встановливати какъ медъ къслыи по
 корчмамъ маеть быти шикованъ або прибавяти меры або вменьшати то
 они будутъ ведати автосъ воевода игородничии ииные враники наши
 немають вступати ани ведерекъ померивати немають покорчмамъ Также
 слуги воеводъ новгородскихъ и ихъ наместниковъ немають вдомехъ мествъ
 скихъ стояти тыхъ которыхъ суть подъ вонтовою рукою летьбы которыхъ
 мещаншии своею доброю волюю кого хотель въсвоемъ дому поставити то
 есть въего коли, звина горелого платъ даемъ назамокъ нашъ подле да
 вного обычая Также мещане новгородские мають вызволение отсторожи
 подле давного обычая нежли къприезду нашему коли мы сами персоною
 нашею бываемъ вновегородце повнныи суть Тежъ кроме мещанъ ииленъ
 скихъ ииныхъ мествъ купцы наши небудутъ моцы мети ииако продавати
 ани куповати толко подъятою мерою иижеи выписаною Наипервей воски
 штукаю або каменемъ соболъи купцы тхоры посороку, белку горностаи за
 спцу норку посту Тежъ мають продавати сукна поставомъ китанки тафаты

кесеком шолки литрою перецъ пикгберъ микгдалы пинъшне зелья про
 стые каменем шафранъ мушкаты гвоздики квет мушкатовыи кгалкга
 ны цетвар пинъшне зелья дорожъшне фунтом краинные дробные речи
 всякого товару десятком або тузином железо возомъ бѣлое железо боч
 кою або стомъ олово медь цыну каменем фивгги розники крошнемъ ви
 но какоекоже пиво немецкое пинъшне питѣя чужие бочкою целою
 Тыя купцы чужие небудуть смети подмеру меньшую продавати ани ку
 повати толко какъ вверху писано аестлибы которыи своею смелостью
 иначе вчинилъ тогда тую куплю докоморы наше воитъ на насъ возметъ
 пкускарбу нашему маеть дати Также плюдѣ князьскіе паньскіе пбояр
 скіе привозичи всякѣи товар купецкѣи итсж стравные навозех по
 томуж мають въздомок продавати а пороздробницы непродавати аса
 моволныхъ пвѣпорныхъ хтобы хотель черзтотъ выпнѣти порозно прода
 вати воитъ потомуж маеть забирати доскарбу нашего Теж важницу во
 скобонню пканпцу мають справити ввоски топлєные мають печатью
 своею мѣстскою знаменовати астого пожитки купосполитому доброму
 мѣстскому мають заховати, полецем теж воитъ пбуръмистромъ натот
 часъ будучимъ пнапотом которые будутъ все мѣста пустые вѣместе
 по коло мѣста поля наши куосаженью прозмноженью людем нежли што
 пашня наша городова втые поля мещаном не вѣступатися Даемъ тежъ
 добровольство всемъ мещаномъ брати дерево набудованье домовъ пхъ
 итеж накухию дрова вборехъ влєсехъ пвгаехъ нашихъ около мѣста затри ми
 ли вофанове изапромшевью окроме бортиного дерева которогож рушити не
 смеють Теж где передтымъ добытокъ свои они пасивали пныне добро
 вольно пмъ безъ кожного нагабанья тамъ паствити Вставляем теж
 втомъто мѣсте нашомъ шість радець аосмъ присяжниковъ половица за
 кону римскаго а половица закону греческого, скоторыхжо шести радець
 воитъ посполъ зрадцями мають вкаждыи годъ избрати промежку себе
 дзых бурмистровъ одни закону римскаго а другии грєцького которых ру
 ками обанольне звоитомъ псовсею радою посполство маеть рлжоно бы
 ти Приказуемъ абы навечные часы вышечененое мѣсто втомъся твердо
 ховало Допущаемъ теж пмъ справити ратушу подкотоуюж будутъ мент

всякие крапицы пятки хлебные и комору пострыгальную аплатъ снихъ
 наратушу куроумноженью посполитое речн места оног акиземъ нашимъ
 и паномъ бояромъ такъ же и духовнымъ и светскимъ каждому зних недопу
 щаемъ крапицы ани ятокъ мети а которые бы сних смелостью своею
 через заказъ нашъ смели то вчинити дозволили есмо вонту и помещаномъ
 торозметати Тамъ же наратушу мають мети четверти меръные и медицу
 подихъ знаменемъ местъскимъ, а пожитокъ к управе местъской аниному
 иному не дозволяемъ. Тежъ мыто наше новгородское и промытою мають
 мытъишки наши на насъ держати къ верной руке або кому продадимъ або
 кого зласки наше пожалуемъ то ест внашю волю. Также дозволяемъ имъ
 и местъскому пожитку млынъ збудовати наместцы подобномъ на реце на
 городечне на земли нашей пониже илебанского млына такъ какъ бы вы
 мелькомъ старыхъ млыновъ нашихъ которые ж к замку прислухаютъ не бы
 ло на переказе абы платъ ихъ суполно былъ. Также тому месту нашему
 новгородскому даемъ и записуемъ и дозволяемъ суполне тымъ же правомъ
 мандьбарскимъ судити и вадити а над все то е большое право себе яко
 гдру зоставляемъ сталося и дано и берести на великомъ соиме лета божьего
 тысяча пять сотъ первого иадесят мца июля двадцать шостыи день
 иидикта четвертого иадесять при томъ были кизь вонтехъ бискупъ вилень
 скии Воевода виленьски канцлер панъ миколай миколасвичъ радъвилови
 ча Воевода троцкии маршалокъ дворнии панъ григорей станицлавовичъ
 остиковича Панъ троцкии староста жомоитскии панъ станицлавъ яновичъ
 Воевода полоцкии панъ станицлавъ глебовичъ Староста городеньскии панъ
 станицлавъ петровичъ Воевода витебъскии маршалокъ и секретаръ нашъ
 панъ иванъ сопега Амаршалокъ староста берестецкии пидскии панъ
 юрии ивановичъ пльниця и иные панове рада наша А надтые вси речн
 сведецтва илепную твердость печать наша к кому то листу естъ за вешю
 на Ивашко сопега И зласки наше гдрское начоломъ битье тыхъ подданныхъ
 нашихъ мещанъ новгородскихъ и дларозширенья прозмноженья оног места
 нашего то есмо вчинили и тотъ привилей короля его илсти и велико
 го кизя жикгимонта пана отца нашего подтверждаемъ имъ симъ нашимъ
 привилеемъ Мають они того права мандебарского и вси вольности

вономъ привилей помененныхъ вживати повсемъ водълугъ наданья приви
ля его королевское млсти пана отца нашего Ипато есмо мещаномъ
новгородскимъ дали сесь нашъ привилей докотоого и печать нашу
привесити казали писан уломзе лета божего пароженья тисича пять
сотъ шестьдесят второго мца генъвара двадцать второго дня Sigismun
dus Augustus Rex. Яи шимкович маршалок писар староста тыкотни
скии (Подл. на пергаментъ, печать вислая В. Ки. Лит.)

20.

Жнягмонт август божю млстю корол полскии великни кнз литвскии
рускии прускии жомонтскии мазовецкии лцфлянтскии пинных.

Вопту бурмистромъ радцамъ псевмъ мещаном места ишого новгородско
го што подданыи нши жидове вместе тамошнемъ новгородскомъ побудо
валися домами своими наулицы подляшской. Ино хотечи мети абы жидо
ве своею улицою поселилися рассказали есмо дворанину ишому богдан
Федоровичу сопезе. жебы он набудоване домов их назначил имъ икшие
плицы особливые втамошемъ месте ишом наподоле зазамком наулицы
виленской або наулицы трушовской гдебыся ему стых двух местец на
лепел инапристойнен видело. нехан они зуплицы подляшское наместцо от
того дворанина ишого назначеное дома свои знесут Авам приказуемъ аж
бы есте нати улицы подляшской дома свои будовали, иколко звас. которые
плицы погородов своих властных купленных также иволокъ водде поме
ры рсизорское первосего мели, тым рассказали есмо итепер тому дво
ранину нашему толком волокъ огородов иплицы дати, Иакоурых пли
цах ажбы есте домами своими побудовалися затаковыи час яко вамъ
водде права мапгборского назначено будетъ. Адерево набудованье домов
волю вамъ брати натых местцах яко упривилии вашомъ местском опи
сано. анж вы волокни игрунты недобрые изарослые держите идомами
своими тепер рушены быти маете. Мы для тых причин даемъ вам вол

ности отцыишу который зволокъ доскарбу нашего давати повинни по
 чонши отдаты сего листу нашего аж дотрех годов. Итолко вы втых
 трех летех доходы старые доскарбу нашего пнаврад их тамошни плати
 ти маете ановыисти тых трех летъ все доходы вжо водле вставы
 довошта пдобурмистров отдавати повинни будете. Авонть пбурми
 стры тот доход доскарбу нашего на каждыи годъ относити потдавати
 мають. Акоторые фольварки названые руту морховъ агорни застенокъ
 волокъ мѣстскихъ держать мѣщане тамошни пван амакар мшиковичи
 пиззанаты тые фольварки уволоки подданныхъ ишихъ ани впашню замко
 вую тые фольварки итепер втомже послушенстве мѣстскомъ иповинности
 уволокахъ мѣстскихъ мають быти яко иперво сего были. также тежъ
 што ревизор нашъ богдан сонега застенокъ леса волокъ двадцат чотыри
 лежачи межи волоками мѣстскими приграницы землии нашихъ
 назначилъ куместу тамошнему, тот застенокъ
 итеперъ для дров куместу тамошнему новгородскому быти маеть водле
 привилыи мѣстского. Которые тежъ мѣщане населахъ мешкаючи перво сего
 послушенство куместу тамошнему иподправомъ мѣстскимъ были атепер
 наволокахъ замковыхъ есть осажоны ипослушенству ироботамъ замко
 вымъ привернены Ино яко тые люди такъ которыебы ипотомъ тамъ
 домѣста тамошнего для мешканя пришли таковые мають вместе тамо
 шнемъ мешкати иподприсудомъ мѣстскимъ быти зващи будутли люди
 волные ивсхочутли они сами подъ присудъ мѣстскихъ поддаватися. Ато
 порадкови теперешнему черезъ школястыка варшовского адама
 ского пдворанца ишого богдана сопегу вчиненому ипчого шкоди
 ти немаеть аособливе рассказали есмо дворанину нашему
 пляцы мѣщанъ замковыхъ скихъ панскихъ пдуховныхъ такъ
 тежъ митроличъ ипоповскихъ сплицами мѣстскими не мешати але особли
 выми улицами отмѣста пляцы абы имъ назначилъ проздал. Выбы отомъ
 ведаючи втом всемъ заховалися водлуг сего листу просказаня ишого
 конечно. писанъ уишлии лета божего нароченья тисеча пятсот шестде
 сять третего мѣсяца сент КД дия. Остафен волович (*Подл. на бумагъ, пегать*
В. Ки. Лит.)

21.

Жикгимонт август божю милостию король польский великий князь литовский
русский прусский жомойтский мазовецкий полянтский ИИИных

Ознаемъ сии нашимъ листомъ. Што первенсего позвали листы наши
ми позовными перед насъ гдѣ куправу подданные наши бурмистры, рад
цы Ивси мещане места ишого новгородского, подданныхъ ишихъ жидов
тогожъ места новгородского имени Менделя кершоновича, Шмонла менде
левича Лизара шмонловича, аякеля песаховича Иишихъ всехъ жидов тамо
шихъ новгородскихъ же они небудучи послушни листовъ просказанья на
шого гдѣского зупцы подляшское тамъ вместе новгородскомъ изпавцов
ихъ мещанскихъ зноситься испровадити нехотели. Але еще болше упо
ромъ своимъ квалтовне натоу улицы подляшской впацахъ ихъ домами
своими селити ибудоватисе почали. Менячи быти усебе нато листы при
вляя наши Пошкоды свои которыи они занепоступенемъ тыхъ павцов
пзаметанемъ домовъ ихъ отнихъ приняла, за которыми позовы нашими
первен сего на року зложономъ будучи намъ втамошнимъ панстве нашемъ
великомъ князстве литовскомъ вжо навѣздѣ докороны польское втыкотине
вроку теперешнемъ шестдесятъ четвертомъ мѣсяца сентебѣра двадцатого дня
обоя сторона такъ мещане яко ижидове становилисе ипавностъ управа
надворе нашемъ чинили. готовы будучи Ихотячи втои речи росправу
приняти, Якожъ зросказанья ишого черезъ некоторыхъ вридиковъ нашихъ
дворныхъ великого князства литовского втои речи они зобеіохъ сторонъ
взамку тыкотинскомъ слухани были. Одножъ тыи вридики иши немогучи
сами тыхъ речей межѣ нихъ кончыти Илистовъ нашихъ натуу улицу
зобу сторонъ передними покладаныхъ разознавати. Кгдыжто властному судо
ви росправе выроку нашего гдѣского належитъ, вложили тую речъ на
насъ гдѣ. Лечъ мы наонъ часъ будучи вжо вдорозе тое справы ихъ судомъ
нашимъ межѣ ними кончыти небыли доспешии, Иддятого зложили есмо тои
справе иишии рокъ, очивисте обеіомъ сторонамъ отоного часу идня мѣсяца
сентебѣра двадцатого заосмъ недель, Ипатыжко позвехъ такъ натоу кото

рыи уместан яко теж ивжидов есть назначити Иподписом руки писара
нашого упевити казали Иакоторыи рокъ зобу сторон такъ мещане яко
ивжидове мелн илчнмся невымовляючи переднами гдрем гдебыемы коль
векъ наончас двором нашим были куправу стати просправу отом межи
собою принять. Которыи рокъ наончас утыкотные отнас обеіом сторонам
такъжидомъ якоиместаном очивисте зложоныи тых чсов недавно про
шлых втомже теперешнем году шестдесят четвертом мца ноябра однад
цатого дня был принал Иакоторомъ року мещане новгородские хотячи
втом себе справедливост довести переднами гдремъ будучи намъ взде
шнем панстве нашем коруне польской упетръкове черезбратью свою
Макара мнцкевича. олексея Офанасовича. васка ревутовича. ащастного
авкгуштыновича постановившиися пилность управа якънатом року такъ
ипосле року черезнемалыи часъ чинили Икурасправе оных жидов ожи
дали. Ажидове якъсами нестали такъ никого змоцю куотказу натотъ
рокъ вышешпоменежи отънасъ обеіом сторонам зложоныи неписали
Иникого управа особе ведати недали. зачим мещане новгородские покла
дали ипоказывали переднами два листы наши одини довоеводы новго
родского пна павла пвановича сопегн. адруги додворенина нашего бог
дана сопегн писаныи. Ознаимуючи имъ волю нашу жемы наулицы под
ляшской межихрестияны жидов мети нехочем. Атакъ абыжидомъ пляцы
набудованье домов ихъ были назначоны через того дворенина нашего
богдана сопегн яко ревизора тамошнего. альбо наподоле зазамкомъ на
улицы виленской або наулицы тусовской некоторые пляцы абы они
домы свои сподяшское улицы знесли. аместане жебыся селили натои ули
цы подляшской: Актому покладали переднами другие два листы наши
выданные имъ в року теперешнемъ шестдесятъ четвертом зросказанья на
шого одини допана павла сопегн воеводы новгородского. Адодворенина на
шого ревизора тамошнего богдана сопегн сподписью властное руки на
шее гдрское идотыхъ жидов новгородскихъ писаныи ознаимуючи имъ
волю нашу, Ижмы заховываючи оных подданных наших мещан новгород
ских водлуг привилью ихъ меского Илстовъ нашихъ первшихъ отомъ
имъ доиныхъ подаваемыхъ припляцох исадибе ихъ местскихъ данои посла

ли там до новгородка дворянина нашего Яна юревича богуматку, росказавши ему абы он мещаном митрополим. Естлибы которыхы дома свои на пляцохъ властныхъ мещанскихъ давныхъ поселилъ. таковымъ кузнесенью домовъ ихъ, спляцов мещанскихъ атымъ жидомъ зулицы подляшское роко зложилъ. А естлибы они дотого року от дворянина нашего затыми листы нашими зложеного домов своихъ знести нехотели тогда абы тот дворянинъ нашъ тые дома жидовские в митрополехъ мещан которыебы были поселены на пляцохъ властныхъ мещанскихъ И жидовские на улицы подляшской моцию зрушил изметал в мещаном новгородском оныхъ пляцы подавал. Бъючи намъ чолом абыхмо ихъ притомъ улицы подляшской на пляцохъ водлугъ того права ихъ листов нашихъ которые они переднами покладали заховали. Пошкеры ихъ оттыхъ жидов имъ врозметанью домовъ изабранью маестности починеныхъ которыхъ они менуютъ тисечу шестсотъ золотыхъ черленыхъ пошто жалоба ихъ втыхъже позвехъ есть они сана справедливость вчинили. Ино кгдажъ тыи жидове наторъ роко очивисте запозвы нашими отнас имъ обеюмъ сторонамъ зложеныи переднами куправу сами нестали никого змоцью куотказу просправе мещаномъ не прислали ниного особе управа ведати недали. Мы водле статуту в которомъ описуетъ вжроко очивисте справа зложеныи есть заныти затаковымъ нестаньемъ ихъ переднами гдремъ куправу наторъ року, отнас очивисте справа зложеномъ вырокомъ нашимъ оныхъ пляцы в всю улицу подляшскую месту новгородскому в мещаном вечными часы сказуемъ под ле листов нашихъ вышен писаныхъ в переднами покладаныхъ. Мають они тую улицу держати домами строити на неся селити нее спляцы погороды будучи подправомъ в присудомъ местскимъ уживати. А намъ гдру того всякую повинность подлугъ привилевъ своихъ отпродковъ нашихъ потнас на давныхъ в податъ уставленное полнити. А зашкеры которыхъ они в избранью маестности прозметанью домовъ отнихъ быти менати И которыхъ тисечу шестсотъ золотыхъ черленыхъ себе шацуютъ: Ино на чомъ мещане ушкоженыи перед дворяниномъ нашимъ на вrade замку нашего новгородского присягнути тую суму золотыхъ зашкеры ихъ наторъ же жидехъ имъ сказуемъ Инаколько оныхъ мещане ушкоженыи естли на

тую суму тисечу шестсот золотыхъ альбо наменьшомъ чомъ передтымъ дворяниномъ нашимъ навраде замку нашего новгородского присягу вчинять: Тогда тыи жидове мають имъ оную суму начомъ они присягнуть плати ти водлугъ статуту тоестъ отоного часу пдня колеса тая присяга ста неть закождую дванадцат недель посту конъ грошен: То пакъ потомъ после того року удву неделяхъ кгдаж вжо тотъ вырокъ нашъ занеста ньемъ ихъ нарокъ очивисте отнас зложоныи был вышол пмещан стымъ отправити отнасъ скандлерен розказано тогда жидове новгородские на имя мендель кершоновичъ аякель песаховичъ здесь до нас гдря допетри кова прѣхавши поведели якобы они мели давно здомовъ своихъ купра ву ктому року отнас имъ змещаны утыкотине очивисте зложоному вые хати кукоторомубы деп еще зачасу тутъ упетрикове быть могли Нижли деп наболько местцахъ вдорозе одрабовъ гамованы пздерживаны бы ли. Пдлитого оного року омешкали. Пбили намъ чолом абыхмо некажу чи выдать мещаном новгородскимъ выроку нашего досмотрети ихъ зни ми казали надворе нашимъ, Нио ачкольвекъ они того року отнас зложо ного омешкали, ведже мы предся маючи волю зочевистого мовенья ихъ межн ними того досмотрети пнаконец тую справу судом нашим кончити: Пытати есмо судовне тыхъ жидов велели Естлибы они напишме оповеда нья врядового або знакъ якыи колвекъ где ихъ драби гамовали альбо якую трудность вдорозе имъ задавати мели жебыто переднами показали, Лечъ они жадными знаки писмомъ ани оповеданьемъ врядовымъ того недово дили. апотом тыи жъ мещане хотячи skutечную росправу также зочеви стого мовенья зними прияти: Пытали оныхъ жидов естлибы якыи листы право свое натыи пляцы нулицу подляшскую мелн, накоторыи первец одзывали жебы ихъ переднами кудалшому розсудку нашему гдрскому по ложили: Нижли жидове права листов кикоторыхъ переднами нато непо казали. менячи же ихъ зъсобою занебезбесечнымъ переездомъ оттыхъ дра бов здому взяти несмели. Атого всего ничимъ пикоторымъ оповеданьемъ ани выписы врядовыми неподпирали. едно голыми словы докладали: Атакъ кгдаж они якъ натот рокъ очивисте отнас зложоныи переднами куправу нестали такъ ппотомъ прѣхавши жадными знаки зачимъ того

року омешкали недоводили ниикоторого права илистовъ нтые пляцы
 пулицу подляшскую переднами непоказали: Мы всю тую улицу подляшъ
 скую зъпляцы ногороды мещаномъ новгородскимъ водлугъ того выро
 ку нашего яко вышен всемъ листе нашомъ судовомъ есть описано кме
 сту присудили птых шкод их которые они себе отжидов быти менять
 ниачом присягу переддворенном нашимъ навраде замку новгородского,
 вчинять нтых жидехъ всказали: Ивжо хотябы потомъ жидове якии
 листы нтую улицу подляшъскую показали. тогда ниикоторое моцы мети
 аонимъ мещаномъ шкодити немають: Инато есмо мещаном новгородским
 дали сестъ нашъ листъ судовый знашою печатью. Писан упетрикове Лета
 божего нароженья тисеча пятьсотъ шестдесятъ четвертого мца ноябра
 двадцать пятого дня. првт были мар гдр дер ошмен
 селск красносел пан Иван гайко писар исекретар кор его ма дер
 мар мядел икур пан миколан парушович сек гдр пан базилии Древин
 скии *Подписано:* Ни шимкович маршалок писар староста тыкотни
 скии (*Подл. на п ргаментъ; Платъ сислая В. К. Лит.*).

22.

Жикгимонт август божию млстю корол полскии велкии кнзь литвскии
 рускии прускии жомонтскии мазовецкии лифлянтскии ииных

Воеводе смоленскому старосте менскому ииинскому пану васплю тиш
 ковичу. прпеччал донас дворянии нашъ иванъ ивановичъ бата отомъ
 штож деп твоя млсть неведати длякое причины посмерти Архиман
 дрыта менского монастыра свтого вознесення пахнотей взявши скриню
 того монастыра злисты ипривилии тому монастыру прпелухаючими итеж
 снизми взыными многими речми церковными того монастыра втой скри
 ни заожными ииных деп речен монастырских немало побравши усхова
 не донекоторых мещан тамошнихъ менских дал аему деп оное скрини
 зречми виеи заожными ииных речен монастырских через тебеж побра
 ных отдати ему некажешъ куемалон шкоде инаруисню фундатовъ ма
 настыра тамошнего нию иж есмо тот монастыр вознесенскии посмерти то

го Архимандрыта звысими пожитками кунему належачими ему дали. про
то естли будешъ твоя млость скриню одного монастыра злисты привнлани
спизми иными речми внеи зложоними. также иишние речи монастыр
ские вземши усховане домещанъ дал. аему яко держачому того монасты
ра неотдал. агды тот монастыр подаване нашо гдръское пвобороне на
шомъ есть, тогда итую скриню хочечи доскарбу нашего взяти посылаем
дотебе дворянина нашего иприказуем ажбы твоя млость
перед тымъ дворяниномъ нашимъ яко скриню звысими тыми речми поме
неными такъ ииные речи доскарбу нашего земского отослалъ, проволо
ки втомъ иикоторое нечпичи конечно, писан уваршеве лет бож нарож
хѢФ семдесятого мѣа июля III дня. Матей савицкии писарь (*Подлин:
Печатъ прил. В. Ки. Лит.*).

23.

Симеон олежкович зласки божое княжа слущкое

Ознаикуемъ сим нашимъ листомъ ижапросбою богомолца нашего Церея
Малофия стефановича придали есмо ему куцеркви божои кусветои варва
ре дотыхъ служобъ чотырохъ што вседе чотырехъ кузмицкихъ зюдми натуо
церковъ наданыи островъ прозываемый забервече сземлею нашною кото
рая втыхъ границахъ лежитъ почавши отболота забервецкого повзболотию
идучи аждогородыща аотгородыща просто вречку лиственку атая речка
лиственка идетъ втоежъ болото забервецкое издеревомъ бортымъ вкоторомъ
острове подданыи церковныи инаши кузмицкые маютъ свои додерева борт
ного уходы Маеть священникъ нашъ иповимъ будучии священники тую зе
млю куцеркви божои держати Штомы надаемъ пумоцияемъ вѣчными часы
Азздорове наше бога просити Ииатодалцесмо ему Церею Малофию стефано
вичу иповимъ будучиимъ священникомъ сесъ нашъ листъ вѣчистымъ фундушъ зна
шею печатю иподписомъ руки наше писанъ вслучку лета божого тисеча
пятсотъ семдесятъ второго месеца февраля пятого дня печать князя (*Изъ
книгъ монастырскихъ*).

24.

Отъгаврила горностая воеводы берестейского старосты менского державцы пфлянецкого подданнымъ монастыря вознесенія христова под менскомъ лежачого людемъ вместе менскомъ пвселе тростенцу мешка ючимъ. Ознаимую вамъ пжъ я видечи великки непорядокъ которынся повси часы прошлые такъ птепер задержанія пна пвака бакн дееть вономъ монастыри вжъ онъ самъ вономъ монастыру немешкаеть чернъ ца ани священника немаеть зачимъ служба божа устала пвзамолчане при шла актому он тежъ задержаніяжъ своего село куманастиру тому здавна належачое прозываемое тростенець черезкгвалтовное отняте кизю петру горскому упустивши отомъ мне ведомости учинити ани сам того доходи ти нехотель прото я видечи такки великки непорядокъ ахотечи абыся тому монастыру божему яко вслужбе божон такъ пвовспх припадъкох его пнякое ублнжене боли того недеяло тогды онынъ монастыр звами всими пзовсими пожитками данми медовыми ппенезными землями пашны ми деревомъ бортымъ злесами борами пзовсими навсе што кутому мана стыру належало пналежитъ отдаломъ то служебникови моему пану стефа ну Достоевскому пвасъ всихъ росказаломъ змоцы пна Ивана Баки взявши пану Достоевскому служебнику моему андрею Чиборовскому зманасти ромъ пзовспмъ што кунему належитъ податъ вмоц пдержане его злечыт потдать Вы ведаючи отомъ кгды тот служебникъ мой андрей Чиборов ский пану Достоевскому вас подаст абысте его во всемъ послушни были яко пана своего доволн пласки Его мати гдрское. пнато я до вас сес лист подпечатю пснописомъ руки моее посылаю Писан улошницы року 1480 мцъ август 1 день рука власная (Подлин: — Печатъ герб. Горностая).

25.

Миколай криштофъ радзивил наолице пнесвижы кнжа маршалок
 великого князства литовского, чынимъ явлено пвызнаваемъ сымъ
 ншимъ листомъ всимъ вобецъ пкаждому зособна пшое птеж
 зазалеценемъ ппросбою некоторыхъ далл есмо сымъ лис

томъ ишимъ вмоцъ ивовъшелякіе свещеннические церковъ
 ишу рускую заложенъя рождество пречистое напередместю места ишого
 несвиского свещеннику ишому пану якову семеновичу совснмъ
 навъся и пожитъками иприходами церковными ажъ
 докѣтороежто мы тое церкви ишое надали две пашихъ
 волныхъ кгрунъту несвиского якосе тые всобе мають то есть
 зсеножатыми зроспашнями зъзарослями омъ спляцомъ зогородомъ
 пархимовъскимъ противъ
 вмешъканъя слугъ церковныхъ кутому еще дали
 идозволили есѣмо томужъ попу ишому якову вкождыи рокъ подвакротъ
 складъ медовыи колкобыть може сытити аотътого меду воскъ насвечу
 поставъную давати, такъже волно ему будетъ доущы ишое замъку не
 свиского поблизку мestyцъ въежджати ивъшелякое дерево набудованъе
 такъже дровъ илучину наогреванъе додому своего поповъского впотребу
 собе доброволне возить, атого всего якосе вышешпоменило жадное нико
 торое повинъности или подачки давати небудеть повиненъ ажъ доживота
 своего, одно только службу божю ивъшелякіе церемоней водлугъ старода
 вьного звычайу ипристоенъства своего вряду духовного закону ихъ гре
 ческого прытой церкви ишоп чинити исправовати маеть иповиненъ бу
 деть. аиатвердость тое даты иласки ишое дали есмо ему сесъ нашъ
 лист подпечатю иподписанъемъ власное руки ишое. писанъ намиры ле
 та божего иароженія тисеча пятьсотъ семьдесятъ сегомо мца апреля двад
 цать первого дня Mikolaj Krzysztoff Radziwiłł *Внизу документа дописа
 но:* на два кануны альбо склады ма выходить дороку двадцат медницъ ме
 ду тоест на каждын канунъ подесети медницъ меду, штобы болшъ несы
 тил на двадцат медницъ парокъ Balt. jeziewaki (*Подлин: — Печатъ
 герб. Князя Радзивила*).

26.

Мы юреп юревич оіелковича княжа случкое объявлямы натом нашомъ ли
 сте далеемо зласки нашое церковъ заложене храма рождество хрстово

вместе нашоу слущком богомолцу нашоу мнне василевичу будучому при
делному церкви псобору нашого слущкого доживота его Мае он занас бо
га просити упрестола хрыстова Докоторое церкви придали есмо парафею
ему мещан слущких домов сто кутому теж остров врочищо семниново кото
рын остров лежит ппочинается отболота плесу сприходу мелешковского
потречки гнюсное адругим концом одлесу почемеерского врочища пневато
го тоест поля голого пспропашип зсеножати пзарослямп Межи тымп гра
ницами вышенмененымп кгрунту середнего волок две такьякосе тот остров
всобе мае здеревомъ бортымъ которое ест зопчоламъ пбезпчоль Мае
он то вживати пкутомъ церкви мет вечнымъ часы Анжон маючи тот остров
вмоцы своен амелбы тамъ втом острове которыхъ подданныхъ своихъ осадит
то ему будетъ волно однож тогосе ма выстерегатъ пилно жебы одтыхъ подда
ныхъ его самыхъ потпсовъ ихъ пуци пловомъ нашимъ шкоды ппереказы ни
которое небыло Дотого теж огород сенсжатины подде сажалки вкгрунте
нашомъ островскомъ пзовесипи пожитками яко передтымъ притомъ церкви
здавнихъ часовъ бывало Пнатоесипи дали богомолцу нашоу сес нашъ листъ
поднашою печатю писанъ вслущку року х^аф^{он} мца марта и днѣ. (Изъ
книгъ монастырскихъ).

27.

И ян анфоровичъ петровича дворяни Его королевское Млсти ознапую сипъ
моимъ увяжчимъ листомъ пжъ будучи мнне дворянину Его Королевское Млсти
яну анфоровичу петровича посланымъ залпстомъ Короля Его Млсть напо
данье задекретомъ Его Королевское Млсти узавъши змоцы пвладности пна
стефана достоевского Манастир вознесене хрыстова вменьску подать тот
манастир плюдн кутому манастиру прислухаючине пувезать утотъ мана
стир пна миханла рагозу архимандрыта Менского Топакъ я дворяни Его
королевское Млсти маючи пнатотчасъ присобе шляхту людеи добрыхъ пвоз
ныхъ повету Менского Миколая заполского пдругого федора петровича
стрежа пслуги замкового посланого сомною птую справу отпна псд

старостого менского пна яна воины епимаха григорья якубовича нгдым
 я ян анфорович дворянин короля его мести дотого монастыра дня ни
 нешнего року тепер идучого тисеча пятсотъ семьдесят девятого мца
 ноябра двадцат сегого дня зшляхтою людьми добрыми извозными вышен
 поменеными пришол нашол есми тот монастыр двор ворота незатвореные
 Апотом ушол есми дотого монастыра зосталом утом монастыри пна яро
 цкого сеницкого Который се менил быть приятелем пна стефана достоев
 ского намесцу его пна стефана достоевского втом монастыры зоставлено
 го которогом пытал гдебы был пна стефан достоевский пна яроцкни сен
 ицкни поведил пжъден пна стѣфана достоевского тут умонастыры нетъ
 аледен естли вша мсть што доего маешъ рач ваша мсть мне намесцу
 его поведет ямъ пну яроцкому сеницкому поведел еслсты есть тут
 умонастыру том вознесения христового уменску намесцу пна стефана до
 стоевского тогды нехан пна достоевский ведаеть пты ведаи пжем есть
 откороля его мсть залстом Его королевское Млсти тут дотого мана
 стыра вознесения христова вменску яко дворянин посланыи абых отпна
 стефана достоевского тот монастыр зовснмъ змоцы пвладности его взяв
 ши пану михаилу рагозе архимандрыту менскому тот монастыр вознесе
 не христово вменску совъспмъ вмоць пвдержане задекретом короля его
 млсти подал него втом монастыр вменску возънесене христово вдвор
 вцерков пвовсп пожитки того монастыра прислухающе моцне увезал
 птутже панъ михаило рагоза архимандрыт менский через возного пове
 ту менского федора петровича стрежа тому пану яроцкому сеницкому
 лист короля его мсть допна достоевского писаныи подалъ абы пна до
 стоевский пивъчомсе мне дворянинови втомъ увязовани того монастыра
 непретивца Который панъ яроцкни прочтавши лист Кр его мсть допна
 достоевского писаныи ковею стого листу короля его мсть слово вслово
 списаную подпечатю того возного досебе узавши поведель мне дворяни
 нови перед стороною людьми добрыми пперед возными верху писаными
 пжден пна достоевский через мене приятеля своего вшен млсти пне дво
 рянине то поведи пж яко розказаню короля его млсти так пвашеи млсти
 пивчомсе непротивит птот монастыр двор церков вшто втом дворе пвъцер

кви ест мещане теж илюди кутому монастыру менскому вознесеня хри
стова прислухающе поступает якож заразом тот пан яроцкий сениц
кий перед людьми добрыми и перед возными верху менеными мне дорук
моих ключ отцеркви вознесеня христова вмонастыри подал вонта име
щан монастырских иподданных того монастыра вознесеня христова зараз
позвавши подал атак я задобровольным поступенем пна достоевского черезъ
тогого приятеля его пна яроцкого сеницкого пна михаила рагозу ар
химандрыта менского утот монастыр вознесеня христова вдвор вцерков
вмещане влюди ивовси пожитки того монастыра менского вознесеня хри
стова належачые увезал вмоц ивдержане заросказанемъ илстом Короля
его млсти подал иписавши все нареестрь подостатку яко будоване так
ицерков речи церковные которые натотчас уцеркви были мещане илюди
подпечатю моею исподписом руки моее иподпечатми возных вышен по
менных пну михаилу рогозе архимандрыту менскому подал Ина том я
ли анфорович петровиц пну михаилу рагозе архимандрыту менскому
дал сес мой увлжши лист подмою печатью исподписомъ власное руки
моее писан вменску лета отнарож сына божего хАФ семдесят девятого
месяца ноябра двадцать сегого дня. ян анфорович дворянин короля его
ма рукою власною подписал (Подлин:—Печатъ малая герб. Анфоровича).

28.

Рокѹ хАФОѢ мца ноябра КЗ дня реестрь списания монастыря менского во
знесеня христова тоестъ церкви идвора мещан илюден кутому монастыру
прислухающе через мене дворянина его Кр млсти Яна Анъфора петро
вича маючи наончасъ присобе сторону люден добрых шляхту ивозныхъ
поветовых зураду приданных нато тоест федора петровича стрѣжа Ами
колая запольского Напервен утомъ монастыри церков вознесене христово
оналая изгнилая Автои церкви двери зъзамкомъ нутрыным Авцеркви
образов старых заицелыхъ фарбою писаныхъ одиннадцать Уволтори пре
стол накрыт выбопкою напрестоле Евангеліе старое троха медю опра
вленное келіх иписка ценовая кодило старое меденое Утойже церкви
книг менен месечныхъ двонадцать Евангеліе Учительное Устав церковный

Охтанхи три прелог один треоди две постная ицветная Требицкъ один
 Апостол один книги две старые поркгамниное пора псалтырь
 писаная одна Свечъ поставныхъ огарки два рызы кухтеровые белые бу
 котерлею обложены потрахил стары златоглаву зеленого Утоиже церкви
 придел Блговещеня Пречыстое внемъ образы два злцнелых престол обо
 драныи Утоиже церкви другии придел стого поана пустыи Притоиже цер
 кви звонища нанен звоны три Трапеза брусовая старая принен церковъ
 покров пречыстое Утои церкви образов три простых фарбою писаныхъ
 тая церков беззамка Иа томже монастыри будоване светлочка зсеими про
 тив Ее клети две стыхже сенен вшак спроем вынет Изба пекарня одна
 зсеими против Ее светлочка старая ипечь виеи розваленая друга изба
 малая зсеими против Ее клетъ третей изба изсенцами старая ибезкро
 вли Стапня конная одна Пуня сенная одна Ворота втот монастыр двое
 замет коло того монастыря ноколо саду монастырского весь обобран Ме
 щане тогож монастыря меньского напервен тоестъ Остап гриневич вонть
 того монастыря Васко иванович курмашович Андрей сергеевич трудныи
 радко дешкович Мартин Ерусолим тимошко даидь Омелян шпилевич
 Яковъ Иванович губа Левон иванович Голенач Мартин Кошолка петрель
 Голшаница Михалка кожомяка Ииукъ Кожомяка Алексен Кожомяка Сакъ
 кожомяка Вонтехъ Литвини Ивашко Борадинъ Тимошко Случанин Корол
 доидь Доидла Ожерелевич Ивашко шаповал шимко Кожомяка Левонецъ
 скоморохъ Андрей Хомич гани харковая Семенъ Кожомяка Захарен Ко
 жомяка Совостен зызы Кондракъ Пирожникъ Евхимъ чеботар софон Убо
 гини Ииукъ Мартин Микитич Апляцов неоселых скоторых тыежъ подда
 ные плат платеть три Азсела Ляховые луки вонтехъ Омброжеевич служ
 ба Омброжен омброжеевич служба Петрокъ служба Амещане подле
 церкви светое пятипцы Ииукъ Верещака

 Гумно идворец зарекою Свислочию одмонастыря
 Гумно сосетю пуня сенная другая пуня третее пуня набыдло Атак я дво
 рянини его Кр мисти ян анфор петрович перед шляхтою людми добрыми
 иперед возными вышешпомеными иперед слугою вравовым григоремъ

Якубовичомъ то все нареестръ списавши у тот монастыр помещаны пвлюди
 пвовсе пожитки пна миханла рогозу архимандрита менского увезал
 вмоц пвдержане ему совсемъ подал пнато я дал пну миханлу рагозе
 Архимандрыту
 ян анфорович дворенин короля Его мл рукою
 власною подписал (*Подлин: — Печатъ малая герб. Анфоровича*)

29.

Катерина зТенчына юрьевая юрьевича олелковичовая кнежна слущкая
 Протопопе слущкому отцу омеляну феофлактьтовичу ознаменуем вам пж
 есмо церков слущкую нановом месте заложеня светого Иоанна крестите
 ля которая посмерти священника тамошнего ваковала дали есмо кустправованию
 внеп службы божое богомолцу нашему отцу гаврылу мировскому сдворомъ
 поповскимъ скгрунты церковнымъ зпарафеею здоходами пзовсеми пожитка
 ми водлуг наданя тое церкви якося всебе мает Так розказуем абысте ему
 тую церков совсемъ тым што принен ест подали псписавши достатечне
 реестр подпечатю пзподписом руки своее ему дал адругии такпнже под
 печатю пзподписом руки его взявши доскарбу нашего отдал конечно
 дан вслущку лета отнароженя сына божего тисеча пятсот восемьдесят
 первого месеца апреля дня трынадцатого Печатъ кигии (*Изъ книгъ
 монастырскихъ*)

30.

Юрпн Юрьевич олелковича кнжа слущкое.

Паместнику нашему иванскому нану юрью кгурскому ключнику замъку
 нашего слущкого петру сажевскому Авопту нашему слущкому куприя
 ну тышевичу пнншимъ напотомъ будучим тым врядинкомъ хто тые
 вряды помененые отнас взаведыванию своем мети будут Приходили до
 нас богомолцы наши церкви соборное успения прчыстое бгдцы взамку
 слущком нанме порферын антониевич аофанас герасимович священники
 приделные яков семенович афедор описимович дияконы бючы нам чолом

абыхмо их прилесте пданине славное памети его мсти кнежати пна от
ца нашего заховали Изини приходна пчолом бил уставник нашъ собор
ный васко кореневич ппоказали переднами лист его мсти пана отца на
шого вкотором описует нж передтым бгомолцом нашим цркви соборное
прчстое бгородицы взамку слущком жыто мед пресный ппизи даваны
бывали Атакмы zostавуючы их прытом листе его мсти кнежати пана от
ца нашего рассказуем вам абы ты пне кгурскии тым бгомолцом
ишым которые приделы втои цркви мают тоест попу порфврыю апопу
офанасу адвом дяконом якову афедору пншым напотом будучим попом
приделным двумъ пдяконом двумъ здвора нашего иванского вкождыи
год почотыры бочки жыта давал аты петре сажевскии абы тым двомъ по
помъ пдвом дяконом пмены вышен помененымъ меду потри ведра пре
сного яко ппередтымъ даювано имъ птепер тот мед вкождыи год давал
Аты вонте Слуцкии абы уставнику тое цркви соборное васплю корене
вичу подве коне грошен асукна парпяну полпета локтя вкождыи год адвом
попом пдвумъ дякономъ помененым покопе грошен спнзеп облавских
им давал яко товсе ппередтым даювано было Которое жыто мед ппизи
абысте тым бгомолцом нашим яко всем листе нашем вышен назначено
ест отдавали нарок певныи озапустах филиповых заховываючыся куним
вовсем водлуг сего листу нашего конечно. Писан услущку лета отиароже
ня сына божего тисеча пятсот осмдесят третего мца декабря петнадцато
го дня Печать Кизя (*Изъ книгъ монастырскихъ*).

31.

Feria secunda die prima Julii Anno Domini j 585 °.

Coram famatis ac Spectabilibus dnis Consulibus et Consularibus
in ptoriali consueta residentia existentibus comparens personaliter
Magnificus dnus Bogdanus Sapieha Castellanus Smolensis Capita:
neus Homeijsensis etc. etc. produxit literas S. R. Mtis dnjnri cle:
mentissimi manu S. R. Mtis subscriptas, et Sigillo M. D. Lithae.
communitas, petendo eas publice legi, et Actis ideo inferi, ut Ori:

ginale exemplar secum in aliis quoque locis proferendum, et Iudiciis legendum in promptu habeat, quarum literarum series de uerbo ad uerbum sequitur et est talis.

Stephanus Dei gratia Rex Poloniae Magnus Dux Lithuaniae Russiae Prussiae, Masouiae. Samogitiae Liuaniaeque Princeps Transylae Significamus hisce literis nris quorum interest vniuersis et singulis Qnemadmodum superioribus annis Calendarium a Sacrosancta Romana et Apostolica sede grauissimis de causis correctum et immutatum, etiam auctoritate nostra approbauimus, atque propter meliorem Reipub. nostrae negotiorum ordinem in Regno nostro et Magno Ducatu Lithuaniae sancte et inuiolate obseruare decreuimus. Ita tamen quod nemini in sua religione, caeremoniis, cultu, iure, et libertatibus vim inferre, confaederationique inter status religionis diuersae propter conseruationem publicae tranquillitatis mutuo consensu factae, quidpiam derogare studuerimus, praesertim uero hominibus fidei et religionis Graecae, qui in Regno nostro et Magno Ducatu Lithuaniae, passim ritus Graecos colunt, et religionem ex antiquo profitentur. Quandoquidem ab antiquo Calendarij praescripto discedere, ritumque et festorum dies ab vsitato cursu immutare, sine Patriarcharum consensu minime iisdem sit licitum. Cum uero dissensione et discordia res in controuersiam deueniret, tandem in conuentione proxime praeterita generali Regni Warschouiensi per mutuum consensum Reuerendissimi in Christo Patris Johannis Demetrii Solikowski Archiepiscopi Leopoliensis ab una, et Gedeonis Balaban kijouien, Leopoliensis, Camenecenque Episcopi ab altera partibus sopita est, ut homines religionis Graecae tam in Regno quam in Magno Ducatu Lithae ad mutuum et concordem de immutando Calendario Patriarcharum Graecorum sententiam et auctoritatem liberam Veteris Calendarij obseruationem festorum et rituum fidei Graecae quietus cultum et professionem habeant et obtineant facultatem Proinde ut tutior, firmior. in posterum tempus pax inter homines diuersae professionis et religionis asseruaretur, hominibus Graecae

religionis, qui in Magno Ducatu Lithuaniae viuunt, ritus omnes religionis Graecae et caeremonias iuxta antiquum Calendarij ordinem et praescriptum libere et quiete in Ducatu nostro peragendi colendi et obseruandi et omnibus aliis caeremoniis et pietatis officiis gaudendi, Ecclesias religionis suae Xenodochia siue hospitalia et Gymnasia tam muro quam lignis fundandi, exaedificandi, ditandi, et omnia omne et consuetudine probata, suscepta, et a praedecessoribus nostris concessa, et priuilegiis firmata tenendi, habendi omni modam facultatem et libertatem dandam, concedendam et firmandam duximus: prout pntibus literis nris damus concedimus et firmamus. Ita quod priusquam de Calendarii vsu et ordine controuersia inter Romanum Pontificem et Patriarchas Graecae professionis determinata et decisa fuerit, subditos nros qui diuersam in religione et Calendarii obseruatione sequuntur sententiam, et antiquitus Graecae religionis obseruant caeremonias, neque nos neque officiales nrj tam Spiritualis quam Secularis ordinis eosdem in religione sua impediemus, et vi ad noui Calendarii vsum adigemus. Verum in sua religione iuribus, priuilegiis, cultu et libertatibus tuebimur et asseruabimus. In cuius rei fidem et euidentius testimonium praesentes manu nra subscripsimus et Sigillum nrum Magni Duc. Lith. apprimi mandauimus. Datt Niepolometiis XVIII. Maij. Anno Dominj: M^oD^oLXXX^o Quinto. Regni nero nrj Decimo. Stephanus Rex. Gabriel Voina M. D. Lithuaniae Notarius. Ex Actis famati Consulat^{us} Ciuitatis R. Viln. descriptum. (*Auth. — Sigil. app. Consulatus Ciu. Viln.*). На документъ подписано: Року ۘΔΧΓΙ мѣца августа сегого дня тотъ выписъ черезъ пна Миколая Онихимовскаго къ актыкованю докинѣ головныхъ былъ покладанъ Подписано: Aleksander Massalskij Marszałek Trybunalskij.

32.

Roku Panskiego tysiąc pięćset dziewięćdziesiątego Miesiąca Februarij osmego dnia
Będąc mnie Jwanu Bykowskiemu Woiskiemu y Woitowi minskiemu

nawoitoństwie moim wmieście Kr JE° mosci minskim Postanowiw
szysie oczewisto przedemną Wratuszu Burmistrzowie minscy ostap
Szołom Wasiley lach Bogdan Sawicz Sawko philipowicz łukasz
paszkowicz Jwan Baburka Jendrey masłanka siła paszkiewicz Wa
siley Sulc a aphanas plewaka oPowiadali yTo sami Jawnie ydobro
wolnie zeznali ynapismie podali Temi słowy yż Będąc nam wpo
spolitym zebraniu swym nazwykłym miescu wratuszu Takesmy
zstrony Rady swey Miesckiey Vfalili ypostanowili yż obaczaiąc
yuważaiąc To wsiebie Że zmianami yRocznymi osobami urzędu abo
dostojenstwa Burmistrzowskiego wniedożoru yniedobrym opatrzeniu
dobr ypożytkow miescskich doratusza przynależących Tak yrzecz
pospolita miescska wmiescskich rzeczach niemałą szkode yTru
dnosc otnosiła ymiedzy nami samemi Rozruchi yrożnice az do to
go czasu dzieieli dlatego my rada miescska zabiegaiąc onym rostyr
kom ktorze abysie daley niedzieieli yżeby też miłosc Bracka zho
da odnostainosc przyiazn yżyczliwosc nam radzie miesckiey zrze
czą pospolitą Byc miała czymbysie pożytki ydobra miesckie zapo
mocą bożą Rozszyrac rozmnażac yprzybawiac arzecz pospolita
częstym zbiraniem swym dlazmiany yobirania Burmistrzowskiego
wkażdym roku wratuszu aby Trudnosc yomieszkanie potrzeb swych
niemaiąc Pokoi miec mogła Przeto zstrony rady swey miescsckiey
Tak podnosimy yiednostainie yzgodnie wszyscy zezwolamy yż co
było osm zmian Burmistrow Rocznych wczymsie rozruch ynie
swornosc miedzynami Tymisie działa Tedy yuż teraz stych przy
czyn wyszey Pisanych ydlazniscia wleciech Jako yzmierłych nie
ktorych Burmistrow niewięcey Jedno Trzy zmiany Burmistrow
skich na trzy lata Także radziec yławnikow Toiest każdego roku
podwa Burmistrow podwa raicy ypodwa ławniki nasprawy sądowe
ynaotprawowanie wszelakich potrzeb Hospodarskich ymiesckich
widząc bycludzi pobożnych rostopnych ywsprawach naszych mies
ckich maideborskich Biegłych sposrodku siebie obrali Toiest na
rok Teraznieiszy dziewięćdziesiąty Burmistrami Pana Bogdana Sa

wicza a Pana Sawka philipowicza doktorych radzcy ywan Tkacz ile
won cHodzkowicz Także ławniki dwa Zacharia dziemidowicz a oni
sko muchlicz narok dziewięćdziesiąt pierwszy Burmistrzami Pan
Łukasz Paszkiewicz a Pan Jwan Baburka doktorych Raicy omielan
mikicicz amikita Jakimowicz ydonich ławniki dwa Łukasz Szyszka
adzieszko lewonowicz narok Tysiąc pięćset dziewięćdziesiąt wtory
Burmistrzami Pan ostap Szołom A Pan andrzej maslanka doktorych
Raicy ywan apanasowicz amichailo ywanowicz filipowicz ydonich
Także ławniki dwa Bogdan lewdzik a Łukasz Bohuszewicz Szyszka Ktu
rze te wszystkie osoby teraz zarazem natrzy lata zmian swych przysięgi
wedle prawa uczynić mają że wszystkiemu Pospolstwu miasta tego
Być wiernymi ysprawiedliwosc równo wszystkim Tak Bogatym Jako
ywbogim Sąsiadom ygoscioom czynić ymnozyc aniesprawiedliwosc
niszczyc praw przywilow pożytku pospolitego miasta Strzec ymno
życ Jako nalepiey Będzie miał ymog awktorzeykolwiek rzeczy Wo
tow Vrzędnikow miesckich więcej sciągac yzgadzacie będzie Tedy
nato yostatok ych zezwolic ma Także yczłowiek pospolity wszystek
ma Radzie miesckiey przysięge uczynić że ym mają być wewszem
posłusznemi Taiemnic pospolitych ktorzeby byli miastu pożyteczne
nikomu nieziawiac yTowszytko czynić ypełnić conależy kupożytku
yrozmnieniu miasta Ktorze te Trzy zmiany ynatrzy lata Jeże
libysmy sobie yrzeczy pospolitey widzieli być pożytecznemi Tedy
to ma Trwac aż dożywotow ych aieże libysmy rozumieli Być ścięż
koscia ysprzytrudnieiszym wtych trzech zmianach Burmistrzom
raicom yławnikom być Tedy Powysciu tych trzech let wolno bu
dziec nam radzie yrzeczy pospolitey miesckiey Ten porządek vfa
łe ypostanowienie swoje dobrowolne skasowac aynszego postano
wienia zas znowu podnieśc Aieże liby kogo znas Rady miesckiey
doznalismsy Zsiebie być Buntownikami yrzeczy pospolitey skazcą
tedy takowego won wysadzić ynamiescie iego ynszego brata swego
wstanowić mamy Aczłowieka pospolitego Także Buntownika doznaw
szy Vrząd miescki przysięgły skarac go wolen Będzie wedle prawa

Też wtych trzech latach zmian Burmistrzów radziec yławników Je
 żeliby komu Jaka pilna potrzeba swoia własna przypadła gdzie zmin
 ska przecz odJachac tedy takowy każdy znas vżywszy prozbami swe
 mi Burmistrz burmistrza Raica Raice aławnik ławnika rady Starey
 Jezliby nowę teraz przysięgłe naten czas byc niemogli miesca swe
 wrzędowe wratuszu mają zasadzić Ktorze zadawnemi ystarzemi przy
 sięgami swemi pierwszymi mają ymoc zupełną mieć będą pospolo
 Będący wradzie Tak rzeczy Sądowe Jako ywszelakie potrzeby wrzę
 dowi miesckiemu przysięgłemu przynależące konczyc dekreta czy
 nic ywewszytkiem według prawa postępować yotprawować Amy sa
 mi ybracia nasza człowiek pospolity niczego przeciwko temu mo
 wie yżadnemi przyczynami tego burzyc niemamy yniemożem akto
 by złudzi obcych abo yszlachty samey dom yosielosc wmiescie
 minskim podprzysądem miesckim Ratusznym kupił tedy pierwey
 ma każdy takowy przysięge domiasta vczynic toż potym zstrony
 przedania wypis ma wydan bydz Też waruiemy yż ktoby znas Ra
 dy yczłowieka pospolitego smialsie tego ważyć zdomami osiadło
 sciami yzewszytкими majątnosciami swemi ruchomemi yleżącemi
 zarożnych panow zadawac zakładciesie yimi ozywac mieli albo po
 słuszenstwa ypowinnosci miesckiey czynic niechcieli wymuiąc to
 ziurzyzdycyi miesckiey tedy takowy każdy znas ybracia nasza yczło
 wiek pospolity Takowy wszytkie dobra Traci ywiecznie ych odpada
 ysam wedle prawa karan byc ma aosobliwie vchoway Panie boże
 ieżeliby Burmistrzy raicy ławniki będąc nasprawach miesckich cze
 go zrozumiec niemogli aboli co nieiako przebaczyć mieli dlaczego
 by namiasto szkoda iaka Przypasc musiała czego boże nieday tedy
 to mabyć szkoda pospolita miescka Tak też vchoway Panie boże
 naburmistrza Raice yławnika otkogokolwiek wdomu narynku navlicy
 ygdziekolwiek iakiego niewinnego Boiu gwałtu grabieżu yBezprawia
 stałego tedy przytakowym wszytko pospolstwo byc iego bronic Tak
 wkażdego prawa Jako yvdworu Kr Jmci pospolitym groszem mies
 ckim aż doostatniego stopnia prawnego sprawiedliwosci dowódzić

pracą ygroszem swym dopomagac maia ywinni będą Aczłowiek po
 spolity słowpłonnych nigdzie naobczym miescie oradzie miesckiey
 mowic niemaia zachowuiąc się wtym przeciwko Rady miesckiey
 Tak Jako Wynszych miastach K Jego mosci vprzywilewanych za
 chowywaią ayż Burmistrom Raicom yławnikom zawždy zroznych
 potrzeb Hospodarskich ymiesckich często namiasto przypadaiących
 szkoda ypraca niemała iest ydzieie comy sami obaczaiąc yczyniāc
 ych wtym ochotnymi kuzasiadaniu otprawowaniu ydozoru wszela
 kich rzeczy miesckich miasta Tedy dlatego dwu burmistrom rocz
 nym podwudziestu złotych polskich toiest każdego roku Tych
 trzech lat zmian Burmistrowskich ktorze na sprawach sądowych
 miesckich zasiadac Będą szesnascie kop groszy, dwu raicom potrzy
 kopy groszy aławnikom dwum pokopie groszy litewskich zdocho
 dow ypożytkow miesckich tegorocznych nagrody dawano yplacono
 ym Byc ma Ktora zmiana według zwyczaiu naszego starodawnego
 miesckiego ywolności prawa maideburskiego wkażdym roku nadzien
 Świętego mikolaia Święta Jesennego byc ma a Teraz iuż zaraz otte
 go czasu Burmistrzy raicy yławnicy nasprawy wszelakie wratu
 szu zasiesc yaż doczasu yświęta mikolaia Świętego Jesiennego
 święta wyszei naznaczonego Radzie ysprawowac maia według pra
 wa Ciż Burmistrowie roczni raicy yławnicy zwiadosciā wszytkie
 go pospolstwa dochody ypożytki miesckie maia arzędowac yte sum
 me pieniędzy przez dwu birczych miesckich odbirac a przez dwu
 szafarow potrzeby Kr. Jego mosci miesckie maia odprawowac kto
 rze maia byc przysięgłe aiesli pieniędzy dochodow miesckich nie
 dostanie tedy według dawnego zwyczaiu rozmiot albo padatek na
 miasto według potrzeby przypadaiący vczynion byc ma aburmistrowie
 roczne Raicy yławnicy każdego roku dodzierżawszy vrzędu spra
 wy swe miesckie doroku yczasu wyszey rzeczzonego toiest dodnia
 świętego mikolaia Jesiennego dRugim burmistrom raicom yławni
 kom nowo nasprawy miesckie wratuszu zasiadaiącym zskrzynki
 miesckiey przywiley pieczęć miesckā zlisty zrzeiestrzy zxięgami

yzewszytką sprawą listowną miastu należącą zdac yzewszytkich przychodow yroschodow miesckich przez birczych yszafarow swoich przyrzeczy pospolitey ktorzesie naten czas doratusza zeida li czbe dostateczną vczynic Powinni Będą Jeżeliby też Burmistrz będąc vdworu Jego Kr. mosci vprawuiąc co miastu swych własnych pieniędzy dlatego cowyłożył ywydac miał tedy tozarazem skoro do minska przybędzie Rzec pospolita wespół zradą miescką złożyć ot dac yzapłacie Tak ynaoblig Jeżeliby komu wrzeczy miesckiey Tak naimie swoje Jako ynarzecz pospolitą winien zostawszy dał tedy to wszystko niczym niewzbraniaiąc Jakoby burmistrz szkody ytrudnosci niiakiey neponosił płacie ydosyc czynic Ma Aynstygatory miesckie Juz byc niemogą gdyżto nasumnieniu yprzysiędze burmistrzowskiey Radzieckiey yławnickiey należac będzie yz wto Burmistrowie sami wsich dobrz ypożytkow miesckich starych ynowych teraz nieiszych postregaiąc ytemu wszytkiemu dozor czynic mają ayżby słuszenie yporadnie Rada miescka prawowac yodobrym apożytecznym Rzeczypospolitey Radzie yspopolstwem namowiac mogli dlatego osobny dzien obran ypostanowion iest dla zeiscia naratusz wkażdom miescie dzien Jeden Amienowicie Weczwartek A Gdy Było powyczytaniu tey vfały ydobrowolnego postanowienia Panow Burmistrow Tedy yWan Tkacz ywszytko pospolstwo mieszczanie Jego Kr mci minscy odnostainie ydobrowolnie zgodnie natrzy zmiany Burmistrow radziec yławnikow Wodle Wolnoscii prawa swego miesckiego naiurgielt ym Roczny Tak naprzysięge ych ynaprzysięge swoje człowieka pospolitego nawczynienie ysluchanie liczby Jeżeliby burmistry Będąc vdworu Kr Jego msci vprawuiąc codomiasta Tak swych własnych pieniędzy nato wydali Jako naobligi naimie swoje imieniem rzeczypospolitey komukolwiek dane Winni zostali pospolitym groszem zuami samymi Burmistrzy Radcy yławniki płacie ynato wszystko Jako iest Wpostanowieniu vfały Burmistrowskiey Wyszey ySzyrzey podostatku ymienowicie opisano pospolstwo ocze wisto przedemną Woitem pozwolili yprzyieli lecz gdzieby też Ja

ki przypadek abo bezprawie ygrabież niewinny naczłowieka po
 spolitego przyszedł ystałsie tedy też Rada miescka niwczem ych
 niewydaiąc przynich stac ygroszem pospolitym miesckim Wkaźde
 go prawa ym sprawiedliwosci mają dowodzie aoni ych wewszystkim
 posłuszni Powinni byc Aco sie dotycze składania podatkow pospo
 litych miesckich czegoby potrzeba vkazowała dla podeymowania po
 słow posłannikow goncow Kr Jego msci ymoskiewskich ydla ynszych
 małych anieważnych potrzeb miesckich coby stokop groszy byli
 mogli tedy takowe podatki yrozmioty krom przysięgi rada miescka
 spospolstwem zawždy nasiebie czynic ynakładac mają Ayżteż yniema
 ła podatki ypożyczki Hospodarskie namiasto przypadaią ydlaważ
 nych potrzeb rzeczypospolitey miesckiey rozmioty czyniony bywa
 ią tedy Jeżeli takowych podatkow potrzeba Wkazowac Będzie
 Kop trzysta czterysta ydaley Takowe Iuż podatki yRozmioty tak
 Bogate ywbogi niewymawiaiacsie stego niczego sprzysięgi według
 listu Kr Iego mosci ywfały miesckiey zawždy dawane yskładane byc
 mają naco Iako rada miescka Tak yczłowiek pospolity zobudwu
 stron Dobrowolnie zezwolili Wiedźże yżby tey wfale ypostanowie
 niu Burmistrzowskiemu Także radzieckiemu yławnickiemu dosycsie
 stało aby niwczym onego nieodstępuiąc przysięgi wykonane yWe
 dług prawa wypolnieny Byc mogli dobrowolnie Burmistrze raicy yła
 wnicy winy ratuszney Piędziesiąt grzywien nasiebie wzniesli tym
 sposobem yż gdzieby ktorzy znich Tego postanowienia czymkol
 wiek odstępował yiemu dosic nieczyniąc naurąd swoy wratuszu
 zasiesc yprzysięgi wdziałac niechciał Iakążkolwiek wymowe sobie
 wtym działac miał Tedy Takowy każdy znich oną wine grzywien
 piędziesiąt Będzie powinien wratuszu pokupic okrom żadnego mi
 łoserdzia yotpusku iey zapłacie yoddac ktorze według przywilow
 Kroley ych msci miastu minskiemu nadanych dwie części naratusz
 atrzecia częsc naurząd Woitowski przysc yByc ma Wiedźże zapła
 ciwszy tewine przedsie ta wfala ydobrowolne postanowienie ypo
 zwolenie ych obudwu stron wewszem zawždy wmocy swey wcale

ynicznym nieporuszenie byci ma Iakosz yrok tym przysięgam złoży
 lismy weczwartek teraz przysły tegoż miesiąca februarij piętnaste
 go dnia Ktorzy rok gdy przyszed Tedy wniebytnosci Iegomosci Pa
 ra Woita samego przyszedszy przedmie Iana pietraszkowica lent
 woita minskiego Burmistry yraicy miasta minskiego opowiadali to
 yż oni wszyscy naten czas przezniebytnosc ynszych towarzyszo
 wych dotych przysięg sposobie ygotowi Byc niemogli przeto pro
 sili roku tym przysięgam aby ieszcze Tydzien złożon ypomkniony
 byc miał czego Ialentoit minski widząc byc Rzecz słuszną adoga
 dzaiać temu aby niepo ale zarazem każdy z nich osobno
 poiedynkiem te przysięgi swe z nich naurzęd ych należne wyko
 nany ywypolniony Byc mogli vżyczyłom ym ieszcze nato roku ot
 dnia dzisieiszego czwartkowego zatydzien Ktorzy gdy dnia czwart
 kowego miesiąca Februarij dwudziestego Wtorego dnia przypadł
 yprzyszedł tedy przedemną lentwoitem yprzybytnosci wszytkiego
 gminu mieszczan minskich Wratuszu Pan Bogdan Sawicz apan
 Sawko filipowicz naurząd burmistrzowski ywan Tkacz lewon chodz
 kowicz naurząd radziecki Zacharia dziemidowicz aonisko muchlicz
 naurząd ławnicki przysięgi swe według artykułów wporzaku praw
 miesckich maideburskich opisanych vczynili ynarok teraz idący
 dziewięćdziesiąty naspawy miesckie Wratuszu zasiedli narok przy
 szły dziewięćdziesiąt pierwszy Pan Iukasz Paszkiewicz apan ywan
 Baburka naurząd burmistrzowski omielan mikicicz amikita Jakimo
 wicz naurząd Radziecki Iukasz arciemowicz szyszka Adzieszko
 lewonowicz naurząd ławnicki narok 1592 Pan ostap Szołom aPan
 andrzej maslanka naurząd burmistrzowski ywan afanasowicz Ami
 chał yWanowicz filipowicz naurząd radziecki Bogdan lewdzik aIu
 kasz Bohuszewicz Szyszka naurząd ławnicki Te wszytkie osoby tak
 że według tychże artykułów wporządku prawa miesckiego maidebur
 skiego opisanych przysięgi swoje vczynili Hapon kureiewicz y Was
 ko czornobay Też przysięgi swoje naurząd podwoisczynski wedle
 artykułów zstrony przysięg naurząd podwoisczynski należących wpo

rzędu praw miejskich maideburskich opisanych vdziałali Jakoż
ta wszytka vfała ydobrowolne azgodne postanowienie rady miesc
kiey pospolstwem ywczynienie przysięgi naurzędy wyszey pisane
Także wczynienie przysięg człowieka pospolitego ktorze mianowi
cie naosobliwem rzeiestrze spisane są dla czasow przyszłych do
xiąg ratusznych zapisano iest — Zapisarzstwa meo Ten widymus
zxiąg wydałem JWAn JAKimowicz Pisarz Miestcki Minskij
(*Подлин. — Прил. негать Города Минска*).

33.

Жыкгимонт третии божую маетью корол полескии великии княз литовскии
рускии прускии жомонтскии мазовецкии пфлянтскии акоролевства швед
ского наблишын дедичъ ппышлын король.

Ознаиуемъ симъ нашимъ листомъ всемъ посполите икождому зособна
комубы товедати належало иннешнимъ инапотомъ будучимъ, били нам
чолом бурмистры раицы лавинки, ивсе посполство мещане места нашего
менского ипокладали переднами привилей отнас гдра имъ сподписом ру
ки испечатю ишою привесистою данын напотверженье имъ всех прав
иволностей их местских отпродковъ наших славное памети королеи их
масти полеских ивельцких князей литовских имъ наданных, Межы которыми
вольностями их вси местца пустые вместе нашимъ менскомъ иполя на
шы околместа длярозшырения прозмножения того места вужыванье имъ да
ны суть аижедеи потомъ некоторую часть кгрунтов их местских, аменови
те врочыщом вкрупец вбор впушчу ивсеножати обыватели воеводства
менского безправие уступуючыся тых кгрунтов их ужывати имъ недопу
щали тогдыдеи запанованя короля его масти стефана зрамени его коро
левское масти, выеждчали ното комисары в року тисеча пят сотъ семде
сят шостом адругие в року тисеча пятсот осмдесят шостом которые то ко
мисары зрозсудку своего изадоводами их правнымъ опять им тые кгрун
ты кместу прысудили пограничыли нашто они илесты судовые комисар

ские зъописанемъ вних певных границъ переднами покладаючи пбуду
 чы того всего. успокоиномъ держанью пжыванью унижене просили нас
 гдра абыхмо имъ тую волность их впрывилих давших описаную зсторо
 ны кгрунтовъ их местских листомъ нашим объяснели пводлугъ давного
 ужыванья прыпных зоставившы навечност то им утвердили пвси пожитки
 которые стых кгрунтовъ тепер кместу пдутъ пнапотомбыся вынантти мо
 гли паратушъ менский купатреню тежаров местских надали, Атак Мы
 зласки наше гдрекое чынечы то начоломъбите подданных наших мещанъ
 менских прыправех волностях пвсех пожитках местских водлугъ нада
 нья предковъ наших ппотверженья нашего ихъ зоставуючы што имъ
 объясняючи, тыевси пляцы пкгрунты вместе покколо места здавних ча
 совъ имъ кместу належачые, покол границы тых кгрунтовъ их зашли
 пкоторые имъ через комисаровъ предковъ наших прысужоны суть, то
 есть бор пущу кгрунты псеножати крупецкие водле листовъ суду коми
 сарского заречкою крупцом почавшы отречки крупъца уверху реки сви
 слочы аждоржавца подпущу качынскую пдоземли каноничкое аотземли кано
 ницкое подорогу тарасовскую пболото широкое, пвишьше всякие кгрун
 ты около того места нашего розробки заросли пропаши псеножати што
 одноколбекъ имъ здавна птепер належит прыподданных наших мещанех
 менских есмо заставили, псимъ листомъ нашим зоставуем вечными часы
 такъ пжвжо тых всяких кгрунтовъ пляцовъ пдомовъ местъскихъ отме
 ста ппрысуду местного отдаяти никому отдавати сповинности птежа
 ровъ местских вызволати немаемъ пнебудемъ мочы але товсе вечне пры
 мещанех подправом пзверхиостю враду местного менского напожытокъ
 местских зоставати маеть, Апжбыто вдобрыи порадокъ прыведено было
 тогды прекладаемъ нато вопта тамошнего менского, который сполне збур
 мистрами места менского спевными особами нато отвопта потвсех ме
 щан менских обраными кгрунты ппляцы местские померыти платы по
 жытки зних ведлугъ налепъшого баченья своего постановити мають,
 пштоколбекъ там втом месте пшом вопт збурмистрами нато обраными
 спляцовъ пзовсех кгрунтов местъских пожитковъ постановять товсе на
 ратушъ менский купожытку речыносполитое местское вечне давано побо

рочано быти мает заведомостю вопта пбурмистров тамошних менских,
 Счого они ведлугъ давное повпнчности пословъ пгонцовъ наших пмо
 сковских коли черезместо менъское едутъ стацьею одинъ день подышно
 вати Пподводы залсты нашими водлугъ давного звычайо запенези давати
 мають, Опроч того што зъзамку староста нашъ менский скапщизны мед
 ишво, Также пзмыта старого коморы менское стацью странных речей
 напослы пгонцы ишы пмосковские повпнчи давати, Апжтеж мещане мен
 ские отпродковъ наших потнае гдра мають такое позволенье жеволно
 им млын нареце свисълочы напогожомъ месту збудовати, аони занедо
 статкомъ своимъ идосего часу тому досыть учинити немогут пото нас
 гдра просили абыхмо имъ вместо того млына штобы нареце свисълочы
 будовати мели нареце переспе которая идеть скоморова болота усвисълочь
 реку ставъ заняти пмынъ збудовати, идруги млынъ паперный тудеж
 мучный нареце крупцы нагрунте местскомъ также заняти пвластнымъ
 накладомъ ихъ збудовати имъ позволили, Ино мы пвтомъ яко вречи слу
 шном ласку нашу имъ показуючы позволяемъ натых менованых речках
 переспе пкрупцы где места погожие упатрат нагрунтех местских ко
 штомъ пнакладомъ своим местскимъ ставы заняти пмылыны купожытку
 местъскому побудовати, Астоговсего якое вышен поменпло спляцовъ пз
 грунтовъ местских такъже стых ставовъ пзмлыновъ отних самих збудо
 ванных намъ гдру идоскарбу нашего ничого они давати пниязкое личбы
 чинити немають пнебудуть повпнчли вечными часы, окромъ пенезеп
 подводных пповпнчности давное, Кутому теж впрывиллю ихъ головномъ
 волностен местских переднами покъладаномъ што ест описано, же топи
 ца албо воскобония напожытокъ местский наратушъ томуж месту нашему
 менскому вечными часы зовсими пожитками зънсе належачыми надана
 тогда сымъ листомъ прывилемъ нашим имъ то ствержаемъ итую воско
 бонню албо топищу напожытокъ местский доратушы зоставуем вечными
 часы вкоторой воскобонии имъ вместе нашим менскомъ пниязкое переказы
 ппхто чинити немает пмочы небудет вечными часы пнато дали есмо
 всемъ бурмистром ранцом лавинком пвснимъ подданым нашимъ мещаном
 менскимъ сесъ нашъ лист сподписомъ руки наше гдрское пзнашою пе

чатку привесистою писанъ уваршаве насоме валном року понароженю сына божего тисеча пятсот деветдесят второго мца сентебра десятого дня Sigismundus Rex Матей воина Писар (*Подлин.—Печатъ В. Ки. Лит.*).

34.

Жикгимонт третий божю мстию корол полскый великый князь литовскый рускый прускый жомонтскый мазовецкый пфлянтскый, ашведскый вготскый вандальскый корол

Ознаимуюмъ симъ листомъ нашимъ всемъ вообще и каждому зособна кому то ведати належитъ был намъ гдру чоломъ мещанинъ нашъ новгородскый тимофей серъгеевич, именемъ вонта буръмистров радець лавишков пвеего посполства мещанъ наших новгородскихъ присуду мадебургского, инокладаа переднами листъ привилей продка нашего славное па мети короля его мсти жикгимонта Августа, сподписомъ руки его королевское мсти, которым корол его мсть подтвердити рачил тому месту привилей короля его мсти жикгимонта першого направо мадебургское и прочие волности, втомъ привилею описанные наданыи, которым деи правом мадебургскимъ онисе судять и всякие sprawy отправляютъ и того всего што втом привилею короля его мсти жикгимонта першого описано, уживаютъ, и просил насъ гдра именем вонта и всехъ мещанъ Абы есмо тот привилей листом теж нашимъ подтвердили, Аособливе печат и гербъ тому месту водлугъ права мадебургского которого досего часу описаного ивыраженого небыло надали ивсесь нашъ листъ меновите выразити велели што мы гдръ до вѣдомости нашею приуствивши видечи быт чолом бытъе его слушное того привилею переднами покладаного огледавши для всякое певности казали есмо его всес нашъ листъ слово от слова вписати, И так се всебо мает, жикгимонтъ Августъ божю мстию корол полскый великый князь литовскый рускый прускый жомонтскый мазовецкый пфлянтскый пинныхъ Чинимъ знаменито симъ нашимъ листомъ всемъ посполките, и кому будетъ потребъ того ведати и инешнимъ инапотомъ будучим, Были нам чоломъ вонтъ буръмистры радъцы и вси мещане места нашего новгород

ского покладал перед нами привилей светое иславное памети короля
его милости и великого князя жигимонта пана отца нашего на паркгамене
писаныи спечатью привесистою, в которомъ описуеть вжъ его мсть
панъ отецъ нашъ хотечи место новгородское вслушномъ порадку постано
вити набы люди справуючися правомъ поступками а привкладами иных
местъ в панствах наших которые уживаютъ иседать подправомъ маде
бурьским тымся большъ вономъ месте розмножали рачи дати устано
вити тому месту новгородскому право немецкое мадеборское и иные вол
ности в томъ привилею меновите описанные надати которыхъ деи волностей
они затымъ привилеємъ короля его мсти пана отца нашего ажъ досих
местъ живваютъ, Ибили намъ чоломъ абыхмо ласку нашу гдръскую вчи
нили Анато имъ нашъ листъ дали и подтвердили то имъ нашимъ привилеємъ
Атакъ мы привилею короля его мсти пана отца нашего первореченого
огледавши и выслухавши казали есмо его слово от слова всеъ нашъ листъ
вписати, который такъ се в собе маеть, Во имя Боже станься князъ вы
сокихъ маестатъ нетакъ звѣстства валкъ естъ яко зуставенья справе
дливыхъ уставъ або правъ которымижъ посполитая речъ множитсѣя и куве
лконъ обѣщности приходить, а прото кувекупстони тоето речи памети, Мы
жигимонтъ зласки божее король полскии великии князь литовскии рус
кии княжа пруское жомонтскии и иныхъ панъ и дедичъ, чинимъ знамени
то сымъ листомъ хто нашего посмотритъ або чтучи вслышитъ и инешнимъ
и напотомъ будучимъ кому будетъ потребъ того ведати, Маючи взядъ по
сполитого доброго розмноженья ихотечи, положеня места нашего новго
родского в мерѣ лепшой поставити Абы люди наши тамъ мешкаючи через
рядъ добрыи асправедливый были розмножены, тое место наше новгоро
докъ справа литовьского пруского и которое коли будетъ тамъ перво дер
жано вправо немецкое которое зовется мантибарьское переменяемъ навеч
ные часы, вставляемъ и даемъ имъ знову обычаи подлугъ того права манти
барьского зуполное раженъе и всю вставу отдаляючи того места вси пра
ва вставы пообычаи перво держанные которыежъ тое право мантибарьское
нагабаютъ засмучаютъ або перекажаютъ, А прото подлугъ того права не
мецкого вместе вышереченомъ новгородскомъ воцтовство знову вставляемъ

ным нашим листомъ тое вонтовство надаем отъ всихъ пересудовъ и винъ
 навонта третинъ пенезъ апаратушу два пенези купожитъку посполнтого
 доброго меского, тежъ даемъ корчму одну волную сплатомъ и инешнему
 вонту и понемъ будучимъ вонтомъ куюго обыштью, мають тежъ ятъки збу
 довати мясные а синхъ вкожъдую субботу мають мясо давати назамокъ по
 дле стародавнаго обычая, Аплать зместьца тыхъ ятокъ мають брати нара
 тушу, Аодну ятъку сплатомъ ее даемъ инешнему вонту и понемъ будучимъ
 вонтомъ для живности его, Также тымто нашимъ привилемъ приказуемъ,
 абы в томъ вышереченомъ месте нашемъ новгородскомъ мещане на нашихъ
 местцахъ мешкаючи того права мантбарского тоестъ немецкого поживали
 нему во всихъ речахъ повинни были и вкождомъ деле послушни занужъ тыхъ
 мещанъ и все посполство вжо отъ тыхъ часовъ вынмемъ отправа замку нашо
 го новгородского потвсехъ судовъ и моцы воеводъ старостъ наместниковъ
 судей также и князей и бояръ и вепхъ вранниковъ нашихъ великого князства
 литовского, такъ и жъ о которыхъ колпделехъ переднихъ будутъ позваны
 в праве не будутъ повинни стоять а ни имъ отповедати, але если з нихъ хто
 кому будетъ чимъ виноватъ маеть имъ справедливостъ статися перед вонтомъ
 ихъ и бурмистры вранцами, Аесли вонть або бурмистры будутъ видетися
 несправедливи тогды отую речъ мають позваны быти перед насъ самыхъ нимъ
 отповедати, которыхъ же маемъ тымже ихъ правомъ судити, также подво
 ду мають давати подгонца нашего коли они жъ въведутъ листъ подво
 дный сыскнетомъ нашимъ запечатаныи, а подпослы и подвныи потребности не
 мають подводу давати кроме нашего приезде, также для того доброво
 ленства, которое жъ есмо дали тому месту нашему новгородскому мають ме
 щане и инешние и по нихъ будучие вкажъдыи годъ намъ давати доскарбу
 нашего попятидесять золотыхъ вгорскихъ, а коляды и влочобного не мають
 назамокъ нашъ давати подле давнаго обычая, а серебряну нашу великую
 и малую и тежъ ординщину коли положимъ повсемъ городомъ и местомъ и во
 стемъ нашимъ уотчизне нашей великомъ князстве литовскомъ мають намъ ме
 щане новгородские безкаждое вымовы давати подавниому собравши зсебе
 и тежъ совсехъ тыхъ людей чисбы колве были духовныхъ и светскихъ и тыхъ ко
 торые бы вместе торгомъ аборемесломъ обыходили, потому жъ и воевщину

собравши вонть мает доскарбу нашего отослати, Также штосе тычет корчомъ плат снх маеть быти нанас отмеду потпыва подавному, иижили коли медъ пресный бывает дорогъ тогды вонть збурмистры прадцами подругъ дорогости мают меру встановити какъ мед кислый покорчмамъ мает быти шнижкованъ, або прибавяти меры або вменшати то они будут ведати, Автося воевода игородични ииные враники наши немают вступати, ани ведерокъ померивати немают покорчмамъ Также слуги воевод новгородских ихъ наместниковъ немают вдомех местных стояти тых которые суть подвонтовою рукою, Лечъбы которыхи мещанини своею доброю волею кого хотел усвоемъ дому поставити тоест въего воли звиия горелого платъ даемъ назамокъ нашъ podle давного обычаю, Также мещане новгородские мают вызволение отсторожи podle давного обычаю, иижили къпрнезду нашему коли мы сами персоною нашою бываемъ вновегородце повинни суть, Тежъ кроме мещанъ вилениских Ииных местъ купцы наши небудут моцы мети инако продавати ани куповати толко подтою мерою иижеи выписаною Напервей воски штукаю або каменемъ, соболи купцы тьхоры посороку белку горностаи ласицу норку посту. теж мают продавати сукна поставомъ, китанки тафты кесекомъ, шолки литрою перец ииъберъ, миндалы ииинии зелья простые каменем шафранъ мушкаты гвоздики квет мушкатовыи кгалканы цетвар иииние зелья дорожнии фунтомъ, краинии дробные речн всякого товару десятком або тузном железо возом белое железо бочкою або стом олово медъ цину каменемъ фикги розинки крошении вино какоеколле иииво немецкое иииние иитья чужие бочкою целою тые купцы чужие небудут смети подмеру меньшую продавати ани куповати толко как въверху писано, Аестлибы которыхи своею смелостью ииаче вчинил тогдытую купню докоморы наше вонт нанасъ возмет ику скарбу нашему маеть дати, Также илюди кизьские панские и боярские привозячи всякий товар купецкии итеж стравные навозехъ потомуж мают вздомом продавати, а пороздробницы непродавати Асамовольных иипорных хтобы хотел черезтот выписъ порозно продавати вонт потомуж маеть забирати доскарбу нашего, Теж важилицу воскобонную икапилицу мают справити ивоски топление мают печатью своею местскою знаме

новати Астого пожитки купосполтому доброму местскому мають захова-
ти Полецаемъ теж вонту ибурмистром натот час будучим инапотомъ кото-
рые будутъ вси мѣсца пустые вместе поколо места поля наши куосаже-
нью прозмиженою людем иижли што пашня наша городова втые поля
мещаном невступоватися Даемъ теж доброволенство всим мещаном брати
дерево набудоване домов их итеж накухню дрова вборех ивлесех ивъгаех
наших около места затримили въофанове изапромшевью окроме бортного де-
рева которогож рушити несмеють Теж где передтым добыток свои они
пасывали инынѣ доброволно им безкаждого нагабания там паствети Вста-
вляем теж втомто месте нашем шесть радець аосмѣ присяжников поло-
вица закону римского аполовица закону греческого скоторыхжо шести
радець вонт поспол зрадцями мають вкаждыи год выбрать промежку
себе двух бурмистров одни закону римского адругии гречского которых
руками обсполне звоптом исовсею радою поспольство мает ряжоно быти
иприказуем абы навечные часы вышечененое место втомъся твердо хо-
вало Допущаем теж им справити ратушу подкотоуюж будутъ мети вся-
кие краминцы иятки хлѣбные икомору пострыгальную аплат сних на
ратушу курозмноженью посполитое речи места оного Акизем нашим ипа-
номъ бояромъ также идуховным исветскимъ каждому зних недопускаем
краминцы анцяток мети Акоторыибы сних смелостью своею черезза-
казъ нашъ смел то вчинити дозволили есмо вонту имещаном то розметати
тажжо наратушу мають мети четверти мерные имедницу подихъ знаме-
нем местскимъ апожитокъ куоправе местьской анному иикому недозво-
ляем Теж мыто наше новгородское испромытою мают мытники наши на
нас держати квернои руце або кому продадим абокого зласки наше по-
жалуем тоест внашой воли Также дозволяемъ им кместскому пожитку
млын збудовати наместцы подобном нареце нагородечие наземли нашой
понижен плебанского млына такъ какъбы вымелкомъ старых млынов на-
ших которыеж кзамку прислухают небыло напереказе, абы плат ихъ су-
полно был Также тому месту нашему новгородскому даемъ изаписуем
идозволяем суполне тымся правом мавтбарскимъ судити прадити Анадовсе-
тое большое право себе яко гдру зоставляем Сталося идано вберести на
великом сонне лета божего тисеча пятсотъ первого надесят мца июля

двѣдцѣт шостыи день пидикта четвѣртого надесѣт При томѣ были кнѣзь
 вонтехъ бискупъ вилѣнскѣи Воевода вилѣнскѣи канцлеръ панъ миколѣи ми
 колаевичъ радивилевича Воевода троцкѣи маршалокъ дворныи панъ гри
 горей стѣниславовичъ остѣковича Панъ троцкѣи староста жомонтскѣи
 панъ стѣниславъ яновичъ Воевода полоцкѣи панъ стѣниславъ глѣбовичъ Ста
 роста городѣнскѣи панъ стѣниславъ петровичъ Воевода вѣтебскѣи марша
 локъ псекретаръ нашъ панъ иванъ сопѣга амаршалокъ староста берѣстѣи
 скѣи пливдскѣи панъ юриъ ивановичъ пльпинча пинные панове рада наша
 Анадтые вси рѣчи сведѣцтва плѣпшую твердость печатъ наша ктомуто ли
 сту естѣ завѣшона, Ивашко сопѣга Изласки наше гдрѣское начоломби
 тѣе тыхъ подданныхъ нашихъ мѣщанъ новгородскѣихъ пдѣлрозширенѣя проз
 множенѣя оногѣ места нашего то есмо вчинили и тотъ привилей короля его
 млѣсти пвеликого князя жикгимонта пана отца нашего потвержаемъ имъ
 симъ нашимъ привилѣемъ, Маюти они того права мандѣборского пвсѣихъ вол
 ностей вономъ привили поменѣныхъ вживати во всемъ водлугъ наданѣя
 ппривилѣю его королевское млѣсти пана отца нашего, Пнато есмо мѣща
 номъ новгородскимъ дали сѣсъ нашъ привилей до которого впечатъ нашу при
 весити казали, писанъ уломзѣ лета божѣго нароженѣя тисѣча пѣтсѣтъ шѣст
 дѣсятъ второго мѣца генварѣа двѣдцѣтъ второго дня утого привилѣю под
 писъ руки его королевское млѣсти тымиъ словы Sigismundus Augustus
 Rex печатъ привѣсѣистая великого князѣства литовского Аподписъ руки
 писарское Лиъ шимковичъ маршалокъ писаръ староста тыкотинскѣи, Атакъ
 мы гдрѣ тотъ привилей всѣсъ нашъ листъ вписанныи во всѣихъ пунктѣхъ п аръ
 тыкулахъ симъ листомъ привилѣемъ нашимъ потверждаемъ, водлугъ кото
 рого права пнаданѣя мѣщанѣе наши новгородскѣе присуду мандѣбуръ
 ского тымъ правомъ наданнымъ мандѣбурскимъ судитѣсе пвѣсякѣе спра
 вы отъправовати порадкомъ тымъ маюти уживаючи того всего што про
 докъ нашъ король его млѣсть жикгимонтъ першии надати, Акороль его
 млѣсть жикгимонтъ августъ потвердѣдити рачѣлъ, што они посѣсь часъ
 затымъ правомъ уживали тымъ обычаемъ теперъ пзавжѣды уживати бу
 дуть Аособливѣе показуючы мы в томъ ласку нашу гдрѣскую куоздобѣ то
 го места нашего новгородского надаемъ имъ гербъ допечати мѣское
 паратушъ Арѣханъгѣда мѣхѣлаа водной руке мечъ авдругой вага пвсемъ

листе нашем вымалеват есмо тотъ гербъ велели (*Здѣсь въ подлинной грамотѣ изображеніе пожалованнаго герба*), котораго вжо они за гербъ печати местское навси потомъные часы уживати ивсякие справы меские тою печатью печатовати потъправовати мають звычайемъ иприкладомъ иишихъ местъ нашихъ упривиллеванныхъ Ведъже справы вси запечатью тою которое они досего часу уживали вжадную воитъпливость неприводечи призуполнои моцы заховуемъ которое вжо печати первое отсего часу уживати небудутъ, Инако дали есмо мещаномъ новгородскимъ сесь нашъ листъ сподписомъ руки наше гдръское докотораго ипетать нашу великого князства литовского привесити есмо велели, Писанъ укракове насоме валномъ лета отънароженья сына божого тисеча пятьсотъ деветъдесять пятого мца маръца осмънадцатого дня Sigismundus Rex. Прошъ воловичъ Писарь (*Подлин. на пергаментъ. — Печатъ вислая В. К. Лит.*)

35.

Жикгимонт третий божю матю корол полский великий княз литовский русский пруский жомонтский мазовецкий ифлянтский Ашведский еготский вандалекский корол

Знаируемъ симъ листомъ нашимъ всемъ вобецъ каждому зособна кому то недати належитъ, Прошени естесъсмо абы вместе нашимъ Новъгородскомъ цекгелни нагрунте местскомъ отмещанъ нашихъ тамошнихъ збудована была, указуючи быт полную потребу того втом месте, Мы гд: ласкаве есмо нато позволяли, якожъ исимъ листомъ нашимъ позваляемъ, мещаномъ нашимъ новъгородскимъ права мандебурского цекгелню наместскомъ кгрунте погожомъ збудовати, цекглу палит вапно робит, счого пожптокъ до скрышки местское пти маеть которую цекгелню навси потомъные часы доместа надаемъ пвъсправе-праду местского быти мает, Инако дали есмо мещаномъ нашимъ новгородскимъ права мандебурского сесь нашъ листъ сподписомъ руки наше гдрское изнашою печатью, Писанъ уваршаве насоме валномъ лета отънароженья сына божого тисеча пятсотъ деветъдесять сегого мца марца двадцатъ первого дня Sigismundus Rex. Прошъ воловичъ Писарь (*Подлин. на бумазъ. — Прил. печать В. К. Лит.*)

36.

Жыкгимонт третни божю млстю корол полскии великии княз литовскии рускии прускии жомонтскии мазовецкии пфлянтскии ашведскии кгодскии вандалскии король

Ознаимуюемъ сим листомъ нашимъ всемъ вобецъ икождому зособна комуто ведати належитъ, Били намъ гдру чоломъ подданные наши мещане новъгородские права мадебурского абы есмо имъ яко вынѣшихъ местехъ нашихъ для ратуиъку пзапоможенья места ярмарки вольные надали и листомъ нашимъ утвердили. Мы гд: видечи быт чоломъбште ихъ слушное ласкаве нато позволили есмы, якожъ писмъ листомъ нашимъ позволяемъ, пвтомъ месте нашомъ новгородскомъ, ярмарки два вкажъдын годъ надаемъ, тоестъ одинъ насвято светое тропцы адруги натры кроли свята римские, таковымъ способомъ ижъ тые ярмарки подве недели стояти маютъ, Акаждому волно будетъ зъякогожко лвекъ стау зовсякими товары коньми быдломъ збожьемъ речью ии стравными напоями якимжко лвекъ ииными куплями якимъ колвекъ именемъ названныи доместа нашего новгородского наярмарки прыездчати безмытне волне товары продаватъ куповать ганъдлеватъ кромъ плаченья всякого мыта иторгового, Вчомъ отвраду иикоторого ииное переказы ии трудности мети ии хто немаетъ мытнички паренъдары чинити ии мыта вытегати небудутъ. Ведже дозор дляпорядку всякого ипокою доброго наярмаркахъ и мети маетъ безъ всякое трудности. И нато дали есмы мещаномъ нашимъ новгородскимъ сесъ нашъ листъ сподписомъ руки ииное гдрское Князства литовъского притиснути есмо велели, Писанъ уваршавѣ Насоиме валномъ Лета отнароженья сына божого тисеча пятсот девятдесят сегого мца марца двадцатъ второго дня Sigismundus Rex Матеи Воина Писар (*Подлин. на бумагъ. — Прил. меньшая печать В. К. Лит.*)

37.

Жыкгимонт третни божю млстю корол полскии великии княз литовскии рускии прускии жомонтскии мазовецкии пфлянтскии, ашведскии кгодскии ваньдальскии дедичиин король,

Княземъ, Паномъ, Воеводамъ, каштеляномъ, маршалкомъ, старостамъ, дер

жавцамъ, Враникомъ земьскимъ, дворнымъ пгродскимъ, кнегинямъ, Па
 нямъ, вдовамъ, земляномъ, идвораномъ нашимъ, ивсему рыцерству шлах
 те, духовного псветского стану людемъ, обывателемъ панства нашего
 велкого князства Литовского, Аособливе воеводства Новгородского, Такъ
 же воитомъ, бояромъ подданымъ местскимъ селскимъ, татаромъ, жыдомъ
 някогожьколвекъ стану пконьдыцыи людемъ, вместех, селах наших
 гдрьскихъ князскихъ паньскихъ земляньскихъ, духовныхъ, псветскихъ,
 мешкаючимъ, докоторыхъбы ведомости сес наш листъ прыити мелъ,
 Ознапчумъ вамъ, маемъ того ведомость пжъ место нашо новгородское
 правомъ мандебурскимъ ппевными волностями отъ продковъ нашихъ,
 славное памети королеи ихъ млети наданое побварованое потънась гдра
 привилемъ нашимъ стверженое, довеликого зивщеня прыходитъ ато для
 того вжъ розного стану люди, покупишы, пвъзаставе маючы, дома,
 крамы, пляцы, огороды, моркги, застенъки, поля, волокн умецанъ тамо
 шнихъ, подъ правомъ мандебурскимъ будучые, справа мандебурского вы
 ламуючысе повъностей звыклых доместа полнити, ппрысуду слухати не
 хочут, затымъ тежъ пжытокъ доскарбу нашего нечпнет, исправы наши,
 речы посполитое иместекне, такъ яко того потреба несет отправоваться
 своимъ порядкомъ немогут, иместо само згода нищестъ, аособливе деи за
 тымъ натправо иволности местекне вдомехъ таковыхъ позволяете то отпра
 вовать, што противно есть праву того места иволн нашої, Прото посте
 рагаючы Мы гдръ абы тое место вкоторомъ яко пвынъшихъ головныхъ
 суды кгродские земьские птрыбуналские отправуютсе, дозипщеня пвели
 кого упадку непрыходило, хочемъ мети пприказуемъ вамъ всимъ, пкож
 дому зособна, абы есте умецанъ нашихъ новгородскихъ права мандебур
 ского, домовъ пляцевъ комор, огородовъ, застенъковъ, моркговъ волокъ
 сеножатен безведомости ипозволеня враду тамошнего местного, тоестъ отъ
 звпрхности наше воита тамошнего некуповали, ани взаставу прыпмovali,
 ахтобы итакъ купцалъ, повипниность всякую доместа, учынившы досыт вод
 лугъ порядку права мандебурского, тоестъ прысегу выконавшы полнити
 будетъ вишен иичымъсе невымовляючы, Еслибы тежъ хто кусказе права
 местного акушкеде нашої, опрочъ ведомости врадовое ипозволеня вои

товского купилъ, albo заставою нѣкимъ нѣшымъ способомъ што осе
гнулъ, ахочабы напѣшномъ враде кгородскомъ земскомъ трибуналскомъ,
вознано было, таковая продажа нсознанье нѣякое моцы мети немаеть
ипродажъ таковыи тратит на нас гдра продажища
яко ннатога хтобы купилъ albo якимъ осе
гнулъ, вину черезъ сес листъ нашъ покладаемъ тры
. ошто яко овласную кривду
. правомъ чинити будет, яко
. радецъ, лавишковъ, нвсего посполства мещанъ на
шыхъ новгородскихъ, права мандебурского абы подвиною нсрокнмъ
караньемъ, ннхтосе неважымъ торгати права волности нпривля, отъ
предковъ нашихъ, славное намети королеи ихъ млсти наданье, потъ
нас гдра подтвержонье, нкузменшенью нзгубе скарбу нашего, свовол
не безъ ведомости владовое добръ местныхъ нпродавалъ, ани заста
вовалъ, ннѣякимъ способомъ нзаводилъ, нспрысуду местного так яко
право мандебурское кого застало нсвыламовалъсе, А нѣтъбы тая воля
наша всемъ куведомости прышла: вамъ враникомъ судовымъ земскимъ,
кгородскимъ новгородскимъ приказуемъ, абы есте сес листъ нашъ на
торгохъ черезъ возныхъ обволати, докингъ впсуючы прыкостелахъ
ннаместцахъ звыклыхъ конни спсавшы прыбыват велели конечно Пи
санъ уваршаве лета отнaroженья сына божого хѠфѠ сегомо мѣа марь
ца двадцать четвертого дня Sigismundus Rex Матей Воина Пи
сар (Подлин. на бумагъ. — Прил. печать В. Ки. Лит.).

38.

Жыкгимонт третии божю млстю корол полскни великни княз литовскни
рускни прускни жомонтскни мазовецкни нфалитъскни, ашведскни кгот
скни вандалскни корол

Ознапмуем снм листомъ нашимъ всемъ вобец нкождому зособна кому то
ведати належит, нѣтъ што мещане наши новгородские права мандебур
ского платили вкождыи год предкомъ нашимъ королемъ ихъ млости, так

же потомъ зласки наше довоевод новгородскихъ подтеперешнего пана во
 еводы зместа попетидесятъ чырвоныхъ золотыхъ водлугъ листу продка иде
 да нашего славное памети короля его млости жыггимонта, Также надпра
 во ихъ почали были вымышляти солодовое броварное псторожовое пвза
 стенокъ местскихъ водлугъ ревизии урожного богдана сапеги подзастенкомъ
 морховскимъ вступоватисе пвыншихъ разныхъ речахъ маючи кривду кгда
 се утекли довелможного Теодора скумина воеводы новгородского старо
 сты городенского и олитского Велможный воевода новгородский вызволив
 ши ихъ отплаченья тыхъ петидесятъ чырвоныхъ золотыхъ намъ належачыхъ,
 вправа своего уступившы, листъ свой имъ пнато пнанишие речи далъ, ко
 торымъ кгда переднами гдремъ покладанъ былъ. Бялъ намъ гдру чоломъ
 лентъвоить пмещанинъ новгородский славный себестыанъ мартиню
 личъ самъ одсебе пменемъ всехъ мещанъ тамошнихъ права мандебурского
 прекладаючи намъ пжъ втомъ месте яко выншихъ головныхъ местахъ сон
 мики зъезды суды земские кгородские и трибунальные отправуютсе пчасто
 кротъ немало важныхъ справъ местскихъ прынадает, а для недостатку пожит
 ковъ доскрынки местское пзанедбанье помешканье прыходят, потужности
 и поваги пристопное немают, абы есмо тую петидесятъ чырвоныхъ золотыхъ
 которая зместа намъ належала идвоеводы новгородского отдавана до
 скрынки местское пнапожытокъ местскихъ обернули идаровали вечнымъ ча
 сы также пнишие речи такъ влпсте пна воеводы новгородского доложо
 ны пменовите написанные яко ппотребные месту подтвердили тежъ часы
 вечнымъ, Мы гд: то все уведомостъ нашу прыпустивши для всякое певно
 сти казали есмо тотъ листъ пана воеводинъ весь нашъ листъ прывлени
 слово от слова вписати которымъ таксе всебе маеть Теодоръ скуминъ воево
 да новгородский староста городенский и олитский ознапую сямъ моимъ ли
 стомъ пжъ што мещане новгородские права мандебурского водлугъ пры
 вилью славное псветое памети короля его млости жыггимонта повннны
 были даватъ вкождыи годъ попетидесятъ чырвоныхъ золотыхъ венгерскихъ,
 якожъ пдавали, абаче п обнаженье ихъ птяжкости великие же они втомъ ме
 сте слушие ппорадие справъ своихъ отправовати немогутъ пронедастатокъ
 доходовъ доскрынки местское, вкоторомъ тежъ месте яко встарожытномъ

суды земские кгородские трибунальские соимки пзезды отправуютъ розуме
 ючы пжсе то што кудоброму места его королевское млсти побывателемъ
 вним мешкаючимъ обернет неест зшкодою скарбу его кор: млсти, зыча
 чи помноженья уступилемъ всемъ мешаном права мандебурского новго
 родскимъ справа моего доживотного запрозбою пчолом битемъ тых ме
 щанъ новгородскихъ через лентъвопта тогож места новгородского Собка
 Мартиновича насъезде уваршаве тую петдесят чырвоных золотых которую
 посесьчасъ допродковъ моих воевод новгородскихъ пдоме не отдавали, ошто
 я вжо отсего часу николн уних упоминатисе немаю познесенье того зних
 анаприверненье доскрынки местское вечными часы напжытокъ местскимъ
 уего королевское млсти старатисе позволяю Дотого отсолодового бровар
 ного псторожоваго их волными чыню водлугъ первшого листу моего на
 то имъ даного, кгдаж капъщизну отмеду пива покопе грошен аотгорел
 ки пополконы грошен дают пболшен надправо свое дават неповниъни
 што яко первен бывало врад их местскимъ выбравши отдавати домне будут,
 жыдове презники их мяса нпгде нарынку продавати немают одно подле
 школы своее продавати мають, нато позволяю повшемъ рассказую абы
 жыдове зрезникамъ местскимъ хрестиянскимъ впродаванью рези своее не
 мешалисе, назекгар абы жыдове пмещане подприсудомъ замковымъ мешка
 ючыи здому подва гроша литовские паномъ бурмистромъ новгородскимъ
 вкождыи год жыдове через старшого своего амещане замковые через впта
 замкового давали подвиною десетма копами грошен наурад мои замковыи
 нато позволяю взастенюкъ местскимъ подле застенка морховского зревизыи
 имъ даного вступоватися, я самъ аниаместникъ мои немаем, обрукованье
 врынку вместе жыдове пмещане подзамком мешкаючыи кождыи водлугъ
 можности своее ппостановенья моего або подвоеводего моего помагати ма
 ют, всправы теж местские врад мои тамошнии уступоватисе немает, вдо
 мах тежъ враниковъ местскихъ лентъвопта бурмистровъ радец ппсара
 местного господ назначати никому нажадных зъездех соимкиох рочкох
 рокох земских пчасу трибуналу немает пвовсемсе противко тых мешан
 новгородскихъ водлугъ правъ ппривилевъ их откоролевъ их млсти имъ
 наданных врад мои тамошнии заховатисе мает пповиненъ будет, Пнато дал

есми помененому лентвонту бурмистромъ рапцомъ писемъ мещаномъ места
 новгородского тот мой лист под моею печатю исподписомъ власное руки мо
 ее, писанъ уваршаве року тисеча пятсот деветдесят осмого мца апрѣля
 двадцат девятаго дня, у того листу печат притисненая аподписъ руки ты
 ми словы Теодоръ скуминъ воевода новгородский власною рукою Апоупи
 санью того листу пна воеводниного бачачи мы гдръ пжъ велможныи Те
 одоръ скуминъ воевода новгородский справа своего туо петдесать чырво
 ныхъ золотыхъ намъ належачую уступилъ для снабженшого ратунику пот
 правованья справъ местскихъ, которому мы гд: зычачи помноженья будучи
 паномъ поборонцою зверхнимъ, абысе уволностяхъ подданные наши помнажа
 ли пзнихсе веселили права ихъ мадебургского которымсе судятъ пвлады
 пивчомъ неумуючи туо петдесать чырвоныхъ золотыхъ змещанъ нашихъ нов
 городскихъ права мадебургского предкомъ нашимъ пнамъ належачую зносимъ
 адоскрынки местское напожытокъ местский приворочаемъ вечными часы,
 такъ пжъ вжо отсего часу вечными / непорушными часы мещане наши
 новгородские права мадебургского тое петдесать чырвоныхъ золотыхъ намъ
 потомкомъ нашимъ до воеводы новгородского теперешнего пнапотомъ будучыхъ
 пнигде нидеи даватъ не мають толко доскрынки местское напожытокъ пнапо
 требы местские, кгдажсе то имъ не дармо опускаетъ, ани одной особе надпра
 во даетъ, але доскрынки местское фундуе а напожытокъ и потребы всего
 места нашего оборочаетъ, счого они яко псовсехъ пожитковъ местскихъ ни
 комусе раховатъ ппчбы чыинитъ не мають толко водлугъ звыклаго обычаю
 передвонтомъ тамошнимъ пбурмистрами пниоткого якъ от воевод новгород
 скихъ отнаместниковъ ихъ ппистыкатора пзкарбу ишого пнякое трудно
 сти мети не мають вечными часы особливе броварное солодовое исторожовое
 которое нашихъ надправо вымышлятъ хотели, птого пшколи заправомъ маде
 бурскимъ непонили волиными вечными часы чыинимъ, Чого нашихъ воевода
 теперешний пнапотомъ будучые пнихто пнии вымышляти не мають але
 капъщизну от меди кону от пива кону от горелки популконы грошей скор
 чомъ местскихъ врад ихъ местский выбравшы до воевод новгородскихъ вкождыи
 год отдавати мають, Жыдове тежъ мяса паяткахъ местскихъ ппряткахъ на
 рынку пнигде продавати не мають але пришколе своей жыдовской продавати

будут Особливѣ назекгар жыдове пзамковые мещане мают иповниѣни будут
 вкождыи год выбравшы здому подва грошы жыдове через старшого своего
 жыда амещане замковые черезвонта своего добурмистровъ новгородских да
 ват мают подвиною десетма копами грѣшен наврад кгородскии новгородскии,
 набрукъ тежъ вместе мещаном помогати мещане замковые пжыдове водлугъ
 вложенъя насебе будутъ, вызваляемъ тежъ мещанъ наших новгородских
 радиых лентъвонта бурмистровъ радеи лавииковъ иписара местного до
 мы отстойниѣ гостен насонипкахъ зьездех такъ часу отправоуанъя трыбу
 налу роковъ земских рочковъ кгородских некладучи втую личбу дому воп
 товского скорчмоу волною вкотором яко здавна волном ништо стояти не
 мает, застенокъ теж местскии приморхове ивсе кгрунты волоки застенки
 моркги сеножати пляцы дома огороды пралню выгоны водлугъ ревицыи
 богдана сапегги приместе нашомъ мещаномъ новгородским права маиде
 бурского zostавуемъ, атры волоки воптовские волные также пвладзу воп
 та тамошнего вцале во всем заховуем, варуемъ што иж врад кгородскии та
 мошнии, випакпесе справы местские вступоватъ вдомы местские всылат
 мещанъ грабити дозамку самых яко икомориниковъ их вдомех мешкающих
 брать также медовъ пивъ горелокъ печатоваи кгарицовъ ихъ бѣратъ ии
 вошто се местское ииколн вступоват не мает инебудет, также откдидниковъ
 которые што зброиши подместомъ обовяючысе срокгости дозамку удают
 воборону свою брат исознанъя инякого добр местских навраде кгородском
 приимовати не маеть, влокти ваги ятки меры местские вступоватсе небу
 дет, акоторыибы мещанциъ albo коморникъ права маидебурского што был
 вииненъ на него вrade местском справедливости себе доводити маеть ато все
 штосе вышен написало мещане наши новгородские права маидебурского
 приуживанью правъ иволюстеп наданых тых теж волюстеп своих цале
 спокоине иипоткого ненарушене ужывати мают вечными инепорущными
 часы, ошто теперешнии воевода новгородскии инапотом будучие инаместни
 ки их ииколн инякое трудности нарушенъя имъ чинити не мають инебу
 дут амы гдръ обещуемъ исловомъ ишим королевским засебе ипотомки наши
 королн их млеть полские ивеликие кизи литовские прирекаем пжъ ме
 щанъ наших новгородских права маидебурского водлугъ права маидебур

ского им наданого иволностей всяких также волностей всих всем нашом
 привиллю помененых цале зуполне ишенарушене вечнымъ часы заховаем
 изаховают иицякого безправа иварушенья втом чинит недопустимъ ине
 допустять, Ииато дали есмо мещаномъ нашимъ новгородскимъ права ман
 дебурского вечнымъ часы сес лист привиллеи наш сподписомъ руки на
 шое гдрское докоторого ипечат нашу великого князства литовского при
 весити есмо розказали Писанъ уваршаве лета отнароженья сына божого
 тисеча пятсот деветдесят осмого мца мая девятого дня Прибытности на
 новъ рад духовных исвецких короны польское ивеликого князства ли
 товъского Sigismundus Rex Матей воина Писар (*Подлин. на перга
 ментъ. — Привешиана печать В. К. Лит.*).

39.

Жикгимонт третия божю милостью корол полский великий княз литвский
 руский пруский жомонтский мазовецкий ифлянтский Ашвецкий кгот
 ский вандалский дедичный корол

Воискому Нашому Подвоеводему Новгородскому урожоному Федору богушу
 инапотом будучимъ подвоедимъ Новгородскимъ, ознаируемъ вер твоеи,
 так залпстом велможного Теодора Скумпна Воеводы новгородского Старо
 сты городенского иолптского яко изласки наше гдръское дали есмо меща
 номъ нашимъ Новгородскимъ права мандебурского привиллеи нашъ вызволя
 ючы их отплаченя петидесят чырвоных золотых которую напожыток ме
 стский доскрынки местское фунъдовали есмо, солодовое броварное исторо
 жовое зносечы, застенюк подле застенъку морховского ивси кгрунъты
 местские волокн моркги сеножати пляцы огороды дома выгонн пралию
 водлугъ ревизыи урожоного богдана сапегги приместе ивдержаню мещан
 права Мандебурского заставуючы Капщизну абы врад их здомов искор
 чом месцких одмеду копу одпива копу одгорелъки попольковы грошен
 выбравшы довоеводы Новгородского теперешнего инапотом будучых одда
 вали Мясa жыдове тамошние абы иаятках прыятках инаиынку иигде не
 продавали але подле школы своее жыдовское, назекгар тежъ жыдове

имещане замѣковые подва грошы здому на каждыи год выбравшы через старших своихъ жыдове своего старшого жыда, амещане замѣковые через вонта замкового добурмистров абы отдавалъ подвпною наврад кгородский десетма копами грошей, также ибруковат место помагалъ, яко на них вложено будет, особливе абы врад кгородский виныкисе справы местские не вдалъ, медов пив горелокъ вдомахъ месцкыхъ не печатоваъ мещан права мадеборского икоморников ихъ вдомахъ инарынъку дозамъку не браа и не сажал але вкрывдахъ навласном ихъ вrade справедливости собе доводилъ, вдомахъ месцкыхъ радныхъ тоестъ лентъ вонта бурмистров радец лавниковъ и писара месцкого и вколи насомниковъ зъездех рокохъ земскихъ рочкохъ кгородскихъ и часу трыбуналу господ не записоваъ, и ни якого сознанья добръ месцкыхъ навrade кгородскомъ не приимовалъ поткитниковъ в оборону свою не браа, яко то шырен напывилю нашомъ имъ вечными часы нато даномъ есть описано и выражено, водлугъ которого мы гдръ засебе ипотомки наши прирекаемъ мещанъ нашихъ новгородскихъ права мадеборского вечными непорушными часы заховати длячого хочемъ то поверности твоеи мети инапотомъ будучимъ подвоеводимъ приказуемъ абы еси кромъ всякого нарушеня противъ мещанъ нашихъ новгородскихъ зналежности в раду своего водлугъ того привилля заховалъ, постерегаючи абысе тому всему досыт деело, иштобы потреба доскутку приводитъ приводилъ, и вчомъ не наступуючы а и нарушаючи правъ и волностей тыхъ имъ наданыхъ Учиниши то Вер: твоя и толко сповниности своее але абы досыт воли нашей гдрьской деело конечно Исаи уваршаве Лета одна рожения сына божего тисеча пятсотъ деветдесятъ осмого месеца мая десятого дня Sigismundus Rex Матеи Вонца Писарь (*Подлин. на бумагъ.*—*Прил. меньшая печать В. К. Лит.*).

40.

Жикгимонт третии божю млстю королъ полский великий князь литовский русский пруский, жомонтский Мазовецкий и флянтский Ашведский кгородский вандалский дедичный королъ,
Старосте нашему менскому урожоному андрею станкевичу Авнебытности

(9)

его Подстаростему тамошнему менскому инапотом будучим старостам менскимъ дали нам того справу и жаловали переднами священники церквей вместе нашим менскомъ будучих иже не баючы ни чого на фундацыи их стародавние плиты продка нашего светое памети короля его милости Стефана имъ данные Поборцы воеводства менского и Арендары Почопового кгда побор зсеиному валного которого року уфаленъ бывает отскладовъ их звыклых которые они ведля стародавнего звычаю на певные празники вкождом году мевають, отмеда податокъ почоповых вымогают и в том имъ великую трудность задають и грабежи чинять Теды они противко давным отпородковъ нашихъ наданьям извыкlostям своимъ ку кривде и великою впошлине шкоде быти видечы были нам чоломъ абы хмо им в том безправя и шкоды терпети не допустили што иже есть завжды реч звыклая иже они ку запоможению выхованя своего при церквах божих таковыя склады на кождыи рок на певные празники меды сытит и мевать звыкли Прето хочем мети и приказуем вер: тв: авнебытности Подстаростему менскому инапотом будучим старостам менскимъ ижебы есте зураду своего того силностю постерегали якобы помененые священники церквей места нашего менского всыченю и вышываню складовъ вышен помененых отпоборцовъ наших арендаровъ почопового и которое трудности немели и в том укривжени жадного не терпели Аособляве самъ зураду своего и подстаростне Вер: тв: в tych складах имъ и которое переказы не делали ни чого наших не вытегали якобы фала божя в церквах не сходила иначе того для ласки наше гдрское не чинечы конечно Пи санъ уваршаве насоме валном лета божого нароженья тисеча шесть сотного мца марца (Подлин. — Печатъ меншал В. К. Лит.).

41.

Sanctissime ac Beatissime Pater Domine,
Domine Clementissime.

Postoscula pedum Sanctitatis Vestrae

Ante aliquot annos intercessit mihi Pactio Nuptialis cum Illustri Sophia quondam Georgii Ducis Slucensis filia, quae quidem me.,

cum quartum Consanguinitatis gradum attigit, propter quod impedimentum, Sacramentum Matrimonij conferri Nobis nequaquam potest: Quoniam vero Sanctitas Vestra Legibus ipsis ex hac specula in qua Deus Omnipotens Sanctitatem Vestram Summum Antistitem constituit, pondus ac robur suum facit, eisque pro exigentia temporum ac Personarum moderari et dispensare dignatur; humiliter supplico Sanctitati Vestrae, ut pro ea beneuolentia ac pietate, quam omnibus ad se confugientibus exhibet; Mihi quoque Religionem Sanctam Catholikam suscipienti, Sanctitas Vestra subuenire, et auctoritate sua ad hoc matrimonium auxilio esse velit: Siquidem omnes Ecclesiae, quae sunt in bonis dotalibus ipsius Sophiae, mihi iam pridem desponsatae, ut in priuilegiis ac immunitatibus suis permanent, cautione juridica me obstrinxi, ac ipsa Virgo ut infide Catholica sine impedimento Religionis suae, mihi cohabitare possit, sedula inscriptione per me cautum est. Commendo me interim Clementiae Sanctitatis Vestrae, utque postulationi huic meae Vestra Sanctitas benigne annuere velit, iterum atque iterum humiliter supplico. Datt. d. 20 Julij An: 1600 Sanctitatis Vestrae humiliter subiectus Janussius Radziuil Dux de Birze et Dubinki (*Съ дрсилго списка*).

42.

Жыггимонт третий божию млстю корол полский великий княз Литвский русский прусский жомонтский Мазовецкий пфлянтский Ашведский кгодский вандалъский дедичный корол

Бурмистромъ раицомъ лавникомъ ивсен раде местской места нашего менского новои истарои, дали намъ того справу ижаловали старъшыи ився братья шпиталныи церкви соборное менское на вас отом иждеи што водле привилю инадания нашего позволено есть натот шпытал подле него пригребли нашои два кола мучныхъ albo паперныхъ мети имыи збудовати напожыток шпытальныи Которыи есмо надали для поратования попатрення

менованого шпиталю и поживеня в нем уломъныхъ людей недолужныхъ, авы деи будучи противными тому наданю нашему привилъемъ воли просказанью нашему гдръскому того млына пдвухъ колъ внемъ мучныхъ любъ паперныхъ мет недопускаете пробити забороняете зачимъ тот шпиталъ братства соборъного вперодъреченомъ месте нашемъ менъскомъ нищеетъ алудии уломные, недолужные внимъ и некоторого поживеня попатреня мет немогутъ, ибпи намъ гдру чоломъ абыхмо в томъ имъ кривды поноситъ недопускаючи листомъ нашимъ в томъ васъ напомнимъ, в томъ мы бачечи бытъ чоломъ бите ихъ слушное хотимъ мети приказуемъ вамъ абы есте вперодменованому брацъству шпытальному соборному водле наданья нашего млынъ в две коле мучные albo паперные пригребли нашимъ яко упривилю ихъ описуетъ напожитокъ властныхъ шпитальныхъ для выживеня людей хорохъ уломныхъ зроби́т допустили и навчомъ тому противными небыли, яко учынку милосерному зласки наше наданю и ватот шпыталъ фундываному конечне постерегаючи того абыхмо повторе набеганя пдокуки ото болшъ немели агдебы есте тому противны были тогды ниъстыкгатору нашему звапи ото правомъ чинити роскажемъ, Писанъ у Варшаве Лета божого нароженя тисеча шестсотъ первого мца марта к3 дня Sigismundus Rex Матей Война Писарь (*Подлин. — Печатъ меншая В. К. Лит.*).

43.

Вопмя Боже стансе кувечной памети. И Адамъ Корнбутовичъ Вишневецкий А И Александра ходкевичовъна Вишневецкая. Будучи зласки Божее при добромъ и зуполномъ розуме и довтопе нашемъ. здобримъ и зуполнымъ розмысломъ нашимъ. одностанне и згодливѣ чинимъ явѣно. и вызываемъ. ознаимуючи то спмъ листомъ нашимъ. доброволнымъ записомъ. сами на себе. и на потомки наши по насъ zostалые. есимъ вобецъ и кождому зособна кому бы товедати належало. и ниешнимъ и на потомъ будучимъ. и жъ мы хотечи абы фала милого бога досконьченя вековъ триваючи. тимъ болшенъ квинула. и повсехъ концахъ света множила. и насен и зкопъ земли бестъпере

станку розшираласе. куфале имени его свтого. заложивъши уфундовали
 избудовали есмо. воименьи нашомъ Брагинскомъ всели селцы церковь
 свтого спаса. которую есмо надали намонастыр Богу куфале чернецкни
 мужскни. абы там уставичне служба Божая бывала. ифала его свтая не
 уставала. накоторнижъ то монастыр нашъ Брагинскни вселицу церкви
 свтого спаса. надали есмо село наше зашовъбье. здавныхъ часовъ къше
 ню нашему Брагинскому належачое. зовсими доходами ипожитками всяки
 ми якоколвекъ названными. ничого там на себе сами. инапотомки наши не
 зоставуючи. ани уиуючи. кутому навыховане того монастыра иприслуж
 бе божои чернѣцомъ втом монастыре. обще мешкаючим. дали есмо исимъ
 листомъ нашимъ даемъ. млын шовъбенскни. зъвымедками ивсякими пожит
 ками зъмына приходичими. изрибными ловы. Анапашню церковную. да
 ли есмо. исимъ листомъ нашимъ даемъ. земли пашное розробленое однимъ
 концемъ почавъши вперокъ одставу селецкого додороги которая идеть
 зъселца добрагиня. авдолжъ почавъши отсела ажъ додороги городищъское
 надпрудомъ селецкымъ. анасеножати кътой церкви свтого спаса дали есмо.
 исимъ листомъ нашимъ даемъ. островъ нареце брагвице. прозываемыи бу
 холовикъ. актому. наовощъ дали есмо ктому монастыру свтого спаса цер
 кви. огородъ подданныхъ нашихъ михаленковъ. Аштосе дотычет. абы пора
 докъ былъ втой церкви имонастыре наданя нашего куфале божои ипо
 даемъ зуполную моц. исимъ листомъ нашимъ позволяемъ. абы завжды чернѣ
 цы вся братия втом монастыре обще сполне мешкаючне. сами межн со
 бою одностание изгодливе. обирали старшого презбитера Архимандрита
 члвка доброго. вери годного. внауце ивслове божемъ умеетного. которыйбы
 неводлугъ секты фалшивыхъ научителей писма свтого иверн стародавъное
 греческое. увере своей моцне стоечи справовалсе. илюдемъ ученемъ своимъ
 правдивую веру показывал. неуводечисе нажадное лакомство. одно нато
 абы фала божая уставичне перед очима людскими была объяснена. кото
 раго кгда межн собою оберут. илюбовъне старшимъ установят. ипо зараз
 маютъ иповинни будутъ мне то ознаимити иобвѣстити. А я маю иповиненъ
 буду то самъ утвердити измоцнити. Ведже еслибысе то при той церкви свто
 го спаса вмонастыре Брагинскомъ вселицы яко межн старшими такъ имен

шими богомолцами чернцами которого часу показати мело. и жъбы несто
 ечи призуполнои здавѣна звычайнои хрестиянскои греческои вере. неспра
 вующеся водлуг писма. удалеся заякими фалшивыми и подступными старо
 иново вымыслеными науками. ино я постерегаючи того. маю и повинен
 буду. таковых карати подцеркви свтого спаса отдаяти. и терпечи тако
 вых в том монастыре нашем. Такъ тежъ иони не мають досебе таковыхъ
 приимовати. А елибы поживоте нашем. потомки инии по нас zostалые. от
 ступивши вери хрестиянское греческое. хотели службу божую в той цер
 кви свтого спаса и в монастыре бурити и совати. тогды не хан наших зо
 ставает клятва свтых отец, и моя родителская. где тежъ одкиторства проч
 азомноюсе розсудят настрашном суде. и вжо не мають ии которое моцы ме
 ти не будут. яко до монастыра такъ и до добръ его. але мы то тепер яко за
 живота такъ и поживоте ином сим листом фундушом нашим варуем в моц
 поборону напред ииу богу а по том свтому отцу патриарху константыно
 полскому подаем и поручаем. абы их мает котори колвекъ подтым часом
 патриархоу будет. то еи церкви свтого спаса и монастыра боронили. и то
 се старали. якобы в той церкви уставичная служба и фала божая вечными
 чсы не была нарушена. о што все. елибысе што показало. их мл отец па
 триарха моц зуполную мети мает. такъ в духовном яко и в свецком праве
 скождым таковым противником ото правне чинити. яко о веру хрестиянскую
 збурителем. А и жъ тежъ мы звыш помененные особы. в той же маетности на
 шой брагинской. неподалеку тогож монастыра вселицу збудовали есмо ма
 настыр женский и церковь Благовещене пресвтое Богородицы. котори
 прилучили есмо. и сим листом нашимъ прилучаем къ церкви свтого спаса
 монастыра Брагинского вселицу. так и жъ старшии презбитер архимандрит
 и вся братя. тым монастырем женским печаловатисе. и старших наставляти.
 яко и сами межи собою. и то се старати. абы в той церкви уставичная
 служба Божая была. а доходу и пожитку на выховане иа монастыр женский.
 зъ монастыра свтого спаса. зовсех доходовъ от нас наданных. от старших то
 го монастыра. и от всее брати. во всем третия част мает быти. в кождый
 год давана. в которих обеіох церквах уставичне служба божая служена
 быти мает. иа на Бога занас просечи. и его свтой мсти молечисе. и нато

дали есмо сесь наш лист знашимъ печати псподписомъ руки ишее. писан
уБрагвию лет отсояданя мира 3931 аотрожества хстова 4XΘ мца
июня КΘ дня на свтых апостол петра ипавъла. индиктъ седмыш. Василь
въсветомъ крещении нареченный Адамъ Впшневецкое кнжа навечность
непорушно того светого местца фундушъ рукою властьюною подыписалъ
Alexandra chodkiewiczówna X wisniewiecka reka swa Кгабрпель
Завадъский писаръ Кнжати его мсти тот фундушъ справовал (Подлин.
Приложены двѣ гербовые печати).

44.

Видимусъ скийгъ кгородскихъ Воеводства Минского

Лета отнароженя сына божого тисеча шестсот девятого мца сентября
третего дня

Нарочкохъ теперешнихъ судовыхъ кгородскихъ минскихъ всемъ року тисеча
шестсот девятомъ мца Сентября прыпалыхъ ипорядкомъ статутowymъ судо
вне вминску отправованыхъ Передомною Крыштофомъ рекутемъ Подстаро
стимъ Яномъ обежкомъ Судею АЯрошомъ Минковскимъ Писаромъ враниками
судовыми кгородскими Минскими отвелможного его мти пана Андрея мико
лаевича Станкевича Старосты минского насправы судовые высажоными
Постановившице очевидно усуду панъ Клементъ растковский Чайка покла
далъ побявляя куактыкованю докнигъ справъ вечыстыхъ кгородскихъ минскихъ
тестаментъ остаточное воли небожыка его мти пана дмитра Скумина
Тышкевича маршалка его кор мсти даныи иналежачыи пани малжон
це его мти еи мти кнежне ганне михаловне Масалской дсыну его мти
его мти пану юрию Скумину, вкаторомъ менуючы бытъ всю речъ меновите
шыренъ описаную просечы Именемъ самое еи мти пани Маршалковое абы тотъ
тестаментъ докнигъ справъ вечыстыхъ кгородскихъ минскихъ былъ уписанъ, Атакъ
мы врадъ того тестаменту печати иподписъ рукъ унего огледавши пчы
таного передсобою выслухавши Апрыпустивши то куведомости своеи
врадовой казали есмо тотъ тестаментъ докнигъ справъ вечыстыхъ кгородскихъ

минских уписат который уписуючи докиниг слово отслова таксе всебе
 мает. Вошмя отца сына светого духа стансе воля божя кгдаж кож
 дыи умысль человека спироженя приходячыи прудкосе одменяет пвза
 помнене приходит однакже воли божои милосердю его светому под
 легаючи обмышлявае якбы предчасом пани припадку запрепзренем бо
 жым пвдобрым порадку остатини час веку его зостал прото ня дмитр
 скумини Тишкевич маршалокъ кроля его мсти бачечыся быт влетех мо
 их еще запомочю божою доброго аздорового смыслу моего тои теста
 мент остатнее воли моее малжонце моеи кнежне ганне михаловне Ма
 салской пдетем моим пану Юрю Скумину сыну моему тактеж дочкам
 моим пани магдалене скуминовне пани Станиславовой Пининской Ана
 неи ганне Скуминовне пани крыштофовои сирутевои кому то будет на ле
 жало напсеме показую пзоставую Напрод пану богу всемогущему втрои
 цы единому поручаю душу мою. Атело мое греху пземли поданое про
 шу абы было поховано зучствостю водле обычаю закону нашего хре
 стианского релии руское спроводом священников тамъ наменсцу пристои
 номъ где малжонка моя першая пани зофия волска издетками нашими
 увотчызном пменю моем Селецком ест положона вцеркви воскресения
 христова всклепе под амбономъ предцарскими дверми Поручаю то малжон
 це моеи кнежне ганне михаловне Масалской псыну моему Юрю Скумину
 Дотого покорными прозбами моими презтот тестамент остатнее воли моеи
 справленыи прошу их милости панов добродеев пповинных приятелен
 моих его мти Пана Воеводы Новгородского Старосты Городенского Олит
 ского Юрборского пнововолского пана теодора Скумина пана брата моего
 рожиного Аего мти князя федора Масалского Маршалка Кроля его мти пове
 ту городенского пана швакгра моего Аего мти пана грыгоря Макаровича
 судю земского минского пана швакгра моего пего мти князя Федора дру
 цкого горского Аего мти пана двана Быковского Вовского минского пана
 брата моего пего мти Князя миханла Масалского пана швакгра моего
 пего мти пана станислава Пининского пана зятя моего абы их милост
 ласкавыи хрестянскийи амилосерныйи учынок учинити рачили малжонце моеи
 пани ганне кнежне михаловне Масалской Ласкавыи паны амилостывыми

опекуны побронцами отвсяких кривдъ ее быт рачыли, Акоторым зих мстеп нелацне быти может ехати злитвы Покорне прошу абы то зласки иповинности своеи хрестиянское учыинти рачыли втутошнии краи Мин ских захавшися прималжонце моеи кнежне ганне михаловне Масалской псыну моему юрю скумнну нелютуючи працы своее тело мое догробу отпровоадит ипоховат рачыли Анапотом малжонку мою вмилоствои ала сковои опеце своеи маючы отвсяких кривдъ ее бороинти рачыли, Апан бог всемогущий змилосердя своего светого заплатаю во всем добрым их милости самым паням малжонкам ипотомству их мсти вечным часи затакни ласкавыи учинок быт рачыт, При том теж ознаимую тым теста ментом моим остатнее воли моеи писаным иж попершои малжонце моеи не бошцыцы пани зофьи фолской взялом засебе встан святыи малженскнии кнежну ганну михаловну масалскую Покоторои взял есми внесене в дом мой певную готовую суму пизен осмъ сот коп грошен личбы литовское Теды заоное внесене малжонки моеи пани ганны михаловны кнежны масалское осми сот копъ грошен описал есми ипоступил еи малжонце моеи кнежне ганне михаловне масалской здолживотем ее малжонки моеи имене мое Семеновское изселом прозываемым дмитровским слободою двор Семеновскнии зовсею челядю ипашнею дворною изгородами овощыи изсеножатни изовсими подданыи иподачкаи изданю медовою игрошовою изовсими статкомъ дворным збыдломъ рогатым великим и малым изовсими тымъ яко назаписе моем первей еи малжонце моеи отмене даным ест описано инавраде признано Докоторого именя Семенова изселом слободою дмитровским измыномъ втомже селе дмитровским на реце лузе лежачым изовсими вымелки изовсими тым яко ест вышен описано малжонка моя пани дмитрова Скуминовая кнежна ганна масалская поживоте моем доживота своего держати изовсими тым ужывати ипо жытки всякие насебе брати мает также прухомые речы тоест золото сребро цыи мед кони возники мое иштоколвек иувес спрат домовыи яким назвиском названого втом имену моем семенкове есть ишто при мне было то все тои малжанце моеи описую вчем увовсем сын мой Юрец Скумни идочки мои пани магдалена Скуминовна пани Станисла

вовая Иппиская Апип Ганна Скупиовна Пипи Крыштофовая сирутевая пипхто зблских кровных Аповипных моих переказы пипадное кривды пивчом том водлуг того тестаменту моего малжонце моеи пипи ганине михаловне кнежне масалскои чипипи немают, А пж втом малжонка моя мне обещава пж тое сумы своее внесеное в дом мой тоест осми сот коп гр: лпт: половицу тоест чотырыста коп гр: лпт: сыну моему Юрю скумипну опустипти птым его дароват мела поживоте своем зашто пипи бог всемогущи еи малжонце моеи зласки своее тое заплакою вечною нехаи будет Асын мой Юреи скумипи затую ласку повипипи яко матце своеи отслужовати, Адругую чотырыста коп тое сумы малжонки моеи пипи дмитровое Скупиовное кнежны ганны михаловны масалское которую она маеи кнежна ганна масалская пипипипи маеипности Семенковскои те ды тые чотырыста коп грошен Поручает поставует напипребъ свои пипи што она сама пипи дмитрова Скупиовная кнежна ганна михаловна масалская похочет пипаресестре остатнее волл своее подаеи Прошу теж пипипипи сына моего Юря Скупиипа пипочок моих Пипи Станиславовое Иппипское Апанее Крыштофовое сирутовое подгрозиным каранем божиым абы здожывоти еи пипипи Семенковского малжонка моя кнежна ганна михаловна масалская албо доволл еи самое рушоиа небыла пипивчом жадное трудности пипереказы воным держаню маеипности Семенковское пипмитровское отдетей моих пипетерпела также пипстороны границ того пипипи Семенковского пипсела дмитрова Слободы пипвсею кгрунту того пипипи которые задавныи пипипивными границами отоколичных суседов утвержоно презипипсты записы пипвзнакох подереву пипореках здавних часов заложено ест пипипи абы бороноено было презипи мети пипипов опекунов Асын мой Юреи скумипи яко власное отчызны своее того жебы перестерегал абы пипивчом пипиподкого малжонка моя задержания своего пипипипосила кривды пипипкоды Апотом пипи он сам сын мой Юреи скумипи кгда поживоте малжонки моеи додержания того пипипи семенковского пипсела дмитровского яко отчызны своее пипипидеть абысе ему во всех границах здавна утвержонных пипипипкая кривда отоколичных сусед недеела Зоставую теж сыну моему Юрю Скупиипу пипипипипи напаркгамипи пипипипипи Полатипи Светое пипипипи годного великого

князя литовского Александра даныи наимене селецкое попомянутого листа
 привилею поруску писаная ипритом привилею листы ктомууж приви
 лею належачие иишние листы королеи их милости Крoля жикгимонта
 старого крoля жикгимонта Августа ктомууж имену селецкому належачие
 адругие sprawy именя моего Семеновского лист напаркгамные спечатию
 завешеною Князя Андрея Костентиновича Бабича ктому имене части мо
 ее забашевское всеменкове належачое продажою продком моим другие
 листы одмены небощика славное памети его милости пана отца моего
 зсебрами шляхтою паны забашевскими пвыише ураду замку борисовско
 го листы судовые пделчие межн собою спаны себры шляхтою того
 именя забашевского даные теды итые усп листы юж сыну моему Юрю
 скумину одданы дорук его также чыненя делу мне вечистого зего мсти
 паном Воеводою Новгородским паном Теодором скумниом паном братом
 моим роженным маетностю нашою отчизного дикускою пселецкою лист зе
 знаныи того делу нашего предкродем его мсти Стефаном напаркгамные
 писаныи ззавесистою печатию исподписом руки его Кр. мсти самого
 палест пана брата моего сознаныи спечатию исподписом руки его мсти
 самого пана Теодора Скумина пана воеводы Новгородского тактеж пни
 шых панов спечатию исподписом рук их зоставую прысыну моим Юрю
 скумине тактеж иишние листы потребиные скарбу крoля его мсти жик
 гимонта третего даные мене квитованные счпнения личбы зоставую при
 томже сыну моем юрю скумине ипривилеи мои на Староство мвиское
 мнѣ самому отКрoля его мсти жикгимонта третего притомже сыну
 моем Юрю оставую привилеи напаркгамные писаныи спечатию завеси
 стою исподписом руки крoля его мсти жикгимонта третего мне напи
 сарства староствъ замков пволостей Крoля его мсти русских доживотным
 правом даныи листы крoля его мсти тогож жикгимонта третего допа
 нов воевод старость русских пвсех мест мне даные Которые ему сыну
 моему Юрю скумину юж еще заживота своего здоброго смыслу моего
 усе дорук оддал Аиж теж его мст пан Воевода новгородский пан теодор
 скумини зостал мне самому виинен палест обликгъ свои певную готовую
 суму пенезеи двесте коп грошей личбы литовское которых пенезеи дол

гу своего мне самому не оддал и не заплатил зачим я тот лист облиггъ его мти Пана Воеводы Новгородского дал дорук сыну моему Юрю скумнину. Которые пенези тые двесте коп грошей от его мсти пана Воеводы Новгородского пана теодора Скумнина сын мой Юреш одыскати мает заонным листом облигом его мсти пана Воеводы Новгородского подыскавши тые гроши сын мой Юреш Скуминъ тогда мает част тых грошей обернути на погреб тела моего а другую част мает обернути на заплату пани Иппинской магдалене Скуминовне дочце моеи што еи винно ест за листом моим отмене еи на потребности данным ознаимую теж што сии testamentом моим остатнее воли моеи справленым иж дочки мой обе две так пани магдалену скуминовну пани Станиславову Иппинскую так теж сестру ее а дочку мою пани ганну скуминовну пани Крыштофову спрутевую вывещи и вы посажи их дочок моих так грошии готовыми яко теж и вы правою опроч только што еще винно на лист мой пани магдалене Скуминовне пани Станиславовой Иппинской што еи поживоте моем сын мой Юреш скумин водлуг листу повинен заплатит. А дочки мой так пани Иппинская яко и пани Спрутевая на Юрю Скумнину брату своему стых маетности помне ему яко родичу его по zostалых ничого не мають на нем пои скыват и во всемсе ему покои дати тож в маетности Селецкой яко теж кгда придет до держания маетности Семеновское и села слободы прозываемого дмитрова поживоте малжонки моеи пани дмитровое скуминное кнежны ганны михаловны масалское, А иж которое имене мое отчизное прозываемое село зоставил и поручыл есми вечными часы за живота моего при том едином сыну моем Юрю скумнину яко власную отчизну его при том дворе селецком церковь заложеня воскресения христова упоминаю сына моего Юря скумина подгрозным каранем божым абы одмена служба божая во ии церквы воскресения Хва на пишую релию не была. При том же церкви дом поповский зогородами спашнею изгумном поповским всеи меж подданыи волока земли двоиа чловеками которые приналежат на попа, А со блаже застенок вкгрунтех двориых меж вгрунтами селецкими на попа ест поступлено и десятина збожа дворного тоест десет коп жыта а десет коп всяких ярии мает быти выдавано на попа. Што все абы не было от Све

щенишка вцрквн божое отлучоно, То я дмитр скумин Тышкевич Маршалок Кроля его мсти яко родич Юря Скумина сына моего дедич оного имени моего Селецкого прошу приказать абы то водлуг остатнее воли моеи заховано было докотоого тестаменту моего я дмитр Скумин Тышкевич приложилм печат мою аяж занавеженем божим хоробы слепоты очни моих немоглом руки моеи подписати просил есми их млстем панов Априятелен дотоого тестаменту моего остатнее воли моеи опрыложеное печатен поподпис рук их мстем панов Априятелен моих его мсти пана Костентина ратомского Старостича острского Аего мсти пана Мартина Кгурского него мсти князя Остафя полубинского ппана яна Опацкого возного Воеводства Минского Которые притом чыненю того тестаменту остатнее воли моеи были их млост панове дляпрозбы моеи печати свои приложити прукн свои дотоого тестаменту моего подписати рачили Писан уСеменкове року тисеча шестсот девятого мца Генвара першого дня утого тестаменту печатен притисченых пят аподпис рук которые писат умели писмом полским подписаны тыми словы Vstnie prozony od Pana Dmitra Skumina marszałka KJmsci pieczętarz dotego Testamentu Kostanty Ratomski ręką swą Vstnie od Jmci Pana Dmitra Skumina Marszałka KJmsci Prozony pieczętarz dotego testamentu marcyan Gurski ręką swą. podpisali Vstnie prozony od JmPana Dmitra Skumina Marszałka KJmsci pieczętarz dotego testamentu ostafi Połubinski ręką Которыи тот тестамент небощика его мл. Пна дмитра Скумина запрозбою пна Клемента ростковского чанки докинг справ вечыстых Кгородских минских ест записанъ пвыписе сес подпечатю врадовою Стороне потребующон ест выдан писан умниску Станислав Свирский Дцсар Скорыкговал Книгамн Танаевский (*Подлин. — Прил. герб, печать Минс. Старосты*).

45.

Januss Radziwiłł Xiążę z Bierz y Dubinek na Słucku Podczaszy W X L, Borysowski etc. Starosta.

Oznaimuiemy tym naszym listem iz za prosbą Swiesszczennika

Słuckiego Cerkwi Woskresenskiej Piotra Jakowowicza dalismy Folwark do tey Cerkwie Woskresenskiej. w miescie Słuckim będącey od przodkow nassych sławney y godney pamięci Xiążąt Ich msciow Słuckich nadany, nazwany Mielesskiewiczze na zascianku, z siołem do niego należącym Pasieką, w którym służeb dzie więc, w siele Kopaczewiczach służba iedna; a przy Folwarku ogrodnikow szesc; ktory pomieniony Folwark Piotr Jakowowicz Swiesszczennik Woskresenski ze wszytkimi pozytkami y dochodami do niego należącemi, iako w danienie Xiążąt Ich msciow Słuckich opisano iest ma dzierzec i używać, odprawując w Cerkwi pomienionej chwałę Bożą, będąc pod posłussenstwem Protopopy nassego Słuckiego y pod posłussenstwem y blogosławienstwem oyca Patryarchi Constantynopolskiego. Poddani tez folwarku tego będą powinni tyle ile tego będzie potrzeba łowy nasse odprawować y stacyą według dawnego zwyczaju dla nas dawac. y natosmy dali Piotrowi Jakowowiczowi Swiesszczennikowi Woskresenskiemu ten nasz list spieczęcią i podpisem ręki nassey. Dan w Słucku D: 28 10bris Roku 1611 Ręką swą Pieczęć Herbu Xcia (*Изъ книгъ монастырскихъ*).

46.

Zygmunth III złaski Bozey Krol Polski, Wielkie Xiąże Litewskie, Ruskie, Pruskie, Mazowieckie, Zmudzkie Infląteczkie; y Szwedski, Gotski, Wandalski dziedziczny KROL.

Urodzonemu Grzegorzowi Terleckiemu Podstolemu Powiatu Pinskiemu Woitowi naszemu Minskiemu, Sławnym Burmistrzom, Raycom y Ławnikom starey y nowey rady Miasta nassego Minskiego, wiernie nam miłym łaskę nassą Krolewską. Urodzony y Sławni wiernie nam mili uskarzał się nam Protopop Minski Michał Hainsky, imieniem swym y wszytkich Swiesszczennikow Soboru Minskiego, isz czasu niedawno przeszłego, niektorzi poddani nasi, Mieścianie Minscy, parafianie Cerkwi Narodzenia

Nayswiętszey Panny Maryei stoiącey na własnym gruncie naszym zbuntowawszysię, tész Cerkiew nieiakim Czerncom Schyzmatykom z Wilna, bez wolei y pozwolenia wielebnego Metropolita Kiiowskiego, y owssem na wzgardę urzędu iego podali, y inssych Mieszczan nassych, parafianow ich własnych, w protestathey o tem uczynionej mianowanych, od nich odwiedli, y do Cérkwie tym tam Schyzmatykom podaney przyłączeli; A mało natym mając, ieszcze odpowiedzi na zdrowia tak protopopa iako y inssych Swesszczennikow Soboru Minskiego czynią, niektorych biją y grabią. Przeto Roskazuiemy wier: w:, chcąc to miec koniecznie, aby scie tym buntownikom y czerncom w miescie Minskim będącem, więcey buntow stroic, dotąd, az o tych wyzey mianowanych uznanie dostateczne się stanie niedopuszczali. A dla ubezpieczenia zdrowia pomienionych Protopopa y Swiesszczennikow jego, tym Listem nassym zarucnym zakładamy winę pięć tysięcy kop Lithewskich na takowych swowolnych ktorzyby im dalsse przesskody y krzywdy czynic, odpowiedac y onych grabic się wazyli, tak, aby wier: w: na takowym kazdym gdy się wtym winien bydz pokaze, winę pomienjōną skazali. Inaczey nie czyniąc, z powinności swej, pod łaską Nassą. Dan w Jurgiewie dnia V Miesiąca Wrzesnia Roku panskiego MDCXII, panowania naszego polskiego XXV Szwedzkiego XIX Roku Sigismundus Rex (*Подлин.—Перать В. К. Лум.*).

47.

Видимус книги кгородских замьку гдрского менского.

Лета отнароженя сына божего тисеча шесть сот дванадцатого мца Ноябра первого дня.

Навраде кгородском взамку гдрском Менском передомною Миколаем Реку тем подстаростим менским постановившиися очевисто возныи воеводства Менского Давыд Григорович квит сознания своего кузаписаню докниг кгородских Менских подал писаныи втые слова: я Давыд Григорович возныи веводства менского сознаваю то тым моим квитом иж будучи мне

взятому от его мести пна гелпяша Мороховского Секретара Его кролевъ
 ское мести насправу нпжепомененую пно року теперешнего тисеча шест
 сот дванадцатого мца октября двадцат первого дня маючи я возныи
 присобе стороною людеи добрых двоих шляхтичов пна лна келпша апа
 на флерыяна Миколаевича был есми зпомененым .Его мплостю пном ге
 лпяшом мороховским Секретаром Его Королевское мести вратушу Его Кр:
 мести местком менском вкотором то ратушу нашедши усветлицы врад
 менский местский сегорочный зуполный седячи меновите панов Есифа
 фнапловича Василя Маслянку бурмистров Матфея Хомяновича Андрея
 Артемовича Шышку ранцов Григора Куришку пманула Костюковича
 лавников априных некоторых мещан старое рады нпнших немало по
 сполитого человека людеи покладал ппоказывал передними Его млесть
 пнаи Секретар примие возном птою стороною шляхтою лист Его Кр:
 мести доего мести пана Григора Терлецкого подстолего Ппиского вопта
 Менского пдоних панов бурмистров радец плавниковъ писаныи вкото
 ром то листе Его кр: млесть писат рачил розбазуючи абы людем свовол
 ным скупения пладцов пнаних будованясе церкви новых птакового пред
 севзятя занехат подвпною десети тисечей золотых заказали пзаборонили
 отом шырен меновите втом листе Его Кр: мести описано пдоложено ест
 а попоказанию ппопрочитанию того листу подавши тому владу Местскому
 Мпискому через мене возного птую сторону шляхту копею стого листу до
 мавялся Его млесть пнаи мороховский вжадал владу менского Абы затым ли
 стом Его кр: мести тым самым черньцом ново прибылым яко пвсми
 мещаном менским которые отдавних парафии своих зазбунтованем отор
 вавшисе пнехотечи быт послушни преложоных дховных своих властных.
 дотых черньцов ново прибылых братщниковъ своволне прилучившисе кгвал
 том кром ведомости позволения пблгословенства его мести отца Митропо
 лита тую новую церков тут вместе менском своим власным гршом пко
 штом немалым будуют заборонили пзаказали абы болшеи тое церкви не
 добудовывали доросправы подпеною суммы пизен вконстытуции соиме
 вои року тисеча шестсот деветого пподвпною втом листе Его Кр: мести
 десетма тисечей золотых описаною закоторым то показованем листу его
 Кр: мести пдомавянемъсе его мести пана Секретара врад местский мен

скии чинечи нато респонсѣ отказали тыми словы пж деи насес час на
 тот лист Его кр: мсти skutочного респонсу в м мстивыи Пие секретару
 учинит неможем стых причин пж Его мсти Пиа вонта менского тут
 уменску тепер цету Адотого под сес час пкром церквей маем што зсо
 бою чинити накоторыи такии отказ Его мсть пан Секретар помененым
 паном бурмистром рапцом плавником поведил так знат желисты Его Кр:
 мсти уважмостей пиве бурмистры улегком поваженю абовем недавно
 прошлых часов отуюж церков подаван был лист Его кр: мсти через от
 ца протопопу менского вынесеныи абы есте будованя тое новое цер
 кви заборонили Атепер тож ичерез мене Его кр: мсть повторе довас
 писат рачит розказуючи А в м нажадное писане нетолко погамованя та
 ких свовольных але преспонсу слушного учинит нехочете што все его
 мсть пан Секретар мною возным штою стороною шляхтою осветчил ко
 тогож то моего виженя слышениа я возным дал есми тот мой квит под
 моею печатю ипод печатми вышен менеое стороны шляхты кузаписаню
 докинг кгородских менских Писан уменску року мца идия вышъ мене
 ного: утого квиту возного печатей приписанных тры которыиже тот квит
 возного докинг кгородских менских ест записан счого псес видимус скинг
 подпечатю моею вradoвою велебному отцу Павлу домжирови Лютькови
 чу перомонахови игуменови стых апостол Петра и Павла Монастыра
 менского року шестсот тринадцатого мца генвара деветнадцатого дня
 ест выдан писан вменску скоррикговал скинггами Мартин Ошкеевич.
 (Подлин. — Печатъ герб. Подстаросты).

48.

Видымус скинг кгородских замьку гдрского менского

Лета отнароженя сына божего тисеча шестьсотъ дванадцатого мца
 сентебра осмьнадцатого дня.

Навраде кгородском замьку грскомъ менском передемною Миколоам ре
 кутем подстаростимъ менским постановившице очевисто возным грским
 воеводства менского Давыд грыгоровичъ квит свои докингъ кгородских

менских подпечатю своею подпечатями стороны шляхты натоъ
 час принемъ будущее признал втые слова писаны Я Давыд григоре
 вичъ возныи воеводства меньского сознаваю то тым моим квитом пжъ
 року тепер пдучого тисеча шестсот дванадцатого мца сентебра чотыр
 надцатого дня маючи я возныи присобе стороною людей добрых двух
 шляхтичовъ пна яна келпша апана флерпила миколаевича стою сторо
 ною шляхтою был есми зъего мистью отцом михаиломъ анискимъ про
 топоною меньским исовсими священниками собору меньского вратушу ме
 ста его кор мсти менского тамъже втомъ ратушу усветлицы судовои
 нашедши врад вес местскии меньскии сегорочныи зуполныи сидячыи
 априных ипниших зъстарое роды ипосполитого человека людей немало
 мешчан менских покладывали ипоказывали помененые Его милост отец
 протоппа менскии пвси священницы собору меньского передними ли
 сты два Его Кор Мсти доего мсти пана вонта пдовсех владу местъско
 го меньского старое иновое рады вкоторых его кор мсть водном писать
 рачить абы они врад новым Бунтовником пчернцом вместе меньскомъ
 Бунтовъ болшъ стронть недопущали подвпною петъма тисечми копъ гро
 шей литовскихъ авдругомъ листе Его кор мсть писать рачи рассказуючи
 абы одобра доцержки кузмодемьянское зъдавна належачие каторые мешча
 не менские мнжы себе занепотугою бывших священниковъ вътое церкви
 позабдрили инасебе стых добръ всякие пожитки досих часов оборочають
 справедливост учинили што все ширеп меновите натых листех его кор
 мсти описано идоложено есть Апопоказанью ипрочитаню тых листов
 вышъмененые особы духовные и копей стых листов его кор мсти через
 мене возного пстороны шляхты помененому владу местъскому сегороч
 ному домовалисе абысе заховавши водлугъ тых листов просказанья его
 кор мсти оным нато распонсь зараз учинили икгдысе врад местъскии
 зъсобою зъхиливши нато намавали Федор залетело мешчанни менскии там
 же натоъ час вратушу будучи допомененых священников рек тые сло
 ва фразка то еще тые листы королевские давши я пару чврвоных золо
 тых што усхочу то собе укороля выправлю ошто помененые священницы
 мною возным пстороною осветъчивши неменшъ передпомененым владом

местѣскимъ натога залетелого отакое зневаженіе маестату пнеушановане ли
 стов Его кор мласти обътежѣливѣ жаловалъ и домавлялсе абы такни своволникъ
 зато заразомъ водлуг выступѣку был каранъ, иижѣли нетолко абы его мелл
 скарати але ото слова ему жадного немовилл ииатые листы его кор мласти
 жадного респонсу имъ священникомъ неучинили только то мовилл пжѣ
 икромъ тых листов Его кор: мласти насес час маемъ што зъсобою чинити апо
 томъ помененыи отец протопопа подавши тому враду реестръ списаня всех
 тых мещан менскихъ которые тых чернѣцов новыхъ послушными суть
 ииую церковь новую своим коштомъ ииакладомъ будують товсе мною воз
 ным ииою староною шляхтою осветчившы спомененого ратуша зивщым
 прочъ зышли Апотомъ всемъже року тисеча шестьсотъ дванадцатомъ мца
 сентебра шестнадцатого псемнадцатого дня отъвышмененого отца прото
 попы меньского былъ есми взятымъ насправу иижеи помененую Икожѣ
 стою стороною шляхтою вышмененою паномъ яномъ Келпшомъ апаномъ
 Флерияномъ миколаевичомъ втот час кгда вжо люди сцеркве отъ на
 боженѣства выходили был есми упритворе церкви рожества Пречы
 стия богородицы вкоторой насес час чернѣцы ново до меньска прибылые
 службу божью отъправують тогожѣ дня шестнадцатого мца сентебра
 заоказыванемъ помененого отца протопопы стою стороною шляхтою
 виделъ есми стое церкви отънабоженѣства выходящихъ наиме михаила
 сладжа михаила маслянку матѣфея хомяновича данила одулца федора
 Залетелого артема пострыгача артема хобича ивана пашкевича ивана
 Лукошку андрея артемовича грыгоря прокоповича ивана якимовича Евъ
 хима Кушѣнера ивана кравца бычкова зятя, яна шафаронка, федора
 Белохвоста Юрью ляховича андрея Колодезѣского манупла Костюковича
 пиишихъ многихъ мещанъ менскихъ зъжонами которыхъ могло быт певне
 додвухсотъ человека апотомъ назавтрее дня семнадцатого мца сентебра
 стоюж стороною шляхтою вышъмененою был есми тут уместе меньскомъ
 натом местѣцу где теперъ новую церковь будуют тамже заоказыванемъ
 помененого отца протопопы стою стороною шляхтою видел есми ре
 меслниковъ теслевъ будуючихъ тую церковь новую накоторое местце
 иидерево бервеніе видел есми коими мещанскими везучое которыхъ то

што дерево возни кгда поменены отец протопопа пытал чыбы были тогды одинъ показалсе ивана пашкевича други михаила слижа третии андрея артимовича четверти ивана якимовича пяты матъфея Хомянови ча аиных поведали быти многих улесе отъмещанъ менских напомочь вывоженья того дерева посланых дотого итесал поведати то ижъ занакла домъ иплацою мещан розных местскихъ менских тую церковь новую будуи аnezачимъ иишнимъ што все мною возным итою стороною шлях тою светъчили потповедал атак я возным штом слышал ивидел то все на сес квити мои списавши кузаписанью докинг кгородскихъ менских подалъ ипризнал есми писан року мца идия звышъписаного утого квиту печати притысненыхъ тры которое тое очевдстое пустъное сознане во зного итотъ квити ест докинг кгородскихъ менскихъ записано псес виды мус скинг подпечатью моею велебному отъцу павлу домживови лютковичу перомонахови игуменови светых аностол петра ипавла монастыра менского ест выдан вроку тисеча шестсот трынадцатом мца февраля оо мого дня писан уменску Павел Ёсьман Писар Кгородскихъ менских Ско рияговаль скингами Мартин Ондкеевичъ (Подлин.— Печатъ серб. подста- рости).

49.

Живгимонт третии божю мастью король польскихъ великий княз литовскихъ русскихъ прусскихъ жомоитъскихъ Мазовецкихъ ифлянтскихъ Ашведскихъ кгородскихъ вандалскихъ дедичныхъ король, Ознаируемъ сим листом ишим иж дал нам того справу велебнымъ вбо же отец Ипатеи Потеп Митрополита Киевски ивсея руси же отец Со фронни велебнымъ архимандрита менскихъ монастыра вознесення гдня смертию зъсего света зышол зачим тот монастыр уподаванью ишом будущи додыспозыци ишое прышол Мы хотечи жебы втом мана стыры фала божая яко наидосконален вечнымъ часы отпраовалася за радою ипрозбою тогож Митрополита ииных панов рад иших великого Князства Литовского насение валиом натот час пры нас буду щих тот монастыр вознесення Хва вместе ишом Менском лежащии

и все што кольвекъ дотого монастыра здавна належало Кгрунтов лесов
 сеножатеи озер млынов млынщъ также теж споддаными такъ вместе
 Менском вменску яко и поселех осажоными спожитками и повинностями
 их также теж и всеми доходами которые здавна тотъ монастырь мевал
 и што потом откульвекъ пришло стым всем тот помененый монастырь
 монастырови виленскому светое троицы ведности зъкостелом римскимъ
 будучому тоестъ старшему и брати того монастыра въ дозор исправованье
 подаем зным соединяем и вечными часы монастырь менский и помененый
 монастырь виленский и теляем. Мае архимандрита виленский иже ихъ
 братья теперешние и напотом будучие спосродку себе дотого монастыра
 старшого и братю подават который старшыи поданыи от
 нас гдра и тот монастырь привилеи одержати и тот монастырь и посе
 сыю свою . . . брати мае
 справах духовных и воевых делех
 монастырских архимандрите Троецкого монастыра виленского подлегати
 повинен будет так ижебы тых двух монастырей виленского и Менского
 сполна и братья тых обудвух монасты
 рей за одну братю почитана была авсполне одному старшому тоестъ ар
 химандриту виленскому подлегали, который и монастырь менский так ся
 старати яко и виленский тоестъ жебы остатныи добрыи был и бра
 тья и житю законом порадыне были и такои личбе икуюбы доход того
 монастыра знести мог што еслибы хто и будучи от помененого монасты
 ра виленского поданыи от нас гдра привилеи на монастырь менский про
 спл так ии от монастыра виленского перед митрополита Киевского въ еди
 ности съкостелом римским будущего позваныи а . . . от него до нас ото сла
 ныи привилеи свои тратити и от того монастыра отпадати мае Амы са
 ми засебе и напотомков иших и наясненших королей полских и великих
 князей Литовских которые по насъ наступят илюбую того постановления
 и споражения Ишого Монастыра Менского вознесенского невзрушити вечны
 ми часы и нато дал есмо велебному Иосифу велямишу руцкому Епи
 скопови архимандритови виленскому также всеи во Хрестъ
 брати монастыра светое Троицы виленского сес нашъ листъ сподписом

руки Иное властное, ипечатию великого Князства Литовского запечата
ти рассказали Писанъ навалном Сепме варшавском
. тисеча шесть сот тринадцатого мца Марца тридцат первого
дня Sigismundus Rex (*Подлин. на пергаментъ.—Печатъ висагал В. К.
Лит.*).

50.

Żygmunt III zBozey łaski Krol Polski Wielkie Xze Litew
skie Ruskie Pruskie Żmoydzkie Mazowieckie Inflantskie, A
Szwedzki Gotski Wandalski Dziedziczny KROL
Sławetnym Burmistrzom Raycom Ławnikom y wszystkiemu po=
spolstwu Mieszczanom Nowogrodzkim Prawa Maydeburskiego
Poddanym naszym Wiernie nam milem łaskę naszą Krolewską.
Wiernie nam mili Oznajmujemy yż mając wiadomość że to
Miasto Nowogrodek ogniem Pan Bog nawiedził y w Popioł obro=
cił życząc pierwszey ozdoby temu Miastu, chcemy mieć aby
Wier: Wa; natymże mieyscu gdzie ypierwiey był Kramy
budowali zażywaiąc wszelakich pozytkow zdawna mie=
li do Skrzynki Mieskiej na Placach yskich abyscie się
iako nayprędzey podług moznosci y budowali nie smieiąc ni=
komu obcemu nad ludzie Prawa Mieskiego Placow Kramow
ogrodow Morgow Włok przedawać y niiakim sposobem zawodzić
tylko ludziom teyże Jurisditij gdyż zatem nie mało Placow Kra=
mow Morgow ogrodow Włok odeszło y powinność zginęła, o co
Instygatorowi naszemu Prawem czynic roskażemy pod vtraceniem
tego coby kto komu obcemu przedał y pod zakładem do Skar=
bu naszego Połtrzecią set złotych polskich, Wczem Vrodzonego
Mikołaiia Brolnickiego Skarbnego naszego W Xtwa Litew. Woy=
ta Nowogrodzkiego y VrządNIKow tameyszych Miesckich napo=
minamy y roskazuiemy aby tego postrzegali, zeznania takowych
spraw nietylko nie przyimuiąc, ale owszem ten list nasz do exe=

cutij przywodząc Zosobna aby zaden nie smiał dni Świętych według porządku Kościoła Powszechnego Katolickiego robot Handlow pod temże zakładem odprawować ynaczey dla łaski naszej nie czyniąc. Dan w Warszawie Dnia XVII Msca Maia Roku MDCXIII. Panowania Królestw naszych Polskiego XXVI A Szwedzkiego XX Roku Sigismundus Rex JAn Sokolinski Pisarz W. X. Litterewskiego (*Подлин.—Перать В. К. Лит.*).

51.

Выписе скинг Справ Кгородских замку Гдрского Менского.

Мета отнароженя сына Божего тисеча шест сотъ тринадцатого мца ноября двадцат первого дня

Навраде Грскомъ Кгородском взамку менском передомною Миколаем рекутемъ Подстаростимъ менским ставши очевисто возныи воеводства менского Ян себестыянович признал кузаписанью докинг кгородских менских Квит свои писаныи тыми словы, Я Ян себестыянович возныи воеводства Менского сознаваю то симъ Квитомъ моимъ яж року теперь идучого тисеча шест сотъ тринадцатого мца ноября двадцатого дня маючи я возныи присобе стороною двух шляхтичовъ пана Стефана Кгрохольского анна александра загацкого скоторою стороною шляхтою был есми взатыи отдуховных брацъства виленьского вмана стыру прицеркви светого Духа увильни мешкающих скоторими я возныи изсторною вышъмененою кгда есми пришел доманастыра светых апостол петра ипавла тутъ въменьску наагрунте ее мплости кнежны Овдотыи Друцкое Горское Маршалковое Его королевское млсти збудованого для поданя тымъ Духовнымъ виленьскимъ того манастыра водлугъ фундашу от ее млсти пани Маршалковое вроку теперешнемъ тисеча шестсотъ тринадцатомъ имъ даного пусуду головного трибунального признаного, тамже втомъ манастыру застал есми прицеркви отца Павла Еромонаха, которыйи натот часе прииел был докоторогомъ я возныи мовил яжъ тутъ пришел наподанье того манастыру особам

духовнымъ виленскимъ водлугъ фундушу еѣ мѣсти пани Маршалковое
имѣ даного, Пашто мнѣ отецъ Павелъ поведилъ же деи я отомъ самъ
ведаю ипритомъ былъ итотъ монастырь имѣ яко тымъ которымъ то
належитъ поступую ивовладзу ихъ подаю. Закоторимъ таковымъ добро
вольнымъ позволенемъ ипоступеньемъ ипробытности отца Павла тотъ
монастырь вмоцъ вдержанье успокоиное уживанье водлугъ фундушу
особомъ духовнымъ виленскимъ подалъ есми, которого поданья иувеза
нья мнѣ возному иихто неборонилъ, Атакъ явозыныи втои справе буду
чи штомъ слышалъ ивиделъ то все насемъ квити моемъ списавши под
печатью моею и под печатьми стороны вышѣмененое кузаписанью до
книгъ кгородскихъ меньскихъ далъ есми Писанъ року мѣца идия вышѣ
менованого Утого Квиту печатей ипритисненыхъ тры Которое очевистое
сознанье возного итотъ Квит его докнигъ городъскихъ Меньскихъ есть
записано скоторыхъ псесъ выпиис под печатью моею вradoвою осо
бамъ духовнымъ брацтва церковного виленьского есть выдан. Пи
санъ уМеньску. Павелъ Ёсьманъ Писаръ Кгородскии Мѣискии Скорикговал
скиигами Мартинъ Оишкеевдчъ (*Подлин.—Прил. негати Подстаросты*).

52.

Живгимонтъ Третий Божю мѣстю Королъ Польскии Великий Князь Литве
скии рускии прускии жомонтскии мазовецкии ифлинтскии Ашвед
скии кготскии вандалскии дедичныи Король

Ознаикуемъ симъ листомъ нашимъ всемъ вообщѣ икождому зособна
комубы то ведати належало, Были намъ чоломъ ивносили передъ Мае
стать нашу Плачѣливые прозбы свои Подданыи наши Буръмистры
радыцы Лавники ивсе посполство мещане места нашего Новгородъ
ского права Мандеборьского черезъ урожого Себестыяна Мартинио
вича, Ото штожь маючы они здавнаго часу одъпродѣковъ нашихъ
Королеи ихъ Мѣсти Польскихъ ивеликихъ Князеи Литовъскихъ межыныи
ми местаи увеликомъ Князтве Литовъскомъ итому встарожытѣности не
последнему месту Новгородскому наданое ипривильями утвержоное

право местъское Мандеборъское звольною Апеляцыею донасть Гдра пужн
 ваючи того права пвольностей тому праву служащихъ Подътое право
 Мандеборъское подлежали, иижили часть кузамъку довлдзы воеводъ
 ское ачасть до Митрополне апочастяхъ подыишыи Юрыздыции зре
 визии выняты были зачимъ аипорадокъ прыстонныи втомъ месте
 аип способное одъправованье подъводъ пинныхъ послугъ нашихъ
 грдскихъ бивати могъло, Иадто подъ сесь час военныи перъвен до
 ифлянт, апотомъ домоскъвы вонска наши черезъкольконадцат летъ
 тамъ переходечи инапрыставствахъ мешъкаючи довеликого убозъства
 ихъ привели, Наостатокъ черезъогонь здопущенья Божого погореньемъ
 будованья имаетьностей зубожали пзищели, азанедостаткомъ втом
 краю пущъ ипроодълегълость поръту нелацъно поратоватисе альбо допе
 ръшое целости поздобы прыити можетъ, Якожъ начоломъбитъе ихъ перъ
 вен сего недавно дали есмо имъ допевного часу вызъволение отъвся
 ихъ податъковъ такътежъ писати рассказали довелиможъного Теодора
 Скумина воеводы Новъгородъского, абы угленувши втые прыпадъки
 ихъ допоратованья звлдзы замъковое певныхъ рѣчен уступилъ Вчомъ
 Кгдысе вельможныи воевода Новгородски зинми знеслъ видечи велккии
 упадокъ ихъ угленувшии всамую слышъность подъданныхъ нашихъ ме
 щанъ тамошнихъ замъковыхъ зовсими ихъ прыналежностями зюрызды
 ции своее воеводъское въЮрыздыцию одъну доместъского права при
 лучилъ ивтелпалъ Анадъто кубольшому посплъку ипомноженью тогожъ
 места пожитъковъ певныхъ имъже уступилъ исправа своего дожы
 вотъного доправа местъского напжытокъ местъскии зрекълсе Иашто
 все иллет свои зшыръшымъ докладомъ далъ Которыи то ллетъ вельмо
 жного воеводы Новъгородъского менованые мещане Новгородские Пра
 ва Мандеборъского переднами положывши, Били намъ чоломъ абы есмо
 тотъ ллетъ воеводъскии воевсихъ пунъктахъ привплемъ нашимъ утверъ
 дили; Мы Гдръ взявъшы отаковыхъ прыпадъкахъ пзубоженю того ме
 ста певную ведомостъ зычечи перъшое оздобы помноженья правъ иснад
 неишого потребъ нашихъ пречипосполитое отъправованья нато есмо
 ласкаве позволили Атот ллетъ вельможного воеводы Новгородъского

докнигъ Канцелярии Нашое всеє листъ нашъ слово отъ слова упи
сати казали, которыхъ такъсе всеє маеть, Теодоръ Скумниъ Тышке
вичъ воевода Новгородскы Городеньскы Олitzскы Юрьборъскы
иНововольскы Староста, Ознамую симъ моимъ листомъ, ижъ запроз
бою Буръмистровъ Радецъ всеихъ мещанъ места Его Королевское
Мласти Новгородского воеводства моего местъское и замковое Юры
здыцыи, маючи тежъ взглядъ на свѣжыи упадокъ и знищенъе того ме
ста котороее стало здопущенья Божого в томъ року черезъ огонь такъ
ижъ немалъ большая часть того места Ратушъ Крамы и дома оздобнен
шыи погорели А до того подъсєсь часъ военныи черезъ кольконадцать
летъ перешъ и Флянтское а потомъ Московское Ебъспедыцыи часу тя
гнєнъи лежамъ и стацыамъ отъ жолънеровъ тоє место стиснено и зубо
жно, Неменьшъ овшемъ напыленъ уважаючи Наясненшого Короля
Его Мласти Пана Нашого милостивого до мене воеводы черезъ листъ свой
отвороныи писанъе проказанъе абымъ взглядомъ того упадку тому
месту иже погорельцомъ зъ стороны своеє у фолькговаршы иатотъ часъ
отъ платовъ звыклыхъ а для поправы и помноженья того места итымъ
для способненшого отъправованя подводъ и иныхъ послугъ Гдрскихъ и все
кого порадыку в томъ месте О юрыздыцыю замковую змещаны права
Мандеборъского зъгодиласє Штомъ я и самъ давно в томъ воеводствє
моемъ упатровал, ижъ кгдабы тоє место подъодною юрыздыцыєю и по
слушенъствомъ было в лепъшомъ порадыку и помноженью за помощьюъ Божєю
статьбы могло, А такъ одъдня и даты всемъ листє моемъ нижеи писа
ное, зрекаюсє уступую и заразъ з влады моеє воеводъское замковое
поддаю водну владзу Юрыздыцыю вправо и послушенъство до того же пра
ва местъского Мандеборъского места Новгородского до одного дзвонъ
ка в тєляю всеихъ мещанъ Его Королевское мласти замковыхъ в томъ
же месте новгородскомъ досєго часу особно въ юрыздыцыи замковой
подъприсудомъ и владыкою моею воеводскою будучыхъ Аменовите улцу
Ковальскую дуботольскую большыцкую и вленскую и где колвєк в томъ ме
сте и на и предъместью новгородскомъ мещъкающихъ а в одлє ревизыи
и в одлє давнего звычаю а до сєго часу до замку Новгородского належа

чыхъ мещанъ жадного знихъ подвладзою замъковою незоставуючы
 анивыимуючы Опроч самыхъ жыдовъ, которые водле звыклости нныхъ
 местъ вовладзы моеи воеводскои заставають, Але итам натоиже ули
 цы жыдовъскои яко пнапныхъ змещаны замъковыми здомами пляца
 ми огородами зволоками морькгами зъцынъшами зъпляцовъ огородовъ
 иморькговъ замъковыхъ зслужбами роботами реместными итолчными
 изовсими згола пвсякими повинностями, которыеколькокъ дотого часу
 стое юрздыцыи замъковое изместа дозамъку Новъгородского намене
 воеводу ипродъковъ моихъ здавна належали ичого стого всего незо
 ставуючы анивыимуючы такъ ижъкоторыи мещанции замъковыи досего
 часу штоколвекъ водлугъ ревизии также водле квитовъ моихъ ипрош
 лыхъ воеводъ иводле квитовъ наместниковъ альбо Економовъ моихъ
 иинъшихъ на себе держалъ товсе прыкождомъ вечье зоставать аонъ
 стымъ всемъ довлдзы послушенства прысуду владу местского належатц
 иводле реформациии владу местьского зоставати маеть, аповинностеп
 вжо жадныхъ анироботъ анитолокъ дозамъку отпраковать аицынъ
 шовъ аипколеды иволочебного мне имоим наместьникомъ иповинни
 будутъ давать вечными часы изгола я воевода собе исвоимъ сукъцесо
 ромъ ани наместьникомъ теперешьнимъ ипотомъ будущимъ до всихъ мещанъ
 замъковыхъ ихъ оселостей ани до посесыи пляцовъ морьговъ огоро
 довъ цынъшовъ знихъ прыходячыхъ . и доволокъ жадное владзы пры
 суду росказованья незоставую ани потомъ прывлащати маю ани мають
 Лечъ врад местьскии новъгородьскии теперешьние инапотомъ будущие
 вонть Бурмистры радцы плавники водле права ипорядку межы со
 бою звыклого мають ими владать ихъ радить иводле права месть
 ского мандеборского судить зними покколо ихъ способъ ипорядокъ
 спольныи кулацъиешои послуже гдрскои икулепъшому того места по
 множенью становить якозахочуть Надъто яжъ воевода указуючы боль
 шое доброволенство томужъ месту Новъгородьскому для тымъ лепъшо
 го ратуньку ипомноженья его побывателей внемъ мешъкаючыхъ ус
 тупую имъ доскрыики местское певныи доходъ мои воеводскии кото
 рыи водле давнее звыклости наацътецесоровъ моихъ инамене стого ме

ста приходилъ тоестъ Мыто воеводское торговое иподужное; которое передтымъ жыдомъ прознымъ особамъ арендовано было, якоже здавна не толко в том але и въ другихъ местех заховатъ ивыбирать звыкло, то онѣжъ Буръмистрове прадцы места новгородского доскрынѣи Местьское выбирать ато набрукъ наоправу места пнаиные потребности местьские оборочать иводле волн своее шафовать мають, Аясе гжостого торгового иподужного заразы отъсветого Марьтина свята римского блзко прышлого всем року шест сот трынадцотом вечные зрекаю але вжо посветом Марьтине блзком заразы назавѣтрее почавъшы они черезъ кого усхочуть тое торговое иподужное на себе выбирать мають аине того платити неповинѣи будутъ толко капъщизну ицынѣшы зволокъ вкажъдын гедъ мне воеводе альбо до Економа моего во дле перъшыхъ квнтов отдавати мають Анапотъвержене того всего штосе тутъ вышен поменило позволяю имъ старатисе уЕго Кр: Млсти пана нашего млстивого о головныхъ привилей, абы все то им на вечные часы трвало Инаго далом имъ мещаном новгородскимъ сѣсь мой листъ змоею печатю исподъписом власное руки моее Писанъ укотры року тисеча шестьсотъ трынадцатого мца октября двадцать второго дня утого листу подписъ руки вельможного воеводы Новгородского тыми словы Теодор Скуминъ Тишковича воевода Новгородский Староста Городеньский олвцкии юрборский инововольский власною рукою, Печать еѣо власная, Которыи то Листъ вписавшы Мы Гдръ затымъ уступленьемъ изреченьемъсе вельможного воеводы Новгородского дома ста юрыздыцыи замковое мещанъ ипожитков етого належачых зласки наше Гдръское то все штоколвек вышен в том листе вельможного воеводы Новгородского выражено доправа местьского Новгородского на вечность прилучаемъ втеляем иподвержаемъ хотечи то мети абы вжо заподаньемъ иприверненьемъ водлугъ листу вельможного воеводы новгородского через урожоного Ина дровичовъского Писара Кгородского Новгородского мещанъ замковых зѣихъ домами пляцами волоками огородами моркгами доПрава Мандеборского тые люди ипотомкове ихъ навси потомные часы того права ужывали судили ипослушество вся

кое доместа полинали, иподтымъ правом всяких порадковъ так яко запывильямн славное паметн королеи ихъ мисти продковъ наших пнашымн госпѣдарскимн досего часу мещане наши Новъгородскіе права Мандеборского ужывали понымсе судили, они такъже посполу ужывати иудитисе зволюю Апелляцією до нас Гдря мають, всякие по винности подводы податъки поборы ровно зими отпраовати платити будуть, вчомъ врадъ замковыи теперешънии инапотом будучи ниякое переказы затрудненъя ивступованъя чынити немаеть идожадных повинностей своих передтымъ звыклых прымушати nebude, Зверхность право владзу вонта тамошънего которого Мы гдръ падаем во всемъ вцале заховуемъ, При которомъ наданью ипрылученью до права пюрыздыцыи местъское тых подданныхъ нашихъ Замъковыхъ зъихъ пляцми домами волоками моръкгами Мы гдръ мещанъ нашихъ новгородскихъ права мандеборского цале ненарушене тепер инапотомные часы заховуемъ изаховати обещуем водлугъ листу преречоного воеводы новгородского штобысе справом посполитымъ зъгажало заховуючы наше пречыпосполтое права вцелости своей, Ипато дали есмо поменинымъ мещаном нашим новгородскимъ права Мандеборского сесь нашъ листъ Прывилеп сподписом руки наше докоторого ипечать нашу великого князства литовского прывесити есмо рассказали, Писанъ уваршаве насопме вальномъ Лета отнароженя сына божого тисеча шестьсот трынадцатого Мца декабра Пятого дня Sigismundus Rex Евстафии волович Проб: Троц: Писар Преферендаръ (*Подлин. на пергаментъ.*—*Печатъ вислая В. К. Лит.*).

53.

Januss Radziwill Xiąze z Bierz na Dubinkach, Slucku, i Kopylu, Podczassy W. X. L. Borysowski etc Starosta.
Oznaimuiemy izesmy pozwolili Czernicom Zakonu Relligiei Greckiei przy Cerkwi narodzenia Panny Mariei, na gruncie naszym w Minsku zbudowanei miesskać. Ktore pod rządem i zupełnym

posłuszeństwem Duchownego swego posłuszeństwa Patriarchy Constantynopolskiego, według zakonu Greckiego zachowani być, i we wszelakich potrzebach tej Cerkwi należących, namowę z mie szczany naszymi Mieńskiemі czynić mają. Naco dalismy pomie nionym Czernicom ten nass list Spieczęcią i spodpisem ręki na ssei. Dan w Słucku D. 24 Januاری Ro: 1614 Ręką swą List ten Jego X. M. pana Brata mego w Bodze zmarłego, iako opie kun stwierdzam Krzysztoff Radziwił ręką swą w Dubinkach 1620 Febr: 17 (*Подлин.— Прил. негать Кн. Януша Радзивила*)

54.

Выписе скинг Справ земских Воеводства Меньского

Лета отнароженя сына Божего тисеча шест сот шеснадцатого Мца Генвара девятого дня

Нарокох Судовых земьских Минских, Отрех Кролех святе Римскомъ при палых псудовне вмишку отпрапованых, перед Нами Григоремъ Макарови чем Судею, Мартином Володковичом подсудьком, а Стефаном Гладким пи саромъ, враниками судовыми земскими воеводства Менского, постановив шее очевидно возным воеводства Менского Давыд Григоревич признал квит свои писаныи втые слова, Я Давыд Григоревичъ возным Гдрским повету Минского, Сознаваю то сим моим Квитом пжъ в року тепершнем тисеча шест сот шеснадцотом Мца Генвара девятого дня, маючи я сто роною двухъ шляхтичов Пна яна Миколаевича, Анна Станислава Стани славовича ходил есми до врану ратушного местского Минского зотцемъ афанасием Пакостою выездчимъ пнастоителем монастырей Минских, ко торым пришедши Наратуш мовил до Бурмистров местце рочных дозверие ня их зъярмарьку торунского держачых втые слова, Ласкавыи Пане вра де дошла ме ведомост пж некоторые мещане здешние спобожности куфале Божои неколись учинили были Наопатрене Церкви Соборное взамку стоя чое вшпитали противко нему лежачого складанку немалую, и братство под тытулом Соборное церкви замковое заложили Нашто и привилей отщасли

ве нам Пануючого Короля Его Млсти теперешнего жыггимонта тре
тего поддатою року деветдесят второго мца Сентебра одиннадцатого
дня одержали, же имъ волю чотырыкрат мед затую складанку наку
пившы, безжадне Капшызыны дороку сытити истого меду воскъ нацер
ковъ соборную отдават, Азызыску медового церковъ шшпнтал опатро
ват, пбакалара для науки малых деток ховат, нашто привилен са
мын читал, зъчого всего як бачу ничого незостало пбратства того уже
здавна неслыхат, Вчом жебымсе немыслилъ, пытам в мсть, яко справцов
исторожов всего места здешнего, Еслиже ест еще тое меновите брат
ство тут вместе в мсти, где ест нхто имъ ест, нашто Панове Бур
мистрове, через пана Миколая Олшевского Лентвопта втые слова от
поведпи, нж деп вправде тое братство было нвсе водлугъ привилею
Кр: Его Мти, вдоме братском подле кузмы ндемяна отправовалося,
леч тепер зарознищамн оное уже устало, нгде тепер естъ, Альбо хто
им естъ неведеам Атак я вознын штом слышал, порадие насес Кент
списавшы дадем Его Отцу Афанасию, под печатю моею нподпечатмн
Стороны шляхты примне былон, Писан року мца ндня звышменового,
Утого квнту печатен притисненых три, Которое очевистое сознание
нквит его докниг земских Минских естъ уписан, Скоторых насес вы
пис подпечатмн нашымн владовымн Отцу Офанасию Пакосте ест вы
дан Писан уМинску Стефан Гладкий Писар Петр Прыбытек скоры
вговал (*Подлин.—Прил. депъ герб. печати*).

55.

Жыггимонт третин Божю милостю Корол Польский Великий Князь
Литвский Русский Прусский Жомойтский Мазовецкий Пфлянтский
Ашведский Кгодский Вандальский дедичный Король
Ознаймуемъ сймъ листомъ нашим всем комубы то ведати належало
иннешимъ пнапотом будучим, Пжъ ' покладано переднамн пменемъ
Старшого Манастира вознесенского зъ Менска честного отца Афанасия
Пакосты потвсее брати законное черныцовъ Манастира того релии на

боженьства греческого листы розные короля Его Млсти Светобливое
 памети жыггимонта перъвшого въкоторых то описано ест ижъ люди
 церковные Пгумена вознесенского немают зъмещаны нашими Менски
 ми подводъ давати ниикоторых тяжаров местных зини нимати але
 их мает пгумен тамошнии заведывати, розказуючы исправцомъ неко
 торымъ менскимъ абы их оттаковых крывд хтобы им втомъ чини
 ти мел боронили, такъже иБурмистромъ менскимъ ивсемъ мещаномъ,
 еслибы тые люди наземлях церковных мешкали, аместских земель ани
 огородовъ подсобою немели, абы их зремесла испродажи итеж скупец
 тва отъобыстия ихъ зъсобою въподводы ивплаты местные датва не
 вътегали, Прытомъ абы имытникъ жадного мыта отподданных монастыр
 ских наторгу отих продажных речей небралъ, ивоитъ Менский, жебы
 мещаномъ Манастирскимъ въторговали всякой стравои прेमесной пере
 казы нечынли, ивъторгу их зъганяти недопушал. Наостатокъ поклада
 но было квиты поборовые, водлуг которых особно завъяды Архиман
 дрытове зъдавна сподданных своихъ понъ самъ преречонны отецъ Па
 коста застаршенства своего побор допоборцов местных отдавал яко то
 шырен вътых Листех Короля Его Млсти ивътых квитях поборовых опи
 сано идоложено ест. Зачымъ хотечы преречонны отецъ Афанасии Па
 коста абы тая волность навси прышлые потомные часы тому Архиман
 дритству вознесенскому людем всем того Манастира церковнымъ въца
 ле зостояла ивовсем захована была бил нам Гдру чоломъ, абы есмо то
 все чтосе одноколвекъ волностей вышен поменило, которыесе втых помене
 ных листех шырен описують, и листом привилем нашим утвердили
 Которую прозбу бачечы мы Гдр: быт слушную ласкавесмо нато по
 зволншы тые звышъ преречонны листы короля Его Млсти жыггимонта
 першого ивси вних звышъ описаные волности, которые втых листех
 Архимандрытству тамошнему наданы суть ивсемъ листе нашимъ звер
 хусе описали, преречоному архимандрытству вознесенскому, людемъ
 подданым всем церковным навси потомные вечные часы сим листом
 привилемъ нашим утвержаемъ пумоцинемъ. Которых они такъ якосе
 вышен поменило вовсех пунктах водлуг тых старых листовъ короля

Его Млсти жыгдмонта перъвшого заживати мають. Аврад места наше го менского жадного им втом злезправья чынтти немаєть, пмещане их зъсобою втегат надтые их волности въжадные тежары небудуть мочы вечнымп часы. Пнато есмо дали преречоному Архимандрытству вознесенскому сес нашъ листъ споднисомъ руки наше Гдрское, до которого ппечат великого князства Литовского привесити розказали есмо. Писан уваршаве Лета Божъего нароженья тисеча шест сот шест надцатого мца генвара трытцатого дня. Sigismundus Rex Янушъ скумниъ Тишкевичъ Писаръ (*Подлин. на пергаментъ. — Печатъ висягал В. К. Лит.*).

56.

Zygmunt III z Bozey łaski Krol Polski Wielkie Xiąze Litt
Ruskie Pruskie Zmuydzkie Mazowieckie Inflandzkie A Szwed
ski Gott Wandalski Dziedziczny Krol

Vrodzonemu Sewerynowi Snowskiemu, Wier nam. milemu łaskę naszą Krolewską Vrodzony W. nam miły mamy te wiadomosc yz Bractwo od nas Cerkwi Soborney Minskiey nadane Wzam ku naszym Minskim Będące dla niektorych przyczyn Vstalo tak ze iuz ani Bractwa samego ktore sie dla pomnozenia dostatkow do cHwaly Bozey sluzących postanowilo bylo nimasz y Młyn ktory byl dla opatrzenia ludzi Vbogich Wszpitalu tamecznym będących nadany y dom Bracki nie naszpitalne Vbogie ludzie, ale niektore prywatne osoby na swe własne pozytki obracaia. Czego abysmy doskonalszą Wiadomosc mieli, zsylamy tam W T. ktoremu zlecamy to yroskazuiemy abys do Minska zia chawszy o tem dostateczną Inquisitią Vczynił, iesli iuz to tam Bractwo Vstalo y sktorey przyczyny y Młyn ten y dom Brac ki kto y iakim pretextem Prawa trzyma y iesli iakie opatrzenie stamtąd Vbostwo tameczne miewa. Czego wszytkiego gdy W T. dostateczną Inquisitią Vczynisz niezaniechasz Nam o tem dac

spieszney wiadomości według wiary swej nam powinney y dla
laski naszej Pisan w Warszawie dnia XX Mca Lutego Roku
Panskiego MDCXVI. Panowania Krolestw naszych Polskiego
XXVIII Aszwedskiego XXIII Roku. Sigismundus Rex Janusz
Skumin Tyszkiewicz Pisarz (*Подлин.—Прил. меміал негашь В. Б. Лит.*)

57.

Живгимонт третии Божю млстью король польскни Великни князь Литв
скни Рускни, Прускни, жомонтъскни, Мазовецъкни, Пфлянтъскни,
Ашведъскни, Кготскни, Ванъдальскни, дедичнии Король
Ознаируемъ сѣм Листом нашим, всѣмъ кому бы того ведати належало,
нинешним пнапотомъ будучимъ, Ижъ покладано перед Нами именем
Старшого монастыра Возънесенскаго зъменска честного отца Афанасия
Пакосты и отъ всее братии законное пинокъ монастыра того тамъ на
боженства Греческого Лист короля Его млсти светое памети Александра
потвержающии данниу королевое Ее млсти, светоблнвое памети Олены,
наволности Игуменом, и всѣм подданым розныи служащии, и прошоно и ме
нем их же, абы есмо его во всемъ прымоцы зоставившы и ствердившы,
въсее лист привилей наш въписат розказал, которыи слово от слова
таксе въ себе маєт. Александер божю млстю корол Полскни, великни
Княз Литвскни, рускни прускни, жомонтскни и иных Чынимъ знаменито
кожному кому будет потреба того ведати штожъ били нам чѣлом игу
мен Иона изъbrateю зъменска, зъма монастыра отсветого вознесеня, штожъ
бы есмо листом нашим утвердил данниу Королевое ее мл олены, по
тому как она дала тростенецъ въ своемъ ободѣ будучии совѣм на
все, и въ Евангеліе уписала и данниу Гаврыла грынькова сына озарыча,
при том же Тростенцы поспол, почон от города отменска до шеметовское
границы дочорное грязи, и штобъ втые людцы ни хто не въступался
одно Игумен и къ монастыру ни хто сурадов наших дела никакого не
мель и складов медовых ни якою пошлиною мытникъ чоповых, и малыны
млыновых, и капъщызны и подданных монастырских, ни их речей продаж

ных необклада и небрал вечно пвсуде иичым их иихто иетяжбл
 опрочен Игумена, потому него самого опрочен нас Гдра, имы начо
 любите его все позволяли путвердили Ему самому Поне избратею ипо
 их будущим вечно. Анатвердост того ипечат нашу велели есмо при
 ложит късему нашему листу. Писан увили сем тысяч десятого марта
 сего Иидыкта дванадцатого, Утого листу печат Его Королевское масти.
 Атакъ Мы Гдр видечы быт реч слушную, ласкаве есмо натую прозбу
 их позволившы, снм листом привилемъ нашимъ во всех пуньктах данн
 ну иволности вълнесте звыш помененом Его Кр: Млти свтое памети
 Александра описаные, ствержаем, ивечными часы монастыра вознесен
 ского теперешнем инапотом будущим Игуменом надаем пумоцинемъ.
 Анатвердостъ того исеи лист наш преречоному Игуменству монастыра
 вознесенского сподписом руки иное гдрское дали есмо, до которого ипе
 чат ишу великого Князства Литвского привесит рассказали есмо. Пи
 санъ уваршаве Лета Божего Цароженя тисеча шестсотъ шестнадца
 того мца Июня двадцат осмого дня. Sigismundus Rex Янушъ ску
 мниъ Тишкевичъ Писар вел Кнз Лит (*Подлин. на пергаментъ. — Пе
 гать вислая В. К. Лит.*).

58.

Видымус скингъ кгородских замку Грского Менъского

Лета отнароженъя сына Божого тисеча пятсотъ семьдесятъ шостого
 мца мая девятого дня.

Навраде гдрском передомною миколаем Баньковъским подстаростимъ
 менъским жаловал Поповедал Цан Иванъ Ивановичъ Бака дворениъ
 грский подавца монастыра менского вознесения Хрыстова на его мсть
 Князя петра горского отомъ Штожъ деп онъ року теперешнего семь
 десят шостого мца Мая датою верху помененою наехавши мощно
 Кгвалтом самъ особою своею зъслугами Бояры пзынъшими многими
 помочниками своими, насело прозываемое трестенецъ наданое натот мо

настыр вознесенский откоролевое ее мести пвелкое Кнегини Литовское
 Александровое небощцы олены людеи монастырскихъ оногo села слу
 жобъ шест тоест нацма антипа пвана аПузка вогриневичовъ моцъ
 ковичов служба марка алекъсея левонovichа зъсыими служба лещука
 терешъковича стыми служба, оростей пвана павлюка зенковичов служ
 ба максима анъдреевича служба, микиту марковича степана грывеви
 ча аортюха Федоровича служба зъкгрунтъ того села монастырского
 верху помененым хоромамъ гъде тые люди вътомъ селе живутъ,
 зъстатъкомъ пзовсею маетностью ихъ на себе забралъ пкудвору имену
 своему лошыцкому привернулъ аего зъспокойного держанья пужива
 нья выбилъ которого деи села спокойного держанья тростенецкого
 кутому монастыру вознесенскому наданого яко предкове его зъдавна
 отколкодесят такъ понъ сам заласкою идатою Его Кор: мести светое
 аславное памети небощца Жыкгимонта Августа отколконадцати лет
 въспокойномъ держанью пуживаню завъжды ажъ досего часу былъ, пна
 опытанье Князя Петра горского для которе бы онъ причины тые лю
 ди монастырские у него отнял пего зспокойного держанья пуживанья
 выбилъ просил мене Панъ Иванъ Бака овозного я ему нато зураду
 прыдал возного поветового щасного кашу который тамъ бывъши при
 шедши перед мене наврад сегожъ дня мца мая девятого дня очеви
 стое сознанье свое докнигъ Кгородскихъ удедал тыми словы пжъ Кгды
 деи онъ возныи запосланемъ моимъ вравовымъ въдворе его мести
 Князя Петра горского дня иннешънего влошицы был тогды кнегиня
 ее мсть сама горская поведила ему возному же деи Малжонъка моего
 Князя Петра горского тут удворе натот час нет, атые люди мона
 стырские вознесения Хрыстова окоторые се упоминаеть Панъ Иванъ
 Бака тые деи Княз малжонок мой взял пдержитъ яко свое которая
 жалоба оповеданья пана Ивана Баки псознание возного ест докнигъ за
 писано, псес видымус скингъ вжо застароства вельможного его мести
 пана миколая зеновича Братошнина старосты менъского чечерского про
 поского подпечатю моею мене миколая рекутя подстаростего мен
 ского азаписарства Его Мести пана гелняша гурпина вроку теперешъ

нем тисеча шест сот шестнадцатом мѣца июля трынадцатого дня еи
мласти Кнегини Федоровои горскои псыну ее Мласти ест выданъ Писанъ
уменьску Гелнашъ Гурынъ Писар Кгород. Менскии Скорыкговаль скии
гами Вицкии (*Подлин.—Прил. негать Минс. Подстаросты*).

59.

Zygmunt III z Bozey Łaski Krol Polski Wielgie Xże Litewskie
Ruskie Pruskie Zmudzkie Mazowieckie Inflantskie A Szwe=
dski Gotski Wandal: Dziedziczny Krol.
Vrodzonemu Mikołaiowi Zienowiczowi Staroscie nassemu Minskie=
mu Czeczerskiemu y Propoyskiemu Wier: nam milemu Łaskę
naszę Krolewską Vrodzony wier: nam miły: Doniesiono nam skar=
gę imiēniem wielebnego w Bodze Oyca Ofanasia Pakosty Starssego
Monasterow Minskich Jż Wier: twa mimo prawo ich od Świętey
Pamieci Krolow Jch Msci Polskich y wielgich Xiążąth Litew=
skich Przodkow nassych na Kapsczyznę do Manastyra Woznie=
sienskiego Minskiego nadane y od nas potwierdzone, sam przez
się y Przez Podstaroscię swego Minskiego w wybieraniu tey
Capsczyzny od poddanych Manastyrskich, y w posesy dawney
tych podatkow przesskodę czyniss y czynic Kazess, ku sskodzie
Manastyra wzwyss mianowanego,: Chcemy tedy miec y wier.
twey roskazuiemy zebys Wier: twa tak sam przez się iako y
przez podstaroscię swego wpomienionych podatkach manastyro=
wi Wozniesienskiemu Minskiemu należących starssym Manastyr=
skim przesskody zadney nieczynił y czynic nie kazał y owssem
przy prawie ich dawnem spokojnie zachował, Inaczey nieczyniąc
dla łaski nassey y spowinnosci swey. Pisan w Warssawie dnia
piątego Msca Oktobra Roku Panskiego MDCXVI Panowania
Krolewstw nassych Polskiego XXIX Szwedzkiego XXIII Sigi=
smundus Rex Jan Sokolinski Pissarz W. Xtwa Litewskiego
(*Подлин.—Прил. меншая негать В. К. Лит.*).

Zygmunt III z Bozey Łaski Krol Polski Wielgie Xże Litewskie Ruskie Pruskie Zmudzkie Mazowieckie Inflantskie A Szwedski Gotski Wandalski dziedziczny Krol.

Vrodzonemu Janussowi Bychowcowi Woytowi, Burmistrom, Raycom y Ławnikom starey y nowey Rady, y wssytkiemu pospolstwu miasta naszego minskiego Łaskę naszą Krolewską. Vrodzony y sławetni Wier: nam mili. Mamy tę wiadomosc że często kroc Duchowni w Uniei podwładzą y Regimentem Wielebnego Oyca Metropolity będące urąganie, uciski, odpowiedzi spochwałkami na zdrowie, y nachodzenia zoreżem gwałtownie na Cmentarz y na budowania Cerkiewne odpospolstwa pod sprawą Wassą będącego za otuchą niekarnosci, y owssem iakoby zaroskazaniem wassym ponossą. Za którą otuchą aby kiedy y do rozlania Krwie (na co się iuż było y zanosło) nie przyssło, Vmyslilismy na wzięcie wiadomosci doskonalszey o buntownikach do was zesłać Inquisitorow nassych Jakoss zsyłamy y naznaczamy Wielmożnych Krzysstopha Słusskę Woiewodę Wendenskiego y Piotra Tysskiewicza Łohoyskiego Kasstelana Minskiego, dawssy im moc zupełną kazdemu zosobna na wywiadowanie się dostatecznie o buntownikach. O czymbyście wiedząc za przybyciem Ktoregokolwiek z Inquisitorow na czas od nich naznaczony bez odwłocznie onym inquirować dopuscili y sami pod sumnieniem Buntownikow sposrzodku siebie in secreto gdy was pytać będą oznajmili y wytkneli, y do roskazania naszego skutecznego takowych w więzieniu zatrzymali y maiętnosci ich rosprossywac nikomu niedopuszczali pod łaską naszą. Pisan w Warssawie dnia V mca Octobra Roku Panskiego MDCXVI Panowania Krolestw nassych Polskiego XXIX Szwedskiego XXIII. Sigismundus Rex Jan Sokolinski Pisarz W. X. Litt. (Подлин. — Прил. меншая перать В. К. Дум.).

61.

Выписе скийг справ ратуша Места Его Кор: Милости Милоска
Лета отнарожения Сна Божого тисеча шест сот шестнадцатого Мца
Декабра двадцат девятого дня.

Передомною Янушом Быховцом воитом места Его Кор: Млсти Менско
го Пацове урядники сегопочные местские Бурмистръ иранцы плавники
покладали лист Его Кор: Млсти Пана Нашого млстивого Просечи абы до
книг Местских былъ уписан Котории уписати есмо велель и слово отсло
ва таксе всебе мает Жикгимонтъ третии Божю Милостю Король Пол
ский Великий Князь Литовский руский Пруский Жомойтский Мазовецкий
пфлянтский и Королевства Шведского приближнии дедич Король Плебану
Нашому менскому Кизю Миколаю морису дали нам того ведомост Бурми
стры радцы и всеи мещане места нашего тамошнего Менского которые
ест вери и закону Греческого иже деп ты будучи тамъ у Менску Плеба
ном умыслил и стараеся ото абы они люди руские закону греческо
го Свята римские водле нового Календару заприневоленем от тебе обы
ходили и светили Которим людям руским знемалым ображенем сумне
ния их таковыи выступъ против закону своего мелбысе показат шtbody
мусело быт звелким замешанем и незгодою меж иими Ибили нам чо
ломъ Абыхмо тебе плебане Менский сим листомъ Нашим наупоменули
Аиже мы Господар заховавши покой в панстве нашем кром всякого нару
шения вер меж и кождыми людьми поддаными Нашими розно веруючи
ми и нехотечи иного Иияким Приневоленствомъ куотстущению вери их
звыклое примушат тебе Плебане Менский симъ листом нашим в том напо
минаем и приказуем шtbody еси тому умыслу и предсезятю своему давши
покой оных мещанъ наших Менских людей руских которые ест за
кону греческого от вери их и некоторыми причинами и неволенствы не
отводилъ и не примушалъ и никакого утиснения куобыходу Свят водле но
вого Календару чинити им несмел постерагаючи того шtbody им за
таковым твоим розрухом и причинами внарушению закону их розытя
зместа тамошнего не стало Вчомбы скарбу нашему в не подымованию ста

цьями пословъ пгонцовъ наших гдрских пзаграничных Московских
 ивнеполненоу съних пиших многих повинностей немалая шкода ста
 тибысе мела конечно абыс иначеп сего розказаня нашего чинити
 пдомышлятися вречи вышреченной неважнлѣсе штобы они повторе ото
 натебе нам Господару докуки пнабеганя жалобами своими причины чи
 нити немели Писан уВидли лета Божого нароченя тисеча пят сот
 осмѣдсят девятого Мца Июля двадцат осмого дня Утого листу печат
 Его Кор: Мл: Велького Князтва Литовского пподписе руки Гдарское ты
 ми словы Sigismundus Rex коториж тот лист докингъ ратуша мен
 ского Ест вписаныи псес выписе скийг подпечатю мескою Мещаном ме
 ста Минского релли греческое естъ выдан Писан уМинску. Иван Яки
 мович писар Меский Менский (Подлин.— Прил. печать города минска)

62.

Выписе Скийг Кродских Замку Гдръского Мѣнского.

Лета отнароженя Сына Божого тисеча шест сот семънадцатого мца
 Февраля семънадъцатого дня.

Навраде кгородском взамку гдръском Мѣнском передомною миколаем
 рекутем Подстаростим Минским, оповедал пжаловал велебныи вбозе
 отецъ Гедeonъ настоятел монастыра Мѣнского светых Апостол Петра
 пПавла релли старожитное греческое послушенства светешного Патри
 архи Константинопольского отом, Пжъ деп Законницы Которые менуются
 быт релли греческое прицеркви заложеня стых Безеребренник Козмы
 пдемяна вмѣсте минском мешкаючипе, вунни Скостелом римским буду
 чие, Наступуючи нам людем духовным псвѣтским, Которые привѣре
 светом Кафоллической церкви восточное непорушие стоим пвпослушен
 стве звыклого своего пастыра светешного Патриархи Константинопол
 ского потнего поданых Епископов естесмы, розные трудности ппрена
 габаня чинет, неогледаючипе пауфалы сепмовые, Которыми Его Кр:
 Мать Пан наш млстивыи веспол пзихъ Млстями Паны сенаторы п
 всеми станы насемъ зъгромаженными вароват то рачыл, Абы они тым

которые знии переставити нехочуть жадное опъпрессии нечинили, Мимо то все помененые законницы взрушаючи покои посполитыи чиничи розрухи вместе посылают умыслные выростковъ ихлопят школы своее розказуючи им детей так наряду шляхетского яко иместских которые вшколе прицеркви светых Апостол петра и Павла нагрунтех их Млсти панов шляхты фундованое учатся перепмват ним деспекъты побел жения розным способом задават чинит, Которые чиничи десят розказанию черныцов уставичие покою хлопятмъ школы нашее недают иперемуючи поулицах бьютъ мърдуют окрывавляют, Адругих дошко лы своее кузмодемьянское водят априсобе бити кажутъ, анадто отпове ди пофалки чинят так нанасъ Законников яко Бакаларовъ ихлопят притой церкви мешкающих, префалаячиис вшеляким способом их самых деспектоват, якож вроку теперешнем шест сот семнадцатомъ мца Фе вряля шестнадцатого дня отец деисей Хмелицкий, имиколаи новак бакалары школы Кузмодемьянское выправили Кгабрцеля велкевича слу гу монастырского, апринем выростков кузму ивановича Кухара, васка Якимовича Кесима ахлопят детей дошлку десят зышколы своее, дав шы им Хоронкевку, пзаправуючи дорозрухов пдозвад, Которые завла сным розказанем ипосланем помененых черныцовъ бакаларов своих где колвек которого хлопъца зышколы нашее Потрафилл, билл, мордова ли, Анадто обачивши детей шляхетских яко иместских школы брат ское которые яко дети малые ипочом неведаючи шли улицею добро волюю мимо дом Паии васплевое Бобурчиное додесятка хлопят, там же тот велкевич сам особою своею ипринем выростки ихлопята зыки ями пзнасеками скаменемъ нападши помененых детей школьных вре яяцыи возного имени описаных, билл, мордовали, покрутие паствечи ся надими мало насмерть непозабяли откоторых заледве поутекали, Адругихъ которые немогли утечы аж якне люди обчие незнаемые ко торыесе втоть час пригодили отратовали, Еднак тот велкевич звыро стками ихлопаты принем будучыми отповед ипофалку учинил, мовечы, если дец теперь отнас увошъли анишим часом незбудете, имуспте быт вруках наших, Ипросилъ помененый отец Гедеонъ, абы тое оповедание

его докинг было записано, Апотом сегож року тисеча шестсот семнадцатого мца февраля двадцат четвертого дня, передомноюжъ Подстаростим ставшы очевисто возныи воеводства Минского Давыдъ григоревич кузаписаню докинг кгородских минских признал квит свои подпечатю своею иподпечатми стороны шляхты втом квите менованое, втые слова писаныи, Я Давыд григоревич возныи Гдрьский воеводства минского, сознаваю то сям Квитом моим, иж року тепер идучого тисеча шест сот семнадцатого мца февраля деветнадъцатого дня, будучи мне взятому от гдна отца Гедсона Настоятеля Монастыра светых Апостол Петра иПавла насправу нижеи писаную, Атакъ я возныи маючи при себе стороною двоих шляхтичовъ, Пана Флеряна Павловича, апана Яна матеевича закозованем помененного законника видел есми хлопят идетен которые ушколе рускои при том монастыри помененом будучои учатся, збитых пзмордованных, аменовите наФедору Фомичу рану наруце правои битую синевую, и уголове надвиском каменем пробито, На якубу александровичу натвари побито пошарпано покрывавлено, Павлану Петровичу хрибет вес збитыи спухлыи, прuka левая шкодливе пербитая же ипалцами двема невѣдати если будет владать, наиску василевичу такъже раны синевые, ахлопъца Пана Ивана павловского, Юрка Ивановича видил есми упостелци лежачого, окрутне збитого, уголове Каменем пробитая рана шкодливая, ихрибет вес сии Кипми збит, скоторого збитя неведати если будет живъ, ииных хлопят гришъ ка ивановича, Петра илича, василя федоровича, федора Ивана Зубрицкого, василя григоровича, андрея стефановича, Яна Миколаевича ииных немало, видил збитых ипотвари пошарпанных ипокрывавленных, меновали тое збите себе быт виевниности их сталое зросказани ипо слани чериъцовъ Козмодемьянских отгабрнеля велкевича Выростковъ Кузмы ивановича кухара иваска кесима потхлопят школы Кузмодемьянское очом ширеп иапротестацыи описано ест, што все мною возным осветчили, Атак я возныи штом видел ислышал то все подостатку насес Квит мой списавшы подпечатю моею иподпечатми стороны шляхты кузаписаню докинг Кгородских Минских дал есми, Ипсан року

месеца пднѣ звыш писаного, Утого Квнту печатен притисненых три .
 Которое оповедане почевистое сознание возного докниг Кгородских мни
 ских ест записано, Скоторых псес выписе Книгг подпечатю моею вра
 довою вбозѣ велебному Гдну отцу Гедеону настоятелю монастыра мни
 ского светых Апостол Петра и Павла ест выданъ Писанъ у Мѣнску
 Гелпашъ гуринъ Писар Кгородских Менских Скорыковалъ книгамн
 Вицѣни (Подлин.— Прил. негати Минс. Подстаросты).

63.

Zygmunt III z Bozey łaski Krol Polski Wielkie Xze Litt
 Ruskie Prus. Mazowiec. Zmud: Inflant. etc ASzwedski Got.
 Vandal. dziedziczny Krol.

Oznaymuiemy tym listem naszym iz zapotrzebowaniem w Bodze
 Wielebnego Oyca Athanazego Pakosty Namiesnika Metropolii
 Minskiego Wskazalismy zmetryki Cancelarij naszej W. X. Litt.
 extractem wydac Sprawy nizey pisaney ktora ponapisaniu Tytu=
 łu naszego taksie wsobie ma. Oznaymuiemy tym listem naszym
 Komuby otem wiedziec należało. Przełożono przednami imieniem
 wszystkiego Vrządu ypospolstwa miasta naszego Minska prawa
 Maydeburskiego yz to miasto nasze y Obywatele iego zatak dawnem
 yVstawiczem podczas Woyny Inflantskiey ypotym Moskiewskiey
 przechadzaniem lezeniem ywybiraniem Stacy rozmaitych od Zol=
 nierzow roznych tak Confederatow iako ywśluzbie będących do
 tak wielkiego zubozenia przyszli zegdyby iakiego poratowania nie
 miało Wieleby nam yRpospoly. zazniszczeniem tegoto miasta ktore
 ygranicom nieprzyiacielskim podległe iest blisko ywonym sie wielkie
 sprawy Rptej. aosobliwie sądy Trybunalne odprawowac zwykli
 szkody przyczynic mogły maiąc tedy łaskawy wzgląd naprozbe
 pomienionych Mieszczan donas wniesioną abysmy im wtakowych
 Vpadkach ich poratowanie iakiekolwiek z łaski naszej Vczynili
 niektore artykuły zwolnosciami zobiasnieniem paragrafow wpier=

wszych przywileiach naszych odprzodkow naszych yodnas im Nadanych nie tak dostatecznie wyrazonych im nadac ypozwolic Vmyslilismy iakosz nadaitemy ypozwalamy tym listem naszym. Naprzod aby zaden kupiec iakiegoszkolwiek narodu Miast y Miesteczek naszych duchownych y Szlacheckich tak zkorony Polskiej y W: X: Litt: iako y zobcych Kraiow przyiachawszy do Minska rzeczami iedwabnemi suknamy Muchaier y plotnami Korzeniem napitkami bądź ziakiemikolwiek roznemi ywszelakiemi towary niesmiał ych drobno albo naszynk łokciem funtem kwartą nipodczyją obroną y pretextem przedawac ale ktoriby kupiec do Miasta stowarami przyiachał tak podczas odprawowania w Mieście Minskim Sądow głównych Tribunalnych Rokow Ziemskich yroczkow grodzkich ywszelakych inszych Ziazdow iako ybes odprawowania takich sądow y Ziazdow opowiedziawszysie Vrzędowi tamoszniemu Minskiemu wolno mu ma byc temi towarami swemi z mieszczanami Minskiemi ogulem toiest na kamienie cętnary albo sztuki wszelakie handlowac agdziebysie kto taki Vporany znalazł mabyć od Vrzędu tamecznego Minskiego za instantią kupcow tamecznych zabranien towarow iego wszytkich napozYTEK miasta karany Ainszy ludzie obywatele tameczni tak rozných towarow Kupcy iako y Tatarowie ktorzy Jurisdictionie miesckiej yprawu Maydeburskiemu wewszystkim niepodlegaią takowych praw ywolności zazywac niemogąc ale zaobce rozumiani byc mairą oprócz tego zebysie choc niemairą osiadłości w Mieście prawu y Jurisdictionie tameczney poddali yprzyiąwszy miesckiemu prawu posłuszni byli Aosobliwie to im z łaski naszej nadaitemy ze Żydowie ktorzy zdawnych czasow nigdy w mieście naszym Minskim handlamisie nebawili ykramow swoich niemieli yteraz przydawnym zwyczaiu to miasto nasze Minskie zachowuiemy w ktorim Mieście Żydowie hadlow swych prowadzić ykramow miec niemairą Takze kupcom przyiezdziem do Miasta zwyczaiem inszych miast naszych Vprzywileiowanych niema byc wolno ywtym

Miescie Minskim gosciowi zgosciem handlowac yprzeszkody mieszczanom Minskim czynic iedno stemisz mieszczany Minskiemi w Minsku maią handle prowadzic okrom w Jarmarki wedle przywileiu nato danego Wolnosc kazdemu Kupcowi ma byc zachowana. Dotego pozwolilismy pierwszym przywilegem naszym pomienionym Mieszczanom Minskim młyny kupozytkowi Miasta na Rzekach tam będących zbudowac. Za ktorim przywilegem ypozwozeniem naszym Pomienieni Mieszczanie Vpatrzywszy mieysce podobne Mlyn zedwiema Kołami przygrobley swey miesckiey na Rzece Swisłoczy wkoniec mostu niskiego Kosztem swym zbudowali. Przeto my takie zbudowanie pomienionego Młyna miastu tamecznemu nawieki potwierdzamy sktorego nigdzie indziej ani doskarbu naszego iedno napozytek mieyski tameczny dochod powinny obracacsie ma. Naco dla lepszey wiary ypewnosci dalismy ten nasz list. Dan w Warszawie dnia dwudziestego szostego maia Roku Tysac Szescsetnego Szostego. Vtego przywileiu naszego podpis ręki naszej wte słowa. Sigismundus Rex Janusz Skumin Tyszkiewicz Pisarz. Ktori ten extract stronie potrzebuiącey pod pieczęcią naszą W. X. Litt. iest wydan pisan w Warszawie Roku Panskiego Tysiąc Szesetnego osmnastego Miesiaca Lute-go dwudziestego trzeciego dnia Ewstachi Wołowicz Biskup Wilenski Podk. W. X. Litt. Skor Łukaszewicz (*Подлин.—Прил. меньшая пергамя В. К. Лит.*).

64.

Леонтий Карповичъ благодатию Божию Архимандрит монастыра Общежительного Братского Виленского церкви сошествия сего духа Ознамену сии моим листом комубы отом ведати належало, пж яко часов недавно прошлых монастыр при церкви стых верховных Апостол Петра и Павла вместе его Кор: Млсти менском нагрунте славное памети Кнежны Овдотии Друцкое Горское маршалковое Его Кор: Млсти: збудованыи за сполною изгодною радою ипозволенем так самое вышъ ме

ненное Ктиторки Яко их милости Паков Опекуновъ влсте фондацыи ее Млсти менованых зманастьром нашим Братским Вилеиским для лѣпшаго испособнейшого вправах законных и церковных порядку блгданию Божию вѣдно тѣло злучонъ и под один и тотже чин ряд ицалъ зуполную юрысдыцыю и послушенство станови нашему ииоческому Апле вѣобщом жытии призвоитое поданъ зостал, што для лепшого певности и листом усуду головного трибунального в року прошлом тисеча шестсот тринадцатом от самое ктиторки признаным, ствержено иваровано ест. Анж ее милость ии Вилгелмовая степкевичовая Подкоморная браславская Анна Окгинская кгрунтъ дотоежъ церкви манастира стых Апостол Петра и Павла прилеглыи купившы назбудованье нанем манастира иинокниам под таковымже якося рекло радом ичином мешкающим обернути умыслила, Прото Игуменя тых иинокни госпожа Евгения Шембелевна Засполною зѣиноками в том манастире стых Апостол мешкающими иинокниями тамже вѣградъ менску странствующими намовою поминчати иж штоса зѣблагословенцем поволи господней зачинает тоса щастливѣ зхваляю Пресветого Имени Его ииолзою душевною кончити звыкло, умысливъ тут до нас облагословенне на зачатѣ будования того манастира имешканя приием прозбу доносечы иижежчала, которонто яко слушном ииристонном прозбѣ иижаданю их досыт чинячи поблагодати даном недостопнству моему от престога ииживотворящего дха тот монас тыр вчест ииславу престога иивеликолѣпного имени втрех лицах едином существѣ славного иипокланяемого Бога будовати иивнем общее ииоческое житие почину иуставу ииже во светых Отца нашего Василля великого водлугъ порадковъ партытулов ку прудшому зрозумѣню платвеншому выконыванию его належачих которые им от нас здаритли гдѣ Богъ на писме поданы будут ииточно словом но на иипаче дѣлом помощию Божею проходить благословляемъ, на што ии тот лист подпечатю нашою общою иисподписом руки смиренна ииндостопнства моего им ест даныи. Пи сан вѣВилии року 4811 мѣца ииюля 14 дня. Недостопный Архимандрит Леонтий Карпович рукою (Подлин. — Прил. негати Вильниского Свято-духова Монастыри).

65.

Видымус с книг справ вечыстых земских воеводства Менского.

Лета отнароженя сына Божого тисеча шестсот семнадцатого, Месеца генъвара трынадцатого дня.

Нарокох теперешних судовых земских Менских всем року верху писаном пстрех кролах святе римском судовне у Менску отиравованных переднами Григорем Макаровичом судею Мартином Володковичом под судом а Стефаном Гладким Писаром враниками судовыми земскими Воеводства Менского постановившысе очевидно усуду земени гдрским воеводства Менского Его Млеть Пан Ярош Володкевич судич земским Менским пмемем их Млеть Панов шляхты ктиторов пбратии Братства церковного Монастыра на кгрунтех шляхецких вместе гдрскомъ Менскомъ фундованого заложеня стых верховых Апостол Петра п Павла релен старожитное греческое Подзверхностю ппослушенством Светешного отца Патриярхи константынополского будучого Поклада лст фундушъ их Млеть панов шляхты тоуж релен греческое пмены в том листе на подписах рукъ выражоных на помененыи Манастир пцерковъ Менскую Просечы абы для часу прышлого для ведомости всих до книг земских Менских был вписан. Атак мы суд того фундушу огледавши пчитаного выслушавшы а прыпустившы то к ведомости своей вradoвои казалхмо его до книг земских воеводства Менского справ вечыстых уписат Котории вписуючы слово от слова таксе всебе мает: Мы враники земские дворные рыцарство шляхта обыватели так воеводства пповету Менского яко ппных земель пповетов великого Князства Литовского релен старожитное греческое Светое восточное Апостолское церкви под благословенством вБозѣ велебного светешного Отца Патриярхи Константынополского вбратстве церковном будучие всим вообще пкаждому зособна кому бы отомъ ведати належало чинили явно птымъ листом нашим визнаваемъ пж мы спродками нашими уперод спрензрения воли ласки ппобуженья набожных пблагочестивых Светои соборной ппо

столскои церкви пастырев светом апостолскои столицы Костантынополь-
 ское Патрыяховъ доправдивои вѣры Хрестиянскои приведены пот
 них подблагословенством их, воимя отца сына светого духа окреще-
 ны, Духовенством пшелякимъ поартыкулах Православной веры апостол-
 скои Синодовыми уфалами уставами порядками пнабоженствы церковны-
 ми ударованы поздобены апотом здавних веков отсветое памети Кня-
 жат Литовскихъ прускихъ асобливе отсветое памети Королевъ Польскихъ
 Панов нашихъ Млстивыхъ предком ишимъ пнам самымъ счасливе пановав-
 шыхъ ппануючыхъ здару Пана Бога навышшого зласки Маестатов ихъ
 звелкимъ волностями покоемъ ввере псумненияхъ нашихъ обдарени Пра-
 вами обваровани конфедерацыями утвержени пприсегами печатовани
 пубгрунтовани будучы того всего яко предкове наши здавна ввели-
 кои личбе вековъ такъ пмы сами пзатеперешнего счасливе намъ пану-
 ючого Короля Жикгимонта третего Пна аПна нашего милостивого
 заживади ппвчтомъ ненарушине заживаемъ ажъ занаступенемъ нещасливыхъ
 аправе оплаканныхъ часовъ теперешнихъ отзвыклого пстарожытнотого апо-
 столскои псукъцесыи старожытнои греческои веры нашои Пастыра от
 которого верою пкрещеннемъ пшелякимъ добромъ духовнымъ поздобами
 церковными подъприсягою верности ппослушенства впродкахъ своихъ уда-
 ровани поздобени были светешшого Патрыярха Костантынополского Ми-
 мо позволене усее руси пнас, некоторые духовныи наши отступившы
 благословенства пприсяжное послушенство пвѣрность зламавши све-
 тою Православною апостолскою старожытною греческою релее верою
 згардили адоного послушенства собе пцерквамъ греческимъ Пастыра
 незвыклого ппередтымъ пиколп небылого велебного отца Папежа рым-
 ского приставшы противко власной веры нашои псвоеи греческою надъ
 каноны Концылпя панаемъ отсветыхъ отцовъ нашихъ установленные унею
 ввере, нашто сумнене наше пиколп непозволяетъ ппозволитъ неможетъ,
 знимъ прпняли, Мы тогда, Которыисмо нато непозволяли хотечы впе-
 родъ пану Богу нашему втропцы единому горячимъ серцы веру псу-
 мнене пше апотомъ птому старшому духовному нашему откоторогосмо
 впродкахъ его пнашихъ неощацованыи доброденства духовныи взяли вдя

чност ненарушше вцале заховати иводлугъ устав отцов светых иповин
 ности иишю встарожытных поступках ввѣры ивнабоженстве нашем Па
 стырем нашим релен старожытнои кгрецкои подблагословенством ипо
 слушенством Благословенного исветеншого Патрпярхи Костантынополь
 ского будучым цале отдавати зъодиостаннымъ всих нас зезволенем тут
 вповете менском вместе Его Кр: Мласти вМенску накгрунтех наших
 шляхецких подволностью иправом нашим шляхецким будучых потнас
 шляхты фундованых збудовалисмы кучети ифале Пану Богу всемогу
 щему втропцы фалебъиному анапамет светых верховных Апостол Петра
 иПавла црков, иманастир намешъкане законников тоест черънцов ина
 вшелякого стану того старожытного Благословенство нашей релен грече
 скои людеи набоженства заложилихмо где вцале ненарушше набожен
 ство Прездуховные наши подблагословенством ипослушенством звыкло
 го Пастыра нашего светеншого отца Патрпярхи Костантынопольского
 будучы и водлугъ давных звычаев вечными часы отправовано быти
 мает, где тежъ дляпоможеня фалы Божое длятвиченя внеи детокъ
 идляоздобы тои церкви школу заложылисмо ивнеи людеи учоных хо
 вати одностание позволлилисмо, Которая тая церковь иманастир через
 нас збудованая ифундованая не подчыєю иишою опатриностью фундацыєю
 ипосесыєю толко виашои власнои ипотомковъ наших тои релен на
 шои старожытнои греческои Подблагословенством благословенного Отца
 светеншого Патрпярхи Костантынопольского Трѣваючим быти мають,
 стерегучы того яко наиплиней абы николп так ивнабоженстве старожы
 тном греческом яко ивпослушенстве Патрпярхи Костантынопольского
 вжадную наипнейшую отмену неприходили але вцале ненарушше ввсех
 веры уфалах порадах пуставахъ вечне зоставали обещаючи то собе
 одностанным звязком идален водлугъ преможеня яко иаленей быти
 может купоможеню хвалы имени Божого оную фундовати ившеляким
 способом подъпомагати што абы вечне трѣвало итая воля наша дляфа
 лы наивышшого Бога втропцы Единого Бга заблагословенством его
 Стыхъ черезнас учпиеная цале ненарушше вечными часы заставало
 сумненя насъ самых ипотомков наших Анаеомою обовезуемо идругих
 (15)

их Млсти всех воец вери Християнское людеи унижоними покорны
ми Прозбами просимо абы наождом местцу публичном гдебы того
потреба указывала откождого пренагабана ввере сумненей наших такъ
же местцъ тых светых фундацыи нашеи оборонцами быти рачили яко
бы зах обароною, навечныи часы фала имени Божому втой церкви
и монастыри спокоем отпраована аим затое милосерде отпана Бога ве
чном крелевстве нагорода учинена была, Которую тую волю нашу ку
вечнои намети писмом выразившы руками своими подписали есмо ипе
чатми запечатовали, Деялосе в замку Его Кр: Млсти Менском року от
сотворения света седмое тысяч сто двадцатого Аотвтеления сына Божого
тысеча шест сот дванадцатого индыкта десятого застчасливого Панова
ня Жикгимонта Третеого наяснейшого короля польского и великого
князя литовского руского аиодпобожным и правымъ светом Апостоль
ском столицы Костантынопольской подылеглых церквей справованемъ
Велебного Господина КИР НЕОФИТА Степшого Патриархи Костантыно
польского, Утого листу фундушу Печатеи притисненых петдесать две
аиодписе рукъ Писмомъ руским и полскимъ тыми словы: Bogdan Ogin
sky Ręka swą Jan oginsky Ręka swą Alexander oginsky Rę
ka swą Kostanty Ratomsky Ręka swą Стефанъ гладькин Писаръ,
Jerzy skumin Tyszkiewicz, Alexander tryzna m p, Jerzy Sula
ticky ręka swą Hrehory Wołodkowicz ręka swą Jarosz Wołod
kowicz ręka swą Adam Wankowicz ręka swą Jan Horain ręka
swą Захарыашъ Заруцъкин ротъмистръ Короля Его млости ренъка
сва власна Hrehory Uniechowsky ręka swą Jan Uniechowsky rę
ka swą Adam Tryzna m. p. Bogdan Steckiewicz ręka swą - Jan
Steckiewicz ręka swą Alexander Kosow ręka swą Иванъ Рагоза
власною рукою Стефанъ Рагоза власною рукою Миколаи Василевъ
скии городничий подсудковичи витебскии рукою власною, Alexander
Grawza snowsky ręka swą Marcin Zarniewsky własną ręka swą
Stanisław Naborowsky ręka swą Андрей Селява рукою власною
Zygmonth Połniewsky Jan Stankiewicz ręka swą Dmitr Cieszei
ko ręka własną Павелъ Есманъ власною рукою, Алексанъдеръ

Крупька рукою власною Hrehory Pokorszynsky ręką swą własną
 Янъ Покоръшыньскыи рукою власною Jan Kochan ręką swą Filon
 Kochan ręką, Wasiley Chodyczynsky ręką swą Alexander Woi
 nic ręką swą Jan Wierbyłowicz ręką swą Андреѣ Верыгѣ рукою
 власною Федоръ Лвовичъ Кустинскыи рукою власною Петръ Прибытекъ
 руку подписал Bohdan Zawołaу ręką własną Янъ Добрыневскыи
 рукою власною подписал Filon Szymkowicz ręką własną Кондратъ
 Давыдовичъ власною рукою писал и подписал Янъ Стаховскыи власною
 рукою подписал Bazyli Stołpowicky Stankiewicz Paweł Leskie
 wicz ręką swą Bazyliusz Kiryk ręką swą Marcin Rahoza ręką
 swą Стефанъ Пашковскыи рукою власною Филонъ Турчинъ рукою вла
 сною, Которыи тотъ листъ фундушъ докнигъ справъ вѣчныхъ земскихъ во
 еводства Менскаго естъ вписанъ Исеѣ видымыѣ снѣгъ подпечатанъ нашими
 вѣдовыми за вѣду нашего мене Мартина Володковича Судѣи амене
 Крыштофа Жыжемскаго Подсудка имене Миколая Вяжевича Писара вро
 ку теперешнемъ тысяча шестъ сотъ деветицотомъ приотправованью судовъ
 нарокохъ троецкихъ вѣбозѣ вѣлебному Его Млсти Гдну Отцу Леонтию Кар
 повичу Архимандриту Братскому Виленскому иишымъ збратни естъ
 выданъ, Писанъ уменъску Миколаѣ Вяжевичъ Писаръ Скорыгговалъ Адамъ
 Ходосовичъ (Подлин. — Приложены три печати Члѣновъ Мин. Земс. Суда).

66.

Жикгимонтъ третѣи Божью мплостю король польскыи Великыи князь
 Литовскыи Рускыи прускыи жомонтъскыи мазовецкыи ифлянтъскыи
 аШвецкыи Кгоцкыи Вандаискыи дедичныи Король.

Воеводе истаростѣ нашему менъскому вельможьному Петру Тишъкеви
 чу налогоиску дали намъ справу ижаловали славетныи Бурмистрове
 Радъцы Лавники ипоспольство мещанѣ места нашего Менъскаго права
 мандеборскаго отомъ ижъ деи упренность твоя занаетанъемъ насторо
 ство менъское незаховуючысе зинми водълугъ правъ привилъевъ иво
 лѣстѣи ихъ местскыхъ отпродъковъ нашихъ светоблиное памети Коро
 лѣи ихъ Млсти польскыхъ ивеликихъ Кизей Литовъскихъ поднасъ Гдра на
 даныхъ Кривды путиски великие имъ чыишии Одлюдеи купецкихъ

доместа пчерезместо менское прпещдчихъ неякое подужное торговое
 такъже постоянное отшельскихъ речей дробныхъ наторгъ пдоместа при
 везеныхъ брати кажешъ Зачымъ иторгисе вместе псуютъ пдорогост вели
 кая для непотребныхъ мыт деетсе надъто якобы денъ Упр: твоя капъ
 щызны неподлугъ уставы пдавнего звычайу, але предчасомъ выбирати,
 азаневыданемъ безъведомости владу месткого мещанъ довозеня замъко
 ваго брати сажати потправу собе напих делати птымъ волности пправа
 ихъ псовати пнарушати мель пквитовъ павписованье давати нехотель,
 Дотого денъ упр: твоя впожитъки пвладзу местскую собе неналежащую
 вступуешъ бровары меские надрекою Свислочною пнадозеромъ вменъ
 ску нагрунте местскомъ стоячыя печатувати пдодатковъ якихъсь непо
 винныхъ стыхъ проваровъ примушати ихъ собе кажешъ, пдомы ихъ ме
 ские замъку менскомъ будучыя собе дозамъку привлащашъ Протеста
 ции преляции возныхъ вкривдахъ ихъ местскихъ докнигъ Бгородскихъ
 примувати забороняешъ надъто пвынъшихъ многихъ речахъ наруше
 нье прав пвольностей ихъ делаешъ чынечы то все кукривде пшkode
 ихъ Пбили намъ чоломъ абы есмо упр: твою черезлист нашъ упоме
 нути велели, Прето хочемъ мети пприказуемъ Упр: твоеи абы Упр:
 твоя самъ пчерез враниковъ Бгородскихъ пслугъ своихъ пикоторого
 безправя имъ нечынни пчинити приказал отлюден прпещдчихъ пнякого
 подужного ани отречен всякихъ доместа привезеныхъ торговаго ппосто
 яного невытегал акапщызну зведомстю пвижомъ владу месткого змещан
 юриздыции местской подълеглыхъ потому яко упрывилю нашомъ имъ
 наданомъ опсуетъ ничого надто невытегаючи одбрати розказал ппро
 варовъ ихъ датковъ жадныхъ невытегал пвовсемъ невступуючысе во вла
 дзу владу меского ппожытки месту нашому належачыя противко Бур
 мистровъ радецъ лавицковъ пмещанъ нашихъ менскихъ водле правъ при
 вилевъ ппистовъ одпродковъ нашихъ потнасъ имъ наданыхъ заховалъ коне
 чно пначеи нечынечы для ласки нашеи пповинности своеи Писанъ
 уВаршаве Мста отнароженя сына Божего тисеча шестъ сот деветнацца
 того мца февраля третего дня Sigismundus Rex Ян Соколинский
 Цисаръ Вел. Князъ Лит. (Подлин.—Прил. меншая печать В. К. Лит.).

Жикгимонт Третий Божю мстию Корол Польский великий Князь Литовский русский Прусский Жомойцкий Мазовецкий Пфлянтский Ашведский Кготский вандалский дедичный Корол

Ознапмуем Сим листом нашим пжъ запотребованемъ вбозе велебного Его мсти Отца Митрополита Киевского Галицкого и всея руси, Велели есмо Ему справу ипжеменованую скинг Канцелярии нашею зъметрикъ Вел: Князтва Литовского видимусомъ выдати Которую выписуючи скингъ потытуле продка нашего Короля Его Мсти Александра слово отслова таксе всебе маеть: Смотрели есмо того дела Жаловал нам Наместникъ Менский Князь Богдан Иванович жаславъский наВонта менского набурми стров прадец инавсехъ мещанъ штож мы дали имъ право неметское вместе менском мети пдва Пизы звыи местных нанас есмо взяли авою товн третин Пизъ дали Штые два Пизы намеетнику нашему Князю Богдану есмо дали иказали есмо вонту Бурмистрам правцамъ Наместника Его прикаждых Судех местныхъ присобе мети Иони Наместника Его насудехъ Присобе Нехотели мети птых дву пизел Звыи нехотели ему давати Потомъ стояли переднами очевисто имовили, Имы Казали им тое право наше котороеж есмо им дали переднами положити Ино втомъ праве нашем стоит написано штожъ вонту Наместника его Присобе мети навсякихъ правехъ икаждое вины два Пизы давати атрети пеняз навонта Имы того досмотревши вридали есмо так Мает вонть Бурмистры прадцы Наместника его Присобе мети При малыхъ судех ипривеликихъ абезного немают каждого дела судити звеликое вины маютъ Наместнику нашему давати два грошы авою третин грошъ азмалое вины Наместнику два пизы авою третин пенез Также жаловал нам штожъ мещане нехотят млына Городского опрравляти игробли сыпати подавному Имы тое дело вридали подтою мерою Мают Мещане тот млын Городский робити попровляти идерево натот млын возити игроблю сыпати подлуг давнего обычая, тежъ жаловал нам Кизь Богдан штож Которыи реместники золотари Кравцы Кушнери Ковали Чобота

ри Иные ремесники подприсудом Городскимъ мешкают инароги исерны изащепъки исокры иные речи Надвор нашъ дают итыи вси ремесники воитъ именеиане засебе забрала Имытого досмотревши натыи ремесники Казали есмо воитиу працямъ пятнадцать дворов дати местскихъ где он мает ремесники мети Игде они маот мешъкати, Также жаловал Нам Которыи злодеи Сполчным приводят доместа Менского або которыи Клячи алюбю животна Приблудная то воитъ себе биралаему Наместнику Нашому додвора нашего иичого недавал Имы подтою мерою въстановили воитови вто ненадобе всуповатися Мает тое полчичное иприблудное давано быти надвор нашъ Ему Наместнику Нашому, Тежъ Которыи люди мешкают подприсудом Городским тыи люди воитъ именеиане засебе были забрала вправо местское Имы того досмотревши, вридали так Которыи люди похотят справа местного поити вгородскии присуд тыхъ мает Наместникъ нашъ Судити приидити авоити именеианом втыи люди ненадобе вступатися, Также приказали есмо воитиу Бурмистром працямъ ивсем мешчаном ажъбы Наместника нашего ввсем послушны были внаших делех потому какъ исамих нас аестали бы они иевъсхотели места Нашого послушны быти внаших делех ивтыи вриды внаместничии ивпошлины ивдоходы Городскии Ступалне тогды заплатят нам вины наше двесте рублев грошен Иисаи увиали Августа 31 день иидикт В Которыи тот лист запотребованем вбозе велебного отца Метрополиты Киевского Галицкого ивсее руси спечатию нашою великого Князтва Литовского видимусомъ ему естъ выдан Иисаи уваршаве лета Божего Нарожения тисеча шес сот девятнадцатого Мца Марца 61 дня Левъ сапега Канцлер вел: Княз Литв Кгедеонъ Трызна (Подлин. — Прил. негати В. К. Лит.)

68.

Жыкгимонт третии Божею Маштью Корол Полскии великии Княз Литовскии рускии Прускии Жомойтскии Мазовецькии Пфялитскии Ашведскии Кготскии Ванъдалскии дедичныи Корол.
Вбозе велебному Отцу Еспфу Веламину рутскому Митрополиту Киевскому Галицкому ивсее росии ичесному Леону Креусу, Архимандриту

виленскому церкви свѣтой троицы и всен Капитуле Виленской и чернѣ
 цом Минским, и Велебному отцу Афонасию Пакосте Старшему монасте
 ра менского вознесеня Хва и Светого духа дали нам справу побтяжли
 ве жаловали Бурмистрове рапцы Лавники и вси мещане Менские пра
 ва Магдебургского, о томъ и ждеи вер: твоя Афонаси Пакоста подиме
 нем всехъ законниковъ Монастера Меньского и Светого Духа удавши до
 нас добра властные местские пустовщыною якобы отбратства церкви
 соборное Менское позostalыми занеякоюс ииъквизыцыею неперядною
 и неправою Северына Сновского, Молчкомъ и неведомости ихъ утвороною
 выправилъ себе приивлеи надобра братства Соборного и шпиталные, Аза
 тымъ нехочечы вто правне ислушне Анапервеш в году прошломъ тисе
 ча шесть сот шестнадцатомъ шпитал нашъ на грунте местскомъ припрор
 вни пентелнисконъ збудованую поконецъ мосту ииъкого лежащую кото
 рая зданныхъ часовъ вмоцы влады пдозоре Бурмистровъ пряды местское
 и провизоровъ отнихъ установленныхъ бывала вер: твоя квалтовне до
 моцы своее взявши Апотомъ дворъ шпиталный Жабчинский в Менску
 и грунты зъ Сеножатми надречкою Слепнею лежащие где фолваркъ
 Крыштофа Антоневича бывалъ засебе забравши держышь и того пожит
 ки привлащаешъ Аимъ отдати и вернути нехочешъ такъ тежъ и спо
 винности и юрысыцыи ратушное то все вымуешъ кунемалон кривде
 и шkode подданныхъ нашихъ мещанъ Менскихъ чынечы ошто все по по
 жытки зтыхъ добръ належачые пошкody они зъстобою правне мовит
 и несправедливости собе доводитъ хочечы, позываютьъ верность твою ото,
 такъ же и доположения и скасованя того приивлею нашего противко пер
 вшимъ приивлеямъ ихъ на право инаволности имъ данныхъ черезъ вер:
 твою недавними часы заприбытнемъ намешкане домонастыру Меньского
 неправо одержаного, Прото хочемъ метъ и приказуемъ верностямъ Ва
 шымъ абысте затымъ позвомъ мандатомъ нашимъ отподаня albo поло
 жения того мандату тамъ где натотъ часъ шасливѣ дворомъ нашимъ
 будемъ если вкороне Полсконъ заосмъ, а если въ великомъ Князстве Ли
 товскомъ за чотыре недели переднами и судомъ нашимъ яко пороку за
 втомъ стали инажалобу ихъ которая часу права шыренъ и достаточнен

предложено будетъ исправлявши Писан уваршавѣ Лета Божего наро
женя тысяча шест сот девятнадцатого мѣсяца мая десятого дня Ксенофонтъ
Тризна Секретаръ (*Подлин. — Прил. меньшая печать В. К. Лит.*).

69.

Видимусъ книги головныхъ трибунальных въ Менску отправованныхъ.

Лета отъ порождения Сына Божего тысяча шест сот тринадцатого мѣсяца
Ноябра девятого дня.

Переднами Судьями головными на трибунал у великомъ князствѣ Литов
скомъ зъ воеводства земля поветовъ нарокъ теперешнихъ тысяча шест сот
тринадцатыхъ обраныхъ отправуючы намъ справы Суду иному головно
му трибунальному судитъ належащыя у Мнѣску Постановившысе очевидно
у Суду великая Ея Милость Пани Богдановая Стецкевичева Маршалко
вая Ея К: Милости Овдоля Григорьевна Княжна Друцкая Горская По
ложившы листъ добровольныхъ вѣчныхъ запись свои на фундушъ церкви
Свѣтыхъ Апостолъ Петра и Павла внаданю къ збудованью церкви и монасты
ря на мешканіе при той церкви збудованого инокъ общаго житія тро
хъ пляцовъ тутъ вместе Ея Кр: Милости Менскомъ на удѣлы Юревской лежа
щихъ, поддаючы подпослушенство Патриарху Константинопольскому и къ
обранью Старшого зъ брацтвомъ Виленскимъ згожаючысе яко вся реч
шыренъ и недостатку въ томъ листѣ ея Милости фундушномъ естъ описана по
ложено звышъ помененая Ея Милость Пани Маршалковая Тотъ листъ свои
устие очевидно признавши и што въ томъ листѣ описано добровольно по
зволѣвши просила абы тотъ листъ ея Милости до книгъ головныхъ трибу
нальныхъ справъ вѣчныхъ былъ уписанъ которыхъ до книгъ уписуючы сло
во отъ слава таксе въ себе маетъ: Я Богдановая Стецкевичева Маршалко
вая Ея К: Милости Овдоля Григорьевна Княжна Друцкая Горская чы
ню явно и визнаваю симъ своимъ добровольнымъ листомъ кому бы того бы
ла потреба ведати або чтучи слышати и нынешнимъ и напотомъ будущаго
веку людямъ и жъ што в року прошломъ тысяча шест сот одиннадцатомъ
мѣсяца ноябра двадцатъ третего дня заживаючы я волности своею шляхецъ

кое вправе посполитом описаное маестностю своею лежакою прухомою шафоват инапожыток свои якни налешыи оборочат три палцы мои вместе Его Млсти Менском лежащие отчизные которые мне были до стали зровного вечыстого делу отбрати потсестрѣ моих рожоных кгрунт збудованьем погородами овощовыми при ним будучими наулицы Юревскон вси три посполу обмежи зодное стороны дому Ее Млсти небощицы Папи Лаврыиное Ратомское Старостинное Острѣское кнежны Галены Друцкое Горское аздругое стороны къдому Его Млсти Князя Яроша Жыжемского астылу аж до озера реки Свислочи прилеглые, здоброе воли своею отдала идаровала есми обела вечне зовсими доиных при належностями Церомонахом Церодняконом ииноком общего жития Которые то иноцы натом кгрунте плядох моих Монастыр. общыи церков светых Апостол Петра иПавла заблгословенцем Старших своих збудоват пвином поради набоженство отправуючы аначатку промежку собою маючы игуменом отца Павла Домжива мешкати мели подтыми еднак варунками икондыциями: Першая абы тот отецъ Павелъ заблагословенством старшихъ их натот урад Игуменства поданыи был до того абысе законов ипорядков общего жития водлуг уставы ипредання Светого Василия Великого инаякая уима инарушене недеяло аначонец абы тые вси иноцы подблагословенством зверхнего вренен своеи Млсты Патриархи Константинопольского стали анеотступне стоячы набоженство звыклым церкви стое восточное порядком спокойне отправовали длякоторых причын тот монастыр натых ипьяцах збудованыи подала есми втомже року тисеча шест сот одиннадцатом подопеку иборону их Млстям ином обывателем воеводства Менского Папом иприятелем моим Его Млсти Пану Вилгелму Стецкевичу сыну моему Подкоморому Браславскому Его Млсти Князю Федору Друцкому Горскому брату моему рожоному Его Млсти ину Ивану Быковскому воискому Менскому Его Млсти Пану Стефану Гладкому Иисару Земскому Менскому Его Млсти Пану Константому Ратомскому Старостичу острѣскому Его Млсти Пану Григорию Володкевичу сестренцом моим аЕго Млсти Князю Яну Окгинскому него Млсти Пану Адаму Ванкевичу ивсем обывателем во

еводства Менского релен старожытное Греческое подблагословенством
 Патриархи Костантинопольского будучим абы их Млеть тот монастыр
 яко власныи свои фундовали ивопече ивобороне своей мелл, которые
 то их Млеть Панове приятели мои аопекунове поборонцы монастыра
 вышмененого иж дяслушных ипневных прычын потребу того быт уна
 тралл абы для лепшого ипоряднейшого варунку идеклярацыи того там
 лисгу фундушу моего изахованя вцаде аиенарушныи кондыцыи вышме
 нныхъ объяснила то якож сии листом моим объясняю иварую иж тот
 монастыр ицерковъ светых апостол Петра иПавла зовсими навсе маєт
 быти вечными часы вьодном злученю ипододным порядком змонасты
 ром братства церковного Виленского которое под благословенством Све
 тейшого патриархи Костантинопольского отпочатку фундацыи своее ста
 ле инеодмене стоит изакон албо порядок общего житя вмонастыру своем
 пристопне заховует прето итот монастыр церков Стых Апостол Петра
 иПавла подпорядком исправою Монастыра братского Виленского иИгу
 мен албо старшыи того монастыра Менского подвладзою зверхністю
 ицаде зуполным послушенством ииурыздыцнею старшого духовного ма
 настыра Братского Виленского так тепер яко инавси потемные часы
 быти ився справа вьобмышлеваню одобром ипожытечном тое церкви
 менское стану духовном зсвещным звычаем ипорядком ипостановенем
 братства церковного виленского отправована быти маєт чого всего их
 Млеть Панове приятели мои попекуны того монастыра постерегат ма
 ют абы тому/всему водлуг сего листу моего досытсе стало которо
 му то листу моему ивсими паракграфом для объясненя того фундушу
 моего внем описаным Я сама инихто иныи противен быти иивчом
 ихъ нарушати немаем имочы инебудем вечными часы подзарукою сумы
 иизеп ипершом фундушу моем помещеною Ииато дала есми сес мои ве
 чыстыи лист подпечатю исподписом руки моее, аипртом будучи сведо
 ми того добре их Млеть княз Ии Друцкый Горский Маршалок Кр: Его
 Млети повету Оршанского Его Млеть Пан Оишкеи Еленский, Его Млеть
 Пан Константыи Залеский Дворанин Его Кр: Млети заочевистою пустою
 прозбою моею печати свои досего листу моего приложити ируки свои

подписат рачыли. Писан у Менску року отнароженя сиа Божого тисе
ча шест сот тринадцатого мца Ноябра шостого дня Утого листу на
паркгамне писаного печатем притисненых чотыры. А подпис рукъ
писмом полским пруским тыми словы: Bogdanowa Steckiewicz
wa marszałkowa Owdocia Drucka Horska ręką swą Jan Dru
cky Horski Marszałek Orszansky ręką swą Оныкен Еленский ру
кою Kostanty Zaleski ręką Который тот лист вечыстыи фундушныи
записе запрозбою ее Млсти Пани Богдановое Стецкевичовое докниг справ
вечыстых Головныхъ Трибуналских ест уписан счого писе видымус за
владу нашего мене Мартина Володковича Судьи амене Крыштофа Жыжем
ского подсудка имене Миколая Вяжевича писара владников Земских
Менских в року теперешнем тисеча шестсот деветнадцатом протправова
нию Судов нарокох троецких подпечатю Его Кр: Млсти Земскою во
еводства Менского в Бозе велебному Его Млсти гдну отцу Леонтию Бар
повичу Архимандритови Братскому Виленскому пишым збратии ест
выдан Писан у Менску Миколай Вяжевич Писарь Скорикговаль Адам
Ходосовичъ (*Подлин.— Прил. Земская пегать Минс. Воеводства*).

70.

Видимус скийг справ вечыстых земских Воеводства Менского
Лета отнароженя Сына Божего тисеча шесть сотъ деветнадцатого
мца Июня тринадцатого дня.

Нарокох теперешних судовых земских Менских в року теперешнем верху
писаном посвящен тронцы Святе Римском припалых ипорядком Стату
товым судовне в Менску отправованных переднами Мартином Володкови
чем Судею Крыштофом Жыжемским подсудком, а Миколаем Вяжевичом
Писаром владниками Судовыми земскими Воеводства Менского постано
вившысе очевидно усуду Ее Млсть Кнежна Анѣна Окгинская Пани
Вилгелмовая Стецкевичовая Подкоморная Браславская покладала сама
устий добровольне признала листъ свои вечыстыи записе от Ее Млсти Пани
Подкоморное Браславское нафундацию вечностью дому ипаяцу Ее

Млсти вМесте Менском подволностио шляхецкою будучаго на Манастир девичыи общежителныи релеп старожитное Греческое подблагословенством Светейшого отца Патрыярхи констанътынополского будучых Панъ не Евъгении Шемъбелевъне пнокнии Манастира девичого и всем черницам знею мешкающим даныи просечи абы до Книг земских вечистых был уписан, Атакъ мы Суд того листу фундушового огледавшынчитаного выслухавшы, апрынуствившы то куведомости нашей вradoвои, докниг земских воеводства Менъского уписати есмо Казали Которыи вписуючы вкниги слово отслова таксе въсобе маеть. Воимя Пресветое иживоначалное Единосущное инеразделное Троицы Отца исына иСветаго Дха кувечной памети Станъсе Я Вилгелмовая Стецкевичова Подкоморыная Браславская Кнежна Анъна Окгниская чыню явиюпознаваю сим моим листом добровольным записом ивечыстым фундушом комубы то ведат належало нынешним инапотом будучого веку людем иж маючы я перед очыма своими Повпичность хрестиянскую, ахотечы стых добръ дочасных вшафуюнок от Пна Бога собе повероныхштоколвек купомножению фалы Его Светое належачого натом свете учинившы Якъ заживота такъ ипоживоте своем молитвы неуставаючыепры Божественных Лпторгиях ииных водлугъ порадку пустава въцеркви Светое восточное обрадах засебе пзапотомки свое отпированные мети амаючы вместе Его Кр: Млсти Менъску дом свои накгрунътах шляхецких вповете иприсуде земском воеводства Менъского правом купънымъ вечыстым отземенниа Гдрского Воеводства Менъского Пна Миколая Олшевъского набытыи которыи лежит вневных границах наупцы великои прозываемой Юревской едучи вместо полевою руце межы пляцом зодное стороны Его Млсти Пна Мартына Володковича Суди земского Менъского аздругои стороны прыкгрунътахъ манастира Пноческого церкви Светых Апостол Петра иПавла подволностио шляхецкою через свекров мою небощыцу Ее Млсть Пни Маршалковуи иинъших их Млстеп Пновъ шляхъту фунъдованое, ижаживаючы волности своеешляхецкое иж каждому волно маетностью своею лежакою прухомоюшафовати кому хотечы оддати продати даровати нацерковъ и намана

стыр записати прото и я вышъ мененая Вилгелмовая Стецкевичовая Анъ на Олгинская тот вышъ мененыи дом мой спляцом збудованемъ погородом почавшы отулицы аж доозера подзамком будучаго Якъсе сам въсобе здавна мел и тепер маєть никому ничым непенънымъ подволностию шляхецкою будучыи збудованьемъ и совъсими приналежностями и правом донего належачым ничого на себе сынов и дочок такъже на близких кровных и повинных моих никакого права и вступу не оставляючи даю дарую и сим листом моим вѣчным и неотзовным правом записую и фундуую на Манастир дѣвичьи обще жителныи релли Старожытное Греческое въ котором водле закону порядку уставу жития светого василія подблагословеннем звывлаго Пастыра нашего Светеншого Отца Патрыя рхи Конъстантынополского и иного постановленых чесных Пастыровъ Епископовъ Архимандритовъ Игуменовъ и учителей наших законнички альбо Черницы в том светобливом стане инокинскомъ пошлюбивъшы въ пристоинном Манастирскомъ порядку анеотмѣнъномъ благочестии и правоверыи житие спокойное и полное мешкане свое мети маюти вечными часы аводлуг звываю церкви восточное и правила Светых Отецъ побожного и порадного общаго жития и всякого Чыну Монастырского так Игуменъ яко и въсех Черъницъ. прынеи мешкающих Старшын Игуменъ общаго жития тогож Манастира Менъского Инокского Светых Апостол Петра и Павла водлуг фундуу тому Монастырови Иноческому служачого от Архимандрыта Виленского Церкви Светого Дха зсланыи постерегати и въ дозоре побъмышлеваню Яко Отец их Духовным мети будет зоставуючы и да нѣя вшелякие и тот манастир дѣвичьи вцаде пры том Манастиры Менъскомъ инокинскомъ Которыи тот дом спляцом от даты сего моего листу вмоц держанье и посесыю Игуменъи Пиъне Евъгнийи Шемъбелевие Инокнии которая тепер старшою над Черницами есть и аж до живота своего в томъ Манастире мешкати маєть и въ сим знею мешкающим сестрам законничькам то есть Черницам релли Старожытное Греческое подала и поступила на некоторомъ томъ пляцу и кгруппе моем шляхецкомъ через мене фундованом под волностию и правом нашим шляхецкимъ маюти и волны будут помененая Евъгенна Шемъбеле

вна теперешней Игуменѣ законничѣки albo Инокнии знею мешка
 ючыє теперешние инапотом впрышлыи час наступуючыє Черницы
 вучѣсти пѣале Пну Богу Всемогущому втропцы фалебному Манастир
 Девичыи намешкане Черницъ притом помененои Церкви Светых Апо
 стол Петра и Павла заложенныи накладом своим будоват згрунтом збу
 дованьем изовсими донего приналежностями иприходячими пожитками
 держать вживат понымъ владать, апожывоте Панѣны Шембелевыи са
 ми спосродьку себе Сестры Черницы там мешкаючыє Благодестия ста
 родавниго Греческого Старшую albo Игуменью запозволенем иведомо
 стью Старшого монастыра Иноческого Церкви звышъ помененое меж
 собою обирати маюти так вечными часы тот згрунтъ имонастыр
 пры Черницах непорушие зовъсими их приходами иприналежностями
 зоставати маюти вчом им я сама ниикто здетей близькихъ кровныхъ ипо
 вниъныхъ моихъ вступу ипереказы жадное чинити немаю имочы небу
 ду итогосе зрекаю вечными часы Стерегучы того яко наппилии абы
 нииколѣ так внабоженствѣ Старожитном Греческом Яко ивъ послушенъ
 стве Отца Патрыярхи Констанътынополского вжадную именьшую от
 мену иеприходили, але вцале непорушие въсвоихъ веры уфалахъ поряд
 кахъ иуставахъ завше зоставали обещуючы то идалеи водлугъ преможенъ
 яко надалеи быти можетъ купомноженю фалы имени Божего оныи Ма
 настыр фундовати ившеякимъ способомъ подмогати потчинеи крывдѣ
 путисковъ заступовати што абы вечно тръвало итако воля моя для фа
 лы Найвышъшого Бога втропцы единого зблагословенствомъ Его стымъ
 через мене учыненное вцале непорушие вечными часы зоставало сумне
 не мене самое ипотомковъ моихъ анатемою обовязую Которыи тот ма
 настырецъ через мене фундованыи вопеку побороу подаю ипоручаю
 Ясене Освецоному Княжати Янушу Радивилу зБиржѣ наДубинкахъ Слуц
 ку иКопылю Поднашому Великого Князства Литовьского Старосте Бо
 рысовскому Его Мласти Пну Мартину Володковичу Судѣ Земскому Менъ
 скому Его Мласти Князю Яну Окгинскому иСыномъ моимъ Пну Крышто
 фу Хоружому Браславскому Пну Богдану иПану Яну Стецкевичомъ Его
 Мласти Пну Грыгорю Володковичу Его Мласти Пну Юрю Тишъкевичу Ску

мниови которых их Млстеп Пановъ Опекуновъ идругих их Млсти всих
 вобецъ веры хрестиянское людеи унижонными ипокорными прозьбами
 прошу абы наждом местцу побличном гдебы того потреба указыва
 ла, поткождого перенагабанья местца того светого фундацыи моее
 оборонцами быти рачили, якобы заих обороною навечные часы куроз
 ширению фалы Божое втом монастыре инокнии побожное мешкане свое
 спокоем отпирововали аих Млстям затое иплосерде от Пна Бога увечном
 Крелевстве нагорода учынена была Которую тую волю мою кувечном
 намети писмомъ выразивъшы при печати своей рукою своею подписа
 ла при этом были ибудучы тое даннии ифундацыи моее сведоми их
 Млсть Пнъ Адам Ванкевич Пнъ Василей Болгарынъ аПанъ Миколаи
 Есман, Которые заочевнстою пустою прозбою моею досего моего до
 броволного вечыстого листу печати свои приложыт ируки подписат ра
 чили Писанъ уМенъску Лета отнарожения Сына Божего тисеча шест
 сот деветнадцатого мца Генвара Чотыринадцатого дня Утого листу пе
 чатей притесненных чотыры, иподпис рукъ писмом полским тыми сло
 вы: Anna Oginska Steckiewiczowa ręką swą Ustnie proszony
 pieczętarz Adam Wankowicz ręką swą Wasiliey Bolharyn ręką
 swą Proszony Pieczętarz Mikołay Jesman własno ręką Которыжъ
 тот лист докингъ справ вечнстых земских воеводства Менъского есть
 вписан и сее видимус еКинг под печатми нашими Паном Мещаном
 Менскимъ есть выдан Писан у Менску Миколаи Вяжевич Писар
 Скорыкговал Адам. Ходосович (Подлин.—Приложены двѣ гербовые печати)

71.

Жыггимонт третии Божею Млстью Король Польскии великкии Княз
 Литовъскии рускии Прускии Жомойтскии Мазовецъккк Пфянтсккк
 Ашведсккк Кготсккк Ванъдалсккк дедичъный Король
 Ознаиуемъ есмъ листомъ нашим ижъ запотребованьемъ славетных
 Бурмистровъ места Нашого Менъского велели есмо имъ Справу ижеи
 менованую зметрык Канцелярии нашей великого Князства Литовъского
 видимусом выдати, которая потытуле Нашом слово въслово спочатку

ажъ доконца такъ се всебо маеть Ознаимую сими листомъ Нашимъ, Поведилъ переднами мещанинъ нашъ Места Менского василей Андреевич Маслянка ижъ деп маючы онъ Певъные Кгрунты Поля песножати подъ Правомъ местскимъ неподалеку Места нашего менского лежащие отчыстые купленные врычощомъ надъ Берегомъ реки свислочи, побанолъ реки Переспы Будучие прозываемые Голодовские, илевонувские куприяновские умыслил на кгрунте своемъ власномъ на реце свислочи подместомъ менскимъ на реце переспе млынъ мучный и паперный збудовати, и стыхъ млыновъ платъ певъный тоестъ откождо кола Покопе грошей литовскихъ, кождо году на шпиталь церкви Соборное менское надати и фундовати вечными часы, и билъ намъ Гдру чоломъ Абы есмо нато Позволивши Потвердилъ то ему листомъ привилеємъ Нашимъ навечъность Атакъ Мы гдръ чы нечы то начоломъ бите его, поневажъ онъ тые млыны на своемъ властномъ Кгрунтѣ збудовати и платъ знихъ яко се вышелъ поменило кождо году на шпиталь Менский надати и фундовати Хочетъ, нато есмо ласкове позволилъ сими листомъ нашимъ Позваляемъ Маеъ онъ на кгрунте своемъ властнымъ нато на реце свислочи и переспе млынъ мучный и паперный своимъ коштомъ збудовати и пожитковъ всякихъ стого млына приходящихъ на себе уживати и будучы Повиненъ оттуль доскрынки местское ни где инде ничего давати толко покопе грошей Литовскихъ откождо кола стыхъ млыновъ яко се самъ поднял на шпиталь церкви соборное менское, кождо году на день светого Мартина свята римского онъ самъ и потомки его выдавати и платити вечными часы, и нато дали есмо ему сесъ нашъ листъ сподписомъ руки наше гдрское, до которого и печать нашу приписнути есмо велели И писанъ у вильни лета отнароженъя сына Быжего тысяча шестъ сотъ первого мѣсяца июля двадцатъ шестого дня. Подпись руки гдрское, Матеи воина Писаръ Скоторыхъ метрыкъ сесъ видымусъ Подпечатью нашою великого Князства Литовского вышъменованымъ Бурмистромъ Минскимъ естъ выданъ Писанъ у варшаве лета Божего нароченъя тысяча шестъ сотъ деветнадцатого мѣсяца Октября двадцатъ сего дня Левъ сапега канцлеръ велъ Князь Литвъ Ксегдеонъ Трызна Секретаръ (Подлин. — Прил. печать В. К. Лит.)

72.

Видимусъ скнигъ справъ головныхъ трыбуналныхъ у Менъску
отправованыхъ.

Лета отнароженя сына Божого тисеча шестсотъ деветнадцатого мца
ноябра двадцат шостого дня.

Переднами Судьями головными натрыбунал увеликом князстве Литовскомъ
звоеводствъ земель и поветовъ нарокъ теперешнии тисеча шестсотъ девет
надцатии обраными постановившысе очевидно у Суду пана Федоръ Жуко
вечкии именемъ Ясие Освецоного Кнежати Януша Радивила на Биржахъ
Здубинокъ Слуцку и Копылю Каштеляна Виленского оповедалъ то штожь
деи дошла Его Кнежацкое мести ведомость же велможныи Его мсти пана
Петръ Тишкевичъ Воевода и Староста менский ничого недѣбаючи закон
ституции Сепмовые смелъ иважыльсе году теперъ идучого тисеча шест
сотъ деветнадцатого донести протестацію докнигъ вонтовства менъского
подъ претекъстомъ якобы панещанъ места менъского менечы олкнес бунты
и седыции авласие хочечи церковь рожества пречыстое Богородицы на
улицы немцеской стоячую нагрунтьте Его Кнежацкое мсти для вольного
ужыванья набоженства Старожитного хрестияньского греческого подбла
гословеннемъ Светешного Патрлярхи Константинопольского вместе менъ
скомъ будущую знести и вольного ужыванья набоженства всемъ станомъ
тое, релли и мещаномъ Его Кнежацкое мсти вменъску мешкающимъ забо
ронити менючи втой протестации якобы то церковь митрополля ико
штомъ митрополита киевского будована мела бытъ икгрунтъ Его Кнежацкое
мсти мескимъ называючи которая церковь здавнихъ часовъ яко наггрун
те Его кнежацкое мсти збудована такъ и священникъ релли Старожит
ное греческое заблагословеннемъ Старшого ихъ власного дотое церкви
отъ Его кнежацкое мсти подаваныи бываетъ вчомъ всемъ уближене впра
вахъ и вполностяхъ шляхецкихъ и наступованье на владзу Его Кнежацкое
мсти черезтую протестацію отъ Его мсти Пана Воеводы менъского учы
неную видечи ото все повпыи водлугъ конституции Сепмовыхъ волюе
мовене зъ Его мстью заховуючы просилъ абы то оповедане докнигъ го
(17)

ловныхъ трибунальных было записано Што ест записано Апозаписанию
исес видымус скинг подпечатю земскою воеводства меньского Стороне по
требуючон ест выданъ Писан у Меньску Миколаи Вяжевичъ Писаръ
Zoszmjany Deputat Tomasz Wolan Jerzy Kopaszczewski Stolnik
у Deputat Minski Z Nowogrodka Deputat Pawell ski ręką
Jan Wereszczaka Deputat z Woiewodztwa Brzeskiego Theodor
Soltan Podstoli у Deputat Rzeczycki Скорыгговаль Адамъ Ходосо
вичъ (Подлин.—Прчл. Земская печать Минскаго Воеводства).

73.

Видымус скинг головныхъ трибунальных уменску отправованныхъ
Лета отнароженя сына Божего тисеча шест сот деветнадцатого мца
ноебра двадцат сегого дня
Переднами судиями головными натрыбунал увелкомъ князстве Литовъ
скомъ звоеводства земля пповетовъ нарок теперешнии тисеча шест
сотъ деветнадцатыи обраными постановившице очевисто земляне Его
Кор: маети Его Милость пан Александер Окгинский Скосельска, Его
Милост Княз Ян Любецкий пан ян верещака него Милость панъ Ма
теушъ Уколский панъ Ян Кердеи Судя кгородский ошъменский ипан
константын ратомский иныишие ихъ маеть нижеи насей Протестацыи
помененые сами отсебе именеи ихъ маетей княжат панят ивсе
го рыцарства шляхтъ побывателей короны полское ивеликого княз
ства литовского народу росенского, релни Старожитное греческое
подблагословенствомъ патрнархи константынополского будучых опо
ведали ижаловали отомъ штож запреханем ихъ маетей досуду го
ловьного трибунального тут доместа гдрского менского дошъла их
звидимусовъ Скинг воитовскихъ места менского таковая ведомост иж
велможныи Его милост панъ петръ тишкевич воевода истароста
менский нарушаючи право иволности шляхецкие также констыту
цые Сопмовые ничого недбаючи навныи втых констытуцыяхъ по
становъленые аправе настунаючи насумненья людские инаверу Ста

рожитиую греческую ичиничи явную опрису въволномъ уживаню набоженства хрестиянского старожитного здавна листами ипривиллями ипопри сеженем королеи их млстем Полских ивеликих княжат литовьских зошлых итеперешнего короля Его млсти нам щасливе пануючого варованого утвержоного ифундowanego зваснивъшисе, невинъне хотечи донепотребное трудности приводит важилсе учинит протестацію передпаном воитом Менским подпретекстом якобы мещан места менского, онеякнес якобы бунты иседичие также оспустошенъе якобы церкви замку меньском будучое ивтомъ даючи вину мещаном менским субтелне наредлю Старожитиую наступуючи Схизматыками неуважне называет вчем великую кривъду всему народу релии греческое Старожитное его млост чинит, кгдаж народ релии греческое яко Схизматыками несут авкоторои релии Снат исам его млост Пиъ воевода уродилсе такъ николи церквей пустошит нетолко не звикълм але орозширене хвалы божое завъжды старают неслибысе яко спустошенъе церкви замковое albo исамого замку менского которых увесопал деело то нежданное причины ииъшое толко снат зсамых дозорцовъ тых местъцъ идеетьсе инетакто его млсти долегаеет яко власне хотечи его млост церковь имонастыр светых апостол петра ипавла ишколы иричей инагрунтех стародавних шляхецких инаместцких яко его млост въсвоем процесе менует через народ нашъ шляхецких для волного уживаня набоженства Старожитного хрестияньского греческого вместе меньскомъ фундованую знести иволного уживаня набоженъства всемъ станомъ тое релии заборонит которое звычайем водлуг прав духовныхъ греческихъ иконсыли отцов светых втои церкви отправуетсе Ова згола отправованьа набоженства вцеркви яко волного уживаня правъ исвобод шляхецких так инасемниках заборонят услуючи вси станы народу релии греческое мене чы ижбы виеякомсь бладе перестават мели называючи якосе вышенпоме иило схизматыками неслушие лжит ибудучи Сенатором штобы мел правъ иволностем сторожомъ быт то его млост покои посполитым право иволности взрушил инаправо привилля иконстытуцые соимовые наступил ивеликую опрису иуближенъе въуживанью набоженства ивсумненью людем народу ишого росенского учинил, зашто въвини вконстытуцыи сои

мовои описаные попал, вчом всем уму въвере нвсумненню своем нвправах
 нволностях нших черезтые протеста Его Милости Пна воеводы меньско
 го учыненые видечы ото все повинны водлуг констытуцыи Соимовых вол
 ност мовеня зовсемн нзкождым хтобы дотых протестацыи неслущьныи
 учыниа всем нкождому зособна зоставуючых просили их милост Абы
 тое оповеданье яко публичное докниг Головных трибунальных было за
 писано што ест записано, утое протестацыи подпис рук особ вышме
 неных писмом полским пруским тыи словы Aliexander oginski Rę
 ką Swą Aliexander Hurko Zwoiewodstwa Witebskiego mateusz
 Vkowski Jachim Zdan Korciowicz Ręką własną Ли Веращака рукою
 Jan Kierdey Constanti ratomski Ręką swą Jan Steckiewicz Ręką
 swą Иван Прилуцкий власною рукою Жикгимонт Палецкий, Скоторого
 Записанья нсес видимус подпечатю земскою воеводства менского сто
 роне требуючои есть выдан Писан уменску Миколаи Вяжевич Пи
 сарь Скорыкговал Адам Ходосович (Подлин. — Прил. Земская Печатъ
 Минского Воеводства).

74.

Выпис с Книг земских воеводства менского

Лета отнароженя сына божего тисеча шестсот дватцатого мца ген
 вара петнадцатого дня,

Нарокох теперешних земских менских отрех кролех святе римском прыпа
 лых нпорядком права посполитого отправоват зачатых переднами мартинном
 володковичом судею Крыштофом Жыжемскимъ подсудком амиколаем Вя
 жевичом писаром враниками судовыми земскими воеводства менского
 постановившысе очевисто возныи гдрскии воеводства менского Иван ми
 хаилович признал квити свои кузаписаню докниг земских менских под
 печатю своею нподпечатми стороны шляхты втые слова писаныи Я
 Иван михаилович возныи воеводства менского сознаваю сим моим кви
 том нж в року теперешнем тисеча шестсот двадцатом мца генваря чо
 тырнадцатого дня Маючи я прысобе стореною двух шляхтичов ина ми

хала матфеевича апа яна якубовича скоторымн подал иположил есми
 позов мандат его королевское мсти втому мешчанна иБурминистра места
 Его Корлское мсти менского Пна данила маслянки, вместе менском на
 улицы одцедковской лежачом, уворота того дому великие уездные увот
 кнул есми челеди домовои икогом втом доме видети мог положе того
 мандату обволаи показал есми Писаныи тот мандатъ поего самого пна
 данила маслянку яко Принцыпала, ипомощников его мешчан Его Корлское
 мсти менских ивана якимовича Орлика ивана пашкевича Пилатика Бур
 министров, василя Богдановича Костровицкого Лавника, аивана якимовича
 Лукошку Писара менского, вжалобе честного отца иларыона Барановича
 Наместника его мсти отца митрополитового менского, опереховыване сво
 волных черицов противко лцетом заручным, озбудоване церкви новое на
 улицы немцеской, оотняте церкви старое митрополное пречыстое Богороди
 цы озвожене догромад незвыклых людей розного стану досхожок идоскла
 дов, очынене бунтов, онабыване кгрунтовъ местцких кривою через ку
 плю шляхецкую обудоване натых кгрунтех школ противко привилеям
 од Его Корлское мсти их мстямъ оицом митрополитом наданым астных
 школ оперешкоду через дяков свовольных школамъ его мсти оица митрополи
 та повзрушане рознымн способы покою посполитого, яко отом шырен жа
 лоба пререченого оица Барановича втом мандате описано ест, закоторымн
 мандатъми прок обема сторонам через квити мои зложил познаиши есми
 становитсе куправу перед Его Королевскою мстю отподаия мандату где
 натотчас Его Королевская Мсть щастливе двором своим будет если вко
 роне полской заедел осмъ Аесли увеликом Князстве литовском зае
 дел чотыры Якож идляведомости абы обеде стороне того року не
 вни ипили были квит мои спечатю моею испечатми стороны шлях
 ты прымне былои один прытом Мандате тым мешчаном верху мененым
 удому принцыпала их помененого пна Данила маслянки положыл есми
 адруги сес квит мои змоеюж печатю испечатми тоеж стороны шлях
 ты имены звышдоложенои прымандате противном пререченому оицу
 Барановичу длядовоженя того року зоставил есми Писан року мца
 идия звышписаного утого квиту печатей прытисненых тры Котороеж

тое очевидное сознание возного и тот квнт его докинг земских менских
 ест уписан скоторых исес выпис подпечатми нашими Оицу Барано
 вичу ест выдан Писан уменску Миколан Вяжевич писарь Скорыкговал
 Адам Ходосович (Подлин. — Прил. двъ гербовые печати).

75.

Мы враники Земьские Дворные рыцество шляхта обыватели велико
 го Князства Литовского релни старожытнне греческое подблагословен
 ствомъ светеншого отца Патрыярхи Константинопольского вбратстве
 церковномъ будучие Ознапнуемъ симъ нашимъ умоцованнымъ листомъ
 ажъ што вгду тепер идучомъ шесть сотъ двадцатомъ поданыи естъ
 мандатъ Его Королевское Мласти Пана Нашого Млстивого напоппране
 ниъстыкгатора Гдрского зделати отца Ларыона Барановича Намесни
 ка Митрополего Меньского понекоторыхъ Мещан места Меньского мену
 ючы онеякнесь Бунты обудоване церкви вместе меньскомъ на Немце
 лежащее подругую церковь рожества Пречыстое богородицы ишколы
 прытопже церкви будучие ажъ тую церковь заложеня Светыхъ Апо
 столъ Петра и Павла и Манастир длямешканья иноковъ общего жытия
 закону Светого васня также ишколы прынихъ дляученья детей нашихъ
 Мы шляхта релни старожытнне уфундушу имены описанные куфале Бо
 жои подзвыклымъ благословенствомъ старшого Пастыра нашего Све
 теншого отца Патрыярхи Константинопольского фунтдовалцхъмо ане
 мещане Его Кор: Мласти изанашою прозбою ивезванемъ яко ктиторовъ
 чесныя иноцы втомъ Манастиры мешкають ифалу Божию втон церкви на
 боженства старожытнне греческого отправують ишколы взаведанью сво
 емъ мають лечь Велебныи Его Мласть Ксендзъ Иосифъ Руцкiи инаме
 сникъ Его Мласти непереставаючы трудности иперенагабанья уволиномъ
 набоженстве релни старожытнне греческое чыинть инадконстытуцыи
 соимовые презспособ запозвов нарушаючы вси права ивси волности на
 ши шляхецкне правомъ посполытымъ привилыями иприсегами пановъ
 Нашыхъ Королеи ихъ Мласти Полскихъ ивеликихъ Князеи Литовскихъ
 здавнихъ часовъ утвержонные побварованные итаковыми супьтельными спо

собами вособе народу местскихъ людей пнашъ станъ весь шляхецкни
 Кгвалтомъ допослушенства своего итихъ людей которые знямъ непе
 реставаютъ затегаютъ што пж всю речъ посполитую заходить итымъ
 способомъ розрухи вопчызне чынечы Конституцыи отомъ нагодныхъ
 вальныхъ Сеймехъ стороны покою каждому стану Людей учыненные пви
 нами обьварованные нарушаючы оныя знести хочечы назаруки поста
 новленные недбаючы завжды розными способы трудности чынечы пе
 решкodu въвере старожытної Греческой снать оную хочечы выкоре
 нить чыинить, Прото мы Стан шляхецкни нафундацыи менованыи про
 тивъко тымъ турбацыямъ пперешкoде ихъ неколко нарозныхъ урадех
 Его Кор: Млсти Пана апана Нашого Млстивого внесены але пперед
 маестатомъ Его Кор: Млсти Пана нашего млстивого нашу одностанную
 Протестацыю вносимъ итую фундацыю церкви святыхъ Апостол Петра
 и Павла также Манастировъ ишкол прыней будучыхъ Наши властныи
 шляхецкне осветчаючы даемъ излецаемъ моцъ воєьсемъ зуполную пры
 ятелеви своему Его Млсти Пану перед
 Его Кор: Млстью обьмову ппрозбу именемъ Нашымъ внести пжбыхмы

Видимус снпг судовых Кгородских замьку гдрского Воевод
ства Менского

Лета отнароженя Сына Божого тисеча шест сот двадцатого мца марь
ца дванадцатого дня.

Парочкох теперешних Судовых Кгородских менских въсем року верху
писаномъ мца марьца прыпалых ипорядкомъ статутowym отправоват
зачатых передомною петром Тышкевичом налогопску Воеводою пстаро
стою менскимъ, Постановивъшысе очевисто Служебник ее мст кне
гини Федоровое друцкое горьское кнежны марыны Впшневецкое Пани
Лизъ кнежыцъкни покладал куактыкованю докниг testament остаточное
воли небощыцы ее мст кнежны Ганны Михайловны масалское Дми
тровое скумпновое маршалковое его Кор: мст просил мненемъ ее мст
абы докниг уписан был которого testamentу я воевода пстароста огле
давъшы апрыпустившы то куведомости своеи вradoвой велел еемъ его
докниг уписат Которыи уписуючы укниги Слово отслова таксе въсобе
мает, Воппя отца псына пдуха светого тропцы неразделное стансе
куволи вечной аминъ, Пжъ Я гання миханловъна масалская дмитровая
Скумпновая марьшалковая его Кор: мст будучы отпана Бога хоробою
объложною навежона однакже зласки его светое парозуме пмысле зъдо
ровая леч нато паметаючы пжъ кождыи человекъ будучы зъдоровым
сподевается хоробы а хорыи смерти прото неведаючи очасе огодние смер
ти своее я теды хорою нателе зъложена естемъ пхотечы посмерти своее
омаетност мою так лежачую яко прухомую тым testamentом остаточное
воли моее обьяснит бо чогоколвек человек грешныи писмом необьяснит
леч взапаметане людское пыходит стого пвеликпе ростырки птрудности
межи людьми уростають, Прото я гання Масалская скумпновая волю мою
тым testamentом моим остаточным если ми пани Бог дофалы свое светое
поволати будет рачыи тело мое грешное земьли отдаю адушу мою вруки
попатрьности его створытеля неба пземли поручаю, которое мает быт
вмению моем гатове корелищевпцахъ увоеводстве менском лежачом

Нагоре загумномъ поховано Которому телу моему грешному мает его
млат княз михалъ масалский брат мой рононы каплуцу взяли змуру
ват инаверху деревеную збудовать Ктому телу моему грешному зых
млатю паны братаю княземъ юремъ и федоромъ масалскими иными
паны приятели погребъ водлуг релли церкви восточное старожитное
усветых Апостолъ петра и павла отправит Аомаетност мою так лежачую
Яко прухомуу снмъ тестаментомъ остаточное воли мое розражаю прос
правую абы позенстью моемъ того света межы братаю, близкими
кровными иповинными моими жадного вархолу простырку небыло ижъ
што я маючы имене мое гатове корелищевичы увоеводстве менском ле
жачое Собе правом доживотным исуму пенезен осмъ сот копъ грошен
отнебощыка его млат князя федора горьского зътаковымъ докладомъ
записаную гдебых я того света смертю зошла тогда его млат княз
федоръ горский мает братни близкимъ кровнымъ иповиннымъ моимъ або
тому кому бых я тестаментом описала осмъ сот копъ грошен отдат
итепер аж тое имене додержания своего взят Ино Я гання масалская
скупниовая змолодости лет моих аж достарости моее теперешнее дознав
шы противко себе великое услуговане исклонъность братерскую поего
млат князю михаилу масалскому брате моемъ рононом стых причын
вышъ менованых отдалившы одругих брати моих рононых истрые
чных так музского яко иженского рожаю тую суму пенезен выш мено
ваную осмъ сотъ копъ грошен натом имену гатове корелищевичах
пречы мои рухомые втомъ дворе будучые золото серебро грошы гото
вые если бысе посмерти моей нашли цын медь ивъсякки спрат до
мовыи штобы одноколвек речми рухомыми названо именовано было то
въсе отмала довелнка его млат князю михаилу масалскому ему самому
детем ипотомком его вечными часы отписую идарую которое тое име
не мое гатове корелищевичы посмерти моей его млат княз Михал Ма
салский додержания своего възавъшы итое имене держати мает ажъ до
отданья тое сумы пенезен его млат самому або потомкомъ его млат
от ее млат кнегини федоровое горское Або отсына ее млат, Аштосе до
тычет долгов што мне их млат особы въсем тестаменте моемъ поме
(18)

неные налисты записы свои винъны Стороны тых долгов, такъ ро
 справую тоест меновите Самъже мне его мѣст княз михал масалский
 брат мой налист добровольны записе свои одинадцать сот чырвоных
 золотых виненъ скоторых напрод его мѣст панъ брат мой каплицу
 для похованя тела моего грешного збудовати пнатую каплицу копъ
 осмъдесят стое только сумы пенезеп записую Пацерков заложеня Или
 пророка вымену олекъсичах уповете городенскомъ лежащее где их мѣст
 панове родичы мои въцеръкви лежат тогды възгладом того абыся там
 въцеръкви фала Божя завъше отъправовала них мѣст панове родичы
 мои такъ и я Сама възпаметане людское непрышла стое сумы двесте
 копъ грошей отписую него мѣст пана брата моего плно прошу Абы
 того надушю мою некладучы натую церковь отдалъ кутому нацеръковъ
 Светыхъ Апостол петра ипавъла церкви восточное уменску збудованое
 которые мене водлуг обренду тое церкви тело мое грешное яко научсти
 вен быт может поховають стоеж сумы пенезеп копъ шестдесят отпи
 сую пдарую жебы задушю Мою втои церкви фалу божью отправова
 ли которую тую суму пенезеп пани брат мой доцеркви светых Apo
 стол петра ипавла некладучы того теж надушы моеи скоро попогребе мо
 ем отдати изаплатити мает Аннъшые грошы штоколвекъ еще надто уего
 мѣст княз миханла стыхъ чырвоных золотых тогды итые прыего мѣст
 вечне заставати мают абратя близькне кровные повинные мое жадное
 трудности ему задавати немают имочы небудут вечными часы толкожъ
 его милости прошу абы его мѣст погледаючи нато жесе тамъ сума пе
 незеп пры его мѣст остается ласкавыи възглад начелед мою пбояро
 ве мои корольщевские мел жебы посмерти моеи замене такъ пзаего
 пана Бога просили Ашто ми его мѣст пани василей Болгарын псыном
 своим налист добровольны записе свои копъ осмъдесят зостал винен
 тогды тую копъ осмъдесят его мѣст князю Федору масалскому, брату
 моему рожоному описую итот лист объликгъ наего мѣст вливаю што
 ми теж ее мѣст кнегиня Федорова горьская псын ее мѣст княз gry
 гореп горский налист свои шестдесятъ осмъ копъ грошей зостали вини
 ни тогды тот долгъ плист наего мѣст Князя юра масалского брата

моего вливаю их мает тую суму пенезен отдат листъ облигъ
 свои освободит Аштомн теж пан иванъ корьсак змалжонкою своею
 Сто Семдесят копъ грошей зостал виненъ тогда стое сумы пенезен
 сто копъ грошей сыну моему крщоному пану миколаю корсаку опи
 сую, их мает мают тую сто копъ грошей Сыну моему отдат Асем
 десят копъ грошей их мает мают дорук его мает князя миханла
 масалского отдат Аего мает тую семдесят копъ грошей межы Бояр
 моих королщевъских наровъные части поделити такъ якобы некоторо
 му крывда недееласе штомн теж его мает Княз остафен Полубенский
 измалжонкою своею налист свои трытцат копъ грошей зостал винныи
 теды вжо тот долгъ им описую их дарую нещежъ ми небощыкъ пан
 адамъ Сологубъ измалжонкою своею надва листы сорок две копы гро
 шей зостал винныи тогда тот долгъ итые листы Павиязя Остафея по
 лубенского измалжонку его вливаю итого долгу доходити мают Адо
 шедшы напозыток свои обернути Кутому теж штомн натры листы пан
 василей ходычынъский измалжонкою своею пани рапною корсаковъ
 ною тоест наодни лист копъ чотыринадцат надруги лист копъ десеть
 Анатретни лист копъ сем тогда я стого долгу им копъ семнадцат
 отпускаю им дарую налисты им два ворочоны быти мають Ачотыр
 нацать копъ слuze моему каспору кгуминскому запослуги его посмер
 ти моеи отдати мають иж што панове енсмонтове винны налисты обли
 кги свои зостали некоторую суму пенезен винныи тогда тот долгъ вес
 им отпускаю идарую Абы посмерти моеи задушу мою пана Бога про
 спай пани адамовичовой ранне павъловъской которая мне змолодости
 лет своих послуги вырезжала копъ двадцат стых семидесят копъ гро
 шей што панъ корсакъ маеть отдат описую итую двадцат копъ ма
 ет ен брат мой княз михаль масалский отдат Аиншую челяд мою
 такъ бояръ яко пдворную душную конни быдломъ рогатым инерога
 тым водлуг реестру моего мает его мает княз миханло Масалский
 поделит им поплатит такъ абы надушы моеи ничего неоставало жыта
 стырту межы подданных моих наровные части брат мой роздати мает
 полотна штоколвек упоставах маю тогда тое полотно брат мой княз

михал масалский наипитал въминску роздати мает Анапогребъ тела моего штоколвек грошен готовых прысобе маю ипосмерти моеи зоста нет мает то въсе брат мой княз михал масалский напогребъ мой обернут Ктому въсему еслибы хто будучы упорным итот testament остатнее воли моее хотел его въчом нарушыти нему досит неучыинити тогды я стаковым настрашном судесе росправлю икончечы тот testament остатнее воли моее печатю прыпечатавшы ивласною рукою своею подпи савшы немогучы владу так земского яко ивгородского менского звести однакже упросившы земли грских воеводства менского пана ивана ти хновича савича корсака пана мартина тупалского Апана яна покор шинского ивозного воеводства менского флерыана порецкого Которые заочевистою прозбою моею пры прыпечатех ируки свое досего тестаме нту моего подписат рачили Писан вгатове корелищевичах року тисе ча шест сот двадцатого мца марца седмого дня утого testamentу по чатен прытисненых чотыры Аподпис рук подписаны писмом руским ипольским тыми словы Ганна масалская дмитровая скуминовая тышке вича рукою вѣласною Jwan Korsak' ręką swą dotego testamentu podpisał Jan Pokorczynsky ręką swą dotego testamentu podpi sał floryan Porecky ienerał wozny dotego testamentu przy ich msc rękę podpisał Которых тот testament ест докниг Кгород ских минских уписан Счого исеи видымус подпечатю моею его мает князю Остафью полубенскому ест выдан писан уменску Севе рын Станский Писар Скорыкговал съинигами Оникеевичъ (Подлин. Прилож. герб. печать Воеводы).

77.

Видимус ский Воеводства Менского

Лета отнароженя Сына Божего тисеча шест сот двадцатого мца апреля первого дня.

Навраде воеводства Менского, передомною Самуелом Здруцка Горскимъ вонтом Менским, становши очевисто чесным отец Гилярном Бара=

нович, Наместник Менский Превелебного вбозе Его Млсти отца Митрополиты, оповедал побтяжливве жаловал на Ивана Пашкевича Пилатика, Ивана Якимовича Орлика, Андрея Артемовича Шишку Бурмистров, На Данила Артемовича, Василя Богушевича Раицов и на Федора Каспоровича Шишку пнаниших Старших пфунда-торов новое церкви Менское Братское, отом пж они маючи да-внын свои звычай допримованя ппрехованя людей своволных, вроку тепер пдучим тисеча шестсот двадцатомъ, Федора Ермол-ча Попа Воскресенского досвоего товариства пподевою оборону приняли, Котории незадавши зрук своих речен церковных пнероспра-вившыся пред Его млстью отцом митрополитом, котории оному рассказал передсобоюсе ставити, донихсе удал, пмаючи надѣю въихъ обороне, знарушенем покою людского удавалъ неслушне пкламли-ве превелебного вбозѣ Его Млсти Отца Митрополиту пувес со-бор котории был вменску року теперешнего тисеча шестсот два-дцатого, Потым пподомах Парафиянов церкви Митрополних турбу-ючи ихъ Здыками ходил, Которого часу кгда заволею просказа-нем Его Млсти Отца Митрополиты, того отца Котории еще не здал речен церковных непослушного птурбатора покою мимо мо-настырь рниковын пдущего досеквестру нашего зовсех церкви Сщенииками року теперешнего тисеча шестсот двадцатого мца Апреля першого дня взяти хотели есмо, дьяки школьные которых принцыпалове новое церкви вышен помененные посполу зыншими своим коштомъ пришколе пцеркви ховают добытыми бронми нам безъброннымъ чынечы седыцыи пбунты вместе оногo выдарли, пдо братства трыумфуючы запровадили, а застановившыся одинъ здыковъ похвалку нанас чынил Адругии целою губою лжыл, яко пФедор Ка-споровичъ Шишка вышен помененныи учинил. ошто все попреховане шкодника церкви Бжое, просили абы тое оповедане докниг войтов-ских было записано што есть записано, скоторых псее видимус под печатю моею стороне потребуючои ест выдан. Писан уМенску Sa- muell Horski (Подлин. — Прил. гер. печать Войта).

ФЕОФАНЪ мастію бжію патріархъ стго града іерсма стго сіона сірія аравіа кана галілеа обонпол іордана і всея Палестины.

Защастливым звернеемся нашим, Отблгочестиваго Цря Московскаго Мухаила Θεодоровича на Бгонзбранный Прстол Стго мѣста Іерсима Матере Црквам, подорозе перееждчяючи Малую Россію: отпочиваючи въБгоспасаемом Градѣ Киевѣ въдержавѣ Великаго Краля Полскаго Жи гимонта третего: межн иными многими Сщениками, наведилъ нас чстный Презвитеръ Андрей; Бгоспасаемаго Града Слуцка, лежачого въвеликом Князстве Литовском, зацное державы, Яене Освецоного Княжате Ниоша Радивила, Кашталяна Виленского; изнамените великих добродѣйствах изычливостях Цркви Бжой Православия Греческаго, презацного Княжате повѣдаючи; зашто мы Творца избавителя нашего Іс: Ха: похваливши, ему честь пдяки отдавши, емуся молим абы сам онъ той презацный домъ блсвити имножити рачилъ. Анжся подщасливым панованіем Его блгороднаго Княжате, Братство при Цркви преславного Преображенія Гда нашего Іс Христа щепит пбудоватися юж отдесятка лѣт неперестаетъ; але блгдтію Бжію ведлугъ сплы ростеть имножится. што абы тым снадней ипрудшей досвоего конца приходити, и Стых обычаевъ которыи содержит Стая восточная Црковъ, готовыми поборинками вътом братстве были; также ивъстатечности истиннаго блгочестия пвсѣх его догматъ преуспѣвали. Тым листом нашим братство при Храме Преображенія Гда нашего Іс Ха, во Бгоспасаемом градѣ Слуцку: властію нам отзбавителя нашего Іс Ха даіною, Зазнесеніемся псполною намовою на вшеякне справы всѣх трох Стѣиших Патріархъ: Костантинопольским Кур Тимофеемъ, Александрійским Кур Кириллом, Антиохійским Кур Афанасіемъ. Блгословием путвержаем, набы яко найщасливѣи квітнуло на Хвалу Прстыя Тронца отсердца зычимъ. итой Стый Храм свѣтлаго Преображенія Гда нашего Іс Ха; от Митрополитовъ, Епископовъ, Архімандритов, Игуменов, Протопоповъ, зъвладзы их выймуем. Набы Крсть от

руки наше на Престом Прстѣ водруженный был вътой Стыи Храм по
сылаемъ. zostавуючи владзу суд въцале, пблгсвеніе Стѣйшаго Патріар
хи Константинопольского ерону. Молит вас смпреніе наше потческим блго
правіем повелѣваетъ вам перазслабѣвати дшею, неунывати тѣлом; но
ежебодреном иготовым быти, вземше вся оружія Бжія напрогнаніе врага,
иѣст бо наша брань поАпласку къплоти икрови, нокначаломъ ивластем
икъмпродержителем тмѣ вѣка сего, къдуховом злобѣ подибсним. Наче
же всего любов стяжите, юже блгочиниѣ совершити Бгу общаетесь ина
раждеженіе его братство водрузисте; вънемже вас ивсѣх купно духовных
иМирских всякаго возраста исаи во Православной вѣрѣ живущих, сею
Блсвенною Хартіею нашею, итое Братство ваше Бговождедѣнное сим пи
саніем нашим вовѣчныя роды блсваем путвержаем. Млтвами Стыя Бца
иСтого славного Апсла Іакова перво Прстлиника и перво Стля Іерсалимска
го ивсѣх стых Амниѣ. Писан въКпевѣ, Лѣта от Адама хЗрКи Плотска
гоже смотренія Бга слова хАХК Пидікта Е, дня 5 Іюн.

Θεοφάνος, τὸν τῷ ἐλέφ Θεοῦ Πατριάρχης πασης Παλαιστίνης καὶ τῶν Ἱερουσαλήμ:
Ἡ Καὶ Ἀρσένιος μέγας Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Χριστῆ μεγάλης Ἐκκλησίας, καὶ Ὁικουμενικὸς Ἐξάρχος.
Ἐγράψαμεν ὡς ἄνωθεν, αὐτῷ σταυροπήγειω τοῦ Σωτῆρος Χριστῆ μεταμορφώσεως αχκ Ιουλίου κη.
(На подлинной грамотѣ негати Патріарта и его изображеніе).

79.

Vladislaus Sigismundus Dei Gratia Poloniae et Suetiae Prin
ceps Electus Magnus Dux Moscouiae ac Smolen: Czernicho
uien: et Seueriens: Ducatum' Administrator.

Nam wielce miłem, Capitanowi y Oeconomom naszym w Smo
lensku, Oznaymuiemy, Isz Jego Kro: Mc, Pan Ociec y Do
brodziey nasz, za przyczyną naszą, Vrodzonemu Krzysztofowi
Falimirowi za odwazne zaslugi ktore oddawał přes wszystkę
expeditiā Smolenską, w Viezdzie Smolenskiem wStanie Maximow
skiem, Pustosz po Boiarzynie Olizaru Pułuiuchtowym, takze y
Place na Dom y Ogrod, Conferować raczył, Przetho chcemy
mieć y roskazuiemy aby Wier: Wa: według Przywileiu Jego

Kro: Mci thę pomienioną Boiarszczyznę w moc y possesią onemu podali, także y Place na Dom y Ogród wymierzać roskazali inaczey nie vczynicie spowinnosci swoiey dla łaski naszej Dan w Warszawie dnia 12 Miesiąca Lypca Roku Panskiego MDCXXI Wladislaw Zygmunt (*Подлин. — Прил. пегать Короле-
виза Владислава Сигизмунда*).

80.

Жыкгимонт третин Божю млатью Корол полскни Вел. Киз. литвскни рускни прускни жомонтскни мазовецкни Цфлянт. Ашвед. Кгод. Ван. дед. Король

Ознапмуем симъ листом иным всем вобецъ икождому зособна комубы то ведат належало. Покладам переднами Игумен Манастира вознесенского, вместе ином менском будучого напме грыгорей Крашельниковичъ лист светобливое памети продка идеда ишого Короля Его млсти жыкгимонта першого, поддатою року тисеча пятсотъ трыдцат сегого мца мая двадцатого дня, иидыкта десятого, екотором Листе пишет Его Королевская Млсть доуроженного Ивана Стецьковича Старосты менского, же позволи ти рачыл игумену того манастира вознесенскому зменска васьяну, млын наземли церковной нареце свислочи справити подле мосту хлусова, яко отом шырей втом Листе Кор: его млсти жыкгимонта першого описано подложено ест, Ибил нам чолом вышъреченыи игуменъ манастира вознесенского грыгорей Крашельниковичъ абы есмо тот лист пречъ внем описаную навечные часы подтвердили, Атакъ мы Гдръ видечы втом быт чолом бите вышпомененого игумена вознесенского слушное, тот лист Короля Его млсти жыкгимонта першого продка идеда ишого, врэчы вышъменованой писаныи навечные часы сим листом инымъ ствержаючы, велели есмо его всесь ишъ лист вписати, Которыи вписуючы слово одслова такъсе всебе маеть. Жыкгимонт божю млатью Корол полскни вел Киз Литвскни рускни прускни жомонтскни мазовецкни ииных: Маршалку ишому державцы менскому пиу яну Стецьковичу бил нам чолом игумен во

знесенскни зъменска васьян прпросил насъ абыхмо позволлп ему млынъ наземли церковной нареце свислочы справити подле мосту хлусова, апо ведл нам нж пообанол тое реки свислочы, пообема сторонамъ наоном. местцы земля церковная лежыт, а нам нкоторое шкоды втом нет, нземля нша там непрылегла, нно мы начолом битъе его то вчынили, дозволили ему натом местцы нареце свислочы млынъ наземли церковной подле мосту хлусова збудовати, нпожытки къцеркви божой зъмалва оттого мети, безшкоды ншое Гдрское, атыбы отом ведалъ нтого ему неборонил писан украковъ под: лет: бож: нарож хАФЛЗ мца мая к ден ннъдыкт I утого Листу Кор: Его Млсти жыкгимонта першого печат прытисне ная, аподпис руки тыми словы: м Писар аповписанью того листу Кор: Его млсти жыкгимонта першого, пречъ внем писаная слово вслово всесь ншъ лист впнсавшы во всем подтверждаем, якож маеть преречоныи теперешнии, инепотом будучые нгуменове вознесенские мнискне, зовсею братею своею, тот млынъ держати нпожытки доцеркви божое належачые брати нужывати вечьными часы. Инато дали есмо сесь ншъ лист сподписом руки ншое, испечатю ншою вел: Кнз: Лптвского. Писанъ уваршаве року тисеча шест сотъ двадцат второго мца Феврала шестнадцатого дня Sigismundus Rex Яцъко Яцевичъ (Подлин.— Прил. пегать В. К. Лит.).

81.

Выпис Скинг Справ земьских Воеводства Меньского.

Лета отнарожения сына Божего тисеча шестсотъ двадцать третего мца Юния двадцат третего дня.

Нарокохъ теперешнихъ судовых земьских Меньских посветон троицы святе рымскомъ порядком Статутовымъ Уменьску отъправуючыхъ Цереднами Юремъ Шпенъкгавскимъ Подъстаростим Меньским наменсцу его млсти пана Мартина Володковича Судн земьского Меньского на справу нижеи писаную засажоным Судею Криштофом Жыжемским Подсудкомъ амиколаемъ Вяжевичомъ Писаромъ враниками Судовыми Зем

скими воеводства Менского Постановившысе очевидно усуду Енерал Гдрский воеводства Меньского Янъ Роменковичъ кузаписанью докинг земских Меньских признал квіт свои Питромисынины подпечатю своею исподписом руки своею иподпечатми стороны шляхты втомъ квите менное втые слова писаныи я янъ Роменковичъ Енерал Гдрский воеводства Меньского ознамую сим моим Инътромисыниным Квитом иж будучы мне взятому насправу нижеи писаную атакъ року тепер пду чого тисеча шестсотъ двадцать третего мца Юня дватцать третего дня маючы я присобе стороною людеи добрых двухъ шляхътичовъ Пана петра Николаевича апана яна Матеевича был есми прытом Кгды Его млсть Панъ Мартинъ Володковичъ Судя земский Меньский имал жонька его млсти Пани дорота Монвидовна Дорогостанская фолварокъ свои неподалеку места Меньского будучыи названыи Переспу здвором млынами Кгрунтами пзовсими доних приналежностями адотого застенокъ Кгрунту псеножати две отлучышы отименя зацынского потмешанъ меньских прылеглыи тот кгрунт додвора Переспенского Якъсе самъ всобе маеть водле запису своего передсудом Земским Менским нарокох теперешнихъ Троецких признаного записавшы навечност пфундовавши нацерковъ имонастыр Меньский церкви Старожитное греческое свѣтых апостол петра ипавла иноком общого жития светого Василя тоест Черицом релли старожитное Греческое благословенства светешаго Патрпярхи Костантинопольского теперешним инапотом будучым такъже Паном Провизором ибратству тоеж церкви духовным псвещикмъ, вмоц вдержанье пвспокойное уживанье ихъ вечистое черезмене Енера ла исторону Шляхъту подати ипоступит рачили Которыи фолварок испомененым застенком кгрунту велебныи Отец Геднои Игуменъ по мененого монастыра именем всих законников ибратства домоцы пдержанья своего взял, пя Енерал пзстороною шляхтою заподаньем ипоступеньем его млст пана Суди пее млст пани Судниое втот фолварок Переспу пзузастенок кгрунту пвовсе доних приналежности водлугъ запису их млсти его млст отца игумена пвсих законниковъ ибратство поступкомъ права посполитого увезал вмоц держанье пуживанье вечи

стое подал дочогосе ипхто ипзъякым правом неприповедал итого увезашья неборонил Атак я Енерал штомъ слышал ивидел то насес Иптромъсыиный Квит подпечатю ипподписом руки моее ипподпеча тми стороны шляхты кузаписантлю докниг земских Менъских дал есми Ипсан уменъску року мца идия звышъ помененого Утого кви ту печатен притисненых тры аподпис руки тыми словы Ипъ Ро менковичъ Енерал рукою власною которое очевистое сознание Енера лово приквите его докниг земских Менъских ест записано скоторих ипсес выпис скнигъ земских Менъскихъ нароку звыш помененом за конником релли старожитное греческое ест выдан Ипсан уменъску Миколаи Вяжевич Писар Скорыкговал (Подлин. Прил. депъ сербовые печати).

82.

Юв Борецкни млстню Бжїею Архиепископъ Митрополит
Киевскни Галицкни Ивсея Россїи:

Блгчестивым Братїям Крестоносного Братства Храма Стых Вер= ховных Апль Петра иПавла, Воградъ Мѣнску Смиренїя Ишого Сыном вДху Намышым Ласка Покои Имылосердье отвсдержж= теля Бга иБлсвенїе Стѣиное Столицы Митрополїи Киевское от Іерусалима:

Дала нам справу Блгчестивая Инабожная Девница Блгородная Евгения Шембелевна Июка житїя закону иуставу иже во Стых отца Нашего Василя Великаго, ижъ она заволею Бжїею ипсамаго уроженя спложо= на покрещона ипвыхована бывши вцеркви восточнаго блгочестїя ипмо= лодых Ианенских лѣтъ своих Ину Бгу чистост свою офѣровала, иплюб дѣвства учинила, иблсвенїем иповодом Блаженое памети Гдна Леонтїя Карповича Архимандрита Обители Стого Дха увидли: помочью зас истаранем ипричиною Блчестивых иХристолюбивых людей духовных ипсвѣцких шляхты инабожного ипсполства братии братства церковного обывателей мѣста иповѣту Мѣнского, дхом покоры, иДхом ревности

помноженя хвалы навышшого Пна, нежалуючи Олчистое отблгочестн-
 вых продков набытое нсобѣ деднцством позосталое части, подстаро-
 житных церкви Стое восточное Пастырен Стѣиших Патрнархов иБлго-
 четивых Митрополитов Киевских неотмѣнным послушенством, закоха-
 вшия въуставах законничих ведлуг ухвалѣ Стого Отца нашего Василя
 великого прагненем збавеня дши своее, которое намилости Бжон иМлсти
 ближнего што ест выполнено всѣх приказаній Паньских записло: зало-
 живши обще жителныи дѣвическии монастыр нагрунте собою ску-
 пленом прицеркви Стых верховных Апль Петра и Павла, вмѣсте Его
 Кор: Млсти Мѣиску, изгромадивши икупивши досебе прагнучих своего
 збавеня Стану Шляхецкого ипосполного дѣвиц, Бгу пошлюбленных
 чистоты милосницъ, доклякунасту: Апльское и первых Хрестіян вдѣях
 Апльских общее житіе зафундовавши поволн всемогущого Бга боязнью
 Его Стою огородившия, иЕго самого опекунством ивыхованя достат-
 ком так зпрацы рук своих, яко каждая противко себе внесеном по-
 сагу своего отдѣлена отродичов своих осмотрене собѣ учинивши, што
 допосполное скрники подкрестным целованіем цало вложивши нсебе
 ииоческо обубоживши посвободивши посполитому материнскому изсестра-
 ми старшими завѣдованю попатрному зъпромыслом напотом около спол-
 ного выхованя шафованю сами межн собою полецили: ижадали Нас
 Митрополита абысмы Мы так обител тую Стую иими заложоную Блсвлн:
 них житіе общежителное ииоческое, яко испоряжене выхованя их вза-
 вѣданю ишафунку опатрном самое матере Игуменіи Гже Евгеніи изна-
 то избранными честными истатечными Старицами Сестрами заблсвен-
 ством потцевскою радою Гдна Игумена общежителнаго монастыра муже-
 ского припомже храмѣ Стых верховных Апль Петра иПавла вМѣиску
 ведле часу будучого похвалили, заховали, иповагою Митрополитанскою
 ствердили: Икож мы Митрополит, тую Стую иБгу млую фундацыю об-
 щежителную девическую обител иМонастыр ихъ Повагою Пастырскою
 блсваем: Иих Апльское Старих Христіян иСтых преподобных жен Бгу
 угодное общежитіе похвалием: Амает иповиша будет пречестная Гжа
 Евгенія Игуменія совѣми сестрами втом своем монастыри ведле устав

Стого великого Василія прикладом Бгоугодивших инокии общежитие
 и порядок пристойный вести, заживаючи Дховное породе Стых и пре-
 подобных Игуменов, общежитного монастыра тамже будучого му-
 жеского, Анапоминания и науки оных Игуменов и Старцовъ которые
 Православное вѣры Церкви восточное наследующи въ послушенствѣ
 Сѣиших Архиепископов Константинопольскихъ Патриарховъ вселенскихъ
 находятся истатечно трвати будут, презираючи, повшем восми-
 реніи Дха покаяющися. Обваровавши еднакъ то, абы жаден Игумен
 и Старцы тепер инапотом будучие въ жадные приходы и проходы то-
 го девического монастыра ани сами собою, ани презкого иного
 втручатися и переказы чинити не смѣли якоже не мають и мочи не будут.
 Поднепрощеніем и запрещеніем Канонным, дотого ведле Канонов Стых
 Бгоносныхъ отецъ и фундаторовъ общежитныхъ монастырей повагою
 Митрополитанскою вѣчно и то варуем иж посмерти каждое ино-
 киини любѣ шляхецкое любѣ мѣстское и посполитое Кондицыи, жа-
 ден родичъ, Отецъ, матка, братья Сестры и всякие иные повинные
 покрове и повиноватствѣ, ближніи и далніи внесения и посагу такъ всумахъ
 и ѣняжныхъ яко тежъ и вышнихъ рухомыхъ речахъ любитежъ и грунту на-
 того упоминатися никгда не мають, не могутъ и мочи не будут, кгдажъ
 тоестъ вѣчное вѣно и данна на монастыръ девичии и братство нищихъ
 и милстия спротъ, которая южъ в домы свѣцкіе вѣчными часы верта-
 тся не можетъ не имеетъ и мочи не будетъ, подпроклятствомъ Анафемою и не-
 прощеніемъ вѣчнымъ; И нато даемъ сепъ нашъ Митрополитанскій листъ Блсве-
 нія и непоручного захованія порядку в тои стои помененіи общежи-
 телнои обители монастыра Дѣвичого, Прихрамѣ Стыхъ Верховныхъ
 Аплъ Петра и Павла въ ѣнску помененои Гжи Евгеніи Шембелевие
 Игуменіи совѣми в Бгу Сестрами имъ самымъ теперъ инапотомъ поимъ
 будучимъ, для вѣчного памети и непоручное твердости притиснути ка-
 завши печатъ Митрополіи Киевское и подписавши рукою моею, В мона-
 стыри Михайловскомъ Церкве Золотоверхое в Києви Мца Августа КЕ
 дня x⁴ХКД року. Іовъ Борецкій Митрополитъ Кіевскій рукою вла-
 стною mrrr (*Подлин.—Прил. печать Митрополита*).

Живгмонт третин бою мстью Корол Польскн велнкн Княз Литовскн Рускн Прускн Жомонтскн Мазовецкн Цфлянтскн Ашведскн Кгодскн ваньдалскн дедичны Король

Ознаиуемъ симъ листомъ нашимъ ижъ запотребованем велебного отца Александра Школдыцкого Пгумена Менского велели есмо ему справу нижеименованую зМетрык Каньцелярын наше великого Князства Литовского видимусомъ выдати Которая потигуле нашем слово дослова такъсе всебе маеть Ознаиуем Симъ нашимъ Листомъ, Кому того потреба будетъ ведати ишешнимъ инапотомъ будучим, Покладаи Переднами Мещане места нашего Меньского закону прелни Кгрецкое брацтва шпиталеви церкви Соборное ицеркви Воскросенское вместе Меньском будучых те стаменьтъ остаточное воли мещанки, того места нашего Меньского под правом местскимъ Мандеборскимъ мешкающее небощцы варушы Ецуковны Крыштофовое Аньдреевича спечати местьскою исподписомъ руки Писара Местьского водлугъ Права Мандеборского справленыи просечы нас Гдра абы есмо тот тестамент преречное мещанки Миньское куде домости наше припустившы все лист идокинг Каньцелярын наше уписати велели, Которыи запрозбою их отъслова дослова вписуючы такъсе всебе мает, Лета отнароженя Сына Божого тисеча пят сотъ деветдесят девятого, Мца Мая деветнадцатого дня будучи мне Мартину Дрожецкому Ленътвонту Меньскому инамъ Бурмистром ранцомъ илавникомъ Места Гдрьского Меньского везванным ипрошным от Крыштофовое Аньтоневица варушы Ецуковны Мещаньки Господарское Меньское подправом Мандеборскимъ будучое вдом ее купрыслуханью справованья тестаменту остаточное воли ее, Которая Варуша Ецуковна хотя будучи натот час отъ Пана Бога хоробою навежона Лечъ навмысле здорова издобримъ розмысломъ баченемъ ипамятю своею таковыи тестамент, остаточное воли свое переднами Навраде учинила, што все сама явне вырекъла исловне визнала тым способом, Напрод поручившы духа своего Богу Сотворытелю Атело грешное земли откоторое оно

ест створено несли деп мене Панъ Богъ дохвалы своее светое взят
 иповолат будетъ рачыи тогды тело мое грешное прицеркви белон зало
 женья светого Петра вместе Менъскомъ Будучон поховано мает быти
 Провод ипоминъки водле закону хрестцанского чынены быть мають
 Апотом домъ свои властныи никому ничымъ невпущены иневступныи ле
 жачыи тут вМесте Гдръскомъ Менъскомъ нарынъку старомъ подправомъ
 Мандеборскимъ и вшелякимъ послушенъствомъ иповинностью местскою
 згрунтъомъ изовсимъ будованемъ исогородомъ овощовымъ прынемъ будучымъ
 изспратомъ домовымъ объмежъ содное стороны домомъ небощыка Анъдрея
 Коновки аздругое стороны домомъ Басалаевъскимъ которого держитъ Павелъ
 Князиковичъ золотаръ Астылу огородомъ Пана Анъдрея Масленки Бурми
 стра Менъского дотого другии домъ новобудованыи згрунтъомъ изовсимъ
 будованемъ исогородомъ овощовымъ прынемъ будучымъ вместе Менскомъ
 наулицы немизъской подприсудомъ местскимъ иповинностью ратушы менъ
 ское лежачыи межи домами содное стороны домомъ Павъла Балвера
 аздругое стороны домомъ местскимъ Пастуховскимъ Астылу погородъ того
 дому ажъ доозера подзамокъ, Которыи домъ померломъ сыну моемъ Алекъ
 санъдру жабце правомъ прирожонымъ вечнымъ, намене матку его спал
 тые обадва дома якъсе сами всебе ивположенью своемъ мають згрунтъомъ
 изовсимъ будованемъ зъспраты домовымии отказала потписала на два ши
 тали тоестъ церкви Соборное ицеркви Воскросенъское вместе менъскомъ
 будучое релетъ кгречкое вечнымии часы. Скоторыхъ тыхъ обеюхъ домовъ
 брацства тыхъ церквей ишпиталевъ, мають дати неболшъ толко петнад
 цатъ копъ грошенъ сестре моей мани идетемъ ее асестренцомъ моимъ Ку
 тому дворецъ мой нагрунтъе местскомъ которыи кгрунтъъ есть завла
 стные грошы мое черезъ мужа моего небощыка Крыштофа Анътоневища
 врозныхъ людей мещанъ Гдръскихъ менъскихъ Юрздыцыи права Мандебор
 ского иивами исеножатми скупленыи подприсудомъ ратушнымъ права
 мандеборского будучыи Лежачыи неподалеку места менъского надречъ
 кою слепнею зовсимъ будованемъ втомъ дворцы будучымъ изовсими кгрунтъ
 тами пашными инепашными заселеныи иnezаселеныи сеножатми изаро
 слями изовсимъ навсе якосе тотъ дворецъ самъ всебе ивположенью своемъ мает

совсими пожитки пдоходы которыебысе дотого дворца привлащит могли, дотого заставы укого што заставлено, напервен уЛукаша Богушевича Чарка Сребраная узоставе укопах полчварты уПна Сергея Матфеевича Писара Местского кубочок малыи сребреный, накоторыйи ничого невинно, уЛедвика золотара жупанъ бурнатныйи фаленъдышовыйи козацкыйи подле того жупана кгузцков сребреныхъ двадцать семь соян бурнатныйи фалендышовыйи зъкшталтомъ окъсамиту черного, Курта отласу зеленого то все упети копах грошен взаставе, уПна Микиты Екимовича Дылея Фаленъдышовая Бурнатная удвух копах грошен, которые тые обадва дворы вместе Менском будучые вышъпомененыи нашпиталии прод речонныхъ церквей записаныи такъже дворецъ вышъпомененыи надречкою Слепнею лежащийи зовсими навсе вздор враду местскому менскому поручаю Маеи врад Местскийи тые два дворы вместе Менском лежащие идворецъ надречкою Слепнею вышъпомененыи будучыйи Совсими навсе вмоцъ вовладзу идержание брацствомъ шпиталнымъ тоестъ Соборному ивоскросенъскому подат апанове Старостове тыхъ оныхъ Брацствъ шпиталныхъ церкви Соборное ивоскросенъское Маюи тотъ дворецъ вышъпомененыи надречкою Слепнею лежащийи заведомостю враду местского продати нагрошы готовые которому Колвекъ мещанину подиправомъ Маидеборскимъ мешкающому Ктому тые речи мои взаставе будучые по выкуповавши инагрошъ готовыйи спровадшии первен стыхъ грошен двадцать копъ грошен набудоване инаопатрене церкви белое заложенъя Петра Светого маеи быти дано Прикоторойи тело мое грешъное погребено будетъ, Которую двадцать копъ грошен тыежъ брацства вышъпомененыи наопатрене церкви заведомостю враду Местского выдавати маюи, Свещеникомъ запроводъ тры копы грошен отъдано быти маеи, аиапритворъ церкви троецкое копу грошен Дотого Стыхъже грошен маюи долги рознымъ людемъ, которымъ я Сама замужа своего Крыштофа Анътоневища изасына Своего Алекъсанъдра Жабку винна зостала, то есть меновите Пну Анъдрею Маслянъце засына своего звышъменованого копъ трыдцатъ шесть грошен Литовскихъ Дотого штомъ утого Пана Масленки напогребъ тогожъ Сына моего взяла полотна Коленъского

штуку Сукна Ческого чорного Локот шест Аготовых грошей позычы
 ла копъ две грошей Лит: дотого шесть копъ запозем здому моего от
 даниеля Балвера Шну Андрею Масленце прыходит Пану Яну волку
 Понамеснику Бгродскому Менъскому впина копъ тры грошей Гавры
 лу хомичу слоботскому грошей сорокъ Костюкову сыну замясо гро
 шей семнадцат, Аболшъ деп есми так я сама мужъ псынъ мой нико
 му ничого невпини толко Богу Милостивому душею Анозаплаченю тых
 долговъ штосе еще тых грошей завышен менованыи дворец изоставы
 мой взятых зостанет то все натые обадва шпитали отписую, Аштосе
 дотычет што есми утом дворцы своем вышъпомененом жыта десет со
 лянок заселла штом тежъ тыхже кгрунътов моих рознымъ особамъ
 мешаном Менскимъ иподданым его млсти Пана Воеводы Ввленъского
 Слепеньским вснопъщызню спятого снопа подавала того всего збожа
 натом кгрунте засееного пснопъщызны половицу натые шпитали вышъ
 помененые адругую половицу збожа сестре своей вышен помененои
 пдетем ее Асестренцомъ моим отписую Также обыдло што было утомъ
 дворцы то вжо заживота своего сестре моеи псестренцом моим отдала
 есми, Якожъ вышъпомененые обадва дома мой вместе менъском бу
 дучые которые есми наобадва шпитали менъские звышъ помененые
 отписала совсем навсе брацтва шпиталныи дотых церквей вышен
 помененых належачые соборное пвоскросенъское обое маючы отвраду
 местного вмоцы влады пвдержанью своем тые обадва дома повпини
 будуть держати сполне опатровати ввшелякне пожыткии зних пры
 ходячыи одбираючы пополовицы межы собою тые брацтва обое де
 лчы иинашто ничъного толко наопатрене ипотребы тых обоих шпи
 талей вышъпомененых выдавати мают повпини будуть вечными часы,
 Аштосе помне зостанет удому вкотором я вместе менъском мешкаю
 грошей готовых копъ семь грошей петдесят чоторы Котел пивным
 одинъ цыну кгарцовъ два полкгарцовка одна полуквартокъ один та
 лерокъ цыновых семь полмисков чотыры трыногъ один рожонъ один
 зброя одна шышаки два прылбица одна зарукаве одны, овса бочокъ
 чоторы, стых грошей пречей врад маеть черезранцу плавника по

гребѣ тела моего и поминаю. обычаем хрестіянскимъ отправитъ,
 А што се оттого остане тогда тымже брацствомъ шпиталнымъ вы
 ше и помененымъ маєт быти отдано, Ахтобы сесъ testamentъ мой
 остаточное воли моее в радовне справлены такъ сповниныхъ бли
 скихъ кровныхъ моихъ яко и хто обчынъ в чомкогда въ нарушитъ сло
 во мое отменитъ противко сему testamentу моему што мовити
 хотелъ, тогда таковыи каждыи розсудитсе со мною на страшномъ су
 де перед милостивымъ богомъ Судею нелицемернымъ Анаратушъ
 Места Менскаго сто копѣ грошей Литовское личбы вины за
 платитъ будетъ повиненъ, А заплатившы тую всю вину предсе
 сесъ testamentъ мой в каждого права и в раду при зуполной моцы
 вцале навси прышлые и потомные часы держанъ и захованъ быти
 маєт, И просила насъ в раду Местскаго менскаго Криштофова Анѣтоне
 вича Варуша Ецуковна мещанка менская абы сесъ testamentъ остато
 чное воли ее очевисте иустне з добрымъ розмысломъ черезъ власное Со
 знане ее перед нами в радомъ местскимъ учыненымъ исправленыи до книгъ
 ратушныхъ принять и писати велели. Мы Врадъ за прозбою ее тотъ те
 stamentъ ее до книгъ местскихъ мадеборскихъ слово в слово вписати есмы
 казали, У того Testamentу печатъ местская места менскаго притисне
 ная и Подписъ руки Писаря Местскаго тымъ словы, Сергейъ Матфеевичъ
 Писаръ Места Менскаго, Которыи же тотъ testamentъ все с Нашъ Листъ
 и до книгъ Канцелярии Нашеи уписаныи Мы Гдѣрь и в чомъ его не наруша
 ючы во всихъ пунктахъ и артыкулахъ при моцы зоставившы симъ Листомъ
 Нашымъ ствержаемъ вечными часы И нато дали есмы брацству церкви
 Соборное и церкви Воскресенское сесъ нашъ Листъ сподписомъ руки Нашеи
 Гдѣрьское до которого и печатъ нашу великого Князства Литовскаго при
 тиснуть есмы рассказали Писанъ у Варшавы Лета Божого нароженья ты
 сеча шестъ сотного Мѣца Марца десятого дня Подписъ руки Гдѣрьское
 Матеи воина Писаръ. Скоторыхъ метрыкъ сесъ видимусъ подпечатю на
 шою великого Князства Литовскаго велебному отцу Александру школ
 дыцкому Игумену Менскому естьъ выданъ Писанъ у Варшавы Лета бо
 жого нароженія тысяча шестъ сотъ двадцать шестого Мѣца февраля

двадцатого дня Павел Сапега подканц: Вел: Княз Лит Скорриеговал
Умястовский (Подлин.—Прил. меньшая пегать В. К. Лит.)

84.

Chrzysztoph Radziwił Xże na Birżach y Dubinkach Hetman
Polny W. X. L. etc.

Vrodzonemu Panu Janowi Swołynskiemu słudze me: Miec to
chce po was y roskazuie wam abyscie w Minsku na placu
Nieboszczyka Brata mego X. Pana Wilenskigo pozwolili Cer
kiew zbudowac na tymże miescu gdzie pirwij zbudowana byla
a potym zgorzala; J iesliby tam pozwy iakie od kogo podawa
ne byly, tedy iej pilno ochraniaycie y pozwy imieniem moim
znoscie. Przytym miec to chce po was y roskazuie wam aby
scie z Puszcze Smolewickiey dali drzewa kop dwie na budo
wanie tey Cerkwie. Zatym was Panu Bogu poruczam. w Wilnie
D: 22 Maj 1626 Ręką swą (Подлин.—Прил. пегать Кн: Радзивила)

85.

Выписъ съКнигъ Воиловскихъ мѣста Его Королевское Млсти
Минского,

Лета отиароженія Сна Божого тисеча шест сот Двадцатого Мца Ав
густа первого дня

Навраде Его Королевское Млсти Воиловства Минского Передомною Са
муелем здруцка Горским Воитом Минским постановившим очевисто че
стнымъ Отець Григорей Мпханловичъ Строителъ Манастира Менского Во
знесенского, Наместникъ вБозе Велебного Его Млсти отца Осифа Ве
лямнина Руцкого Митрополты Киевского иГалицкого ивсей Руси мен
ский оповедал ижаловал именем всей Капитулы законниковъ светого
Василя наПапа Данилу Маслянку мещанина иБурмистра места его Ко
ролевское Млсти Менского яко Принципала инабратню его Мпхана

и Дмитра и Пана Пвана, яко помочников отом, ижъ они брата ихъ законного именем Арсенія Масленку Архимандриту Менского Вознесенского человека пошедшего влетехъ завезшы нет ведома где держат, сами вернувши от него, исправы которых много было привилеев и фундушав нарозные добра, тепер через особъ розныхъ забраные потужы вая церковного безправие отлучоние, Манастиру Менскому Вознесенскому изгромаженю ихъ належащын, которых то справы он будучы Архимандритом присобе уставне ховал, тудежъ тежъ поблики назастану Его Млсти Пана Камниского Писара Метисълавского инадолгъ велможно Пани Еи Млсти Кнегини Соломерецкой набудоване церкви зачатое вознесенское назначонны ииших много справ, скорыстити усилючы забравши усебе ховают кувеликом шкоде их самых пвсен церкви. Божои ошто все хочемы спомененым Данилою Масленкою пбра тею Его Дмитром Михаилом и Иваном правом чинит преречонны отецъ Грыгорей, просил абы тая протестацыя докинг владовыхъ Воиловскихъ принята изаписана была, што ест записана, скоторых псес Выписе року теперешнего тисеча шест сот двадцат сего мца Декабра десятого дня есть выданъ Писан у Мвиску Samuel Horsky Скорыгговал Скипгамц цкви (*Подлин.—Прил. негати Войта*).

86.

Ювъ Борецкыи Млстию Бжією Архіеппъ Митрополит

Кіевскыи Галицкыи и всея Россіи

Всѣмъ Благчестивымъ Братіямъ Братства Стго Преображенья Гдня вмѣстѣ Слуцкымъ, Ласка покои и Милосердые отвседержителя Бга и благоселіе Стѣнное столицы Митрополіи Кіевское от Іеросолима

Смирненіе Ише въдомо творит; ижъ запущеніемъ Бжіимъ такъ цркви Бжіе яко имѣсто Слуцко огнемъ естъ зинщено, Амежи иишми црквами, Преображенья Гдня цѣрковъ, огнемъ впопель обернуласе, Анжъ великое усердіе Благчестивого братства Слуцкого, дотого се мае, абы на томже мѣстѣ хвала Бжія уставичная отправодаласе, Ихъ Млстямъ

всѣмъ блгчстіе млуючимъ нاتمъ месту, цркви Мурованую, любо теж, будынкомъ деревянымъ, выставити, Блгсвляемъ, Позволяемъ и повѣлѣваемъ. Ито Припечатати ншою давши, рукою Подписалцемысе. зМонастыра Мыхайловьского вКіевѣ Ноембра 4 д: Року 4848 Бгомолецъ вшихъ млстехъ Іовъ Борецкый Митрополитъ Кіевскый рукою власною (*Подлин. Прил. негати Митрополита*).

87.

Жыггимонтъ третій Божю млстю Королъ Полскый великый Князь Литовскый рускый прускый жомонтскый мазоветскый Инъфлянцтскый Ашветскый Кготскый вандалскый дедичный Король
Ознаируемъ тымъ листомъ нашимъ пжъ просилъ насъ отецъ Алексъсандеръ пгумень церквы светое възнесеніе манастыру меньского, абы есмо скипгъ Канцеларый нашой справу нижеи мененую видымусомъ выдать велели есмы. Который такъсе всобе маеть, ознаируемъ еимъ вырокомъ нашимъ ижъ кудже донаеъ исуду нашего прыточыла справа бурмистровъ раицовъ Лавыицковъ и всего посполства мешчанъ места нашего меньского запозвомъ манъдатомъ нашимъ вжалобе ихъ повелъ можьного петра тышъкевича налогоиску воеводу пстаросту нашего меньского поданымъ окгвальтовное черезънего выбитъе спокойного держа ия потъиитъе млыновъ ихъ местцкихъ двухъ подва кола нареце Свисълочы вместе меньскомъ подъзамъкомъ нашимъ збудованыхъ ипрыверненъе ихъ дозамъку нашего меньского яко шыренъ жалоба ихъ впозве описана естъ, Анароку нинешънемъ повыистю лимитацыи нашею прыпаломъ стороны обедве, мешъчане наши меньские Самы ичерезъ умоцованого своего урожоного Миколоая кголембевского Виценнъстыкгато ра нашего апозваный велможный Воевода меньскый черезъ умоцованого своего шляхетного Андрея Яноцъкого усуду нашего постановившысе того року ппновали тогда умоцованыи Акторовъ мешчанъ Менскихъ доводечы того жетые млыны окоторые мешъчане позываютъ сутъ властне месцкне анезамъковыя издавъна ихъ мешъчане Менские вужыванъю были покладалъ напервехъ прывилехъ нашъ поддатою року тисеча

пѣтсот деветдѣсят второго мѣца Сѣнѣтебра десятого дня въторомъ
 описуетъ нѣжъ заступенемъ Листовнымъ отбывшаго Старосты нашего менъ
 ского негда урожонного Дмитра Скумина Тышѣевича тѣе млыны по
 мененымъ мещаномъ менѣскимъ вѣчностю дали есмо стаковою однакъ
 кондыцьею нѣжъ знихъ аренды посороку копѣ грошенъ Литовскихъ
 Старостамъ менскимъ на каждыи рокъ платити повинни покладалъ
 тежъ декретъ суду нашего в року тисеча пѣтсот деветдѣсят осмом мѣца
 апрыла чотыринадцатого дня межы тымижъ месчаны менѣскими позъ
 ваными астаростою бывшымъ менѣскимъ небошѣчыкомъ Анѣдреемъ
 Станѣкевичомъ акѣторомъ отыежъ млыны зочевистое контроверсыи учи
 неныи гдесмо запоказаньемъ данныи наше тѣе млыны одзамку отсу
 дившыи месту менѣскому прысудили наказавшыи мещѣчаномъ абы аренъ
 ду вышенпомененую достаростовъ на каждыи рокъ платили дотого по
 казовали квиты старостинѣскіе которыми бывшие Старостове зотѣдава
 ня тое аренды на каждыи годъ квитиовали надто доводилъ нѣзвенѣта
 ромъ подаваня прошлому Старостѣ менѣскому урожонному мѣколаю зе
 новичу Староства менского черезъ тогожъ вѣльможного воеводу менско
 го наонѣчасъ дворениномъ наподанье того Староства отъ насъ зослано
 го въторомъ самѣже онъ прызнаваеъ жетѣе млыны мещаномъ, нале
 жать которыхъ додержанья Старостѣ неподавалъ апрытомъ показавшыи
 протестацію вѣрадовую овыбитью ихъ зѣспокоинного держаня стыхъ
 млынохъ навѣльможного Воеводу менѣского учыненую прѣяцію Во
 зного поведилъ нѣжъ на остатокъ и прысегою того кѣгвалтовного выби
 тья мещане менѣскіе потверѣдити хочуть затымъ домавалъсе абы есмо
 тѣе млыне додержанья имъ знову прысудили азакѣгвалтъ вѣины двад
 цать копѣ грошенъ литовскихъ водѣлугъ артыкулу деветдѣсятъ второго
 зрозѣделу чѣтвертого навѣльможномъ воеводе истаростѣ менѣскомъ
 вѣсказали и прысудили заховавшыи имъ вольное право и мовенье ошкоды
 прывыбитью спокоинного дерѣжанья того млына сталые инаправо нало
 жонные Аумоцованыи вѣльможного воеводы менѣского поведилъ то жене
 кѣгвалтомъ тѣе млыны отмещанъ менѣскихъ отнялъ але допосѣсесыи
 ихъ запыривилемъ нашимъ на староство менѣское данымъ изаподаньемъ

черезъ Слугу Скарбового вѣдѣныя пришолъ, того доводилъ привиле
 емъ нашимъ гдѣ описуетъ жетое староство зовѣсими пожитъками и при
 належностями аменовите змынами оному зласки наше дали есмо до
 водилъ тежъ и писътомъ Слуги Скарбового жетыхъ млыновъ кгда онъ
 наподанье зъезджалъ ни хто неборонилъ зачымъ онъ ихъ велможному
 воеводе вѣдержанье подалъ, Аштосе деи дотычетъ права вечысѣтого
 натые млыны мещаномъ менѣскимъ отнае даного тогды тое право имъ
 Служыти неможетъ, кгдажъ немогли они зацессыею Старостиною Кото
 рыи то правомъ доживотнымъ тые млыны держалъ вечностью себе
 унае упрошатъ бо поунни заварта естъ рука Королевская абы вечныо
 стью добра доживотныне роздаванн были а стороны декрету межы
 тымцжъ мещаны абы вѣшымъ Старостою менѣскимъ отыежъ млыны
 учыненого Которыи мещане показовали поведилъ ижъ тотъ декретъ важнымъ
 быти неможетъ болю деи привилеи вечностью поунни даныи неестъ ва
 жныи такъ и тотъ декретъ фундаментомъ справы ихъ быти неможетъ домавля
 се тогды абы есмо тые млыны привелможнымъ воеводе менѣскомъ
 водлугъ привилею ему даного иподанья Скарбового зоставилъ Аотъви
 ны кгвалътовое ишкодъ Которыхъсе мещане домавляють абы имъ вол
 ное право ото заховано было оногю уволяни, Мы Гдар черезъ Паны
 рады и вѣдѣныи наши насправы судовые отнае высажоные тое справы
 прослухавъшы абаче чыто поневажъ мещане менѣские заданною на
 шою черезъ часъ немалыи тыхъ млыновъ вѣужыванью своимъ были
 зскоторыми велможныи воевода истароста нашъ менѣскии олепѣшост
 права мечынечы Кгвалътомъ оные унихъ отнялъ идозамъку менѣского
 ипривернулъ зѣстыхъ прычинъ наказуемъ абы велможныи воевода менѣ
 скии тыхъ млыновъ помененыхъ мещаномъ нашимъ Менѣскимъ знову
 уступилъ и додержанья ихъ черезъ дворенниа нашего Которыи заособъ
 ливымъ Листомъ нашимъ тамъ зосъланы будутъ подалъ, такъже ви
 ну кгвалътовную двадцать копъ грошенъ литовскихъ начомъ бурми
 стъръ одинъ зѣдвома ранцами втомъ року яко се тотъ кгвалтъ сталъ
 вѣрадами справуючысе итри чловеки зѣспосѣполства мещане места на
 шого менѣского люди неподензраные присегу выконають передѣтымъже

дворениномъ нашимъ заплатилъ инагородилъ Которой присезѣ часъ певъ
нынъ оддаты Сего вырокъ нашего заедедъ оемъ вменъску утыхъже мы
повъ назначаемъ акгдыбы мещане нагвалте присегънуть нехотели тогды
вельможънынъ воевода менъскни уступивъшы только имъ мыновъ зовъси
ми ихъ прыналежъностями одтое винны воленъ быти маетъ штосе дотычетъ
шкодъ мещаномъ прыгвалте .сталыхъ инаправо наложонныхъ отые вольт
но будетъ мещаномъ зъвельможънымъ воеводою менъскимъ правомъ
чышити всуде належъномъ Аоленьшость права тыхъ мыновъ вельможъно
му Воеводе истаросте нашему менъскому волюе право имовенье змещъща
ны менъскими заховуемъ што пропаметъ докнигъ нашихъ Канцелярын
скихъ естъ записано скоторыхъ псесъ вырокъ нашъ подъпечатю великого
Князьства литовъского мещаномъ менъскимъ выданъ естъ Писанъ уВар
шаве Лета Божого нароженъя тисеча шестъ сотъ деветнадцатого мца июня
двадцатъ осмого дня Мы Гдаръ бачечы быти втомъ прозбу преречонного
отца Алекъсанъдра школьдыцкогосъ Слушъную велели есмо ему скингъ
Канцелярынъ наше справу вышенъ мененую подпечатю нашою велл: Князъ
литов: ввдымусомъ выдатъ всемъ року тисеча шестъ сотъ двадцатъ девято
го мца февръраля двадцатъ второго дня писанъ уВаршаве Павелъ Сапега
подканцъ Велъ князъ Литъ (*Подлин.— Прил. меньшая печать В. К. Лит.*).

88.

Выписе скингъ справъ Кгродскихъ воеводства Смоленъского
Лета отнароженъя сына божого тисеча шестъ сотъ двадцатъ девятого
мца июня одиннадцатого дня
Нарочкохъ Кгродскихъ Судовыхъ водлугъ Порадку Статутового Мца
июня первого дня прыпалыхъ передомною Алекъсанъдромъ Корвиномъ
Кгосевскимъ воеводою Смоленъскимъ Старостою Пуныскимъ Постанови
вшысе очевисто Столникъ упитский Секретаръ Его Кор: Млсти Его Млст
панъ Янъ Мартинъкевичъ оповедалъ инокладалъ листъ Его Креское Млсти
пана нашего милостивого докомисаровъ замковъ украинныхъ Смоленъска
дорогобужа пицныхъ писаныи просечы пажъбы тотъ листъ для всякихъ

прыпадковъ итвердостѣ докнигъ Кгородскихъ Смоленскихъ уписаны
 былъ, который писмомъ полскимъ докнигъ вписуючы такъсе всебо
 маеть. Zygmunt Trzeci z Bozey łaski Krol Polski Wielkie Xze
 Litewskie Ruskie Pruskie Zmoydzkie Mazowieckie Inflantskie
 a Szweds: gott: Wandalski dziedziczy Krol. Wielmoznemu Ale-
 xandrowi Coruinowi Gosiewskiemu Woiewodzie Smolenskiemu
 Punskiemu Kupiskiemu, etc. Staroscie naszemu y Vrodzonym
 Alexandrowi Tyszkiewiczowi Sędziemu Ziemskiemu Połockiemu
 Apiotrowi Mrowinskiemu Podstolemu Smolenskiemu Comissarzom
 naszym narozgraniczenie Danin Obywatelow y Boiar Moskowskich
 przy Smolensku y inszych od Moskwy Recuperowanych Zamkach
 Dzierżących naznaczonym y zesłanym Vprz: y Wier: nam miłym
 łaskę naszą Krolewską. Wielmożni y Vrodzeni Vprz: y wier: nam
 mili iz dotych czas pewnego rozgraniczenia roznych Danin na-
 szych wielu ludziom Zasłużonem przy Smolensku y innych Zam-
 kach załaską Bożą anaszą y Naiasnieyszego Krca Jego Msci
 Władysława Syna naszego odwagą od Moskwy recuperowanych
 Zamkach niemasz, skąd różnice między dzierżącemi częste zacho-
 dzie muszą. Chcąc my wreze ywdobry porządek wprawie aby
 kozdyn przyswoim doczegoby należał słusznie zostawał ywięcey
 sporow między Donatariuszami naszemi niebyło Vprz: y Wier:
 Waszą Comissarzami do Smolenska y inszych zamkow zramienia
 naszego naznaczamy issyłamy zlecając Vprz: y wier: Waszey aby-
 scie Vprz: y W: Wasza czas pewny yspodobny obrawszy y przez
 innotescentiae Swoie onym Obywatellom tamecznym Oznaimiwszy
 Dostateczne ograniczenie wszytkich tam dobr Vczynili ygdziebyscie
 Vprz: y wier: wa: rozumieli przyległego co bydz Dobr stołu na-
 szego należącym wolni y mocni będziecie zagrunty Donataryuszow
 naszych gruntami naszemi odmiane proportionaliter vczynic. Ato
 się będzie im za własne prawo rozumiało i intromissią poniewaz
 ie y obywatele tameyszy dotąd porządne yswych wysługach nie-
 mieli wczym wiarę y Sumnienie Vprz: y wier: wa: Obwięzyemu
 (21)

Pisan w Warszawie dnia pierwszego mca Decembra Roku Pan-
skiego MDCXXVIII Panowania Krolewstw Naszych Polskiego
XXXI Aszwedzkiego XXXV Roku утого листу Его Кор: Млсти
Печат прытиснена ест Аподпис руки Его Кор: Млсти тыми словы
Sigismundus Rex Marcian Tryzna Pisarz W. X. Litt Которыи
же тот лист Его Кор: Млсти ест довшихъ Кгородскихъ Смоленскихъ
уписанъ Скоторыхъ неес выписе подпечатю моею вradoвою воеводскою
стороне потребууючи ест выдан Писанъ уСмоленску Крыштофъ Эр-
длютович Цисар Кгородскихъ Смоленскихъ Скорыкговал
Почобуть (*подлин.—Прил. зер. печать Воеводы Госпвского*).

89.

Выписе Книгъ Головныхъ Трыбунальных уМниъску отпраованныхъ.

Лѣта отнароженя сына Божого тисеча шест сот двадцат девятого,
мца Октебра двадцат четвертого дня.

Переднами Судиями Головымии натрибунал увеликом Князствѣ Литовском
звоеводствѣ земляи поветов нарок теперешнии тисеча шест сот двад-
цат девятыи обранымии, оповедали побтяжливе жаловали, велебныи отецъ
Геднонъ засмочевскийи Ігумен Монастыра Менского Стых Апостол Пе-
тра и Павла збратіею своею законною тогож монастыра релии Старо-
житное Греческое внебытности натот час вышмененого Ігумена Мен-
ского вМенску сами отсебе иименем их млстеи Пнов Старост того роч-
ных, отом иж деп року тепер идучого тисеча шест сот двадцат девя-
того месеца Августа девятого дня, Неверные жидове места Менского
Шмерло Якубович, Юда Якубович, Литманъ Нахимович ииные вси вме-
сте Менском мешкаючыи, учинивши зсобою раду назлыи учинюкъ, со-
бравшии околкодесат чловека наудлицы противко монастыра ицеркви вку-
пе стали препомневши боязни Божое нерокгости права посполитого на
таковых свовольных описаного, умыслии Кгвалтовне наслали жидов сво-
их намонастыр, меновите Мопжеша Левковича Марка Яхимовича иШмон-
ла шмуклера Пинхаса исына Его изыишими многими жидами помочни

камн своими изжидовками околкodesят Чловека, которых они сами знают
 имена и прозвища их ведают, подчасъ Крщенъя жыда Менского Шлоука
 Шихасовича который заласкою Ина Бога всемогущого доверы Хрестіян
 ское приступовал и Крест стын принимовал, которые то жыдове завласным
 розказанем волею и ведомостю Инасланемъ и иных Старших жыдов подчас
 публичного набоженства потправованія службы Божое Литургии Святое при
 згромаженію людей зацных их мѣстех Панов шляхты прозных Станов, на
 шедши моцію Кгвалтом, и впадши наместце светое удмнитар церковным
 злым и непростынным умыслом взрушивши покои посполитыи окрыкъ
 и галас великии учинили и допритвора маючи и некоторые зних иижи добы
 тые вруках своих на люди тиснули, особъ духовных и Свещных людей хри
 стіянских лжили соромотили слова прикрые и блузнерскіе маестат Божии
 ображающыя не збожне задавали, Каменями и плитами на людей и на церковь
 кидали, умыслие тумульть врозруху подчасъ набоженства хотячи учини
 ти и што злого вырядити, чинечи то назневажне зверхности Его Кр:
 Млсти Ина ииго милостивого и назневагу набоженства хрестіанского
 правом посполитым и Конституціями Сеймовыми варованого, надто од
 повед и похвалку учинили мовечи и прехваляющися жедеи маемъ тако
 выи промысль вси мы жыдове же тую Церковь неведоме огнем спа
 лим, Окоторое таковое безправное и квалтовное насте на церковь и фа
 лу божую одтых неверных незбожных закамнялых людей Наместникъ
 Его Млсти Отца Ігумена отецъ Рафал мудрычич поднебытност Его
 Млсти отца Ігумена неомешкале доносил сюю протестацію до киши
 Кгродских Менских лех иеть ведома зякое причыны тое протестацыи
 до киши неприято оиго в таковой великой кривде и не зносном жалю
 своем помененыи отецъ Ігумен менский хотячи стыми жыдами пра
 вом чинити просил абы тое оповедане до киши Головных Трибунальных
 принято и записано было што ест записано Скоторых и сес выпис под
 печатю воеводства Менского Его Млсти Гдну отцу Гедіону засмочев
 скому Ігумену Монастыра Менского и братіи Его ест выдан Писан
 у Мишеку Mikołai Hlebowicz Kaszte: Wilenskij Marszałek Trybu
 nalski Andrzej Eysymont Deputat Grodzienski Jozef Pietkiewicz

Deputat Wilenski Stanisław Mokrzecki Deputat Lidzki Samuel G Deputatt Xtwa Zmuckiego Samuel Protasowicz Deputat Nowogrodski Marcin Wołodkiewicz Sędzia i deputat minski Deputat Powiatu Mozyrskiego Kasper Olesza Eliasz Mężyk zrzeczice deputat Миколаі Вяжевч Писар Скорыкговал Адам ходосовч (Подлин. — Прил. печать Минскаго Воеводства).

90.

Выписи с книг вгородских замку Гдрского менского

Лета отнарожения сына Божого тисеча шест сот тридцатого мца марца двадцатого дня

Навrade Кгородском взамку Гдрском менском передомною Юрем Шпенкгавским Подстаростим Менским оповедал и жаловал велебный отец александр школьцкни игумен менский вознесенский намесник митрополни именем превелебного вбозе Его Млсти отца Иосифа велямнина рутского Архиепископа Митрополита Киевъского Галицкого и всея руси так теж именем капитулы Его Млсти на Еромонахов Еродяконов инокков чернцовъ Манастира церкви новозбудованое вминску названое светых апостоль Петра и Павла и на Братю тоеж церкви дхвнх и свецких ото иж тые черницы Еромонахи Еродяконы инокки и все брацтво помененое церкви петровское дхвное и свецкое кгрунты до Митрополни Киевское належачые землю погород подместом менским подле ужынца при дорозе староц виденской надрекою свислочу будучые, дотого ставок названыи Глушец прытомже ужынцу где передтым мост ужынский бывал, от писара Кор: Его Млсти Ключника Виленского И на Грыгоря исаевича Громыки Здавних часов на церков Минскую Стого иколая наданные и вечное фундованые неслущие и безправие тые кгрунты ого род и ставок себе привлащывшы фолварком переспенским новоотыту ловавши оных уживают А его млсти отцу митрополитови уступити нехочут кунемалон кривде и шкоде церкви Божои Которых шкод зане уживаннем тых кгрунтов и ставку през час немалый меновал чотырыста

вопъ грошен литовских ошто все заховуючы Его млет отцу митропо
литови икапитуле Его млсти волное право просил абы тая протеста
ция докниг врадových прынята изаписана была апозаписаню нсес вы
пис подпечатю моею вradoвою его млсти отцу Александру Школды
цкому есть выдан Писан уменъску Крыштофъ Калечницкий Писарь
(*Подлин.—Прил. герб. печать Подстаросты*).

91.

Zygmunt III z Bozey łaski Krol Polski Wielkie Xiążę Litt:
Ruskie Pruskie Zmuidzskie Mazowieckie Inflantskie ASzwedz=
ski Gotski Wandalski dziedziczny Krol

Miescanom naszym Miasta Minskiego Sławetnym Sile Bogdano=
wicowi Lentwoitowi Pawłowi Philipowicowi Jwanowi Paskiewico=
wi Burmistrzom, Grehoriowi Makarowicowi Kurisce Raicy, Jwano=
wi Jakimowicowi Pisarzowi Mieyskiemu z osob y ze wszytkich
dobr waszych ruchomych y nieruchomych przykazujemy wam aby=
scie przed nami y sądem naszym tam gdzie na tenczas dworem
naszym szczęśliwie będziemy, iesli w koronie Polskiej za osm a ie=
sli W. X. Litt. za niedziel cztery oblicnie y zawicie stali na in=
stancją instigatora naszego, Ktory wass pozywa z delaty Wielebne=
go w Bodze Oica Jozepha Welamina Rutskiego Archiepiskopa Me=
tropolita Kiiewskiego Halickiego y wszytkiey Rusi o oppressią
praw, swobot, praerogatiw Mieszczan nassych Minskich ludzi re=
ligiey graeckiey Vnitow, że wy po zeisciu ztego swiata Michaiła
y Teska Philipowicow, olisieia Philipowica Siemiona chodzkowica
Burmistrzow, Matwieia Chomianowica Raice, Wasila Philipowi=
ca Ławnika, ktorzy Vnitami byli naich miejsca Vrządowe mając
conspiracye szkodliwe miedzy sobą do Magistratu Vnita żadnego
by nasposobnieyszego przyimowac niechcecie y gdy sprawy Vnitow
przed sąd wasz przychodzą sprawiedliwosci skuteczney nieodno=
szą y owszem qrauamina y praeiudicia wielkie od wass onym się

dzieją a nawet y appellaczyey dosądu naszego onym niedopuszczacie y dekretow Sądow swoich niewydaiecie: Zaczyn lud pospolity do Vniiey Świętey nachylaiący się odstraszać. za którym takim postępkem waszym uyma Chwały Bożey y obraza maiestatu naszego dzieie się Przeto abyscie naterminie wysznaznaczonym stali naproposicyą instigatora naszego Ktora wam czasu prawa szerey przełożona będzie, we wszystkim skutecznie usprawiedliwilisię. Pisan w Kancellaryey naszej Roku tysiąc szesceset trzydziestego pierwszego dnia trzynastego mca grudnia Gosiewski Pisarz (*Подлин. — Прил. меньшая пергамя В. К. Лит.*)

92.

Я Крыстина Ксѣжна Вишневецка Миколаева Малинска, Ознамую павно чиню тым моим добровольным листом записом, тепер пнапотом всегда, кому отом вѣдат бы належало, иж я зазалеценем ипозволенем, иижеи мѣнованым особом, отвѣлебнаго отца Его Млсти Ексархи Киевскаго, так же Велебнаго Его Млсти Отца Архимандрита Печерскаго ииших духовных релии Старожитной Греческой Прѣложоных, вмаетности своеи дѣдичной ввоеводствѣ Киевском вселѣ Сѣлцу авклячу Брагинском, Инокнии Побожной Благочестивой Манастира Печерского Киевскаго, Рекгулы стго великого Василя Госпожы Олимпіадѣ рагозянцѣ Спличовон иДочце ее Паниѣ Марниѣ Спличовнѣ оддалам, такъже иишим законницом Прпних мѣшкаючим инапотом будучим Манастиры Стого Преображения Гда Бга иСпса ишего Ис Ха, иБлаговещенія Пречистой Бцы, которые натот час суть спустошалье. Ато купешому чинечи розмноженю хвалы Бжов; идотых Манастиров Село защовѣ сподданным изовсяким ихъ повинностями ипослушенством пожиткам и приналежностями якоже всебе здавних часов тая маетност мает ипожитков вшелякихъ заживают, Ато ведлугъ стародавнаго фундушу славное памети Ксіоженця Его Млсти Адама Корпбута Вишневецкаго Пна Отца моего иКсѣжны Ее Млсти славной памети Алѣксандры Ходкевичовны

Вишнѣвецкой Ее Млсти Пин Матки моеи дотых Манастиров надахных
 пожитков. Амѣновите теж пвѣселцу подданных трох зих кгрунтами,
 издѣревом бортным, ово зовсякими здавна приналежностями извычайными
 пожитками. Зособна теж досамого Манастира поля робочые ишеребо
 чые Сеножати Млынѣ изего вымелками наръце Щовби, также на
 топже рѣце волное рыб ловене наязях иишими посудками, во
 дѣ старых приналежностей звычайеи пуживаня дотых манастировѣ
 належачих Иичого насебѣ инапотомки свое тых добртѣ иѣуимуючы ииѣ
 зоставуючы, вѣчными часы особом вышнѣ мѣнованым Пнокниѣм побо
 жным прииших иишим инапотом наступуючим сукцесивѣ инокнием мѣ
 шкаючим на том мѣиесцу впрѣдѣрѣчоном отмала довѣля, даю дарую иза
 писую, тепер инапотомные часы иенарушиѣ. Итым листом записом
 моим фундушѣ Стародавнын одславиои памѣти Ксіожонтѣ их Млсти Пив
 родичов моихъ зошлых зсего свѣта натые вышнѣ описане Манастири
 зприналежностями ихъ мѣноваными иширѣи вием описаными надахныи
 ствержаю иповторяючи фундуоу подтымнѣи обовязками иКондыциями
 встародавном фундусе варованеи выражонеи пописанеи: Подпослу
 шенством пблагословѣиством отца Свѣтешаго Патриархи Константино
 полского благочестивѣ водлуг порядку церквѣ всходиѣи мѣшкаючы ику
 хвалѣ Гда Гга всемогущаго жыючи набоженства розмножать здавних
 вѣков звычайнаго втопже релли Греческой мают иповиннии будут. Апо
 зенстю зсего свѣта тых побожных инокниѣ, теды наступуючыи имѣ
 шкаючыи напотом законници сами юж межн собою старшую обирать
 мают подтымнѣе благословенством одиастаршаго намѣсника втых краях
 вблагочестнои одСвѣтешаго Патриархи Константинополского будучаго
 благословѣиство брат повиннии будут. Докотораго надахня пожитковѣ
 здавна фундованым Манастирѣм, я юж сама помнѣ потомковѣ пвѣѣ бли
 зкие идалекне Кривные мои, иизславиои памѣти Его Млсти Пина Мал
 жонка моего, зчогосе я зрѣкаю пвѣдат нехочу, жаднаго напотом вступу
 иперенагабания ишкодоы чинит иѣмаю, ижаденѣ зпомѣненых потомков
 моих пвсех близких повинных жадное моцы мѣт небудут вѣчными
 часы. Которые я вже звыш менованые манастиры идобра тые доних

належащие зовсякими пожитками и принадлежностями пустивши оным помѣненным особом вмоц покойное держанѣ допосесыи урядовѣ через возного и шляхту обывателей Клевского повету подаю и поступую, яко се звыш помѣнило навѣки вѣчные и нѣбодзовныя, тым записом моим добровольным надаю и записую и фундуую. Докоторого фундушу и запису моего для лепшаго стверженя и певности впамят людскую печат свою приписавши рукою своею власною подписалемсе. Данъ в беллицку Року отъ божого нароженя тысяча шест сот тридцат второго мѣца февраля двадцат четвертаго дня Kristina na Wisniowcu Malińska Własną Ręką Vstnie proszony pieczętarz od wyszey rzeczoney osoby Marcin Bobiatynski ręką swą Alexander Puzyna na prop Vstnie proszony pieczętarz Samuel Zabłocki (*Подлин.- Прил. три серб. пегати*).

93.

Видимус скинг кгородских замку грского менского

Лета отнароженя сына божого тысяча шестсот семнадцатого мѣца Сентебра осмого дня.

Навrade Кгородском взамку грском менскомъ, передомною Миколаемъ Рекутем подстаростим менскимъ постановившысе очевидно навrade татарыи места грского менского сулман зецкевич покладал лист велможного ина его мласти ина Петра Тышкевича налогонску каштеляна менского в речы нижеп в том листе менованое просечы абы тот лист до книг кгородских менских актыкован иуписан был атакъ я подстаростип того листу огледавшы казал есми до книг слово от слова вписат, которыи таксе в собе мает, Piotr Tyszkiewicz Nałohoysku Kasztelan Minski etc: czynię wiadomo tem moim listem yżwroku teraznieyszym Tysiąc szescset Siedmnastym odprawuiąc mnie zarozkazaniem Jego Kro: msci Pana naszego miłosciwego Inquisitią dali mi sprawe nie ktore osoby yż татарowie minskie plac miecki Cerkwie Woskresienskiey iakoby niesłusznie posiągszy naniemieczyt Swoy pobudowali, Oczym Ja chcąc pewną wiadomosc

wziąć pytałęmsię o tym spólnością, ktorzy tatarowie dając mi o tym sprawę yż oni ten plac mianowancy Cerkwie Woskresienskiej za mianą dobrą odswieszczeniaka woskresienskiego Stephana nabyli, Naco prawo swoje tak też potwierdzenia listowne zeszyłych metropolitow oycy michała Rahozy Joyca Jpacieia Pocieia Jteraz nieyszego oycy metropolita yosipha wielamina Ruckiego mając, przedemną pokładali, Naco Ja widząc ich prawa słuszne, zaproszą ich Dalem ym ten moy list potwierdzony podmoją pieczęcią yspodpisem ręki mey, Pisan wminsku Roku Tysiąc Szescset Siedmnastego Mśca Januaryi dwudziestego szostego dnia, yтого листу печать Его Млсти Пна Петра Тышкевича и подписе руки теми словы, Piotr Tyszkiewicz Casztelan Minski ręką Kоторый тот листъ запрозбою Солимана татарына докнигъ кгородскихъ менскихъ есть уписанъ скоторыхъ книгъ нсесъ видимусъ подпечатю моею мене Юря шпенкгавского подстаростего исподписомъ руки писарское мене Яроша ивановского в року теперешнемъ тисеча шестъ сотъ трыдцатъ второмъ мѣца Августа четьвертого дня ихъ млсти оицомъ виленского Брацтва светого духа есть выданъ Писанъ уменску Ярошъ Ивановский Писаръ Скорыкговаль Они кеевичъ (*Подлин. — Прил. печать Подстаросты*).

94.

Władysław IV z łaski Bozey Krol Polski Wielkie Xiążę Litewskie, Ruskie, Pruskie, Zmuydzkie Mazowieckie Inflantskie Aszwed: Gotts: Wandals: dzezny Krol, obrany Wielki Car Moskiewsky

Wszem wobec ykozdemu osobno, osobliwie Woiewodom Casztelanom Dzierżawcom Vrzędom Ziemskim Grodskim ywszytkim Obywatelom W. X. Litt. Duchownego y Swieckiego stanu ludziom Conditiey Szlacheckiey takze Vrzędom mieskim Woytowskiemu Burmistrzowskiemu Radzieckiemu Ławniczemu ywszystkiemu po spolstwu Czynimy wiadomo Jż na przeszłym szczęśliwey Coronatij

naszey Seymie vspokaiając ludzi Relligii Gracckiey nieVnitow
 z ludzmi Relligii Gracckiey w Vnii zKosciołem S Rzymskim
 będącemi, nim dalsze na przyszłym da Pan Bog Seymie grun
 townie nastąpi Vspokoienie pewne cerkwie zprzynależnosciami
 wMiastach naszych nievnitom naznaczyliśmy mianowicie wBrze
 scju Cerkiew narodzenia Panny Marij, wKobryniu Narodzenia
 Panny Marij w Pinsku Sgo Fedora Tyrona Dla ktorych odebra
 nja y w possesssią nievnitom podania Vrodzonego Theodora Kor
 saka posyłamy. Chcąc mieć yroskazując, aby zaraz te pomienione
 Cerkwie ze wszytkiemi donich przynależnosciami ludziom Re
 lligii Gracckiey nievnitom w possesssią podali skutecznie przy po
 mienionym Dworzaninie naszym vstąpili y zadney przeszkody
 wuzywaniu wolnego nabozenstwa w nich nieczynili. Inaczey nie
 czyniąc dla łaski naszey Dan w Krakowie Dnia XVI Mscia Mar
 ca Roku Panskiego MDCXXXIII Panowania naszego Polskiego
 y Szwedzkiego Pierwszego Roku Vladislaus Rex (*Подлин.—Прим.
 меньшая пергамя В. К. Лум.*)

95.

Ja Krzysztoph Wołodkowicz Pisarz Ziemski Woiewodzstwa Min
 skiego y dworzanin Jego Kr Msci Czynie wiadomo tym moym
 listem komu otym wiedziec Należy yz Naprzeszłym Seymie
 szczęśliwey Koronacij Kr Jego Msc Pan Nasz Młsciwy Vczy
 niwszy z wielką pracą swoją pomiarkowanie Miedzy ych M Pany
 Vnitami y nieVnitami ludzi Relligiey Greckiey Doprzyszłego szesc
 niedzielnego seymu w głównieyszych Paragraphach Ateraz pewne
 Cerkwie w miastach swoich przez Vniwersały swoje ych M Pa
 nom nieVnitom Naznaczyć y dopodania dworzan swoich zesłać
 raczył Miedzy ktoremi wminsku Litewskim naznaczywszy Cerkiew
 S. Troyce Mnie, listem swoim Panskim ziahać Roskazac Ra
 czył gdzie dosie Czyniąc Roskazaniu Jego Kr Msci Pana mego
 Młgo w Roku teraznieyszym Tysiąc szescset Trzydziestym trze

cim Mca Czerwca wtorego Dnia według nowego kalendarza Po
 dawszy ia list moy obwieszczony ych M Panom Vnitom ziacha
 łem Dominska dlapodania Pomienioney Cerkwie S: Troyce ych
 M Panom nieVnitom Maiąc Przysobie Generała ziemskiego wo
 iewodztwa Minskiego Abrahama Jankowskieo ywoznego Woie
 wodztwa Minskiego Piotra Janowicza yPięciu Szlachcicow wpier
 wszym liscie moyim Mianowanych gdzieem został ych M Panow
 Vnitow Amianowicie Xiędza mimonskiego zynszą Bracią Przed
 mianowaną Cerkwią S: Troyce stojących Maiąc przy sobie Jego M:
 oyca Theophilakta Zaiąca yhumena monastera Minskiego S: Aposto
 łow Piotra yPawła yosob duchownych tegoż monasterza zwiela ych
 M: PP: Narodu szlacheckiego obywatelow woiewodztwa Minskiego
 Religie Greckiey nie w Vniy Będących gdzieem ia chcąc dosyc
 czynic woli y Roskazaniu Kr Jego M Pana Mego Miłgo chciałem Po
 dac pomienioną Cerkiew świętey Troyce ych Msci Panom nie
 Vnitom Tamze ych Msc Panowie Vnitowie excipuiącsie krotkoscia
 Terminu Podania listu mego ych M obwieszczonego pomienioney
 Cerkwie ych Msciom Panom nie Vnitom NieVstąpili iakoz ia
 dworzanin Nieczyniąc krotko obudwum Stronom Podawszy we
 dług Prawa List moy Powtorny obwieszczony ych M: Panom
 Vnitom WRoku Teraznieyszym Tysiąc Szescset Trzydziestym
 Trzecim Mca lipca dwudziestego szostego dnia Do minska dla
 podania pomienioney Cerkwie S: Troyce Panom nieVnitom zia
 chałem maiąc Przysobie Jenerała Jego Kr M woiewodztwa Min
 skiego Seweryna Suchorebskiego ywoznego woiewodztwa minskiego
 szymona choynickiego yPięciu szlachcicow Vrodzonych Jch M
 Panow Pana Adama grzybowskiego Pana iana Żynickiego Pana
 ierzego Brzezinskiego Pana Stanisława Vlanskiego yPana Tomasza
 gromnickiego Przy bytności Jego Msc Oyca Theophilacta Zaiąca
 JHumena Manasterza Minskiego Swietych Apostołow Piotra y Pa
 wła y oycow Duchownych gdzieem został Przedpomienioną Cer
 kwią S: Troyce Wminsku Będącej Jego Msc Xiędza ygnacivsza

szopowicza Namiesnika Metropolitanskiego yHumena Manasterzow
Minskich Xiędza iosefata Bokia Prokuratora Monasterzow Min
skich yPopa Romana Radionowicza Troieckiego zniemałym oRsza
kiem ludzi wkoło Tey Cerkwie stojących Poddanych ych M Mo
nasterskich ktorzy nazniewage Magiestatu Jego Kr Msci chcieli
mie Niedopuszczaiąc Docerkwie Przeddzwonica odprawic A ia
Postrzegaiąc Honoru Jego Kr Msci szedłem Przed cerkiew gdzie
ywsamym Babincu Cerkiewnym zrozmaitym orężem Doboju Na
leżącym zasadzonych widząc Vniwersał ylist Domnie Krola Jego
Msci Pisany Przeczytawszy wgłos Przed Jch M Pany Vnitami
wktorym Jego Kr Msc Pomienionę Cerkiew ych Msciom Panom
NieVnitom Podac Roskazac Raczył Tamze Pomienieni ych M
Panowie Vnitowie Niechcąc Czynic Dosyc woli Jego Kr Msci Pa
na Mego Młgo Nie Vstempuiąc Aczyniąc iawne sprzeciwienstwo
Przeciwno Magiestatu Jego Kr Msci odtey cerkwie zastąpiwszy
Sami zniemałą kupą ludzi Poddanych swych podali mnie
Cedule Przeczytawszy wgłos spodpisami Rąk swych y pie
częcią monasterską Pismem Polskim wte słowa Pisaną Msciwy
Panie Pisarzu Ziemi Minski Dworzaninie Krola Jego Msci Ja
ygnacyusz szopowicz Namiesnik Metropoli ymonasterza Minskiego
Świętego Ducha Zewszystkimi oycami yBracią ywszystką Kapitu
łą yParafijany s. Troycy Minskiemi OZnaymuiemy WM Jż Na
scymie Przeszłym szczęśliwey Coronatij Krola Jego Msci Pana
Naszego Msciwego Dano Diplome odkrola Jego Msci yRpplt Na
rodowi Ruskiemu obywatelom Corony Polskiej yWiel. Xtwa lit.
Constytutyą Approbowaną gdzie są wyrazne słowa te. Tedy my
Assecuruiemy zewszystką Rzeczą Ppltą Hoc Diplomate nostro
yobowiazuiemysie Referuiąc sie Dotychze Pact odnas Poprzysią
zonych yż naprzyszłym da Pan Bog Naypierwszym seymie Do
niczego Nieprzystępując zaraz Nazaiutrz Poskączeniu wot Sena
torskich towszystko Cokolwiek wpunctach iest opisano Naypier
wi ym wypelnic yskutecznie te puncta nie ym Niedeneguiąc Eg

zequowac mamy ybędziemy Powinni Ateraz maia NieVnitowie
 według Dawnych Constytutij wodprawowaniu swego Nabożęstwa
 zostawac yluboto NieVnitowie wpunctach Vspokoienia Naeleccij
 Krola Jego Msci Sobie Cerkiew wminsku naznaczoną maia Je
 dnak Jeszcze Dotego teraz Przychodzic Niemoga według wyra
 znego wyszey opisanego prawa Skwapliwie tedy NieVnitowie Po
 stempuia yVniwersaly takowe Przeciwo wyraznemu Prawu y Con
 stytutij teraznieyszey zaktoremi Dopossesij przysc chca wynoszą Za
 czym my zwysz Pomienione osoby Takowey yntromissij imieniem
 wbodze Przeoswieconego yPrzewielebnego Jego Msci oyca welamina
 Ruckiego Archiepiskopa Metropolity Kiiowskiego Halickiego ywszy
 stkicy Rusi yimieniem naszym ywszystkiey kapituły yParafian Min
 skich Bronim yDoposesij Żadney Przysc Niedopuszczamy wCzym
 Abys nam w m Msciwy Panie Dworzaninie Żadnego Przeiudiciu
 nieczynił Prosimy Ktoregosie łasce zmodlitwami naszymi zaleca
 my Pisan wminsku iulij Dwudziestego szostego Dnia Roku Ty
 siac szesc seth Trzydziestego Trzeciego Apodpis Rąk Temi
 słowy ygnaciusz szopowicz Namiesnik Metropolii yHumen Mo
 nasterow Minskich Ręką własną Pr. iosafath Boki Religionis
 ordinis s Bazilii Prokurator Monasterey Minskich романин па
 двоноуу свечениикъ Троецккн Менскн рукою власною Co słyszac
 ych Msc Panowie obywatele Woiewodztwa Minskiego Mianowicie
 Jego Msc Pan Adam Wankowicz woyski Woiewodztwa Min
 skiego Jego Msc Pan Jan Żyżemski stolnik Minski Jego Msc
 Pan Jarosz Jwanowski Pisarz grodzki Minski Jego Msc Pan
 Jan Wołodkowicz Jego Msc Pan Adam chodosowicz Jego Msc
 Pan Mikołay Cwiklinski lentwoyt Minski Jego Msc Pan Marcin
 onikiewicz Jego Msc Pan Stephan Dobrylewski Przez Jego Msc
 oyca yHumena monastera Minskiego swiętych Apostołów Piotra
 yPawła yzakonnych Braci Jego Powiedzieli nate ych obmowe
 czytana yz to tak iest Wdiplomie napisano Co ych Msc Na
 pisali wobmowie swoiey Ale iednak tym sie ych Msc szczycie

y bronie Niemogą Bo wtym punkcie ktory ych Msc Przywodzą Zdiplomy Jest wyraznie Napisano Że według Punctow Na Electij danych Vspokoieni Bydz mamy zupełnie A wtych Punctach Już niepoiedney Cerkwie w Miastach Jego Krolewskiej Msci Mamy Mieć gdyż wyraznie to iest Napisano yż Jch Msc Panowie Kommisarze wysłani według Proporcij Nam NieVnitom Podac maia Cerkwie y to sie ma Rozumiec zupełne Vspokoienie wzglen dem Cerkwie wrelii Naszey Ateraz nieiest to gruntowne Vspo koienie gdy poiedney Cerkwie odzierzymy gdyż ych Msc Pano wie Posłowie oboiga Narodow Nate dyplomę Żadnym sposobem Pozwolic niemogli Vpatrując to Żeto Vspokoienie wreliicy naszey odwłoczny termin wziąć miało Jego Kr. Msc. Pan Nasz Młsciwy Uspokoiając nas zych Msciami Pany Vnitami Nasczesliwey Co ronatij swoiey Dopryszłego gruntownego Vspokoienia tylko poiedney Cerkwie wmiastach swoych Dac Roskazac Raczył zaczym Prosze Abys wm Dosyc czyniąc woli yRoskazaniu Jego Kr Msci Pana Naszego Młsciwego te Cerkiew Podac nam Raczył Potym powie dział wielebny ociec Jozefath boki Czerniec monastera Vnickiego że to są listy Przywatne y ad male narata Vproszone, Dotego yta Cerkiew Nie od schizmatyków iest zbudowana Na Co odpó wiadaiać Jego Msc ociec yHumen Manasterza S: Apostołów Pio tra yPawła Rzekł Że wielka sie to Krzywda wtym Dzieie Ma giestatu Kr Jego Msci Że Vniwersał Publiczny Przywatnym listem y ad male narata Vproszonym Bydz okrscił ia tedy na ynszy Czas otym odłozyszy mowic Przystempuie Dopokazowa nia Że ta cerkiew nie od Vnitow Ale od nieVnitow iest zbu dowana Apokazuie to tak yż ta cerkiew Nie od dziesiątka lat Ale kiedy ieszcze oVnii niebyło słyszec wpanstwie Krola Jego Mci stancla Druga są ieszcze wżywych ludzie Ktore yBudowali yPa miętaia Dobrze Popogorzeniu tey Cerkwie Że podczas powie trza iest Restawrowana wRoku Tysiąc szescset Trzecim Do ktorych słow Parafiianie odezwawszysię toż twierdzili Trzecia

Że sam Dzwon Na którym iest Napis takowy Roku Tysiąc
 szesc seth Dwunastego ten Dzwon iest Robiony we gdansku Na
 kładem sławnego Michała Sawicza Mieszczanina Minskiego Krola
 Jego Msci przylozeniem Parafian tey Cerkwie Świętey Troycy
 Doktorcy ten Dzwon iest oddany Nafalę Bożą względem Posłu
 szenstwa Patryiarchi Konstantynopolskiego wyswiadcza Że ta cer
 kiew nigdy niebyła fundowana od Vnitow, zaczym Prosił mnie
 Pomieniony Jego Msc ociec yhuman Abym Generała na dzwo
 nice Posłał dla oglądania tego Pisma Ja dworzanin widząc
 Bydz Rzecz słuszną Posłałem Był ienerała Pomienionego Sucho
 rebskiego Dla oglądania tego Pisma Nadzwonice Aze ych Msc
 Panowie Vnitowie ytemusie sprzeciwiwszy zamknawszy Dzwon
 nicę Jenerała niedopuscili zaczym Jego Msc ociec JHumen Prze
 demną Aresztował ten dzwon: y Aby niebyły litery spiłowane na
 tym dzwonie Potrzebował Pomieszczanach yParafiiianach około
 tey Cerkwie Żyjących Aby Piłnując yiesliby ych Msc chcieli
 ten dzwon zdwonicy Brac Niedopuszczali Atak Ja Dworzanin
 chcąc Dosyc czynic woli yRoskazaniu Krola Jego Msci Pana
 Mego Miłosciwego szedłem Do Cerkwie chcąc ią Podac wpo
 sesyją ych Msciom Panom NieVnitom Aże mocno Vdrzwi Cer
 kiewnych Pomienieni oycowie Vnitowie stawszy stumultem Bro
 nili yniedopuszczali yawniesie sprzeciwiali nazniewage Magiestatu
 Jego Krolewskiej Msci Postrzegając tedy ia Tumultu yRozlanie
 Krwie chrescianskiej Aby niebyło oswiadczywszysie Jeneralem
 woznym szlachtą yniemałą zebrania ludzi narodu szlacheckiego
 Ktorzy Naten Czas Przymnie Będącymi wtey sprawie widząc
 iabydz wielkie sprzeciwienstwo y zniewagę Magiestatu odtey Cer
 kwie odszedłem yte sprawę Narozsądek Do Jego Krolewskiej
 Msci Pana Mego Miłosciwego lubo Naseym gdzie sobie stro
 na zechce odsyłam Jnatom Dał tego Poiazdu mego list Jch
 Msciom Panom NieVnitom przylozeniem Pieczęci Moiey yspod
 pisem Ręki moiey Pisan w minsku Dnia Dwudziestego

dziewiątego lipca Roku Tysiąc szesc seth Trzydziestego Trzeciego.
Krzysztoph Wołodkowicz pisarz minski ziemski ręką swą (Подлин.
Прил. гер. печать Дворянина Володковича).

96.

Видимус Книгъ Земскихъ Воеводства Миньского,

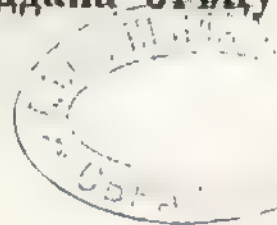
Лета отнароженя Сына Божого тисеча шестсотъ тридцат пятого
мца Генъвара одиннадцатого дня.

Нарокохъ теперешнихъ судовыхъ земскихъ трыколскихъ всемъ року
вышъ писаномъ потрехъ Кролехъ святе римскомъ прыпалыхъ ипорад
комъ статutowымъ сѹдовѣе вминску одправованыхъ переднами Мартинномъ
Володковичомъ судею Самуелемъ Немстою Подсудкомъ, Акрыштофомъ
Володковичомъ дворяниномъ Его Крское Млсти писаромъ враниками су
довыми земскими Воеводства Менского Постановивъшысе очевисто
земенниъ воеводства Менского панъ Александер Хоментовъскни по
кладаль куактыкованю тестаментъ небощыка Пна Миколая Грыгоре
вича деревоеда теперъ недавно зсего света зошлого ипросилъ абы до
книгъ справъ земскихъ воеводства Менского вписанъ былъ, Которого
того тестаменту Мы суд огледавъшы ичѹтаного выслуhavъшы казалл
есмо его актыковатъ идокнигъ Земскихъ Менскихъ вписатъ, который впи
суючы вкниги слово отслова такъ се в собе маетъ Воиме Божое стансе
кувечнои памети тои речы ижъ кождыи члвкъ нетолко хорыи але
подъ каждымъ часомъ слущне отомъ обмышлевати маетъ, якобы по своемъ
жывоте маетностъ свою вдобромъ апристойномъ порадку зоставитъ могъ
вгдыжъ вси речы насвете недолго трвають, Асправы людскне кото
рыебы писмомъ обяснены небыли спамети людское сплывають ивзабыте
приходятъ, протѹ я Миколай Грыгоревичъ деревоедъ будучы од пна
Бога хоробою навежоныи Але добрыи розумъ изуполнюю паметъ маю
чы нищыего прымушениа инамовы самъ по своемъ доброй волѹ остато
чнымъ розмышленемъ, чыню сесъ мой тестаментъ, ознапмуючы внемъ тую
остаточную волю мою вгды Панъ Богъ позамереномъ часе иатомъ свете

мешканя моего мене того нецзѣного света кувале Бозства своего Светого перед маестат свои светын поволат идушу мою згрешным телом разделит будет рачыл, тогда поручаю душу мою вруки Пану Богу всемогущему Втропцы светом единому, Атело мое грешное зуч стивостю пристонною погрести мают. малжонька моя Пани Барбара Сестренъцовна збратом моим рожонимъ Паном Александром деревоедом удеркви рускои долгиновъскои названои Светом троицы казавъшы уро бит зрубъ здубу поддаными которых я натот час держу, Атеслю на нят змаетности моее убогое которуюто малжоньку мою Пани Барбару Сестренъцовну ибрата моего Пна Александра деревоеда зычечы им од пана Бога вшелякого благословенства вопеку ивоборону поручаю пану Богу всемогущему втропцы светом единому их млстям моим Млстивым паном Его млсти пану Крыштофу Кавечынскому Подкоморому Минскому, их Млстям Пану Яну ипану Станиславу Косаковъским Его млсти Пану Анъдрею Скорупе их млстям Пану Янушу ипану воптеху Кисаревъским брати моеи ввечной ипрошу для пана Бога абы их млсть особы звышъ помененые Млстивыми паны иоборонъцами малжоньце итому брату моему ивсему домовъству имаетности их убогой вовсяких прынадках быт рачыли зашто Панъ Богъ всемогущын вечною идочесною заплаатою их Млстям быт рачыт, Амастность мою убогую которую Панъ Богъ зласки своее Боское Яко Панъ наиплостывъшыи дат рачыл дошафуньку моего такъ сим тестаментом моим росправую, ижъ што позычыл Его млсти пану Крыштофу Кавечынскому Подкоморому Минскому и малжоньце Его млсти Ее млсти пани полонни шеметовъвие налист обликгъ их млсти обудвухъ семьсот копъ гршей личьбы Литовъское, то гды стое сумы иизеп мает Его Млсть Панъ Кавечынскии подкоморын Минскии заплатит долгъ сына моего небощыка тымотеуша деревоеда, напрод што небощык сынъ мой взял убратагъка моего пана Павъла Семеновича деревоеда кром тых иизеп штом я черезнего сынови моему послал, особливѣ онъ позычыл чотыринадцат копъ гршей будучы уви лии напогребъ Сына моего выдал усего того шестдесят копъ, тогда взаплату того далом тому Павълу деревоеду коня удвадцати копахъ

гршен, Асорокъ копъ гршен мает быт ему заплачно Стое сумы пенезен штом позычыл Его мсти пану Кавечыньскому подкоморому мнскому, Ашто вишен тотъже Сынъ мой тымотеушъ деревоед брату моему ро жоному пану Александру деревоеду десят копъ гршен што стое сумы мает быт заплачно, Ашто вишен тотъже Сынъ мой пану петрови пры бытку налст облякгъ двадцат копъ гршен, што мает быт заплачно тому пану прыбытку стое сумы што уЕго Мсти пна Подкоморого Апану Козикгорскому которыи мешкает вмяделе если Сынъ мой небо щик незаплатил двадцати копъ гршен якосе онъ упоминал якобы на облякгъ позычных тогды стое сумы мает быт отдано жебы надушы небощика сына моего пнадушы моеи ничего долгу непало, Аижъ мал жонъка моя теперешняя пани Барбара Сестренцовъна будучы встане светом малженъском, которая маетности рухомое немало вдом мой вне сла, тогды записую топ малжонъце стое сумы пнзеи што уего мсти пна Подкоморого сто ишестдесят копъ гршен речы рухомых записую волы два, коровъ чотыры, овецъ шестеро, коней два возничъки си вые, бото она вдом мой впровадила коберец икоцъ икотел горело чныи струбами ивелчкии пивныи котел, цыну половицу панев записую малжонъце пнъшые речы рухомые тое малжонъки моеи скрыни, су кии, кубокъ серебряныи игршен готовых остатокъ волно еи яко свое властно поживоте моим побрат ницхто еи того гамоват неает, Ашто се дотычет аренды моеи отЕго мсти годное памети небощика пна яна косаковъского фолварку Урупова и села троянъцовъ, ижъ ми еще приходит держат час коротки недел илканасте вроку теперешнем ти сеча шестсот трыдцат пятом досветого воштеха свята римского, то гды еслибы мене панъ Богъ невыдержывъшы тое аренды стого све та дохвалы своее светое взят рачыл, тогды поживоте моем малжонъ ка моя пани Барбара Сестренцовъна тое аренды додерживат мает маючы собе их мсти пановъ опекуновъ бо указавъшы двумъ особом тое аренды додерживат, тогды мусяльбым свар незгоду ипрекленства зоставит, ведже еслибы брат мой панъ александр служечы, апрыяхал начас дотое аренды, тогды жона моя неает ему самому хлеба бо

ронити, яко шримне живомъ, которому то брату моему пану Александру Деревоеду стое Сумы што его мсть панъ Кавечынский впиен записую сто копъ гршен литовскихъ ипульчакъ зверыиыи золстром другому брату моему пану Семену деревоеду взлядомъ того жеми дѣтки Его хот пошемногу служыли ипвиченье отмене брали записую Ему стое сумы-сто копъ гршен, Аеслбы панъ Бог намене прудко смерть допустит рачылъ, тогды напогребъ мой псвещеньиномъ инаишые по требы которые належат напогребъ записую сорокъ копъ гршен, ана церковь рускую светого петра вмииску наубер церковныи вкотором свещеники службу божую отправуют инавыховане попом трыдцат копъ гршен, Анашпитал противъ церкви жебы был збудованыи для убогих хорыхъ уломныхъ инапожывене ихъ трыдцат копъ гршен ипрошу для пна Бога Его мсти пна Кавечынского подкоморого миньского, абы то Его мсть отдавъшы яко панъ побожныи доизрет рачылъ, або кому побожному мещанинови злетилъ жебы завъжды пна Бога задущу мою миколая Деревоеда изадушу сына моего тымотеуша Деревоеда изадушы малжонокъ моихъ пани дороты микуличовъныи ипани Барбары Сестренъ цовъныи пна Бога просили оодпущенье греховъ такъже ивсехъ добрыхъ цнотливыхъ людей прошу оодлитвы, зашто Панъ Богъ запластою будет анацерковь долгиновъскую светое тропцы заложене Стопже сумы пизеп, што уего мсти Пна подкоморого миньского мает быти дано копъ сорокъ гршен литовскихъ отъцу макарею Федоровичу наубер церковныи инавыховане свещеньишка долгиновъского, которыйи будет просит пна Бога задущу мою, Анашпитал долгиновъский отписую стоежъ сумы которая ест уего мсти пна подкоморого Миньского копъ петнадцат гршен литовскихъ, которую тую копъ петнадцат мает взят насвое руки отец макарен свещеникъ долгиновъский ишпитал збудоват дляхорыхъ уломныхъ, Аштосе невыложит нашпитал тыхъ петнадцати копъ, тогды мает отец макарыи оддат тым убогимъ которые ушпи тали будут, Анацерковь Крапскую заложения светого Миколая отписую стопже сумы што уего мсти пна подкоморого Миньского копъ двадцат гршен литовскихъ, которая тая двадцат копъ мает быт оддана отъцу

повану михайловичу священнику Краскому наубер церковных пнавы
 ховане его пна священника Краского, который задушу мою пна Бога
 просит будет, Асестре моей марушы деревоедовне записую корову одну
 пчотыры копы гршен насукно жалобное, Адругой сестре моей пани
 полонен которая была задубоною записую корову одну пчотыры ко
 пы гршен насукно жалобное, Асестренницы моей пани Ирмолниской
 насукно жалобное записую чотыры копы гршен, Адругой Сестренницы
 моей марушы Ирмолниской Бартошевичовой насукно жалобное записую
 чотыры копы гршен, хлопъцу моему Самуелю Бобровъскому, который
 ми вхоробе моей служилъ насукно Каразыевое записую пят конъ
 гршен пкарабии мои ручищу пбиблею полскую пЕвангелицкии невели
 кие наеждую неделю псвято пкнижъки обозстве Сына божого, Адру
 гому хлопъцу моему Василю семеновичу деревоеду который одмене
 давно одстал записую пультчакъ мой золстром, Апану Юрию Бобровъ
 скому закоторым малжонъка бревна повпшая моя дотога пжми час
 хоробы моей услуговал, ппосмерти моей жебысе неленил напогребе моем
 ипотом жебысе неленил малжонъце моей услуговат записую стое су
 мы петнацат конъ гршен, Аштомн подал годное памети его мсть
 небощыкъ панъ Инъ Косаковскии подаючи варенъду фолваркъ уру
 повъ збожъя овъса бочокъ десят, ярыцы бочок тры, полбы бочъку
 одну Ечменю бочъку одну то мает жона моя привыстю аренды оддат,
 Ашто втопже час дал небощыкъ панъ косаковъскии длякупения ярынъ
 назасевокъ, же их мало было двадцать конъ гршен, то мает быг од
 дано зсумы пизеп Атестамент небощыцы першое малжонъки моей пна
 на дороты микulichовны Скумичовны плисты пасербовъ моих пна яна
 пна лукаша пна Александра преорскихъ пнаалежачые, пвыписы при
 знания их паврадех, Аособливе вторбочце малои скуранои, листы Его
 Грское мласти два ппнышые домовые потребныи листы, которые тые
 sprawy поручилом брату моему пану александру деревоеду, бото домо
 ви деревоедом пналежит, абрату моему пану Александру деревоеду за
 писую сукно мою фerezью фаленъдышовую бапкою подшытую, ппанъ
 цер ззарукавъем шышак пнаколянъки Скрыню великую ззамком заве

спытым, Статку дробного штобы зостало попогребе моем надто штом
записал малжонъце моеи кром ен властного то записую брату моему
Пану Александру деревоеду, Атестамент мой остаточное воли моеи учи
нешыи росписавъщи убогую маетностку мою, што кому зволн божое
изволн моеи належит заставилом прымалжонъце моеи пани Барбаре
Сестренъцовне водле которого тестаменту прошу для пна Бога абы Его
млсть панъ Подкоморын минскыи мой млстивыи панъ яко Панъ побо
жныи росправит рачыл стое сумы пизен штом Его млсти позычыл за
што Панъ Богъ всемогущыи вечною пдочесною заплаатою Его млсти
быт рачыт Алпсты облыкгн мне даные насумы пизен тоест лпст Его
Млсти пна Крыштофа Кавечынского подкоморого Минского пмалжонъки
Его Млсти пани Полоней шеменовъны насемсот копъ гршей личбы ли
товъское, видечы я блиско докончене жывата моего, поверил есми
пдал досхованя тот облыкгъ их млсти Члвку доброму Его млсти пану
Анъдрею Скорупе земенниу Грскому воеводства Минского пмалжонъце
Его млсти пани Еве дробышевской Скоторым облыкгом мает его млсть
Панъ скорупа змалжонъкою моею Пани Барбарою Сестренъцовною избра
тею моею, Паном Александром ппаном Семеном деревоедами нтер
мине одданья тое сумы пизен отего млсти назначоном для одбпрания
тых пенезен еслл будет воля пласка Его млсти водле тестаменту по
делит або заразом домалжонки пдобрати моеи прыЕго млсти пану Ско
рупе яко прппекуну кождому водле тестаменту оддат, Ачеледи мал
жонъки моеи пани Барбары Сестренцовны дворной тоестъ челяднику
жоны моеи Курыле которыи ми робил колко лет мает быт заплачоно
тры копы гршей, Ажоне его дороте рыжунни две копе гршей, возни
цы васку тры копы гршей абабе Кгрете кухарце две копы гршей
быдло их немает быт им боронено, Асправу мою всю мне нааренъду
даную, тоест меновите лпст аренъдовныи годное памети небощыка
Его Млсти Пна Яна Станиславовича Косаковъского подпечатю сподпи
сом руки Его млсти подпечатми исподписом рукъ людей добрых шлях
ты водле права справленыи нафолваркъ Его млсти названыи уруповъ
исело троянъцы увоеводстве Минском лежачыи заполчварта ста копъ

гршен литовских готовых Его мсти пану Косаковскому вжо сполне
отданных натры годы зуполных пособе идучых дороку тисеча шест
сот тридцат пятого досвята светого вонтеха свята римского, Адругни
лист тогож Его мсти пна Косаковського напризнане того листу аренъ
довного перед судом земским минским нарокох земских минских ми
халовскихъ врокѹ прошлом тисеча шест сот тридцат четвертом вы
писе пнѣтромисыи перед судом Кгродским Минским сознане возного
Яна жоравовича пнѣвенѣтар Его мсти пна Яна Косаковського на
тот фолваркѹ уруповѹ пнасело троянѣцы мне даныи итую всю спра
ву поручыл есми малжонѣце моеи пани Барбаре Сестренѣцовой, мает
она тое аренды додержыват пводле пнвенѣтару здат, аштом втом
тестаменте моем написал, быдло рогатое розным особом яко малжонѣ
це моеи такѹ иСестрам остатокѹ того быдла, отправивѣшы погребѹ,
записую брату моему, цыны вшелякое половицу тои малжонѣце моеи
Аполовицу тому брату моему пану александру деревоеводу Аклячу си
вую пану Анѣдрею Скорупе, прошу брата моего пмалжонки моеи абы
здоброю верою пана Бога задушѹ мою пзадушѹ сына моего просила
абы отпустивѣши грехи доцарства небесного векуистого, доместит ра
чыл пмцлостиве прынял, Апрысправованю сего тестаменту моего не
могучы я втом хоробе моеи владу Грского земского ани Кгродского
меть идосебе звести авидечы врыхле сконченье живота моего дален
того одкладат немогучы сес тестамент мой остаточное воли моеи пры
людех добрых шляхте оселых имены нижеи помененых справивѣшы
печат свою прыложыл дотого тестаменту остаточное воли моеи вру
кою моею властною подписал, ддялешное твердости псведомя сего те
стаменту моего просил есми опрыложене печатей пподписъ рукѹ лю
дей добрых земляи Его Крское мсти воеводства Минского, которые
пры Справованю сего тестаменту были их мсть Его мсть панѹ Ол
брыхтѹ пузына, и Его мсть панѹ Миколаи кырыкѹ Его мсть пан Ярошѹ
Станкевич, Его мсть панѹ Езофѹ Янѣковѣскии, которые их мсть за
устною почевнстою прозбою моею печати свои прыложыл прукрапи
своими досего тестаменту моего подпишат рачыли Писанѹ на Урупове

лѣта отнароженія Сына Бжого тисеча шест сот трыдцат четвертого
мца декабра двадцат четвертого дня Утого тестаменту печатей при
тисненыхъ пятъ, Аподписъ рукъ писмом руским иполским подписаны
суть тымъ словы; Миколаи Грыгоревичъ деревоед рукою властною тот
тестамент подписал Vstnie Proszyny Pieczętarz do tego testamen
tu Olbrycht Puzyna Skozielska ręką swą Vstnie proszony Pic
czętarz do tego testamentu Mikołay Kiryk własną ręką Proszony
Pieczętarz do tego testamentu pieczęc swą przyłożył y rękę podpi
sał Jarosz Stankiewicz ręką własną Vstnie proszony Pieczętarz
do tego Testamentu rękę swoię podpisał Jozeph Jankowsky ręką
swą Которыиже тот тестамент докнигъ справ земскихъ воеводства Мин
ского есть актыкованъ пунисанъ, Скоторыхъ исеи видымусъ Книгъ
поднашыми владовыми печатми ихъ мласти отцомъ законъникомъ Миньскимъ
Апостоловъ Светого петра правъла естъ выданъ Писанъ у Миньску
Бриштофъ Володковичъ Писаръ Скорыкговалъ Липшевський (*Подлин.— При
ложены двѣ гер. печати Члновъ Суда*).

97.

Albrycht Władysław Radziwił Xiążę na Olyce y Nieswieżu
Hrabia na Szydłowcu y miru, Kasztellan Wilenski, Starosta
Szereszowski

Oznajmujemy tem listem naszym, komuby otem wiedzieć należało
Isz mając my Cerkiew Ruską, w mieście naszym Starym Nie
swieskim, od bramy Wilenskiey, po prawey ręce, przeciwko Oy
cow Bernadynow z Cmyntarzem, iako się teraz sama w sobie ma
fundowaną zdawna od świętobliwey pamięci Xcia Jego Mci Pana Oy
ca naszego, założenie Sgo Jerzego, do ktorey gruntu pasznego przy
należą włok dwie, między nowomiesckimi włokami wedle Sgo Micha
ła y ogrody dwa na nowym mjescie przy cerkwie starey S. Przeczy
stey, wedle gumien nowomiesckich, splacem parchimowskim, przeci
wko teyże cerkwie starey y tych ogrodow, zascianek Starodawny cerkie

wny, skraiu gruntu Folwarku naszego Nieswieskiego, na którym mieszczanie nowomiescey ciała zmarłych chowają, łąka też sianożęci nazwana zapopową gorą, zdawna do teyże cerkwi przynależąca w Jacowym Uhle, z iedney strony od Folwarku Trybuszkowskiego gruntu oromego, z drugiey strony od sianożęci tegoż Folwarku, trzecią y czwartą stroną do błota dzikiego Sławkowskiego, ktorey sianożęci czyni sporoslami Chrostowemi morgow osm, ktorych tych dobr y pożytkow wszytkich cerkiewnych dawni nieboszczykowie Swieszczennicy Nieswiescey iako używali y ten tesz bywssy Swieszczennik Ociec Ewstachi Kamienski używał, na ktorego micysce Wielebny Jego Mc ociec Rucki Metropolita Kjiowski za zaleccniew swoim, zesłał Swieszczennika oycę Bazylego Meleszkiewicza, ktorego my do tey cerkwie przyiawssy, te wssystkie grunty wyszpomienjone daimy y puszczamy wdzierzenie y spokojne używanie asz do żywota iego, a po niem y Successorow onego, Aże ten Swieszczennik, donosił nam prozbę swą, isz na tym, słusznego wychowania sobie y na sługi cerkiewne mieć ne może, iako nam niektorzy dali sprawę, Tedy za przyczyną tych, z dobrej woli y łaski naszej, nadajemy ieszcze nadto, włokę osiadłą w siele Krzyżanowiczach, zaraz skraiu przy jazdu Nieswieskiego, na ktorey włoce chłopkow iest trzech, mianowicie Szczesnego y zdana Duplow na poł włoki mjeszkających, Tomasza Chałamowicza na poł włoki siedzącego, ktorych tych poddanych na tey włoce z ich żonami dziećmi y wssystką majątnością onych temu Swjieszczennjkowi przy cerkwie S: Jerzego mieszkającemu daimy y puszczamy wiecznemi czasy, pozwalając onemus w Każdym roku po dwa kroc skład miodowy po dziesięciu miednie sycie, awosk od tego miodu na postawną swiece madać. Tudziesz y drew leżących y łuczywa na opał domu iego za Kwilem namiestnika naszego Nieswieskiego, tam gdzie na zamek, około cegielni brać, A Swieszczennik pomienjony y ponim Sukcessorowie, tego wszystkiego zażywając, Służbę Bożą cerkiewną według zakonu greckiego w Unji będąc odprawować za nas

y za dom nasz Pana Boga prosić powinni będą, nieczyniąc inszey powinności, służby do zamku, podatkow y nikomu. Do tego y to warujemy tem listem naszym, isz co temi czasy cerkiew iest no wo zbudowana na nowym mjescie od mieszczan naszych nieswie skich za offiarowanie czasu powietrza, tedy y te w moc temusz Swieszczennikowi wyszpomienionemu y successorom onego daiemy y postępuiemy. Aże ta cerkiew żadnego nadania od tych mieszczan niema, wolno to onemu w tey cerkwie kiedy chcieć nabożenstwo odprawować zwłaszcza na święta wssystkie Panny Przenaswiętszey J na to dalismi ten list pomienionemu Swieszczennikowi Basilemu Meleszkiewiczowi przyłożeniem pieczęci y podpisem ręki własney. Datt: w Zamku naszym Mirskim, Dn: 27 Januar 1635. Albrycht Władysław Radziwiłł ręką własną — Stwierdzam Alexander Ludwik Radziwiłł — Stwierdzam te prawo wewszystkim Karol Stanisław Xiążę Radziwiłł Podkanclerz W. X. Litt. (*Подлин.—Прил. ператъ Князя Альбрехта Радзивилла*).

98.

Петръ Могла Млстію Бжією Православный Архієпископъ Митрополит Кіевскій Галицкій Івсея Россіи Екзарха Стого Апелкого Оро ну Константинопольского Архимандрит Печерскій.

Вѣдомо чинит Смирение наше всеѣмъ вносполнотости пкаждому Зособна, кому отом вѣдати належаги будет Дховного пСвѣцкого Стану тепере= шним пнапотом быти мающим Хрстіянским побожнымъ людем пж мы зновинности достоинства пуряду Нашего Архієрєпского Митрополитан= ского, навѣжаючи впаству нам повереное словесное Хство стадо, адо= гландаючи належныхъ вѣцерквахъ Бжіихъ порядков, кгдамы занавыш= шого Пастырен Началника Ісе Хста помочю ппредводителствомъ, ща= сливе завітали въвелкое Княз: Лпт: пвнемъ многіе мѣста навѣдивши прибылимы пдоумцлованого Бгом мѣста Мѣнска, где великую право= славныхъ Дховного пСвѣцкого стану обывателей, кустарожитному Стому (24)

восточному Благочестію ревност, прихвalebных Церковного побратского постановенія порядкахъ обачивши непомалу утѣшились, Атым барзеп пж великою побзѣ пСтом Благочестію ревностю обоого полу Бгу наслужбу пошлюбленные Пнокп пШнокпнѣ, Благочинно, побще, здобрым прикладом побзѣ живот провадити, пчас отчасу въдосконалоств житіа Правѣдливых Пноков поступовати, ведлуг науки уставу пзаконов Стого первозаконочника своего, Василіа Великаго вырозумѣли пвыбачились, ведлугъ которыхъ законов пуставов побожне живучая Велебная Гспжа Дѣвица Пнокпня Евгеніа Шембелевна Пгуменіа Монастыра Дѣвического Мѣиского, веспол зчестными собѣ подручными Гспжами сестрами Законницами тогож монастыра Девического Мѣиского, приходила досмиреніа нашего яко Пастыра своего, пповѣривши нам допрочтания пвырозуменія листов, от блаженное памяти Антецессора нашего Преосвященнаго нѣгдыс Архїепискпа Митрополита Кїевского Іова Борецкого, потбывшого Пгумена Мѣиского честного Іеромонаха Гедїона Засмочевскаго пменем всего братства собѣ данных частію наблсвеніе яко отнебощика Митрополита фундованія им прицеркви Стых Апстлѣ Петра пПавла напляцах икгрунтах певных, частію зас наварунокъ пзастановене межн помененными Пнокпнями пмежн Пноками, тактежъ пвсѣмъ братствомъ, внѣкоторых певных там выражоныхъ пунктахъ, Атон отпомененого бывшого Пгумена честного Гдна Гедїона им даныи пменем всего братства: Просили нас яко Пастыра своего належного, абысмы им тые листы вовсѣхъ ихъ пунктахъ вклявзулах листом нашим ствердивши ведле старое их фундаціі пнанію блсвеніа, спокойне жити зоставили, позволили пблсвили. Што мы реч быти пслушную пволі Бжоп согласную видячи, так тые помененные нам показованные листы въвсѣхъ ихъ пунктахъ клявзях пперїодахъ сим листом нашим навсѣ потомные часы ствержаемъ, якъ итую их фундацію яко реч побожную блсвеніем нашим Пастырскимъ Митрополитанским благословляем, варуючи, пнеблсвеніе натакового закладаючи, хто бы смѣлъ рязорати тое застановене, былебы толко небыло то зякою умною пожитков церковныхъ, якож то мѣти хочем ппцлно въвѣчные часы варуем, абы Гспжи Пно-

книѣ ведле застановного собѣ даного листу, на службу Бжюю просфоры завше вчасне добох церкви готовили змуки яко начистшее Пшеничное, заправуючи их бездруждаи ижадныхъ ииыхъ примѣсковъ, але квасѣ хлѣбномъ, зсолю, постерагаючи того пилно, абы небыли ани Прѣсны, ани назбыт квасны, анѣ безсоли ани пресоленые, анѣ недопеклые ани перепеклые, анѣ черствые, анѣ сплѣснявѣлые иствердѣлые, тактеж змуки ипороху чистого нато отдѣленого хустою абы были охандожоны, ивѣвсем яко напристониѣ инапорядиѣ приготовленные яко на стол неба иземлѣ ивсѣхъ видимыхъ иневидимыхъ тварей Монархи, кшталтом зас округлым анижадным инакшим роблены, быти мают: тактеж иссвѣчками ведле пристонности иведлугъ часу цены воску, которые зѣяко наичистшого роблены, быти мают, обходитися будут повпнины, живучи блгочинно, честно, обще, спокойне, азаховуючи послушенство належное так всѣ веспол кѣИгумену Монастыра мужеского, ведлугъ волѣ Бжее иСтых отецъ Каноновъ, яко икаждая зних кѣсвоеи Игуменіи недаючи зсебѣ иѣвчом злого прикладу, але пилнуючи, яко пристонит пошлюбленным Бгу молитвѣ што дневныхъ иштогодичныхъ, атые абы походили зсерца чистого пусть повстягливыхъ. Гдыбы зас (чого Бже уховаи) неприател покою иСпсенія нашего, мѣлѣ якни плевел незгоды так межѣ самими собою инокнижниками яко имежи кимколкемъ иншимъ зиними всѣяти, атым их спокойное житіе затурбовати, то втаком разѣ, росправа иСуд самои Игуменіи маючи присобѣ икуснѣишихъ принаиѣи трохъ сестрѣ приналежати мает, агдебыся которои зних Суд Игуменіѣ своее здал быти тяжокъ, теды Гспжа Игуменія мает втои мѣрѣ, рады прозсудку Игумена Монастыра мужеского зажити, ивтом наего декретѣ переставати, вынявши толко, еслибы вѣякои великои справѣ допомѣркованія приити немогло, то волю быти мает сторонѣ котороиколвекъ Апеліовати аж идостаршого своего Преложеного вМонастири Братскомъ Виленскомъ церкви Стго Дха подпослушенствомъ Стѣвшого Патріархи Константинопольского заставаючого, ато мает быти вѣяко наиболшой тихости ивкротости Дха. Волю теж быти мает Честнои Гспжи Игуменіи для лѣпшого ипцлиѣишого так ввечахъ господарскихъ,

яко ивжитіи ииоческом дозору ипорядку мѣти свою Намѣстницу Ино-
квину побожную искусную скромную ивжитіи ииочества намиѣи иепоз-
дезраную, которіѣ намиѣсцу Игуменіѣ всѣ сполсестры вХрстѣ яко са-
мом Игуменіѣ во всем послушны быти маюи ибудут повинны, ииато
при блсвеніѣ нашем Архіерепском далисмы помененои Велебнои Гспжи
Евгеніи Шембеліовиѣ Игуменіѣ сесѣ нашѣ рукою подписаныи ипеча-
тію нашею Митрополитаискою запечатаныи лист. вМѣиску Року Спсн-
телного Хства Рождества ХАХЛЕ мца Юни 13 дня Петрѣ Могилѣ Ар-
хіеппѣ Митрополит Кіевскіи рукою власною (*Подлин. — Прил. негати*
Митрополита).

99.

Видымыс Скинѣ Кгородскихъ замку гдрского воеводства менского
Лета отнароженія Сына Бжого тисеча шест сот тридцат пятого Мца
июни тридцатого дня.

Навраде Кгородскомъ взамку Гдрскомъ Менскомъ Передомною Юрем
шпенкгавским Подстаростим Менскимъ оповедел ижаловалъ велебныи
Отец Генадіи Хмелицкии иГумен Манастирех Мнскихъ вознесенія
Хсва иСветого духа Мнскихъ Совсею братнею законною закону Свето
го Василя великого заданем собе sprawy отвелебного отца Григоря
Герасимовича Свещеника вознесенского втом Манастиру вознесенскомъ
мешкающого наЕлнсея илковского черница збега Его млости отца Ме
трополиты отом ижъ онъ Елнсен препомневши болзни Бжое встыду
людского ивнии иатакихъ свовольныхъ взрушителев покою посполитого
вправе посполитом иконституцнахъ Сенмовыхъ описаные зневажаючи са
мыхъ особѣ духовныхъ манастири мешканя ихъ которые суг Покоемъ пра
ва посполитого Конституцїями Сенмовыми добре обварованыи пубеспе
чныи иицкому иикгда иивчом иевниныи то пак року теперешнего
тисеча шест сот тридцат пятого Мца июни двадцат сегого дня всере
ду посамом полудню могло быт огоднии третей, кгда вбозе велебныи
Его млост отец Іосифѣ Велямви Руцкии Архепископѣ Метрополита
Киевскіи Галицкии ивсей руси домнииска мел вежчат яко пастыр Прав

дивныи, покои Бжи илюдскии млуючии которого особы духовные и Свещкии ведностии светом скостелом римским будучи зобравшии вышли заместо потыкат яко пастырови своему абы поклонъ отдали, теде власне подсамыи тотъ час внебытности самого Свещеника в дому илюдеи Свещкиихъ неподалеко оттого Манастира вознесенского мешкающих умыслне покои посполитыи взрушаючи Ахотечи розрухъ пту мултъ вместе Его Кр: млости Менском учинити помененыи Елисеи чернец збег Его Мл отца Метрополиты Способивши собе немало людей служалых Помещниковъ Своих натакни злыи учинок зрозныи Бронни воине належачии которых он самъ ленеи знает имена и презвизка их яко которого зовут добре ведает моцно к гвалтом на Манастир вознесенский и мешкане Свещеника вознесенского напшол которого самого же не zostалъ теде Ему окна повысекал двери повыбнял ушакн по секъ замки и завесы удверен поламал што тое все починил внебытности отца Григоря Свещеника вознесенского, Амало натомаючи оно го Словы илюгавыми злоречыль Славе доброй доткливыми еще оному отповедъ, и похвалки учинилъ, потом того икгда постерог самъ Его млост Отец Могилы Метрополита яко се онъ самъ менует и титулует же Елисеи чернец збег Его млости отца Иосифа руцкого метрополиты ипомочниками своими к гвалт и Ексцес пополнилъ в монастиру вознесенскомъ, теде уже в годину потом тогожъ року мца идия звыш писаного якобы подпретекстомъ приданя Енерала Северына Сухоребского змысливши утечене одсебе хлопца мели оно го тамъ у Свещеника шукат не давши отомъ жадное ведомости предложеному тамъ того мста и Монастира, але повшемъ уже завласным розказанемъ и посланем одего млости Отца Могилы слуг своихъ и челяди дворное, которому Его Млсти Отцу Могиле имена их и презвизка суг добре ведомые, повторяючи к гвалту од Елисея ипомочниковъ Его учиненого первеи то го взрушаючи покои посполитыи ничого не дбаючи навныи в праве по сполитомъ и конституциях Сенмовых описаные правомъ посполитым обварованые побостроные знову тогожъ року выш описаного мца идия натотже Манастир Вознесенский и мешкане Свещеника к гвалтовне

нашли тамже зызбы вышедши докоморысе добывали где знову тотже
 кгвалтъ и Ексесс пополнили учинили Окоторыи то таковыи кгвалтъ
 ивыступокъ кгда вбозе велебныи Его милост отец Метрополита по
 сылалъ до Его милости Отца Могилы жадаючи зтого Елсея справедли
 вости абы оную учинилъ, которую обещалсе былъ учинит, Якожъ
 отерминну начинене справедливости тогож року тисеча шест сот три
 дцат пятого наден двадцат девятыи мца июня зложылъ на некоторыи
 терминъ кгда Актор зумацованымъ своимъ здвома вознымъ исторонами
 перед Его Милости отцомъ Могилою станулъ, жадалъ ипросилъ Стого
 Елсея справедливости где жебы мелъ Его милость отец Могила спра
 ведливост учинити але овшемъ справы умоцованому кгда оную про
 дуковат почалъ мовит недопустилъ и молчат казалъ возныхъ исторону
 самъ Его милост Отец Могила Гавдукамъ своимъ казалъ обухами от
 дверей отгънат и доизбы ихъ непушат поведаячи то же тепер порану
 справедливости небуду чинит але оную пообезде обещаю учинитъ толь
 ко неприходите до мене зжадыми умоцоваными также вознымъ исто
 ронами бото приятелская мает быт справедливост, якож самъ отец
 Григорей священникъ вознесенский немаючи жадного приятеля зсобою
 шолъ пообезде до Его млсти отца могилы сподеваючи се одержать спра
 ведливост акгда прышолъ до Его милости Отца могилы алит там зо
 сталъ умоцованыхъ Енераловъ исторону будущихъ при Его млсти отцу
 Могиле такъ пособъ духовныхъ которыхъ присобе мелъ ичеляди не
 мало своей дворной особъ Свецкихъ тож натот час нежебы отцу Гри
 горию Священникови вознесенскому мелъ справедливост учинити але на
 болшую обелгу иzelживост стану Его Священнического одного розными
 Голосами излореченемъ плюгавымъ окрикнули пжъ место однесения спра
 ведливости муселъ зевстыдомъ зтамого мѣсца зманастыра светыхъ
 Апостолъ Петра и Павла иеунитовъ одего милости отца Могилы оди
 ти што ест противъ праву исамои слушности, ошто все заховавши
 себе волюе право имовене усуду належного икому то належати будет
 просил нас ураду абы тое Его оповедане докнигъ Кгородскихъ мни
 скихъ было записано што ест записано, Скоторыхъ Книгъ и сесъ видыхъ

мус подпечатю моею вradoвою стороне потребуеочн ест выданъ Пи
санъ уменску Прош Ивановскии Писар Кгород: Менскии Скорикговал
Оникеевци (Подлин.—Прил. негати Подстаросты).

100.

Status Causae Buntow Miesckich Minskich

O Buntу od Roku 1609 az do tych czasow po Constitucyi wczy
nionej o Vspokoieniu Religii Graeckiej principalami są obzałowa
ni Jwan Jakimowicz Orlik, Jwan Passkiewicz Pilacik, Jwan Ja
kimowicz Łukosko.— 1 Bunt. Jwan Jakimowicz Łukosko przy
pokładaniu w Ratussu listu zaręcznego onieprzechowywanie Pa
pchnutia Czernca Buntownika, ozwał się Jmieniem wssytkich Braci
sobie wiadomych ze Metropolity za Metropolitę mieć ani onego
słuchać niechcą i nie będą na co iest Akt Vrzędowy pod Datą Roku
1609 7bris 10.— 2. Protestacyia przeciwko listom Zaręcznym Kro
la Jego Mści do Vrzędu miestkgo pisanym o nieprzechowywanie
paphnutia czernca pod winą 10,000 zł. w Roku 1609 w Tribunale
Vczyniona, w ktorey przyznawaią to sami ze paphnutia czernca
wez wali do minska prozbami swemi y znimi miesskał przez cały
rok skąd znać dostatecznie ze przedtym rokiem nalewaikow w min
sku niebyło.— 3. Popublicacyi Listu zaręcznego Krola Jego Mści
Jwan Passkiewicz pilacik przechowywał paphnutia tego Czernca,
co iest przez woznego przeswiadczone zaraz wtym ze Roku 1609
7bris 24.— 4. Cerkiew nagruncie miesckim stojącą narodzenia
nayswiętszey Panny podposłussenstwem metropolim zawzdy będą
cą podpretextem Xcia Jego mści Radziwiła pana Podczassego wtym
ze Roku 1609 Decembr. 7 odięli, w tey protestacyi wglowach poło
zony iest Jwan Jakimowicz Orlik.— 5. Gby namiestnik metro
poli na onczas będący posłał Diacona napieczętowanie tey cer
kwi swiezo odiętey, oni go więzili włancuch osadziwssy Roku
1609 10bris 22.— 6. Ci mianowicie wssyscy trzey naprowadzili

sslachtę ztatarami na Ratuss przez ktore odpowiedz Swieszczenni kom dano, o co iest protestacyia pod Datą Roku 1612 Ma: 7.— 7 Przeciwko listow Krola Jego Msci spod Smolenska w Roku 1612 Octob. 12 pod Zaręką 10000 zł. do Vrzędu pisanych placow skupawac czerncom swowolnym powstaiącym na Starssych swoich aby niedo puszczali y znimi nie społkowali, społkowali i wbudowaniu dopomagali oczem iest dowod woznego pod datą 1612 7bris 18.— 8. Wssytkie te processa stwierdza protestacyia Pawła Xiędza na Jwana passkiewicza Pilacika vdziałana pod datą Roku 1614 Apr. 20.

Nowe bunty w Roku 1616 Za burmistrzowstwa Pilacikowego List zaręczny wyniesiony iest na bezpiecnosc zdrowia zakonnikow monastera wozniesienskiego pod winą 10000 kop litewskich w roku przesslym 1616 y ogłossony iest tegoss Roku Febr: 27 wykroczyli y przeciw niemu.— 1. Naprawili Daniela połowinkę Krawca, yslug Kniazia Horskiego, ktorzy wtymze Roku 1616 Aug 23 zdobyte mi broniami na Cmyntarz tych Zakonnikow Cerkwie Sgo Ducha nachodzili, y za Oycami Zakonnymi az do cerkwie potrzykroc vga niali się y dokepelussow strzelali otak bezecny vczynek PP. Burmi strzowie Roczni Sądzić inrecenti niechcieli y pótym zazwłoką mi mo domawianiasię Oycow Zakonnikow, Decret ochylaiący obwinio nego iako od siebie natakic bunty subordinowanego vczynili na co są protestacyie.— 2. Tess osoby wyzmianowane podburzywssy wssytko niemal Miasto budowania Monasterskie połamali, y porozrzucali, mnieysse do Domow swoich poroznosili, y pochwałki nazdro wie Zakonnikow wtenczas wsłużbie Bożej będących ponowili, oco iest protestacyia w Roku 1616 Aug 24.— 3. Wtymze Roku 1616 Se ptemb. 13 Osoby mianowane wnocy nasłali Hultaiow iakichś idla spalenia Cerkwi— 4. Wtymze Roku 1616 Octobr. 4 wdzien nasłali Chałastrę z Ratussa dla weyscia gwałtownego na Dzwonicę, ktorzy kilka deszek napoły rozłupiwssy dziury poczynili y wedzwo ny dzwonili.— 5. Po smierci Protopopy gdy Namiestnik Metropoli, ktoremu to własnie należało, chciał pieczętać rzeczy zmarłego

Protopopy, Piłat spisarzem niedopuscili, y Aresst chciał Kłasc y tego nie pozwolili, ani tess Sami dobra pozostałe Sigillo suo signowali. Zaczyn Sprawy wssytkie nadowod ich częstych buntow, y różne documenta, więc yrzeczy cerkiewnych ktore vniego iako vProtopopy byli, ręku nassych niedossli. — 6. Tess osoby będąc Rocznyimi Radnymi tego miasta Vpuscili z dzierzawy swey Dom Zabczyński, ktory testamentem poruczony iest Burmistrzom w Opiekę, pod Tytułem pana Kapaszczewskiego sami odjęli, y do cerkwi swey Nalewaikowskiey przywrocili, wprzod Roku 1613 połowicę, a drugą połowicę teraz pod przyiazd Oyca Metropolity iuz po ogłoszeniu Inquisicyi. Naostatek pod przyiazd Oyca Metropolity ciz mianowani ludzie do rozruchow pobudzaiąc do ssłachty rozesłali y lud mieyski do tego przywiedli, że Wachty orężne koło cerkwi po Vlicach stoią y zludzmi Spokoynymi zadzierają. Jakoss ieden mieszczanin metropoli od iednego stey Wachty idącego, tak sskodliwie ranny iest, ze mu Zywota nie tussą. Ex Actoratu 1635 Julii 30. *На подлин: подписано:* Stanisław Jlewicz Plenipotent Monast: Mins:

101.

Я Гарасим Сорока Возный Его Корол. Млсти Воеводства Минского :зе знаваю тым моим Квитом пж вроку тепер идучом тисеча шестсот тридцат пятом мца Октобра четвертого дня, маючы я возный пры себе сторону шляхту двух шляхтичов Пана Павла Лединьцкого пШна Даниеля Кузмицкого скоторою то стороною былем взятый отвелебного отца Игумена Монастыра Минского Стого Дха Тимофея Черепского пбрати Его, вуний будучого, насправу Монастырскую, акгдым шол стою стороною мимо Церковъ слышалем службу Бжую отправуючую, пшедлем для Набоженства, акгдым был вцеркви зстороною шляхтою пмногими людьми якото подчас набоженства аодправоване службы Божое виделем вшедшого вцерков Пна Себестыяна Корцелевского Енерала

воеводста Минского, акгды вшол вцерков зараз шол доолтара где Отец законный уолтара стоял прытапнах Хвых, апотом вышедши зол тара дверми незвычайным подчас чытання Апостола отцу Исакію на Апостоле положыл заказ, где отца который службу Бжюю служыл плюден немал всих потурбовал зачым мало Свещеник непокинул од правоват службы Бжое затым розрухом акгды послужбе Божой отцо ве законны домене заказ принесли ипередомною чытали, атот заказ одпана Ивана вѣтолта был поданыи ввтором заказе мянует якобы Отцу Игумену вруки подал тот заказ, аотца Игумена втот час вцеркви небыло втомже заказе мянует якобы дня третего Октября подал тот заказ, а он четвертого подал дня тогож мѣа Октября, што мною возным истороною шляхтою вышмененою осведчил Отец Игумен Черенский зовсею братнею своею же такыи Кгвалтъ фвале Бжой стал се понеосправедливое подане якобы Старшому мел подат аон вочы Старшого невидел икгвалтом вните доолтара также потое несправедливое подане антедатою мною возным истороною шляхтою пры мне будочою честныи Отцове пвсими людьми осведчыли, я возныи штом видел ислышал то насес квит списавшы докниг Головных трибунальных подпечатю моею, и подпечатю стороны шляхты пры мне былой подал Писан року мѣа идня выш писаного, (*Подлин. Приложены три гер. печати*).

102.

Носифъ Бжю Млстю Архiepиcкoпѣ, Митрополита Кіевскіи галицкыи пвсея росвѣ.

Ознаиуем тымъ Листом нашим кождому кому того ведати будет належало тепер инапотом будучым людям, ижъ мы Архiepиcкoпѣ добре присмотрившыся великим працом вцеркви Бжой, инемалому стараню орозмноженю хвалы Бжой внабоженстве нашомъ Греческом законников рекгулы Стого Василя Великого ведности зКостелом римскимъ будучых, кутому теж видечы што, ижъ вместе Его Кр: Млсти Мин-

ском для недозору Священников тамошних Церковъ Соборная до великого знищения Авнеи образ чудовный Преподобное Дѣвы Марыи, дооголочена прышолъ понемаломъ части зСребра облупленныи зостал Анадто добра дотогж образу инабратство принимъ легкованые, якото млын шпитал идомы жабчинские зъ Кгрунтами уже врукы чужые пошлы были, наж за великим старанемъсе и немалым коштом инакладом велебных негда Афанасия Пакосты и Александра Школдыцкого, Игуменов Вознесенскихъ и Святодуских Минскихъ знову доцеркви Божои вернулсе, Теды навсе то око маючы, ахотечы поменых отцовъ законников рекгулы Стого Василия великого дотоежъ працы истараня охвалу много Бога побудити, любо до нас вносилъ прозбу Славетный Пани Лукашъ Богусевич бурмистр пинские Панове Мещане Места Его Кр: Мл: Минского, абысмы Церковъ взамку новую збудовати позволившы, образ до нее перенести, и добра добратва того образу млын дома кгрунта жабчинские которых тепер законницы уживаютъ привернули, поным учинившы кого Старостою шпитальным вдозор зовсем навсемъ подали, Ино мы Церковъ будовати Пну Лукашу Богусевичу позволили и до дозрения того будынку отца Варлаама Козинского Превитера закону Стого Василия Великого Наместника Манастира Минского прывставили, образу еднакъ Пречистои Дѣвы Марыи преноситъ неповелѣлисмо, и неповелеваемъ, вѣчными часы, оногъ прыцеркви Стого Духа зоставившы дятото же большая учтивост одзаконников емуся дѣет, и братство прытом образе вцеркви Стого Духа заложеное ест, до которого такъ Панове Бурмистрове, Яко тежъ пинские Панове Мещане, имены своимъ вписались большое помножене берет, Иадто же тотже образ вцеркви Соборной негда ошарпаныи законницы коштом своимъ боленимъ напятсот золотыхъ накладоучы порадне управили, млын тежъ и добра жабчинские, же вдохожено ихъ отцове боленимъ пят тысячемъ наложили тамже примонастыре Стого Духа где и образ збратствомъ посполу ест для помененыхъ накладовъ истаранясе оодысканя ихъ, яко тежъ для праць которыми ввплнованю того братства законниковъ обовезалисмо

зоставуемъ пвѣчными часы такъ мѣти хотимъ. кутому поневажъ великое вмиогыхъ речахъ межи Священниками свѣцкими безчынне бываетъ которому частокротъ, иПротопопове забегатъ немогутъ, асами завше обещаыми вместе Минскомъ длящерокости Дпоцезыи Метрополнеи быти немогучы, теды Игумена Минского теперъ инапотомъ будучыхъ, яко иПредтымъ Архимандрытове Вознесенские бывали Наместниками нашими, поневажъ ииоинныхъ местахъ тоежъ Наместництво призаконникахъ Иныхъ оставилисмо имети хочемо, аподавши теперешнему иионемъ будучымъ вдозоръ Церковь Соборную иПротопопию Менскую идотого всѣхъ Свѣцкихъ Священниковъ, одтого ураду оддалившы вливаемъ пвѣчными часы такъ мети хотимъ ипостановляемъ, даючи моцъ теперешнему отцу Тимофею Черенскому иионемъ будучымъ Игуменомъ во всеи Дпоцезыи нашей Минской иво всѣхъ протопопияхъ домниска належащихъ итежъ всакомъ Минску наидующихся Священниковъ судити, ипомѣры заслуги добрыхъ миловати, азлыхъ карати, идодоброго пожитя прикладомъ своимъ добрымъ провадити, Анадто исамыхъ Протопоповъ подвладзою своею мети, поными водлугъ правилъ Стыхъ иБогоносныхъ Отецъ ипо нашему смиренню такъ яко мы сами радити исправовати воли иповинни будутъ оставивши еднакъ стороне укрываюи до насъ Архиепископа самого апеляцую Аже Отецъ небошый Иакоста доходечы добръ Церкви Кузмодемьянское немалыи коштъ важылъ, анебошыйкъ отецъ Феофанъ великочини преносечы Семинарыумъ кгрунту церкви Стого Духа зкоторого доходу рочного килкадесятъ золотыхъ Монастырови чынило, будованемъ Семинарскимъ занялъ теды внагороду того кгрунту, изанаклады правные якосмы предтымъ дляшколь нагрунте церкви Кузмодемьянское позволяли ивсе добра дотоеи церкви законникомъ отдалъ, такъ итеперъ Игуменомъ Минскимъ ибратнямъ ихъ вѣчне отдаемъ, Адотого погледаючи на великие працы инаклады вправованюсе зМагистратомъ оЮриздыку нашу Метрополню, вМинску поднятые, иналожонные такъже идля освящения милости моеи отцовскойъ противко имъ братии моеи законной, дворъ нашъ Метрополни при Манастире Стого Чудотворца Николы предтымъ бывалы зовсѣми прикуплями одпродковъ моихъ мне належащими

изовсѣми пожитками не только што отцове дотого часу трымали яко
 добра Монастыра тамтого, але и добра всѣ кутумужь Монастыру одпро-
 дка моего набытые Монастыру Вознесенскому и Стодускому дарую, и всѣ
 тые тры Монастыры воедино совокупаю вѣчне, длячого тежъ ниѣ
 которые справы дотого Монастыра належащые отцу Варлааму отдаем
 за которыми яко власности Монастырское добръ забраныхъ маєт до-
 ходит, илюбобы вмоим держаню были таковыя добра заознаме-
 немъ, або зауказанемъ того Листу моего урядникови Прилепско-
 му, або Державцы на тот час добръ Метрополитх в Повете Мин-
 ском, он Урядник або Державца повиненъ будетъ уступит, и впо-
 сѣсью отцу Игумену теперешнему, або наступцомъ Его на именіи
 в томъ волнъ Нашои неспротивляючыся Подат. Нашто все инако-
 ждыи зособна Паракграфъ в тыхъ даннахъ нашихъ, сее листъ спод-
 писомъ руки нашею изпечатю Митрополити Клевское честному отцу
 Тимофею Черенскому, на тот час Игумену Минскому и Наступцомъ
 Его даемъ и вѣчными часы даю шлюбуючыи засебе изасукцесоровъ
 моихъ ижъ вжадныя речы, ани вжадномъ спомененыхъ пунктовъ, ни
 якое перешкоды чыинити небуду и небудут, повшемъ еще доболшого
 старанья о хвалу Божую щодробливостю своею помененыхъ отцовъ по-
 бужати будутъ Аеслибы я або наступцы мои тотъ листъ, або который
 паракграфъ в немъ помененыхъ нарушыли теды занаклады и кошты воды-
 сканю помененыхъ добръ яко тежъ и Юризики Нашое поднятые такъ
 много заплатити винни будутъ яко веле отцове же и положили поменять,
 Дняlose в БogoСпасаемомъ Граде Минску Лѣта отвоплощения сына
 Божого Тисеча шестсотъ трыдцатъ пятого Мца Октебра двадцатъ пя-
 того дня Іосифъ Архцепепъ. *На подлинной грамотѣ пегать Митрополита*
Іосифа Рутскаго и слѣдующая собственноручная Конфирмація Митрополита
Рафаила Корсака: Рафаилъ Архцепскопъ тотъ листъ ствержаю. Толкожъ
 собѣ Монастирь Николский зовсими пожитками зоставую. Ажемъ про-
 топопу Миньского постановилъ, вси церкви дотоп протопопии належа-
 щые Намъ и протопопе нашему Миньскому зоставую: а нато местце
 права вщелякого до Слепянки зрекаю.

Władysław IV z łaski Bożej Król Polski Wielkie Xze Litewskie Ruskie Pruskie Mazowieckie Zmudzkie Inflantskie Smolenskie Siewierskie Czernihowskie a Szwedzki Gottski Wandalski deczny KROL.

Vrodzonemu Woytowi, a w niebytności Lentwoytowi iego, Sławetnym Burmistrzom, Raycom, Ławnikom y wszytkiemu Vrządowi Miasta Naszego Minska Wier. Nam miłym łaskę Naszę Krolewską. Wier. Nam mili. Niedawnemi czasy to jest dnia dziewiętego Junij w Roku ninieyszym de Data w Warszawie, za wniesieniem do Nas skarg imieniem Mieszczan tegoż Miasta Minska z strony Religiey Rzymskiey Catholickiey, abyscie Vrzędnikow Miesckich nowych na Rok da Bog przyszły Tysiąc Szescset trzydziesty szosty, gdy czas zasiedzenia przypadnie, bez wszelkiego zatrudnienia y wymowek na Vrzędy Burmistrzowskie, Radzieckie y Ławnicze osoby Religiey Rzymskiey Mieszczan obywatelow Minskich, lubo by y rzemieślnikow godnych, tak iako ludzi Religiey Graeckiey obrawszy, zasadzili, y onym pierwsze mieysce dali, list Nasz do Wier. W. wydalismy, Ktory iz na instantią samych tylko ludzi Religiey Rzymskiey wydany iest, bylismy tego rozumienia, ze ludzie Religiey Graeckiey w Vnicy z Kosciółem S. Rzymskim pod posłuszenstwem Pasterza powszechnego będący według dawnych praw y zwyczajow Mieysca Vrządowe rowno z W. W. zasiadaia y onemi sprawuią, lecz mamy wiadomość ze nietylko W. W. roznemi sposoby y praktykami, z uporu y swey woli następuiać na ludzie Catholickiey wiary pod posłuszenstwem Pasterza powszechnego będące, z rady ich wyłączywszy, onych więccy nie przypuszczacie y nie obieracie, ale też wszytkę Radę Burmistrzow, Raycow y Ławnikow, ludzmi swey Religiey Graeckiey, posłuszenstwem Pasterza powszechnego przeciwnemi zasadziliscie. A nadto ieszcze rozne nasmiewiska y pochwałki na Pasterzow ich, onych sa-

mych, Religią ich urągając y derogując, czynicie. Którym takowym postempkiem Waszym, nietylko obrazę czci y chwały Bozey być widziemy. Dla ktorey większego y obfitszego rozmnożenia y wywyższenia wolności, Prawo to Maydeburskie wynalezione, y Miastom, dla wyznania samey prawdziwey wiary Catholickiey pod posłuszenstwem powszechnego Pasterza będącym nadane iest. Ale y zwierzchność Naszą takimi swemi przeciwko ludziom Religiey Catholickiey zazywającemi praktykami znieważacie. Przeto do samego przychilaiąc Prawa Maydeburskiego Miastu Minskiemu od S. pamięci Kr. Jchmci y W. Xżąt Litt. Przodków Naszych nadanego, ktorých nie inaksze było rozumienie, ieno ze przykładem Miast inszych W. X. L. uprzywilejowanych mieliscie y w tym Mieście Naszym Minskim ludzi Religiey Catholickiey Rzymskiego y Graeckiego nabożeństwa pod posłuszenstwem y zwierzchnością Naywyższego Pasterza Rzymskiego będących, do Wrzędow Burmistrzowskich, Radzieckich y ławniczych przyjmować, y Rządy wszelakie Miasta wespół z niemi w miłości y zgodzie Praw y Przywilejow Miastu nadanych spólnie zażywając odprawować. Mieć tedy po W. W. chcemy y koniecznie rozkazujemy, aby gdy czas zasiedania Nowych Wrzędow Mieyskich na rok da Bog przyszedł Tyśiąć Szesc Set trzydziesty Szosty przypadnie bez wszelkiego zatrudnienia y wymuwek na Wrzędy Burmistrzowskie, Radzieckie y ławnicze osoby Catholickie Religiey Rzymskiey, spólnie z osobami Religiey Graeckiey w Vniey z Kosciółem S. Rzymskim będących Mieszczan Obywatelow Minskiich obrawszy zasadzili, y napotym przykładem Miasta Naszego Stołecznego Wilna we wszelakich porządkach około Electiey y sprawowania Wrzędow postempowali. Praw y wolności nadanych z niemi zarowno zazywali. zadnych nakoniec osobom obranym y inszym wszytkim Mieszczanom Catholickim Rzymskiey y Graeckiey Religiey Vnitom sami przez się y przez Subordinowane osoby przymowisk, urągania y pochwałek nieczynili y czynic niedopuszczali. Postrzegając tego aby Burmistrz

Rayca y Ławnik Rzymskiej y Graeckiej Religiey Vnitowie pierwsze mi zawsze byli y mieysca pierwsze przed W.W. zasiadali. Ato porządkiem takowym, Jednego roku Burmistrz y Ławnik Religiey Rzymskiej, a Rayca Religiey Graeckiej Vnit, a na drugi rok Burmistrz y Ławnik Graeckiej Religiey Vnitowie, a Rayca Rzymskiej Religiey, y tak zawsze rok poroku consequenter isc ma. Inaczey tedy W.W. pod winą Czterech tysięcy kop groszy Lithewskich, ktorey połowicę na kuchnię naszą a połowicę na Delatora zakładamy, nieuczynicie, o którą winę na W.W. założoną, ieslibyscie W.W. temu rozkazaniu y wyrazney woli naszej w czym albo namnieyszym punkcie przeczyć wazyłisię, za pierwszą delacyą niemieszkanie czynić Instygatorowi naszemu rozkazemy. Dan w Warszawie Dnia XIV Mca Grudnia Roku Panskiego MDCXXXV Panowania naszego Polskiego III a Szwedzkiego IV Roku Vladislaus Rex Marcian Tryzna Referendarz Pisarz W.X. Litwsk. (*Подлин.— Прил. меншал негать В. К. Лит.*).

104

Видымус Книгъ вечыстыхъ Кгородскихъ Замку Грекого Воеводства Минского

Лета отнароженя Сына Божого Тисеча шестсот тридцат шостого мца Февраля девятого дня.

Нарочкох теперешнихъ судовыхъ Кгородскихъ всемъ року верхуписаномъ мца Февраля Припалыхъ попорядкомъ Статутовымъ судовне вЗамку менъскомъ отправованыхъ Передомною Крыштофомъ Завишою набакштахъ Ловчимъ великого Князтва Литовского Старостою Менскимъ, Постановившысе очевисто усуду Его Млст Панъ Крыштофъ Рутковский покладалъ къ актыкованю тестаментъ годное памети Пна Адама Ванковича Вонского Минского ипросилъ абы докнигъ кгородскихъ Минскихъ былъ актыкованъ, которого тестаменту я Староста огледавъшы пчытаного выслухавшы казалъ Есми оного докнигъ уписатъ который уписуючы укниги слово от слова таксе всебе мает, Воиме Бга Отца и Сына и духа Светого Бга

втроицы светом единого Нехсе Станет кувечной памети тых усих речей ниже описаных Аминь, Каждый человек яснее то бачит может о великой отменности Света того мизерного которая на люди звывала приходит на все речы за часом на свете конецъ свои берут ничего не вного Ани вечного шобысе напимъ неотменило нет только одна Смерть тая никогда не отменити ничего умиути не может пона Сама над все есть первеншая На которую каждый человек хрестиянский пометаючи аведаючи то досебе же нате Свет уродивъшыся человеком из него певне предмаестат Бога Сотворителя Своего почти поставитсе мусит зачим все речы и Справы людские писмомъ необварованные Спамети людское сходит и възапомнене приходят для чего люди бачные все справы свои писмомъ вароват и по себе на часы потомные заставоват звывали росправляючи всю маетность свою кому што поживоте ихъ належати будет А по кон из году малюнце своеи здетми и кровъными заставуючы абы и которая ненавист незгода и трудност по немъ о маетность его небыла, што и Адамъ Стефанович Ванкович Волский Воеводства Миньского тым же порядкомъ идучи и таковых справ Пану Богу приемных наследуючы хотяжем есть злоски Божое на нас час здоровым ибудучи иридобром розуме и зуполнои памети своеи Еднакъ нате пометаючи жемъсе на свет человеком уродил из него передмаестат Панский почти и тот долгъ Смерти заплатити мушу, кгдаж нас и хрыстос Пан Азъбавител наш до чужности хрестиянское ириводечы упоминает рачит Абымы завжды были готовы бо не ведаем очасе и годние смерти нашеи якотехъ и самъ Пан Бог Творца всех речей заставуючы нам в том таковыи приклад усты своими Волскими презпророка до побожного Кроя Езехееля мовит рачыя росправ повяда дом свои бовем маеш умрет, што и я будучи человеком подлежаим смерти и все то певне же того света мизерного Зыити мушу Азачасу то себе варуючы абы мене смерт Знагла несподеване незышла умыслилом зачасу сес мой testament остатнее воли моеи справившы и все домовство мое маетность мою лежачую ирухомую водле воли и здания моего што кому належит водле него росправившы росправит и по себе на все иришлые потомные часы Малюнце детем

ипотомъком своим оставит Которыи то сс testament мой власною ру
 жою моею писмом руским писаныи пособе оставую что все што виим
 поменило так мети хочу навечные ипотомные чсы. Анапрод дшу мою
 грешную поручаю Пану Бгу всемогущему створытелю своему втроицы
 светои Едыному вмоц вопеку ивопатриост его Боскую подаю, веручы
 имоцную всю надею свою власце ивмилосердю его наисвентшом покла
 даючи же он яко Творца мой непомнечы назлости итяжкие грехи мое
 Которыми есмь ображал Маестат его наисвентшии але водлуг великое
 иневимовное доброты имилосердя своего Адляневимное муки прозлитя
 крови загрехи Ишы сына своего Пна Азбавителя Нашого Езуса Хры
 стуса вси грехи мое мне милостиве одпустившы адушу мою грешную
 дофалы свое Светое приият Авбозкои опатриости ивопеце своеи мет
 будет рачыл, Атело мое грешное земли отдат поручаю скоторое ест
 взято Маест малжонка моя милая Пин Ева Дубровская Здетми моими
 можетли их натотчас засегиут пзыныи их Мл. Пны ириятели кре
 выныи Ишыи недержечы долго тела моего безвшедякое проволокы
 извычаем звыклым хрестиянским водлуг Конфесыи моеи релли старожы
 тное греческое церкви восточное вселенское совсими обрентами цер
 ковными погребови належачыми Зсвещенииками тои церкви отправую
 чы вцеркви манастиру светых Апостолов Петра иПавла вписку Зму
 ровавшы Склепъ который погреб она малжонка моя коштом моим учети
 ве тело мое погresti ипоховати маест Накоторую тую церковь отпи
 сую дат сто коп гршен литовских Анашпитал тои церкви наубогие
 десет копъ гршен Которую тую сто коп гршен нацерковь анашпи
 тал десет копъ гршен записаную она Малжонка моя отдати маест
 што то все еи малжонце моеи милои увес погреб посмерти моеи от
 правоват поручаю Астороны имен маестностей моих лежачых пречен
 рухомых помне позосталых которую ми Пан Бог створител мой Зие
 вымовное ласки своеи доужывания дочасного насемъ свете дат рачыл
 Теды упатруючы Я то абы посмерти моеи она малжонка моя милая
 Пин Ева Дубровская Здетми моими стрема малжонками моими спложо
 ныи омаетност мою лежачую прухомую иняких споровъ гневов ине

навистей межы собою неурошчали а кожды зних абы ведал што ко
 му водле сего тестаменту моего належати мает пнatom переставал
 сим тестаментом моим остатнею волею моею справленным так роспра
 вую зоставую имети хочу вечными чсы Напрод маетност мою имене
 Пережыры вмиинским воеводстве лежачое вечному праву моему подле
 гное пналежачое узятя моего Пна Стаицслава Павловича Валпцкого
 пумалжонки его адочки моее Пин Крыстыны Ванковичовны Змменем
 Островским вповете Оршанским лежачым навечност Купленую Накото
 ром томъ имену моем Пережырскомъ записалом первен сего записом
 моим признаным суму Пизен тисечу коп гршен Лит. еи малжонце
 моеи милои ппрытом поживоте моем доживотное наним мешкане еи
 нatom имену моем Пережырах который тот запис мой еи малжонце
 моеи нато данныи тым тестаментом моим во всем том ствержаю иеи
 малжонку мою водле него пречы внемъ описаное зволным шафунком
 еи тои Сумы Пизен вмоцы зоставую истым совсим штобым я за жы
 вота своего што Кгрунтов пподданных дотого именя моего Пережыр
 ского прыкупил абы закупил еи малжонце моеи доживота еи записую,
 аносмерти еи малжонки моеи тои имене Пережырское правом прыро
 жоным совсим тым инакаго пного толко наных двух сынов моих
 Стефана пПетра прыити испаста мает, дотого теж дознавши я поней
 милои малжонце моеи Пин Еве Дубровъской противо себе упрещую
 милост статечную Зычливост пво всем малженскую поволност пуслуго
 ване зашто еи малжонце моеи милои взаем таковоюж милостю мал
 женскою отдаючи пнагорожаючи вси речы мои рухомые тоест золо
 то серебро перла клеиноты каменем дорогим шаты цыну мед желе
 за всякие домовые кони возники пстадо Свирепе кони дворные ро
 бочые возы кареты пвозы Скарбиные быдло рогатое пперогатое збоже
 всякое молочное пнемолочное наполях засееное пувес прат пначьне
 домовое такъже пПизи готовые насем тестаменте моемъ помененые
 отшафунку моего позосталые помне пштобысе одно речю рухомою
 менит пназывает могло то все авсе еи малжонце моеи милои посмер
 ти моеи даю дарую псим тестаментом моимъ записую зволным аве

чным тых успех речей шафунком ее дотого еяже малжонце моеи ми
 лон записую доживота ее дом мой вместе Менском наулицы Лошы
 цком называемый Кондратовский мает она малжонка моя поживоте мо
 ем тот двор совсемъ будованемъ вЗогородом ооновым прыним буду
 чым вмоц, вдержане свое взявши всяких пожитков знего прыходячих
 уживати Аж доживота своего Апо смерти ее натыже двох Сынов моих
 Стефана иПетра итот двор мой вЗогородом прыити испасти мает Аштосе
 дотычет росправы детей моих зтрема жонами моими спложоних сы
 нов идонок имаестности моеи поиме позосталое такъ розправую име
 ти хочу иж што есми продал навечност имене мое Село Острово дан
 ныи вповете Оршанском лежачое Его Мл. Пну Юрю Адамовичу Хре
 бтовичу Лесничому Его Кор. Мл. мерецкому Оранскому иПреланскому
 Задвадцат тисечей золотых Полских адругое село мое названное Бояр
 ское Бранско которое есми засуму Пизей позычоную впереводах пра
 вных держечы иправом своим пустиа Земенну Грскому воеводства Ми
 нского Его Мл. Пану Самуелю Анфоровичу задеветсот коп исемде
 сят коп гршей Лит. скоторое тое сумы пизей Его Мл. Пан Хребто
 вич Лесничыи Его Кор Мти отдал ми вжо одинадцат тисечей золотых
 полских которую суму пизей от их Млстей особ помененых затые ма
 етности мое взятую такъ напосаг дочце моеи Пии Мокгилицкой Ле
 оноре Ванковичовне яко инапоплачене долговъ моих розным особом
 винных винаиные потребы мои обернулъ есми Аостаток тое сумы де
 вет тисечей золотых Полских еще ми Его Млст Пан Хребтович надва
 записы свои то ест наодни записе шест тисечей золотых Анадругии за
 писе тры тисечы золотых полских винен зостал описавшысе мне тую
 суму натые обадва записы свое винную отдад изаплатит нарок идеи
 певныи втых записях Его Мл. помененыи дотого теж маючи я шест
 тисечей золотых полских позычоных земенну Грскому воеводства Ми
 нского Его Мл. Пану станиславу Здитовецкому и малжонце Ето Мл. Пии
 Крыстыне Юрковской наимене их Мл. волму увоеводстве Менском ле
 жачомъ себе правом Заставным оттрох дотрох лет пуцоное иптои
 суме Пизей заведеное теды стых сум пенежных тоест шест тисечей

золотых Полских наодни лист уего Мл. Пна Лесничого маючую пожи-
 воте моем записую Сыну моему Стефану, которую тую шест тисечей
 золотых полских взявши она малжонка моя отЕго Мл. Пна хребтовн-
 ча на року прыпалом аповзятю тое Сумы занедѣл шест Сыну моему
 Стефану безжадного Затруднения отдати мает азанеотданемъ на року тое
 сумы от Его Мл. Пна Хребтовича еи малжонце моеи теды тот лист
 обликгъ Его Мл. Пна Хребтовича на шест тисечей золотых полских мне
 винных место готовое тое сумы Пизеп Ему сыну моему Стефану до
 рук отдати мает Загорым тым обликомъ вжо сын мой Стефан яко вла-
 стности своее дотое Сумы належныи на его мсти правне доходити мает
 адругую шест тисечей золотых полских на меню моем заставном Во-
 лме уего Мл. Пна Здитовецкого нумалжонки Его Мсти маючую тую
 шест тисечей поживоте моем записую другому сыну моему Петру мает
 она малжонка моя яко Матка опекунка Его тое имене Волму сама
 держачы ажъ докупна на року прыпалом истого именя вси пожитки
 и доходы беручы Ему сыну моему Петру дават него опатроват ажъ
 дооженения Его покулсе Зволн божое оженит гдебы теж на року пры-
 палом на Записе помененом унее малжонки моее тое имене волма вы-
 куплено и еи тую шест тисечей золотых от дано тогды она Малжонка
 моя тую Суму маючы усебе сыну моему Петру належачую часу оже-
 нения Его от дат мает ему Адотого часу тые пожитки такъ стого име-
 ня волмы albo от тое сумы беручы сыну моему Петру на potrzeby его
 отдават мает еднакже потдавши ему тую суму Пизеп такъ Здержа-
 ня именя Волмы яко испожитковъ от тое сумы приходячых Ему сы-
 ну моему выщчатсе ани личбы чыинит не мает и винна не будет, ве-
 чныи чсы аеслибы в том чате ним он Сын мой Петръ дооженения
 прыидет Пна Бог на него смерть допустит рачыл, тогды тую Суму
 Пизеп шест тисечей золотых Полских любото мает ност правом заста-
 вным закупное або вечно купное начаст его Петра сына моего на-
 лежачая гдебы она малжонка моя замуж нешла и навъдовъемъ столцу
 седела мает спокойне держати и в шеляких пожитковъ стого приходя-
 чыхъ на себе уживати ажъ до живота своего а посмерти еи малжонки

мое такъ тая шест тысяч золотых полских або част имени зную
Суму купного або закупного сыну моему Петру належачая также име
не мое Пережыры правом прироженным совсем нанего сына моего
стефана приити испасти мает, Атры тысяч золотых Полских надру
гви лист обликг мне от Его Мл. Пна Хребтовича винную, которую
тую Суму отыскавши она малжонка моя уего Мл. Астое сумы водлуг
сего тестаменту моего мает дат нацерковъ Светого Петра и Павла
в Минску сто коп гршей, а на шпитал десет коп гршей на погреб тежъ
тела моего наложит мает трыста коп гршей Авнуку моему Адаму Ва
лицкому шестдесят коп гршей А челяд мою приказную расправит и во
длуг заслуг ихъ пбаченя своего им нагородит мает и вина будет
А остаток тое Сумы Пизен трох тысяч золотых Полских штосе зо
станет записую и дарую и плои Малжонце моеи Пни Еве дубровской
Звоным шафунком ее вечным чсы щогосе она никому вжо выпи
чат ни личбы чынит не мает и вина не будет А итосе тежъ годит
всем тестаменту моему обяспит и выражат пж што зволн Божое выда
ючы я замуж две дочки мое встанъ светыи Малженъскыи одну Пни
Крыстыну ванковичовну за пна Станислава Валицкого а другую Пни
Леонору Ванковичовну за пна Крыштофа Мокгилицкого которым им
дочкам моим такъ в посагу имъ належачом яко и в речах рукомых во
всем от нас доситсе вжо стало и вжо они дочки мое дома иности моеи
никогого права и приступу посмерти моеи ни чого мети и правом чы
нити не маюти и мочы не будут вечным чсы на што Зреченя и квптанцыи
от них правные на в радах признаны маючы А такъ же пные вси справы
листы кучые вечыстые и Привия на мена и на долги мне служащие пра
вом переведенные декрета розные Земские Кгородские и Головные Трыбу
нальные и менам моим служащие и иные розные справы листы и протес
тации на збег и преляцыи возных потребные на ма иности моеи позоста
лые приехи малжонце моеи зоставую которых справ часу потребы
имъ сыном моим до обороны або розыскания чого узычат мает. Челяд
теж моя дворная подданные и иные збег и мочы которые шкоды не ма
лые почынивши от мене проче розышли и поутекали тых яко збегов

моих отчичов власных и посмерти моеи еи малжонце моеи и детем и по-
 томкомъ моим похочутли их доходити потыскивати яко збегов отчи-
 човъ своих волно им будет. Некоторые тые вси збегн протестацый
 выписамъ Книгъ зыными Справами унее малжонки моеи всхованю зо-
 стали. Стороны тежъ долгов моихъ мне отрозныхъ особъ наобликии псумы
 Пизей винные тые вси еи малжонце моеи записую и наеи вливаю ко-
 торые зазаписамъ их доходит еи волно будет. Аотыскавши насвою по-
 жытокъ оборочатъ ими шафуютъ яко сама похочетъ. Ая ижеи самъ нико-
 му ичого неестемъ виненъ ии некоторыхъ обликовъ на себе надолгъ ани на
 жадъную речъ не даваломъ ии някого долгу пособи не оставую. Аштомъ
 кому долгу былъ виненъ теды каждому продавши имене мое Острово
 и село боярское поплатишь и упустиемсе оставуючы впокою жону дети
 и маестностъ мою. Дотого тежъ еще анемалъ запредненшую речъ имъ усимъ
 детемъ моимъ тои упоминаеи мое Ощовское пособи оставую азвеща-
 тымъ которые ииловатъ будутъ. Ииа Бга створителя своего Бга встрои-
 цы Светои единого и воли его наисвентное наслыдоватъ будутъ живучы
 на свете вбоязии его и вправдивои вере старожиитои Хрестиянской цер-
 кви восточное Вселенское вкоторои сущи окрещени трываючы виеи
 ажъ до животовъ своихъ не дбаючы онаругание противниковъ Ииныхъ але вси
 тежары скромне иносечи терпеть для имени христова и для правди-
 вое веры своеи поноситъ повинни и атаковомъ каждомъ сыну и дочьце моеи
 ииныхъ самыхъ ии апотомкахъ ихъ не ханъ будетъ ии ииныхъ пробываетъ ласка
 Бжа и благословенство Его светое ииое родительское ии не ханъ во всемъ ща-
 сливе втаковомъ предъсеззатию ихъ навеки остается. Аиже вдовамъ ии
 ротамъ впротстве ихъ ии малжонкахъ своихъ змерлыхъ поосталымъ опе-
 куновъ ии броньцовъ видечи я бытъ потребно прото и я Адамъ Ваи-
 ковичъ воискии Менскии дознаваючы досебе. Завше за живота своего мило-
 стивую ласку великого Его Млсти Пана Крыштофа Завишы на бакъ
 штахъ ловъчого великого Князства Литовского Старосты Минского
 Аего Млсти Пана Крыштофа володковича Иисара Земского Минского
 Азятя моего Его Млсти Пана Крыштофа Казимера Мокгилицкого лвомъ
 то себе здавна умыслиа побралъ мети ихъ. Ии теи Паны оброщаи

попекунами еи малжонце моеи милои втом спротстве ее позосталон такъ
 итепер тою остатнею волею моею подтверждаючы покорне аунивжене
 их Мл. ото просечы абы посмерти моеи еи малжонъце моеи вспрот
 стве ее милостивыми паны добродетми побронцами пдозорцами быт
 аоткрывдъ путиску якого неприятелского заутечкою ее малжонан моее
 боронит пвътомъсе еи млостиве ставитсе рачыли Зашъто ихъ млстямъ
 моимъ млостивымъ Паномъ сам Панъ Паивызшыи знеба гопною аве
 купестою заплаатою своею Боскою пнагородою быт рачыт которыи то сес
 мой testamentъ остатнее воли моее справленыи Я Адамъ Ваньковичъ вои
 скии Менъскии рукою моею власною писмом руским написавъшы пе
 чатю своею Запечетовавши иписмомъ польскимъ власною рукою моею
 подписавшы еи малжонце моеи милои Пие Еве дубровъской такъже
 детемъ моимъ навъси потомные часы подалом пзоставую априспра
 вованю того testamentу моего немогучы я насес час ихъ Мтеп па
 нов враников Судовых земъскихъ ани Кгородскихъ всего враду зупол
 ного мет пдосебе вдом свои способит але когом зих млостеп засе
 гнути мог тоест Его Милости Пана Мартина Володковича Судю Его
 мти Пна Самуеля Немъсту Подсудька враниковъ земъскихъ менъ
 скихъ АЕго Милости Пана Яна Цедровъского иЕго млости Пана Ми
 колая Булгака Земянъ Грскихъ воеводства Минъского которые ихъ
 млость вси особы вышъмененные будучы тое остатнее воли моее
 всемъ testamentе моем описаное добре сведоми же то устие отъ мене
 слышелн Азаустною очевистою прозьбою моею досего testamentу мо
 его печати свои приложит прукраи своими власными подписатьсе
 рачыли Писанъ въперезырахъ року отъ нарожения сына Божого Ти
 сеча шестсотъ тридцать пятого месеца Февраля одиннадцатого дня
 Утого testamentу печатеп притискеныхъ пять аподъпис рукъ тыми
 словы: Adam Wankowicz Woyski Woiewodztwa Minskiego ten
 testament moy własną Ręką swą podpisałł Vstnie yoczewisto Pro
 szony od Jego Mosci Pana Woyskiego dotego Testamentu Pie
 czętarz Marcin Wołodkowicz Sendzia Ziemi Minski Ręką
 swą Oczewisto dotego Testamentu od Jego Mosci Pana Woyskie

go Proszony Pieczentarz Samuell Niemsta Podsendek Minski
 Vstnie yoczewisto od Jego Mosci Proszony Pieczętarz do tego Te
 stamentu Jan Cedrowski manu propria Pieczętarz oczewisto
 Proszony do tego Testamentu od Jego Msci Pana Woyskiego
 Mikolay Bulhak Renką swą Которыиже тот тестаментъ Запо
 кладанемъ доактъ, есть докнигъ Кгородскихъ Миньскихъ Актыко
 ванъ пуписанъ Скоторыхъ книгъ псесъ видымусъ подпечатю моею ихъ
 милости отцомъ монастыра Менского Светыхъ Апостолъ Петра и Павла
 в Минску будучого естъ выданъ Писанъ у Менску Скорыиговал
 Станкевич (Подлин. — Прил. зер. печать Старосты).

105.

Выписъ скингъ справъ кгородскихъ Воеводства витебьского
 Лета отнароженя Сына Божьего тисеча шесть сотъ тридцатъ шостого
 мца мая двадцатъ осмого дня

Навраде Гдрскомъ Кгородскомъ воеводства витебьского передомъною
 теодоромъ Крыжаномъ жуковецькимъ подвоеводимъ витебьскимъ ста=
 вьшы очевисто Енераль Его Королевское мласти пвозьныи воевод=
 ства витебьского Гелпашъ пресмыцкии призьналь напись свои на
 позъве манъдате Его королевское мласти учыненныи пкузаписанью
 докнигъ Кгородскихъ витебьскихъ далъ написанныи втые слова Я Ге=
 лпашъ пресмыцкии Енераль Его королевское мласти пвозныи вое=
 водства витебьского Сознаваю то тымъ моимъ написомъ пжъ в року
 теперешнемъ тисеча шестьсотъ тридцатъ шостомъ мца мая двад=
 ацть осмого дня положылъ есми тотъ позовъ манъдате Его Коро=
 левское Мласти выменью пдворе земенина Гдрского Воеводства Ви=
 тебьского Его мласти пана семена Пышъницкого называномъ упышъ=
 никохъ увоеводстве витебьскомъ лежачомъ пристороне шляхте при=
 мъне натотъчасъ будучои прыпану Яну Юревскомъ апану петру
 Жоравскомъ аположывъшы пчеляди двориои когомъ видети могъ
 оповедалъ побъвоалъ есми, писанныи тотъ позовъ посамого пана

Семена Пышынцкаго такъже и побрата Его Млсти Пана Ивана Пышынцкаго, в жалобе велебного вбозе Его Млсти отца Антъоння Селявы Архиепископа полоцкого витебского имъстиславского озбужданье подместомъ Витебскимъ новое будки побунтоване противъ Его Млсти мещанъ витебскихъ презъзхажки которые подпретекъствомъ набоженства в томъ будце одправують яко то шыреи вся речъ всередице того манъдату подостатку есть описана подложена, закотормымъ манъдатомъ зложылъ есми рокъ куправу становитисе передсудомъ Его Королевское Млсти задворнымъ если вкороне польской заосмъ недель аесли увеликомъ князстве литовскомъ ино зачотыри недели писанъ у витебску року мца идня вышъписаного у того на пису подписе руки Енерала ввозного подписано есть тыми словы Гелпашъ Пресмыцкии Енераль ввозный рукою власною Которыи же тотъ напись заустнымъ признанемъ Енерала ввозного вышъмененого докингъ Кгородскихъ Витебскихъ есть уписанъ Скоторыхъ псеи выписе подпечатью моею вradoвою велебному вбозе его Млсти отцу Антъонню Селяве Архиепископу полоцкому витебскому имъстиславскому естъ выданъ Писанъ у Витебску Василли Шапка Хотомъскии Писаръ Скорыковалъ Погоскии (*Подлин. — Прил. гер. печать Подстаросты*).

106

Władysław IV

Commissarzom naszym do sprawy nizey mianowaney naznaczonym Łaskę naszą Krolewską Vrodzeni Wier. nam mili Przychylając się do uspokojenia na szczęśliwey Electiey naszej między poddanemi naszymi wunij y nie wunij będącymi postanowionego pewnych commissarzow na przeszłym szescioniedzielnym Seymie ktorzyby Miasta nasze w Wielkim Xstwie Littsm. obiachawszy podług proporcyei Vnitow y nie Vnitow Cerkwie na obie stronie wydzielali naznaczyliśmy byli, która Commissia iz z pewnych przyczyn na on czas nie doszła proszenismy byli imieniem obywatel-

low W. X. L. abysmy tę wolą naszą doskutku przywodzić rozka-
zali Wczym prozbę ich widząc słuszną chętniesmy się do niey
skłonili a mając Wier Wa: wiarę w takowych y tym podobnych
spraw odprawowaniu dexteritatem, zaleconą naznaczyliśmy y tym
ninieyszym listem naszym w Wielkim Xęstwie Littsm Commis-
sarzami Wier Wa: naznaczamy Chcąc to mieć po Wier Wa:
abyscie Wier Wa: napewny termin o którym obiema stronom
przez innotescentie swoje oznaymiecie do Wilna ziachali a z tam-
tąd zaczynając commissią naypierwiey Cerkwie in commutationem
za S. Troycą bractwu cerkiewnemu S. Ducha Wilenskiemu na-
znaczone cumpertinentys podali a potym iako wtemze Miescie tak
y inszych de statu religionis iaki iest wywiedziawszy się lidzbę
pewną Cerkwi y Ludzi w unij y nie w unij będących doskonale uwa-
żywszy Cerkwie między Vnity y nie Vnity zich przynależnosciami
wydzielili y skutecznie rozdali absentia vnus aut duorum Wier
Wa: non obstante, Wczym by za się wątpliwosc iaka między
Wier Wa: była to zaraz durante Commissione do Nas (zwolną
strony tey ktoraby na decisiey Wier Wa: nieprzestała appellatią)
proinformatione odnosili po którym naznaczeniu y oddaniu Cerkwi
y declaratiey Naszey modo pmissio registr. ten z podpisem rąk swych
do Xiąg Ziemskich albo Grodzkich Wier Wa. podac powinni
będą. W odprawowaniu ktorey Commissiey abyscie Wier Wa. za-
dney contrauentij nieuznawali postrzegając do wszystkich Vrzędow
Głownych Trybunalskich, tak ze Sądow Ziemskich Grodzkich
y Mieyskich rozkazalismy z Cancellariey Naszey wydac Vni-
wersał aby Wier. Wa: wewszytkim pomocnemi byli ktorych
my sumnienie obowiązując te na Wier Wa: włożoną powin-
nosc stosując się do punctow na szczęśliwey electiey Naszey po-
stanowionych do prętkiego przywodzić effectu poruczamy. Pisan
w Wilnie Msca Lipca XVIII dnia Roku Pgo MDCXXXVI
Panowania Naszego Polskiego IV Szwedzkiego V. Vladislaus
Rex Stanisław Naruszewicz Pisarz (Подлин.).

Я Евгения шембеліовна Игуменя монастыра Паненского Минского При
церкви светых апостол Петра и Павла будучого ознавную пчиню ве
домо сим моим добровольным вечно справленным листом всем вобец
икждому зособна кому того потреба будет въдати ницешним инапотом
будучого веку людем Ижшто зволн Пана Бога всемогущого изаблагосло
венством Светешного Патриарха Костантынополского затым Митро
полита Киевского ивсех руси, Фундуячи я вместе Его Кор Млсти Мен
ском монастыр Паненский общини засуму власную свою Прицеркви
выш помененои светого Петра и Павла имешкаючи заласкою Божею втом
монастыре зсестрами моими милыми взакон иафалу Божю вступуючи
ми вжо отчасу немалого будучи я преложоною Игуменею апомнечи нато
ижитице человека грешного насем свѣте дочасное ест толкож година
зопстыа зсего свѣта жадному не ест ведома Ишто кожди члкъ перед
очима своими маючи водлуг писма Божого мает быти готов насмерт
Икож я Евгения шембелевна хотяж на сес час зволн Божое естем хо
робою обложною навежона однакож приздоровых смыслах прозуме зу
польном умыслном сим добровольным листом волю свою напиеме зо
ставити абы позопстю моем зсего света сестры мое законные впо
радку вполслушенстве старшое вмонастыре общом черезмене заласкою
и благословенством Божиим фундованом живучи Пану Богу фалу векуи
стую отдавали иводлуг сее воли черезмене им напиеме зоставленное спра
вовали, Наперод теды гдымене Пан Богъ зволн свое светое любото
всен хоробе моеи аболи ипотом зсего света дофалы своеи поволати
рачит Тогда душу мою много грешную вруки попатриност Пану Богу
всемогущому поручаю маючи надею власце его светои иж его Стая
милост оную дофалы своеи Стои прияти рачит атело мое грешное
сестры мое милые законные прицеркви светых апостол петра и павла
вменску поховати мают там гдесе им наслушени видети здастьсе, апо
зенистьѣ моем зсего света Сестры мое законные спосродку себе настар
шенство згодие подностаине натосе зезволивши ипогледаючи настан

уроженя ани наболшост посагу вмонастыр внесеного пневызваючи до того совету обирая жадное изстороны особы так духовное яко свѣтское, але сами сполне мают заразом обрат игуменю Панину побожную ростропъную вгосподарстве чулую монастырови пвсем панном законным зычливую изаблагословенством Его Млсти отца митрополита киевского православного албо изаблгословенем отца Игумена Монастыра тутошнего мают оную заматку истаршую собе принять Которая панна будучы натаковыи стан обраная мает тым монастыром ипоменеными Сестрами своими маючи сама впрод боязнь Божую предпочима оными слушше опековатисе их впослушенстве ивпорядку законном пристопном мети пвсякую реч спорадою исполным совѣтом всех сестръ законных починати невынимуючи пневылучаючи зних отстаршее донамолодшее Постерегаючи абы тот манастыр черезмене зласки Божое фундаваныи псума панен законных вцале зостала. Аштосе дотычет их купила ей Млст пани вилгелмовая стеткевичовая подкоморыная Браславская замоу власные гроши нафалу Божию дом вместе Минском упана Миколая Олшевского задвесте ишестдесятъ копъ грошей упани александры крупчыное дом засго коп грошей которые правом фундушowym намонастыр наш Менский надала иправо намене инамонастыр влила яко лист от ей млсти ширец опекает аего Млст пани Мартин Володкович Судя Земский Минский подочце своем взаконе вмонастыри нашем будучи надал дом домонастыра прилеглыи вечными часы тогдытые дома заодно вмонастыр злучивши все право натот манастыр служащее слушное ипризнаное испоражное втомъ монастыри зоставивши оное право итот манастыр насестры мое законные помне втом монастыри зосталые ипотом дозакону вступуючыи неподунцею але впослушенстве Патриархи константинопольского имитрополитов старожитных православных отнего будучих подаю пвлываю вечными часы. Которое право споражное признаное мает вмонастыре моем вскринице быти вложено докоторое скриники мает панна Старшая помне наступуючая постановити три сестры законные которые оттое скриники мают мети каждая особливый ключ досвоего замку дотое скриники при

робленого але тая скринка упанни Старшее всхованю быти мае
 иколи того потреба укажет панне Старшой поштоколле дотое скрин
 ки понти тогды заведомостю тых трох паней мае то чинити пони
 тую скринку заросказанем иволею всѣхъ сестръ тую скринку отмы
 кати мают вкаторон скринце притых справах еслибы им Пан Бог
 сум посаговых што дал ховати мают, анемнен постерегаючи я того
 абы потом то впевной ведомости zostавало што я сама икоторая се
 стра законная вмонастыр заживота моего вступуючи внесла, ознаиую
 ижем я сама внесла дотого монастыра моего чотырста копъ грошен
 литовских Панна Захаревская чотырста копъ грошен иложка сребра
 ная Панна судянка Володковичовна сто копъ грошен иложка серебряная
 авдругом сту копах дом купил инадал имонастыр, Панны Шембелевыи
 брѣтанки мое внесли потрста копъ грошен иполыжце серебряной Пан
 на Ганна Есифовичовна двѣстѣ копъ иложка серебряная Евпраксия Фи
 липовичовна внесла зречми рухомыми наготовыи грош пораховавши копъ
 чотырста идвадцат копъ ложка икубокъ серебряныи Панна Марфа
 Загоровска копъ сто ишестдесят кубок иложка серебряная Панна Ду
 шевска сто ичтырдесяти копъ грошен П: Александра Шпичанка трид
 цат копъ грошен П: зеновня внесла семдесят копъ грошен Панна
 анастасия Бобурчанка сто копъ грошен П: Полагня внесла сорокъ копъ
 грошен Княгиня Соломерецкая сходячи стого свѣта отписала нам пет
 десят копъ што нас дошло Панны Каменецкые двѣ внесли пополтора
 ста копъ иположцы серебряной, Панкратня иизгумена внесла двѣсте иосмъ
 десят копъ иложка серебряная Панна раина Порохонская внесла двѣстѣ
 копъ иложка серебряная, Панна Макрена ивановская двѣстѣ копъ гро
 шей чинит тое все сумы тридцат сотъ ичотырста идеветдесят копъ
 грошен закоторые то гроши посаговые так изато што нам Пан Богъ
 ипрацы истараня нашего дати рачил далесмо нафолварок Его Млсти
 пану Янову Казимеру Пацу полшосты тисячи золотых полских зажа
 бовщину Пану добрилевскому далесмо шест тисячен золотых заскиа
 ровичи его Млсти Пцу Стецкевичу Богдану подкоморому мстиславскому
 дали есмо Анацерковъ Божую

Стых апостол Петра и Павла где мое грѣшное тѣло лежати будет далам чо
 тыриста копѣ грошей, надолгу нажыдах Минских на
 побликѣ дорук отца игумена отдалемъ которые
 гроши отец Игумен кгда приидет термини одыскавши маеть наобысте
 монастырское и потребу церковную обернути Аособливе то тым листом
 моим добровольным записом варую иж еслабы чого Боже ухован на
 сес манастыр якии припадок принал вчомколвек поткогоколвек Пан
 ны законные трудност любо великое преслядоване мели иио каждой
 Панне законной волю будет свою суму которая як много вмонастыр
 посагу внесла яко тут вышен поменено ест межн себе розобравши
 што што позбыт надих посаги Спрацы рук наших сумы пенезен зо
 станет тую всю суму непогледаючи натое которая болшѣ надругую
 внесла наровные части межн себе тые тылко панъны законные ко
 торые заживота моего в законѣ вступили и зомною заодно працовали
 поделити мают вчом им ни хто яко здуховных так и светских перешко
 дою быти немают и мочи небудут А еслабы поживоте моем которая
 Паниа законная пострыгшице всем манастыри моем захотела змонасты
 ра выити и до другого монастыра вступити тогды того еи сестры за
 конные веспол зотцом игуменом позволити немают хйба жебысе квал
 том наперла аслушную переддуховными длячого бы жит немогла при
 чину указала тогды еи Паниа Старшая изсестрами властност еи што
 внесла анеболен отдати мают Пнато я Евгения шембелевна Игумена
 Минская дала помененым сестрам моим милым законным сес мои лист
 добровольный остатинее воли запис змоею печатю а иж писати неуме
 ючи просилам обриложено печатей людей зацных их Млсти Пановъ
 приятел моих Его Млсти Пана
 него Млсти Пна а его млсти Пана
 што их Млст
 напрозбу мою учинили будучи того добре ведоми печати свои при
 ложивши прукраи своими подписати рачили Писан у Менску Лета отнароже
 ня сына Божого тисеча шест сот тридцат сего мца
 дня (Подлин.—Прил, четыре гер. печати).

Władysław IV

Wielebnemu Raphałowi Korsakowi Metropolicie Kiiowskiemu Ha-
lickiemu ywszytkiey w Vniey będącey Rusi Wiernie nam miłemu
łaskę Naszą Królewską Wielebny wiernie Nam miły Wydano by-
ło z Cancellariey Naszey Monitorias do Antecessora Wier: Wa:
aby praepeditiey żadney Commissarzom Naszym nawydzielenie cer-
kwiey w Miastach y Miasteczkach w W. X. Litt. naznaczonym nie-
czynił, iako to szerzey w Liscie tamtym dołożono iest. Ktora Com-
missia iż, na ten Czas z pewnych przyczyn nie doszła, a Anteces-
sor Wier: Wa: z tym się pożegnał swiatem, teraz rozkazując tym-
że aby tę Commisią zaczawszy od Miasta Naszego Stołecznego
Wilna potym ią we Wszytkich Miastach y Miasteczkach W. X.
Litt. Continuowali: po Wier: Wa: mieć chcemy abys y sam Commis-
sarzom Naszym zadney przeszkody w odprawowaniu tey Commissi-
ey nieczynił y Wielebnych Władyków swoich, osobliwie Połockiego
Włodzimirskiego Piskiego y Smolenskigo wiodł do tego, aby y on
do teyże woli naszey y Rzeczy Pospolitey przychylaiąc się Execu-
tiey Commissey pomienionej nieimpediowali. Ale to co z rozsą-
dku ich Nieunitom naznaczono będzie w Jntromissią onym podawac
niebronili, sub paenis w liscie Commissey Naszey naznaczonych.
Życzymy zatym Wier: Wa: dobrego od Pana Boga zdrowia. Dan
w Warszawie na Seymie Walnym Roku Panskiego MDCXXXVII
Msca marca dnia. Panowania Królewstw naszych Polskiego
y Szwedzkiego V Roku Vladislaus Rex. (Подлин.).

Григоріи Мартінович Володкович Земенни Его Кор: Мласти воеводства
Новгородского, Чиню Двию псознаваю снмъ доброволнымъ листом ве-
чистым фондушом моим комубыто вѣдати належало иишнего инапо-
том будучого вѣку людемъ, Ижъ я помененыи григоріи Володковичъ

маючи Очистую мастиость здѣлу ровного от Цновъ братии моих ро
 жонных мне прожоному моему Небощнику Пну Прошу Володковичу за
 сталую понебощнику Пну Отцу Нашом на нас спалую имень Грозово
 уВоеводствѣ Новгородскомъ лежащее, въторой то мастиности иж зѣда
 вна доброден Родичъ мой от колко десят лѣтъ еще передтым фунъ
 душом моимъ уфундовалъ пзмуровалъ церковь заложенъя Светого Пна
 Богослова гдѣ не только тѣла родичовъ и добродѣевъ моих, але многих
 зацных людей наидутся быт, где исамъ хочу абы примилых роди
 чих моих тѣло мое по Смерти было положено, Якож при томже Цер
 кви Мурованой збудовалемъ Церковь знаданемъ вшеляким заложенъя успе
 нія пресветое Богородицы. Аиже фундація небощника добродѣя роди
 ча моего такъ далеце на Писмѣ объяснена небыла, которую я объясня
 ючи пхотечи абы втихъ Церквях хвала Божія и молитва николи не
 уставала, такъ задуши змерлых родичов моих, яко изадушу мою, иза
 души тых всех которые зезволит там тѣла свои ховат, поготовѣ
 изавсех тых живых которыебы добродѣство тому мѣстцу Светому
 ислужителем втихъ Церквях будучим оказыват хотѣли, Арозумѣючи речъ
 быт наислушнѣишую тые обиде Церквѣ зевшелякою фундацією до
 братства Виленского Церкви Светого Духа под Послушенствомъ Светѣи
 шого Патрпярхи Константинполского будучого втеляю, ивмоц и держа
 не оных поддаю, Якож на выховане Иноковъ стогож Братства Вилен
 ского зсланных надаю и вѣчными часы фундую Селько названное Сло
 бодку Терпиловку всего волокъ осѣлых шесть сподаными меновите.
 Иванъ Каспоровичъ Сынъ два Ілья и Юрко, Михал Новикъ Сынъ
 два Юрко и Гарасим, гришко Шыщчя, Сынъ два Мартинъ и Максимъ,
 Мартинъ Шыщчя, Федко Каспоровичъ Сынъ Васюкъ, Сава Хведко
 вичъ, Васил Германовичъ, зих жонами повпниостами, Кгрунтами, до
 ходами: апри том застѣнокъ названыи Каспоровицзна Кгрунъту поспо
 лного волокъ двѣ которыи при томже Селку слободце есть на фолва
 рокъ тымже Онцомъ дотогож Монастыра прилучаю и надаю зКгрунтами
 пашными оромыи и неоромыи дотого фолварку Каспоровицныи здавна
 прислухаючими збудованем вшелякимъ натомъ застенку побудованымъ,

зъ. Сеножатми, борами, лесами, зарослями, зъреками речъками, здеревом
 борным наволоках пнакгрунтах того фолварку будучимъ, пданю медо
 вою, Сажавками пзовсемъ вшеякими меноваными пнеменоваными при
 належностями ппожитками, зволным вступом пнеездомъ доострова дражни
 пбелбору впущы Грезкомъ будучих набудоване пнаопаль дровъ дотого
 Монастыра. Также Сеножати болотные пмурожные вси подтым остро
 вом Дражномъ будучие здавна домаетности Грозова належачие записую,
 пдотого Селка Слободки яко здавѣна належачие прилучаю. Аособливе
 огород Почавши Отмонастыра аждоречки Ужанки водлуг вымереня мо
 его. Ато надане мое все надаю пвечие записую зъчасти пкупати одне
 бощика брата моего Пна Яроша Володковича, Скоторых Кгрунтовъ
 вышеш менованых ничого на себе самого, близких Кривных пПовныхъ
 моихъ ани на жадного накогобы поживотъ моем тая маетност гро
 зовъ спала, алболи хтобы Ее близкостю албо яким пнишим правом
 доходил незоставуючи, ани вынмуючи натые вышѣ менованые церкви
 надаю пвѣчными часы фунъдую. Прикоторыхто Церквях зъбудованыхъ
 есть Монастыр для мешканя внемъ законшниковъ, вкотором мает ме
 шкат их чотырн. Атот Монастыр пдобра донего належачие поддаю под
 влазду послушенство пвечистое заведыване Архимандриту алболи Стар
 шому Монастыра Братства Виленскаго прицеркви Светого Духа подпо
 слушенствомъ Свѣтешного Патріархи Константинопольскаго будучого, итотъ
 мой Грозовский вышѣ реченому Монастырови братскому Виленскому вѣте
 ляю прилучаю, пнавси потомные часы неотзовным правом даю пза
 писую пвѣшнтримиссию урадовне подаю. Асамсе Стого Селка Слобод
 ки пзастенку Каспорощизны вечнымъ часы зрекаю пжадного присту
 пу права дедицтва собѣ самому пникому знаѣблизших пкривных моихъ
 пякимжеко лвекъ правом тую маетност имене Грозовъ держачимъ незо
 ставую. При том дотогож Монастыра Грозовскаго вечнымъ часы надаю
 пфунъдую Ставъ мой такъ яко тепер есть. названый Дубеновский
 зМлыном натом Ставъ будучимъ изего вымелками Асамсе Стого ставу
 пмлыну вечнымъ часы зрекаю потмаетности моеи головной Грозова
 отлучаю Собѣ самому псукъцессоромъ моимъ донего жадного права на

лежности приступу незоставуючи. Дотого втонже маетности моеи Гро
 зовскои притыхже церквях подчасъ празниковъ инныхъ дни одчасов
 давнихъ звыклисе Ярмарки одправовати иСтого пожитокъ я сам дотого
 часу мѣлем тогда отдаты того листу Фундушу моего стыхъ вышен по
 мененыхъ Ярмарковъ вшелякне приходы впожитки вечными часы Он
 цове законницы того Монастыра Грозовского отбираючи насвои пожи
 токъ оборочати мают. А я сам иСукъцессорове мои дотого пожитку
 вечными часы ничего мѣти немают. Ито тежъ варую, ижочу мѣти абы
 притомже Монастыри для убогихъ шпиталъ былъ поставленъ нагрунте
 моемъ власномъ противъ Селка моего Михалевичъ где итеперъ есть надъ
 речкою Ужанкою, погородъ здавна дотого шпиталу належачи надаю,
 вкоторомъ шпиталу маетсе надоватъ завжды убогихъ чотыри, Атотъ шпи
 талъ двора моего Грозова опатроватъ повиненъ буду, такъ я самъ зажи
 вота моего, яко ипо Смерти моеи малжанка моя ипонас наступуючие
 надобра нашия якобы Служное выховане могли мѣти, тоестъ маемъ даватъ
 на каждыи рокъ на тотъ шпиталъ на выживене жыта Солянокъ осмь, греч
 ки Солянокъ чотыри, Гореху Соляника, Етъменю Солянокъ чотыри, сло
 нины полти чотыри, Соли бочъка, Аонцове того Монастыра дозорца
 ми маютъ быти того всего. Агостинецъ звыклии мимо Церковь до дво
 ра издвора яко здавна былъ, итеперъ зоставати мает. Аеслибы хто
 колвекъ здержачихъ того имени Грозова, хотѣлъ тую мою добровольную
 Фундацію любо внаимнѣишомъ пунктѣ нарушитъ, иправомъ албо якимъ
 Способомъ трудитъ, теды каждыи таковыи маетъ заплатити имъ Онцомъ
 законникомъ зарукы чотыриста копѣ грошей Литовскихъ ишкоды накла
 ды наголоое реченѣе слова нагородитъ. Анзаплативши тую заруку вы
 шен помененую тылекретъ, или того потреба укажетъ предсе тотъ фунд
 душъ мой призуполнои моцы зоставати маетъ вечными часы. Окотрое
 нарушене того моего листу хочъ внаимнѣишомъ пунктѣ каждого тако
 вого волю будетъ позвати имъ Онцомъ законникомъ до Суду Земского,
 Бгородского иГоловного Трибунального въякий хотечи повѣтъ термини иво
 еводство рокомъ Статутовымъ. Ипато я Григории Володковичъ дадемъ тотъ
 листъ Фундушъ мой подпечатю исподписомъ руки моеи до которого сего

листу моего просилъ есми опрпложене печати иподписе рукъ их млсти
 Пновъ прпателей моих Его Млсти Пна Богдана Стеткевича Подкомо
 рого Мстиславъского иЕго Мл: Пна Юря Горского Друцкого Хоружо
 го Оршанского иЕго Мл: Пна Яна Володковича, которые их Мл: на
 прозбу мою учинили, ксему моему листу Печати приложит прукн свои
 подпишат рачили Писан увчили року тисеча шестсот тридцат девя
 того мца Юня петнадцатого дня. Hrehory Wołodkiewicz Ręką swą
 Jako pieczętarz Stetkiewicz Bohdan Podkomorzy Mscisławski
 ma ppa Jako pieczętarz proszony Jerzy Drucki Horski Chorąży
 Orszanski r. swą Jako Pieczętarz ustnie proszony do tego fun
 duszu Jan Wołodkiewicz ręką swą року тисеча шесть сотъ три
 дцать девятого мца июля первого дня особа втом листе помененая
 тот листъ свои признала Krzysztof dziewicz Kasztelan
 Wilenski Marszałek Tribunalski Мартинъ Волович Писар (Подлин:
 на Цергамектъ.—Присешены три гербовые печати).

110.

Władysław IV z Bożej łaski Krol Polski Wielkie Xiążę Li=
 tewskie Ruskie Pruskie Zmudzkie Mazowieckie Inflantskie
 Smolenskie Siewierskie Czerniechowskie A Szwed; Gott:
 Wandal: Dziedziczny Krol.

Vrodzonym Szlachetnym Donataryuszom naszym kterzy daniny
 za przywilejami naszymi Wstarostwie Bobruiskim trzymacie wier=
 nie nam miłym łaskę naszą Krolewską Wier: nam mili, Mamy,
 tę wiadomość od Vrodzonego Ostaphiego Kierdeia Rewizora Na=
 iasnieyszey Krolowey Jey mci Panicy małżaki naszej dostarostwa
 Bobruiskiego zesłanego tudziesz yzaprzeleniem Nam Jmieniem
 mieszczan miasta naszego Bobruiska Jz wier: wa: nie oglądaiąc
 się nic na condycię wprzywileiach swych obudowaniu zarówno zmie=
 szczany Parkanu koło miasta Bobruiska opisanę onych pomienie=
 nym mieszczanom według dawnego zwyczaju budowao niedopoma=

gacie czemu my zabiegając tym listem naszym Wier: Wa: napo=
minamy ypooney Koniecznie miec chcemy abyscie Wier: Wa:
nie contradycuiąc wtem woli naszej ydawnemu zwyczaiovi za re=
quisitią pomienionych mieszczan azaobesłaniem Wier: Wa: tego
Vniwersału stosuiącsie wtym dodawnych zwyczaiovi pomienionego
Parkanu około miasta Bobruiska budowac dopomagali nieczyniąc
Inaczey dla łaski naszej Dan w Warszawie dnia VII meca Decem=
bra Roku Panskiego MDCXXXIX Panowania naszego Polskiego
VII A Swzedzkiego VIII Roku Władysław Rex Stanisław Na=
ruszewic Pisarz (*Подлин.—Прил. негать В. К. Лип.*).

111

Выпис скингъ Бурмистровскихъ прадецких Места Гдрского
Пинского

Лета отънароженя сиа Божого тисеча шестсотъ чотырдесятого Мца
Марца двадцатого дня

Навrade Места Его Королевское Млсти Пинского права Мандеборъско
го передомною Василемъ Ивацевичомъ Бурмистром места Пинского иПе
реднами демяном Козорезовичом, Петром Сулковскимъ яковомъ Суличн
чомъ ранцами, постановившимсе очевидно Миколаи Буневичъ цехмистръ
злотницкии амартин Кузмичъ цехмистръ ковальскии априних котляре
слесаре мечники пиншай брати цеху их оповедали икуактыкованию до
кинг подали привилей отего Королевское млсти пна нашего млстиво
го нацех злотницкии ковалскии слесарскии котлярскии и мечницкии
инапотверженъе порадковъ партикулов того цеху им даныи пслужачыи
ипросили абы тот привилей докинг Бурмистровскихъ прадецких места
пинского принят пунисан был который привилей мы врад огледавши
Пчитаного выслухавши докингъ уписати велели пунисуючи докинг сло
во отслова таксе всобе мает, Władysław czwarty z Bożej Łaski
Krol Polski Wielkie Xiążę Litewskie Ruskie Pruskie Zmodskie
Mazowieckie Inflanskie Smolenskie Siewierskie Czernihowskie

Aszwedski Gotski Wandalski dziedziczny Krol, Oznaymuiemy Tym listem naszym wszem wobec y kazdemu zosobna komuby otem wiedziec nalezało pokładany był przednami przez Vrodzowego Łukasza Jelskiego Podczaszego Mozyrskiego Woyta Pinskiego List z Xiąg Burmistrzowskich y Radzieckich miasta naszego Pinskiego wyjęty zpodpisem sławetnego Theodora Michałowicza Pisarza Tegoż miasta naszego Pinskiego Poddatą w Pinsku Roku Tysiąc szestset Trzydziestego Dziewiątego msca Octobra dwudziestego Siodmego dnia Zachowuiący w sobie Porządek przez Cech mistrzow Cechu Złotnickiego Kowalskiego Kotlarskiego y miecznickiego postanowiony, zdrowy cały ywniczym niepodeyrzany ysuplicował nam Tenże Vrodzony Podczaszy Mozyrski ymieniem wzwyż Mianowanego cechu abysmy Ten list ich y Porządek cechowy mocą y Powagą naszą Krolewską potwierdzili. My Tedy Władysław Krol doprozby Jako wrzeczy słuszney Łaskawie się skłoniwszy Ten list albo Porządek w Xięgi miasta Naszego Pinskiego Burmistrzowskie przyjęty mocą y powagą naszą Krolewską Potwierdzić y umocnić Vmyslilismy, iakoż tym ninieszym Listem naszym wewszystkich onego Punctach Clausulach artykułach y condycyach Tak iakoby Tu był słowo wsłowo wpisany potwierdzamy y umacniamy chcąc to mieć aby Tenże list Przyswey moey y wazności in quantum juris est wcale y nienarusznie wiecznemi czasy zostawał Salvis Juribus Sacrae Romane Ecclesiae manentibus. Naco dla lepszey wiary Ręką się naszą podpisawszy pieczęć Wielkiego Xięstwa Litewskiego przycisnąc roskazalismy Pisan w Warszawie dnia Siedmnastego msca Listopada Roku Panskiego Tysiąc Szestset Trzydziestego Dziewiątego Panowania naszego Polskiego y Szwedzkiego Siodmego Roku, Утого привилею подписе руки Его Кор Млсти теми словы Vladislaus Rex Апечат Его Кор Млсти великого Князства Литовского Канцелярии болшое притисненая подписе руки писара Его Кор Млсти теми словы: Marcian Tryzna Referendarz Wielkiego X. Littgo Анопрочтанию

того привилею будучи тутже очевидно выше упомянутые Бурмистрове
 априных пивных немало особъ братьи тогожъ цеху злотницкого Ко-
 вальского Котлярского и мечницкого устие словие добровольно признали
 иж ден хоча в том привилею Его Кор Млсти Пана Нашого Млстивого,
 ведлуг порядковъ иартыкуловъ презних постановенных слесаровъ неспоми-
 нает Еднакъ мы то Перед в. мтими признаваемъ же они слесари яко
 сполне дотого належачне ибратя уписная до всех порядковъ волностей
 нам служачих сполне знами належати и тот привилей яко нам такъ
 ним во всех пунктах и паракграфех служити и належати маеть вечными
 часы, которыми тот привилей заподаемъ презпомененых цехмистров
 и за пробою их до книгъ Бурмистровских прадецких места Пинского
 ест уписан Скоторых и все выпис подпечатю ратушною места Пин-
 ского и подписом руки писарское Ином цехмистром и всеи Братии це-
 ху злотницкого Ковальского Слесарского Котлярского и мечницкого места
 пинского ест выдан Писан у Пинску Федор Михайлович Писар места
 Пинского (*Подлин.—Прил. негати Пинской Ратуши*).

112.

Петръ Могила Мл: Бож: Архїеппъ Митрополит Кїевский
 Галицкий и всея Росїи Православный, Екзархъ Стѣйшаго
 Апостолского Ороу Константинопольского, Архимандрит
 Монастыра Печерского.

Благочестивым и Хрестолюбивым их млстиям Ином Братіям Братства
 Крестоносного церковного православного вместе Его Кор: Мл. Миньску
 мешкающим, Церкви святое восточное и емпренїя нашего зѣло горла-
 вым послушным и наймилшим в духу Стомъ сыном: Ласки Божое
 здравїя дше Спсительнаго и гоинного Благословенства в долгоfortunъ-
 ные лѣта от Вседержителя усердно зычимъ,

Повѣрила ми предвечная Мудрост Церковь Стую Російскую своею Кро-
 вію одкупленную в которой замкнулъ всея народъ російский православный,
 яко улюбленные овечки свое абим отпужал волковъ драпежных и не

давал на зубъ порывати. Наметаючи на слова Самаго Спасителя, се азъ посылаю вас яко овца посреде волковъ, которыи любо отнещасное уиѣи презтак много лѣтъ вселу зобравшиися прешкажали, чого вѣдомы добре сами ваша Млсть якѣи Гоненія помѣстах Кор: Его Мл: (неречучи Паиских) Были: невымазано то снать спамяти ваших мл: иж Столица Метрополитанская нигды предтым жадным одщепенством незмаваная вруки отступниковъ церкви Хвой зашла была, на столцах Епископских Кром Львовского жадного смо невидѣли упривиліованого, церкви поодымовано, набоженства неволно было отпраовати в подомох Дѣтки ваших Млстен або братіи ваше поинших мѣстех безкрещенія инѣше в доконалшом вѣку безповѣди и причастія сходити того свѣта мусили: вожемо поратушах сажано в подземные тяжкіе вязенія накрывано банціями Инѣфаміями абы толко яко могли стой Христоу ой овчари церкви Стой востодней вынудити и нагубу душе ваши за провадит за . . . все пов . . . смо Господу Богу дяковати

. . . было отворило до прекладаня Екзорбитанцій наших досу-
планкованя . . . речи посполитом . . . я хотя тоу
незаспаем того але ровно зващими Млстями быдем на конѣвокаци
важнем здорове важнемъ сумпть домагаючися волностей народови Рос-
сийскому служащих, где зласки найвышшого, Пунѣкта отримали. Не
занехиваем Елекціей на которои Пунѣктовъ дотарли, Потым на Корсе-
націи быдем в дипломате Пунѣкта Конѣфирмованы были, на остатокъ
Конституцію валного Сенму апробованы, где завше притомным ста-
ваем: Зачим вернуласе нам Столица Метрополитанская поднесасе Столѣ-
ки Епископскіе церкви пришли по нѣкоторых мѣстах дорукъ знову
наших вполное отпраоване набоженства оттворилосе, немалую смо утѣ-
ху всерцах иших оттол учули Гдыхмо волнеишими zostали тые кото-
рые передтым в посмевиску в овсехъ были, Тепер вжъ Ззздрости отсту-
пникове презтаемные рады свои Почали наступоват адиасъ Пастыровъ
явне починаючи, Гдыж тутъ маю великое преследоване отпана Воево-
ды Кіевского, няко ваша Милость Припоминат рачили отца Епископа
Мстиславского которыи мусилъ погодити Кривзу поткупитися, церковь

теж Любелскую старыми стопами идучи отишли, такъ веле домовъ шляхецкихъ весполъ зъотцемъ Епископомъ Премыслскимъ пыфамнею обтяжили, Мещанъ Красноставскихъ ибратию нашу сродзе Помучили, тутъ вКіевѣ Тыранство свѣжо зачали наднами чинити в кровь розливати. Або вѣмъ боляучи ижъ великая Громада Млоди Россійской вколенумъ моимъ Знайдется и внаукахъ оразъ и вѣры Стой боронити цвнчятся, позазрели тому наоко маючи науки, ижъ латво выучившися могутъ правду всему свѣту показати и церковь Стую моцю боронити, учивши радиу розказалъ Намесникъви Замковому Потваръ якій вложити Криминальный на студента истратити абы студенты устрашившися все розбѣгли няко предтымъ вишѣшихъ училася, Теды впопедѣлокъ першій посту того великого, идучого студента Федора Гоголевского презрынокъ назамокъ Порвано агдысе довѣдовати почали длячогобы, выставилъ намѣсникъ своего слугу замкового сепача который образившися скимсь барзо мало вкорчмѣ Инъстикговалъ якобы шедшии студенты вночи надомъ ранжили нашто инъквинзидий невыводилъ, абытого жадного небыло, але сразу казалъ стяти поднебытность мою, зачимсь длячего мушу приишшихъ справахъ фхати на Сеймъ идокучати Маестатови Его Кр Млети зплачомъ просячи абы насъ приобѣщаномъ Покою зоставилъ истаратися през Пановъ Пословъ якобы Конъституціею Сенмовою тому забежено было и впришлые часы кровий нашихъ нерозливали, церковь вернено иишѣше идовитые жала на насъ наготованые погамованы были, а втомъ незносномъ жалю по Пану Богу тылко утѣхи маю кгда вижу горлапвость вашихъ Млестей и неустрашное сердце, якожъ я знаючи быти Пастыремъ напомнимаю всеъ вашихъ Млестей попрошу абысте надѣи истратили презтакіе отпротивниковъ наступованя, памятаючи же вцеркви естесмо Христовой воюющей, тутъ треба терпѣти если хочемъ застачность нашу доступити короны вѣчной Хвалы вцеркви Трпумъфующой которая непохибне насъ поткаетъ гды доконѣца трѣвати будемо Статечне: Памятаймо на наши прешлые часы скоторыхъ Гдѣ Богъ выбавилъ нехай неустаетъ слава Братствъ Стыхъ нехай невиднѣетъ венецъ зготованный таковымъ православнымъ дшамъ нехай неприятелъ неѣшится

зсвоих рад и замысловъ злых, нехай весь свѣтъ знаетъ вособахъ вашихъ Млстей церковъ правдивую Свтую всходнюю, нехай видятъ всея якое озбавене плно стараемо недаючи неприятели врукѣ, илюбом не вѣдаючи о Сеймѣ розеслалъ универсалы взываючи на Синод мой Дноцезыалный надень С: велико Мчика Георгія еднакъ скоро мя зошла вѣсть о Сеймѣ заразъ тутъ доблизшихъ откладаючи надень С: Іоанна универсалы другіе выдаемъ: Готовалисе южъ идозашихъ Млстей зоними, але поневажъ впередъ листъ зашелъ отъ вашихъ Мл, теперъ ознаймую, а будучи на Сеймѣ можемо досконале намовитися о часѣ слушномъ, Наготовалемся вправдѣ на Сеймѣ ехати барзо зблагимъ здоровьемъ для уставичныхъ вселобитъ своихъ видючи таковую оппресію але для цѣлости церкви правдивой пздоровье мое кончить на службу всехъ вашихъ Мл готовъ естемъ, тылко зостае абысте ваша Мл: змплости своей куцерки божой мене заратовати рачили, гдыжъ таковыя речи безшвайцы золотое зшитися немогутъ, Не неведомо для вашихъ Мл; же я подлугъ часу ппотребы церковной Ставаючи натаковыхъ Сеймахъ мусѣлемся тягнути итакъ выйстрахнемся же зпродковъ моихъ Господаровъ скарбци нато пошли, Клейнотовъ, злота сребра илчого мя отчистого не зостало: Маестности тежъ Монастырскіе выищили Панове жолныѣры ввойны украиные и теперъ свежо неприятели креста Хва иѣкоторые маестности выивечь, подданныхъ вневолю забравши обернули, прето прошу што кому Циѣ Богъ до Серца подалъ ваша Млсть зложившиися мие до Варшавы прислатъ рачте: бо ежелибы подпоры отъ вашихъ Млостей не вѣлѣ мусѣлбымъ показавшиися назадъ заразъ на вернути зВаршавы илчого несправивши чимъ самымъ ухвай Боже сердце неприятели направимъ и власне на себе всадимъ; Ясе обещаю выеякого стараня приложитъ икупити ИИ: Посломъ абы домоглася на наПервей оусьобоене насъ всехъ: зъ такою надѣею готуючыся на Сеймѣ заразъ, о молитвы Ст: прошу, абы Гдѣ Богъ справилъ Серце всехъ ихъ Мл; а задознаную милость втой потребѣ церковной обещаючыся горятшими молитвами вашихъ Млстей Господа Бога просвѣти Благословенство мое Арахперейское насесъ часть Млстиямъ вашимъ препосылаю, Данъ вМонастыру Стомѣ Чудотворномъ печерскомъ Кіевскомъ року

отвоплощенія Сна Божого ХАХМ Мца Априля В дня: Млстей Ваших
вДху Стом зычливый отцъ пастыр и бгомолца Петръ Могилъ Архіеппъ
Митрополит Кіевскій рукою власною. (Подлин:—Прил. печать Митрополита).

113

Выпис с книги Бгородских Замку Гдрского Минского

Лета отнароженія Сына Божого тисеча шестсот тридцат шостого
мца Феврала шостого дня

Нарѣкох теперешних Судовых Бгородских всем року верху писаном
мца Феврала первого дня прыпалых ипорядком статутowym судовне
вминьску отправоваыых передомною Крыштофом Завишою набажштах
ловъчим В. Княз. Литв. Старостою минским постановившысе очевисто
Енерал Вдства Минского Северын Сухоребскни признал квнт свои Инъ
тромиссыныи тыми словы писаныи я Северын Сухоребскни Енерал
Его Кор масти Вдства минского сознаваю то сим моим квнтом инъ
тромиссыным иж што Ее масть пани Анна Окгинская вилгелмовая
Стеткевичова Подкоморыная Браславская уважаючи абы задушы их
масти здомовства Кизей Окгинских, Стеткевичовъ ииных которых тела
вцеркви маетности прылуцкои уминском Вдстве лежачои заложеня Све
тое троицы подпослушенством светых Патрнарховъ Ерозалимского иКон
станътынополского звеквеков трваючои погребеные впокое опочывають
Пана Бога уставичне прошою набоженъство отправовано было здоброе
воли своее наменованую церковь прылуцкую заложеня Светои трои
цы монастыр тамошнии абы Законницы втом монастыры зостаючыє
выжызене мети могли зсвоеи властною внесенои суммы чотыры . . .
. золотых полских надат рачыла, которая сумма на село до
прилукъ прыслухоучое слухатчычы гору Германовъскую внесшы тое
село слухатчычы споддаными зъих жонами детми повинностями робо
тамп игору Германовскую накоторои негдыс успенъя церков заложе
на Бгородцы была совсими поли оромыми инеоромыми сеножати му
рожными иболотными боры гаи пзарослями ростеребъками, реки речъ

камнъ принадлежностями пограничнемъ влисте Фундушовомъ выражены
ми вечностью лѣкговавъшы сего року тысяча шестъ сотъ тридцатъ шѣ-
стого мѣца Генвара двадцатъ шестого дня черезъ мене Енерала прѣстороне
трехъ шляхътичохъ пшу яну Орловъскомъ аину миколаю Лазовскимъ аину
александру томашевскимъ тое село Слухатчыны сподданымъ игору Гер-
мановскую совсемъ тымъ што влисте Фундушовомъ Записе выражено ест
честному отцу поспѣу Гурковичу Старшому монастыра прылуцкаго пбра-
ти его законной вънѣтромиссыю подала ипоступила закорыемъ тако-
вымъ себе отее мѣсти пани Стеткевичовое поданемъ ипоступенемъ мене
ванымъ отецъ Гурковичъ старшій монастыра прылуцкаго збратею своею
законною подпослушенствомъ светѣшыхъ Ерозолымъскаго иКонъстанъты
пополскаго Патриарховъ твѣраючи того села слухатчыны игоры Герма-
новское держачымъ зосталъ вънѣтромиссыю черезъ мене Енерала пшолъ
Писанъ року мѣсяца идня звышписаного утого квѣту пнѣтромиссыино-
го печатемъ прѣтисненыхъ чотыры аподписъ руки Енералское тымъ сло-
вы Северынъ Сухорѣбскій Енералъ Вдѣства Минскаго рукою Которое оче-
видное сознане Енералское докнигъ кгородскихъ минскихъ записано естъ
скоторыхъ книгъ псесъ выписъ подпечатю моею старостинъскою исподпи-
сомъ руки писарское мене яна володковича в року теперешнемъ тысяча
шестъ сотъ чотырьдѣсятомъ мѣца Мая шестого дня вѣбозѣ велебному Его
мѣсти отцу поспѣу Гурковичу естъ выданъ Писанъ уминску Янъ Воло-
дковичъ Писаръ (*Подпи.—Прил. негати Старосты*).

114.

Я Базыли Качановскій Я Адамъ Защинскій Я Потенъ Домановскій,
Я Федоръ Мухомовичъ, Я Левъ Я Левъ Качановскіе Я данило Олешичъ Лозницкій
сознаваемъ сами на себѣ симъ нашимъ добровольнымъ вѣчыстымъ листомъ фун-
дацинымъ записомъ нашимъ пжъ што я Базыли на фалу Божую збудо-
ваемъ Церковь заложенія Светое неразделное троицы, во вѣмѣню Мѣст-
ковичахъ вповете Пинскомъ лежачомъ, когорую Церковь вѣдле преможе-
ня своего окрасилѣмъ образами Книгами пАнтимисомъ подвижнымъ, такъ

же иными аператами и потребами дотое Церкви належачими приздо
 бивши, ахотечи еще и священника мет поного фундоват теды я Базил
 лии Яко фундодатор назначивши священника, надаю дотое Церкви При
 селене збудованьемъ через мене побудованым перед двором моим обокъ
 сажавки моее лежащее акгрунту дотоеж Церкви надаю першую ниву
 мою приселѣж Местковичах лежащую наврочищу навеликом поли над
 дорогою Местковичскою против села Иванкиъ житом застѣяную, а у во
 строве моем отрубном называемом медвежом Головъ поля новии три
 зараз обокъ лозы сильное лежащие одна тепер просом застѣяна, такъ
 же вжо мы вси три брата рожденные Я Базилии я левъ и я левъ Але
 ксандровичи Качановские надаем сеножат нашу наврочищѣ Позадори
 ском адругую на урочищу удубовых зучастниками
 нагородец нашъ сполный населѣ обокъ огорода Пана Ще
 . . и Сорочича лежащих, Аособно я Лев, даю ниву мою, мне отпа
 повъ брати моее выдѣленную наврочищу навеликом поли обмежу ии
 вы подданого Пана Федора Качановского, а я Лев даю новицу поля
 на зачемерови на берегу на бережниках, а я записки при том же селе Местковичах
 поступую изаписую залегль поля моего Опчистого зачемеровом навро
 чищу подле лозы сильное над дорогою Иванковицкою, которая идет до
 Ститичова и сеножат опчищу при сележ Местковичах на урочищу уду
 бовыхъ а я Федор Качановский з малжонкою своею при том же селе мест
 ковичах поле увеликом лѣси обмежу з сеножаткою затым же полем,
 адругую сеножат полетковую зучастниками на урочищу на задериском,
 такъ же и част мне належачую все сеножати в дубовых с Паны Качанов
 скими поступую А я потен домановский при том же селе местковичах за
 писую одну ниву поля Опцовского на урочищу увеликом лѣси залесомъ
 адругую ниву Филоновскую на вежицах отпрогона обмежу съ Пни Лебе
 девскою атретью ниву Филоновскую ж на залѣсочи от Совина и болота об
 межу слебедевскою ж а сеножат отцовскую наврочищу на Чертежи част
 свою и Филоновскую А я данило Лозицкий ниву увеликом лѣси зале
 сом обмежу диковицкихъ, адругую ниву наврочищу на дерну зарос
 слую овсом засеяную обмежу с Пны диковицкими А мыж особы вжо вси

вышмененные притых кгрунтах сеножатех псепх уходах дотоеж церкви
 надаем ниву нашу навывгоне пос села подле тоеж церкви ле
 жачую называемую Кривуху наогород атакже псеножат нашу сполную
 надступовую лежачую против пол кр одним отгребелки адру
 гим концем упирает одорогу которая идет зСичковичъ дозавидич
 также врене пболотах священникови тое Церкви светое троицы по
 зваляем приставни ставит ровцы конати Кошами сетми пвсякими ло
 вушками ловит рыбу пуюны, также вдубровахъ пложэхъ дрова Коле
 форост навсякую потребу свою рубать попасы мѣть пвсякихъ пожит
 ковъ втомъ имѣниіу нашомъ Местковичахъ заживат вечными часы Якож
 вжо тые поля Сеножати пуходы Священнику цкому Опцу
 Климентію вичу пЕго дѣтямъ ппотомькомъ которыи
 толко священникомъ того храму будет мы вси зобопольне тепер за
 раз вмоцъ держанье пувечное уживане притои церкви подаем посту
 пuem пзаписуемъ пвжо отъдаты сего нашего листу тые кгрунты се
 ножати пуходы прицеркви светое Троицы вечными пнепорушными ча
 сы зоставати мають Амы сами малжонки ппотомки наши подпрокля
 тем втых кгрунтах Священнику тое церкви жадное перешкоды чини
 ти немаем пнемают агдебы хто смел пважилсе сес нашъ лист птое
 надане нарушат потторгивать што отымоват, тот мает быт прокля
 тым поттятым отцеркви яко члонок непотребный пбудетсе знами ото
 кождыи таковыи судит передмилоствым Паном Богом псудею наввыш
 шим которыи приидеть судить живыхъ пмерлыхъ але повшем ппо
 том хто што знас надаст вжо пбезлпсту зезнаного вѣчне притои
 Церкви зостават мает, Пнато мы усп особы вышмененные зобоголие да
 ем сес нашъ фундушъ нацерковъ светое Троицы Местковичскую под
 печатми пнеподписами рукъ наших хто знась писати умѣет также спе
 чатми пнеподписами рукъ их Млсти пановъ Приятелен наших пмены
 нижеи наподписах менованых Писан уМестковичах року Божего На
 роженя тисеча шестсот чтырдесятого мца Іюня десятого дня. Базилли
 Качановский рукою власною. Адам Защиский рукою власною. Поцѣи до
 маповски рукою Лев Качановский Федоръ Михиновичъ рукою. Михаило

. Енерал рукою. Jerzy Carol Terlecki Року тисеча
шестсот чтырдесятого мѣа июня одинадцатого дня Нарокох троец
кихъ особы вътом листѣ менованые Его млст панъ Левъ Качанов
скви тотъ лист очевисто признали Jan K Hruszyna Pod
sędek Pinski (*Подлин.—Прил. десять герб. печатей*).

115.

Петръ Могла Мл: Бож: Архієпискпъ Митрополит Кіевскій
Галицкій ивсєя Россіи, Екзарха Ст: Апстлского Ороу
Константинопол: Архимандрит Печерскій.

Блгочестивым иХрстолюбивым их Мл: Паном братіам Крстолюсного
Братства Православного Слуцкого при Храмѣ Преображенія Іс Хрєва,
Церкви Стое Аплское Восточное иНашее покорности вСтѣм Дху
намилейшим, похотне послушным Сыном, ласка вам покой, вмилосердіе
Бга вседержителя соблєвеніем Стѣйшое Столицы Нашее Мп=
трополіи Кіевское дапреподается изобилно.

Отнемалого часу вся Православная Церковь Россійская будучи отАпо=
статов въвеликом прєслѣдованью немогла принти дотого, абы волковъ
драпежных отдалити отсебе якобы православных, ипослушных Сыно=
ве Церкви восточной зинми жадное конъверсаціи възглядом Релѣи
неиѣли. Зачѣм много съПравославных едны зневѣдомости, другіе засѣ
зъчастого уживанья Казанья иНабоженства их наддеръ зъканцерованы=
ми zostали, иж трудно розезнати, если истиньно Православных, albo
именем токѣмо, аиные Православіе овшемъ покниувши дорозных сектъ
(чогося Бже пожаа) Бгумерскихъ преклонили, петолко свѣцкіе, але
пДховные. Презито станъ Дховный иИноческій пришоу внєстроєніе,
ипрєложоные внєдѣлство удавшися, опорадках бы намней непромышля=
ют, але повшем отоних древних отцевъ далеко отдалилися. Такимже спо=
собом, ибратства предковъ своих ревност отвергши инѣравы поправ=
ши, кождый своя сим хоцет, пдѣлаєт, Ово згола единым словом вся на=
ша Церковь Россійская невдогматех вѣры (которые непорушныє дер=

жить) але вѣобычаех такъ домогити, яко и житіа побожнаго наддер ест зепсована. На што мы поглядаючи окомъ смутнымъ, исерцемъ жалоснымъ, завше отомъ промышлялихмо, яко бы то могло исправитися, пдообычаевъ давнихъ предковъ нашихъ (закотрыхъ Блгочестіе просияло) привести, анадто отчасу Архіерейства Нашего, презкоторое Бгъ Всемогуций учиняя Пастыремъ насъ предидѣвшимъ въ Церкви Православной Россійской, кгдажъ намъ ничого милшого неест, яко припѣръ Православной, Горячую упреимостъ вѣматѣ, и житіе Хрстіанское видети въ своихъ овечкахъ. Штосмы розумѣли непрезшто иное быти, едно през Соборъ, накоторыйбы такъ Архіерее сполслужители наши, яко и иныи честные и вѣдогматехъ вѣры добре цвѣчоныи, авжитію побожномъ досвященные отцеве Дховныи прбывши, запризываніемъ Дха Стого, зъусердіемъ отомъ нарадилися, и працы истаранія приложили, якобы вся церковь Иша Россійская вовсѣхъ тыхъ пунктахъ вышъ реченыхъ пристойно не направитися, и досвоее оздобы древнее прийти могла. Якожъ многокrotnie и самъ и многіе такъ здховныхъ, яко и свѣцкихъ отомъ зъсмѣреніемъ нашимъ розмову мѣли, и зычили собѣ упреиме, абыхмо колижко левкѣ зъсобою посполу знеслися отомъ нарадили, и способъ яко найспаддѣйшій вынайшли дозатриманія Блгочестія, и доисправленія обычаевъ зепсованныхъ, а цвѣченія Дховнаго, и доиспоряженія вшелякого Церковнаго: Лечъ тому неприятелъ душний добру зависникъ по всѣ тые часы не решкоды чинил, очомъ добре вѣдомо естъ Мл: вашимъ всѣмъ. Еднакъ подъ тотъ часъ занаступеніемъ великаго гоненія, и зажаданіемъ многихъ такъ Дховныхъ, яко и свѣцкихъ особъ, анадто заповодомъ сумненія Нашего, которое намъ далей того неряду терпѣти недопускаетъ, такъже и для почитности Нашей Пастырской и Екзаршеской, углядѣвши часъ ведлугъ самое потреби велице, поважной назначилихмо Соборъ ведлугъ звычайоу давнаго Церкви Россійской въ Бгоспсаемомъ Градѣ Кіевѣ, прицеркви нашоѣ Каѣедральной Стоѣ Софій наденъ Рождества Прстое Бцы въ року темерешнемъ ХАХМъ Накоторый и изъ Млстей вашихъ братій ревнивыхъ въ блгочестію и вѣдомыхъ правъ црковныхъ опмени Гдиемъ зыываемо и просимъ, а непослушныхъ наминаемо, абы голосу нашего Пастырского

послухавши, инаиѣще назначоное часу своего прибывши, отом найпер-
вей радия, якобы согласіе вѣры православной веѣ одинаково розумѣ-
ли, недержали. Потомъ абы Станъ Дховный въсвоем порядку зоста-
вал, аБратства Свѣцкіе, приправах, иволюностях своих непоколѣбимо
въСтом Блгочестіи трваючи взосяючи, едни одругих недостатках, ипре-
слѣдованью вѣдаючи, взаимне радою, ипомочью были. Притом теж
итого по Мл: Вших иилне потребуем, штобыся Мл Вашим потребного
што здавало, рачте дати наИиѣструкціи посланным отсебе здоскона-
лою моцью допостановенья изамѣненья Соборового. Што кгда Мл:
Вша отнас Пастыра своего вдячне принявши, изохотою начасъ на-
значоный зѣтими пунктами пришлете, маемо надѣю власце Бжой не-
похибную, иж престои Соборъ Церковъ Православная Россійская до
первшее оздобы своее идопорядку пожаданого прийдет. Аутрапеные для
Блгочестія подтот час ратунокъ похолodu одержать. Очом обширней на
Соборъ отнас предложено будет прибывшим. Анатот час Млтвы иблсве-
ііе Наше Архіерейское Мл: Вшим освѣдчаем. Иисанъ вГородку наволынню
Дня КД Іюня року х^А Х^М. Млстеп вших зычливый въстом дсѣ отцъ пастыр
иБгомолца Петръ Могла Архіеппъ Митрополит Кіевскій рукою власною.
(Подлин. — На оборотъ прил. негати Митрополита).

116

Владыславъ четвертыи

Ознаиуемъ сцимъ листомъ нашимъ комуто ведати належит Прошени
Есмо были овыданае скипгъ Канѣцелярии наше большое Вел: Княз:
Лит: Екстракѣтомъ справы иижен выражоное, которая се Знашла за
светобливое памети Короля Его Милости Жыкгимонта третего Пана
отца нашего втые слова Писаная. *Żygmunt Trzeci. Oznajmujemy*
tym listem naszym, komu to wiedzieć należy, Jż zaosobliwą łą-
ską y opatrznoscia Bożą pod szczęśliwym Panowaniem naszym
za expeditią y odwagą naszą sumptem niemałym Rzeczypospolitey
Zamek Smolenski Apotym za Expeditią y odwagą Naiasnieyszego,
Krolewicza Jego Mci Władysława syna naszego pod stolice Mo-

skiewską insze Zamki rozne, Miasta y Włosci ktore roznemi czas sy za Przodkow naszych Dziedziczny Nieprzyiaciel Moskwicin fortelnie pacta zlamawszy posiadł y oderwał był do Panstw naszych z ręku Nieprzlskich recuperowane y przywroczone są Anaczas przyszły zabiegaiąc fortelom Nieprzyacielskim, za zdaniem Panow rad naszych, y wszystkich Stanow Seymowych oboyga Narodow, aby te recuperowane Zamki y Włosci od Moskwy potęgą z Narodow Polskiego y Lith: obwarowane zostały, ynapotomne czasy od Incursyi Nieprzyacielskich snadnieyszą ydoskonalszą obronę miec mogły. A Ludzie ktorych pracą dzielnością krwią zapomocą Bożą te się Panstwa recuperowały, wnichże się z nagrody cieszyli Poruczyliśmy Commisarzom naszym na Ordynatią tych Włosci naznaczonym pewne bojarszczyzny miedzy ludzie zasłuzone rozdac ktorzy dosyc czyniąc rozkazaniu naszemu względem zasług Vrodzonego Stephana Dobromilskiego, zdawna nam y Rzeczypospolitey iako w Inflanciech tak y w Moskwie, mianowicie podczas ciężkiego przez Nieprzyaciela oblężenia Smolenska oddawanych gdy Porucznikiem pod Chorągwią Piechotną Vrodzonego Pana Sobanskiego Rothmistrza naszego będąc, głód nędze yucisk zdrugiem oblieżencami ponosił, ynietylko w obronie Murow, ale y na wycieczkach częstych, pod Ostrożki Moskiewskie zdrowie swe dla sławy naszej, y zatrzymania mieysca tego często odważał, naktorym szwanki postrzały podejmował, naznaczyli mu w Wiezdzie Smolenskim we Włosci Kaspelskiej, Derewnia biała Dąbrowa rzeczona niegdy Maxima Kopciaczyna którą za Moskwy trzymał do Woli y Confirmatley naszej. My tedy maiąc wzgląd napomienione zasługi Vrodzonego Stephana Dobromilskiego, yna zgrzybiałe lata iego za przyczyną Naiasnieyszego Krolewica Jego Mci Władysława Syna naszego onemu wyszey mianowaną Derewnią ze wszystkiemi do niey przynależnościami y z Placem w Zamku z Ogrodem naposadzie przez Commisarze nasze Vkazanym, samemu Żenie Dzieciom, ypotomkom iego legitime ex lumbis ipsius descendentibus prawem Len-

nym Wieczystym w moc dzierżenie, y spokojne wzywanie iako do-
 bra szlacheckie pod prawem y wolnością Szlachecką Dawamy kto-
 rą ma pomieniony Stephan Dobromilski Małżonka Dzieci y Poto-
 mkowie iego płci Męzkiey dokądby ich z liniey zstawało według
 granic dawnych przez Commisarzow naszych opisanych, z Ludz-
 mi gruntami, Lasami, Borami, Sianożenciami, Jeziorami rzekami,
 z łowy Zwierzynnemi, z gony bobrowemi z drzewem bartnym danią
 Miodową, y zewszystkimi inszemi przynależnościami ypożytkami
 ktorekolwiek natenczas wtey Derewni są y napotym wynaydzone
 byc mogą trzymać y Vżywać wyiowszy Saletry y Towary lesne
 ktore bez osobliwego pozwolenia naszego robione bydz niemaia.
 J będzie mógł te dobra dac darować przedac frymarczyć nie bez
 osobliwego iednak naszego na to pozwolenia. A iż ta danina iest
 iemu od nas conferowana tą intentią abysię z nagrody zazasługi
 swe cieszył, ydlatego aby Zamek Smolenski podczas Niebespie-
 czeństwa obronę miał, tedy powinien będzie dom w Zamku na
 placu swoim z budować ywnim Vstawicznie Czeladnika abo Go-
 spodarza mieć z Muszkietem y zinnym orężem pieszemu potrze-
 buym ktoryby podczas nagley incursiey Nieprzyacielskiey, równo
 z drugimi na Scenie Zamkowej dla obrony Stanął. Aczasu ia-
 wney Woyny winien będzie kenno albo Pieszem dla Obrony w Zam-
 ku ktory od nas y od Rzeczypospolitey według zwyczaju Woien-
 nego wszeliaką munitią opatrzony bydz ma zostac. A ieśliby sam
 obecnie bydz nie mógł, tedy ma tak dobrego Szlachcica iako sam
 zostawic, czyniąc temu dosie pod Wążnością tego prawa swego.
 A mimo to żywności napulroka w spiżarni swey w Zamku Vsta-
 wicznie mieć będzie. Anad to żadney inszey powinności pełnic
 ani żadnych podatkow ztey derewnie dawać, y liczby nam y Suc-
 cessorom naszym on y Potomkowie iego Męzkiego Rodzaju poki-
 by ich stawało czynic niebędą powinni. Cowszystko stwierdzaiąc
 dalismy ten list y Przywilej nasz iemu samemu y Potomkom iego
 męzkiey płci z podpisem ręki naszej y pieczęcią naszą W. X. Lith:

Pisan w Warszawie dnia XXX Miesiąca Decembra Roku Pan-
skiego MDCXX Panowania Krolestw naszych Polskiego XXXIII
A Szwedzkiego XXVII Roku. Sigismundus Rex Alexander Co-
rwin Gosiewski Referendarz y Pisarz W. X. Lith. Wieliski Pun-
ski etc. Starosta. Атакъ Мы Корол напрозбу стороны потребуемое
ласкаве призволивъшы тую справу всес наш лист вписаную Екстра
кътомъ вроку теперешнем тисеча шест сот чотырдесят первомъ мсца
февраля осминадцатого дня подпечатю Вел: Княз: Лит: выдат росказа
лсмы Писан уваршаве. засправою Освецоного Албрхта Станислава
радивила Кнежати наолыце инесвижу Канцлера Вел: Княз: Лит. Пни.
Кгнев. Ковен. Тухол. пни. Старосты Францисек Псанковскни Секре-
тарь Его Кор. Млстн. Скор: Монътрымовичъ (*Подлин. — Прил. пе-
чатъ В. Кн. Лит.*).

117.

Caecilia Renata z Bożej łaski Krolowa Polska y Szwedzka, Wiel-
ka Xiężna Litthewska Et ctra Węgierska y Czeska Krolewna,
Rakuska Arcyxiężna, Burgundska Xiężna, y Hrabianka Tyrolu:
Et ctra.

Vrodzonemu Theophilowi Tryznie, Staroscie Naszemu Bobroy-
skiemu, albo Namiestnikowi iego y Podstarosciemu Bobroyskiemu
Wier: Nam miłemu, Łaskę Naszą Krolewską. Vrodzony Wier:
Nam miły. Dalismy byli przedtem osobliwy Przywiley Nasz Mie-
szczanom Naszym Bobroyskim na to, aby oni wcześnie na tym placu
ktory od Rewizorow Naszych Miastu naznaczony był, tam gdzie
Alexandrowa Wdowa przedtem mieszkała, Dom goscinny, y Wa-
gę publiczną postanowili y zbudowali: iako to szerzey Przywiley
Nasz, y Rewizia w tcy mierze opiewa: A iż Mieszczanie Bobroi-
scy nie contentuiąc się tym, Supplikowali Nam powtore, abysmy
miasto Wagi y domu Goscinnego, na pomienionym placu, dla pew-
nych przyczyn; kramy raczey na potrzebę y pożytek Mieyski zbu-
dowac, y postawic pozwolili: tedy przychiliwszy się do prozby ich

tak słuszney, pozwolilismy y pozwalamy tym listem Naszym, na tym placu, iako iest przez Rewizorow Naszych naznaczony y opisany, kramy y budy mieyskie, według upodobania ich, stawiac y budowac; y iuż przedtym dany im Przywilej Nasz na Wagę y dom Goscinnny służyć więcey nie ma; ale tym ninieyszym Listem Naszym mają się kontentować, Co przywodząc do wiadomości Wier: Two: iako Starosty Naszego Bobroyskiego; y Namiestnika Wier: Two: miec chcemy, y rokazuiemy, abys tego pilno postrzegał: iakoby Mieszczanie Bobroyscy przy tem liscie Naszym cale zachowani byli, y żadney przeszkody w budowaniu kramow, y bud nieodnosili Jnaczyey nie uczynisz Wier: Two: dla łaski Naszey y z powinności swey. Dan w Warszawie dnia XXIII Miesiąca Września Roku Panskiego MDCXXXI. Cecilia Królowa Nicolaus Albertus Gniewosz Secretarius Maior Reginalis Maiestatis Cancellariae. (Подлин. — Приложена печать Корольвы Цецилии Ренаты).

118.

Krzysztoph z Ciechanowca Kiszka Woiewoda Witebski, y Ja Katarzyna Żylinska Krzysztophowa Kiszczyna Woiewodzina Witebska, wiadomo czyniemy y Oznaymujemy tem Listem Naszym, iż co sławney pamięci Wielmożny J Msc Pań Jan Oginski Kasztellan Mscisławski Dzierzawca Saski z Małżką swą Wielmożną Jey Msc Panią Katarzyną Żylinską mając Dwa place w Mieście Minskim kupnym prawem nabyte leżące wpewnym ograniczeniu w liscie kupnym Opisanym Małżące swey pomienioney Jey Msci Paniey Katarzynie Żylinskiej prawem wiecznym zapisał listem zapisem swym ktore mając Małżaka moia teraznieysza wpossessioni swey, potem po zeysciu z tego swiata sławney pamięci Jego Msci Pana Jana Oginskiego Kasztellana Mscisławskiego te zwysz pomienione place obadwa Minskiemu Monasterowi Świętego Piotra zapisac obiecała, Zaczym my obiedwie Osoby spolnie za Instan-

tią Wielebnego Oyca Jozephata Chodonowicza pozwoliwszy na
 prozbe iego iako starszego Monastyra Minskiego świętego Piotra
 i inszey braci Czerncow Zakonu Sgo Bazylego te pomienione pla-
 ce leżące w Rynku idąc ku temuz Manasterowi na rogu według
 ich ograniczenia Dawnego wlisciech kupczych temu monastero-
 wi Minskiemu Sgo Piotra, tym listem naszym Daiem y Daruiem
 Na wieczne czasy nieodzownym prawem po żywocie naszym obu-
 dwu Nas osob wyszey wyrazonych, Na co y prawo doskonałe to-
 iest zapisy kupna tych placow przez Nieboszczyka godney pamięci
 Wielmoznego Jego Msci Pana Jana Oginskiego Kasztellana Msci-
 sławskiego Czerncom tego Monastyra oddac mamy doktórych to
 placow zewsztykim tym budowaniem ktore nanich będzie pobu-
 dowane przezkogożkolwiek zapozwoleniem naszym, tedy Oycowie
 Jch Msc przychodząc Dopossessij według uwagi przyiacielskiej
 zapłacie będą powinni temu kto nato budowanie będzie koszt
 spozwolenia naszego wazył, A tym czasem poki nas obudwuch
 tu natym swiecie w Dobrym zdrowiu Pan Bog chowac będzie ra-
 czył tedy Oycowie Czerncy niemają przychodzić dopossessij tych
 placow y Dobudowania nanich zbudowanego ale az pozeysciu obu-
 dwuch nas ztego Swiata. Inato daiemy ten nasz list dobrowolny
 zapis spodpisem rąk naszych y podpieczęcią Naszą takze spodpisa-
 mi rąk Jch Msci Panow Przyiacioli naszych od nas Vproszonych
 ktorzy przypieczęciach ręce swe podpisac raczyli. Pisano w Min-
 sku Roku Tysiąc szescsetnego czerdziestego trzeciego Msca Sep-
 tembra dwudziestego dziewiątego Dnia. Krzysztoph Kiszka Woye-
 woda Witepsky ręką swą. Katarzina Żilinska Kiszczina W W
 ręką swą. Vstnie proszony pieczętarz dotego Listu Maciei-Jelen-
 ski. Vstnie proszony pieczętarz od osob w tym liscie mianowa-
 nych Jan Borowski ręką swą. Vstnie proszony pieczętarz Piotr
 Czasławski ręką swą. року тисяча шестсот Сорокъ шостого мця
 Августа четвертого дня Лсне Велможный Его Млст Пан Крыштофъ
 зтехановца Кишка воевода витебский змалжонкою своею очевиство сес

свои лист признали, Базил шапка Хотомский Писар Иан В: Паплонский Подвоеводы Витебский Томаш Дырмонт Свинцкий Судя Кгородский Витебский (Подлин. — Приложены четыре гербовые печати).

119.

Видымус снинг справ Кгородских Воеводства Смоленского.

Лета отнароженя Сына Божого тисеча шестсот сорок четвертого
Мца Ноябра пятого дня

Нарочкохъ Судовыхъ Кгородских Ноябровыхъ порядком права посполи того прыпалыхъ псудовне уСмоленску отпированныхъ, переднами Петромъ Казимером Вяжевичомъ Подкоморым Мстиславскимъ Подвоеводим Яномъ Александром Жолондзіом скарбникомъ земли черское Судею, аМиколаем Нарбутомъ Писаром враниками Судовыми Кгородскими Воеводства Смоленского от Ясне Велможного Его Млсти Пана Ераго Кароля Глебовича надубровне Воеводы Смоленского Оникъштынского Мстибовского Яновского Дорогобузского Радошковского Старосты насправы судовые высажоними, прышодшы ввеликои громадзе Их Млст: Панове обыватели воеводства Смоленского Его Млст Пан Героним Теханович на Поборшове Судя земский Смоленский Секретар Его Кор: Млсти яко директор сесыи ихъ Млстей Панов обыватели воеводства Смоленского Его Млст Пан Крыштофъ Стеткевич Подкоморыи Браславский Староста Езеръский Его Млст Пан Самуел Станислав Друцкий Соколинский Подкоморыи Смоленский Пан Ян Воеводзкий Подсудокъ Смоленский Пан Ян Станислав Милевский Воиский Смоленский Пан Петръ Мровинский Подстолий Смоленский Пан Андрей Гурко Подстолий Витебский Пан Ян Папълонский Подвоеводзый Витебский Пан Албрехтъ Кголмонт Подчаший Лидзкий, Пан Троян Суловский Подчаший Кгородский Пан Адам Стабровский дворянин Его Кор: Млсти, Пан Александер Аретфусъ дворянин иструкъчаший Его Кор: Млсти пиншыи многие их Млст Панове обыватели воеводства Смоленского имены наподписах рукъ нижеи помененные прыносили ипокъладали згодную одностан

ную Деклярацію свою стороны обороны инаправы муrow Смоленских
 Ионе велможным их Млстям Паном Комисаром зсеиу назначоним учи
 неную, просечи абы тая ихъ Млсти Деклярация докинг Кгородских Смо
 ленских была принята и уписана которую уписуючы уКинги слово отслова
 таксе всобе маєт, Deklaracia Obywatelow Woiewodstwa Smolenskie
 go strony obrony ynaprawy murow Smolenskich ych msciom Pa
 nom Comissarzom z Seymu naznaczonym dnia dwudziestego sio
 dmeo Octobris tysiąc szesć set Czterdziestego Czwartego Vczynio
 na, Włożono to Constytucią seymu przeszłego na Obywatele Wo
 iewodstwa Smolenskiego zeby prawa i przywileia swoje ych msciom
 Panom Comissarzom okazalli co zaraz napierszym terminie pier
 wszego dnia exequować poczelli i Juxta mentem Reipblicae exe
 quowali aze ychmsc Panowie Comissarze na pierszym terminie na
 mowy swoje sekreto odprawowac rączylli, niegodziło się Obywate
 lom ad Consilium accedere non Vocatis. Teraz zaś na ostatnim
 czwartym terminie yż ychmcs Panowie Comissarze wezwawszy nas
 dosiebie motu proprio raczylli nam to comiter et benigne propo
 nować, abysmy sami między sobą naydowalli sposob sobie iako
 nalżeyszy, a Rptey minime onerosum naprawy murow Smolenskich
 y zatrzymania praesidij, Do ktorego wezwania ych msciow sklonili
 smysię ze wszelaką powolnością ycosmy między sobą według miał
 kiego wyrozumienia naszego wynalezc mogli to ych msc Panom
 Comissarzom do wysokiey uwagi podaiemy Naprzod widziemy to
 na oko ytak iest bez wątpienia że po łasce Bozey Aopatrznosci
 J. Kr. Mci. Pana naszego młosciwego niemasz, nie potrzebnieyszego
 mieyscu temu ygranicom Rptey pożytecznieyszego jako vstawiczna
 ywieczna murow Smolenskich naprawa bo żadna rzecz nie może
 prędzey nieprzyiaciela zwabic niemoże barzieszy praesidyarijs szko
 dzic yw desperacją zawodzie iako zwątlona zdziurawiona y opadła
 iako teraz munitia kiedy zaś munitia gruntownie będzie opatrzo
 na yvfortificowana nietylko obywatele iako prymaria pars obrony
 nietylko praesidyarius miles ale ymieszczanie ywszytko pospol

stwo in casu vchoway Boże periculi rzucą się ochotnie y w zawar-
cie y do obrony jako się tego wprzeszłe oblężenia szczęśliwie y sku-
tecznie doswiadczyło A yż Fundament obrony y bezpieczeństwa iest
opatrzenie y naprawa munitey tedy bez wątpienia niedosie natym
raz mury Smolenskie naprawie y owszem naieden raz byłby koszt
daremny gdyż lada wichher dach psunie y czasem pokilka tysięcy
deszczek oraz zrywa agdzie dachu niestanie tam zaraz ab jniu-
rijs coeli mur wátlec musi iesli tedy trwałe y warowne ma byc
bezpieczeństwo trzeba codzienną y wieczną murow y wałow Smolen-
skich naprawe obmyslic ale quantae molis erit, mury ywały Smo-
lenskie tak wielkie y szerokie maszyny y teraz naprawie y wiecz-
nie naprawowac Na teraznieyszą tylko naprawe uznali ych msc Pa-
nowie Comissarze yż plus minus osmdziesiąt tysięcy złotych po-
trzeba a coż na wieczną Jesli té naprawę murow y teraznieyszą
y wieczną na obmyślanie Rptey puscie byłoby to cum Summo gra-
uamine y z niewytrwanym Vtesknieniem Rptey długoli krotkoli przy-
szłoby dotego murom Smolenskim do czego juz mury Orszanskie
acz nieporównanie mnieysze mury Witebskie y inne przyszły Je-
sli tez Woiewodstwu Smolenskiemu podjąc się naprawy murow y wa-
łow Smolenskich y teraznieyszey y wieczney zda się rzecz nietyl-
ko barzo ciężka ale prawie niepodobna bo iesli wystawieniu mu-
row Smolenskich ledwo wydolało wszytkie panstwo moskiewskie
a cożby Woiewodstwo Smolenskie samo iedne wydolać miało. Przy-
chodzi nam tedy ten sposob mianowac y podac ktorego wszytkie
wieki efficacissimum doznały y kozda Rpta nadobro swoje Vzyla,
mianowicie że się lepiej y potężniey arctiori fide et beneuolentia
te prowincie trzymają y bronią ktore lepsze prawa i doskonalsze
wolności mają czego w Oyczyźnie naszej mogó byc świadc-
ctwem Inflanty y podole; bo lubo podole daleko większym y vsta-
wicznieyszym niebezpieczeństwom iest podległe iednak przy lepszych
y doskonalszych prawach swoich lepiej z łaski Bozey y szczę-
śliwiey nagłym niebezpieczeństwom y nagłownieyszym nieprzyaciołom

ogania, Prawa też Rptey naszej pokazują to euidenter, że dawni Krolowie ychmsc kiedy co arduum et periculosum inqui ebał y kiedy co Vpoddanych swoich ku własnemu ych dobru y be speczestwu otrzymac chcieli, tedy ym praw y przywilciow po prawowalli y nowe wolnosci nadawalli y stąd effloruie tak zacna y na wszytek swiat sławna wolnosc narodow naszych, Ze tedy y teraz arduum et difficilimum negocium Rpblicae tractatur iakoby zacna prouincia impensa quaesita mogła sine onere, a cum fru ctu publico retineri aby granici Rptey bezpiecznieysze zostawalli niemozemy lepszego doskonalszego y Rptey sławniejszego ylzeysze go sposobu wynalesc y zunizoną prozbą podac iako ten aby lenne prawa nasze nawieczne transformowane były jaksię to wynszych Woiewodstwach y powiatach stało aczyniemy to spowodu y mi łosciwych obietnic J. Kr. mei Pana naszego miłosciwego który z wy sokiego baczenia y dobrocliciwosci swey Panskiey nietylko nadzieie ale też gorące ypowazne o melioracią praw naszych czynic ra czył instancie do Stanow Rptey My tedy inhaerendo tey miłosci wey łasce JKm tenze naypewniejszy sposob podaiemy który dawno JKm Pan nasz miłosciwy Vpatrzył y po wszytkich seymi kach promowowac raczył iednak y w tym punccie zwykley mode stiey naszej yrewerentiam erga principem et rempublicam zazywa iąc non ponimus condycionem, ale Vnizoną prosbę donosimy kto rą y sami ychmsc Panowie Comissarze przyobiecali nam interces sią swoią VJKm y Vstanow Rptey wesprzec A gdy da Pan Bog za łaską JKm y Rptey ten sposob stanie, da się to kozdemu na oko widziec że nietylko woiewodstwu Smolenskiemu, ale wszyt kiey Oyczyźnie multum securitatis splendorys et roboris accedet namnązy się ludzi Rycerskich tam gdzie teraz niedzwiedzie i wi ley się lęą Stan Szlachecki assumet animos gotowszy będzie na wszytko y mieszkac w tey zacney prouinciey y fundowac się y gra nie Rptey oganiac y zdrowie swoje y wszytko przy zdrowiu odwa zac. A nadto icszcze zawdzięczaiąc takie dobrodzieystwo przyimie

na sie Woiewodstwo Smolenskie acz z wielkim strachem iesliby inaczey byc niemogło wielkie a ledwie podobne onus naprawy murow Smolenskich y teraz y napotym wiecznie, stą iednak wyrazną condycią aby nie ieden stan szlachecky, ale wszystkie stany Woiewodstwa Smolenskiego Duchowne y Swieckie ne mine excepto ten ciezar poniesly, gdyż y Constytucie Seymowe y listy JKm nie do iednego stanu Szlacheckiego ale do wszystkich in genere są stosowane y nietylko Vbogiey Szlachcie ale kozdemu iednako obrony y bezpieczenstwa potrzeba Wprawdzie wyrażone są w przywilejach naszych powinności nasze Szlacheckie wyrażono y to że JKm Pan nasz Młściwy z Rptą a nie my Vbodzy Żołnierze mielismy municją Smolenską, opatrowac y moglibysmy słuszenie mając y przywileja y Vchwały seymowe po sobie tak wielkiego ciezaru na sie nieprzyimowac Jednak dla przysługi JKMsce y Rptey a dla zawdzięczenia melioraciey praw naszych chcemy to Vczynic czego zadne Woiewodstwo y zaden Powiat nigdy nie czynił Odwazemy się raz ieden nato chocbysmy sobie naciężey czynic mieli iakoż niepochoibnie ciężką byc musi że na przyszłym da Pan Bog Seymie pozwolimy przez Pany posły nasze tyle podatkow z Woiewodstwa Smolenskiego tak iednak aby wszystkie stany duchowne y Swieckie temu podlegały ileby i teraznieyszych ruin naprawie wystarczyc mogło y napotomną wieczną naprawe murow Smolenskich mogła byc majątnosc kupiona staką intratą w ktorymkolwiek kraiu iakaby mogła sufficere tey wieczney naprawie a kupiwszy taką majątnosc prosic będziemy JKmci y stanow Rptey aby ta majątnosc za podatki Woiewodstwa Smolenskiego kupiona ze dwiemasty włok nabudownictwo Smolenskie od krola Świętey pamięci nadanemi fundowana była lege perpetua na wieczną naprawe murow Smolenskich przykładem wielkich rządów Krakowskich, azeby te oboie dobra Budowniczy Smolensky pro tempore existens miał w zawiadywaniu swoim y brał sobie za pracę dwunasty grosz y nraty a ostatek na fabrykę obracał y kozdego

roku nazajutrz po Seymiku gromnicznym przed obywatelami Woiewodstwa Smolenskiego którzy tego nietylko dla Rptey ale y dla samych siebie doyrzec będą musieli z oboich dobr dostateczną liczbę czynił y porządek gospodarstwa w tych oboich dobrach według postanowienia samychze Obywatelów dependenter prowadził a dla lepszej ochoty wtak ciężkiej pracy około głównego budowania aby miał miejsce na Seymikach Constytucją Seymową sobie naznaczoną y żeby post decessum terazniejszego per Electio nem czterech Candydatów do potwierdzenia JKmsci był podawany, Kiedy takim sposobem municia Smolenska gruntowną y wieczną naprawę będzie miała tedy sami Obywatele jako są in perpetuis excubs pro Rpb: tak według czasu y potrzeby y według przywileiów swoich in praesidijs staną spowinną Życzliwością y odwagą Aże Piechota do Bram y Strazey iest potrzebna dawni Jchmc Panowie Comissarze autoritate publica na ordynacją recuperowanych prowincij wysłani naznaczyli włok czterysta na piechotę y w terazniejszey ostatniej Constytuciey dołożoną tego wyraznie aby ychmc Panowie Comissarze wzięli wiadomość iesli piechota iest in possessyone tych włok dla tego pewnie aby ie w klube według pierszey Ordynaciey wprawioną y piechotą osadzoną a mogłoby się i więcej przyczynić gruntów pustych na piechotę przy kozdym Zamku y nietrudnoby te włoki piechotą osadzić kiedyby po trzy włoki pustych ktore się darmo walaia dano na pacholka a przykładem dawnych zwyczajów wybranców przyprowadzoną z dobr JKm sktórych y krom tego w rozne strony ydą poddani wielkiemy gramadami A iednak dobra JKm niesą puste względem gęstey nasiadłości. A iesliby Krol Jmc Pan nasz młósciwy na osadzenie tych włok piechotnych nieraczył pozwolic wybranców z dobr Rptey, tedy my zycząc sobie Vspokoienia tandem aliquando w krwawych wysługach naszych y Vchodząc w przyszłe wiecyste czasy stanowi szlacheckimi niezwyuczaynych ciężarów pozwolemy dac raz ieden tylko y to bez wątpienia z wielką ciężkością naszą anigdy potym dwiescie chłopów ze wszelakich dobr

województwa Smolenskiego nemine excepto acz wiele w poddane y przez wojne y przez prawo ogłodzonego na osadzenie tych wlok piechotnych sto wyraźną condycją aby nigdy potym wiecznemi czasy obywatele Województwa Smolenskiego do takowych y tym podobnych ciezarow żadnym pretextem pociągani niebylli y zeby na te włoki piechotne Kozackie Boiarskie y na zadne grunty Zamkowe poddani Szlacheccy nigdy przymowani niebylli, To niepo chibna ze piechota gruntowa daleko pewnieysza byc może niz zoł dowa gdyż zołdowym nienowina y w obozach apogotowiu w obleżeniu Rotmistrzow odbiegac y gołe chorągwie zostawowac jako się tego w pierwszym dawniejszym obleżeniu Smolenskim doswiad czyło ze choc było piechoty kilka tysięcy iednak prędko się ta liczba zmniejszyła bo częstokroc wnocy pokilkudziesiąt piechoty razem zmurow się spuszczało y Vciekało Akiedyby bylli na grun tach osadzeni niechciałoby się żadnemu prac y pożytkow Swoich odbiegac iako kozacy gruntowi y mieszczanie Smolenscy woleli wtymże długim a ciężkim obleżeniu wszystkie ciężary głód y nie bezpieczeństwa ponosic aniz domow swych y gruntow przywilejem sobie naznaczonych odpadać Toby też nie lada iako obrone mieysc tutecznych wsparło kiedyby JKm Pan nasz miłościwy Pusty nie Bielskie y inne na drobne daniny Szlacheckie podzielic ra czył poniewasz to Rpta wdyspositiā JKm podała a doswiadczo no tego wprzeszłym ciężkim obleżeniu iako Vboga Szlachta zdro bnych barzo daninek swych przy Starszey braciey Stawała y odwazac się musiała wprowadziwszy się do murów z zonami dziecmi y ze wszystką chudobą swoją J to nie od rzeczy aby piędziesiąt Tatarow za dorohobużem osadzonych straż iako od prawowali poniewaz wszystkim stanom ciężaru przybywa, Te wszy tkie sposoby ktore Remplicam non agrauarent wieleby granicom bezpieczeństwa przyczynilli podawszy pod wysoką Vwagę ychmc Panow Comissarzow Vniżenie prosimy aby na nas Vnizone sługi y bracią swoje horrendum inaequalitatis et seueritatis nomen nie

zaciągalli y od chudobek naszych krwią wysłużonych y własnemі kosz-
tami naszymi do iakiegokolwiek sporządzenia przywiedzionych nie
odstraszylli A takie sposoby namawiac raczylli jakoby y Kr Jmci
Panu naszemu miłosciwemu odwagi JKm amplissimum praemium
immortalem gloriam y samym sobie nietylko V nas Vnizonych sług
swych ale też y wszystkiego Stanu Szlacheckiego et apud seram
posteritatem perpetua encomia y nam zrobionym y skaleczonym
zołnierzom przystoynе kondyciey naszej Szlacheckiey respirium
zostawilli, Утоє декларацыи печат притиснена одна аподпис руки
тыми словы Heronim Ciechanowicz na pokorszowie sędzia Ziem-
sky Smolensky Sekretarz JKrm Dyrektor Sesyey ychme Panow
obywatelow Woiewodstwa Smolenskiego te iednostayno namowe
podpisuie ręką własną пиших многихъ ихъ Млсти Пановъ обы-
вателєи Смоленскихъ втои декларацыи имена ихъ Млсти презвѣска подпи-
саны Которую декъляряцію ихъ мт Панове обыватели воёводства Смолен-
скаго прынєшши докингъ Кгородскихъ Смоленскихъ записат дали што
єст записано апозаписано псєє видымус подпечатми нашими радо-
выми исподписомъ руки Писарское стороне требующои єст выдан.
Писан уСмоленску Внебытности Пана Подписка Скорыкговалъ Скипгами
Станкевич (Подлин.—Приложены дєъ гербовые печати).

120.

Року тисеча шєстсотъ чотырдесятъ пятого мѣа мая девятого дня, Ре-
єстръ списаня Кануу Светого архiereя чудотворца Хва Николая
улицы плинѣское, меновите Савка чухистын пЕрка Лєвоновича заспра-
вою идержанємъ Пана Ивана шємбєревича пНацѣка Кипирича идєшка
Спѣковича зброжи, которыи будучи отнає втом року выш поменєномъ
старостами, азаховуючысє воемѣмъ водлугъ стародавнего звѣчаю прод-
ковъ нашихъ тот кануиъ исправу Его собє повероную цнотливє добре
выдержали потправили пличбу достаточную зовєихъ приходовъ про-
сходовъ намъ вєєи братии училили, Прото мы брати вєєа того кануу

меновите которые Есмо прирахунку изнатию тоє справы были тоест я григорей Дьяковичъ я овсен олшаник я Евхимъ Олшаникъ я яцка выпалѣновичъ я Федоръ журидовичъ и я захарыиш острожскыи спомененых Ивана Шемберевича и Пацка Кипирича Старост наших бывших тую справу знаяши Стого их держагыя вѣчне квитиуем а тот канун и справу всю дотого кануну приналежащую таковымже способом яко сами держали няко одпродковъ наших здавних часовъ постановлено Спосродку себе людем цнотливых добрых братио нашу уписную выбравши, меновите пана матфея Ивановича и Стефана Уласовича, и васка окушевича зетолпищъ нарокъ даст Богъ приидучиѣ хАХМС им до влады подали и моц зуполную злетили, мают они помененные матфей Иванович и Стефан Уласович тым кануном водлуг давного звычаю Справовати и вси справы дотого кануну приналежащые отправовати и все бе презъцелыи рок ховати будучы волъны водлугъ сего реестру нашего брацкогo штоест грошен брацких надолгох набратии нашей уписной и наобъчых людех розъданных вроку своем вышпомененом Стых грошен мают прикладъ албо гостинець отвожъдое копы погрошен де сети vybrати, изатые грошы медъ купивши розъсытити а розъсытивъшы выдати его братии уписной, также и поседеное убратии и Сестръ по чому наончас уфалено будет побратии и нам Стого усего личъбу достачную учынити авпочатку послуги своее до церкви свечы отнести албо отослати мають. А жебы ведали наком што взяти мают няк много на некоторомъ брату нашем и зей ест всеє реестръ нашъ списали есмо тоест напродь, На Стефану Корважич копа 4 гр, На Ерку Левъку копа 4 гр, На Пвашку Ключу копъ 3 гр, На Кузме Кришычъ копа 4 гр, На Левону дашловичъ Копы 4 гр, На Пвашку Шемберовичъ Копы 4 гр, На Ерку Ецкович копа 4 гр, На Пацку и на Яцку выпанах Копы 4 гр, На Ивану Борысовичъ Копы 4 гр, На веремею Бертанину копа 4 гр На Михаилу Масковичъ копа 4 гр. На Семену Пархомович Копы 4 гр, На Остапу Шыпъцу Копы 4 гр, На овсею Микитичъ Копы 4 гр На васку Пенковичъ Копы 4 гр На Лашку Потушце копъ 3 гр, На Климу На Гарасиму Сидоровичъ копа 4 гр, На Филипу Скуричъ копа 4 гр, На Федору

веремеевич Копя 4 гр, На Якиму Лучиничу На Антону Глазу Копя
 4 гр На мацюшы Енцовичъ Копя 4 гр, На уласу зелевич копя 4 гр На
 ивану оПанасовичъ Копя 4 гр, На Семену Палпванку Копя 4 гр, На
 Федку Шеппе Копя 4 гр, На Сенку Пенковичъ копя 4 гр На Отрошку
 Корвовичъ копя 4 гр, На жданю Микитич Копя 4 гр На . . . лаку Кор
 важыч копя 4 гр, На гришку Мечинку копъ 3 гр, На Ивану Костюковичъ
 Копя 4 гр, Вселе Зеленковичах На Харитону Ревеце Копя 4 гр, На
 Евъхиму Олшанику копъ 4 гр, На Овсею микитич копъ 6 гр, На Цыту
 Цытушце копъ 4 гр На Яцку Выпану копъ 6 гр, На Максиму Ильичу
 копя 4 гр, На петру Шынковъцу копъ . . . На Федору Лашковичу копя
 4 гр, Сума грошен конных копъ То ест грошы Гуртовые, На
 Яцку щыпцу копъ кгрошен К нато лист естъ, На ивану Оме
 льяновичъ пна Енцовичъ копъ нато плист естъ, На
 Федору веремеевичъ копъ . . . грошен К нато лист естъ. На демяну
 пнаматфею ивановичъ копъ 4! кгрошен . . . нато лист естъ, На
 левону данцловичъ копъ 4! кгрошен и нато лист естъ, На Семену да
 нцловичъ копъ 3 кгрошен К нато лист естъ, На Захарии островском
 коп нато листъ естъ, На Ивану Шемберович коп . . кгрошен
 нато лист естъ. Сума тых грошен копъ 4 п коп . . На Яцку Щыпъ
 цу копъ 4! гр. То ест братья новоуписная засправою тых старост
 выш помененых, тоест напродъ зСела Столпищъ Михал уласовичъ упи
 сал жону свою поладью ма дат полкаменя меду напришълын рокъ
 поручъник Сакъ Марковичъ. На Федору Бержанциновичу заупис двух
 сыновъ Сидора пмартина полкаменя меду: Упис Кулажчын одроку
 xXxX. Зсела Сергеевичъ Иван Василевичъ уписал жону свою матру
 ну ма дат полкаменя меду, Васил Халимоновичъ заупис сына сво
 его Симона вишенъ меду налето безъменовъ два. Пнатом мы братья
 усеи отмала пдовелка все однозгодие такъ помененые яко пнепомене
 ные дали есмо тую справу всемъ реестре нашомъ брацкомъ написа
 ную тымъ старостомъ Нашым вышъменованымъ пану матфею Ивано
 вичу Стефану Уласовичу пИванъку Окушевичу Столпищъ спечатни не
 которыхъ пнеподписами рукъ нашихъ братии которые Писат умѣють

однако усихъ устие упрощенныхъ тоест Пана Федора Веремеевича и Пана
 Семена потребьского Апана захарыяша Острозьского, Аеще натвер
 достъ сего реестру нашего просили есмо людей зацныхъ зыныхъ
 брацтва оподпис рукъ поприложено печатей меновите пана Федора
 золотаря воцта Бобрунського и пана романа Сидоровича Апана Пвана
 Троицковича, которые то их маеть напрозѣбу нашу учинили припеча
 техъ прукампсе своимъ подписать рачили Писанъ у Бобрунску в дому
 Пана Ивана Шемберовича року мѣа пдѣа звышъ писаного. Тым ста
 ростом всем реестре менованымъ подали есмо грошен готовых копъ
 5 безъ грошен 10. Захарыяшъ Острозекни рукою. Тымже Старостом
 подали есмо начыня брацкого напрод Чоповъ два досыченя меду один
 великни а другни малыи, Бочокъ ВІ адвѣ благихъ, Квашень С Черпаковъ
 Д Ковышовъ Э Лавъ В Столовъ Д обѣрусовъ ѿ ручыпковъ Д. Тымже
 Старостам подали все справы реестры и Столпъ побликовъ насуму
 81 Скорыкговал Дмитровскни (Подлин.)

121.

Wam Starszym Zydom Szkoły Minskiej. Minkowi Jakubowiczowi
 Moyzeszowi Dawidowiczowi, Judzie Jakubowiczowi, Markowi
 Dawidowiczowi, y wszytkiej Congregatij waszey. Doniesiona mi
 iest skarga na was, ze zazywaiąc roznych insolentij do niezwyuczay
 nych tumultow w Mieście Minskim przyczyną bywacie, tak że
 y Cerkiew Boza SS. Apostołow Piotra y Pawła, y ludzie wniew
 nabozenstwa zazywaiący spokoynie przez was y Substitutow wa
 szych wysiedziec się niemogą. Jakoż snac y teraz na Conclusij
 Trybunalskiej, zwadziwszy się skim inszym, azle Vdawszy przed
 Jasnie Wielmożnym Jmc Panem Wojewodą Wilenskim, Marszał
 kiem Na ten Czas Trybunalskim, na Oppressią Cerkwi Bozey po
 mienioncy Vbogich Mieszczan y ludzi do niej referuiących się pie
 choty y Dragunow zaciągnowszy wiele złegoscie narobili, Na Ma
 (32)

naster nachodzili, ludzi niewinnych pod Czas Vroczystosci chwa-
lebnych na Cmentarzu połapawszy, zbiwszy, do więzienia oddali.
y siła innych przez Was Excessow iest popelnionych. Oco pew-
nie prawem z Wami czynic będą. Nietylko tedy, iako Woiewo-
da Wasz Minski, ale iako tey Cerkwi Bozey assiduus prote-
ctor będąc, Vpominam was, abyscie się wtych insolentiach poha-
mowali, y temu coscie narobili w Czas zabiegli, do większych tu-
multow y seditij zadney Ausy niepodawaiąc, iakobyscie napotem
karania słusznego za taką swą insolentią, gdy Oto Prawem po-
ciągnięni będziecie, nieodniesli. Datta z Bakszt d 17 Januarij Ao
1648 Waszego dobra życzliwy Alexander Oginsky Woiewoda Min-
sky (*Подлин.—Прил. негать Воєводи Огинскаго*).

122

Actum in Curia Regia Varsauien Sabbatho post Festum San-
ctae Agnethis Virginis proxo Anno Domini Millesimo Sexcen-
tesimo Quinquagesimo.

Ad Offm et Acta psen Castren Capitan Varsauien pltr Veniens
Admod Rndus in Chro Pr Jozephus Kononowicz Horbacki
Eppus Vitepscen Mcislauien Orszanen Mohilouien Jgumenus
Monasterij Sancti Michaelis Deaurati Kiiouien, Eidem offio psen-
lras Privilegij Sacrae Riae Mttis infrascripti pargamaeneas manu
eiusd Sacrae Regiae Mttis Subscras et Sigillis binis Vno Regni
Polae altero Magni Ducatus Lithuae appensis Signatas ad ingros-
sand in Acta psen, obtulit, de tali Serie Verborum. Jan Kazimierz
z Łaski Bożey Krol Polski Wielkie Xze Lith; Ruskie Pruskie
Mazowieckie Żmudzkie Inflantskie Smolenskie Czernihowskie A
Szwedzki Gottski Wandalski Dziedziczny Krol. Oznaymuiemy tym
listem Przywileiem Naszym. Teraz y na potomną Czasy Jż ziedno-
czenie Narodow Cnych Polskiego y Lithewskiego Ruskiego w tey

Rzptey (którą Pan Bog chciał mieć antemurale wszystkiego Chrzescianstwa) iest naiwiększe firmamentum Dlategoż Divi Nri Praedecessores Naiasnieisi Krolowie Polscy przestrzegali tego aby do tych Cnych Narodow zawsze zostawała zgoda y miłosc niemo zerwana, a Siły Spolne ich przeciwko Nieprzyiacielowi Krzyża Świętego zachowaną y obracaną były. Dlategoż y Świętey pamięci Naiasnieiszy Władysław Czwarty Krol Jego Msc Pan Brat Nasz na Szczęśliwey Electiey Swoiey, bacząc byc Narod Cny Religiey Ruskiej względem Vniey rozdwoiony Swiątobliwie Vsiłował zgodzić y ziednoczyć go z Sobą aby Rzpta żadnego nie miała przez to zatrudnienia. Toż y My szczęśliwie nastąpiwszy na Panstwo przez wolne głosy wolney Electiey od Pana Boga Nam powierzoną przed sie biorąc Staralismy sie oto abysmy wewnętrzne zamieszanie krwi rozlanie, które Pan Bog dopuścił tempore Interregni zagasiwszy; pokoy Święty pozyskać mogli, y Rzptą uspokoić, Jakoż pobłogosławił Pan Bog pobożney Jntentij Naszey Jż za Łaską iego Świętą to domową incendium powagą Naszą Krolewską iest zagażone. y Woysko Nasze Zaporoskie do wierneho poddanstwa przywroconę, ktoremu w deklaracij Łaski Naszey Krolewskiej pod Zborowem daney przychęcając do Vslug Naszych y Rżptey, A Narod Ruski wszystek Duchownego y Swieckiego Szlacheckiego y pospolitego Stanow przy Prawach y Wolnosciah dawnych zachowując, obiecalismy nateraznieiszem Seymie względem Vniey zniesienia tak iakoby z Wielebnym w Bogu Oycem Metropolitą Kiowskiym y Duchowienstwem namowiono było postąpić, y Narod Ruski wszystek Vspokoic, w ich Religiey Graeckiey Vkontentować Tedy tę Krolewską obietnicę Nasze przy Seymowej approbatiey. y tey declaratiey pod Zborowem daney skutkiem wypełniając Vakuując pod ten Czas Władcytwa Łuckie Chelmskie Witepskie złączając z Mscisławskim z Cerkwiami do nich zdawna należącymi y Archimandrią Żydyczynską. Także Monastyr Leszcz ze wszystkimi dobrami pomienionemu Oycu Metropolicie Kiowskiemu

Oycu Sylwestrowi Kossowowi y Osobom nato obranym y od niego poświęconym oddalimy y hoc Dyplomate Nro oddaemy, A z Monastyra Kupiatyckiego w possessiey nie Vnitow będącego wszelkie przewody przeciwne punctom Świętey pamięci Krola Jego Msci Władysława znosimy. a w Władystwie Przemyskim Teraznieyszemu Disvnitowi exnunc ma byc oddano. przed Smiercią Xdza Krupieckiego Świętego Spasa Monastyr Świętego Onophrego ze wsią Nawczunską Monastyr Ławra ze wsią Ławrowym y Monastyr Smolnicz, A post fata Xdza Krupieckiego iuż to Władystwo z majątnosciami y wszelakiemi pożytkami do Władystwa przy nieVnicie ma perpetuis temporibus zostawac. A że do Władystwa Witepskiego y Mscisławskiego dobr nawychowanie słusznych niemasz, tedy z dobr Połockiego Archiepiscopstwa połowicę, która ma byc przez Comisarza Naszego wydzielona teraznieiszemu Oycu Władyce naznaczyliśmy y de facto oddaemy. Exercitium liberum wszystkiemu Narodowi Ruskiemu niebędącym w Vniey w Koronie y w Wiel: Xstwie Lith: tak iako zdawna mieli pozwalamy, y noszenie Krzyża Wielebnemu Oycu Metropolicie w Swoich Diaecesiach iako insigne metropolitanskie, Cerkwie też wszystkie w punctach Świętey pamięci Krola Jego Msci Władysława wyrażoną przywracamy to iest w Smolensku według Przywileiu Krola Jego Msci Borysa y Hleba pod murami Smolenskiemi, Co wsamym Zamku gdzie przed tym Cerkiew Świętego Awramia bywała plac do zbudowania Cerkwie, y przyniey Duchownych chowac, także w Dobrach Szlacheckich które lennym prawem mają w Woiewodstwie Smolenskim wolno Cerkwie budowac y Duchownych swoich przy nich chowac w Mohilowie Cerkiew Świętego Spasa Monastyr z przynależnością. Także pod Grodnem Monastyr w Wilnie Zmartwych Wstania Panskiego y Cerkiew drugą Świętego Jana, A trzecią na Przedmieściu Świętego Jerzego, w Trokach Panny Naswiętszey w Grodnie Zmartwych Wstania Panskiego w Minsku Świętey Troicy w Połocku Narodzenia Panskiego ze wszystkiemi dobrami do niey należą

cemi we Mscisławiu Świętej Troice z dobrami do niey należącemi
 w Kobryniu Narodzenia Naswiętszey Panny w Witepsku Zwiasto
 wania w Niżnym Zamku y Cerkiew w polu Stoiącą Świętego Du
 cha, w Nowogrodku Świętego Jana w Lidzie Świętego Spasa,
 w Jhumeniu Świętej Przeczystey w Bobroisku Świętego Spasa.
 w Łohyszynie także Świętego Spasa w Koronie zas Lubelska Cer
 kiew od Stanu Szlacheckiego zmurowaną, która im była wzięta
 przywracamy do odprawowania Nabożenstwa wszystkiemu Narodo
 wi Ruskiemu niebędącym w Vniey w Krasnym Stawie Świętej Troi
 cy ze wszystkimi dobrami iey do niey zdawna należącemi, w
 Belzie Świętego Mikoły w Hrubieszowie Świętego Krzyża w Sto
 ianowie Świętej Paraskowey, w Krzemieniu Świętego Mikoły
 w Horodku Świętego Ilij. w Mosciech Zwiastowawia Naswiętszey
 Panny w Busku Świętego Mikoły w Horodle Zmartwych Wstania
 w Kowlu Świętego Mikoły w Rotnie Świętej Troicy Na oddania
 których Cerkwi skutecznie Commisarzow których Sami Sobie obio
 rą dać pozwoliliśmy y zaraz naznaczyliśmy, a gdzie Cerkwie
 pogorzeli y popustoszone są tak w Pinsku w Mozyru y poinnych
 miejscach natychże placach dawnych budowac y murowac wolność
 dajemy. Także dobra od Cerkwie Świętej Paraskowey we Wło
 dzimierzu odebranę powracamy Sądy Duchowne ich według Przy
 wileiu Świętej pamięci Krola Jego Msci Augusta w Roku Tysiąc
 Pięcseth Jedenastym danego mają być wcale zachowaną Także
 Bractwa wszystkie gdziekolwiek są y gdzie zabroniono iako w Smo
 lensku za murami V Hleba y Borysa y Bilsku mieć pozwolamy
 Szkoły Kiiowskie y gdziekolwiek są także Drukarnie ich wcale
 zachowujemy y Censurę xiąg przy Oycu Metropolicie y Episkopach
 w Diaecesiach ich zostawujemy, a Kaduk na Drukarzu Lwowskim
 Słozce niesłusznie otrzymany znosimy, Dobra też Cerkiewną aby
 żadnym Sposobem nie były alienowaną a Ritu Graeco iako dawną
 prawa są o tym warujemy y Perehinsk od Władcy Lwowskiego
 nullo Jure alienowany Decretum naszym na pierwszym terminie

według Praw y Przywileiow tego Władcytwa restituere obiecuiemy A wszystkich Mieszczan Lwowskich Narodu Ruskiego przy wolnościach y Prawach ich według Przywileiu Świętey pamięci Kro la Augusta y innych Krolow Jch Msc cale y nienaruszenie zachowuiemy ieżeli iakie są praeiudicia y transactię mimo ten Przywiley tak w odprawowaniu nabożenstwa iako y w ich Samych Swobodach, tę wszystkie znosiemy y gdziekolwiek w Koronie y w Wiel: Xstwie Lith: z dawnych Praw y Przywileiow. do Vrzędow należy Narod Ruski aby za rowno przyimowani byli y żadney oppresiey niemieli dawnę Prawa ich conservuiemy A przeciwnę gdziebykolwiek byli postęпки y transaccie kassuiemy Osobliwie też mieszczan Kiiowskich. Czerniehowskich Winnickich Mozyrskich Rzeczyc kich Starodubskich Pinskih y innych gdziekolwiek Woyna zaszła przy dawnych Prawach y wolnościach ich zachowuiemy Com missię y Inquisitie wzglendem przeszłego zamieszania według Amnistij obiecanej pod Zborowem znosiemy. Praezbiterowie też Po pi Ruscy niebędący w Vniey aby przywolnościach Stanu Ducho wnego zostawali y żadnemi powinnościami podwodami podatkami Stanciami ani Statiami Żołnierskimi y robociznami nigdzie nie byli onerowani ale według Praw y Przywileiow incorporationum w swoim poszanowaniu zostawali y do nikogo z Swieckich tylko do Starszych swoich należeli Duchownych, tym Przywileiem Naszym Vtwierdzamy. Na ostatek Cokolwiek ieszcze do gruntownego Vspo koienia należy a natym Seymie dla nawalności Spraw Rzptey Skutku niewzielo to wszystko do przyszłego Seymu zachowawszy Narod wszystek Ruski przy wszelkich Prawach y wolnościach zachowuiemy A teraz to Dyploma vigore approbatiey declaratiey Naszey Woysku Zaporoskiemu danej z podpisem ręki Naszey y pieczęcią tak Koronną iako y Wiel: Xstwa Lith: wydac rozka zalismy Dan w Warszawie na Seymie w Dzień Conclusiey Sey mu Roku Panskiego MDCL Mscą Stycznia Dnia XII Panowa nia Naszego Polskiego Pierwszego Szwedzkiego Wtorego Roku

Jan Kazimierz Krol Matthias Cielecki Secr. Riae Mttis. Locus
 Sigillor eiq Lris appensor Post Cuius quid Dyplomatis Seu
 Lrarum Priuilegij Suprascripti Sac Riae Mttis ad oblationem
 pdicti Eppi Ritus Graeci Vitepscen in Acta psen Susceptio
 nem et ingrossationem ad affectationem offerentis eid Origle est ex
 traditum deq Sibi extradito id offerens offm psens qetavit quietatq
 p psen. Joannes Grzybowski Capitn Varsavien Correxit Brudni
 cki (Подлин.—Прил. печать Варшавскаго Старостинскаго Суда).

123.

Выписе Скинг Кгородских Замку Гдарского Менского
 Лета отнарожения Сына Божого тисеча шестсот пятидесятого месяца
 Апреля двадцатого дня
 Навраде Кгородском замку Гдарском Менском передомною Петром Ка
 пащевским Подстаростим Менским постановившысе очевидно усуду веле
 быши Отець Дмитръ Колодеский Законъникъ Менъский закону Стого ве
 ликого Василія покладал икуактыкованью подал привилей наясненшого
 Короля Его Млсти Светое памяти Владыслава княшторови Менскому Стыхъ
 Петра и Павла служащии ипросил абы был докинг вечистых Кгородских
 Менских актыкован иуписан которыи уписуючы укингги слово дослова
 таксе всобе мает: Владыслав четвертый зласки божое корол полский
 великий княз литовский русский пруский жомонтский мазовецкий ииъ
 флянтский ашведский кготский вандалский дедичный король обраный
 великий цар московский Ознаимую сим листом привилеем нашим ко
 му того ведати будет потреба иинешним инапотом будучым иж мы
 Гдаръ задонесем намъ прозбъ ипричиною некоторых панов рад ивра
 динков наших такътеж икола рыцерского азачоломбитемъ братии Ду
 ховных исветских людей народу русского закону греческого братства
 церковного zaloженя светых верховных апостол Петра и Павла иезъу
 ииованных монастыра места нашего менского увелчком Князствъ Литов
 ском будучого уфундованого презуроженую богдановую Стеткевичовую

Маршалковую нашу в року тисеча шестсот трынацатом месеца ноябра
 шестого дня апередтым еще отобывателей воеводства Менского ииъ
 шых Воеводств иповетов в року тисеча шестсот двадцатом Иидикта
 десятого заложеного иподъписом рукъ стверженого апотом в року тисеча
 шестсот чотыринадцатом итисеча шестсот двадцатом отпреложоных вду
 ховенстве их благословенного атепер зверхностю нашою Гдарскою на
 соимъ щастливом Коронацыи нашої водле пунктов наелевцыи поданых
 ипоприсежоных хотечи доскутку привести ласкаве имъ позволитъшы
 длясвободного покоиного уживаня всяких обьходов церковных проз
 ширеня хвалы божое водлуг Артыкулов ипорядков братству виленскому
 прицеркви Светого духа будучому отзверхненшого врелли их пасты
 ра патрархи Коньстанътинопольского отца Перемии поданых а от все
 тобливое памети Яакъгимоиъта третего Короля Польского ина отца на
 шого в року тисеча пятсот осмьдесят девятом месеца июня двадцат пер
 вого дня ствержоных Аиъ в том помененом привиллю переднами покла
 даном меж ииъшими артикулами волностями исвободами братству цер
 ковному Виленскому прицеркви Стого Духа будучому ест подано напи
 сано абы отвсяких присудов трыбунальских Марьшалковских Земских
 Игородских иместских их отдалено одно намъ Гдару досуду побороны
 заставлено также дома их братские илюден вних якъ Духовных так
 исветских мешкающих отчинышу подачок иплатов одъвшеляких повин
 ностей местских так теж потстояня гостей увольнено Школы длянауки
 люден хрестиянских идетокъ их будованя водле преможеня Дотого друкар
 ню длядрукованя вшеляких книг изахованя вних люден годных якъ духо
 вных так исвятских позволено Скоторых если кому яка кривда деяти
 будет теды справедливост маеть Игумен зстаростами рочными водле ста
 туту Земского чинити Аапелация досуду Земского мает быти допуще
 на Ахтобы што здоброе воли своее натое братство церковное надал
 або тестаментом записал изапишет змаетности рухомых илежачых то
 вечными часы прытом братствъ зоставати мает Итые всъ вышъпоме
 неные волности меновите впривиллею том описаные иново отНас насеп
 мъ теперешнем щастливом Коронацыи Нашое наданые зласки Нашое

Гдарское ктому братству церковному менскому Светых верховных Апостол Петра и Павла вечными часы Надаем Так теж добровольное нада не фолварку названого Переспа в року тисеча шестсот двадцат третем месеца июня двадцат второго дня зовсеми принадлежностями подправом земским урожого Мартина Володковича Судн земского воеводства Менского в которомъсе Привилей памыны Светоблиное памети Пана отца Нашого Василю Маслянице в року тисеча шестсот первом месеца июня двадцат шостого дня даныи отцом законъникомъ ствержаем Дотогым привилеем Нашым варуем то нж яко церков рожество Пречистое Бцы в менску здавна зшпиталем впосесыи их будучая так и Манастирь паненский згрунтами будованемъ изовсеми принадлежностями подвладзою отних згодне обраного Игумена при том братстве в покоином держаню уживаню ихъ зоставати маєт вечными часы Аже теж урожоная вбогу зошлая Евъва Боркулабовна Корсаковна Кнегиня Соломерецкая Старостинная Кричевская повлучицкая дотог Манастиря и братства Светых Апостол Петра и Павла два пляцы один названы Испиский а другий Сетчинский в певъных межах и границах лежащии вечным фундашом зправами натые свои вгрунты изовсеми принадлежностями даровала в року тисеча шестсот двадцат шестом месеца Апреля двадцатого дня ато длатого абы церков Преображения Гдня збудована быти могла которого и позосталые двѣ дочки ее змалжонками своими ставши усуду Головного трибунального в року тисеча шестсот тридцат первом месеца Ноебра двадцат девятого дня признанем своим поновлили тые звышъпомененые фундущи переднами Гдаремъ покладали прето мы Гдаръ для помножения хвалы Бжое тые фундущи априинъших и сес фундуш подтверждаючи во всех паракграфах на помененых пляцах церков преображения Гдня отцу Игумену посполу збратством светским яким змогут коштом любѣ деревомъ любѣ муромъ и шпиталем для убогихъ ихорыхъ людей при которой колвек церкви зпомененых будовати и фундовати коли захочут позволяем И нато дали есмо помененому братству Менскому церкви Светых Апостол Петра и Павла тот привилей Наш зподписом руки Нашое до которого и печат Нашу великого Князства

Литовскаго привесит велели есмо данъ вкракове на Сепмъ валном Ко
ронации Нашой року тысяча шестсотъ тридцат третего месеца марца
осмънадцатого дня Панованя Королевствъ нашихъ Полского и Швед
ского первшого року утого привилею при печати завесистон Его Ко
ролевской милости великого Князства Литовского подпис руки Короля
Его Мласти тыми словы Vladislaus Rex Станислав Нарушевич Писар
Вел. Кн. Литов. Которыи то привилей запокладанемъ оного до Акть
впрозбою особы верху мененое до книгъ городскихъ вечныхъ Воеводства
Менского ест актыкованъ вписанъ. (Изъ Книги Минскаго Гродскаго Суда за
1650 годъ).

124.

Jan Kazimierz z Bożej łaski Krol Polski Wielkie Xze Litewskie,
Ruskie Pruskie Zmuydzkie Mazowieckie Inflantskie Smolenskie
Czernihowskie a Szwedzki Gotski Wandalski Dziedziczny Krol.

Oznajmujemy tym listem naszym komu to wiedziec należy. Ma
jąc my zaleconego sobie Wieleb. Oycy Barlaama Kyzinskiego
Archimandrytę Mscisławskiego y Pustynskiego, iż on pio zelo du
ctus Mānasterowi Sgo Ducha w Minsku w Vniey S. z Kosciółem
Rzymskim będącemu, z własney substancij swoiey niemało dobre
go uczynił, i chwałę Bożą roznemi pobożnymi sposobami augen
do starania koło zbawienia dusz ludzkich y pomnożenia chwały
Bozey czynic nie przestaje, Consulendo tedy Monastera tamecz
nego utilitate, A chcąc aby wtym pobożnym przedsięwzięciu swo
im nieustawał, onemu Monastera Minskiego Sgo Ducha wespół
z Cerkwią Wozniesiǳką tegoż Monastera zdawna incorporowaną
z S. S. Kozmy a Damiana, S. Nikoły, Hajska y Łohojską Cer
kwiami, z dobrami, Wsiami, z Mieszczanami, Folwarkami, poddane
mi y ych powinnościami, gruntami, borami, lasami, sianożenciami,
stawami, młynami, zdawna y na ten czas do przerzeczonych Cer
kwi należącemi, dozór y Starszenstwo dożywotne ex spetiali gratia
Nra, non derogando quidquam Zakonu S. Bazilego zwyczajowi,

ktory in integro manet, dac i conferować umyslilismy; Jakoż y tym listem Naszym Daiemy y conferuiemy Tak, iż Wieleb. O: Barlaamowi Kozinskiemu, pomieniony Monaster S Ducha w Minsku będący ze wszystkiemi zwysz mianowanemi Cerkwiami y do nich należącemi dobrami objąwszy na się, czyniąc dosic powinności swej, y Zakonnikow ile się ich z tamecznych prowentow wychowac będzie mogło chowaiąc trzymac y używac aż do żywota swego wolno będzie. Co do wiadomości w Bodze Wielebnego Oyca Antoniego Sielawy Kiiowskiego Halickiego y wszystkiew Rusi z Kosciółem S Rzymskim Zuniowaney Metropolity pro tempore będącego y Successorow iego przywodząc, Chcemy miec y żądamy aby Wielebny O Barlaam Kozinski przy Starszenstwie y dozorze dożywotnym Monastera S Ducha y wszystkich pomienionych S Cerkwi, Spokojnie zachowany był, aponim następujący Starsi tamecznego Monastera według reguły Sgo Bazylego Wielkiego, dawnym zwyczajem, tamten Monaster doczesnie a nie dożywotnie trzymac i władzy Starszych swoich podlegac mają y powinni będą. Na co dla lepszej wiary ręką się naszą podpisawszy, Pieczęć W. X. L. przycisnąc rozkazalismy. Dan w Obozie pod Żwancem dnia IX Mscia Nowembra Roku Panskiego MDCLIII Panowania naszego Polskiego V a Szwedzkiego VI Roku. Jan Kazimierz Krol Waleryan Stanisł Judicki JEo Kr Msci Sekr. (Подлин. — Прил. меньшая печать В. К. Лит.).

125

Выше Сиих Головных Трибунальных уВлнн отправованныхъ
Лета отънароженя Сына Божого тисеча шестсот пятьдесятъ четъвер
того мца Мая двадцать первого дня
Передънами Судьями Головными натрибунальъ увелкомъ Князьстве Ли
товъскомъ звоеводствъ земель поветовъ нарокъ теперешнии тисеча шест
сот петдесятъ четъвертыи обраными постановившысе очевисто усуду

пани Самуел Лопаткин покладаль икуакътыкованью подал лист фунда-
 цийный отъ вбозе зомлого Его Млсти пана Георгия дмитровича Ску-
 мина тышкевича Старосты Браславского иЦни малжонки Его Млсти
 Еп Млсти пани Марыны Оникеевны Униховское, вБозе велебнымъ
 их Млстям Отцомъ Монастыра Селецкого прицеркви воскресения Госпо-
 да Бога Нашого Старожытнее Благочестивое Греческого Набоженъ-
 ства подъпослушенствомъ Светелшого Патрыархи Конъстантинопол-
 ского домонастыра Виленского Светого духа Архимандрии Виленьской
 наречъ меновите втом фундушу помененую даныи иналежащыи, про-
 сечы абы тот лист фундацыйный которого вышше прыгодные згнул
 адотого книжки знавеженя Божого вместе Его Кор. Млсти Минскомъ
 погорели докингъ Головныхъ Трыбуналныхъ быа актыкованъ. пунисанъ
 Которыи уписуючы укингъ слово дослова такъсе всебе маеть. Геор-
 гии дмитрович Скуминъ Тышкевичъ Староста Браславский ая марына
 Оникеевна Униховская малжонъба Его Млсти обое сполне згодные
 Лвио чынимъ всеознаваемъ сим нашимъ Листомъ добровольнымъ вечыстымъ
 фундушнымъ записомъ всемъ вообщу икождому зособна хтобы отом те-
 пер инапотом завжды ведати хотель доведомости приведечы ижъ Мы
 наючы передъ очыма нашимъ повщынност хрестнацъскую Которая то
 понас вымагаетъ абысмо впередъ всехъ ныншыхъ речей царствия Бо-
 жия иправды Его искали ивдоброй памети обьносечы побожност про-
 дковъ нашихъ аяко оныхъ самыхъ такъ многихъ Князей ипановъ на-
 роду старовечного руского Короны Полское ивеликого Князства Ли-
 товского обывателей людеи побожныхъ старожытнего набоженъства
 хърестванъского Греческого подъ благословенемъ ипослушенъствомъ цер-
 кви Стое Восточное Соборное Апостолское будучы идучы прикладомъ
 сами посвоеи доброй воли заживаючы втомъ свободъ иполностей на-
 шыхъ шляхецкихъ иправомъ несползтымъ варованыхъ звлаща зповщынно-
 сти наше Хрестнацъск. • хочечы абы поживотехъ нашихъ хвала Бо-
 жая взглядомъ насъ неуставала ивнесмертельную ивечную паметъ ибо
 гомолство продкомъ нашимъ намъ самимъ ипотомкомъ нашимъ замолцтва-
 ми ипредстательствомъ преблагословенное Богородицы Приснодевы Марии

всих светых же отвѣка церковь заложенемъ воскресеня. Господа
 Нашого Ис Христа названую вѣмену нашемъ здавна зовемъ Селцу
 ввоеводстве Миньскомъ лежащую черезъ продѣловъ нашихъ збудованую
 вгрунтахъ всими церковными поживотехъ нашихъ симъ листомъ нашимъ
 намонастырь общежителный ииоческий Фундуемъ изаразомъ натуую цер
 ковь воскресеня Христа вѣмену нашемъ Селецкомъ нѣтъ монастырь
 тоежъ самое имене дворъ н село наше Селецъ увоеводстве Миньскомъ
 лежащее надемъ ввечнымъ анеотзовнымъ правомъ отдаемъ отпотомковъ
 брати Сестръ ближнихъ кровныхъ иповинныхъ нашихъ записуемъ, тоестъ
 самыи дворъ збудованемъ дворнымъ Гуменимъ спашнею дворною село
 Селецъ злюдми подданными и боярами вгрунтахъ всякими оселыми ии
 оселыми пашными ииенпашными зселищами погноями зсады огороды
 овощовыми ставами измыномъ зреками речьками сажовьками сеножат
 ми болотами мхами мшарынами зарослями проробьками злесами гая
 ми дубровами зповинностями подѣданныхъ платы доходми ивсякими якимъ
 колвекъ именемъ названными менованными ииименованными земными лес
 ными иводными теперъ будучыми инапотомъ, знаицеся могучими ина
 званными пожитками ничого на себѣ ииинакого незоставуючы ииену
 ючы обели вечне инавекы иепорущие вмоцъ владзу вечностъ иидедичство
 зовсимъ навсе яко сами держимъ пужываемъ ияко се то имене Селецъ
 зцерковью дворомъ изселомъ вгрунтахъ шырокостяхъ долгостяхъ поколи
 чностяхъ межахъ границахъ уходахъ побѣходахъ своихъ здавна первецъ сего
 итеперъ маєт намонастырь которыице втомже имену нашемъ селцу ии
 жеи помененыи способомъ поживотехъ нашихъ фундовати ввечне трва
 ти маєтъ симъ листомъ нашимъ надемъ записуемъ ввечне Фундуемъ
 изаразомъ подвладзу иицале зуполное послушенство общежителного мо
 настыря Братского виленского Церкви Сошества Светого Духа Пра
 вославия Греческого вБлагославении ипослушенстве церкви Светое Вос
 точное исветеншого Патрыархи Константинопольского статечные анеодъ
 менне трваючого подаемъ итотъ монастырь нашъ Селецкий вышречо
 ному монастырови Братскому Виленскому втеляемъ инавси потомные
 часы иепорущнымъ ииенотзовнымъ правомъ даемъ изаписуемъ таковымъ спо

собомъ ижъ заразомъ поживотехъ насъ обудву особъ брацтво вышенъ рече
 ного монастыра Виленского церкви Светого Духа духовные певецкие
 хто наторъ часъ втомъ монастыре Архимандритомъ albo Старшимъ ивБрат
 стве Старостою або преложеннымъ будетъ зповинностию обовязку свое
 го Братского хрестіанского длярозширення хвалы Божой мають иповин
 ны будуть врадывне черезъ Еперала тоє имене наше село Селецъ здер
 ковью здворомъ зподдаными зпожытками зповсимъ навсе якосе вышенъ
 поменило додержаня своего презъ Инътромисею урадовъне взяти онымъ
 обьвладати итамъ заразомъ монастыръ фундовати братню внемъ законную
 общежителную Священно Иноковъ честного жытя водълугъ здолности пры
 ходу ипожытковъ ипорядномъ аповседневномъ отправованю хвалы Божое
 метъ давши имъ Игумена того своего монастыра Братского Виленско
 го albo откуль розуметь будуть толка мужа побожного Своблывого
 прыкладного Которыи то Игуменъ збратею своею ихъ сукъцесорове тотъ
 Монастыръ церковь дворъ и село Селецъ фундацыи нашеє зужыванемъ вся
 кихъ пожытковъ кромъ всякого нарушеня вспокопномъ держаню ну жы
 ваню своимъ мети маєт имоценъ будетъ стараючысе ото якобы иони
 самъ ибратя прынемъ общежително иводлугъ порядковъ зВиленского мо
 настыра имъ поданныхъ живучы мели прыстойное выховане посмотрене
 себе винужныхъ потребахъ церковныхъ имонастырскихъ аштобы надто за
 ласкою ипомочю Божою иплнымъ промысломъ ихъ знаидалосе тоє все не
 жревымъ иповиннымъ своимъ але дообщежителного монастыра братского
 Виленского которому вечностъ тої фундацыи служытъ отдавано ипрысыла
 но быти маєт вчемъ имъ ихъ сукъцесоромъ ихъто зпотомковъ братни
 исестрь близкихъ кривныхъ иповинныхъ нашихъ иикоторое перешкоды чы
 иити ивтое жаднымъ способомъ ани ново якимъ выицклымъ вымысломъ ве
 чнымъ часы вступоватъ змоцы идержана Игуменя ибратни отнимати не
 мають имочны небудутъ Варуемъ тежъ то симъ фундушомъ нашимъ инавсп
 помные часы такмети хочемъ абы Кондыцыи паракграфы всемъ ли
 сте записе фундушу нашомъ вечыстомъ иижеи описаныи вцале аиена
 рушъне захованы идержаны были межы иишыми абы Игуменъ ко
 торый втомъ Монастыре фундацыи нашеи Селецкой отАрхимандрита albo

Старшого вышѣречоного Монастыра братства Виленского поданыи будуть так он самъ яко ибратя Его Иноцы ихъ Сукѣцесорове приклядомъ тогожъ Монастыра братского Виленского общежителного ииныхъ монастыренъ оному подлеглыхъ вобщомъ ипобожномъ житии пребывали уставичное штоденное набоженство вцеркви где итела наши погребеные даст Богъ мети хочемъ отправовали иводлугъ звичаю апорядку церковного допоминнику имена наши вписавшы якъ сорокоусты зараз скоро попогребѣ телъ нашихъ отправляли такъ ивпотомныи часы иалиторгнахъ заупокоинныхъ Гда Бога оспасене душъ нашихъ просили Дотого што естъ наибольшая инаважѣнейшая речъ абы Игумен ибратя втомъ монастыри кромъ всякого нарушенія православной хрестіанской веры иблагочестія подпослушенствомъ иблагословенемъ Свѣтое Соборное апостолское Церкви трону Свѣтешого Патрїархи Константинопольского Яко Гдна отца иПастыра нашего зверхѣнейшого втыхъ ианствахъ Его Кор. Млсти правами духовными исветскими иналежаго иупривилееваного статечне анеотменеи были иимя Его вmolтвахъ церковныхъ ивпервымъ помяновении церковномъ, апотомъ водлугъ порядку церковного Митрополита православного подтымже послушествомъ Патрїаршимъ будучого апонихъ тожъ Игумена сего нашего Монастыра азаказанемъ потребы Архимандрита або Старшого Виленскаго православного припоминали поневажъ неподнишное якое занашихъ вековъ выниклоє послушенство подкоторымъ братя иша отступѣная новымъ именемъ названыя Унїятове теперъ иайдуются але подвладзу благословенію ипослушенство церкви Восточное Свѣтешого Патрїархи Константинопольского тотъ нашъ вышенъ названный монастыръ вечно анепорущѣне фунѣдуемъ иподдаемъ Акрытомъ заразомъ што тежъ варуемъ ижъ еслибы уховаи Боже отступѣство якоє поАрхимандрите або постаршомъ либо ипобратствѣ церкви Сошества Свѣтого Духа будъ тежъ понастунѣцахъ ихъ отпослушенства Свѣтшого Патрїархи Конѣстантинопольского показалосе або зневолене якоє чого недаи Боже иАрхимандрита Старшого Иноковъ ибратство церкви Сошества Свѣтого Духа отпротивныхъ хвалы Божое которые звыкли старатысе озневоленѣ верующихъ правдиве людеи подпослушенствомъ Патрїархи Кон

стантынополского будущих тогда тот Монастырь нашъ Селецкий зо
 всим наданем нашим таковым Архимандритом або Старшим Инокм
 ибравству которыебы отступивъшы послушенства Патриархи Констан
 тынополского иного застаршого признавали належати неает Але под
 виного Благочестивого аменовите Печерского Киевского если подъяно
 слушенствомъ поблагословенем Патриархи Константинополского стане
 знандоватисе итвати будетъ подпадати мает, Притом еще дляздер
 жания порядку Иноческого вообщежительных монастырах знандоучогосе
 моцно варуем имети хотим пжъ братья того монастыря фундацыи на
 шой Иноцы натотчас будущые ипоних наступующыи Игумена поданого
 мевати будутъ такимъ способом Мают втом Монастыре нашем межы
 собою честного ипобожного брата исожителя ишто ианеспособиѣишаго
 на то vybrати Електомъ иписати зашии допомененого браства Вилен
 ского церкви Стого Духа который кгда Его способного иангуменство
 и рад обачит подати им маеть Аеслибы поданыи Игумен натом Игу
 менстве любо веры православной ипослушенства Патриарского отсту
 пил ивиослушенстве церкви восточное змениником сталсе альбо ипобожъ
 ности ослабел любо тежъ доживоте яко иангуменстве себе привла
 щат важылсе иводлуг порядковъ монастыря Виленского, которому онъ
 совершение поддегаеъ незаховавсе тогда мают о нимъ вси братья зго
 дие дотогожъ братства виленского ииписат аон моцно рукгованъ быти
 мает залцетом Архимандрита альбо Старшого Монастыря Виленского ина
 тых мест еслибы любо вмонастыри Селецкомъ способного браство Ви
 ленское неупатровало любо зпниших причын великоважъных змонастыря
 Виленского домонастыря Селецкого иного Игумена подало ипосла
 ло тогда такому во всем цале послушъными мают быти Иноцы того
 Монастыря отнас фудованого акожъдыи Игумен повинен того постере
 гат, абы длятаковыхже причын зпреложенства своего небыл рукгова
 ныи Наконец што докладемъ иподсумъненем азбавенемъ души Его ко
 жъдого обовязуем якокожекогда стану ипреложеньства будетъ пжъ еслибъ
 хтокожекогда сее надане наше все альбо который всемъ листе ифунду
 шу нашемъ описаныи инаимненшыи паракграфъ ипунктъ вчомкожекогда

нарушил такового кожного настрашныи Суд перед маестат Бога живо
го позываемъ и се zde доврава посполитого вдохожению справедливости
отсылаемъ Ибожъ нсес лист наш добровольныи фундацыи нашой записе
укожъдого Суду пирава закожъдым разом призуполнои моцы держанъ
примован и захован быти мает вечныими часы Инатом я Георгии
Тышкевич Староста Браславскыи и Я Марына Униховская Малжонка
Его Мил. дали есмо братству Виленскому церкви Сошества Светого Ду
ха православныи Греческого духовнымъ певецкимъ сес наш добровольныи
фундушъ и вечыстыи лист и записе и печатми нашими и неподписами рукъ
нашихъ до которого заустною почевистою прозбою нашою их Млст пано
ве приятели наши печати свои приложыти ирукамъ нсе властныими
подписати рачыли Его Млст Пан Ян Стеткевичъ Заверскыи Хоружыи
оршанъскыи Его Млст Пан Миколай Вяжевичъ Писар земскыи Мпискыи
и Его Мл. Пан Адам Совичъ Корсакъ Хоружыи Минскыи Писанъ вми
ску Лета от Божого нарожения тисеча шестсотъ тридцатъ первого мца Де
кабра девятого дня водлуг старожытного Духомъ Святымъ вишкенъ поста
новеного Календара, у того фундушу припечатехъ подписе рукъ тыми
словы Jerzy Skumin Tyszkiewicz Brasławski Starosta ręką swą
Maryna Vniechowska Jerzyna Skuminowa Tyszkiewiczowa Staro
scina Brasławska ręką swą Jan Stetkiewicz Zawierski Chorąży
Jego K. Mści Powiatu Orszanskiego ręką swą Mikołaj Wiażewicz
Pisarz Zemski Minski manu propria Adam Sowicz Korsak Cho
rąży Minski ręką swą Которыи тот лист фундацыиныи заподанемъ
его до актъ ест до книгъ Головныхъ Трыбуналныхъ уписанъ Скоторыхъ нсес
выписе подъпечатю земьскою Воеводъства Виленского в Бозе Велебнымъ
ихъ Млстямъ отцомъ Монастыра Селецкого естъ выданъ Писанъ у Вилянъ Piotr
Casimier Wiażewicz Wojewoda Nowogrodzki Marszałek Trybu
nalski Stefan Bielikowicz Deputat Wilenski Jerzy Ku
likowski Deputat Powiatu Oszmianskiego Theophil Dunin Raiecki
Marszałek Deputat Lidzki Staro Borsttat. Wawrzynek Odlani
cki Poczebut Deputat Powiatu Wilkomirskiego Jan Oginski Cho
rąży y Deputat Powiatu Wołkowyskiego Jakub Zmijewski Depu

tat trocki Andrzej Kurpski Sędzia Grodzki Wilenski Deputat
Powiatu Vpitskiego Jan Chodzkowicz Niemira Dzierzawca Jura
ciski Horodniczy y Deputat Nowogrodzki воновчъ
Писар Скорыкговаль расов . . . (Подлин. — Прил. Земская
печать Виленскаго Воеводства).

126.

Выписе Книгъ Кгородскихъ вграду Гдрского Староства Ошменского
Лета отнароженья Сына Божого тисеча шестсотъ пятьдесятъ шостого
мца Генвара осминадцатого дня

Навrade Гдрскомъ Кгородском Ошменском передомною Миколаемъ Казиме
ром Домбровским Подстаростим Ошменским Постановившисе очевидно
Ее Мать Пини Полония Оггинская Михалова Зеновичова даючи тую
причину нахъ первей дяхоробы и небеспеченства воискъ Наступуючыхъ
а шотомъ позавоеванью презвоиско московское занеодиправованем судовъ
всем Повете ошменском немогучи признать вечистый записъ фундущъ
свои водлугъ права справленыи наречъ внем ширей выражоную вбозе
велебнымъ вх мстямъ отцом Законником монастыра брацтва Виленъ
ского вблагочестии светом будучим служащии доактъ подала Которого
я врад огледавши велел есми докнигъ Кгородских ошменскихъ уписатъ
ауписуючи укиниги слово дослова таксе всебе мает, Ja Polonia Bo
hdanowna Oginska Podkomorzanka Trocka Michałowa Zenowiczowa
Ziemiańska Jego Królewskiej Mści Powiaty Oszmianskiego
y Woiewodstwa Wilenskiego Oznaymuję tym moim dobrowolnym
wieczystym zapisem funduszem Teraznieyszego y napotem będące
go Wieku Ludziom komuby otem wiedzieć należało otem Jż co
Ja Polonia Oginska Michałowa Zenowiczowa Maiąc sobie prawem
wieczystym zapisaną Maiętność nazwaną Mankowicze w Powiecie
Oszmianskim Leżącą od niebosczyka sławney Pamięci Jego Mści
Pana Jerzego Szemeta Kasztelanicza Smolenskiego Chorążego

Ziemie Zmuydzkiey Małżonka mego pierwszego zewsztykami iey przynależnościami Także yzcerkwią założenia Zasnienia Naswiętszey Panny na Pułtoru włokach wniey ufundowaną, naco wyraźnego prawa niestało, Tedy Ja Połowice Tey maiętnosci Jęgo Msci Panu Michałowi Zenowiczowi zesłemu Małżonkowi memu ztakim dokładem y Przeciwnym zapisem. Jz Podługim życiu na Kogo Pan Bog wprzod śmierci dopuszcie raczy wracać się ma za pisałam była Poktorego to śmierci według prawa y zapisu przy in-szych dobrach ytey Maiętnosci Mankowicz wieczystą zostawszy iestem possesorką. Zaczyn Ja chcąc Te Cerkiew założenia Zasnienia Naswiętszey Panny w maiętnosci moiey Mankowiczach będącą Jako wnaylepszym porządku widzieć y Aby tak zamnie zdrową iako y zazeszłych Małżaków zmarłych Bracia Duchowni przy tey cerkwi mieszkając Pana Boga prosili Tedy tą Cerkiew wdozór zawiadywanie wieczystą possesją z Jey ochędotwem obrazami dzwonami y osobliwie z gruntami zdawna dotey Cerkwi przynależącemi Jteraz odemnie przydanemi ogółem wszytkiego włok trzema yspoddanemi osobno w siele Rusinach napółwłokach ich gruntu będącemi toiest Jwanem Radzkiem Fiedorem Rusakiem Mikołem Wołosom zich zonami dziecmi ypowinnosciami naynwentarzu odemnie danym specifice wyrażonemi wiecznemi czasy nieporusznonate Cerkiew zapisuję y zaraz w moc wdzierzenie y spokojne wieczyste Vżywanie ustępuje Wielebnym Oycom Zakonnikom Monastera Bractwa Wilenskiego Przy cerkwi Świętego Ducha y Wszytkiemu Bractwu Wilenskiemu Czerncom osobom Duchownym y Swieckim nie Vnitom z Ktoreyto Cerkwi a Włok trzech osobno spoddanemi trzema doniey należących Już Ja wieczniesie zrzekam niezostawując Sobie Samey Krewnym Bliskim y Powinnym moim Pogotowiu nikomu obcemu Tak do Cerkwie Mankowskiej Jako do gruntow y poddanych odeimnie Vstąpionych doniey ydo mieszkających przytey Cerkwi. niiakiego prawa y praetextu nietylko Sama przez się ale ypomnie Successorowie Tey maiętnosci przeszkody

wnabożestwie podług obrzędów Religij Greckiej Ruskiego zwyczajnie nie Vnitow także krzywdy wgruntach poddanych pogotowiu z spokojnego dzierżenia wyhicia Podzaręką Pięciu Tysięcy złotych Polskich o Ktorą zakażde na Ruszenie odemnie abo Successorow moich Ktoregokolwiek wtym Liscie opisanego Paragraffu pozwać kazdego Krzywdzacego do Kazdego prawa ysądu moc zupełną Wielebnym Oycom Zakonnikom Monastera Wilenskiego Świętego Ducha Adinstantiam Cuiusvis daię Asąd każdy ma y Wo len będzie niepoglądaiąc na żadne Excepcie kto ten Fundusz moy wzruszac będzie te zaręke nanim wskazać yodprawę Vczynić A ia y każdy naruszaiący wte zaręke popadac ma czynić niema y niemaia. Vpatruiać ia też niewielkosc wtey Fundacij moiey skto rey szczupłe wyżywienie bydz musi Miasto leżących dobr y fundacij większey aby narozne potrzeby Cerkiewne szło kuoddaniu Chwały Bozey Tedy ieszcze dodaię gotowemi pndzmi Tymże Oycom Zakonnikom Monastera Świętego Ducha Wilenskim złotych Pollskich Trzy Tysiąca. A poniewaz te złotych Trzy Tysiąca znowu V Jch Msc Oycow pożyczyla Tedy y quote do Rąk Oyca Joachima Borakowskiego odtey Summy oddałam nakto re Te trzy Tysiąca y oblig Jch Msc Oycowie odemnie maia Gdzie yodebrawszy odemnie tey Sumy Trzech tysięcy nigdzie obracac ystracac niemaia. Tylko ma bydz dana na wyderkaf skądby zawsze szło wiecznemi Czasy odtey Sumy Pomienionym Oycom pożytku złotych trzysta Aoni stego maia y powinni to Cerkiew Mankowską wszytkimi dostatkami ku nabożenstwu należącemi przewidowac Aci zakonnicy abo ten Swieszczennik ktory przytey Cerkwi Mankowskiej będzie Tak zażywych Jako izmarłych powinien Pana Boga prosic A cosie Tknie Jz według porządku Chrzescianskiego Roznemi Apparatami złotem Srebrem Ta Cerkiew Mankowska kuchwale Bozkicy przyozdobiona iest gdzie wszytkiego Registr Tak Aperat Jako złota srebra iest szerzey opisany Do Ręku Jch Mscow Oycow Przytym funduszu y ten Registr podaie. Co

według tego Regestru odebrawszy niegdzie yndziey Tylko wtey Cerkwi miec Czego wszystkiego Ociec Starzy Monastera Bractwa Wilenskiego cerkwi świętego Ducha y Successorowie Jmci doglądać pilno mają Drwa też naopał y na Budynek tak Monastera Jako y cerkwi Spuszcz moich bronno bydz niema. Aponiewasz Ex Regula mają to że procz Ryb mięsa iadać niepowinni Tedy w zimie zniewodu Mankowskiego iako ylatem żpodwłoku nasrzode y napiątek w każdy tydzień dawać powinni iako y wolne mliwo wemłynie Mankowskim zostawuie A cosie tknie Rzeki niżej mły nu wolno Ryby łowić napotrzebę swą. Także iezeliby Vchwały z Seymow abo Seymikow tak placenia Poborow iako y Popisow Ziemskich Powiatowych Pospolitego Ruszenia Tedy pobory Sami oycowie Stego nadania płacić mają doskarbu Apopisy y polite Ruszenie Ja sama a Pomnie successorowie moi Jako stey wszystkiey majątności Tak y stey Fundacij odprawować mają y będą powinni Jnatom Ja Zenowiczowa dała Ten Fundusz zapis moy pod pieczęcią moją y Spodpisem moim Także spieczęciami y podpisami Jch Msci Panow Pieczętarzow odemnie oczewisto Vproszonych niżej napodpisach mianowanych. Pisan w Mankowiczach Roku Tysiąc Szescset piędziesiątego Czwartego Mscia Jullij Trzydziestego dnia Утого Запису фундушу печатем притисченых чотырх Аподпис рукъ теми словы Polonia Oginska Michałowa Zenowiczowa do tego Zapisu Funduszu rękę swą własną podpisuię Vstnie proszony Pieczętarz od osoby wyszeymianowaney Jan Rayski ręką swą Vstnie proszony pieczętarz od osoby wyszeymianowaney Stefan Stanisław Morowicki ręką swą Proszony Pieczętarz do tego funduszu Albrycht Kociel m pria Котори тотъ записъ фундушъ заочевнстым поданем и прозбою Ее Мети Пия Зеновичовой ест докинг вгородских Ошменскихъ уписанъ скоторых и сес выпис Подмоею Подстаростего печатю неподписом руки Писарское вбозе велебным их млям отцом Законником Монастыря Виленского Святого Духа ест выданъ Писанъ у Мяделе. Александр Качановский Вгородский Ошменский Писар (Подлин.—Прил. печать Подстаросты).

Видымуе скниг кгородских замку гдарского повету пинского,
Лета отнароженя Сына Божого тисеча шестьсотъ пятьдесят шостого
мца декабря четвертого дня,

Навраде кгородском взамку Гдарскомъ пинскомъ, передомною владысла
вом Казимером Воинною подстаростим Пинскимъ одЯсне освещенного Княжа
ти Его Милости Албрехта Станислава Радивила Княжати наОльце пНесви
жу Канцлера Вел: Княз: Лит: Старосты Пинского Кгневского итухолского
установленным, постановившысе очевидно Пан Стефан Стоянович Подпи
сокъ Земский повету Пинского, подал куакътыкованю докниг кгородских
Пинских testamentъ зошлое зсего света небощыцы Ее Млсти Пани зофии
Пекарское Грегоровое Володкевичовое вречы нижеи внемъ выраженои пи
саныи, просечы абы прынят идокнигъ уписан был, которого уписуючы
вкниги слово вселово такъсе всебе мает, Wymie Oycа y Synа y Duchа
Świętego w Troycy Przenaswiętszey nierozdzielney iedynego Boga
niechay się stanie Kuwieczney pamięci Amen. Ja Zophia Piekar
ska Irchorowa Wołodkowiczowa Ziemiańska Jego Kro Msci Po
wiatu Pńskiego, czynię wiadomo ywyznawam wszem wobec yka
żdemu zosobna komu wiedziec będzie należało, tym listem do
browolnym zapisem moim ostatniey woli moiey testamentem, Jż
widząc Ja nieustawiecznosc ywielką niepewnosc żywota ludzkiego
ktory w Smertelnym Ciele zawarty niesmiertelnym nigdy byc nie
może, ale wodmianę przychodzić zdoczęsnosci nawiecznosc musi
a Jż też każdy znas ludzi niema tu miasta wktorymby przemie
szkiwać miał długo ale przyszłego szukać powinien mieysca, po
ktorey odmienie aniepochybnym Dekretu Boskiego wykonaniem
Jż żaden człowiek tak odobrym dusze swoiey zbawieniu iako
ypogrzebie ciała swego sporządzeniu Dziątek, czeladzi, Domow
stwa y dobr od Pana Boga do szafunku sobie powierzonych ra
dzie ysporządzać niemoże, ale zawczasu ydobrego rozumu aby to

Sprawił cobysię dobrego pozeysciu stego swiata stac miało sta rac ma, niewiedząc czasu ani godziny powołania swego stego żywota. Czemu wczas zabiegając Ja zwysz pomieniona Zofiia Pie karska Wołodkiewiczowa lubom teraz złaski Bożey naciele cho ra, ale naumysle rozumie y pamięci, bynamniey niezwałona iako Pan Bog teraz abo kiedy kolwiek zechce mie dochwały swey Przenaswiętszey powołać aby mie niegotową wrozporządzeniu mo im nieznaydziono, tedy tym listem wieczystym dobrowolnym za pisem ostatniey woli moicy testamentem tak miec chcę y sporzą dzam, Naprzód duszę moją grzeszną Panu Bogu w Troycy Prze nayswiętszy iedynemu, Naswiętszey Pannie, Aniołowi Strożowi y wszystkim świętym wręce wopieke y obrone teraz poruczam y od daie prosząc serdecznie zelzami Pana Boga moiego aby grzechi y występki moje zniewiadomosci włomności skrewkiey natury y nie dużosci moicy słowem myślą y uczynkiem popełnione łaskawie prze baczyc y odpuscic raczył, a oprzeczne gorącą donog upadając Matki miłosierdzia Boga Rodzicy Panny Przenaswiętszey modłę. Ciało zas moje iako ziemię ziemi spogrzebem y obrzędami cere moniami Reliiey Graeckiey proszę Jch Mosciow Oycow Ducho wnych y Swieckich Bracstwa Piskiego Cerkwi Świętych Bohoia wlenij, aby mi mieysca niebronili wesrzodku Cerkwie pomienio ney świętych Bohoiawlenij gdzie kazala sobie sklep zmurawac, aże tam Duchowni są Czerncy pobożnego y świętobliwego Żywo ta, przeto Vpraszam Jch Msci aby Vprzestola Bożego za mnie siła grzeszną Pana Boga prosili, y w Subotnik wpisa li, ażeby to ku wieczney pamięci było zapisuię Dwor moy przy miescie Piskim będący nazwany Solenikowski leżący czołem y wrotami ku rowu y parkanu mieskiemu, bokiem iednym oddomu Jakowowey Siodlarzowey, a drugim bokiem od gumna Dmitra Kor nieiewiczza a tyłem koncem odsciany ogrodney pol mieskich także ogrod y polłana pola gruntu oromego przytymże miescie Piskim ktore kupiłam prawem wlewkowym u Jego Msci Pana Hrehorego

Lipńskiego za osmset złotych polskich, który ten dom nazwany Solenikowski, także ogrod y Pullana pola wzwyszczeczoney Summie od Pana Lipńskiego mnie puszczone y te osmset złotych polskich podług listu mego dobrowolnego wieczystego darownego Zapisu wiecznemi czasy na Cerkiew Bożą Bohoiawlenską w Pinsku będącą zapisuję, Jakoż ten dom ogrod y Pollana pola doposiej Jch Msci Bractwa Cerkwi Bohoiawleniia Świętego podalam, a oycowie Duchowni Sorokoust odprawie y zadusze moie Magestat Boski błagac mają naktory Sorokoust złotych pięćdziesiąt polskich po śmierci mey rzeczy ruchomych domonastyra oddano być ma, Awten dom Solenikowski ogrod y Polłana pola żaden zdziatek bliskich krewnych powinnych moich wstempowac woli mey ostatney przeciw niemoże bom to Ja zawłasną swoją Summe pieniędzy nabyła; Pogrzeb Ciała mego z majątności mych ruchomych y zboża w majątności Zabezycach będącego bezwielkiego kosztu Jch Msc Panowie Opiekunowie wtym testamencie moim niżej mianowane odprawie mają. Nacerkiew Świętego Fedora w Pinsku będącą aby Sorokoust pożywocie moim odprawowano com obiecowala złotych sto, tom dała zato kielich Spatyną gwiazdą y łyżką srebrne złociste, co ma być zawiadomością Oycow Bractwa Pńskiego; Swieszczenikowi Cerkwi Zabezycznej Oycowi Piotrowi Juriewskiemu na Sorokoust złotych dwadzieścia pięć y krow dwie zobory odpisuję. Summe też którą mam namajątności Zabezycach od zeszłego w Panu Bogu Jego Mci Pana Irehorego Wolodkowi cza Małżonka mego dwa tysiąca złotych polskich przydożywociu zapisaną y na Vrzędzie Ziemskim Pńskim w roku przeszłym Ty siąc szescset czterdziestym czwartym mscą Februarij pierwszego dnia zeznaną apotym y Testamentem zeszłego Jego Msci Pana Małżonka mego w Roku Ty siąc szescset czterdziestym osmym Mca Junij dziewiątego dnia w Xięgach Grodzkich Nowogrodzkich aktykowanym stwierdzono tą sumą tak disponuic yrosporządzam, Jeden Ty siąc złotych Pani Annie Maskiewiczownie Mikolaiowej Nieza

bitowskiey Corce moiey A Drugi tysiąc złotych Corce iey Awnu
 czce mey Pannie Cecylliey Niezabitowskiey w wolną dispositią
 wiecznemi czasy zapisuie, którą Sumę dwa Tysiąca złotych, Gdy
 Jego Msc. Pan Krzysztoph Wołodkowicz Pisarz Ziemski Min
 ski pożywocie moim zamaiętnosc Żabczyce Torhoszyce oddawac
 ma, tedy te summe dwa Tysiąca złotych Corce mey ywnuczce
 należące dorąk Jego Msci Pana Filona Godebskiego Podsędk
 Ziemskiego y Jego Msci Pana Arnolpha Giedroycia Woyskiego
 Pńskiego ktorych ia Opiekunami tey Corce ywnuczce mey Vni
 żenie Vpraszam, aby dobrodziejami tym sirotom byc raczyli od
 dane byc mają odktorey Summy dwuch Tysięcy złotych pożytek
 według słusznosci należyty Corce ywnuczce mey nawychowanie
 y potrzeby Ich obrocony ma byc. Strony zas Corki mey Pani
 Maryny Maskiewiczowny teraznieyszey Stephanowey Szuyskiey
 teysię wewszylkim z dobr Oyczystych Macierzystych ieszcze zapier
 wszego Malżonka Jey Jego Msci Pana Benedykta Dolgierda mie
 cznego Pńskiego, Apotem y drugiego Pana Felicyana Rodakow
 skiego, takze y trzeciego Jego Msci Pana Stephana Szuyskiego do
 syc y nadto stało, y co mnie Rodzicielce swey przykrosci y szko
 dy poczyniła czego niewypisuie y stych miar od summy dwuch
 Tysięcy złotych namaiętnosci Żabczycach będącey ywszytkiey ma
 iętnosci y rzeczy ruchomych pomnie pozostałych oddalam y żad
 ney należnosci y przystempu tey Corce mey Pani Szuyskiey do
 Dobr moich niezostawuie, koni szesc gniadych woznikow y Ryd
 wan Suknem Łazurowym kryty, te konie y Rydwan Corce mey
 Pani Annie Maskiewiczownie Mikołaiowey Niezabitowskiey y Cor
 ce iey Pannie Cecylliey nawiecznosc zapisuie, bydło też moje
 dworne wszelakie ypyszoly wulach wmaiętnosci mey Żabczyckiey
 będące naosobliwym Regestrze spisane Wnukowi memu Panu
 Piotrowi Maskiewiczowi wiecznie zapisuie, Czeladzi mey ktora
 mnie służyła ieslibym komu zażywota mego dosyc nieuczyniła,
 tedy według Regestru zmaiętnosci mey ma byc zapłacono y do

syc uczyniono, Vpatrniać Ja yto że Wnuk moy Pan Piotr Maskiewicz po śmierci Rodzica swego w Wiarę Katholicką poszedł, A gdy mu Pan Bog da doczekac tego, Aby maiętnością swą disponował, aby wiedział o tym, że nieboszyk pierwszy małżonek moy Jego Msc Pan Jan Maskiewicz Sędzia Ziemski Pinski zemną Małżonką swą wespół Cerkiew Żabczycką ufundował, y apparatami opatrzył, to jest kielich Spatyną, Trybularz y krzyż srebrne nadał, aby tego nadania naszego na insze nabożenstwo zwłaszcza wtą nową Vniią nie obracał postrzegając przeklęstwa natankowego, na krzyżu y Trybularzu napisanego, ktore sam zesły małżonek moy swoją ręką napisał, Tedy y Ja proszę y napominam pomienionego wnuka mego Pana Piotra Maskiewicza aby ta Cerkiew przezemnie y zesłego Małżonka mego zbudowana w Żabczycach y Ryzami ozdobiona, wktorey y lampa Srebrna moia własna cale zostawała, nieprzymuszając tey Cerkwi doynszego posłuszenstwa ale ią przy bractwie Oycow Duchownych Bractwa Pńskiego Świętych Bohoiawlenij y Świeszczennika w posłuszenstwie zachował, a iesli tego Vpominania Dziada swego Jego Msci Pana Jana Maskiewicza y prozby mey gdzie y Ciała wtęy Cerkwi Oyca iego Pana Dadziboga Maskiewicza leżą zapomni y nadwołę naszą będzie poczynął, awniwecz to obroci tedy te przeklęstwo od Dziada Jego napisane niech zwysokiego nieba spadnie naniego y niech się tam rozprawi na dniu sądnym znami prędko Co się też tknie złota srebra cyny miedzi pieniędzy gotowych tego wszytkiego przez zabranie nieprzyiaciela zagranicznego y Jnszych osob postradałam tylko łyżek srebrnych szesc y Cyny potrosze, te łyżki y cyne Corce mey Pani Mikolaiowey Niezabitowskiey y corce iey Pannie Cecyliey Niezabitowskiey zapisuie, To też oznaymuie że długu żadnego niukogo naoblgi winna nieiestem, y mnie też pudzy nicht niewinien, Koncząc tedy tey ostatniey woli moiey testament, iakom wyszey Jego Msci Pana Filona Godebskiego Podśodka y Jego Msci Pana Arnolpha Giedroycia Woyskiego Opie

kunami y Dobrodzieiami namienila, tak yteraz Vniżenie pokornie Vpraszam, aby iako przy żywocie moim Dobrodzieiami memi by li, tak yposmierci moiey Corce y wnuczce mey Dobrodzieiami y Opiekunami byc raczyli, Zostawuie ten Testament moy ostatniey woli spieczęcią yspodpisem ręki mey Doktorego tego Testamentu mego Jch Msc Panowie przyiaciele moi Jniony niżej napodpi sach rąk mianowani za Vstną yoczewistą prozbą moią pieczęci swoje przyłożyc y ręce podpisac raczyli Pisan w Żabcycach Ro ku tysiąc szescset pięcdziesiąt szostego Mca Decembra wtorego dnia. Утого testamentу припечатех подписы рукъ тымъ словы, Do tego testamentu mego ręką się moią podpisuię, Zofia Piekarska Wołodkowiczowa, Vstnie oczewisto proszony pieczętarz dotego testamentu podpisał Christoph Naruszewic Skarbnik Powiatu Pin skiego, Vstnie yoczewisto proszony pieczętarz do tego testamen tu podpisuię ręką swą Jozeph Zmiiowski Устне прошоныи печатар дотого testamentу Абрам достоевський Который testamentъ запо данем впрозбою особы вышъ писаное докнигъ вгородскихъ Писскихъ ест уписанъ скоторыхъ нсесъ видымусъ подпечатю вradoвою исподписомъ руки писарское вБозе велебному Отцу Антону Скаминскому Наместникови Монастыря Брацкого Пинского естъ выданъ Писанъ Упинску. Петр Поклонский Писаръ вгородскихъ Писскихъ Скорыковалъ Капаниский (Подлин. Прил. пезать Подстаросты).

128

Выписе сьнигъ справъ вradoвыхъ Замку Слуцкого.

Лета однароженя сына Божого тисеча шестсотъ шестдятаго мца июля двадцат девятаго дня Навраде Замку слуцкого Переднами Самуелем Лезницкимъ подстаростимъ Миколаем Круковскимъ Писаромъ наместцу судовомъ од Ясие Освецоного Кнежати Его Млсти Пана нашего мл: будучимъ. Постановившице оче висто Иванъ Тихоновичъ оповедалъ икуакътыкованю докнигъ тутошньихъ Слуцкихъ уписати далъ Testament Федора Евътуховича еще заживота его

малжонъце его наречъ немъ иже помененую даныи просечи абы тотъ Тестаментъ докнигъ акътыкованъ пуписанъ былъ якожъ уписуючи укии ги слово дослова такъсе въ себе маеть. Воимя отца и Сына и Святого духа Аминъ Поневаши кожъдыи родячыся наторъ светъ человекъ умпра ти, и втуюжъ скоторое путьвороныи естъ землю обернутися муситъ, а очасе въ которомъ тое статся маеть ведати никому, хибѣ зособъливое ласки божое не дано естъ, готовыми только завше Предвечность Божая каждому на земли мешканцови бытъ розказала: Прето ия Федоръ Евѣтуховичъ По повни тымже себе смертельности порохомъ бытъ почувуючы а зласки Бога Всемогущого доживши уже летъ шедивыхъ до того зоставаючы хоро бою обълужною зложоныи единакже доброй памети и здорового смыслу будучи умыслилемъ худобу мою мне зщодробъливое Скарбнцы Божкой до дочасного повереную шафуныку розсправитъ и распорядитъ, А такъ напередъ душу мою грешную вруче Пана Бога поручаю а тело мое грешное которое зъземля естъ створено, земля тежъ потдано быти маеть през Пана Тихоновича при которомъ въ хоробе моеи сеи зостаю, Тестаментъ першыи которыхи чинилемъ в року вышенъ мененымъ гдѣ руки подпи сатъ рачыли два мешчане Минскіе панъ Янъ Филиповичъ панъ Иванъ Шоломовичъ третии мешчанни Слуцкыи панъ Совостенъ касую и внивеч оборо чаю а се такъ зачынаю Абы посмерти моеи Сорокоустъ былъ ведлугъ звычайу хрестіянскаго отправленъ, На церковь Минскую Светого Петра плянъ лежачыи для церкви Светого Пятницы на некоторомъ жыли Татарѣ Абъдыла и Речыи объмежу Татаръ Баклача з другого боку от черенца стретого боку од дороги отъказую и записую, Поминки дорочныи сыи мои Андрей Федоровичъ тыми грошыми што онъ коня моего продалъ за конь шеснацатъ маеть и повиненъ будетъ отправитъ а што се тычетъ деткамъ моимъ описую такъ зачынаю Сынъ мой Старшыи Стефанъ Федоровичъ иже зомною непосыновѣску а и похрестіянску сиратовалъ, а лесъ змене Глумилъ яко неприятель и горцы и што зваренное розбивалъ, стравасе по землѣ валятъ муселя, постелъ мою посекъ топоромъ навывлетъ, а ажъ до дру гое избы утекалемъ, жупанъ мой подравъ и на шмате мене шкалевалъ и петымии словы амало натымъ маючы ицемъ мене ударылъ жемъ хромымъ

одного недела здесет другим разом поголове мене ударыл, подглухоты мене привел, третии раз удырыл мене угруды, Атакъ я одтого нхорую, еще натом непереставъшы скрыню мою одного лета трыкрат розбивал, и побрал што хотел грошы готовые товар дороги турецкыи перскыи, болен иижъ натриста копъ грошей личбы литовское дотого килмы тры турецкыи которые мне самому кошътовали Копъ осмъ надцат, арешътовалемъ его копами стома але пурад отом неведает якъ утекъ зслючка Едънакъ я тое ему все яко родич отпущившы а непамятаючи отнего такъ великое зневаги пущербку мне от Бога да нон худобе моеи отказую ему пляц натроецкой Горе вместе Минску лежачы объмежу берега реки Свислочи здругого боку объмежу Пане пцсаровое Вяжевичовое стретого од гаврыла Котляра хурмана дотого грошей готовых Копъ десят поесъ сребренны угривны две пкубокъ сребренны што все ему Стефану Федоровичу поневажъ вже зашъло тое донего все отказую пзаписую, Сыновн зас моему мненшому Анддрею Федоровичу грошей готовых штом я сам ему уже дал копъ двесте идесет личбы Литовское, сребра две гры вны азас копъ десет грошей готовых Пляц дому моего увес накоторым я сам мешъкалем лежачыи вместе Минску межы улиц татарскихъ объмежу церкви Светое Пятницы здругого боку отболота потдороги которою ездят до Светого Николы Стретого боку одпляцов Монастырскихъ накоторых жыл Труспцкыи татарыи отпляца Кожепковичового, Ханковъского, Ждановое татарки и отпляцов церкви Светое Пятницы где жыл Елца Татарыи и Олдорша и Яцко Москал, што все ему вышпомененому сыновн моему Анддрею Федоровичу яко грошы готовые сребро и пляц моего дому увес отказую и сим Тестаментом остатнее воли моеи ствержаю Адочце моеи мненшой Елене Ивановой Тихоновичовой задозрене мене вхоробе сеножат мою лежачую зодного боку дороги которою ездят до Святого Николы здругого боку от левича не божъчыка, Стретого боку одзамку зчетвертого боку отпляцов Монастырскихъ Дотого цыну всю поесок сребренны, чарку, кубокъ, ложокъ две и ииъшыя рёчы рухомые прымне зосътаючыи еи Елене Федоровичовъи

пзятю моему Ивану Тихоновичу отказую испим Тестаментом остат
 чее воли моею варую, але мают мене яко тепер доглядають, такъ по
 конца жывота моего погребъ отправит стогож позосталого убозства
 моего рухомого им описаного. Анадто большъ грошей готовых немаю
 анижадное маестности ниикому запомочю божею неестем вишен, ани
 мне тежъ хто вишен, вкаторыи помененыи пляц моего дому, сеножат
 нишые речы втым Тестаменте выразие описаные лежачые рухомые
 уступат такъ брат брата исестрь яко исестры братовъ мяновите Ев
 ва Семеновая яко навсем добре выпосажоная Елену меншую сестру
 немает турбоват одно другого доправа потегат такъ тежъ спрыате
 ани хто кровныхъ яко побыхъ людей того Тестаменту остатнее
 воли моеи нарушат някимбы колвекъ способом касоват вечнымп часы
 немают пмочы небудут подзаплаченем вины наурад нашъ Минский пра
 во Мандеборское копамн стома грш, личбы Литовское аниозаплаченю
 вины предся сес мои остатнее воли моею Тестамент укаждого Суду
 иправа такъ Свецкого яко пдуховного моц свою ненарушоную мети
 мает Прыкатором справованю сего Тестаменту моего были того добре
 оведомп прыпечатех своих заустною аочевистою прозьбою моею пр
 ки свое подписат рачыли люди зацные постивые пверы вовсем го
 дные виж зураду слущкого Лавърын высокинскии будучыи нато прыда
 ныи Панъ Алексаньдер Менътыцкии Пан роман Пашъкевич. Писанъ услу
 цку року тисеча шестсот шестдесятого мца июля чотырнадцатого дня Уто
 го Тестаменту прыпечатех подпис рукъ тымп словы Федор Евътухович
 рукою своею дотого тестаменту Vstnie prozony pieczętarz od P Fedo
 ra Jewtuchowicza Popowicza do tego Testamentu Alexander Mętyc
 ki Ustnie prozony Pечатар од Пана Федора Евътуховича дотого его те
 стаменту прыпечати пруку подписал Иванъ Матфеевич Шоломович рукою
 Vstnie ybezewisto prozony od P Fiedora Jewtuchowicza doostatniey
 woli iego Testamentu. Roman Paszkiewicz ręke podpisał Которыж
 тот тестамент заподанем верху помененое особы доактъ докниг тутошних
 Слуцких ест уписан Скаторых исес випис Ивану Тихоновичу выданъ П
 сан у Слуцку Николай Круковский Писар (Подлин. — Прил. негати Подстаросты).

129.

Jan Kazimierz z Bożey łaski Krol Polski Wielkie Xiążę Litewskie, Ruskie Pruskie, Żmoydzkie, Mazowieckie, Inflantskie, Czernihowskie a Szwedzki Gotski Wandalski Dziedziczny Krol. Wielebnemu Xdzu Andrzeiowi Złotemu Episkopowi Pinskiemu, także Namiestnikom y Protopopom Wiele: Twoiey w Diaecesiey Eppiey Pinskiej będącym Vnitom, Oznaymuiemy. Doszła nas skarga od Duchowieństwa Religiey Graeckiey Disunitow w Powiecie Piskim znaydujących się, iż Wiel: Twoia wzruszając Prawa, Przywileia, Constitucie Seymowe Narodowi Ruskemu Religiey Graeckiey w Vniey niebędącemu nadane y należące, amianowicie anihilując Puncta Electiye naszczęśliwey Electiey S. Pamięci Krola Jego Mści Władysława IV Pana Brata naszego między Vnitami a Disunitami Postanowione y wielą Constitutij Seymowych Appbowane, wktorych między inszemi Paragrafami, y ten aby kożdemu niechzącemu być w Vniey z Diaecesiey Władyki Vnita do swojego Pasterza niebędącego w Vniey refferować się było wolno, wyraźnie iest Warowany. Ato dla lepszey zgody poddanych Naszych pod szczęśliwym Panowaniem Naszym będących, iakoż na kozdego Wzruszającego pokoy między niemi Vczyniony Wina Constitutią A 1609 założona. Drugą Constitutią A 1635 iest reassumowana. Mimo to wszystko Wiel: Twoia w Diaecesiey Eppiey Pinskiej Osob Duchownych nieVnitow pod władzę swą pociągając, oddawac sobie Posłuszenstwo przymuszasz, y Wielkie czyniąc bezprawia Dożywotnych dobr naszych y Dziedzicznych dzierżawcow, aby takich Duchownych, którzyby pod Posłuszeństwem W. T. niebyli w maiętnościach y przy Cerkwiach niecierpieli, ale ich precz odpędzali persuasiami swemi przywodziś. Co iż iest z Niemalą krzywdą Poddanych naszych narodu Ruskiego Religiey Graeckiey nie Vnitow, czym się Pokoy między rozroznionemi

..... Upominamy Wiel: T abys daley tych oppresiy duchownym nie Vnickim w Diacesiey Władycstwa Pin skiego sam przez się, namiestnikow, protopopow, popow, pogoto wiu sług swoich czynic przestał, y nieczynił, ale in libero Exerci tio w Monasterach y przy Cerkwiach zostaiącym mieszkać im spo koynie a do swego należytego refferować sie Pasterza sub Paena w Costitutiach seymowych założoną y reassumowaną, dopuscił. Co aby inaczey niebyło miec chcemy koniecznie. Dan w War szawie Dnia XVIII Mca Junij Roku Panskiego MDCLXI Pa nowania naszego Polskiego XIII a Szwedzkiego XIV Roku. Jan Kazimierz Krol Andrzej Kotowicz Pisarz W. X. L. (*Подлин. Прул. нечитъ В. К. Лум.*).

130.

Ja Samuel Gaiewski Jenerał Powiatu Oszmianskiego, zeznawam tym moim relacyinym kwitem, iż w roku teraznieyszym Tysiąc Szescset Szescdziesiąt Pierwszym msca Nowembra Piętnastego dnia, będąc ia wziętym i użytym zstroną szlachty panem Janem i Piotrem Jakubowiczami y Panem Stefanem Morozowskim od Jego Msci Pana Remiana Władysława Vniechowskiego sędziego grodzkiego Brasławskiego, do maiętnosci i Dworu Jego Msci na zwanego Koscieniewicze w Oszmianskim Powiecie leżącego, Kto rego to wyżej pomienionego dnia zgromadziwszy Jego Msc Pan Vniechowski wszystkich poddanych maiętnosci swej Koscieniew skiej y poddanych w blizkim sąsiedztwie mieszkających ludzi ob cych kopę, mnie Jenerała z stroną szlachty ze dworu swego na tęż kopę wyprawił. Na którą prezentowac kazał Jakowa Będnarza ze wsi Jego Krol: Msci nazwanej Łociewicze, zostaiącej dotąd w possesyi Jego Msci Pana Vniechowskiego, o czary od rozných ludzi obwinionego. A od samego Jego Msci tak o czary iako i o ro zne przez ogien pogrozki, gdzie stanąwszy Jurek Szeheń poddany

i ławnik tejże wsi Łociewicz przekładał na pomienionego Jakowa załobę, iako uczynił nan odpowiedz i pochwałkę, tak mu się wszystko zisciło, dzieci wymarli y bydło wyzdychało, a same mu ze częstokrotnie odpowiada na zdrowie, natym wszystkim samotrzeć pomienionego Jakowa deklarował y gotow zostawał iako czarownika poprzysiądz, do ktorey kopy że też był wezwany Chilimon Lotko ziemianin Jego Msci Pana Alexandra Zienowicza powiedział przed wszystkim mužow zgromadzeniem, iako pomienionego Jakowa widział iadącego na koniu przez żyto Mikity Zacharynego poddanego Łociewskiego, w którym miescu gdzie był Jakow od Chilimona widziany znalazł nazaiutrz gospodarz w kilku mieyscach załamane żyto, do ktorey spawy to drudzy chłopi przydali. a mianowicie Jurek Mordasioneck z wsi Manich do maiećtnosci Serwecza Jasnie Wielmoznego Jego Msci Pana Naruszewicza Podkanclerzego W. Xstwa Lit: przynależącey, Że gdy pomieniony Mikita ktoremu załamano żyto temuż podobnego ody skał Filosofha na cognicyą tego załomku, to mu wyrządził Jakow że półtora dnia błakał się poblótach polasach błędząc a wostatku prędko umrzec musiał, tamże pomieniony Jurko Szehen patrząc nato i utyskuiąc że sąsiedzi iego ktorzy po wszystkie czasy na pomienionego Jakowa oczary utyskowali y conwinkowac prawnie obiecywali mileczą niewiedziec z iakich przyczyn niedowodząc, pomieniony Jurko Szehen deklarował że zostanie gotow y czarownika poprzysiąc y przysiąc natym że sąsiedzi iego ze wsi Łociewicz zawsze go upewniali i obiecowali gdy przyidzie do prawa pomienionego Jakowa będnarza jako czarownika ktory wiele nanich pochwałek czynił poprzysiądz, a mianowicie Harasim Lichaczonek, Mikita Zacharyn, Fiedor Karniewicz, Cimoszko Szwiec, że pomienionemu Jurkowi na propozycię iego zadnego nie czynią resposu. Ja Jenerał zewszelką tą sprawą kazałem kopie isć do dworu ktora gdy przed Jego Mscią Panem Sędzią stanęła pomieniony tylko Jurko Szehen tak iako się wyzej specyfikowało do conwiccyi.

brał się a drudzy wszyscy obwiniac istotnie a pogotowiu conwinkowac niecheieli, to tylko przyznawaiąc ze roznemi czasy rozne czynił pochwałki. Zaczyn Jego Msc Pan Sędzia uznawszy aby przez iednego Jurka conwincowany pomieniony Jakow, miał bydz decretowany Jako czarownik na spalenie, uczyniwszy go od smierci wolnym i dawszy na porękę poddannym pomienionej wsi Łociewicz a mianowicie Harasimowi Lichaczonkowi, Fiedorowi Karniewiczowi, Mikicie Zacharynemu Olesiciowi Daniłowiczowi, Jwanowi piłatowi, Dawidowi Kondratowemu, Siemionowi Żyźle ktorzy słubowali i ręczyli zan że odtego czasu nie temu podobnego uczynkiem y pochwałkami się y czynie niebędzie, zaczyn go skarawszy doczesnie ciąga o pochwałkę ktore na zdrowie Jego Msci Pana Sędziego czynił więzienia wypuscic kazał. A tak ia Jenerał com widział i słyszał to wszystko na ten kwit moy relacyiny spisawszy z pieczęcią y spodpisem ręki moiej także z pieczęciami y zpodpisami strony szlachty przymnie natenczas będącej dałem do Xiąg Grodzkich Oszmjanskich zapisac. Samuel Gaiewski Jenerał Jego Kr. Msci powiatu Oszmianskiego. Року ХАХ шестдесят первого Мца Ноябрьа двадцат пятого дня Енерал Самуель Кгаевский сес Квит реляцыи очевидно признал. (Изъ Книги Ошмянскаго Гродскаго Суда 1661 года).

131.

Выписе Книг Судовых земскихъ повету пинского

Лета отнароженя Сына Божого тисеча шестсотъ шестдесят второго мца Генъвара осьмнадцатого дня

Нарокахъ Судовыхъ земскихъ отрех Кролех рымскомъ Святе прыпалых и уписку судовне отправованых переднами филоном Кродсбским Судею вонтехомъ зеленским подсудком а Казимиромъ Воинною писаром врадниками судовыми земскими повету пинского Постановившысе очевидно пан Бенедыктъ Капанинский подписокъ Кродский пинский именемъ вбозе Высоцепревелебного его милости отца Йозефа Целубо

впача тукалскаго Архимадриты Лещинскаго, покладал лист заручный
его Кор милости пана нашего милостивого против велможному его
милости пну Янови Каролеви млоцкому пинскому Гельметьскому Ста
росты нареч втомъ листе описаную данны просечы абы тот лист
длявшеякое потребы куакътыкованю докинг земских повету пинского
принят ивписан былъ Мы врад того листу огледавши ичитаного вы
слухавшы докинг уписат есмо велели и слово отслова такъсе всобе мает;
Jan Kazimierz z Bozey Łaski Krol Polski W wielkie xiąze Litewskie
Ruskie Pruskie Zmuydzkie Mazowieckie Inflantskie Smolenskie
Siewierskie Czernihowskie a Szwedski Gotski Wandalski Dzie
dzieczny Krol, Vrodzonemu Janowi Karolowi Mlockiemu Pinskiemu
Helmeckiemu Staroscie, Oznaymuemy. Doszła nas skarga od Ducho
wiestwa Religiey Graeckiey Disunitow w Powiecie Piskim Będących,
Jż wielebny Andrzej Złoty władyka Pinski wzruszaiąc Prawa, Przy
wileia Constitucye Seymowe narodowi Ruskiemu Graeckiey Religiey
nie zyniowanemu nadane ynależące a mianowicie annihiluiąc Puncta
electiynе naszczęśliwey electiey Świętey Pamięci Krola Jmsci Włady
sława Czwartego Pana Brata naszego między Vnitami anie Vnitami
Postanowione, y wielą Constitutyi Seymowych approbowane wktorych
między inszemi Paragrafami, y ten aby kozdemu niechcącemu byc
wVniey zdiaecessiey władyki Vnita Doswoiego Pasterza niebędącego
wVniey refferowac sie było wolno wyraznie iest postanowiony ywarowa
ny Ato dla lepszey zgody Poddanych naszych Pod szczęśliwym Pa
nowaniem naszym Będących, Jakoz nakozdego wzruszaiącego ten
pokoy między niemi Vczyniony wiua Constytucyą Anno Tysiąc
szescset dziewiątego założona Drugą Constitucyą Anno Tysiąc
szescset Trzydziestego Piątego rëassumowana iest, mimo wszy
tkie te Prawa y Vadia Wielebny władyka Pinski Vnit w diaecesiey
tey Episkopiey osob Duchownych nieVnitow podwładzą swoją Po
ciągaiąc oddawac sobie posłuszenstwo Przymusza wielkie wtem
czyniąc bezprawie doczego ywiernosc twoia Będąc mu Pomocnym
Dobra nasze Starostwa Piskiego maiąc wdzierzeniu swym Przy

Cerkwiach wmiasteczkach ywsiach Dzierzawy swey zostaiące Duchowięstwo Religiey Gracckiey nieVnitow Dotegoz poddanstwa Władcy Vnitowi Przyniewalaszarzarki win zakładasz odięciem Cerkwiey wypendzeniem zmieszkan Jch grozisz innym Już Jesliby nato Przyzwolic niechcieli zdomow rugowacsie kazesz Atego experiment swiaszczenicy żowkinsey nasobie Doznali, Poniewaz tedy Panską naszą Clementią Poddanym naszym wszystkim oswiadczac zwyklismy Wosobliwą yte Vkrzywdzone Duchowięstwo nieVnickie Protectią naszą wziewszy Vpominami wiernosc twoią abys Jm za dnego iuz odtąd nietylko sam Przez sie ysubstitutow swoych Przenagabania w Jch wolnym nabożestwu odprawowaniu ydoswego Pasterza nieVnita odzywaniu nieczynił ale odkozdego chcącego Jm tey wolnosci zabraniać Bronił yzadnego wtym Vciążenia im Czynie niepozwoił Dla Łaski naszej Jzpowinnosci Vrzędu swiego dań w Warszawie dnia osmnastego msca Junia Roku Panskiego Tysiąc Szescset szescdziesiąt Pierwszego Panowania naszego Polskiego Trzynastego aszwedskiego czternastego Roku Утого листу Его Кор милости печат великая великого Князства Литовскаго притисне на ест аподписъ рукъ втые слова Jan Kazimierz Krol Andrzej Kotowicz Pisarz W X L mpp Который лист Его Кор милости западанемъ ппрозбою звышписаное особы докинг земских повету пинского есть уписанъ Ско торых исес выпис поднашими печатми исподписом руки мене писара Яене вВогу превелебному Его милости отцу Юзефови Иелюбовичови Тукальскому Метрополите Киевскому Галицкому ивсая руси ест выдан писан у Пинску. Корыкговал Стояновдч. (Подлин.— Прил. печати Пин. Зем. Судьи и Подсудка)

132.

Ян Казимер зласки Божое Корол Польски Вел: Княз Лит: Рускии Прускии Жомонтскии Мазовецкии Инфлянтскии Смоленскии Сиверскии Черниговскии, Ашведскии Кротскии Вандалскии дедичный Корол. Земляном нашим Повету Пиньского Урожоним Самуелеви Ровинскому взглядомъ Старшенъства Малженъского А урожоном Катарыне Самуеле

вне Ордянице першого Малженства Яновон Юзефогон Дубенецком Авто
рого Самуелевон Ровинской Яко самои Акторце, пурождоному Яновон
Матфеевичу Скирмонтови и малжонце Вер: Твоеи урождоной Галене Оста
фьевне Дубенецкого яко держачым иподпереводом права набытым мает
ности понебожянку урождоном Яне Юзефе Дубенецкомъ Маетности Ду
бенца вповете Пинском лежащее, жаловал усуду нашего Головного Тры
бунального Яне въ Богу превелебныи Отец Юзефъ Илюбовичъ Тукал
ский Епископъ Белоруский намесникъ метрополитен Клевское Архима
ндрита Лещенский Старший монастыровъ брацких Виленского Святого
Духа Пинского святых Богоавлении ииных увел: Княз: Лит: подвла
дзою идозоромъ вправославной веры Греческой зостающих на Вер: Ва:
отомъ, иж што заживота своего урождоной Ян Юзефъ Дубенецкий
першыи Малжонокъ Вер: Твоее Ровинская testamentом остатнее воли
своее нарозные церкви Пинскую брацкую золотых двадцат нацерков
Купятицкую золотых двадцат нацерковъ Давыдгородецкую двадцат зо
лотых нацерковъ Дубенецкую двадцат золотых абы задушю Пана Бога
прошно зпобежности своее вроку тисеча шестсотъ пятьдесят семомъ
мца Февраля двадцат второго дня записал, итые леггацые абы Вер:
твоя Ровинская змаетности сумъ пенежных понем позосталых дотых
церквей поотдавала Аже Вер: Твоя Ровинская позошломъ першомъ Мал
жоньку своим Яне Юзефе Дубенецкомъ вси добра лежащие прухомые
сумы пенежные забравшы держыи пуживаеж итую маетност Дубенец
вруки ииные побравшы суму пустила, Атых леггацыи зачастуюротным
упоминанем оных платит нехотела ошто жалобливый Вер: Ва: Ро
винский и Ровинская досуду земского Пинского нароки трикрольские вро
ку тисеча шестсотъ шестдесят втором позывал Судъ земский Пинский
внестаню Вер: Ва: всего сумою осмьдесят золотых Полских на Вер:
Твоеи Ровинская инамаетности Дубенцу попершом Малжонку Вер: твоее
позосталом всказал инаотправу отослал Который декрет приводечы жа
лобливый доекзекуции вперед Енерал азанепоступеньемъ Енералови от
правы урождоной Филон Кгодебский Судя Земский Пинский наотправу
домаетности Дубенца зъезжал, ишли Вер: Твоя Яне Скирмонте име

нем урожоных Ровинского и Ровинское и своим якимси правом отпра-
вы Урадови боронили и непоступили дошкод путрат немалых вневни-
ных зволоках порозных терминах привели всказане сумы, и наместно-
сти одправы чинит боронили, зачым Вер: Ва; втроякие заруки пла-
тит попали, окоторое спротивенство декретови земскому Пинскому Вер:
Вашу особы вышмененные сим позвом досуду Головного Трыбунального
позывает, прото приказуем штобы Вер: Ва: засим позвом передсудом
нашим Головным Трыбунальным в року теперешнем тисеча шестсотъ шест
десят третем вВилне отправуючимсе втеръмные суженья справъ вое-
водства Берестецкого и Повету Пинского стали, и повсемъсе нажалобу
жалобливого, которая часу права шыреи преложона будетъ усправедли-
вили Писар у Пинску року тисеча шестсотъ шестдесят третьего Мца
Юня второго дня W. Bogusz Pinski S. Казимер Воина Писар
(Подлин. — Прил. Земс. Пин. печать).

133

My nizey podpisani, po Zeysciu godney pamięci Jasnie w Bogu
Przewielebnego Jego Mci Oycy Dyonizego Bałabana Kiiowskiego
Halickiego y wszytkiey Rusi Metropolity na Electią nowego Archy-
pastyrza y Metropolity do Korsunia tak ex statu spirituali et Or-
dine Equestri iako tez populari ad id muneris pertinentes zgro-
madzeni, gdysmy Inhaerendo Juribus, Priuilegijs, Constitutionibus
Regni et tot sacris eo nomine in Varijs Synodis latis et san-
citis Canonibus, libere Vnanimi omnium Consensu et suffragijs
Jasnie w Bogu Przewielebnego Jego Mci Oycy Antoniego Winni-
ckiego Przemyślskiego y Samborskiego Episkopa in locum pie de-
functi, zametropolitę y Archipasterza, debita et solenni praxi obrali
In contrarium et praeiudicium Nostrae eiusmodi concordis Omni-
um Spiritualium, Nobilium et popularium Statuum Consensu, ac-
ceptatae, collaudatae et proclamatae Electionis, Wielebny Ocico

Theodozy Wasilewicz Archimandryta Słucki z niektórymi tylko priuatis Spiritualibus et saecularibus popularibus personis, postposita sacrosancta tam Variorum Sacrae Regiae Mttis Priuilegiorum Jurium antiquorum, Constitutionum Regni, quam etiam tum Sanctorum Apostolorum tum aliorum Beatorum Patrum Canonum Authoritate et obseruatione, innego Jasnie w Bogu Przewielebnego Jego Mci Oyca Jozepha Nielubowicza Tukalskiego Mscisławskiego Episkopa in absentia omnium nostrum prywatnie obrał et populo ogłosił. Occurendo my tedy nostrae prioris solita praxi et debito Ordine factae Electionis Indemnitati tę naszą wczesnie iakosmy zaraz in facie tychże pomienionych powrotnych prywatnych Elektorow solenną de Nullitate huius Electionis Actus zanosili protestatią tak y teraz z tą declaratią naszą ze wyżey mianowanego JMci Oyca Episkopa Mscisławskiego nie chcemy miec i znać za Metropolitę, toties quoties ponawiamy et in quibusuis subsellijs aktykowac y ponawiac pozwalamy. Azeby to wszystkim, komu scire expediet, wiadomo teraz y napotym bydz mogło, tę naszą Protestatią in Vim Attestationis z podpisem rąk własnych pod Pieczęciami naszemi wydaiemy. w Korsunin d 19 Nouembris 1663. Gedeon Swiatopolk Czetwertenskiy Episkop Łucki y Ostrozkij mpr. Antoni Winnicki Epp Przemsl i Samb. Athanazy Żeliborsky Epp Lwow: Halic: y Kam: Pod: (*Подлин. Прил. нежати Луцкаго, Перемышльскаго и Львовскаго Епископовъ*).

134.

Jan Kazimierz z Bożej łaski Krol Polski, Wielkie Xiąze Litewskie, Ruskie, Pruskie, Mazowieckie, Zmudzkie, Kiiowskie, Wołhynskie, Inflantskie, Smolenskie, Czerniechowskie, Siewierskie; a Szwedski, Gottski, Wandalski dziedziczny KROL.

Oznaymuiemy ninieyszym listem Naszem wszem wobec y kazdemu zosobna komu to wiedzieć należy. Jz przyszedszy do Akt

Naszych Metriki Woiewodztwa Kiiowskiego Cancellariey Wielkiej Koronney Wielebny w Chrystusie Ociec Silvester Jwarowski Kaznodzieia Ordinariyny Kathedralny Episcopiey Przemyślskiej podał do Ksiąg do wpisania pewny list pargaminowy, ręką naszą Krolewską podpisany, y Pieczęcią Koronną w puszcze blaszancey zawieszistej ztwierdzony, zawierający w sobie Przywilej na metropolią Kiiowską Halicką y wszytkiey Rusi, Przewielebnemu w Bogu Oycu Antoniemu Winnieckiemu służący, cały zdrowy, nienaruszony, który słowo w słowo tak się w sobie ma. Jan Kazimierz z Bozey łaski Krol Polski, Wielkie Xiąże Litewskie, Ruskie, Pruskie, Mazowieckie, Żmudzkie, Kiiowskie, Wolhynskie, Inflantskie, Smoleńskie, Czerwiechowskie, a Szwedzki, Gotski, Wandalski, dziedziczny Krol. Wiadomo czyniemy tym listem naszym wszem wobec y kazdemu z osobna komu o tym wiedzieć będzie należało. Naywyższy Krolestw y Państw szerokich Maiestat, na którym Nas iedynowładca Monarchow y Swiata wszytkiego Bog, z osobliwej łaski swej osadził, y fortunne na tymże Thronie fatales inter casus a niespodzianey rerum ac Regnorum occasus zatrzymywa i piastuje. Wyciąga tey po nas pilności y pilney w Państwach Nam powierzonych considerathey, abysmy ex specula altissimae wtey Rzptej postanowieni Maiestatis wiernych a dostoiestwu Naszemu Życzliwych, Poddanych opatrówali merita, zeby jako in bene merendo zwrodzoney sobie cnoty znayduia się primi. tak w distributiwie pmiorum pracy y zasługom ich nalezytych zostawali non postremi. A ze Wielebny Ociec Antoni Winnicki Episkop Przemyśki y Samborski, nie tylko a prime aetate iako należało stanowi iego Rycerskiemu w dziełach Marsowych y woiennych trudach swoje ku nam y miley Oyczyźnie zaszczycał odwazności, y w wielu okazach promptitudinem, a co większa et immortalis laurea dignam, woienne prace, a Sago militari, w duchownę przemienił zamysły, zawsze za Czasu swoiey praeminentiey niemniey de Religione, iako y de Rege ac Republica optime mereri Vsiłuiąc, iakosz iudicio Nro swoiemu

digne correspondował Stanowi Za słuszną rzecz poczytamy, tak chwalebne iego praemiare merita, a łaską naszą do dalszych zachęcić czynow skłaniając się do wolney y zgodney Wielebnych Episkopow Religiey Greeckiey y większey części duchowienstwa tudzież y Stanu Rycerskiego tak koronnych, jako y W. X. Lit. Obywatelów z podpisem y Pieczęciami Episkopow y duchowienstwa, także stanu Rycerskiego Ludzi, pod Datą dziewiętnastego dnia mca Nowembra w Korsuniu Anno praesenti odprawioney y praesentowaney Nam Electiey; Vmyslismy onęmu Metropolię, Kiiowską, po zeszciu ztego swiata Przewielebnego niegdy Oyca Dionizego Bałabana Metropolity Kiiowskiego, dać y conferować; Jakosz z Jurisdictionią Metropolitańską z Cerkwiami Cathedralnemi, Monasterami, Zwierzchnością nad Duchowienstwem Religiey Greeckiey, dobrami, wsiami, Folwarkami, gruntami, poddanemi y ich robociznami, Czynszami, daniami, pożytkami y wszytkiem in genere et specie przynależnościami zdawna do pomienioney Metropoliey należącemi, tak jako Antecessorowie iego trzymali y Vzywali w dożywotnią dzierżawę Vzywanie daćmy y Conferowaćmy ninieyszym listem Naszem. Obiecując za Nas y Naiasnieyszych Następców Naszych, iż pomienionego Przewielebnego Oyca Antoniego Winnickiego Metropolite Kiiowskiego odprzerzeczoney Metropoliey Kiiowskiey y iey przynależności nieoddalemy, y nikomu do oddalenia władzy nie damy ale go cale przy Prawie iego dożywotnim Zachowamy. Co do wiadomości wszech a mianowicie Religiey Greeckiey Stanow y Dignitarzow donosząc mieć chcemy y rozkazujemy, abyście go za własnego y prawdziwego Metropolite Kiiowskiego mieli y znali, y Jurisdictioniey iego we wszytkim podlegali. Na co dla lepszey wiary y pewności rękąmy się Naszą podpisali y Pieczęć Koronną przycisnąc rozkazalismy. Dan w Obozie pod Baryszpołem, Dnia Dwudziestego Czwartego Mca Listopada Roku Panskiego Tysiąc Szesc set Szescdziesiątego Trzeciego Panowania Krolestw Naszych Polskiego y Szwedzkiego Szesnastego Roku. Jan Kazimierz Krol.

Mieysce Pieczęci w Puszcze Blaszaney zawieszistej Wielkiej Koronney. Stefan Stankiewicz Sekretarz Króla Jego Mci. Któryto Przywilej na Metropolią Kiiowską, Halicką y wшытkiey Rusi My do Książ Metrycznych wpisac y z onych wiernie słowo w słowo przepisawszy stronie potrzebuiącey in forma authentica wydać rozkazalismy. Na co dla lepszey wiary Pieczęć W. koronna iest przycisniona. Działo się w Obozie pod Miasteczkiem Baryszpołem w Sobotę przed Świętem Świętey Katarzyny Panny y Męczenniczki Naybliższą, dnia dwudziestego Czwartego Mca Nouembra Roku Panskiego Tysiąc Szescset Szescdziesiąt Trzeciego. Panowania Krolestw Naszych Polskiego y Szwedzkiego Szesnastego Roku. Xdz M. Prazmowski Biskup Łucki Kanclerz W Koronny. Za Sprawą y Przełożeniem Przewielebnego w Bogu Jęo Mci Xdza Mikołaja na Prazmowie Prazmowskiego Biskupa Łuckiego y Brzeskiego, Kanclerza W. Koronnego, Opata Sieciechowskiego Stephs Stankiewicz Secrs Reg. Mittis. Correxist Ładowski cum Actis (Подлин.—Прил. Печать Польскаго Корольства).

135.

Выписъ Книгъ Кгородскихъ Замку Гдарского повету Пиньского.

Лета отнароженя Сына Божого тысяча шестьсотъ шестьдесят четвертого мца Марца четвертого дня.

Навrade кгородскомъ замку Гдарскомъ Пиньском передомною Якубом кпинвдомъ Панькевичом Стольникомъ иподстаростимъ Пиньским одВелможного Его Млсти Пна Яна Кароля Млоцлого Пиньского Гельметского Старосты установленымъ постановившысе очевисто вБогу Велебнымъ Его Млсть Отець Виталпи Головкичъ Наместникъ Архимандрыи Лщынское именеъ ясне вБогу Освецоного Превелебного Его Млсти отца Юзефа Нелюбовича Тукальского зласки Божое иСтолицы Апостольское Метрополиты Киевского Галицкого ивсея руси Екзархы Святого Константина

польского трону, Архымандрыты Лещинского, оповедал и пероблятам до
 Книгъ Кгородских повету Пиньского подалъ Экстрактъ Книгъ Кгороду Лю
 бинского писерованья внемъ Привилею Наясненшого Короля Его мсти
 Пна нашего Мстивого, помененому Его Мсти отцу Тукальскому на Метро
 полию Кневскую даного, просечы абы принят пуписанъ был Которого
 принявши ауписуючы вкниги слово вслово таксе всебе маеть. Actum
 in castro Lublinensi Feria secunda in crastino festi Sanctorum Tri
 um Regum, Anno Domini Millesimo Sexcentesimo Sexagesimo quar
 to Ad Offium et Acta praesen Castren Capnealia Lublin pslr vens
 Gnosus Iozephus Krzywiecki obtulit et ad acticandum offo eid no
 mine Jllrmi et Rndissimi Dni Jozepi Nielubowicz Tukalski
 Episcopi Albae Russiae Archimandritae LeŹcinen porrexit Priui
 legium infra acticand eid per Sacram Regiam Mtttem Dominem
 Nrum Clementissimum raone infrascror benigniv dat et collat manu
 ejusd Sacrae Regiae Mttis subscript et Sigillo minor Cancellariae
 Regni communit, petens hoc id Priuilegium a se offeren permodum
 oblat. suscipi et Actis psen inscribi mandari, ad cuius affectatio
 nem offim psen Castren Capt Lublin Priuilegium hoc id Susce
 pit et in Acta sua inscribere mandavit cuius Priuilegii tenor est
 ejus modi. Jan Kazimierz z BoŹey łaski Krol Polski Wielkie
 XŹe Litewskie Ruskie Pruskie Mazowieckie Zmoydzkie Inflant
 skie Smoleńskie Czernihowskie Siewierskie aSzwedzki Gotski
 Wandalski Dziedziczny KROL. Oznaymuemy tem Listem na
 szem komu to wiedziec naleŹy JŹ po zeysciu ztego swiata Wie
 lebnego Oyca Dionizego Bałabana Archiepiscopa y Metropolitę
 Kiiowskiego Halickiego ywszystkiey Rusi, na Metropolię Kiiowskę
 Halickę ywszystkiey Rusi Stan Duchowny ySwiecki Religiey Grae
 ckiey Disunici Vigore Pactorum przed Szczęśliwą Coronatię
 świętey Pamięci Krola JEomsci Władysława Czwartego Pana
 Brata naszego zawartych juri communi et Constitutionibus neo
 non pristino mori et consuetudini innixi Jednostaynym Consen
 sem ygłosem per liberam Electionem na Vrząd Metropolitanski Can

didata nam proponowali Wielebnego Oycy Jozepha Nielubowi
 cza Tukalskiego Episcopa Białoruskiego Archimandritę Leszczyn
 skiego, którego mając dobrze wiadome wysokie cnoty godność
 pobożność w pomnożeniu chwały Bożej gorliwość y Wrodzenia szla
 checkiego starożytność, onemu tę Eminentią Metropoliey wyszcze
 czoney dać y conferować Vmyslilismy. Jakoż y niniejszym Listem
 naszym zachowawszy go przy Archimandryiey Leszczyńskiej da
 iemy y conferujemy. Ma pomieniony Wielebny Jozeph Tukalski
 przy Archimandryiey Leszczyńskiej zwyszczeczoną Metropolią Ki
 iowską Halicką y wszystkicy Rusi zewszystkiemi doniey przynale
 żnościami od mała dowiedzi zdworami y majątnościami iako kol
 wiek nazwanemi Cerkwiami wsiami Folwarkami zpoddanemi y ich
 powinnościami Czynnami gruntami borami y Jeziorami Stawami
 młynami Karczmami y zinnemi wszystkiemi in genere et specie
 zdawna dotey Metropoliey należącemi adjacentiami. Tudzież też
 prerogatiuami władzą Jursdictią y wszystkiemi prouentami tey Me
 tropoliey iak przeszli possessorowie dzierzeli y Vzy
 wali do żywota swego chwałę Bożą zewszech
 miar pomnazając y za szczęśliwe Panowanie Nasze
 prosząc. Co dowiadomości wszem wobec y kazdemu z osobna ko
 muby to wiedzieć należało przywodząc chcemy mieć y rozkazuie
 my abyscie a niekogo inszego zawłasnego
 y prawdziwego Metropolitę Rusi mieli y znali
 mieysca na Publicznych zjazdach nech Juri
 sdictey y Prowentow wszelakich zażywać Naco
 dla lepszej wiary ręką się naszą podpisawszy Pieczęć
 zalismy. Dan w Obozie pod Woronkowem dnia Dw
 Pańskiego Tysiąc Szescset Szescdziesiąt trzeciego Pa
 nowania kiego piętnastego Roku, Jan Kazimierz
 Krol , cancellariae Regni Originale vero supra
 acticati Officio praesenti Castrensi Capitanea
 li Lublinensi Officium praesens quietat per presentes. Уторо Есѣрѣк

ту Притисненою подписъ рукъ твоихъ сло
 вы : dex Castren Lublinen Ex Actis Cas
 tren Capitani Lublinen decriptum Correxerit Kielczewski. Которыи
 тот Экстрактъ запованемъ прозбою особы звышъменованое докинг
 Кгородскихъ Минскихъ ест уписанъ Скоторыхъ всеъ выше подпечатю вра
 довою исподписомъ руки писарское Яснѣ вБогу Освещаному Его Млсти
 Отцу Юзефови Целюбовичови Тукалскому зласки Божое истолцы Апо
 столское Метрополите Киевскому Галицкому всея руси Архымандрыте
 Лещинскому ест выданъ Писанъ уПиску. Скорыговаль Каплинскии
 (Подлин.— Прил. печать Старесты).

136

Выше свѣтъ Кгородскихъ Замку Гдрского Минского

Лета отнароженя Сына Божого тисеча шестсотъ шестдесятъ четвер
 того мца Апреля десятого дня

Навраде Кгородскомъ замку Грскомъ Минскомъ передомною Мартиномъ Ка
 зимеромъ Володковичомъ Городвичымъ введстаростимъ Минскимъ, Постановив
 шее очевидно вбозе превелебная Ее Милостъ Паниа Марфа Загоровская
 Кгумена Монастыря Паниенского Плиньского Слуцкого, поклала ку
 актыкованю докингъ листъ свѣтоблвное Памети Яснѣ освещаного Кне
 жати Его Мл: пана Юря Семеновича Слуцкого, подтвержене наданя све
 тоблвное памети предковъ своихъ намонастырь плиньскыи Слуцкыи оречь
 внемъ всерединѣ ивжси выражоную, просечы абы тотъ листъ, всею внемъ
 описанною речю былъ докингъ справъ кгородскихъ минскихъ актыкованъ упи
 санъ, которыи уписуючы укингы слово дослова таксе всебе, мастъ От
 Князя Юря Семеновича Слуцкого, Маршалку нашему Намѣстнику Слуц
 кому Князю Ждану Александровичу Свирскому азамѣстнику нашему
 Коныльскому пану Яну Андреевичу Кграбницкому ввсѣмъ Тивуномъ дво
 ровъ нашихъ Слуцкого иКоныльского повѣту иинымъ намѣстникомъ на
 шымъ которые напотомъ отнасъ будутъ, вслуцку ивконыли, итивуномъ тыхъ

дворов наших выдаывали переднами Богомолец Наш Пгумен Святого
 Или Слуцки Антоней крытский лист предка Нашого Небощыка Князя
 Семена Александровича вкотором Его милост натор монастыр Святого
 Или, здворов Нашых Слуцких пконыльских наеждыи год скождого дво
 ра записал подве бочки жита, зываня спогоста, сострова сомгович
 скопыля, стпмгович, зьстарицы, збасловец, Апрото которому знас на
 мѣстипком або тивуном нашим тых дворов наших тот богомолецъ
 Нашъ Пгумен плицьский сесъ наш лист вкажет, приказуем вам, абы
 есте скождого двора нашего, наеждыи годъ тое жыто водле прыда
 ня предка нашего сполна выдавали, безеждого переводу, Аиначен бы
 тонебыло, писан велуцку, Сентябра двадцат шостыи ден, Утого ли
 сту печат притписена одна, которыйже тотъ лист запокладанем ипро
 збою особы верху мененое ест докныи справ вгородских мнских акъ
 тыкован пуписанъ Скоторых псес выпис подпечатю вradoвою вбозе
 превелебнои Еи Мл: паше загоровскои Пгумени монастыра пашенско
 го Илинского Слуцкого ест выдан писан умнску, Александер Танаев
 ский Писаръ Кгородский Мнський Скорыковалъ скнигами Горошъко
 (Подлин.—Прил. печать Старосты).

137.

Выписе Книиг Кгородских Замку Грского Минского.

Лета отьнареженья Сына Божого тисеча шестсотъ шестдесят пятого
 мца Апрела осмнадцатого дня.

Навраде Кгородскомъ възамку Грскомъ Мнскомъ передомною Марти
 ном Казимеромъ Володковичомъ Городничым иподъстаростимъ Мнскимъ,
 Żalował ysolenniter Protestował wBodze Przewielebny Jego Msc
 Xdz Barlaam Kozinski Minski yMscisławski Archymandryta za
 wzięciem wiadomosci odwielebnego oycа Alexandra Kraskiewicza
 Namiestnika swego Minskiego, Jako z Processu odtego Wielebnego
 Oycа namiestnika Vczynionego na Pana Jana Fursa Vlasowicza,

Michała Szyszkę Dizunita, Rocznych Minskich Burmistrzow, Ma
 tysa Balcerowicza Heretyka, starey rady minskiey Burmistrza,
 Romana Paszkiewicza, Adama Sapałkowicza, Raycow, Stephana
 Bucnia, Jerzego Motorowicza, społradnych minskich, iako spra
 wy niżey mianowaney Pryncypałow, oto Jż ci panowie, Przepo
 mniawszy Boiazni Bożey, Prawa Pospolitego na gwałtownikow opi
 sanego y wzruszycielow Pokoju, wtym Roku Tysiąc szescset szeso
 dziesiąt piątym, msca marca dwudziestego osmego dnia, zniewa
 żywszy Przywiley Jego Kr: msci Pana naszego Młsciwego, yżad
 ney władzy Jego Kr: msci nieprzyznawszy, wyższemisie Vczynili,
 apotym tegoż dnia Jako Protestacyia Xdza Namiestnika Jego Msci
 obszerniey opiewa na Monaster Ciż pomienieni dizunici przybraw
 szy ludzi takowychże swawolnych, Jmionami y przezwiskami sobie
 wiadomych yznaiomych, Gwałtem naszli, Oyca namiestnika Jego Msci
 Xdza Archymandryty, Kamienmi Vtlukli y skrwawili, y swym przy
 branym iakosie y w Witebsku stało, biorąc to nasie zabiiac kaza
 li, ygdyby vnosząc zdrowie do Cerkwie nieVszedli, Pewnieby go
 vkamionowali, Apotym Czeladnika Klasztorneho Vrodzonego An
 drzeia Zborowskiego Porwawszy uforty Klasztoru Jey Msci Pan
 ny Sapieżanki Kiymi kamienmi vtlukli y zbili, y ledwo żywego zo
 stawili, A potym sługę Klasztorneho Vrodzonego Łukasza Szysz
 kę, wsamym Klasztorze Porwawszy yzanogi wywlekszy a na mo
 scie Klasztornym rościagnowszy Kiymi Kamienmi przypomienio
 nych Radnych bili Mordowali, y ledwo żywego natymże moscie
 zostawili, y parobka Klasztorneho zbili yzmordowali, ktorzy wszy
 scy Jesli żywi być mogą, niewiedzieć, Aniekontentuiąc takowym
 morderstwem, Dyłowanie Klasztorne podcięli, y drzewo napokrycie
 Klasztorne nagotowane zVmysłu porąbali i niewiedzieć gdzie po
 dzieli, ktore kosztowało na złotych pięcseth, stosuiąc tedy do Pro
 cessu Xdza Namiestnika, y sam oto wszystko chcąc prawnie Czy
 nic, tak ozniewagę Przywileiu Jego Kr: Msci Pana Naszego Młsci
 wego, Jako ogwałtowne nayscie na Klasztor, Tyranskie zmordo

wanie Xdza Namiestnika y Czeladzi, tę Protestacyią do xiąg Grodzkich minskich wtym Roku Tysiąc Szescset Szescdziesiąt Piątym msca Apryla osmnastego dnia dał zapisac, Skоторыхъ книгъ псесъ выпсесъ подпечатю вradoвою вбозе превелебному Его Мласти Ксеендзу Барлааму Козинскому, Миньскому вѣстиславскому Архимандрите естѣ выдан писан уминьску. Александер Танаевскій Писарь Бгородскій Минскій. Скорыкговалъ Книпгани Горошъко (*Подлин. — Прил. псесъ Старосты*).

138.

Григорий Александрович Ходкевич Паи Виленскій Гетман Найвысшій великого Князства Литовского Староста Городенскій державца Могилевскій Означмуем сим нашим листом вжѣ заволею Бга Милостивого акуразмноженю хвалы Его светое, адлязбрана вБогомоля людскіи народу Християнскѣго заложили избудовали есмо Церков начсет ина хвалу Госуду Бгу вименю ином отчизном вместе Заблудовском напамет Успения Пречистот Бгородицы вСветого великого Чудотворца Иноклы, докоторое церкви обрали есмо встановили Свещником намя Еустафея Григоревича идьякона намя Ивана брата Его, ипридали есмо им напашню земли Свещеннику две волокы, адьякону волоку третейю ана збудоване встановене дому Поповскаго вместе нашим Заблудовском поблизу церкви дали есмо Ему паяц наулицы которая идет отдвора доцеркви мимо сажавку ктому первеп сего поступили есмо были здвора ишого десетныи давати натую церков жыта копъ трыдцат, пшеницы копъ десет, ячменя копъ десет, Гороху копъ пят, агречихи копъ двадцат Аплебану Заблудовскому потомуж здвора нашего десетныи давано оно иж втомже месте нашим Заблудовском збудовали есмо шпитал при церкви Рускои длялюдеи убогих так закону Грецкого яко примского тогды тую десетню здвора нашего обернути есмо велели нашпитал, азатую десетню здвора нашего натор шпитал мает быти давано на год жыта бочокъ шестдесят, Ичменю бочокъ петнадцат Гороху бочокъ

шест агречихи бочок двадцат имает быти встановлено надтым шпита
 лем на каждыи год подва Радских зместа, которые Радские погодих
 колку мают тот шпитал заведати всякого порадку внем поглядати
 Алюден убогих дотого шпиталя мают приимовати так закону Грецко
 го яко Римского однож старых небудучых хорых немощных хромых
 невидущих которыебы вже дороботы негодилхсе штою живностью
 ихъ мает быти кормлено актому прибавляти себе будут зьялмужныхъ,
 анато местце устрояючи благоцерковное такъ есмо постановили изоста
 вуемъ икх все подданные наши того имени нашего Заблудовского яко
 люди тяглые зволости так имещане зволос меских повинни будут на
 год давати десятины зволоки зуполное жыта полкопы Ичменю полко
 пы итакто есмо насес час подлуг волок тепер оседлых окром того
 што еще напрод осести могут ишацовали ижъ вчинит тое десятины
 сподданных жыта копъ двесте аичменю копъ двесте нагод которую
 десятину зволос мещанскихъ мает вонть месткии выбрат азволос тя
 глых зволости подъведомом враничим лавицки выбравши наодно мест
 цо мают зложити итая десятина мает быти розделена тым обычаемъ
 Свещенику Рускому жыта дати копъ пятьдесят аичменю копъ пятьдесят
 Диякону жыта копъ пятьдесят аичменю копъ пятьдесят плебану докостела
 Римского тоееж десятины жыта копъ пятьдесят аичменю копъ пятьдесят акто
 му две волоки тому плебану напашню однас прыданных ипляцов прыкосте
 ле пят волныхъ Аштоса зоставае тое десятины жыта копъ пятьдесят то ма
 ет быти напол разделено жыта копъ двадцат ипят аичменю такожъ копъ
 двадцат ипят ма быт дано уставнику который ижбы прицеркви уставн
 чне был установен человек грамоте умелый ицеркви иилины адругую по
 ловицу того остатку тое десетины жыта копъ двадцат ипят аичменю копъ
 двадцат пять мает прыходити идавано быти мистру прыкостеле Римском
 аони зато послуги своее костелное мают быт ииланы иктому мают на на
 уце детей держати надто што есмо еще засажываючы знову место наше
 Заблудовское так есмо постановили инаицесте надате нашей им даной то
 описали ижъ мають иповинни будут все мещане здомов их местскихъ по
 чотыры грошен Коледы платит так напона руского яко инаплебана ино

и тепер натом зоставуем и живсп мещане места нашего Заблудовского
 Закону Грецького и Римского подлуг листу их мають тую коляду здо
 му зплицу зуполного почотыры грошы давати ато зъих маєт отбира
 ти вонтъ Местекци прозделати то маєт натрое, част одна Попу Рус
 кому адругая част Дьякону атретяя част Плебану и вже тот порадок
 около тоє десятины и постановене наше маєт быти навсп потомные ча
 сы держано и ничым немає быти зрушчвано, также зводок исплицов
 наоселене попу плебану и дьякону однає данных немаєт и небудут по
 винни цыншу або плату и некоторого на нас платити и давати, але будут
 повинни ужываючы того хлеба справы церковные яко насвещени
 ков прислушати быти и плны аза Господара Бга Милостивого просити,
 а людеи дотое *Божен церкви и докостела приходящих немаєт на их
 незбожных вымысловъ вымышляти подпроводу также потупису нема
 ют помногу брати але побожие якъ подниших речей духовных ма
 ютсе так заховати тоєст отпроводу гршей шест отупису всуботник
 Гршей двадцат окром если хто подоброи воли што отпишет тобудет
 наего воле отвенчания маєт брати погрошу аотхрещеня дитяти Грош
 тымже обычаєм и выншихъ речех асправах духовныхъ заховатсе
 мают, а вубогих людеи которыибы немел чего дати яко отпро
 воду отвенчания одхрещеня дитяти подниших духовных справ то
 гды товсе повинен будет свещеникк безплаты чинити, аотместца
 якопервен вымыслы чинчвано потося торговывано припохованю
 змерлых людеи тела, тогды то вже болше немаєт быт чинено
 И нато далнесмо свещенику и дьякону Заблудовскому вышенписа
 ным сес нашъ лист знашею печатю и неподписанем власное руки
 наше Писан у Белевичяхъ Лета Божого иароженя 4443 мца
 Июня 3 дня Григорей Ходкевич Пан Виленский Гетман Roku
 1664 Mca Julii Pierwszego dnia Ten list P. Stanisław Po
 dolec podał do Akt Stanisław Albrycht Zenowicz Podkomo
 rzy Oszmianski Marszałek koła Duchownego Ян Франци
 шек Позняк Писар Згідно Жоховский (Подлин. — Прил. пегать
 Гетмана Хоткевича).

Видимусъ Книгъ Кгородскихъ замку Гдарского Повету Пинского
Лета отнароженья Сына Божого тисеча шестсотъ шестьдесятъ осмо
го мца июня двацатого дня.

Навраде Кгородскомъ замку Гдарскомъ Пинскомъ передомною Александромъ
Бушковскимъ Подстаростимъ Пинскимъ, одвельможного Его Млсти Пана Яна
Кароля Млоцкого Пинского Гелметского Старосты установленнымъ Постано
вившимъ очевидно въ Бозе велебнымъ Его Млстъ Отецъ Виталий Головковичъ Игу
менъ Монастыря Купетницкого подалъ къ актыкованю до книгъ Кгородскихъ Пин
скихъ пераблятамъ даявшаеякое потребы изгубы выписъ Книгъ Кгородскихъ Ста
роства Берестенского подрокомъ тисеча шестсотъ чотырыдесятъ первомъ мцу
Генвару осмомъ дню в речы внемъ ниже выраженомъ втые слова писаны
Выписъ Книгъ Кгородскихъ Староства Берестенского, Лета Божого нароженья
тисеча шестсотъ чотырыдесятъ первого мца Генвара осмого дня, Нарочкохъ
Судовыхъ Кгородскихъ Берестенскихъ порядкомъ Статутовымъ прыпалыхъ псеудо
вне у Берестю отиравованыхъ, переднами Миколоемъ Табенскимъ Подстолпи
пподстаростимъ, Яномъ верещакою судьею пжжжжмонтомъ онихимовскимъ Пи
саромъ враниками судовыми Кгородскими Берестенскими, постановившыся
очевисто у Суду Велебнымъ отецъ Афанасий Филиповичъ законникъ Манасти
ра Берестенского Стого Семпона покладалъ къ актыкованю подалъ до книгъ
листъ згодный брацтва Львовского на паргамъне писаны, Спечатию завеси
стою на шнуръ Червономъ едвобномъ псподписомъ рукъ брацтва церкви
Успения Престеп Богородицы гражданъ Львовскихъ данымъ пналежачимъ бра
цтву Церковному мещаномъ места Его Кор: Млсти: Берестенского релли Гре
ческою будучимъ наречъ внемъ меновите описаную пдоложеную, жадаючи абы
тотъ листъ прынятъ пдокнигъ судовыхъ Кгородскихъ Берестенскихъ былъ упи
санъ, Мы урадъ уоного листу печати пподпису рукъ ихъ Млстеп огледавши
пчытаного добре выслухавшы, авидечы речъ быти слушную прынявши до
книгъ уписати велели, Которого уписуючы до книгъ ппсмомъ рускимъ всло
ве дослова таксе всебе маетъ, Воимя отца псына истого дха всѣ бу

пно еже охрестѣ брацтво храма успения пресвятыя влчцы ишея Бго
родица пренодѣвы Мрыя Гражане Львовскле, понеже благодатию Бжню
сподобихомся воспрыяти вначалѣ, чьи законного брацтва попреданю
Стыя Бжия великыя Кафолическыя Сирѣчь, Соборныя напостолескыя
церкве восточныя Благочестия вѣрп греческаго православия еже Стѣи
шыи Кир Иоаким Патрнархъ великыя Антиохия Бжия града zde во
прышествие свое воград Льов писаннем своим прообразив пквселенско
му Патрыарху во Константиград врассуждение утверждение посла
року тисеча пятсот осмдесят шостого, Вселенскыиже Патрыархъ Кир
Перемия брацтво сие привилеиным писаннем утверди и датися Бголю
безным вдушевному вкупѣже и телесную ползу повсюду правовѣрным цер
квам узакони неподвижно и неразрушию во вся вѣки, таже потриех лѣ
тех прынде исам Вселенскыи Патрыархъ Кир Перемия zde взямоу
Кролевства Польского, и пакы вторым привилеиным писаннем реченное
брацтво якоже и впервые утверди праспространн. Посем dospѣвшу Свя
щенному собору во великом граде Берестейскомъ року тисеча пятсот
деветдесятого мца июня Преосвященным Архиепископ Митрополит Ки
евскыи и Галицкыи и всея Россыи и всѣ освещенные и честные Еписко
пы привилеиным писаннем своим соборно утвердиша и повсем Епар
хия быти брацтву сему повелѣша, зоставуючы каждое слово взупол
нои моцы да везде одинакне брацтва будутъ, Семуже убо поревнивав
шы Благочестивые мужы Бгохранимаго града великаго Берестия брац
тво церкви Соборныя Стого Перарха Хрстова Николы предѣла Сто
го Бгоявления Млиша нас всѣ купно преподатися им от нас Чин бра
цтва нашего, Мыже приемше Мленне их зело честно вБголюбезно
якоже должни суще преподаем вобщую ползу порядку списавшы яже
суть сия, Перемеи Млстною Бжню Архиепископ Константина града но
ваго рыма вселенскыи Патрыархъ. Гду нашему Исусъ Хрсту восве
щенном Его Евангелии Глаголющу, аще любите мя заповеди моя со
блюдетъ, и пакы будьте убо щедры яко Отецъ ваш пбсины щедръ ест,
и еще пакы всем разумѣютъ всѣ яко мои ученицы есте аще любов има
те вдругъ друзи своецтвенно всяко вѣло Бжественных Его заповедей

ест сохраненія необлюденія пБгодѣтельныя Его любви еже проразуме
 вати ппещися благоимѣющимъ обогочестивыхъ попеченія ппотребы тре
 бующимъ ниществующимъ вкуповѣрѣнимъ братьямъ пвсе дѣяти всѣдушно
 пбезпорочно елико пнаипаче водушевному ползу совершаетъ, пдшу таже
 питати несовершенна содѣяти Члвка, двосущну бо члвку отъша сирѣчь
 птѣла, добраябо пХрстоименитая возрасте птелес исцеление скудно иму
 щимъ потребѣ нужныхъ гду посемъ глголющу, взалкахъ, пдасте мя ясти,
 вжаждахъ, пнапоите мя, нагъ подѣсте мя, страненъ быхъ пвоведосте мя,
 немощенъ пвтемищицы ппосѣтитесте мя, пзрядиѣише еже сихъ пБжествен
 нѣишее слово пмаже единымъ питаются души пнапалютъ помнозѣ во Бго
 словии великого Грыгорыя, сие убо видяи псамъ блаженныи Павелъ кти
 мофею пиша, Гля: тыже пребываи вниже научилъся пувѣрися, вѣдыи
 откого научилъся еси, пяко измлада Бжественная писанія умѣиши, мо
 гуща ты умудрыти воспсеніе вѣрою оХѣ Иисуси, аще прочая священная
 писанія умудрыти могутъ испети члвка, сияже невсякыи познати можетъ
 кромѣ вниже отдѣтѣска наказанія, наки ниже сие дамытсѣ кому еже
 непрощаютъ учитися Хрстолюбивыи пбогатыи, несовершающе яже отъ
 Бга прыиша, пяко учителемъ неимѣти учениковъ, сеибо пдолгъ естъ не
 отреченныи пповиныи, гду посемъ рекшу всякому Емуже дано естъ мно
 го, много пвышется понеже пБгохранимаго гражданства Лвова Блго
 честивыи Пнове Ктиторы тамошняго честного храма всепрестыи владычи
 цы ишеи Бцы ипрсно Двы Мрыи успенія Ея зѣло добръже пБгу угодно
 овсѣхъ сихъ устрояюще манцемъ Бга во Трцы покланяемаго восхотѣша
 ради дѣлъ своихъ любовъ юже имѣютъ ко Гду явити пконсполненію
 заповедей Его желающе исправити прехвалнаго брацтва или совер
 шенія пдати Бголюбезнымъ вдушевному вкупѣ птелесную ползу опро
 мышленіи вдовъ, испротъ пубогихъ немощныхъ же Также постраниопры
 лежанію, пнаипачеже составиша шипталъ пнеподвижну обитель учили
 ща вползу пвнемѣ учителейже пучащѣхся ввозрастъ премудрости нака
 занія пславы Бжия вся сия телесни обрѣтъ Стѣишии Патрыархъ Ан
 тioxинскіи Кпр Иоакимъ пписаннемъ Его пизвестихся Млвшаже утвер
 жающесѣ Хрстолюбивыи Пнове путвердитсѣ вписанію семъ якоже

убо помирение иже молбу их приемшы яко благословенну илюбезну
 Бгу, первые убо сим молимся дати от Бга благодть мир и милост по
 сем вонесенных царствовати яко строителем и рабом бггим и вѣрнымъ
 Гдєви, Се тако Списавшы является и повелѣвается во Стомъ Дсѣ быти
 и пребывати неподвижно и неразрушно и впрочия во вся вѣки, яже вопи
 саны сем принесеннымъ строення илюбезнаго брацтва единомы
 сленна соблюдаемых и всѣхъ иныхъ и звѣстныхъ и не сотворенныхъ; и иначе
 же учивша и друкари яко дшеполезныхъ и спасенныхъ пути, и ащели убо
 от сихъ всѣхъ явится растливая снѣ, яко врагъ Бжии иубица и неа
 вѣстникъ добру одлучен дабудетъ от светна и живоначальна и единосущна
 и нераздѣльна Трца единого во естествѣ Бга ижего и проклятъ и не про
 щенъ и самъ по смерти даимѣетъ клятвы трехсотъ и сѣмьнадесяти Бгои
 сныхъ Отцѣ иже иныи и прочихъ, Бгъ же во всемъ утверждение дабудетъ
 и звѣстіе писанна сего утверждение, И писанъ вѣдо отсозданна Мру
 седмьтисящнаго деветдесятъ шестаго мѣца Декаврия Первого, Се же из
 ложение братскаго чына Бпръ Иоакима Патрарха великаго Антиохія,
 Иоакимъ, Млстию Бжию Патрархъ великаго Антиохія и Килікїи и Ве
 рїи и Сирїи и всего востока слонца, Млшна насъ всѣ купно мещане
 Лвовскіе, Ктиторы храма Успения Прчстыя Бца хотяще брацтво устро
 ити соединившыся любовію Дховною закона Бжїи заповѣдемъ послѣ
 дующе того ради мы смиренныи подару Стого Дха совѣтомъ Бгду
 ховенныхъ стыхъ писанн, Иастырскимъ строємъ благословляемъ ихъ насне
 брацтво Духовное утверждающе Евангелски жити по апостолскимъ и стыхъ
 Отцѣ правиломъ и ученіемъ и симъ нашимъ писаніемъ во воспоминание пре
 даемъ православнымъ Хрстіиномъ Гражданомъ мѣста сего во вѣчныя роды
 и повсюду правовѣрнымъ ирѣкамъ вземѣ сепъ како подобаетъ творити Млстию
 и солюбовію почыну брацтва разсуждати между братнею якоже самому
 Гду осемъ воевангелїи Глющу аще согрѣшитъ к тебѣ братъ твой иди
 побличы его и прочая, и како жити собратнею и коихъ отвращатися по
 дабае апостолу осемъ рекшу, всякого брата безчынно ходяща отрицаи
 ся, таже како подобаетъ священниковъ честныхъ почитати, коихъ же от
 вращатися, а о млстии црковнои якоже пишеть во святыхъ Апостолъ пра

вили пѣтдесят девятом, црковное богатство иищих богатство возраста
 дѣля сирот истарости инемошцы виедугъ впадших иищих кормление
 ичади иигопх, странным прилежанне, сиротам иубогим промышление,
 вдовам пособие, девицам потребы, обидным заступление внапастехъ,
 поможение упожаръ ивпотопп, илѣиным искупление, вогадѣ прекор
 мление, ухудобѣ умирающим покров нагробы ипогребение, аицкам иио
 настыром пустым подятие, живым прибѣжище путешение, амртвым
 памят, того ради напотребу црковную людие ииѣиия своя давали, сие
 Бгоугодное законное брацтво выжеи писаное иижеи реченная обычая
 повинни так держати, сошедшеся наден уреченныи вдом выбранныи,
 любовию итихостию другъ друга честно болша себе творяще промы
 шляюще добрая пред Богомъ иЧлвкн, Аще бо кто освоих иепромыш
 ляет вѣры отвергся иневѣрного Горшыи ест. асходитися мают заоб
 сылаемъ знаменн братскаго вчетыры недели или як потреба ичасъ
 прилучится, иповинен Кождыи брат вчетыры недели полгроша дати
 доскрыици братскои, ахтобы хотѣлъ вступит всеи братство или меща
 ниин или шляхтич или предмещаниин или посполитых людех всякого ста
 ну як тутешныи такъ сторонныи мает дати вступнаго грошен шест,
 Акоторыибы брат мешкане мѣлъ далекое отсего брацтва тогды врок
 пошести грошен мает давати доскрыици братскои, абратія сполне
 кождого року мают выбирати змежи себе Старших четыры браты, по
 ручаючи им все старейшинство црковнаго брацтва, Скрыица братская
 мает быти устаршого брата, аключ умолодшого, Личбу мают чыипти
 Старшии братя пред всеми врок отдаючи уряды своя, аесли кто хо
 чет старей быти, дабудет всемъ слуга по Хсву Евангелію, акогобы
 братня выбрали настарѣишыиство, аонбыся зборонял безпричины слу
 шное, ииинен дати три безмѣни воску, Абратія Старшии мают ииине
 перестерегати повинности своеи, Проклят всяк творяи дѣла Гдия сиебре
 женнем, казнѣ всемъ посполитая назвоиницы седѣти, аеслибы брат бра
 та словом вбратствѣ наганбил, мает быти каран седѣиьемъ, аицины ка
 мен воску мает дати ибрата перепросити неотходячи, ивсе братство
 иерепросити, Слова иепотребныи иКорчемныи ктобы мовил вбратствѣ

вины фунтъ воску, всяко слово гнило да неспеходит изустъ ваших
 и пребывая всуесловии и глумленіи душею и тѣлом блудникъ ест. Сходя
 чися досего братства въсправахъ и поружившыся Книги законныя почи
 тати и другъ другу спослушаніемъ вѣщати. Которыи бы братъ вѣдалъ
 брата выстунного не мають его тати але оповѣсти въ братствѣ, абы былъ
 каранъ а тобы тати злости маеть быти привинномъ каранъ якъ братия
 знаидуть, а елибы змежи старшихъ братіи яковымъ обычаемъ знашолся
 которыи выстунныи за што молодшихъ карутъ, старшии двояко и трояко
 маетъ быти каранъ большего бо томленія достойнъ чести ради. А которыи
 бы братъ былъ каранъ седењемъ или виною маеть покарности заразъ
 перепросити того кому былъ провинца да незадѣтъ слоуце во гнѣви
 вашемъ, а тобы неотдалъ вины братскои поруку неодоходячи маетъ по
 ставити два браты до другои схажки, а судитися мають радячися ве
 сполъ якъ старшихъ такъ молодыхъ, и якъ молодшіи всеъ позволяютъ такъ
 Старшии мають сказовати, Которыи бы братъ яковую справу мѣлъ а
 неумѣлъ бы своеи речіи справити, волно ему взяти двоихъ братьевъ на
 порадѣ и на помочь, Всякая справа братская не маеть быти выношена
 далекъ отъ порога дому братскаго, А накого бы досвѣтено двѣма, маетъ
 быти каранъ сидѣњемъ и безмѣномъ воску, а тобы гордыи црковнымъ
 братскимъ судомъ якъ преступникъ цркве судитися а елико того нека
 етъ до четвертои недели, то яко поганецъ явногрѣшивъ отъ цркве
 да отлучится по Хрстову Евангелію, и священникъ маетъ его въ црквѣ
 передъ свѣми обличити и отъ цркви отлучити, и кгда которыи братъ от
 лученъ будетъ отъ цркве презъ священника своего за братскимъ отлученіемъ
 того протопопа и епископа благословляти не мають до того часу, ажъ
 братству покоритъ, А тобы посполитовалъ стыми отлучеными посполу
 и зими осудитися, всякого брата безчинно ходяща отрицающа да не сра
 мится и не яко врага имѣйте его не наказующе якоже брата, наще и ѣ
 ли братъ именуемъ будетъ блудникъ или лихоимецъ или и до послужителъ
 или пьяница или хищникъ стаковыми и иже ести, всякая негодна мнѣ
 истребѣте ѧ отъ себе рече гдѣ, Священниковъ же скверныхъ и порочныхъ
 законопреступныхъ всячески отвращатся, а елико здоущенія Божія

будеть на брата яковыи упадок или немоч и немѣльбы достатку мают ему братія помагати братскими иѣязми, и немочи приизрати, Або торому бы брату помагали внапастех вѣдах позычаючи ему иѣязен не мают отнихъ лихвити и позычати мают неназаховане смотрячи ани тымъ котории хотятъ быти богатшымъ але котории большіи недостаткѣ терпятъ Зде здопущенія Бжого, А котории бы брат хрестіянскіи представился зтого свѣта мают его всѣ братія отпровоадити ко гробу ктѣи цркви которѣи былъ Параклѣи примѣсти, и свѣча братская маеть быти вцркви, и тыеж свѣчи братскіе маютъ быти коотпровоажению тѣла мертваго ко гробу, а вгды будетъ братство знаменемъ обсылаемо вчетыри недели или якъ потреба прилучится или на погребѣ несхочетли котории братъ приити заплниими трудностями своими маеться оповѣсти предъ старшимъ братомъ, а еслибы досвѣдѣченъ иже небылъ затрудненъ, маеть быти каранъ фунтомъ воску, Кутѣму тыжъ каждыи братъ маеть уписати впомянуиѣи имя отца своего и матере и всѣхъ сродниѣи своихъ преставившихся, а свещенииѣи маеть читати помянуиѣи братскіи поутренни и повечерни водни памятниѣи и воевелькии постъ по уставу црковному а на кождыи рокъ маютъ быти двѣ Литургіи чинены за все братство за здорѣіа и за памятнаѣи пубогихъ послѣи надѣляти, сѣи всѣмъ законне писаннымъ Епископъ не маеть противитися сему праву отнаѣи данному во свѣчныи роды иже Мирскими властими порабожати и дане сопротивляется ни ктоже ни уже отпираеть давными брацтвы не совершенно отиѣкоихъ Епископъ установленными по закону духовнаго писанымъ повинутися безвсѣакого преѣсловія подклятвою Стыхъ Бжогосныхъ Отцѣи вселенскихъ седми Соборовъ и прочихъ Стыхъ, Се же утверженіе второе вселенского Патрѣарха, *Ἡερεμίας ἐλѣο Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως νέας ρωμης καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης.* Понеже смиреніе наше первѣе утвердилисмы Приивидеиѣи Нашимъ во Львовѣ брацтво успенія Бгдца по приивидѣиѣи его писанію како подобаетъ жити братствѣи ниѣже телесне будучыи намъ вкоролевствѣи полскомъ и паки явственнѣиѣишыи изьявляемъ всѣи елика подобаетъ брацтву содержати и не противно ни чимъ же якоже и первѣе утвердилисмы, завѣщавається убо во стомъ дѣѣ повелѣвается быти и пребывати иже во Львовѣ братствѣи неразрушнѣи

и неподвижно вся вѣки, ниже от единого Епископа по временех обрѣтаемаго Епископовъ же и Князей и Пановъ или Сщениковъ, или Мирскихъ возапрещении непрощением потлучением нераздрѣшимъ вѣки, рече бо Гдѣ иже аще кто соблазнит единого от малых сих лучше бы ему да обѣсит камен жернов на выю свою и потопится во глубинѣ морстей пакы: идеже суть собраніи два или три во имя мое ту есмь посреде их колко вѣща идеже суть тридесат или шестдесат или болше, Таже повеливаем не быти другой школѣ общен прымѣсти кромѣ самого единого училища братскаго и въ оном только самом учить дѣтем блгочестивых православиных хрестіан Бжественнаго и Сщениаго писанія словенского и Еллинского, по времени обрѣтаемых добродѣтельных и блгочестивых дидаскалов, аще же будет мѣти кто дидаскала только своих дѣтей будет ему волю учить и немѣных так же и всяких отщеников да учит единого или двоих дѣтей для послуги не боле коуничуженію и прешкоди общен школѣ, таже да подают части помощ въ потребу дѣтем хотящим учиться священнаго писанія иищым. Также подобает и всѣмъ Хрестолюбивым и ищелюбивым Хрестіаном помагати им от своего, аже им Бгъ дарова любви ради Хрстовы вѣсѣхъ црквах, Сщеника егоже себе изберет братству сщениодѣйствовати во Бжественной цркви, сего Епископ и по немъ будущыи Епископы маю им блгословити кромѣ всякой вымовки и противности, Егда же он по братскии не будет жити въ цѣломудрыи добродѣтели яко же подобает сщеником поупражнятися въ безчисти и вниствоу нерадя о послѣдовании црковномъ, маю волю изверещи его отреди его, и иного вмѣсто его увести егоже изберуть братія под блгословением Мѣста того Архiereя, Аще кто отбратити не будет жити во единомислии и вБрацтвомъ по противно мысли творяще соблазны между братнею и не преста нет, такового да одлучат его братія от общаго братства ко цѣломудрію тогда и Епископъ да иже неет такового от цркве, яко преслушника и не покорнаго братству доидеже да накажется, неправедни оклеветаннаго брата повинни все заступати и впасти и внемощи впадшихъ должны суть братія давати имъ помощ от общаго братства, преставленых же брати единчестно ко гробу провождати, заобсыланемъ знаменія брат

скаго всегда приходити, непослушного виною братскою карати, кождыи вступуючыи вбратство сие виненъ дати грошен шест, таже кто неможет внареченныи час вбратствѣ бывати далекости ради пути от благородных потпростых врок грошен шест должен дати доскрынки братскія, еще же братія должны суг вкождыи рок выбирати отбратства мужей четири цѣломудренных добродѣтельных вѣрных наусмотрѣние всего братства, яже потребная иполезная им; Скрынкуже братскую мает держати Старшыи отбратни аключ мает быти вруках молодшаго, Также поисполнению лѣта мают чинити личбу лѣтъ пред всѣмъ братствомъ достаточно опрыходи прасходи, ащеже кто отсѣх всѣх во сходит порушити сѣя яко злотворец идруг ненавистника добру диявола ивраг Хрсту дабудет отлучен отъОтца иСна иСтаго дха, ипосмерти нераздрѣшен, сипмиже даиѣтъ иклятву трехсот поимнадесят Бгосных отцѣ иже виписи ипрочних Стых, Сего ради осем иявление ипотвержение быст настоящее писанне ишего смиренія привлеи идастся братству влѣто сѣдмѣтисящное деветдесят осмое иидикта третии мѣца Ноеврия, Утого листу печат залесистая нашнуру едвабиом червоном аподписе рук тыми словы, Всѣ купно еже оХрстѣ Братство храма Успенія престыя Бца гражане Льовские, Евстафий Миханлович Писар братства Льовского, Которыиже тот лист згодиныи братства Льовского через особу верху поменуую куактыкованю поданыи докинг Судовых Кгродских Берестенских есть принят иуписан, Скоторых исесть виписи подѣпечатми нашими вradoвыми исподписом руки Писарское Велебному Отцу Иларыону Денисовичу Игумену Купятицкому иПисскому есть выдан, Писан уБерестю. Утого Екѣстракту Брестского прыпечатех Урадовых подписе руки тыми словы: Жибгимонъ Онихимовский Писар. Которыиже тот виписи скниг Кгродских Староства Берестенского заподанем през вБгу велебного Его Млсти отца виталего Головкинча Игумена Купетницкого докинг Кгродских Писских ест уписан, Скоторых, исеет видимусъ подпечатю вradoвою исподписом руки Писарское вБгу велебному Отцу Игумену Братства Писского ест выдан, Писан уПиску Грегореи Казимер Шырма Писар Кгродский Писский Скорыковал Капаниъский (*Подлин.—Прил. печать Старосты*).

Michał z Bozey łaski Krol Polski.

Czestnemu Oycu Jhnatowi Zygmuntowiczowi Namiestnikowi Dy-
zunitow Czercow Klasztoru S. S. Piotra y Pawła w Minsku
y wszystkim Czerncom Monastyra tegoż dizunickiego, a wspólney
namowie y Radzie zarownym Principałom ławicy Minskiej Dizun-
nickiej Sławetnym Alexandrowi Żytkiewiczowi Lentwoytowi y Ray-
cy Pawłowi Eliseiewiczowi Burmistrzowi, Michałowi Szysce Bur-
mistrzowi Matthiaszowi Ludwikowi Balcerowiczowi Burmistrzowi
Własowi Zienowiczowi ławnikowi y z Bractwa iako y z pospolstwa
znacznieyszym Alexandrowi Oliseiewiczowi Danielowi Oliseiewicz-
owi Stephanowi Reszkiewiczowi Eumeniemu Piotrowiczowi y wszy-
tkiemu takze Bractwu y pospolstwu w Dizunicy będącemu onym do-
brze imiony y przezwiskami wiadomemu mieszczanom Miasta na-
szego Minska, ze wszystkich dobr ruchomych leżących Sum pienię-
żnych W. W. przykazujemy abyscie za tym pozwem Mandatem
przed Sądem naszym zadwornym Assesorskim od daty tego Manda-
tu iesli w Koronie za niedziel osm a iesli w Xięstwie Litewskim
za niedziel cztery na Instancją y prawne poparcie Instigatora na-
szego W. X. L. stanowili z delaty Przewielebnego w Bogu J. M. X.
Gabriela Kolędy Kiiowskiego Halickiego y wszytkiej Rusi Metro-
polity ktory was pozywa oto, Jzescie W. W. przeciwko Przywileiom
y Rescriptom Naiasnieyszych Krolow Panow, mianowicie pod ten
czas, kiedy poczęsci Vkraina do Protectey Tureckiej udaiesię
Turkogreczyna nieiakiegso na imie Sofronos Heleponos Metropolite
Macedonskiego iakosię mianował, a wrzeczy samey szpiega Ture-
ckiego do tey Rptey posłanego smieli i wazyłię zaprosic y przyiz-
mowac do siebie do Minska ażeby poświęcał na Kapłanstwo tak
zakonne iako y Świeckie Dizunickie osoby, zarazaiąc diocecezią za-
łączącego Aktora Metropolitanską, schizmą, y niewiedziec iesli sam

prawdziwie był duchowną osobą a pewnie wdziawszy na się habit duchowny sam świeckim był człowiekiem jako za czasow Naiasnieyszego Zygmunta III. czynili w Koronie Grecy. Jakoz piętnastego dnia msca Xbra podług nowego Kalendarza ziechawszy do Minska pomieniony Greczyn święcił mnostwo Ludzi na Kapłanstwo, chłopow prostych nieukow, cos szepcąc po Grecku nad nimi, Sustentowany przez niedziel cztery znacznemi spezami Bractwa dizunickiego, yvdarowany wielkimi podarkami odiechał do Mohiłowia dokąd takze iest wezwany przykładem W. W. Jto nie mniey uwagi iest godna iż przez tę Conwersacją z Turkogreczynem były namowy Taienne W. W. na zdrade Rptey, przez co zostaliscie pacis publicae violatorami, Co wszytko czasu prawa szyrzey pokazano y dowiedziono będzie. Stanowcie się tedy W. W. na terminio wysz pomienionym przed Sądem naszym Zadwornym Assesorskim. Jnaczyey in contumaces peny Surowe w prawie pospolitym opisane extendowac będziemy. Pisan w Kancellariey naszej W. X. L. Msca Januarij dziesiątego dnia Roku Tysiąc Szescset Siedmdziesiątego. W S Judicki pisarz W. X. L. (*Подлин.—прил. меншая пергамя В. К. Лип.*).

141.

Выше Смыг Бгородских замку гдрского воеводѣства Новѣгородского
Лета отнарожена Сына Божого Тысеча шестсот Семѣдесятого Мѣца
Генвара деветнадѣцатого дня,

Навраде Бгородском взамку Гдрском Новѣгородском Передомною Яном
зхарлежа Харлинскаго Столнником Смоленскимъ Подвоеводимъ Новѣгород-
ским отвелможного Пна Его Мсти Пна Крыштофа Володѣковича Воево-
ды Новѣгородского Заѡвал ysoleniter Protestował Jasnie Wielmo-
zny w Bogu Przewielebny Jemsc: Xiądz Gabryel Kołęda z Bo-
zey ystolicę Apostolskiey łaski ArcyEpiskop metropolita Kiłowski

Halicki ywszytkiey Rusi na Jemści Pana Alexandra Tanaiewskie-
go Pisarza Grodzkiego y Namiesnika Wdztwa Minskiego oto Jz
wroku Teraznieyszym Tysiąc Szescset siedmdziesiątego msca Janu-
aryi szesnastego dnia posłał proces swoy naczercow wdyzuniy zo-
staiących Przycerkwi świętych Piotra y Pawła wminsku stoiącego
ynamagdebur ypospolstwo wszystko w miescie minskim wdyzunyi
zostaiących: o Przechowanie nieiakowegos człowieka Z ziemi Po-
ganskiey Tureckiey nieiakowegos Greczyna snac naszpigi wysła-
nego smieli ywazyli onego przechowywac ychowaią ywielkie mu
podarki dawali yskładanki wmiastach ywbractwach czynili bezką
sęsu Tak Zwierzchnosci Wrzędnikow Grodzkich Ziemskich Rycer-
stwa Szlachty yrzeczy Pospolitey kryiomo potaiemnie to wszystko
sprawowali Oco proces Jasnie Wielmożny Jemsc xiądz metropo-
lita Vczyniwszy do Jemsci Pana Tanaiewskiego Aby do Xiąg Przy-
ioł ktory żadno miarą do xiąg nieprzyioł Ani mandatu oto poda-
nym wszystkim w Procesię opisanym podanego przez Jenerała
wdztwa minskiego Alexandra Borkowskiego przyznanie doxiąg
minskich nieprzyioł tak procesu Jako ymandatu wczym maiąc
wielko krzywdę yszkodę wtym nieprzyięciu że musiał aż do Wo-
iewodstwa Nowogrodzkiego posłać tak sprocesem Jako yman-
datem gdzie zniemałym to kosztem przyszło o co chcąc pra-
wem Czynić z Jemscią Panem Tanaiewskim Pisarzem y Na-
miesnikiem minskim o Obelgę ykrzywdę yszkodę ywin praw-
nych dochodzić gdzie prawo drogę pokaże Asalwę Rzeczypo-
spolitey zachowuiąc iesliby się jakowa krzywda yszkoda dziać
miała dał tę žalobę swą do xiąg Grodzkich Nowogrodzkich
zapisac Co iest zapisano Скотрых и Сес выпис под моею вра-
довою печатю И сие велможному в Богу превелебьному Его Мн: Бсен-
дзу Княбрыелю Коленде АрцыЕпископу Метрополите Ениовскому Га-
лицкому и в сее руси ест выдан И писан у Новогородъу Станислав
Жаба И писар внебытности Пана подписка Скорыковал Савицкии
(Подлин.—Прил. негать Подстаростъ).

142.

MICHAŁ ZBOZEY ŁASKI KROL POLSKI

Wielki Xże Litewski Ruski Pruski Żmuydski Mazowiecki
Kiiowski Wołyński Podolski Podlaski Inflantski Smolenski
Siewierski y Czernihowski.

Oznaymujemy tym Listem Naszym komuby otem wiedziec nale-
żało Jż Pokładany był przed Nami Ecstracct Przywileiu Naia-
snieyszego Krola Jmsci Zygmunta III Antecessora Naszego
z Cancellariey Xiąg Grodskich Starostwa Mozyrskiego poddatą
w Roku tysiąc Szescset dziewiątego Msca Decembra Siodmego
dnia z Przywileiu Polskiego po Rusku pisany Na prawo Maidebur-
skie Miastu Mozyrowi służący Wnosili do nas przez P P Ra-
dy Vrzędnikow naszych Dwornych Sławetni Choma Koża Jwan
Maskiewicz Burmistrzowie Michał Paprocki Pisarz Mieyski Mie-
szczanie Mozyrscy sami odsiebie y Jmieniem całego Miasta proz-
be abysmy onym ten Extract powagą naszą Krolewską stwier-
dzili y zmocnili ktory z Ruskiego na Polski tłumacząc y de verbo
ad verbum wpisując taksie wsobie ma Wypis s Xiąg Sądowych
Grodskich Starostwa Mozyrskiego Roku od narodzenia Syna Bo-
zego Tysiąc szescset dziewiątego Msca Decembra Siodmego dnia
Naroczkach Sądowych Grodskich Mozyrskich porządkiem Statu-
towym w Roku Teraznieyszym Tysiąc Szesc Set dziewiątym Msca
Decembra pierszego dnia przypadających y sądownie odprawowa-
nych przed Nami Janem Oskirką Podstaroscim Janem Lenkiewi-
czem Jpohorskim Sędzią Bazylim Ratomskim Pisarzem Vrzędni-
kami Sądowemi Grodskimi Powiatu Mozyrskiego będąc zasadzo-
nemi od Oświeconego Xżęcia Jmsci Jerzego Radziwiła z Birz na
Dubinkach Kasztellana Trockiego Starosty Mozyrskiego Stanąw-
szy oczewiscie Mieszczanie JKm Miasta Mozyrskiego P Mat-
fiej Michajłowicz Chłopenikowicz Burmistrz P Fedor Potreba

P Chocko **P** Komowicz **P** Stephan Władeykowicz **P** Jacko Biziukowicz y przynich Jnnych Mieszczan Miasta JKm Mozyrskiego niemało Opowiadali y Przywiley JKm Na prawa Maydeburskie Wszystkiemu Miastu dany z Pieczęcią zawieszistą y podpisem ręki Krola Jmsci a pisany na Pargaminie pismem Polskim pokładali prosząc aby w Xięgi Grodskie Mozyrskie Sądowe był wpisany ktorego Przywileiu JKm my Vrząd oglądawszy Czytawszy i rękoma swemi na tyle iego podpisawszy za prozbą tychże wyszmianowanych Burmistrza y wszystkich Mieszczan Mozyrskich w xięgi Grod. Mozyr. wpisac kazalismy który wsłowo dosłowa taksie wsobie ma Sigismunt III z łaski Bożey Krol Polski Wiel Xze Litt Rus Prus Zmuyd Mazowiec A szwed Got Wandal Dzieczny Krol y Jnnych Oznaymuiemy tym listem naszym wszem wobec y kazdemu zosobna komuby to wiedziec należało teraz ynapotym będącym Jz my chcąc kulepszemu porządkowi ozdobie y pożytkowi Poddanych naszych Mieszczan Obywatelow Miasta naszego Mozyrskiego przywiesc zeby zatym porządkiem Pożytki y dochody Skarbu naszego rozmnażałysie za dobrowolnym na to pozwoleniem Jasnie Wielmożnego Jerzego Radziwiła Xcia z Birza na dubinkach Pana Trockiego Starosty naszego Mozyrskiego y za odstąpieniem prawa swego dożywotnego ktore z łaski Krola Jmsci Stephana Przodka naszego Nastarostwo Mozyrskie mu niektorych pożytków Staroscinskih także powinności y przysądu do Zamku Mozyrskiego zwykłych ywłiscie Jmsci mieszczanom Mozyrskim danym Mianowicie Wyrazonych z łaski naszej Krolewskiej a za przyczoną Jchmsci PP Radnych Naten czas przynas będących dalismy wszytkim Poddanym naszym Mieszczanom Obywatelom Miasta Mozyrskiego prawo Maideburskie Jakoz y tym listem naszym daicmy y pozwalamy Na wieczne czasy, ktorym sie iusz oni odtego czasu w sprawach wszelakich Sądowi Maydeburskiemu należących sądzic y sprawowac mają Tak iakosie winszych Miastach Naszych w Wm X Littm vprzywileiowanych zachowuie wyzwa-

lamy y wymuiemy tych Poddanych naszych obywatelow wszystkich Miasta Mozyrskiego y przed Mieszczany teraznieysze y napotym będące tym Przywileiem naszym wiecznemi czasy zewszystkiemi gruntami ich Miastu temu zdawna od Rewizorow nadanemi, odprzysądu zamku naszego Mozyrskiego podktorem oni dotego czasu byli, takze od Statutu y Praw wszelakich Ziemskich Grodzkich yzwycaiw pospolitych ktore prawo Maydeburskie zatrudniac zwykli yteż od wszelakich Jurisdictij y władzy wszystkich ykożdego zosobna Woiewodow Kasztellanow Starostow Dzierzawcow Sędziow Podsędkow ywszelakich Vrzędnikow ynamiesnikow ich przed ktorymi oni tak orzeczy wielkie iako ymale ani o żadne występki Stanowie sie odpowiadac sprawowac yvsprawiedliwiac niemaią ywin żadnych dla niestania płacie nie będą powinni, iedno przed Vrzędem własnym Mieyskim yto nieinszym prawem tylko Maydeburskim odpowiadac yVsprawiedliwiacsie każdemu zauiącemu tak tego Miasta Obywatelom, iako ypostronnym ludziom maią daiąc ypozwalaiąc Woytowi z ławnikami Burmistrzowi z Raycami wprzerzeczonym Miescie postanowionym, moc yzwierzchnosc wszelakie sprawy do sądu ich przypadłe, słuchac, vznawać, sądzic, skazowac ykarac, według postępkow ybiegow Prawa Maydeborskiego mocą tego Przywileiu naszego a wszystkim tak tego miasta Naszego Mozyrskiego Obywatelom, iako ypostronnym ludziom ktorzybykolwiek skazaniem Dekretami przerzeczonych Vrzędnikow miasta Mozyrskiego nad prawo yobciążenie im bydz sie rozumiało, Wolno będzie odwskazania ich yDekretow ich do Starosty naszego Mozyrskiego teraznieyszego ynapotym będących appellować yod Sądu Staroscinskiego yDekretow iego we wszelakich sprawach do Nas y Sądu naszego gdyby była potrzeba odzywacsie yapellowac wolno, Naktory vrząd Woytowski Człowiek dobry Cnotliwy Prawa umieiętny od Nas podawany yprzekładany bydz ma, Ana Vrząd Burmistrzowski Człowiek pobożny w Prawie Maydeburskim Vmieiętny wtym miescie osiadły Ze czte-

rech osob od pospolitego człowieka wybranych przez nichże samych postanowionym bydz ma ku którym Prawem naozdobe y pomnozenie ich za pieczęć Mieyską Herb Orła czarnego w błękitnym polu ktorego im Pan Trocki Starosta nasz Mozyrski dołaski naszej vżywac pozwoił Teraznieyszym Przywileiem naszym Wszystkim Obywatelom Miasta Mozyrskiego nadaiemy i przywłaszczamy Czasy wiecznemi iakoz y wymalowac gosmy wtym liscie naszym rosказali, (*съ семъ мѣстъ на подлинной Грамотѣ изображение Герба, представляющаго на синемъ полѣ зернаго орла съ краснымъ на немъ щитомъ*) Nadto tym poddanym naszym Wszystkim Obywatelom Miasta Mozyrskiego Jarmarki dwa na kozdy Rok od Nas im Osobliwym Przywileiem nadane To iest ieden Na dzień S Wasila a drugi na S Jlle Proroka Święta Ruskiego potwierdzamy Ktore Jarmarki pomienione kozdy przez Siedm dni trwac ma A targ tygodniowy obcho-dzie y odprawowac w dzien Poniedziałkowy w kozdym tygo-dniu postanawiamy dając moc y wolnosc pomienionym Mie-szczanom Mozyrskim przerzeczone Jarmarki tak doroczne iako y tygodniowe targi dni y czasow wyzey opisanych obyczaiem wszystkich miast w W Xstwie Littm v Przywileiowanych obcho-dzie a Wszystkim y kozdemu zosobna Kupcom Kramarzom Prze-kupniom Rzemiesnikom Mieszczanom Sielanom ludziom wszela-kiego Stanu y narodu będącym do pomienionego Miasta Mozyr-skiego Na dni y czasy pomienione Jarmarkow dorocznych y dni ty-godniowych ze wszelakimi towarami y rzeczoma przedaznemi Ma bydz wolno przyisc Przyiachac Takowe Towary y rzeczy wykła-dac kupowac przedawac zamieniac y Jnne Kupiectwa y Handle zewszelkimi Osobami skądbykolwiek przyiachali sprawowac, Wkto-rym Miescie Mozyrskim Beczkę pomiarną wkto-reyby było Czte-ry korca Krakowskich Wolną ku mierzeniu wszelakiego zboza obywatelom tego Miasta przywłaszczamy y przypisuiem, Azeby po-mienione obywatele Miasta naszego Mozyrskiego y do odprawowa-

nia spraw swoich potrzeb mieyskich tym sposobnieysze by
mogli Zeby Ratusz Mieyski ozdobnie zbudowali w Vulicach y na
goscincach zawarcia poczynili Ostrog Miejski Obrony Mieyskie
takze Kobyliny po Vlicach, y Narzece Zimie y lecie na-
prawowali ywopatrzności swej mieli Jakoby warunek wszc-
laki odnieprzyaciela kozdego yobrona warowna była, A sa-
mi tez zeby domy swoje dobrze ystatecznie budowali Tedy
za unizoną prozbą ich azadobrowolnym pozwoleniem Jasnie
Wielmoznego Pana Trockiego Starosty naszego Mozyrskiego
yodstąpieniem prawa swego dozywotniego Złaski Naszey Kro-
lewskiej dla pomnozenia yozdoby tego Miasta Naszego Mo-
zyrskiego Nadalismy im napożytek ich pospolity Mieyski y tym
Przywileiem Naszym nadałem wszystkim Obywatelom Miasta
Mozyrskiego pozytki pewne ktore pierwey do Zamku nasze-
go Mozyrskiego Starostom Naszym y Podstaroscim dawane by-
ły, To iest obwiestki Wszelakie odiezdnych ypiesznych ludzi, su-
chą drogą ywodną iezdzących Łowienie Ryb w Rzece Turze
y w Jezierze sprzyduchami yziazami począwszy od Jasienia az do
Rzeki Tura zobu stron Rrzeki oba brzegi Przypieci, Ryby wsze-
lakie Ribitwy Nizowe Jazowe, zJesiotrow yJnnych Ryb roznych
dziesiąta część ktorekolwiek będą bywac przywozne do Miasta;
tak Swieze wieźle yślone Beczkowe Targowe Pomierne, Kormo-
we, Wagowe Skomieg yszczolnow, Wozowe Poduzne, yzsoli przy-
wozney połysiączne Woskoboyne, Kúniczne Malzenskie Rzezni-
ctwa Porohowszczyzna od wszelkiego Bydła od Beczki Podenszczy-
zna ydeckowanie Powodne wszelakie od Koni odkomieg Dotego
Przewoz Sporzeszetszczyzną zwykłą y z Miasta zdomu kazdego
popułgroszu zwłokami yzdomem naprzewoz należącym ktory Prze-
woz zawsze oni dobrze naprawny miec mają Włoki czynszowe
osiadłe ypuste ywypusty zwłokami Rzemiesnickimi Sktorych zda-
wna od Rewizorow płat postanowiony y do Zamku Mozyrskiego
dawany był Morgi zascianki Pręty Domy Place Ogrody Płatne

Komory, Rzeznicy, Piekarze, Złotnicy, Haftarze, Miecznicy, Słosarze, Krawce, Kowale, Szewcy, Będnarze, Kuszniarze, Garbarze Dubotowki, Garcarze, Puszkarze, Mularze, Strycharze, Malarze, Farbarze, Postrygacze, Czapecznicy, Stelmachi, Stolarze, Łucznicy, Strzelniki, Siedlarze, Sahaydacznicy, Rymarze, Wszelakie Rzemiesnicy iakichkolwiek sie rzemiosł trzymające, y Komornicy ludzie lozne przychoze, Robocze Męszczyzny y niewiasty Klikowszczyzne Poplecszczyzne, y konie co przedtym Stych Mieszczan Mozyrskich do Zamku Mozyrskiego Staroscie tamecznemu y Podstaroscim iego dawano y płacono było Oprocz wyimuiąc stego plac gdzie Dworzec Zamkowy był zogrodami Zamkowemi Włok trzy y morgow dwadziescia Napaszną Zamkową Sianożęci Zamkowe Kunieczniki tak zdawna do Zamku należące, iako yłowiekowskie, Takze y Jezioro nazwane Borwinie y Jazowisko na rzece Przypieci zwykle wprzewale do tego Dworu należące, To na potrzebę Zamkową zostawuiemy, Do tego Czynsz zwykły z włok mieyskich od rewizorow Naszych postanowiony, skozdey włoki pogroszy Piędziesiąt dwa litt, Takze Kapszczyzne z karczem wszelakich Mieyskich Po zcysciu Starosty naszego Mozyrskiego teraznieyszego do skarbu naszego wyimuiem y zostawuiem, A insze wszystkie pozytki wyzey mianowane Mieszczanom Mozyrskim do miasta tamtego pod prawo ich Maydeburskie Na wieczne czasy nadaiemy y przywłaszczamy y Jusz od tego czasu te wszystkie pozytki ku Miastu Mozyrskiemu do Skrzynki Mieyskiej wybierane a z nich potrzeby y obrona Mieyska iakosie wyzey pomienilo opatrowane bydz mają, A osobliwie Mieszczanie Mozyrscy względem takowey łaski ktorąsmy im Vczynili Powinni będą Wzamku Mozyrskim Dziesięć Horoden zbudowac yone zawsze naprławne miec, Albo tez nato mieysce co pozytecznieyszego Zamkowi temu zwyczajem dawnym przymnozyc, albo zbudowac ktemu Ratusz w Rinku Nakładem swoim zbudowac iako według moznosci ich naozdobniey byt moze apod Ratuszem ktory od nich

zbudowany będzie yokoło niego ma im bydz wolno Napozytek
 pospolity tegoż miasta zbudowac Postrzygalnią y kramnicy dla skła-
 dania y przedawania wszelakich rzeczy y towarow kramnych skto-
 rychto Komor y Postrzygalnie Czynsze y dochody wszelakie przez
 Vrząd pomienionego Miasta Maią bydz wybierane, ynapozytki
 pospolite Mieyskie Obracane, Aczynsz z Włok mieyskich We-
 dług Vstawy Rewizorskiej Takze Kapszczyzne skarczem wszyt-
 kich wtym miescie będących Cosmy do Skarbu Naszego wyięli
 Vrząd Mieyski Wybierac y doskarbu naszego albo gdzie odnas
 vkazano będzie oddawac ynato quity odbierac maią Vstawuiem
 tez ymiec chcemy aby Szlachta Boiarowie yludzie słuzebne kto-
 rzy wprzerzeczonym Miescie naszym Mozyrskim Domy y podda-
 ne swoje maią A ktorzyby' prawa słusznego szlacheckiego na ta-
 kowe dobra do tego czasu niemieli stakowych swych osiadłości
 ze wszystkimi Mieszczanami Wyzey pomienionemi pod prawem
 y Jurisdictią Mieyską respondowali, y wszelakie powinności zwykłe
 mieyskie pełnili y Jusz potym My y potomkowie nasi przeciw te-
 mu Przywileiowi naszemu Nikomu wolności Szlacheckiej Na
 dobra mieyskie dawac niemamy y niebędziemy A chocby' kto
 vnas otrzymał, tedy to zadney mocy y władzy miec niema, Do
 tego yto postanawiamy aby Zydzi Wtym Miescie naszym Mozyr-
 skim zadnego mieszkania y Possessiey niemieli, y na zadne
 Vrzędy od Nas y Potomkow naszych Krolow Polskich y Wiel
 Xiążąt Litt, takze od P P. Rad Naszych y niokogo in-
 nego przełożonemi bydz niemaią Czasy wiecznemi, Wszakoz
 na Jarmarki y na Targi dla Kupiectwa tak iako inszym Pod-
 danym naszym przyiecdzac ytargowac Wolno im będzie, dla
 tego tedy Wszem yobec y koczemu z osobna Wszelakiego Sta-
 nu ludziom a zwłaszcza Staroscie naszemu Mozyrskiemu te-
 raznieyszemu ynapotym będącym Oznaymuiemy ydo wiadomości
 wszystkich przywodząc roskazuujemy yto miec chcemy aby Pod-
 danym naszym Obywatelom Miasta naszego Mozyrskiego, te

wszystkie rzeczy żwysz pomienione Wewszystkich Artikułach Punctach y conditiach Mocno y nienaruszenie od wszystkich trzymano ypełniono było Roskazując yDeterminując ten Przywilej nasz yto. wszystko co wnim opisano iest Wiekuistej mocy bydz yle prawu pospolitemu niwczym derogowac nie będą Jz my to chowac zawsze ypełnic Sami za Siebie yPotomki albo successorowie nasi obiecuiemu do ktorego Przywileiu dla lepszey wiary ypewnosci ręką naszą podpisawszy Pieczęć naszą W: X. Littgo przywiesic roskazalismy Dat w Wilnie dnia X Msca Septembra Roku Panskiego MDCIX Panowania Krolestw Naszych Polskiego XXII Szwedskiego XVI Roku Vtego Przywileiu JKm Pieczęć przywiesista a podpis ręki JKm temi słowy Sigismundus Rex a Pisarza JKm temi słowy Jan Sokolinski MDL Notarius Ktory ten Przywilej JKm w Xięgi Grod Mozyrskie iest wpisan sktorych Xiąg y ten Wypis Roku terazniejszego 1626 za Podstarowstwa mego mnie Jana Lenkiewicza Jpolhorskiego a za Pisarstwa mnie Bołhaka Vrząd grod Mozyrskich podpieczęcią moią vrzędową sławetnemu Silwestrowi Woropaiowi Burmistrzowiczowi Mozyrskiemu iest wydan Pisan w Mozyru Vtego extractu przy Pieczęci podpis ręki Pisarskiey temi słowy Stanisław Bułhak Pisarz Grod Mozyr MY TEDY MJCHAŁ KROL do pomienioney prozby przez PP Rad y vrzędnikow naszych Dwornych imieniem Mieszczan Mozyrskich łaskawiesie skłoniwszy pomieniony Przywilej tu inserowany na Prawo Maydeburskie im służący wewszystkich Punctach Paragraphach Conditiach Contentach powagą naszą Krolewską (inquantum iuri communi non repugnat) Stwierdzamy zmácniamy yapprobuiemy Naco dlalepszey Wiary ręką sie naszą podpisawszy Pieczęć W. X. L. przycisnąc roskazalismy Dan W Warszawie Na Seymie dnia XX Msca octobra Roku Panskiego MDCLXX Panowania Krolewstwa naszego Polskiego Wtorego Roku Michał Krol. Walerya Staisł Judicki Archd Wileń Pisarz W X Litt. (Подлин. на пергаментъ - Печатъ Прус. В. К. Лит.).

143.

Выписе Скинѣ Гродскихъ Замку Гдрского Минского

Лета отъ нароженя Сына Божого тысяча шестсотъ Семдесятъ пер
вого Мца Генваря двадцат осмого дня

НАВРАДЕ Гродскомъ замку Гдрскомъ минскомъ передомною Мартыномъ
Базимиромъ Володковичомъ Городничимъ и подстаростымъ Минскимъ Załował
y solenitersie Protestował w Bodze wielebny Jm Ociec Jozephat
Brażyс Jhumien monastyrowъ minskich Wozniesienskiego y Świę
tego Ducha Reguły Świętego Bazylego wielkiego wiednosci świę
tey będący sam od siebie ze wszystkimi Zakonnikami y Jmieniem
Jasnie Wielmoznego w Bogu Przewielebnego Jmsci Xiędza Ga
bryela Kolędy Archiepiskopa metropolity wszytkiey Rusi Jako Pa
sterza y Proto Archimandryty tegoż Zakonu świętego Bazylego
wielkiego, Na sławetnego Pana Jana Własowicza Fursa Burmistrza
miasta Jego K msci minskiego, Jako Pryncypała y wszytkich Panowъ
Colegowъ Rocznych yktorzykolwiek do tey rady należą Jmionami
y przezwiskami Panu Fursowi wiadomemi sktoremi za spólną ra
dą y namową spiknąwszysie na wielebnego Oyca Brażyсa nazako
nikowъ y na wszytkie dobra Klasztoromъ pomienionymъ należące Fun
duszami dawnemi y Przywilegiami Naiasnieyszych Krolowъ Polskich
nadanychъ y Potwierdzonychъ smiałъ y wazyłsie na te prawo nastę
pującъ dobra Fundowane legowane y nadane Jurzdyke klasztoromъ
należącą domiasta per wimъ podbiiacъ y Przywłaszczacъ, kazącъ po
winnoscъ y Podatki iakiesъ sobie nienalezne dawacъ ktorychъ od latъ
więceyъ stu nigdy niedawali ani miesckiemu Prawu Podlegali, lecz
wedługъ Jnwentarzowъ dawnychъ co należało Klasztoromъ Woznie
sienia y Świętego Ducha dawali, y Powinnoscъ Zwyklą czynili
wszytkimъ Antecessoromъ załuiącego poczowszy od w Bodze Wie
lebnego Oyca Atanaziego Pakosty Wielebnego Oyca Piotra Mi
monskiego, Wielebnego Oyca Theoktista Tracewicza, Wielebnego

Oyca Dionizego Chmielnickiego Wielebnego Oyca Alexandra Szkoldyckiego, Wielebnego Oyca Konstantego Witopolskiego, Wielebnego Oyca Barlaama Kozinskiego Archimandryty minskiego y Jnnych, doktorych, dobr y Jurizdyki zaden z Antecesorow Pa na Fursa Burmistrzowie nigdysie niewtręcali y Przeszkody mo nastyrom naymnieyszey nigdy nie czynili Przez wszystkie czas zastarszenstwa pomienionch Oycow starszych, Anietylko az od samey Incursiey moskiewskiej ale iuz y pouciszeniu oney tenze obżałowany Pan Furs corok zostaiąc rzadcą miasta minskiego y Colegowie iego niektorzy z tego swiata zesqli drudzy in uiuis wzywocie zostaiące Religiey Katholickiey wiedzności świętey y nie Vniiaci nietylko przeszkody y zmianki zadney nieczynili luboby y czas mieli z Jurzdyką Violenter postąpić gdy miejsce święte Cerkiew Funditus zRuinowana zKlasztorem krom zadnego Prze łozonego wpuscie zostawało Obżałowany Pan Furs przeciwko iedności świętey wziąwszy nieprzystoyny Vmysł Roku Tysiąc Szescset Sescdziesiąt piątego wsobote wielkonocną wprzod subor dynowawszy niemało pomocników potym podług namowy swey Poburzywszy przez dzwonek Ratuszny Gmin mieski z onymi Vderzył na Klasztor gdzie Oyca Alexandra Kraskiewicza Namie snika naten czas tego Klasztoru Kapłana i zakonnika zbil y zkrwa wil tak srodze Jż przez pulroka y daley ciężko choruiąc zaledwo do siebie przyszedł tamże Czładź Monastyrską spiewakow Cer kiewnych bez dania zadney Przyczyny pobil y poranił y Parkan Klasztorny z Fundamentu obalil y Popsował a mało na tym maiąc znowu w Roku Tysiąc Szescset szesdziesiąt osmym następując na Jurzdykę Klasztorną będąc rocznym Bumistrzem smiał y wa zyl sie Rozkazywać aby mu Czynszu oddawali y Powinnosc mie scką czynili czego gdy niemógł Jako nienależny wymoc na go spodarzach grabieze Vbogim ludziom gwałtem kazał brać y do domu swego Prowadzić nie Vstaiąc tedy wswym przedsięwzien tym zamysle a ponawiając Vpor swoy niesłuszny wzaiątrzonym

sercu swym ku iednosc i świętey gdzie ieno mógł Vszczypliwie sromocąc twierdził y twierdzi Jz ta iednosc niepotrzebna y niepo zyleczna ludz iom wynaleziona iest zaczym potrzeba ią wyniszczyć y wykorzenić poki mie stanie niebęde przestawał onych gnębić y Przyłączać dobra domiasta klasztorne, iakoz przywiedząc do skutku wtym Roku Tysiąc szescset siedmdziesiąt pierwszym, zostając rocznym Burmistrzem obżałowany msca Januarij dwudzie stego piątego dnia, wespół z Colegą swym tez Roczny Panem michałem Szyszko y Jnnemi Colegami do teyze rady należącemi Pomieniony Pan Furs nierespektuiąc na iednosc święto chwala Bożą ktorasie poczela pomnazac, pozruynowaniu moskiewskim y na srogosc prawa Pospolitego, subordynował sług mieskich, Cze ladz swoią domową i Jnnych Pomocnikow wielką gromade ktorych wyprawil na Jurzdyke Klasztorną dawszy Jm Informacją y moc aby bez zadney Folgi wszytkich grabili coby ieno nalese mogli, iakoz Vsluchawszy wtym Pana Fursa gwałtownie na Do my Zydowskie napadszy na Placach Cerkiewnych Pobudowanych Klasztorowi należących, wniebytnosci samych gospodarzow iako to dnia sobotniego wszkole zabawnych tamże zamki od komor y od piwnic poodbiłali skrzynie szkatuły Polupali wktorych na pięć tysięcy trzysta czterdziescie złotych y groszy piętnascie wgo towiznie gwałtem pobrali we złocie i we srebro kotłow miedzianych do robienia piw sycenia miódow y pędzenia gorzałek ktore na oso bliwym Regestrze liczbe i cene onych iest specyfikowano to y wszytko pograbiono y do domu Pana Fursowego zaprowadzoną od tych zydow na Jmie leyby Kugiela Aarona Leybowicza Hirsza Szaw lowicza Jozepha Hirszewicza, Leyby Jakubowicza, Lipmana Jla szewicza Aarona Leybowicza, wtychze domiech czeladnice Zy dowskie ktorzy iako mogąc chcieli bronic tych grabiezow pomie nieni oprawcy y rabownicy okrutnie onych kiiami pięściami i czym mogli nielitosciwie pobili pokrwawili y poranili mowiąc gdybysmy samych Panow waszych zostali tozby y onych abo co gorszego

potkało odnas bo yktobysie zanich brał abo bronil ktore zbi
cie y zranienie tych Czeladnic w Relacyi Jeneralskiej wyrazono
y dołożoną iest, gdy takowe grabieze szkody y Pobicia w Jurzdyco
monastyrskiej Vczynili targuelisie y na Jurzdyke Jasnio Wielmo
znego w Bogu Przewielebnego Jm Xiędza Gabryela Kolędy me
tropolity wszytkiej Rusi oco osobliwy proces iest zaniesiony ta
kowe tedy Rzeczy Poczyniwszy ieszcze nawiększy dyzhonor za
lującego iakoby natryumf kazał we dzwonek Ratuszny Vderzyo
na ktory niemal wszytko miasto gdysie zabrało obżałowany Pu
blice chlubiąc się z swego takowego Postępku Pochwałki na Klasz
tor y na Oycow świętego ducha czyniąc lzyl sromocił y Jako mu
sie natenczas podobalo zuszczerbkiem zakonnego stanu Vymuiąo
sławy Publice mowił obiecuiąc wrychle Cerkiew y Klasztor abo
zruynowac abo sie starac aby komu Jnszemu była oddana do rady
Ratuszney zadnego Vnita nieprzypuszczac ktorych nazywał szalbio
rżami y zdraycami maiąc wolą staranie Vczynic aby wespoł z Zyda
mi zmiasta minskiego byli wypędzeni Jeszcze więcey a więcey przy
czyniaiąc niechęci ku iednosci świętey y Cerkwi Bożey Vmyslił y to
obżałowany Pan Furs aby Ferowanych dekretem od sławetnych Panow
Burmistrzow Roku Tysiąc Szescset siedmdziesiątego przydokoncze
niu pomienionego Roku do Executyi nieprzywodzić na zwłoke świętey
sprawiedliwosci miedzy Jnszemi nakazano aby za summe legowaną
od nieboszczyka Pana Bohusza Czterem Cerkwiom na poPrawe y na
szpital, na Pana Balcerowicza iako trzymającego te summe odprawę
aby Vczynioną na wszytkich iego dobrach za niedziel cztery ktorey
Pan Furs iako roczny Burmistrz nie Vczynił y czynic niechce Młyn
tez zdawna Klasztorowi należący na rzece swisłoczy a przynim
szpital dla Vhogich y ten obiecuie sobie przywłaszczyc a od Kła
sztoru oddalic wczym tez wniemałą szkodę musieliby załuiące po
padać Poniewasz stego młynu Viuendę maią naostatek następu
jąc na zdrowie tak wielebnego oyca Brażyca iako y drugich za
konnnikow Czeladz monastyrską Vczynił zasadzke przy Ratu

szu y gdy załuiący wielebny ociec Brażyc z drugim Oycem zakon-
 nikiem y z Czelaadnikiem szedł od Jch Msc Panow Poborców Min-
 skich pod wieczor wpuł Rynku pomieniona zasadzka wypadła
 zroznyin orężem a znimi Mistrz y Ceklarze krzyk y hałas Vczy-
 nili, mówiąc bij zabi tych łotrow zaczym widząc załobliwy tako-
 we niebespieczeństwo ledwo całe zdrowie Vniosł doklasztoru Jna-
 czey gdyby nie Vszedł pewnie musiałby zdrowiem Przyplacic, ma-
 iąc tedy takowe nieznosne krzywdy y szkody Przesładowanie iobel-
 gi wielebny Ociec Jozephat Brażyc starszy pomienionych mona-
 styrow od Pana Jana Vłasowicza Fursa Burmistrza minskiego
 y wszystkich Colegow iego w Ratuszu y radzie z nim zasiadaiących,
 a chcąc oto wszystko cosie wtey manifestacyi Pomieniło i winnych
 dołożono prawem czynic zobzałowanym Vnalcznego sądu dałte swoją
 załobe do Xiąg Grodskich Minskich zapisac скоторых книг и сес вы-
 писе под печатю вradoвою вбоже превелебному отцу Езофату Бражы-
 чу Старъшому монастыров минских и всем брати его ма законом ест
 выдан писан у минску Александер Танаевски Писар Бгродски Мински
 Сворыкговал Сынцгми Епимахович (*Подлин. — Прил. печатъ Старосты*).

144.

Jwan Kadysz Piort Somowicz Cechmistrze tego roczni Symon
 Jwanowicz Jwan Jeusiewicz Stołowi roczni Cechmistrze Starey
 rady y wszystka ingenere Bracia Religiey Vnickiey y starozytney
 Graeckiey Cechu Vprzywiliowanego Kuszniarskiego Czapecznickiego
 y Bowtusznickiego rzemiosła, Mieszczanie Miasta JKmsci Min-
 skiego Wiadomo czyniemy tym naszym zgodnym yiednostaynym
 Wieczystym Zapisem komuby o tym wiedziec należało terazniey-
 szego y napotym będącego wieku Ludziom; Jż oddaty tego Zapi-
 su naszego, Skrzynka nasza Cechowa, z Przywiliami J Kr Msci
 Pana Naszego Miłosciwego z wielkierzami porządkami y zewszy

stkiemi sprawami Cechowi należącemi ze wszystkiemi dochodami y roschodami z Chorągwią dardami y Jnnemi wszytkiemi apparatami y należytosciami Cechowemi, wdyspozycij y w przelożenstwie rok cały ma zostawac wdomu Vnita a dwie Lecie roki dwa nierozdzielnie posobie ydące wdispozycij y w przelożenstwie osob Religiey Starożytney Gracckiey nie Vnickiey. Jakoż przezten Rok te:azniey szy Tysiąc Szescset siedmdziesiąt wtory pomieniona Skrzynka ze wszytkim iako sie wyszey pomieniło y spieczęcią Cechową Srebrną zwrażeniem Świętych Apostolow Piotra y Pawła, w przelożenstwie Vnickim ma zostawac w domu Pana Jwana Kadysza ktory z collegami swemi wysz namienionemi zwyczajem y porządkiem podług opisanych Artykułow ma moc disponowac aż do Roku przyszłego Tysiąc Szescset siedmdziesiąt trzeciego dodnia Świętych Apostolow Piotra y Pawła, potym mamy przeniesc wdom Sławetnego Pana Vlasy Zienowowicza Ławnika y Cechmistrza Minskigo na rok cały a na drugi rok wdom Pana Piotra Somowicza Cechmistrza ktorzy mieysce wysze zasiadac skrzynką y Cechem z Collegami swemi także disponowac mają wprzelożenstwie swoim mając powysciu zas dwóch lat znowu ma byc przeniesiona do Vnita na rok a powysciu roku; na lat dwie do nieunitow. Itak ta ordynacya nasza zgodna ma trwac nieporuszenie wiecznemi czasy; Przytym zgodnie y iednostaynie także napotomne czasy sobie y nastempcom Successorom Naszym Waruiemy. Jż iako za Cechmistrzowstwa Vnickiego tak y niecunickiego wszyscy zgodnie Vnici y nie Vnici mamy miec Staranie y pod winą niżey opisaną my sami y Successorowie nasi wiecznie pelnic, tak aby iako y zdawna bylo za Żywych y umarłych w Cerkwie Świętych Apostolow Piotra y Pawła Minskicy, nieustawała y nieugaszała Wiecznemi czasy, Dotego Osobliwie co rok nigdy nieprzestenpując roku. My wszyscy Cechowi Cechmistrzowie stołowi y wszytka bracia, mamy y powinni będziemy także iako zdawnych czas zwyklismy po Zmartwychwstaniu Panskim po Świętey niedzieli na

drugim tygodniu we Srzode y we Cwartek porządkiem Cerkiewnym w Cerkwie SS. Piotra y Pawła za wszystkich duszy zmarłych bracią naszą zaduszne od-prawowac y na tym nabożenstwie cale wszyscy bywac tegoz czasu y ubogich podług możności Skrzynki naszej y dochodów ialmużną Świętą Opatrowac. a doszpitalow przyteyż Cerkwi będących po poł czwierci Żyta dawac wiecznemi czasy My sami y Successorowie Nasi. A gdziebysmy prze pomniawszy tego dobrowolnego zgodnego wieczystego Zapisu Naszego a ponas Successorowie wktorym ieno punkcie ten zapis Naruszyli y onemu dosie nieuczynili albosie przeciwili y burzyli tedy kazdy takowy znas y Successorow Naszych powinien będzie zoso by swey Zapłacie Winy Wrzędowi Woytowskiemu złotych Sto do Ratusza magistratowi złotych sto także, a trzecie złotych Sto do Skrzynki Naszey Cechowey iednak y pozapłaceniu tey winy przecie te Nasz zapis przyzupelney mocy ma zastawac wiecznemi czasami. którą to winą każda znas przeciwna osoba dobra Nasze one ruimy; a forum siebie pozwac przedślawetny Magistrat Minski dajemy ktory, iesliby wczym widział naruszenie tego Zapisu, Ma moc y wolen będzie u każdego przeciwnika y wzruszyciela tego Zapisu naszego Wine wysz pomienioną sobie wziąć y nam do Skrzynki przysądzić y mocną odprawę na wszelakich dobrach awniedo statku y nasamey osobie uczynić niedopuszczając Appelacij Inato smy wyszey pomienione y niepomienione osoby Cechmistrze tego roczni y Starszy rady Stołowi y wszystka bracia Cechu Kuszniarskiego Czapecznickiego y Bowtusznickiego, dalismy Sobie ten Nasz dobrowolny zobopolny Zapis spieczęcią Cechową y spodpisami rąk naszych kto znas pisac umie y spodpisami namieyscu odnieumie iętnych Pisan w Minsku dnia Trzydziestego Julli Roku Tysiąc Szescset siedmdziesiąt Wtorego. Na mieyscu Pana ywana Wasilewicza Kadyszewicza Jako pisma nieumieiętnego na mieyscu Jego Efrem Dmitrowicz Powtynka Cechmistrz Starey Rady ręką własną, Symon Janowicz Stołowy Rzemiosła Kuszniarskiego ręką

ką własną Vlas Zienowowycz ławnik yczechmistr Remesła Kusznersko ho Przy tey ugodzie Jako brat będoncy Rękę podpisał Trochim Kozłowsky Rayca Minsky Na miescu Pana Jwana Posoky iako pisma nieumiejętnego Renka podpisał Hrihory Korczaha И я притеи угоде будучи руку подписав Марка Жгунович—Петръ Сомович Цехмистр рочъ ныи ремосла Кушнерского рукою своею od Pana ywana Jewsieiewicza Stołowego Jako pisma nieumiejętnego Cechu Kusznierskiego za Vstnā prozbą Jego Do tego listu iego Ręken Swą podpisał Symon Narzykuszewicz mр. Ефрем Дмитровичъ Повтинка Цехмистръ ремосла шапо чинцаго пкушнпрского рукою власною Na mieyscu Pana Mirona Protasowicza yako pisma nieumieietnego Renką podpisał Hryhory Vlasiewicz.

Roku Tysiąc Siedmsetnego Dziewiątego Msca Junij Siodmego dnia. ten Zapis w Bogu Wielebny Jmсе Xiądz Giedeon Szyska Starszy Cerkwie Apostołów SS: Piotra y Pawła Klasztoru Minskiego Namiesnik Przyłucki na Vrzędzie Grodzkim Minskim do Akt podał. Józef Rotkiewicz Regent Wdz Minskiego (*Подлин. Прил. печать Цеха*).

145.

Выпис скинг Кгородских воеводства витебьскаго

Лета отнарожения сына Божого тысяча шестсот Седемдесят третего мца Апрыля третего дня.

Навrade Гдрском Кгородском Витебьском передомною Езофом Храповицким Хоружим иподвоеводи Витебьским отъ Ясне Велможьного Его Мил Па на Яна Аньтоного Храповицкого воеводы витебьского, установленнымъ ставьшы очевисто слуга вбозе превелебьного Его Мил Ксендза Юзе пфата Бражыца Архимандьрыты Минского вунн Светои будучого Пан Ян Заблоцьки рескрыпть од Его Кор Мил Его Мил Ксендзу Бражыцу наеле жачую до Акть Книг Кгородских Витебьских подал втые слова писаныи, Michał z Bożej łaski Król Polski Wielkie Xże Litewskie Ru skie Pruskie Zmuytskie Mazowieckie Inflanskie Smolenskie Wo lynskie Podolskie Podlaskie Kiiowskie Siewierskie y Czernihowskie, Wielmożnemu Podskarbiemu W. X. Litt Vprzeymie y Wiernie

nam milemu Vroczonym Administratorom Cel W X Litt y ich
 Substitutom Pisarzom Celnikom na Komorach y Przykomorkach
 W X Litt, a osobliwie narusi będącym Wiernie nam miłym łaska
 nasza Krolewska Wielmożny Vroczeni Vprzeymie wiernie nam
 mily doniesiono nam Jest przez niekturych Panow y Rady Vrzo
 dnikow naszych Imieniem Wielebnego Jozaphata Brażyca Zakonu
 Bazylego Świętego Archimandryty Minskiego Jż Sławetny Eumen
 Piotrowicz Ostrowski ławnik Minski roku przeszłego wyprawiwszy
 nulliter et ad male narrata Przywiley in personam suam pod
 tytułem factora naszego nietylko ieżdząc domoskwy hoc praetextu
 wywozi towary bogate defrandando publica fisci Trybuta ale bę
 dąc wirutnym Schyzmatykiem reueluie w Moskwie quecunque w Kro
 lewstwach naszych aguntur Przeto expotestate nostra Regia iako
 ten Przywiley ad male narata otrzymany cassuemy tak Vprzey
 mosci y wiernosci waszey przykazujemy abyscie pomienionego Eu
 mena Piotrowicza Ostrowskiego jako podeyrzanego Człowieka od
 tych handlow cale arceatis y do Moskwy jezdzic niedopuszczali,
 przykazując oraz Magistratowi Minskiemu aby otey woli naszey
 wiedząc donieysie stosowali y pomienionego Ewmena za factora
 naszego niemieli Jnaczye nieczyniąc dla Łaski naszey y zpowinno
 sci swey Pisan w Warszawie dnia dwudziestego Februarij Roku
 Tysiąc Szescset siedmdziesiąt trzeciego Panowania naszego Czwar
 tego Roku, Утого рескрыпъту прыпечати большои Великогo Князь
 ства Литовъского подъписе руки Его Королевъскои Милости словы Mi
 chał Krol а подъписе руки велможъного Его Мил Пана Писара Вел
 Княз Лит теми словы Jan Władysław Brzostowski Pisarz W X
 Litt. Которыиже тот рескрыпътъ заподанем зверху речонои особы
 до Актъ Книг Кгородских витебъских ест. уписаны Скоторых псес вы
 писе подвradoвою печатю исподписом руки писарское вбозе велебъно
 му Его Мил Ксендзу Бражыцу Архимандрыце Минскому ест. выдан
 писан увитебъску Іержи Михал Станкевич Писар Скорыкговал скни
 гами Дмуховскими (Подлин.—Прил. печать Воеводы).

Выше Сиихъ Головныхъ трибунальныхъ умпнъску отправоуанныхъ
Лета отъроженя Сына Божого тысяча шестсотъ Семьдесятъ трете
го мца декабря второго дня.

Передънами Судьями Головными Натрыбуналъ у Вел князстве литовскомъ
звоеводства земель и поветовъ нарокъ теперешнии тысяча шестсотъ Семь
десятъ третии обраными постановившии се очевидно у суду Панъ Але
сандеръ хелховскнй покладалъ в до актъ подалъ лветъ Е Кор Млсти ре
скрыптъ наречъ внемъ всередине ниже помеченую Которыи такъ се
всобо маетъ. Michał z Bozcy Łaski Krol Polski Wielki Xiążę li
tewski Ruski Pruski Zmuydzki Mazowiecki Inflanski Smolen
ski Czernihowski Wołyński Podolski Podlaski Kiiowski y In
nych Vrozonemu Dadzibogowi Jerzemu Łukomskiemu Podcza
szemu y Woytowiu minskiemu Wiernie nam milemu, Szlachetne
mu Starey y Nowey Rady Magistratowi męzom Comunitates Cech
mistrzom wszystkiemu Pospolstwu miasta naszego minska wier
nie nam milym, łaska nasza Krolewska Vrozony Szlachetni wier
nie nam mili, Doniesiona nam iest przez Panow Rad y Vrzednikow
naszych przy boku naszym natenczas będących Jmieniem Wielebne
go w Bygu Xdza Gabryela Kolendy Metropolity Kiiowskiego wie
dnosci świętey będącego, Jz pomiastrachъ нашихъ Połocku Wi
tebsku y Nowogrodку et in capite stolecznymъ w Wilnie Dyzunici
ac in Religione Catholica Dessidentes niezasiadaia w magistratachъ
ani promoventur dogodnosci wtychże Magistratachъ Wacuiącychъ
w samymъ minsku miescie naszymъ ten zagęscil się abusus Jz Lon
ge maiori numero nacisnelo się Dyzunitowъ do Rady starey y No
wey Magistratus nad Rzymianъ y Vnitowъ Przeto w pierwszychъ Pa
nowania naszego Myslachъ maiącъ Pro principali rozkrzewienie wia
ry świętey Katholickiey y Jednosci świętey tymъ Rescriptemъ na
szymъ wiecznie miecъ chcemy aby oddaty tego listu w Miescie

naszym minsku zaden z dyssydentow y Dyzunitow niebyl dogodno
 sci iakichkolwiek lub magistratus lub Comunitatis lub Cecho
 wych Przyimowany az wprzody abiurata Haeresi et Schizmate
 ad normam stoiecznego Wilna będzie miał testimonium Catholi
 cae Fidei et Vnionis susceptae od Wielebnego Archimandryty Wo
 zniesienskiego y Świętego Ducha tak terazniejszego Oyca Jozo
 phata Brazycy iako y ponim następujących Archimandrytów min
 skich in Vnione sancta będących, Na sprzeciwiających się tej woli
 naszej albo Przyimujących do magistratu minskiego Dyzunitow
 lub Dyssidentow Vadium dwóch Tysięcy Czerwonych złotych Fis
 co Nostro Regio applicandum aliasque paenas irremissibiliter
 Convulsoribus tej woli naszej irregandas perpetuo interponimus
 Wszakże tym Rescriptem naszym zasiadającym teraz Dyzunitom
 lub Dissidentom w Magistracie Minskim nie nie Deroguemy owszem
 solitam ex Clementia Nostra Regia Saluis modernis possessori
 bus przydaiemy Clausulum Na co dla lepszej wiary Ręką się na
 szą Podpisawszy Pieczęć W X Lto przycisnąc Roskazalismy Dan
 w Warszawie Dnia dwudziestego miesiąca Februarij Roku Panskio
 go Tysiąc szeszeset Siedmdziesiąt trzeciego Panowania naszego Pol
 skiego Czwartego Roku У того листу Е Кор М рескриптыу печат приты
 чена великая Вел Княз Лит аподписе руку тими словы Michal Krol
 Michal Drucki Sokolinski Pisarz Wielkiego Xięstwa litewskiego
 которыяже тотъ листъ заподанем оного доакты есть до книгъ Головныхъ три
 бунальныхъ записанъ Скоторыхъ книгъ и сее выписе подъпечатю зем
 скою воеводства Миньского и Сподписом руки Писарьское вбозе Веле
 бному его мести Ксендзу Езефату Бражыну Архимандрыте Минскому
 ест выдан писан у Минску Кмрз Minthowt Czyz Podkomorzy Wi
 lenski Marszałek Trybunalski Moyscusz Jan Zakrzewski Sędzia
 Ziemiński y Deputat Wdztwa Wilenskiego Dworzanin Jego Kro:
 Msci Jerzy Kazimierz Dąbrowa Miecznik y Deputat Braslawski.
 Michal Kmrz Hrebniński Skarbnik Połocki Dep. Wdztwa Wileb
 skiego Floryan Strawinski Skarbnik y Deputat Starodubowski

Bazyl Boreysza Woyski Starodubowski Deputat Powiatu Rzeczy
skiego Теодор Володкович Писар скорыговаль Недзвецкии (Подлин.
Приложена земская печать Минского Воеводства).

147.

Выписъ съ книгъ Гродскихъ замку Господарского Воевод
ства Новгородского.

Лета отъ нароженя сына Божого тысяча шестсотъ семдесятъ пя
того мѣца Генваря дванадцатого дня

На ураде Гродскомъ въ замку Грскомъ Новгородскомъ, передомною Кры
штофомъ Керсновскимъ Подвоеводимъ Новгородскимъ отъ Яснѣ вельможно
го Его Млсти Пана Дмитра Самуеля Полубинского Воеводы новгородско
го, постановленным Solennitersię Manifestował w Bogu przewielebny
Jasnie Wielmożny Jego mosc Xiądz Cyprian Żochowski Metropo
lita wszystkiew Rusi Archiepiskop Połocki, na Vrodzonego Jego
mosc Pana Dadziboga Jerzego Łukomskiego podczaszego i woyna
Minskiego, także na Szlachetnych Burmistrzow, Raycow, Ławnikow,
Pisarza, na sławetnych mężow Communitatis, Cechmistrzow Sta
rcy i nowey Rady i zmiany Vrzędnikow miasta Mińskiego zwła
szcza w dyzuniey będących, oto: iż gdy ex brachio Protestanta
Jego Mosc Xiądz Jozafat Brażyc Starszy Monastyra Słgo Du
cha w Vnijey świętey z Kosciółem Rzymskim będący, powtornie
z Listem Reskryptem Jego Krolewskiej Mosci do Ratusza Min
skiego podczas generalnego zgromadzenia Całego Miasta Minskie
go w dzien nowego lata w roku Tysiąc Szescset Siedemdziesiąt
piątym podług Rzymskiego Kalendarza przyszedł, pracsentuiąc
pomieniony Reskrypt, i domawiając się aby wszystek Mag'istrat i po
spolstwo in omni puncto podług Reskryptu zachowawszysię, Dy
zunitow, Saluis modernis possessoribus, do ławicy swey, od daty
w Reskrypcie wyrażoney nieakceptowali, postrzegając na siebie
Vadium dwa Tysiąca Czerwonych złotych fisco Regio aplican
dum, w Reskrypcie opisanego, a obżalowani nie nie respektując na

List Reskrypt Jego Krolewskiej Mosci, owszem onego potsparen do, kiedy nie tylko wysz przerzeczonego Jego Mosci Xiędza Bra zyka honoryfice w swym ratuszu nieprzyieli, disgustami niesma cznemi onego apprimuiąc, ale Listu Reskryptu Jego Krolewskiej mosci słuchac niechcąc i za nieważny poczytaiąc, mówiąc, umarł Krol, i prawo te z nim zgasło, Dyżunitow, iakoto: Pana Alexan dra Fjedorowicza za Ławnika, innych zas ad Officia Communi tatum w dzieu Nowego Lata, jakosię wyżej pomieniło przyiawszy, jurament onym wykonać rozkazali, którzy porządkiem swoim Ła wice zasiedli, zaczym tedy żalujący Jasnie wielmożny Jego mosc Xiędz Cyprian Żochowski Metropolita wszystkiej Rusi, widząc iawną Contrawentią Listowi Reskryptowi Jego Krolewskiej mo sci przez obżalowanych stałą i znaczną postpositią onego, a chcąc Delator z obżalowanymi magistratem Minskim In foro fori pra wnie mówić, tę Manifestacyą swoją do Vrzędu grodu Minskiego podawał, ktorey Vrząd grodzki Minski nie wjedzjec dla jakich przyczyn przyiść niechciał. O co się Żalujący Jego Moso Xiędz Metropolita przeciwko Vrzędowi Grodzkiemu Minskiemu protestowawszy, one do xiąg grodzkich Woiewodztwa Nowodrodz kiego zaniósł; co iest przyięto i zapisano Съкоторыхъ нѣс выпиць подъ моею вѣдовою печатью яснѣ вельможному въ Богу Превелебному Его Им лости Ксендзу Цыпрыяну Жоховскому Метрополите всея руси Архiepиско пу полотскому естъ выданъ Инсанъ у Новгородку Владыславъ Волскни Писаръ въ небытности подписара Скорыгговаль Сахнискни (Подлинъ, Прил. печать Подсоесоды).

148.

Jan Trzeci z Bozey Łaski Krol Polski Wielkie Xze Litt Ru skie Pruskie Żmuydzkie Mazowieckie Kiiowskie Wolhynskie Po dlaskie Podolskie Inflantskie Smolen Czernihowskie Siewierskie. Oznaymuicmy tym listem Przywileiem Naszym, wszem wobec y kazdemu z osobna, komu otym wiedziec należy; Przelozono

Nam iest przez PP Rad y Vrządników Naszych przyboku Naszym będących Jako Cerkiew SS. Piotra y Pawła Apostołów, w mieście naszym Minskim od Pobożnych Ludzi fundowana, dla defectu swego, należytey na Swiece y wino nie miało provisicy, Ktura aby potomnych czasow byc mogła, y zawsze zostawała, Bractwo Świętey Anny iest do teyze Cerkwi przyłączone, Kturo według nadania swego trzy razy na rok, na święta Wroczyście, to iest na Wielkanoc, na Wniebowzięcie Nays. Panny y Boze Narodzenie, miód do picia robiąc, z pożytku onego, swiecami winem y innemi requisitami, tąż Cerkiew opatrowało: Teraz zas, za wymaganiem czopowego szelężnego y innych podatkow, ktorych Administratorowie y Arendarze tychze podatkow, z wielką krzywdą y persecucją teyze Cerkwi y Bractwa, a oraz y szkodą dochodzić zwykli, takowa prouisia; a zatym y chwala Boża rstawac musi: Aza tym przy Suplice pomienionego Bractwa S. Anny y Cerkwi SS. Piotra i Pawła w Minsku będących, wniesiona iest do Nas prosba Abysmy tesz Bractwo ktore tylko trzy razy na rok miód robi, od czopowego szelężnego y innych podatkow od tych trzech warow corok przychodzących, na wieczne czasy w wolnili. Jakosz subwenciendo egestati pomienioney Cerkwi y Bractwa w Minsku będących y chcąc aby chwala Boża y provisia oney in perpetuum nie rstawała, mocą y powagą naszą ten Przywilecy nadaemy: Aby mianowane Bractwo od trzech warow miodu na Święta Wielkonocno Wniebowzięcia Naswietszey Panny y Bożego Narodzenia corok robionych, zadnego tak in duplo iako et in simplo czopowego szelężnego y innego podatku tak lege publica iako ex Laudis postanowionego Nam y do Skarbu Rzptcy nie placilo; ale na zawszo od placenia tychze podatkow wolne zostawało. Co dowiadomosci Skarbu W. X. L. y Administratorow Czopowego szelężnego y innych podatkow od napoiow przychodzących donosząc: Chcemy y koniecznie przykazujemy, Aby ten przywilecy nasz iako na pozmnozenie chwały Bozey nadany niwczym naruszony niebył. In

Contravenientes zas onemu winy wprawie pospolitym opisano zakładamy. Na co dla lepszey wagi ręką się naszą podpisawszy pieczęć W X L przycisnąc roskazalismy. Dan w grodnie na Seymie walnym dnia XX meca Marca Roku panskiego MDCLXXIX Panowania naszego IV Roku Jan Krol (*Подлин.—прул. печать B. Kn. Лум.*)

149.

Klementij Tryzna z Bozey Łaski Nominat Eppiey Białoruskiey Starszy Conuentu Wilenskiego przy Cerkwi Sgo y Ożywiającego Ducha, Namiestnik Metropoliey Prawosławney Kiiowskiey w W X Lit:

Za vsilną prozbą Pana Bazylego Litwinowicza Wylazki y iakoteż Braci onego y Sąsiad onych pozwolilem ybłogosławił Cerkiew wiel imeniszczu ktore nazywasie Wylazy postawie Prawosławną, Na rodzenie Panny Marij y Sgo Jerzego Męczenika, gdzie y Przbi tera postanawiam zaich zgodą y prozbo Wielebnego Oyca Syme ona Kirykowicza dotey Cerkwi postanowiłem pod władzą y protopopią Wielebnego naten czas O: Mirona Turczynowicza Protopopą Pohoskim y Porochonskim iako y ponim następcow aby był on Kapłan y Jego też nastemcy wposluszaniy y wszelkiey powinności, y wporządkach Cerkiewnych a powinności Kapłanskiey się naydował Wielebny Ociec Protopopa Postrzegać pod Excomunią obowiązując, a zatak Pobożney Intencijey y Świętobliwego przedsięwzięcia, tak Pana Bazylego Litwinowicza Wylazki z Jego życzliwemi ku Chwale Bożey Sąsiadami pobożnemi błogosławiąc y Vtwierdzając tym Listem moym potwierdzam y Błogosławienstwa Bożego życząc długoletniego im zdrowia Cieleznego a naybarzicy Dusznego tę rękę moją podpisuję, pisan w Nowym dworze 25 Augusta postaremu Ano 1681 Klementij Tryzna iako wyszey wyrażony rękę moją podpisuję (*Подлин.—прул. печать Епископа Каленііа*).

Jan trzeci z Bożey łaski Krol Polski Wielki Xiążę Litewski Ruski Mazowiecki Zmudzki Kiiowski, Wołyński Podolski Podlaski Inflantski Smolenski Siewierski y Czerniechowski Oznaymuiemy ninieyszym listem naszym wszem wobec y kazdemu zosobna komu o tym wiedziec należy. Jako Nam tylko wszechmocna ręka Boska Panstwa te pod Zwierchnosc y władze Krolewską podała, tak vsilnie ządamy, aby, przykładem Nayiasnieyszych Praedecessorow Naszych, wszelkiego Stanu ludzie, przy pozadanym pokoiu, na Prawach w pozniejszye czasy gruntownie vtwierdzeni zostawali. Przeto y teraz gdy Nam doniesiona iest pokorna y załosna suplika imieniem Sławetnych Bazylego Tarasowica y Daniela Budki od Miasteczka Bobruyska zesłanych, abyśmy im Prawa podczas incursiey Moskiewskiey y Kozackiey popsowane, powagą Naszą Krolewską innowowali dla ktorych Praw comprobacyiey, prezentowali przed Nami przywiley Krola Jego mci Władysława IV. Praedecessora Naszego de data w Warszawie dnia VIII. Grudnia Roku Panskiego MDCXXXIX onym danego, w ktorym pozwolone są im dwa Jarmarki ieden na Święto trzech Krolow, a drugi na zielone swiątki kazdy przez Niedziel dwie z wszelką wolnością y bezpieczenstwem w handlach roznych towarow skupowania y przedawania, iedne za drugie odmienienia kozdemu przyiezdziącemu y tam mieszkającemu przykładem innych miast Naszych. Przytym produkowali Nam Przywiley Krolowey Jey Mci S. pamięci Caeciliey Renaty zawieraiący wsobie powinności ich mieyskie: y Supplikowali Nam, abyśmy tesz Prawa, tak wzwyż pomieniony de Actu et data, iako y ten powtorzy powagą Naszą Krolewską ztwierdzili, zmocnili aprobowali y innowowali. Ktorego text od słowa do słowa takowy iest Cecilia Renata z Bozey łaski Krolowa Polska y Szwedzka Wielka Xiężna Litewska, Wę

gierska y Czeska Krolewna Rakuska Arcy Xiężną Burgundzka Xiężna y Hrabianka Tyrolu etc. etc. Pani. Oznaymujemy tym listem naszym komu to wiedziec należy. Pokładany był przed Nami list Krola Jmc S. P. Sigmunta III ktorym list albo potwierdzenie Rewizorskie pewnych punktow Vstaw y Praw Miastu Bobroysku nadanych ztwierdza y zmacnia. Supplikowali Nam za tym mieszczenie Nasi Bobruyscy abyzmy list nizey opisany Krola Jego mci we wszytkim stwierdzili, y onych przy tym liscie zachowali, ktory slowo od slowa tak się w sobie ma. Zygmug III z Bozey łaski Krol Polski Wielki Xiążę Litewski Ruski Pruski Zmudzki Mazowiecki Inflantski etc. a Szwedzki Gottski Wandalski Dziedziczny Krol Oznamujemy tym listem Naszym wszem wobec y kazdemu zosobna komu to wiedziec należy. Jż pokładany był przed Nami list albo potwierdzenie Commissarzow albo Rewizorow Naszych nizey opisanych z podpisem rąk y pod Pieczęcią tych ze Commissarzow albo Rewizorow Naszych pewnych Punktow Vstaw y Praw Miastu Naszemu Bobroysku zdawna przez S. P. Przodki Nasze Krole Polskie Wielkie Xiążęta Litewskie takze y przez Nas nadanych y potym za częstymi Rewiziami Vgruntowanych y przez teraznieyszego Starostę Naszego Bobruyskiego Vrodzonego Piotra Tryznę vznanych, y Supplikowali Nam ciz Mieszczenie poddani Naszi Bobruyscy: abyzmy ten list, albo potwierdzenie Commissarzow albo Rewizorow Naszych tak iako się w sobie ma z władze Naszey Panskiej potwierdzieli Vmocnili y przy calosci swey zachowali: Ktory list od slowa do slowa tak się w sobie ma. Jan Zawisza Woiewoda Witepski Suraski etc. Starosta Grzegorz Swięcicki Archidiakon Wilenski Sekretarz J K Mci Jan Rudomina Dusincki Sekretarz y Dworzanin K J Mci Commissarze y Rewizorowie na Rewizyą tu do Bobruyska dla przesłuchania krzywd y skarg na Jego Mci Pana Starostę do J K Mci doniesionych, tudziesz zarazem y dla gruntownego wszelakich roznic miedzy Jego Mc. P. Starostą a Mieszczany, takze y poddanemi włosci Bobruy

skiey zobu stron uspokojenia; za częstym nabieganiem y solicytowa
niem poddanych Bobruyskich od J K Mei P. N. Mto. zesłani. Ja
Matfiej Polubinski z ramienia Jasnie Wielm Pa Pa Jarosza Woł
łowicza Podskarbiego Ziemskiego y Pisarza W X L z roskazania
J K Mei na mieysce Pisarza Skarbowego, y Ja Mikołay Marchacz
Puzelewski Instigator J K Mei W X Litt dla pomiary włoczney
do tey pomienioney Dzierzawy Bobruyskiey, y uczynienia vstawy
zjachawszy Oznaymujemy yz przy odprawowaniu kózdemu znas
sprawy sądom naszym należący Stanąwszy oczewisto przed Na
mi Mieszczanie Bobruysey Woyt Mieyski Jan Mikolaiewicz Jwan
Bogdan y Trochim Matfiewiczy Ancip Hryhorewicz Michayło Par
chamowicz Parchom Paczynski y inszych Mieszczan niemalo kto
rzy swym y wszystkich Mieszczan Bobruyskich imieniem suppliko
wali Nam abyśmy ich przydawnych Prawach wolnosciami y vsta
wach ich zachowali, y polozyli przed Nami Przywilecia y Prawa
swoie na te wolnosci im nadane. A Naprzod list S. P. Krola Augu
sta pod datą Roku 1561 Miesiaca Marca 21 dnia. Pokładali y dru
gi list teraznieyszego Krola Jmci Pa Na Mieego pod datą roku Ty
siąc szescsetnego piątego Miesiaca Marca IV dnia. Pokładali tesz list
godney pamięci Pana Hrehorego Wollowicza Marszałka J K Mei Sta
rosty Słonimskiego y P Mikołaią Naruszcewica Rewizorow od J K
Mei tu na ten czas wysłanych. Potym list tesz godney Pamięci
P Dmitra Skumina Tyszkiewicza Starosty Minskiego, a Pana Mar
cina Tyszkiewicza na Lohoysku Woiewodzica Brzeskiego Mar
szalkow J K mei y Pisarzow Zamkow y Włosci K J mei Vkrainnych
Ruskich pod datą Roku tysiąc pięset Dziewięćdziesiąt pierwsze
go januarij osmego dnia. Pokładali zatym list nieboszczyka Pa
na Jana Boianowskiego Starosty Bobruyskiego Na ostatek polozy
li przed Nami list Je Mei P Piotra Tryzny Starosty Bobruy
skiego mieszczanom na potwierdzenie ich starych Praw y Vstaw da
ny ktore listy wszystkie oglądawszy y do wiadomosci naszej przy
pusciwszy. List ten Jm P Piotra Tryzny Starosty Bobruyskiego

o ktorego Confirmacyą nas mieszczanie prosili, czytac przed Na
mi y w ten list Nasz wpisac roskazalizmy, ktory wpisuiąc sło
wo do słowa tak się w sobie ma Piotr Tryzna Starosta Bobruy
ski. Wiadomo czynię tym moim listem Jz przychodzili do mnie
mieszczanie Dzierzawy moiey Bobruyskiey Woyt mieyski Jan Mi
kolaiewicz y inszi mieszczanie Jwan Bogdan y Trochim Matfieiewi
czy Ancip Hryhorewicz Michayło Parchamowicz Parchom Paczyn
ski, y inszych niemało Mieszczan, ktorzy swym y wszystkich Mie
szczan Bobruyskich imieniem prosili y supplikowali mi oto, abym
ich według starych zwyczajow Vstaw y Praw ich onych zachował.
A naprzod mieniąc sobie w tym krzywdę ze niektore Wsi Wło
sci Bobruyskiey miastu przylegli wstępu im wolnego wpuszczą
ktory oni zdawna mieli wolny wrąb drzewa na budowanie y na
drwa zarzekę Berezyną za dwie mili, a ztę stronę rzeki w wierzch
Berezyny do rzeki Wołczny, a wniz do rzeki Prodzwikni zabra
niaią y pokładali przedemną list S pamięci Krola Augusta roku
1561 Miesiąca Marca dwudziestego pierwszego dnia Pokładali y dru
gi list Krola Jego Mci Pa Na Miłosciwego teraznieyszego pod da
tą roku 1605 Miesiąca Marca IV dnia ktorym listem Jego K M
Pan Nasz Młowy list Krola Je Mci Augusta confirmowac ra
czył Pokładali przytym list Nieboszczyka Pana Jana Boianowskie
go Antecessora mego W ktorych wszytkich lisciech po dostatku
opiewa ze mieszczanie Bobruyscy od dawnych czasow mieli wol
ny wstęp wpuszczą zarzekę Berezynią na mil dwie, A ztę stro
nę w wierzch Berezyny do rzeki Wołczny, a w niz do rzeczki
Prodzwihny drzewa na budowanie y na drwa wolny wrąb mieli,
Przeto y ia z tych listow zrozumiawszy przerzeczonych Mieszczan
Bobruyskich przytey wolnosci zachowuię, y iuz poddani sioł Bo
bruyskich tego wstępu wpuszczą tak iako się wyzey pomieniło za
rzekę Berezynią wzdłuż y wszierz na dwie mile a ztę stronę rzeki
wszierz na dwie mili a wzdłuż odrzeki Wołczny do rzeczki Pro
dzwihny zabraniać mieszczanom niemaia y nie będą mogli, przy

tym zaraz domawiali się o łowy rebne narzece Bereziny, także o wypusty na bydło y konie aby im według dawnych zwyczajów wolno było na ostrowie Włosie także na gruntach Siół przyległych mianowicie Stolpiskich, Płoskich, Dziemidkowskich, Horbaczewskich y Paniuszkowskich konie y bydło pasc także za Rzeką Berezynią na dwie mili a z tej strony w wierzch rzeki Berezyny od rzeczki Wolczny a w niz do rzeczki Prodzwichny w dół, a wszcz na dwie mili, ia widząc yz te Pastwiska, y wypusty z dawna mieli wolne, onych Mieszczan przytych wypustach zachowuię: y iuz wolny wypust na bydło y konie wszcz y w dół iako się wyzey pomieniło, y za rzeką Berezynią wszędzie mieć mają, także łubie y łyka drzec wolno, Także na Włosie y na gruntach Siół przyległych Płoskich Stolpiskich Dziemidkowskich Harbaczewskich, Pobokowskich y Paniuszkowskich wolne Pastwisko na bydło y konie mieć mają. A co się tknie łowów rybnych te im wolne według listu J K Mei Pana Naszego miłościwego y podług listu Jch M godney pamięci Nieboszczyka Pana Hrehorego Wollowicza Marszałka Jego K Mei Starosty Słonimskiego a Pana Mikołaja Naruszewica przedemną pokładanych zostawuię. Prosili za tym y domawiali się według przemożenia ich wszelakie napitki w domu trzymać wolno było na ich potrzebę, Vkazuiąc dawne zwyczaje y prawo swe w tej mierze y pokładali przedemną list Jch M Pana Dmitra Skomina Tyszkiewica Starosty Minskiego a Pana Marcina Tyszkiewica na Łohoysku Woiewodzica Brzeskiego Marszałkow J K Mei Pisarzy, Zamkow y włości K J Mc Vkrainnych Ruskich pod datą roku tysiąc pięćset dziewięćdziesiąt pierwszego Miesiąca Stycznia osmego dnia. W którym liście pisze Ze wolno Mieszczanom na pitki na potrzeby swoje domowe, ale nie na szynk, Ja w tej mierze widząc rzecz bydz słuszną ten list przerzeczonych Jch M in suo esse zachowuię y mieszczanom napitki te na ich potrzebę także na szynk według przemożenia każdego mieć pozwalam. Za tym prosili y domawiali się, aby im według starodawnych zwy

czałow kanony Brackie mieyskie ieden na Świętego Juria a drugi na
 Świętego Mikołę Święta Ruskie miec wolno y nie zabronno było Prze
 to iz to dawnoscią pokazali, te kanony dwa na rok na wiosnę miec
 im pozwalam Z tym iednak dokładem, aby za tym przeszkody w arę
 dzie niebyło, ktore dłużey niemaia trwac tylko przez trzy dni, na
 ktore kanony wolno będzie Mieszczanom, miodu rozsycie według
 woli ich, Vskarzali się przytym na poddanych włosci Bobruyskiej, a
 przytym y na kupczykow Sielskich. Ato iz ci kupczykowie iezdząc po
 Wsiach, bydło miody, woski y insze wszelakie towary wykupuią y do
 inszych miast cudzo Panskich wywozą, niewioząc tu do Bobruyska,
 czym by się miasto Krola Je Mei takowymi targami naprawowac mia
 ło. Więc y poddanym włosci Bobruyskiej niewolno na stronę y takim
 Kupeczykom ktory po wsiach poiezdzaia nie przedac według starych
 Vstaw, ale tu do miasta wszelaką rzecz przywiozszy takze bydło
 y insze towary przedawac maia. prosili y domawiali się abym tak
 kupeczykom po wsiach poiezdzaiać kupowac iako y poddanym prze
 dawac zabronił y zakazał. Ja y wtym widząc iz to zwyczaj sta
 rodawny był na potym wszelakim takowym pokątnym kupeczykom
 iezdzic po wsiach, y poddanym iako takim kupeczykom przedawac,
 tak y do inszych cudzych miast na przedasz wszelakich rzeczy y to
 warow wywozic zakazuie y tym listem moim zabraniam, A tylko
 samym Mieszczanom Bobruyskim tę wolnosc daie Na co y przed
 tym osobliwy list moy im iest dany w Roku 1604 według ktore
 go we wszytkim zachowac się maia. Wszakze y ci kupcy miey
 scy kupuiąc wszelakie towary po wsiach, tak bydło, miody, wos
 ki y insze rzeczy nie gdzie indziey iedno tu do miasta Bobruy
 skiego wszelaką rzecz, do targu wozic y tu handlowac y targowac
 maia, aby się Miasto J K Mei takimi targami naprawowalo. Awin
 szych sprawach y potrzebach mieyskich ktore się w tym liscie
 moim nie mianowaly, iakom ich przez wszytek czas dzierzenia
 mego przystarych Vstawach y Rewizyi ich Zachowuię, y na tom dał
 Mieszczanom Bobruyskim ten moy list z moia pieczęcia y spodpi

sem ręki mey. Pisan w Bobruysku Roku Panskiego Tysiąc Szescsetnego Czternastego miesiąca Lipca piątego dnia. Vtego listu pieczęć y podpis ręki Jego Mci Pana Starosty Bobruyskiego. A tak My Commissarze y Rewizorowie bacząc to bydz zarzecz słuszną mając respekt y na to. Ze Jego M P Starosta Bobruyski z swoiey benevolenciey prawie Oycowskie się z nimi obchodząc przystarych prawach ich zachowuie, naco y list taki z pieczęcią y z podpisem ręki swey dał. Przeto y My niwczym temu nie Contradykuiać ten list stwierdzamy y przy starych Prawach wolnosciah y Vstawach Mieszczan Bobruyskich zachowuiemy, y na to smy dali przerzeczo nym Mieszczanom Bobruyskim ten nasz list podnaszymi pieczęciami y z podpisami rąk Naszych. Pisan w Bobruysku Roku Tysiąc Szescsetnego Czternastego Miesiąca Lipca Dziesiątego dnia. Jan Zawisza Woiewoda Witepski własną ręką. Grzegorz Święcicki Archidyakon Wilenski mppa Matfiej Połubinski ręką swą Mikołay Puzelewski Instigator W X Litt Mieysca zwykłych pieczęci tychze Commissarzow. A tak My bacząc bydz słuszną prozbę Mieszczan Bobruyskich za przyczyną niektórych P P Rady Vrzednikow Naszych chętniesmy na to pozwoli, y zezmy ten list albo potwierdzenie Commissarzow y Rewizorow Naszych niemniej wszystkie Punkta, Artykuły, Vstawy Prawa w tymze liscie wyrażone potwierdzieli y zmocnili, y przy swei całosci zostawili iakosz y teraznieyszym listem Naszym potwierdzamy y we wszystkim stwierdzamy umacniamy y przyswoiey całosci zostawuiemy y tychze Mieszczan Naszych Bobruyskich przy tychze Prawach swobodach Wolnosciah, Vstawach y innym nadaniu wcale y nienaruszenie zachowuiemy, przestrzegaiąc iednak tego, aby w tey mierze do Skarbu Naszego wszystko dochodziło takze, aby Mieszczanie powinosciom zwykłym względem tego listu dosyc Vczynili y komu będzie należało one pełnili. A dla lepszey wiary, ten list Nasz ręką Naszą własną podpisalismy, y do tego listu pieczęć Nasze W. X. Litt. przycisnąc roskazalizmy. Dan w Warszawie dnia XIX Miesiąca

Februarij Roku Panskiego MDCXIX Panowania Krolestw Na
 szych Polskiego XXXII A szwedzkiego XXVII. Sigismundus
 Rex mieysce pieczęci. My tedy Krolowa na przyczynę do Nas
 wniesioną, iako widząc słuszną prozbę Mieszczan naszych Bo
 Bruyskich chętniesmy się naklonili, takoz list Kroia Jego Mci
 Zygmunta tak iako się w sobie ma list albo poświadczienie Rewizo
 row y wszystkie punkta, Artykuły, Vstawy, Prawa dostatecznie opi
 sane y wyrazone we wszystkim stwierdzamy y Vmacniamy y przy
 tychze swobodach wolnoscich Miasto Bobruysko przy Prawach
 iako zdawna było y dotąd iest, mocno, cale y nienaruszenie za
 chowuiemy. A ize Mieszanie Naszi Bobruyscy supplikowali Nam
 w niectomych Punktach, ktore Nam na osobliwym spisku pokłada
 li dekretuiemy y postanawiamy tym listem Naszym tak aby na
 przod. co się tknie tego wypustu nazwanego Wołoka y drugi do
 rzeki Berezyny idącey. Poniewasz y oycowie Jezuici Bobruyscy
 Przywiley na to Poslednieyszy od Krola Jego Mci y Mieszcza
 nie strony teyze Włoki sosie nazwaney Dekret w Sądzie Asses
 sorskim w Roku 1611. s. p. Krola Jea Mci Zygmunta trzeciego
 ferowany, przed Nami produkowali tych oboygą Mieszczenie spol
 nie z oycami Jezuitami (iako się y w Confirmaciey Naszey Oy
 com Jezuitom daney wyraziło) uzywac y bez zadney przesko
 dy ieden drugiemu trzymac mają, Do tego od wszelkich posył
 kow Zamkowych mieszczan tychze excypuiemy, a na ostatek od
 Mostowego Zamku Naszego Bobruyskiego y od Przewozu tamecz
 nego, poniewasz oni do poprawy tego oboygą przykładają się od
 ktorych wolnych miec chcemy, y teraznieyszym listem Naszym
 uwalniamy, Ktore to wszystkie punkta y kozdy z nich in suo ro
 bore zostawac mają. A dla lepszey wiary ten list Nasz ręką Na
 szą podpisawszy, Pieczęć Naszą przycisnąc roskazalismy. Dan
 w Warszawie dnia XXVII Miesiaca Lipca Roku Panskiego
 MDCXXXIX. Cecilia Krolowa, mieysce pieczęci wiszącey. Ni
 colaus Albertus Gniewosz Scrius maior Reginalis Maiestatis Can

cellarius. Przytym ze Przywileiu Produkowali Nam Rewizyą z Xiąg Skarbowych wyięta Extractem zawieraiącą w sobie opisanie Vstawy, ograniczenia, wolności, y powinności, abyśmy ią oraz ztwierdzili, Ktora także od słowa do słowa takowa iest. Vstawa Roku Szescdziesiętego Rewizorow Krola Jego Mci Pana Grzegorza Wołłowicza Marszałka Krola Jego Mci Starosty Słonimskiego, a Pana Mikolaia Naruszewica Sekretarza J K Mci Dzierzawcy Markowskiego y Miadelskiego Za prozbą Woyta Miasta Bobruyskiego Hrehorego Fata y innych Mieszczan Jego K Mci Bobruyskich Przeżemnie Jana Hlebowicza na Dubrownie Kasztellana Minskiego, Podskarbiego Ziemskiego y Pisarza W X Litt w roku Osmdziesiąt czwartym miesiąca Aprila Czternastego dnia w Wilnie z Regestrow Skarbnych pomienionych wypisana y wydana Na przod Mieszczanie Miasta Bobruyskiego z inszemi poddanemi Krola Jego Mci Bobruyskimi, iako z strony Wilenskiej, tak y z strony Trockiej niepowinni zadney roboty robic i powinności zadnych pelnic, okrom dwuch wiesz w Zamku Bobruyskim, ktore oni będą zawzdy gdy tego potrzeba będzie Vkazywała z gruntu az do obłamka, znowu gdyby się cokolwiek ich naruszeło, robic y poprawic, na co oni y list Krola Jego Mci mają sławney pamięci Zygmunta Augusta, A wierzchy y obłamki Poddani powinni dorabiac, tak z strony Trockiej, iako y z Wilenskiej. Tez Mieszczanie powinni w kazdy rok od Święta Rzymskiego S. Michała doskarbu Jego K Mci z prętow Sielibnych rynkowych dwudziestu trzech od kazdego pręta po piędzy sieml y puł a od łokcia po piędzy białym. Z prętow Sielibnych Vlicznych trzechset Czterdziestu osmi y puł (okrom wolnych) po piędzy dwa y puł, Z prętow ogrodnych owoszczowych dwuch tysięcy osmi y puł z kozdego pręta po piędzy dwuch y puł, Z prętow ogrodnych polowych nienawoznych piąciuset dziesięciu po piędzy iednym. Z miar pasznych Mieyskich osmdziesiąt y iednym okrom wolnych, od kazdey miary po groszy czterdziestu y dwuch liczby litewskiej. Z Sianożętnych miar

morgowych z Sta y Szesedziesiąt dwóch gruntow o krom wolnych od kazdey miary po groszu iednym. Z zasciankow Mieyskich z miar morgowych piętnastu gruntu sredniego od kazdey miary po groszy dwa y pieniędzy dwa, Z miar dwuchset trzydziestu y trzech gruntu podlego od kazdey miary po groszu iednym y pieniędzy osmiu, szacuiąc według Vstawy Przyczynszu służby zupełney. Za żyto groszy dziewięć, za owies groszy szesc, gdyz z tych zasciankow powinności niektorych mieć, zato żyto y owies dawac nie powinni. Na strożę y naklikanie z miasta Bobruyskiego powinni Mieszczanie bobruyscy do Zamku Bobruyskiego na kazdy tydzien po człowiekn iednym porząkiem, abo Podwoyskiego aboli klikana na potrzebę Zamkową. Straz Bobruyska ma byc w rzeczy albo w Mozyru, Na tę Straz iezeli tego będzie potrzeba składac się powinni tako mieszczanie iako y Wołoszczanie z kazdego dymu po pieniędzy szesc, A iezliby w tymże Roku druga straz przypadła y potrzeba by tego Vkazywała, tedy z nowu takoz po pieniędzy szesc powinni składac. A Vrząd Zamkowy tak tym Szafo wac ma, zeby sam w tym na liczbie niezostał. Strony win na Krola Jego Mci y na Vrząd wina bita Sądem osądzona półtina groszey, A nawiększa według Statutu Ziemskiego, a iezeli obzałowawszy się dwanasce groszy winy na tym kto kogo poiedna; A in sza wszytka wina od rubla dziesięć groszy, takowych win do Skarbu Krola Jego Mci dwie części, a na Vrząd trzecia. A win nizadnych Vrząd na Mieszczanach Krola Jego Mci sługom swym wydawac niepowinien PrzedSąd na Vrząd od rubla po pięciu groszy, to iest od dziesięciu groszy puł grosza. A od dzieckowania od mili grosz, a kto się pozywa ten tylo powinien pamiętnego dac, to iest groszy polskich pięć. Wizowi iezli z mieysca niepoiedzie groszy dwa. A poiedzie z mieysca to od mili ma płacic, Tak tez od przypatrzenia przysięgi Wizowi płacic groszy dwa, Dziakowi Vrędnemu od Sądu zapisnego grosz ieden, akomu Wypis wypisze grosz ieden, Od wydania Ewangeliey Kapłanowi do przysięgi grosz ie

den, A iezeli nieprzysięże tedy pułgrosza, Kunicy ód Wesela od kazdey niewiasty która w cudzą włość z włości idzie iednak ma bydz dawano po groszy dwunastu, to iest na Vrząd groszy dzie więc a na Woyta groszy dwa, Mieszczanie w Miescie y Starcy we Włości Maią poprzestac zrębów y rozmiętów czynic na poddanych Krola Jego Mci bo gdyz iako Wołoszczanie, tak y Mieszczanie Krola Jego Mci od tego są wyzwoleni. Na targu co wybieraią, Na Vrząd ma bydz oddano. Birczowe y zapisne Na Vrząd od płyty Prętów Sielibnych z kozdego domu po pieniądze dwa, A od ogrodów po pieniądzu iednym A od kazdey miary paszney po 2 groszy a od miary morgowey to iest od beczki po 2 pieniądze. Z Sianożetney kazdey miary morgowey po pieniądzu iednym, siana drew Mieszczanie niepowinni dawac, Niewodów niepowinni wloczyc, tak tez y iazów zabiiac y w podwodę w potrzebie Vrządowey chodzic, y koni swoich pod sługi i posłancy Vrządowych dawac niepowinni. A co tesz Vrząd zwykł był iadac na prawo obce, y mieszczan wszytkich wypędzac, tedy iuz tego nie powinien czynic, tylko Mieszczanie maią wyprawic, trzech albo czterech. Kozaki które w miescie domami zyią, tedy z tych domów iuz platę do Skarbu Krola Jego Mci według Vstawy niepowinni płacic, a zinszego opatrzenia niemaia mieć, Z tey przyczyny, Vrząd Zamkowy niema onych według pierwszej po potrzebach Zamkowych albo y swoich słac na ich Strawie, ale naymuiac według Vmowy. Od mieszczan Bobruyskich, którzy po Włości iezdzą skupuiac rzeczy kupieckie, Vrząd Zamkowy obietki zadney na nich nie powinien brac. Co tesz Mieszczanie Vskarzali się, yż podczas daremno, Vrząd Zamkowy trwożę uczyniwszy y wypędżywszy Mieszczan wszytkich do ostrogu, tydzień albo drngi trzyma a w tym czasie słudzy chodząc bez wszelkich trudności onych biią y grabią, a w tym czasie nie pilności iakiey, tedy iuz od tego czasu Vrząd ma tego nieczynic y bezpotrzebnie poddanych na osadę do ostroga mieyskiego wyganiac, iesliby za pewną wiadomością niebezpieczeństwa nieprzyiaciela,

Co tesz pierwey było brano z Mieszczan y Wołoszczan na Zamek po trzy kopie pieniędzy na tydzien za strożą Honiecką nieprzyiaciela Co y po te czasy było aczkolwiek ten płat podwodny Krola Jego Mci od kilka lat do Skarbu J K Mci tedy iuz tego Mieszczanie iako y Wołoszczanie dawac niepowinni. A co dla lepszey wolnosci y pokoju Mieszczanom Jego K Mci nad Mieszczany zadnych poborow y zbytkow czynic niepowinni. Wrzędowni Zamkowi, Złoczyncow zas, y innych złych ludzi, według zasług ich karac mają y do Więzienia niepowściągliwych wsadzac. A inszi ludzie, którzy w Winę Krola Jego Mci wpadną i tedy nie wielkimi winami, tylko według teraznieyszey Vstawy Krola Jego Mci karani bydz mają. Pisan w Wilnie od Narodzenia Panskiego, Tysiąc Pięset Osmdziesiąt czwartym Miesiąca Aprila czternastego dnia. Mieysce pieczęci, Thomasz Makowiecki Pisarz Skarbny Krola Jego Mci mppra. My tedy Jan KROL do pokorney suppliki iako słuźneym imieniem tychże Mieszczan Bobruyskich do Nas wniesionej łaskawie skłoniwszy się, Przywilej wzwyż inserowany y list Vstawy w sobie zawieraiący takze tu wpisany, wewsztych ich punktach clauzulach, Artykulach Condyciach y ligamentach ztwierdzic, zmocnic, y approbowac Vmyslilizmy, iakoz zmacniamy, ztwierdzamy y approbuujemy teraznieyszym listem Przywileiem Naszym. Declaruiąc aby moc y wagę w potomne czasy miały, y we wsztykim od Vrodzon: Dzierżawcow conserwowane były. A że wtak w Wielkiej desolaciy tosz Miasteczko zostac y przez nieprzyiaciela spustoszone do doskonałości nieprzychodzi. Tedy za przelozeniem PP Rad Naszych A o ich zniszczeniu. Chcąc im łaskę Naszą pokazac pozwalamy tymże Mieszczanom wsztykim wolne piw robienie, Miódow syccenie y tychże trunkow Szynkowanie, takze tabaki przedawanie, y wszelkich handlow przykładem Miast Naszych innych uzywanie. Co do wiadomosci Vrodzonych Dzierżawcow Starostwa Naszego Bobruyskiego teraz y na potym będących donosząc pilnie miec chcemy Aby Mieszczan pomienionego Miasteczka Bobruyska

przytych Prawach y wolnych Szynkach, cale y nienaruszenie dla łaski Naszey zachowywali. Na co dla lepszey wiary ręką się Naszą podpisawszy pieczęć W X Litt przycisnąc rozkazalismy Dan w Jaworowie dnia XVII Miesiąca Febru: Roku Panskiego MDCLXXXII Panowania Naszego VIII Roku. Jan Krol. Alexander Michał Galinski Nominat Suffragan Smolenski Regent Cancellaryi mnieyszey Wo X Litt Sekretarz J K Mei. (*Подлинная на пергаментъ—перать прислана В. К. Лум.*).

151

My Michał Jan Starosta Strzałkowski Podwoiewodzy Witebski Emmanuel Władysław Podstoli Brzeski na Łohoysku Tyszkiewiczowie

Czyniemy Wiadomo Tym naszym Collatorskim z Dawney Fundathey Approbacyinym Pismem, Komuby otem wpotomne Czasy z Sukcessorow Naszych Wiedziec należało, Jz co Godney Pamięci Wielmożni zeszli stego Swiata, Jmsc Pan Dymitr Skumin Tyszkiewicz Marszałek JKrmsci Starosta Minski Pisarz Zamkow Vkraynskich, majątnosc Swoią Wieczystą nazwaną Sielec Wminskim Woiewodztwie Leżącą Darował Małzonce Swoiey Jeymsci Paniey Zophiey Wolskiey, poktorych Smierci Dostałasię Sukcesisie y naturalnym Prawem Jmsci Panu Jerzemu Dymitrowiczowi Skuminowi Tyszkiewiczowi, Ktory z małzonką Swą Jm Panią Maryną Onikieiowną Vniechowską w Roku Tysiąc Szescset Trzydziestym Pierwszym Msca Decembra Dwadziestego Wtorego Dnia na Monastyr Sielecki Wiecznemi Czasy Darowali Przyznali y Jntromitowali, nad Dziadowie y Antecessorowie Nas Wysz mienionych Tyszkiewiczow, na własnych Dobrach Swoych Ziemskich Wmajątnosci Wysz mienionej nazwaney Sielen Wminskim Woiewodztwie Leżącą Fundując W oga W. Jch mm Oycow Za

konników Reguły Świętego Bazylego Cerkiew y Monastyr zało-
 żywszy Oraz y majątnosc tę Sielec Wiecznemi Czasy Temuż
 Conwentowi zapisali y Legowali, A Rationę Dependientey ponieważ
 Na ten czas Jeszcze Wmieście Jego Krmsci Minskim nietotaliter
 Był Vfundowany Monaster Cerkwie SS. Piotra y Pawła Apostołów,
 Tedy do Monastera Wilenskiego Cerkwi Świętego Ducha Tegoż
 Zakonu Religiey Starożytney Graeckiey Ruskiey był in Corporo
 wany, Aże teraz przez Rozne Incursie Nieprzyjacielskie Azatym
 y Exactie żołnierskie tak Monaster Jako y majątnosc Sielec przez
 Rozeyscie Poddanych znacznie zRuynowały się y przez tą dezo-
 latio podług Funduszu należyta liczba Zakonników Bydź niemo-
 ze, Monaster zas Minski Cerkwi SS. Piotra y Pawła Apostołów
 nietylko poblizu, lecz Inflore zostaię y zakonników Kapłanów po-
 dług Potrzeby Nayduie się, za czym za Consensem Nas Legittime
 należytych Collatorow a z Władze y Przełożenstwa Swego Ducho-
 wnego Vpatrując aby oBligom Fundatorow powinne nieustawało
 Nabozenstwo, Wielmożny Przewielebny w Bogu Jmc Ociec Cle-
 mens Tryzna Starszy Monastera Wilenskiego Administrator Eppij
 Białoruskiey y Wszystkich Monasterow Religiey Graecko Ruskiey
 w Wm X Litt: Będących Generalny Prowincyał Jadąc z Wilna do
 Cathedry Eppij Białoruskiey do Mohylowa w Roku Terazniey-
 szym nizey Pisanym, Będąc przytomnym w Minsku W Pomie-
 nionym Monasterze y zumysłu nas Collatorow Vocowawszy
 y Vzywszy nato, Przewielebnemu W Bogu Jmsci Oycu Pio-
 trowi Paszkiewiczowi Tolokonskiemu tegoż Monastera Min-
 skiego Starszemu y Sukcessorom Onego z Całym zakonem
 y Przyszłym w Bogu Przewielebnym Jchmm Oycom Starszym
 Minskim Conwentowym, Pomieniony Monaster Sielecki, z Ma-
 iętnością doniego należącą Wmoc y Administracyą Wieczne-
 mi Czasy poruczył y przyłączył, a zatym Prawa y Fundusze
 Sieleckie zewszelkimi dokumentami aby w minskim Mona-
 sterze in Archiwo zostawały zaręce tegoż Jmsci Oyca Star

szego Minskiego oddał y Aby Wszelka Dependientia ztąd pochodziła nazawsze nieodmiennie postanowił y Cedował, y Nas Collatorow dotey ze aplikował Intentey; Doczego Stosuiąc się Jako Wsłuszney y Pobożney occasiey ze za Duszę Fundatorow Należyte przywiększosci Kapłanow Wminsku będących nie Vsta nie Nabozenstwo, y My Collatorowie ten Przenos Monastera Sieleckiego do Minskiego Monastera władzy y Administrathey intoto Approbuiemy Aoraz Jako Sam Monaster, tak y maiętnosc Sielec doniego należącą podzwierchnosc Monastera Minskiego SS. Piotra y Pawła Ap inCorporuiemy. Osobliwie Respektuiąc na to iz ten Monaster Sielecki W Minskim Woiewodstwie zostaię. y Wszelkim ufalom Seymowym y podług laudum Seymikowego, W Placeniu podatkow Podymnego poGłownego, w powinney Siuz bie pospolitego Ruszenia wpełnieniu Onerow Żołnierskich zone go nalezyła Dzieić się Satisfactia y stych Przyczyn blizszy iest Bydz Posłuszny y Podległy Monasterowi Minskiemu, za czym gdyby mimo Takowe zgodne postanowienie zWierzchności Duchowney za Consensem nas Collatorow Stałe Successu temporis nastempuiące Przewielebni W Bogu Jehmm Oycowie Starsi Monastera Wilenskiego Lub Jehmm Panowie Bractwo Swieccy naruszać Wazyli, abo do tego Monastera odtąd interessować mieli, w Władzę Dependientey y Administrathey Monasterowi Minskiemu Namnieyszą praepeditio Czynie chcieli, Tedy My Sami Collatorowie (obowiązuąc w tym y Successorow Naszych) odtakowey impetyticy Bronie zastempować y Prawem otakie praeciuditi um u sądu należytego inquirować powinni będziemy tak Jako by Wuaymnieyszym Pankcie tę Postanowienie Naruszone nie było, Naco dla lepszey Twierdze przypieczęciach Ręce nasze podpisałismy Dan W minsku Roku Tysiąc Szescset Osmdzie siąt Piątego Msca Februarij Piątego Dnia. Michał na Łohojsku Tyszkiewicz Starosta y Podwoiewodzy Witebski Em Tyszkiewicz P B. (Подлин. — Прил. доъ гер. печати).

152.

Ludowika Karolina Xiężna Radziwiłowna Phaligrabina Rhyńska Xiężna na Birzach, Dubinkach, Slucku y Kopylu, Pani na Hewlu y Siebiezu.

Oznaymuję tym listem moim Komu to wiedzieć należy tak teraznieyszego iako yprzyszłego wieku ludziom; Jz za doniesieniem mnie prozby tak od Duchowienstwa Sluckiego iako y od Mieszczan y poddanych moich w Xięstwie Sluckim y Kopylskim będących w Religiei Starozytney graecoruskiej pod błogosławenstwem naiwielebieyszego Oyca Patryarchy Konstantynopolskiego zostających, aby im na ubezpieczenie ich Religiei na przyszłe czasy list wydała, do ktorey ich prozby skłaniając się a od wszystkich dawnych sług moich te relatią pewną mając ze cerkwie w Miescie Sluckim y Kopylskim takze y w całym Xięstwie Sluckim y Kopylskim, tudzież w Koydanowskiej, Kopylskiej Bielickiej Zabłudowskiej, Newelskiej Siebiezskiej y innych maietnoscach moich Cerkwie Religiei starey Graccoruskiej pod błogosławienstwem nieinnym ieno Orientalnym Patryarchy Konstantynopolskiego od wieku y czasu niepamiętnego fundowane y crygowane są y dotąd zawsze zostawały, y Świętobliwej pamięci Xiążęta Jch Msc Przodkowie moi zawsze te Religią y poddanych w niej Konserwowali, y dotąd wolnością nabozenstwa swego Starograeckiego iakoteż praw Cerkiewnych według ich obrzędów Cerkwi Orientalney szczycili się y teraz szczycą tym Listem Przywilciem moim waruję y declaruję, iż pomienione Cerkwie, Archymandryie, Jhumenie, Monastery y Bractwa w Xięstwie Sluckim iako y we wszystkich inszych Maietnoscach moich będące do Vniej nienależące, przyzupełney wolności nabozenstwa swego pod błogosławenstwem wyszmienionym Konstantynopolskim przy zwyczajach y obrzędach swych Cerkiewnych wszelkich nie naruszenie bez wszelkiej odmiany zachowane być mają wieczne

mi czasy; owszem na mieysce schodzących przez śmierć z tego świata Prezbyterow, Vnici niemaia być ustanowieni, y Relligia Vnicka do tych Cerkwi zadnym gwałtownym sposobem ani wymyslnym środkiem wprowadzona być niema, ale wolno im ma być dla poświęcenia prezbyterow do Władykow ich nie Vnitow w Państwie Koronnym lub Litewskim będących a w niedostatku ich y za granicę iezdzieć bez wszelkiej przeszkody y molestacyey najmnieyszey. Co Duchwienstwu wszystkiemu y poddanym moim wszystkim w Xięstwie Słuckim y po wszystkich majątnościach moich wyszwspomnionych będącym w starogracoruskiey Religiey pod Błogosławienstwem Patryarchy Konstantynopolskiego zostaiącym, do trzymywac declaruię, tudzież y Successorow moich obowiązuię aby ten List moy wcale zachowali y wniwczym go nienaruszali wiecznemi czasy; Natosię podpisuię Ręką moią, dotegoz y Pieczęć moią przycisnąc kazałam. Datt w Brzegu d: 20 Mca Marca Anno 1690. Ludowika Karolina Radziwilowna P: R: (*Изъ книги монастырской*).

153.

Выписъ Книгъ Кгродскихъ Замку Гдрского Минского

Лета отънароженя Сына Божого тысяча шестсотъ деветдесять второго Мца Мая осмнадцатого дня

Навrade Кгродскомъ замку Грскомъ Минскомъ, передомною теодоромъ Антонимъ ванковичомъ Столникомъ иподстаростимъ Миньскимъ заіоваі y Protestowaі: w Bogu Przewielebny Jego mci Ociec Piotr Paszkiewicz Tolokonski Starszy Wilenskigo y minskiego Monasterow; Administrator wszytkich Conwentow Relliey Grekoruskiey w wielkim Xtwie Litewskim będących: na Jego mci Xdza Stephana Woynowskiego, Substituta Kosciola Farskiego Minskiego, y na Pana Franciszka Semputowicza, Cantora przy tymże Kosciele zostaiącego; społ principałow, do wzięcia dalszey wiadomosci y melioratyei tey

Protestacyi; oto, y wten sposob; Jż obżałowany Jego mc Xdż Woynowski, z pomienionym Kantorem, niewiedziec iezeli z swoje go domysłu, czyli iako tenże sam twierdził, Jmc Xdż Woyno wski, Jakoby w Bogu Przewielebny Jego mc Xdż Jan Jurewicz Saugin, Canonik Smolenski, Dziekan y Pleban Minski, miał ko niecznie przykazac obżałowanym opowiedziec wolą Jego msci, ktory roku teraznieyszego tysiąc szescset dziewięcdziesiąt wtorego, mca maia Dwunastego trzynastego y Piętnastego dni, przychodząc do monasteru Minskiego, przy Cerkwi Świętych Piotra y Pawła Apostołów Religiey Graekoruskiej, nieVnickiey z Furyią y różnemi odpowiedzami groził zaluiącemu; y koniecznie Jmieniem Jego mci Xdza Kanonika Smolenskiego, Dziekana y Plebana Minskiego przykazywał; Azeby od tey Cerkwie, Kapłani Dizuniccy, z Com munią Świętą do ludzi chorych chodzie, Vmarłych ludzi ciał grzesc, y żadney processyi czynic nieważyli się; deklaruiąc na drodze przeymowac; bic disrespectowac; kielichy znaswiętszym Sa kramentem odeymowac; y ciał Vmarłych chowac niedopuszczac, aby do Cerkwie publice noszone niebyły; Czemu niedaiąc na ten czas wiary; opponuiąc się przy prawach wolnosciah y Przywile giach NaJasnieyszych Krolow Jch msciow Polskich na ten Mo naster, Vtwierdzaiąc fundusze nadanych, iako tez będąc listem Jasnie Oswieconego Jego msci Xdza Nonciusza pod Excommuni ką wydanym, obwarowani, aby zaden z Jch mciow Xży Swiec kich y w Conwentach będących, żadnego bezprawia Religiey Grae koruskiej, w porządkach ynabozenstwie onych, czynic niewazyl się serio przykazuiącym, wnadzieię tego wszytkiego niespodziewa iąc się zadney ni odkogo Violentiy tegoz teraznieyszego Roku; Dnia osmnastego Mca Maia, obżałowany wypelniając odpowiedzi swoje samym skutkiem nierespectuiąc na Pana Boga, y srogosc w prawie pospolitym Duchownym y Swieckim opisaną; Maiąc Szpie gi, żeby z Conventu zaluiącego, Kapłanow ydących znaswiętszym Sakramentem przeymowano; Awidząc ze kapłan na Jmie Wielebny

Ociec Teodozy Szwabowski, szedł do chorego z Communią świętą w minsku na Ulice zborową; z kąd gdy powracali do Conventu swego; Obżalowany Jego mci Xdz Woynowski z tymże Cantorem y innemi osobami naten uczynek przysposobionemi; w Rynku samym przeciwko Kosciola Jch msciow Oycow Jezuitow Collegium Minskiego, wdzien niedzielny, czasu targu, kędy zydow tatar y Chrzescian niemało bylo; nazniewagę Sacramentowey tajemnicy, a na zgorszenie ludzi w Religiey rozroznionych porwawszy tegoz Kapłana, kielich z Communią świętą wyrwali; y gdy się apponował; tamże niemogąc wyrwać samego Kielicha, Łyzeczkę, którą naswiętszy Sacrament podług obrzędow Graecoruskich daia, wyrwali, Ręce niosącego Kapłana poszarpał; zkrwawili, Sacrament święty zprofanowali, ygdy niektorzy ludzie z pobożności swej Vmitigowali, niewrociwszy tey Łyzeczki omoczoną tajemnicą Christusową Sacramentalną, srogą odpowiedz y pochwałkę, Jmieniem tegoz Jmsci Xdza Canonika Vczynili, do ktorego Jmsci, gdy zaraz donosząc takowe bezprawie z monastera żalujących posyłano, tedy niezostawszy samego Jmsci, y niemogąc otrzymać sprawiedliwości świętey, odłożywszy doprzybycia Jmsci teraz zostawiając dalszą tey protestacyi melioratią, dali do Xiąg Grodzkich minskich zapisac, што ест записано, прыкатором оповѣданію сегож року мѣца пднѣя вышен надате писаного, Ставъшы очевиство Еперал воеводства Минского Андрей Олехновичъ признал бѣвтъ свои реляціонныя втѣе слова писаны, Ja Andrzej Olechnowicz Jenerall Jego Kr. Mci Woiewodstwa Minskiego, zeznawam tym moim Relacyinym quitem; Jz w roku teraznieyszym tysiąc szescset dziwięcdziesiąt wtorym; mca maia osmnastego dnia; z stroną szlachtą; Pañami Janem y Samuelem Zawistowskiemi byłem wziętym y Vzytym od w Bogu Przewielebnego Jego msci Oycy Piotra Paszkiewicza Tołokonskiego, Starszego Wilenskiego y Minskiego Monasterow; Adminstratora wszytkich Conwentow Reliey Graecorusktey w Wielkim Xtwie Litt. do monasteru Jemsci, tu

w miescie Jego Kr Mci Minskim przy Cerkwi Świętych Piotra y Pawła Apostolow będącego; nasprawę nizey mianowaną; gdzie za przybyciem moim Jeneralskim yzstroną szlachtą; Przyopowiedaniu obelgi Kapłanskiey, w Bogu Wielebnego Jmc Oyca Teodozego Szwabowskiego, który gdy Szedł od chorego znaswietszym Sacramentem do pomienionego Monasteru do Cerkwi, w Rynku samym przeiawszy Jego msc Xdz Stephan Woynowski, Substitut Kosciola Farskiego Minskiego y Pan Franciszek Semputowicz, Cantor przytymże Kosciele Farskim zostaiący; z drugimi sobie nato przysposobionemi; Kielich znaswietszym Sacramentem gwałtownie wyrwali, ktorego niemogąc wyrwac; ręce pomienionemu Kapłanowi pokrwawiły, y dalszą odpowiedz y pochwałkę Jmieniem samego Jego mci Xdza Canonika Vczyniły; Jako sama rzecz w protestatiey iest wyrazona; Jakoz zaokazywaniem Ja Jenerał y z stroną szlachty oglądałem obiedwie ręce pokrwawione zwyszmienionemu Kapłanowi Jmę Oyca Szwabowskiemu; Atak Ja Jenerał, y z stroną szlachtą będąc natey sprawie com widział i slyszal to wszystko naten moy relacyny quit spisawszy; ku zapisaniu do xiąg urzędowych poda ię yzeznavam pisan Roku mca y dnia wyszeypisanego; Утого квити прыпечатехъ подпис руки Енералское вътые слова: Andrzey Olechnowicz Jenerał Jego Kr. Mci Wdwa Minskiego ręką; которое очевидное сознание Енералское приповеданью докнигъ вгородскихъ Минскихъ ест записано, Скоторыхъ псес выпис подпечатю вradoвою вБогу превелебному Его Ма отцу петру пацкевичу толоконскому Старшому Виленьского и Минского монастыров естъ выданъ, писанъ Уминску Скорыгвал Роткевичъ (Подлин.—Прил. пегать подстаросты).

154.

Выпис Книгъ Кгородскихъ Замку Гдрского Миньского.

Лета отнароженя Сына Божого тисеча шестсотъ деветдесят Семого

Мца Априля двадцат шостого дня.

Навраде Кгородском вЗамку Гдрскомъ Минском Передомною Теодоромъ

АНТОНИМ ВАНЬКОВИЧОМ СТОЛНИКОМ и Подстаростим Минским. Załował y Soleniter Protestuiąc Opowiadał Wýsoce PrzeWielebny w Bogu Jmc Ociec Piotr Paszkiewicz Tołokonski Starszy Monastera Wilenskigo, Cerkwi Przenayswiętszego Ducha, Generalny Administrator Zakonu Sgo Bazylego Wielkiego Religiey Graeco Ruskiey Monasterow w W Xtwie Lttskim zostaiących, Nomine Jasnie w Bogu PrzeOswieconego Jm Oyca Barlaama Jasinskiego Metropolity Kyowskiego Halickiego y wszytkiey Graeco Ruskiey Religiey tak Extra Regnum będącey Jako w Koronie Polskiej y w W X L Duchownego y Swieckiego Stanu Nayduiących się osob Ktory Jmsc Jako Pasterz pomienionej Religiey non absente przy Cathedralrze swej w Kijowie ressiduie a przez Comisarze y Administratory Swoie pozawartych y zaprzysiężonych Naiasnieyszych Monarchow Pactow, chąc wiedziec, o Prawach Porządkach y regule Zakonnej przez Visity y Correspondentie Wolne, Ktorzy z Władze y Dependenciey należytey otransactiach tuteyszych donoszą zaześłaniem do Monasteru Minskigo Cerkwi SS Piotra y Pawła Apostołow niechybną odebrał praesentio y dał Consens dozaniczenia Manifestaty na Szlachetnych PP. Andrzeia Alexandrowicza Jana y Jakuba Michałowiczow Burmistrzowiczow Minskich Szyszek Konstantego Rodzica y Syna Michała Rayce Zacharewiczow Jako Samych Princypałow y nadrugich Wielu Conprincipałow y Adhaerentow Obzałowanym dobrze nomine et Cognomine wiadomych Tak Krestonosne Jako Sgo Jana Krzciciela Młodzienctwa tudziesz Świętych Michała y Mikołaja ogulem wszytkie te Bractwa Excepto nieinterressuiących się do Rządow Duchownych osob, Ato przy Cerkwi SS. Piotra y Pawła Apostołow w Minsku zostaiące, zadoniesiem płaczliwej Suppliki y quaerimoniey przeWielebnych w Bogu Jmc Oycow Jozepha Derszkoffa Diakona Gedeona Szyszki Monacha Zakonnikow Reguły S. B. W. wyszreczoney Religiey protunc za Licentio Pasterską w Monasterze Minskim będących a teraz znowu w Kijowie za Obedientio Zakonną zosta.

łących Oto ytakowym sposobem, Jz obzałowani Jchmc sami Prin
 cypałowie idąc in Conducto z PrzeWielebnym w Bogu Jm Oycem
 Julianem Ozierskim Jhumenem Monastyra Minskiego Cerkwi SS
 Piotra y Pawła Apostołów od Wilenskiego Monastera odktorego
 abantiquo według Przywilegiów Naiasnieyszych Krolow Jchmidzie
 dependentia protunc Vstanowionym, Chcąc Violenter od Posłuszen
 stwa należytego Pasterza Wyznać Dependentią od Starszego Wilen
 skiego zatracić, Przywilegie Naiasnieyszych Krolow Jchm zruinować,
 Pia Legata ktore mają Vsiebie aby niedochodziły Vtaić yprzywłasz
 czyc sobie, Rachunkow z Przychodow yroschodow nieczynić Mona
 ster na Swieckiego Praesbitera obrocie Zakonnikow według Poboż
 nych Jasnie Wielmożnych Wielmożnych aprzytym y Szlachetnych
 Jchmc PP Fundatorow niechować Coiuz ypozątkiem było gdy nie
 dawszy Vietu et amietu swiecki Praesbiter mimo Zakonnikow
 Sedmicy odprawował, A Nadto Roku przeszłego Tysiąc szescset
 dziewięćdziesiąt szóstego Msca Septembra dwudziestego dziewią
 tego dnia podczas Generalnego Popisu całego Wdzwia Minskiego
 gdy Wielebni Oycowie Derszkoff y Szyszka za Licentio z Mona
 steru wyszli tedy tenże Jm Ociec Starszy Minski Monacha ydru
 giego Swieckiego Kucharza namowiwszy, podpraetextem iakoby
 naszłych Złodzieiow onym Skrzynie Szkatuły Suknie y rozne
 rzeczy powybrać kazął, Co Vczyniwszy na Wierzch mieszka
 nia tegoż Jm Oyca Starszego Zaniesli Co gdy licem nalezio
 no y Inquisitio dowiedziono, Tedy obzałowani Jchm okrywaiąc
 ten Excess Jm Oyca Starszego Minskiego, Gromadnie z Parob
 kami swemi naszedzły na Klasztor nie nienależąc do Prawa Du
 chownego, Tymże Oycom Derszkoffowi y Szysce okna powybiia
 li drzwi wylamali pieca potłukli ategoż Oyca Szyszkę Wywlek
 szy biąc ypoziemi włocząc Ledwo w Życiu zostawili ykoniecznie
 Vstępować z Manastera bezzadney przyczyny Inquiruiących szko
 dy swojej rozkazali ktorzy Vciekszy się donależytego Paśterza tę
 doniesli quaerimonio, Azatym mając Plenariam Potestatem Jmc

Ociec Starszy Wilenski odlegoz Pasterza dozaniesienia oto wszyt ko na Obzałowanych Solenney Manifestaty, teraz Protunc Zachowuiąc dalszą Melioratio samym Actorom dał tę Protestatio swo ią do Xiąg Grodzkich Minskich zapisac што ест записано Ското рых нсее выписе подпечатю вradoвою вБгу Превел Его Мл Отцу Петру Нашкевичу Толоконскому Старшому Митра Впаенского ест выдан Писан У Минску Скорикговалъ Роткевичъ (*Подлин.— Прил. негати Подстаресты*).

155.

Jasnie Wielmożny w Bogu Nayprzewielebniejszy Msci Oycze Metropolita Kiiowsci, Amnie Wielce Miłosciwy Dobrodzieiu. Żem dawniey debitam Venerationem, Lubo Viattica Litera Wm memu miłosciwemu Dobrodziejowi nieoddał, Zata teraz provolutus ad plantas nog miłosciwych Pasterskich Suplex Veniam peto, abys iako Benignus Pater, benigne dozwykley chciał przy iąc Łaski, tak mnie Samego iako ycale Bractwo nasze, ktorzy do oney recurrimus Nam non est qui nos protegat, Chiba Wmśc Miłosciwy Dobrodziey, cale upadaiącym porriget Dextram, bo nie znosne perzekucie ponosiemy. Kturzy in Orthodoxa Fide Zostaiemy. Bazyliki z Starodawnych Czasow nostro Ritui poświęconę y Nayiasnieyszych Monarchow naszych przywileami ztwierdzone per Vim Odbieraia, Drugie Violenter naieżdzaia, Naostatek Vltimo Minantur malo (Czego tylo Sam Vchoway Boze) Zgruntu enercere et eliminare Prawosławia Świętą Vsiluia. Co barzo pre mit Serca nasze w Oney Zostaiące. Niewidziemy tedy przez kogobysmy Mogli Ferre Leuamen w tym naszym ostatnim Vpadku, chiba per Tam Magnam Personam Wldki Naszego Miłosciwego Dobrodzieja y Pasterza, abys chciał nas protegi, A Przeswietlieyszemy y Dzierzawnieyszemu Jeho Carskiemu Wieliczestwu doniesc iakoby nas chciał Ratowac przez Posla na przyszłym Seymie bę dącego, ktory iuz imminet, Natenże Sam y My odsiebie swoich

Delegatow Wyprawiemy. Okturą Łaskę y protekcyę nie iuz itera-
tis, ale y posetnie prosząc, Cum tota Congregatione nostra Czo-
łobitnosc naszą Stopom nog Wmśc Miłosciwego Dobrodzieja od-
daiemy pisząc się Wmści meo Miłosciwego Dobrodzieja Nayniz-
szym Sługą y podnożkiem (*На подлун. под.*) Stephan Szolomicki Stra-
znik Powiatu Piskiego Starosta Bractwa Bohojawlenskico Pin-
skieo m p. 1700 A° z Pinska.

156

Wypis z Xiąg Grodzkich Starostwa Brzeskiego.

Roku Panskiego Tysiąc Siedmsetnego Pierszego Msca Ju-
nij Dziesiątego Dnia.

Na Vrzędzie Grodzkim Brzeskim Aktami Staroscinskimi y Prze-
demną Janem Bęklewskim Podstaroscim Brzeskim, Stanowszy
oczewisto Jmc Pan Michał Stachowski Ten Manifest od Obywa-
telow Powiatu Piskiego na Seymiku Antekomitalnym Msca Ma-
ia Dwunastego Dnia Stały psentis Anni zanieprzyęciem w Gro-
dzie Piskim na Rzecz wnim niżey Wyrazoną ku Aktykowaniu
do Xiąg Grodzkich Brzeskich podał, ktory to Manifestt wpi-
suiąc w Xięgi Słowo do Słowa tak się w Sobie ma. My Szlachta
Rycerstwo Obywatele Powiatu Piskiego Ritus Gracci napodpi-
siech Rąk naszych Wyrażeni, Zanosimy Solenną naszą Przed
Bogiem Swiatem, Naiśnieyszym Krolem Panem Naszym Miło-
ściwym Augustem Wtorem nam szczęśliwie Panuiącym y Całą
Rzeczopospolitą Korony Polskiej y Wielkiego Xięstwa Littew.
Solenną naszą Manifestacyą na Jasnie Oswieconych Jasnie Wiel-
możnych, Jch msciow Panow Senatorow Dignitarzow Vrzednikow
Ziemskich Grodzkich Rycerstwo Szlachtę Obywatelow tegoż Powiatu
Piskiego Równą sobie Bracią Szlachtę, a mianowicie Wielmo-
żnego Jmc Pana Michała Ciechanowicza Podkomorzego y na ten
czas obranego Dyrektora oto y wten Sposob, Jz cosmy zgroma-

dziwszy, za Jnnotescentiami JEgo Krolewskiej Msci Pana naszego miłościwego, do Zamku Piskiego na Seymik Antekomitalny Pierwicy na Dniu Osmnastym Msca Apryla a potym z otkładu do Dwunastego Msca Maia Roku Teraznieyszego Tysiąc Siedmasetnego Pierwszego Dla obrania na Seym Blisko następujący Warszawski Ich mściow Panów Posłów, którzy to ich msc Postponując nami, y Głosami Naszemi, nie niedbając na Prawo Pospolite Constytucye Seymowe na Wolne Głosy y Szlacheckie Wotam następując, a Chcąc y Vsiłując zruynować Religiją naszą y nastąpić na Prawo Pospolite, z ktorey to Wolności y Głosow Wolnych Synowie Tey cney Rzeczypospolitey Przodkowie nasi Cieszyli zarówno wszyscy z Ich msciami. Gdy tedy przyszło do notowania Punktów do Instrukcyi, My obywatele Powiatu Piskiego y Swoy Pewny Interres do Religyi naszej Ritus Graeci należący Maiestatowi Naiasnieyszego Krola Jmc Pana Naszego Miłościwego y Caley Rzeczypospolitey, nie nieszkodzący, Takowy pierwszy Punkt, aby Wielmożni w Bogu Przewielebni Ichmso Oycowie Episkopowie w Wielkim Xięstwie Litewskim będące Vnickie, niewazilisię Więncey Klasztorów Ritus Graeci nie w Vnij będących y Cerkwi Fundacyi naszej Ziemskei Szlacheckei Violenter Zaiezdzać, Drugi Punkt, Aby tesz Dobra Duchowne Ritus Graeci Fundacyi Ziemskei Szlacheckei Prawem Pospolitym y Constytucyami na Seymach Warowane Żołnierskimi Constytucyami y Hybernami od Ich mściow Panów Hetmanów Lub Polkownikow Generalnych Woysk Wielkiego Xięstwa Litewskiego, Niebyły onerowane y Aggrawowane, prosilismy My szlachta obywatele, Rycerstwo Powiatu Piskiego Wielmożnego Jmsci Pana Podkomorzego Powiatu Piskiego na Ten czas Dyrektora koła Seymikowego y Wszystkich Ich mściow Panów Vrzędników, obywatelów Powiatu Piskiego Religyi Rzymskiego kościoła zostających Aby do Instrukcyi Te Punkta raczyli Włozyc nieprzystępując do obierania Ich mściow Panów Posłów, A gdysmy niemogli zia-

dnac Tey Łaski V Rowney Braci Swoiey szlachty Jch msciow Panow Obywatelow Powiatu Piskiego Tedysmy przy wolnościach swoich y Głosach Szlacheckich obstawali zgodnie nierozzerwanie, Kilkasett nas Obywatelow wyszło z Jzby Seymikowey z Protestacyą o niewpisanie tych Dwuch Punktow Religii naszej Służących A Jasnie Wielmożni Jch msc Panowie Senatorowie Dygnitarze Vrządnicy Ziemscy Grodzcy Rycerstwo Szlachta Obywatele Powiatu Piskiego Postponuiąc nami Bracią, Mimo zaszło od Nas na Jch msciow na Ten czas Słowną, a Teraz y napismie do Xiąg Grodzkich podaną Protéstacyą, Smieli y Wazyli się Jch msciow Panow Posłow to Jestt Wielmożnego Jmc Pana Podkomorzego y Jmc Pana Parysowicza Horodniczego Powiatu Piskiego, Na Seym Terazneyszy obrac, Na Prawo Pospolite y Wolny Głos szlachecki nastąpic y Zatautowac, a co Większa, Słowami Vszczypliwemi Honorowi Szlacheckiemu dotkliwemi. ciż Jchmc Izanc Sromocanc, zdepektowac. O co chcąc z Jasnie Wielmożnemi Wielmożnemi Jch msciami Pany Senatorami Dignitarzami Vrzędnikami Ziemskimi Grodzkimi y Wszystkim Rycerstwem Szlachtą Obywatelami Powiatu Piskiego Religij Kosciola Rzymskiego Przedmaiestatem Jego Krolewskiej msci Pana naszego Miłosciwego Augusta Wtórego nam szczęśliwie teraz Panuiąccego Całą Rzeczypospolitą Korony Polskiej y Wielkiego Xięstwa Litewskiego Prawem czynic y Zatautowania Wolnych Głosow swoych Tudziesz postposytij mimo Prawo Pospolite y Zaszła Protestacyą z Jch msciami Pany Posłami y Wszystkimi Jch msciami Pany Obywatelami a równą Szlachtą Bracią swoją przed Szczęśliwie zacząłym Seymem Prawnie czynic y certowac a Interes swoy promowac, Dali Te swoją solenną Manifestacyą, zgodnie y Nierozzerwanie zwolną oney Melioratią, Więc za nieprzysięciem w Grodzie Piskim, do Xiąg Vrządowych Brzeskich ku Zapisaniu podaną, V ktorego Manifestu podpis Rąk Temi słowy Stephan szolomicki S. P. P. Jan szolomicki, Alexander protascwicz Waleryan Szolomicki, Andrzej Kołb, Theodor Lemieszewski, Lawrenty

Kolb, Piotr stachowski, Benedykt Bohatko, Jan Plotnicki, Mikołay Łozicki, Leon Szolomicki, Dotey protestacyi podpisuję się Paweł Alexandrowicz Komar, Do tey Protestacyi Podpisuję się Andrzej stachowski, Andrzej Hołowka, Paweł Hołowka, Hrehory Kaczanowski, Bazilij Polchowski, Do tey Protestacyi Podpisuję się Jan Stachowski, Do tey Protestacyi Alexander Komar, Jlija szolomicki do tey Protestacyi Podpisałem się Alexander Komar, Mikołaiewicz Stachowski, Theodor Łozicki Ręką, Konstanti Niekraszewicz Stachowski, Hrehory Talkowski, Lew szolomicki, Mikołay Kolb, Hrehory Sadkowski, Alexander Wylazki, Podpisuję Jan Weremicz Stachowski, Hrehory Saczkowski, Korniey Dzikowicki, Andrzej Kaczanowski Ręką, Bazylj Horbaczewski Ręką, Mikołay Horain, Jan Horain, W. Orda, W. Plotnicki, Bazyli Kałaur, Paweł Kałaur, Jan Protasowicki, Theodor Protasowicki, Roman Protasowicki, Stephan Kałaur, Stephan Łozicki, Jan Szpakowski, Leon Kolb, Ostaphij Boryczewski, Kazimierz Kolba, Jan Horbaczewski, Antonij Horbaczewski, Leon Horbaczewski, Hrehory Dubieniecki, Jgnaty Polkowski Ręką, Paweł Jelatycki, Stephan Domanowicz Ręką, Mikołay Waliszczewicz Plotnicki Ręką, Władysław Protasowicki, Wincenty Protasowicki, Bazylj Protasowicki, Piotr Kałaur, Bazylj Polchowski, Marcin Szpakowski, Benedykt Bohatko, Mikołay Kolb, Jan Dzikowski, Jan Boryczewski, Paweł Szwabowski, Theodor Horbaczewski, Theodor Horbaczewski, Kturyże ten Manifest Jch mściow P P. Obywatelow Powiatu Pńskiego Publice na Seymiku Antekomitalnym w Pinsku za Jnnotescentiami Jego K. Mści Pana Naszego Miłosciwego zgromadzonych w Roku Terazniejszym Tysiąc Siedmsetnym Pięwszym Msca Maia Dwunastego dnia przeciwko Wielmoznego Jm Pana Michała Ciechanowicza Podkomorzego Powiatu Pńskiego y Dyrektora na Ten czas Seymiku Antekomicyalnego Vczyniony, za nieprzyściem w Grodzie Pńskim przez osobę w Wierzchu Pomienioną ku Aktykowaniu

Podany, Jest Do Xiąg Grodzkich Brzeskich Przyięty y Wpisa-
ny, Sktorych y Ten Wypis Podpieczęcią Vrzędową y podpisem Rę-
ki Pisarskiey Jch msciom Panom Obywatelom Powiatu Pinski-
go Ritus Graeci Jest Wydany, Pisan w Brzesciu. Jm Szuyski
Podstoli Pisarz Gdzki Brzeski, Correxitt Laskowski mp. (Подлин.
Присл. не замѣ Смарочны).

157

August wtory z łaski Bożey Król Polski wielki Xiążę Litew-
ski, Ruski, Pruski, Zmuydzki, Mazowiecki, Inflantski, Smo-
lenski, Wołyński, Podolski, Kijowski, Podlaski, Siewierski
y Czernihowski, Xiążę Dziedziczny Saski i Elektor.

Oznajmujemy tym listem przywilejem naszym, komuby otem
wiedzieć należało, iż przełożono nam jest przez Panow Rad
i urzędnikow naszych przy boku naszym natenczas rezydujących,
imieniem Wielebnego Leona Łukasza Kiszki zakonu Sgo Bazy-
lego Wgo Proto-Archimandryty iż Monastyr Świętego Ducha
w Minsku w Uniey Świętey z Kosciolem Rzymskim będący, do
którego Cerkiew Woznesenska Minska z Cerkwiami Ss. Kozmy
y Damiana, S. Nikoly, Hayską y Łohoyską przez S. pamięci Kró-
la Polskiego Jana Kazimierza Antecessora naszego pod datą
w obozie pod Zwańcem dnia dziewiątego miesiąca Nowembra ro-
ku Pańskiego tysiąc szesć set pięćdziesiąt trzeciego a jeszcze da-
wniey przez Nayiasnieyszych Królow Jch Msciow Polskich Zy-
gmunda trzeciego y Władysława czwartego Antecessorow naszych
inkorporowana jest, z dawnych czasow prostym starszenstwem
czteroletniey odmianie osob przełożonych podległym był, a nie do-
zywotnią ad Jura collationis nostrae Regiae należącą Archiman-
dryą; wniesiona zatym iest prozba do nas abyśmy pomienione
Nayiasnieyszych antecessorow naszych przywileje, powagą naszą
Królewską ztwardzili izmocnili. Przeto My Król pragnąc tego,
aby kazde stany circa immunitates suas conserwowane były, Przy-
(46)

wileje wyzey specyfikowane, ninieyszym listem Przywilejem Naszym roboruiąc zmacniając i ztwierdzając, Monastyr Minski Sgo Ducha penes Jura et prywilegia sua zachowuiąc, aby tam nie Archimandrya dozywotnia, ale proste czteroletnie starszenstwo, sub regimine wielebnych Protoarchimandrytów zakonu Sgo Bazylego Wielkiego było, wiecznie i nienaruszenie mieć chcemy i postanawiamy; do którego to starszenstwa Minskiego, inhaerendo privilegiis Antecessorum nostrorum, Cerkiew Wozniesenską, zdawna incorporowaną, i Cerkwie Ss. Kozmy i damiana, S. Nikoły, Hayską i Łohoyską z dobrami, wsiami, mieszczanami, folwarkami, poddanemi, ich powinnościami, Gruntami, borami Lasami sianozenciami, stawami, młynami, zdawna i natenczas, do przerzeczonych cerkwi należące mi, wiecznemi czasy inkorporujemy i pod rząd Wielebnego Proto-Archimandryty teraznieyszego i sukcesorów jego poddaemy. Na co dla lepszej wiary ręką się Naszą podpisawszy, pieczęć W X Lgo przycisnąc rozkazalismy. Dan w Grodnie dnia XII meca Lystopada Roku Panskiego MDCCV. Panowania Naszego IX roku Augustus Rex (*Подлин.—Прил. перамъ В К. Лум.*).

158.

August wtory z Bozey łaski Krol Polski Wielki Xiążę Litewski, Ruski, Pruski, Mazowiecki, Zmuydzki, Kijowski, Wołhynski, Podolski, Podlaski, Inflantski, Smolenski, Siewierski y Czernichowski, a Dziedziczny Xiążę Saski y Elektor.

Oznaymujemy tym Listem Przywileiem naszym, wszem wobec y kazdemu z osobna komu o tym wiedzieć należy, Jz produkowany był przed Nami Przywilej na Pergaminie pisany, ręką Nayiasnieyszego s. p. Jana Trzeciego Krola Polskiego Antecessora naszego podpisany y Pieczęcią W W X Lit: stwierdzony, Żydom Kahału Minskiego służący y Suplikowano Nam iest przez Panów Rady naszej Jmieniem tychże Żydów, abyśmy Jm przerzeczony Przywilej Powagą naszą Krolewską ztwierdzić y zmocnić raczyli, którego Przywileiu

Tenor jest takowy: Jan Trzeci z Bożej łaski Krol Polski, Wielki Xiążę Litewski, Ruski, Pruski, Zmuydzki, Mazowiecki, Inflantski, Kijowski Wołhynski, Podolski, Podlaski, Smoleński, Siewierski y Czernichowski. Oznaymujemy ninieyszym Listem Przywileiem Naszym komu o tym wiedzieć należy: Jako s. p. Krol Jmęc Zygmont Trzeci Praedecessor Nasz, Przywileiem de data w Warszawie dnia XXI. Mscia Lipca Roku Pańskiego MDCIX Żydom Mińskim nadanym, onych od wszelkich exakcyi y niezwyuczaynych ciężarów uwolnił y roznemi wolnościami udarował, Tak y My niemniey przychilaiąc się do generalnego s. p. Krola Jo Msci Władysława IV. Przywileiu de data w Warszawie Dnia XXXI. Mca Xbra Roku MDCXLVI. wszystkim Żydom w W Xe Lit mieszkaiącym nadanego od Nayiaśnieyszego s. p. Krola Jgo Msci Jana Kazimierza Antecessora naszego osobliwym Przywileiem pod datą w Krakowie na Seymie Coronationis Dnia XVII. Mscia Lutego Roku MDCXLIX. approbowanego za Suplikowaniem do Nas imieniem wszytkich zydw w Mieście naszym Mińsku mieszkaiących, a za przyczyną nie ktorych Panow Rad y Urzędnikow naszych, Dwornych przy Boku naszym zostaiących do tegośmy się łaskawie skłonili, pomienionych Żydw naszych Mińskich wszytkich wobec y każdego zosobna przy wszelkich onym Maiętnościach służących y Przywileiach Nayiaśnszych s. p. Antecessorow naszych dobrze obwarowanych, iako to: kamienicach, Domach, Kramach Dziesięciu, w ktorych wszelkie Sukienne Bławatne y Materyalne Towary wolno im ex antiquo przedawać, tudziesz y korzenia rozne, Kusnierskie, Szewskie Ry-marskie y inne wszelkie Towary rnicach, Jatkach mię-snych, wolnym odkupowaniu Placow ktorych mają Dwadzieścia y jeden y przy Boznicy y Okopisku y Łazni na własną Jch potrze-bę, osobliwie Domach trzech do Szkoły należących które od Sta-tyw y Stacyi Żołnierskich zycyi Trybunalskich y wszel-kich Podatkow uwalniamy, tudziesz pomienionych Żydw Miń-

skich od podcymowania Posłów Cudzoziemskich y Naszych, iako nieużywających żadnych Prowentów uwalniamy; Nadto waruiemy y tym Przywileiem Naszym, onym przy Domach y Kamienicach dla snadniejszego dozoru Słodownic, winnice stanowić budować, które iednak warownemi mają dla ognia przypadkowego kominami murowanymi opatrzyć kramami, y w nich wszelkie Victualia dla przecieżających y potrzebujących iako dla pożywienia snadniejszego przedawać, Exercitie w Rzemiosłach różnych, iako to: Rymarskim, Kusnierskim, Cerulickim, Balwierskim, Tokarskim, Szklarskim, Złotniczym, Szmukhlerskim, Konwisarskim y innych tym podobnych tamecznym Żydom pozwalamy, aby od żadnych Cechów przeszkod nie mieli y vexy nie miewali przykazuiemy, tudzież aby od nich żadnych składek niewyciągali Cechowych, Listem naszym terazniejszym excypniemy y uwalniamy. Towary wszelkie, tak ręką swą zapracowane iako y z kąd inąd nabyte tak w pomienionych kromikach przy domach, iako y nosząc po domach przedawać, y onymi handlować, miednice y insze znaki Rzemiesnicze przy Domach własnych wywieszać y na Tablicach wystawować wolno im będzie. Podwody pod Posłów tak Naszych, iako y Cudzoziemskich gdy Mieszczanie tameczni wyprawować y dawać będą powinni się znosić z Żydami y ducta proportionē podług składek zwyczajnych nie ociążając, ale co Żydzi z Deputowanemi od Miasta postąpią. Waruiemy y to aby podług Statutu Wo Xa Lito Praw y Przywileiów swoich dawnych do żadnych innych Jurysdyk ysądów niebyli pociągani procz Sądu Zamkowego, do ktorego wszyscy Żydzi w Miastach naszych Wo Xa Lito: należą salva iednak appellatione od uciążliwego Dekretu. W Sabasy iednak y insze Święta ich przyszłe do żadnych sądów nie mają bydz pociągani y sądzeni. Jezeli by tez w ktorey sprawie przez Dekret onym miała bydz przysięga naznaczona, tedy onę nieinaczey wykonywać mają tylko w więk-

szych sprawach na Rodale, a w mniejszych niowszy się za kłamek, tudzież iezeliby Mieszczanin tameczny albo którą kolwiek miał sprawę lubo zayście iakie w Drodzę lubo w pobliszych Miasteczkach z pomienionymi Żydami Mińskimi na Targi Jarmarki zwyczajne zieżdzaiącymi, tedy Jch nigdzie pozywać ma, tylko do zwyż mianowanego Sądu Zamkowego Mińskiego. Podatki wszystkie Rzeptey do Kahału swego Mińskiego oddawać, a Kahał do skarku naszego Wgo X Litgo: wność powinien tak od Żydow pod Jurysdykami mieszkaiących iako y winnych miejscach w Mieście Mińsku przebywaiących, czego Jurysdyki przez się wymagać niebędą powinni od Żydow pod Jurysdykami mieszkaiących Rzeznikom Bydła wszelkie tak w Rynku, Domach po Ulicach iako y na wsiach skupować pozwalamy, tak w Dni Targowe Jarmarczne iako y winsze wszelkie y w Jatkach swoich bez wszelkicy przeszkody przedawać. Insuper y towaruiemy gdy się chlebowe Żołnierskie y inne składanki trafiają aby Mieszczanie od Żydow ducta proportionie wybierali, poniewaz onera Mieyskie pociągają iako współ mieszczanie Nasi; Przeto iesliby się zdarzyło kiedy aby tumult na nich powstać tak od swawolnikow iakich od Studentow y od Ludzi Hultayskich aby Żydzi od miasta ochronę mieli y takowe ausus niedopuszczali serio przykazuiemy, y mieć chcemy pod winą Dziesięciu Tysięcy kop Litewskich, z ktorych per medium Fisco Nro et Parti laesae cedet; Co do wiadomości Wielmożnym y Urodzonym Senatorom Dygnitarzom Marszałkom Trybunalskim y Sędziom Głównym Starostom y Jch Podstarościm Urzędnikom Ziemskim y Grodzkim y innym przywodząc, mieć chcemy aby Żydom Mińskim w Jch prawach swobodach y wolnościach wyzey specyfikowanych naymniejsza przeszkoda y bezprawie niedziało się ale we wszytkim przydawnych zwyczaiach zachowani byli; Na co dla lepszey wiary Ręką się naszą podpisawszy Pieczęć Wo Xa Lito: przycisnąć rozkazalismy. Dan w Grodnie Dnia XXIV Msca Marca Roku Pańskiego

MDCLXXIX, Panowania naszego V Roku, Jan Krol. (Pieczęć W X Lit: zawiesista) Aprobacya Przywileiu generalnego Zydom Mińskim przy Prawach y wolnościach zdawna służących nadane go. Andrzej Kazimierz Ossowski Pisarz Wo X Lit: Administrator Biskup. Wilenskiego mnp. My tedy August wtory Krol Polski do przerzeczoney suppliki iako słuszney y sprawiedliwey łaskawie się skłoniwszy Przerzeczoney Przywilej wzwyż wyrażony we wszystkich Punktach Clauzulach, Artykułach y kondycjach przerzeczonem Zydom Kahału Minskiego służący approbować confirmować y zmocnić umysliliśmy, iakoz Powagą Naszą Krolewską approbujemy confirmujemy y zmacniamy ztym dokładem aby przerzeczeni Zydzi Minscy do zadnych assygnacyi ktoreby kolwiek tak przedtym iako y teraz od Synagogi Wo X Lit: powydawane były nie należeli, ile iako Ci ktorzy przez ruzne Jnkursie zubozeni y zruynowani są onych od wszelkich Assygnacyi uwalniamy. Podatki zaś Zydowskie y insze według Konstytucyi Roku MDCCXVII opisane podeymować y płacić mają, chcąc mieć wzwyż namieniony Przywilej mocy y wagi w potomne czasy niewzruszoney, A dla większey wiary Ręką się naszą podpisawszy Pieczęć Wo X Lit: przycisnąć rozkazaliśmy. Dan w Warszawie Dnia XXIX. Mca Pazdziernika Roku Panskiego MDCCXXII. Panowania naszego XXIV. Roku. Augustus Rex. (*Подлинная на пергаментъ — Перата сущая В. К. Им.*).

159.

August Trzeti z Bozey łaski Krol Polski Wielki Xiążę Litewski Ruski, Pruski, Zmudzski, Mazowiecki, Kijowski, Wołyński, Podolski, Podlaski, Inflantski, Smolenski, Siewierski, y Czerniechowski a Dziedziczny Xiążę Saski y Elector.

Oznaymujemy tym listem Extraktem naszym komu otym wiedzieć należy; Jz w Księgach Metryki Kancellaryi naszej Wielkiego Xstwa Litewskiego znayduiesię Konfirmacya Praw Zydom Min-

skim za Naiasnieyszego Antecessora naszego Krola Jmci Polskiego y Wielkiego Xiążecia Litewskiego Władysława Czwartego w Roku Tysiącnym Szescsetnym Trzydziestym Trzecim Miesiąca Februarij Dwudziestego dnia dana y Supplikowana nam iest przez Panow Rad y urzędników przyboku naszym rezydujących abysmy tę Konfirmacyą ztychze ksiąg Metryki Kancellaryi naszej Wielkiego Xstwa Litewskiego per Extractum Authentice wydac pozwolili którą słowo do słowa wypisując taksię w sobie ma. Władysław Czwarty z Bozey Łaski Krol Polski Wielki Xiąze Litewski etc. Oznaymuujemy tym listem naszym komu to wiedziec należy pokładane są przednami listy rozne Naiasnieyszych Antecessorow naszych nawolne Handle Zydom Minskim dane. Pierwszy ręką S: Pamięci Krola Jmci Stefana dedata w Połocku Roku Tysiąc Pięcset Siedmdziesiąt dziewiątego dnia dziewiątego Miesiąca Septembra podpisany y Piczczęcią Kancelaryey naszej Wielkiego Xięstwa Litewskiego zapieczętowany. Drugi List y Przywiley Confirmacyiny S. Pamięci krola Jmci Zygmunta Trzeciego Pana Oyca naszego, dedata w Warszawie dnia Dwudziestego pierwszego, Miesiąca Junij Roku Panskiego Tysiąc Szecset szesnastego dany tymze Zydom Minskim na wolne wszelakie Handle. Trzeci List tegoz S. Pamięci Krola Jmci Zygmunta Trzeciego dedata w Warszawie dnia Dwudziestego Czwartego Miesiąca Marca Roku Panskiego Tysiąc Szescset Dwudziestego Piątego wktorym Zydom Minskich przy Placu naktorym Boznica stoi przy Ogrodzie dla Pogrzebow Ciał zmarłych pod Miastem leżącym u Andrzeia Jwanowicza Burmistrza Mieszczanina Minskiego nabytym zachowac napotomne czasy raczył. Jdoniesiona nam iest przez Panów Rady y urzędniki Dworu naszego prozba od Marka Jachimowicza Zyda Minskiego swym y wszystkiego Zboru Zydom Minskich Jmieniem Supplikującego, abysmy takowe Listy y wolności Zydom Minskim nadane we wszystkich Punktach, Clausulach Artykułach y kondycyach mocą y powagą naszą Krolewską stwierdzi-

li y zmocnili; iakoz my Władysław Czwarty Krol do prozby takowey iako słuszney łaskawie się skłoniwszy wzwyż rzeczzone listy y wolności Żydom Minskim służące, iakoby tu słowo w słowo wpisane były, inquantum iuris Communi non repugnant z twierdzamy y zmacniamy yprzypowinney mocy zachowuiemy, chcąc mieć aby przy wszelakich Handlach pozywieniu y Kramach tak Listami Przywilejami iako y Dekretem Relacyinym S: Pamięci Krola Jmci Zygmunta Trzeciego Pana Oyca naszego dedata w Warszawie w Piątek przed Niedzielą Głuchą Postną bliższy Roku Panskiego Tysiąc szescset Dwudziestego Dziewiątego pozwolonych, przyśadzonych y nadanych, także przy Placu y Boznicy nanim stojącey y Ogrodzie dla chowania Ciał Zmarłych od Andrzeia Jwanowicza Burmistrza y od Jwana Maslanki Syna Jego nabytych których dotąd dzierżącemi byli wiecznemi czasy zostawali z wolnym ogrodzeniem tego Ogrodu. Aiz przełożono nam imieniem tychże Żydów Minskich ze wpierwszym Kopyszczu dla odległości mieysca różne Angrie y bezprawie od swowolnych ludzi cierpieć dla czego inszego placu na Przedmiesciu do Tatar idąc podle domu Sławetnego Jana Rogowskiego leżącego od Szlachetnego Orszewskiego nabydź y on nakopyszcze obrucie umyslili tedy łaskawie się dotego skłaniamy ze im pozwalamy ten Plac obrocie nakopyszcze y przynich Domek dla stroza zbudowawszy oparkanie y ogrodzić, w którym aby żadney przeszkody yprzenagabania od nikogo niemieli, Chcemy mieć yroskazu iemy, Dotego ze Żydzi Minscy Dekretem pomienionym naszym mając pozwolone kramy do tych czas niesą wużywaniu ich, tedy przychylając się do takowego Decretu, mają sobie Place lubo w Rynku lubo gdziekolwiek nabywszy nanim kramy budować, lubo pobudowanych nabydź, w nich wszelakie Towary iakiegokolwiek rodzaju mieć, łokciem mierzyc, wagami y Gwichtami wazyc, tak iako innym Mieszczanom y kupcom naszym Minskim, ze też od dawnych Czasow za S. Pamięci krola Jmci Pana Oyca naszego Boznice dla bezpieczeństwa od Ognia zmurowali, tedy przy tey

Bożnicy zachowuiemy ich względem ktorey zadney przeszkody
 y turbacyey ponosie y powinności pełnić nie będą powinni,
 naostatek iż przywileiem S: Pamienci Króla Jmci Pana Oycy
 naszego y naszym Confirmacyinym zabroniono Żydom Minskim
 Domow na mieyskim Gruncie więcey nad tych ktorych są dzier-
 żącemi nabywac tedy tak to deklaruiemy, iż gdy się Żydowi
 ktoremu w Długu Dom albo Plac dostanie, tedy Possessyą tego
 Domu od Urzędu y Mieszczan naszych Minskich niema być one-
 mu broniono, ale yowšem bez wszelakiey przeszkody przy Ży-
 dzie zwolną dyspozycyą Jego zostawac co wszystko stwierdziw-
 szy Żydom Minskim na przyczynę Panow Rad, y Urzędnikow Dwor-
 u naszego wzielismy ich podobrone y Protekcyą naszą Krolewską
 wszystkich ktorzykolwiek w Mieście naszym Minsku mieszkaia chcą
 mieć yroskazuiąc, aby przytych wyzey specyfikowanych wolno-
 sciach y innych ktore im Przywileia od Naiasnieyszych Anteces-
 sorow naszych nadane są spokojnie y nieporuszenie zostawali
 y niedokogo bezprawia y gwałtow nieponosily, czego Urząd nasz
 Grodzki y Mieyski Minski potrzegac dla łaski naszej y spowin-
 nosci swey ma ybędzie powinien. Naco dla lepszey wiary ręką się
 naszą podpisawszy Pieczęć W X Litt przycisnąc roskazalismy.
 Dan w Krakowie na seymie Walnym Szcześliwey Koronacyey na-
 szey Dnia dwudziestego Piątego Miesiaca Februarij Roku Pan-
 skiego Tysiąc Szescset Trzydziestego Trzeciego Panowania Kro-
 lestw naszych Polskiego y Szwedzkiego pierwszego Roku. Vladi-
 slaus Rex. Marcyan Tryzna Refferendarz y Pisarz W X Littgo
 My tedy Król do przerzecone y Suppliki łaskawie się, skloniwszy
 wzwyż wyrażoną Confirmacyą zksiąg przerzeczonych Metryki Kan-
 cellaryi naszej W Xstwa Littgo Extraktem stronie potrzebuiący
 wydac y dlawiekszey wagi Pieczęć W Xstwa Littgo przycisnąc
 roskazalismy. Dan w Kancellaryi naszej Wielkiego Xięstwa Li-
 tewskiego Dnia III Nowembra Mięsiaca Roku Panskiego MDCCXL
 Panowania naszego VII Roku. M Xze Czartoryski PodK W X L

Za Sprawą J: O: Xcia Jmci Michała na Klewaniu y Żukowie Czartoryskiego Podkanclerzego W X Littgo Homelskiego, Sadowskiego, Jurborskiego, Uswiatskiego Poduswiatskiego etc Starosty Grzegorz Jozef Roykiewicz Jego K Mci Sekretarz (*Подлин.—Прим. нечитъ В. К. Ам.*).

160.

Suplement Dyspozycyi Testamentowey z reszty części na mnie przychodzącej, okrom części trzech między Potomstwo moje rozdzielonych w Dyspozycyi Testamentowey opisanych, z ktorey to części mnie tak przez te lata przeszłe według woli moiej częścią dla Potomstwa z affektu mego świadczyłem, y według Deklaracyi moiej Testamentowey zadosc onym uczyniłem, a częścią na inne domowe roschody moje wyexpensowałem. Dopiero ponieważ mi Bog Naywyższy mdłego ieszcze przedłużył wieku co pozostało reszty części moiej, osobnym tym moim porządkiem Dysponować umysliłam. Gdzie iak naypokorniey Supplikuję Wielmożnych JMciow Panow Exekutorów w Testamencie wyrażonych Dobrodzieiow moich abysię we wszystkim zadosc stało według tego suplementu y Dyspozycyi moiej y to dokładam aby ta summa ktora należy za duszę moją y nieboszczyka Dobrodzieja męża mego była oddana do Rąk JMci Xiędza Antoniego Dziortki Jhumena Hrozowskiego Dobrodzieja Brata mego, ktorego iak naypokorniey upraszam abysię zadosc stało podług tego mego Dyspartymentu. Kiedy mi kaze Pan Naywyższy z tego ustąpić swiata, tedy ciało moje ma być locowane w Hrozowie, tedy zapisuję do tego Klasztoru pięćset złotych. Na pogrzeb y pominki według obrzędow Cierkiewnych przez Rok cały, na co leguję Tysiąc złotych Polskich; tylko o to suplikuję aby pogrzeb był bez zadney publiki, takze bez proszenia gości y kazania, tylko Dzieciom moim oznaymic, aby na który czas ziachali dla pogrzebu ciała mego grze-

sznego. Na Dzwony do roznych Cerkwi złotych dwiescie. Vbo-
 gim na rozne Szpitale leguie złotych sto piędziesiąt. Wiadomosc
 czynię gdzie się maią odprawowoc Sorokousty: do Klasztoru Sto
 Troieckiego Słuckiego złł: 50, do Klasztoru Przemienienia Pan-
 skiego złł: 50, do Cerkwi Soborney Zamkowej złł: 50, do Cerkwi
 Bozego Narodzenia złł: 40, do Cerkwi Zmartwychwstania złł: 40,
 do Cerkwi Stego Michała złł: 40, do cerkwi Świętey Barbary złł:
 40, do Cerkwi Świętego Mikołaja złł: 40, do Cerkwi Stego He-
 liasza złł: 40, do Cerkwi Stego Jerzego złł: 40, do Cerkwi Stego
 Jana Krzciciela złł 40, do Cerkwi Świętego Symona złł: 40, do
 Cerkwi Stego Konstantina złł: 40, do Cerkwi Stego Stefana złł:
 40, do Cerkwi Kopylskiey złł: 40, do Cerkwi Stego Mikołaja Hro-
 zowskiey złł: 40, do Cerkwi Stego Jana Hrozowskiey złł: 100, do
 Klasztoru Starczyckiego złł: 40, do Cerkwi Wyznienskiey złł 40, do
 Cerkwi Pohoskiey złł: 40, do Cerkwi Jeremickiey złł. 40, do Cerkwi
 Lubanskiey złł: 40, do Klasztoru Piskiego złł: 50, do Klaszto-
 ru Wilenskigo złł: 100, do Klasztoru Minskigo złł: 60, do Klaszto-
 ru Kutejenskigo Panienskigo złł: 100, do Klasztoru Warkałow-
 skiego złł: 100; Summa na Sorokousty naznaczona wynosi Tysiąc
 trzysta osimdziesiąt złłotych Polskich; Summa czyni tey dyspo-
 zycyi trzy tysiące dwiescie trzydziestcie złłotych. Druga dyspozycya
 moja przez którą umysliłam swiadczyć cokolwiek według moiey mo-
 znosci nizey wyrazonym tu JMciom, JMci Xiędzu Antoniemu Dziort-
 ce Dobrodziejowi Bratu memu Rodzonemu, pamiętaiąc na Jego zy-
 czliwe Braterskie affecta, a z młodych lat az do tych czas dla mnie
 swiadczonych, a teraz iuz wszedszy z łaski Pana Boga w Sędzi-
 we lata a będąc zruinowany bardzo przez ruzne Jucursye wo-
 ienne, y przez dopuszczenie Bozkie ogniem z tych tedy racyi re-
 spectuiąc aby miał czym długi zaciągnione pouspakaiac, y zaczym
 zyc, poki Pan Naywyzszy pozwolic raczy, ofiaruię y leguię Dwa
 tysiące złłotych. Ktorego obliguię y upraszam iako Brata y Dobro-
 dzieia mego aby na duszę moią y męża mego był pamiętny. Panu

Michałowi Miecznikowskiemu Wnukowi memu ktoremu z affektu
 mego widząc iego sieroctwo leguję Oblig Syna mego Symona
 Horwata dany mi na Tysiąc pięćset złotych polskich; Temuż
 osobno gotowych pieniędzy zapisuję Dwiescie złotych. Słudze
 memu Panu Mikołajowi Tomkowiczowi y samey żenie iego leguję
 złotych Trzysta. Summą czyni tey Legacyi złotych cztery ty-
 siące. Legacyia Świętey Pamięci Nieboszczyka Dobrodzieja męża
 mego, o którą mię iako ustnie za zycia swego abysię oney za-
 dosyc stało usilnie obligował, tak tez y Konnotacyą ręką swą pi-
 saną zostawił. Do Cerkwi Słuckiey Soborney Nayswiętszey Panny
 Tysiąc złotych, do cerkwi Słuckiey Przemienienia Panskiego złł:
 Tysiąc, do Cerkwi Sto Troieckiey Słuckiey złotych Tysiąc, do
 cerkwi Świętego Jerzego złotych Czteryysta, do Cerkwi Słego Pro-
 roka Heliasza złotych Trzysta, do cerkwi Bozego Narodzenia
 złotych Dwiescie, Na Klasztor Hrozowski Słego Jana gdzie y
 ciało locowane legował Tysiąc złotych, Do Klasztoru Warkała-
 howskiego złotych Trzysta, Do Klasztoru Kutejenskigo Panien-
 skiego złotych Trzysta, Na wymurowanie Sklepika do Klasztoru
 Hrozowskiego gdzie ciało locowane złotych Pięćset, Na szpitale
 rozne GraccoRuskie złotych pięćset. Ta Legacya nieboszczyka
 męża mego wynosi summy szesc Tysięcy pięćset złotych. Ktora
 to summa tak na Legacyą za duszę moią offiarowana iako tez dla
 niektorych JMciow z respectu mego oznaczona, tudziez na opła-
 cenie długow niekturym JMciom odemnie winnych, y na oddanie
 reszty niekturym corkom moim podług osobliwey specyfikacyi
 moiey ma znaydowacsię za obligiem u J: O: Xney Jey Msci Woie-
 wodziney Nowogrodzkiey; a na Legacye y Dyspozycye S: p: Dobro-
 dzieja męża mego ma bydz summa u syna mego młodszego Jmci
 Pana Symona Horwata za obligiem mnie danym, którą odebrawszy
 upraszam pokornie zadosc tey dyspozycyi moiey uczynic. Ru-
 chomosc zas moią ktorey lubo barzo niewiele się znayduie, od-
 daję do dyspozycyi tey corce moiey przy ktorey mieć będę do-

zywotnią moią rezydencyą; obligując Jey pod niebłogosławienstwem Bozym, aby tę ruchomosc ktora na osobliwym rejestrze ręką moią będzie wyrazona sprzedawszy, ludziom moim ktore przy mnie będą zostawali, wiele im będzie nalezec zapłaciła, a resztę co-bysię od Jurgieltow zostało, ubogim wdowom y sierotom rozdała, Bozkiem y macierzyńskim moim obliguję Błogosławienstwem. Do ktorey to kopii Supplementu y dyspozycyi moiey JMci Xiędzu Jhumenowi Hrozowskiemu Dobrodzieju bratu memu dla informacyi zostawionej najlepszy dowod ręko się moią własną podpisuję. Pisan Roku 1748 Msca Stycznia 16 dnia. Reyna Horwato-wa Podstolina Czernihowska. (*Подлин.— Прил. гер. пегать Подсто-лины Горватовой.*)

161.

(*) Мы князь семень михалович зноею женою со кигнею настасью чп ним знакомото сым нашим листом придали есмо къцркви къхраму успенью прчское вгородѣ вслуцку ушатецъ меду сподклѣта нашего накаждыи год акому гроши знаших поплатов адесят бочок жита вко пыли адали есмо то вѣчно никым непорухомо къцркви божен къхра му успенью прчское вслуцку атого храма вси священники собора ма ют вкаждое въскренье окафистъ прчское пѣти збором занаше здоро ве акоторши коли священник будет неделю свою служити тот маєт каждого дня окафистъ прчское пѣти занаше здорове ахто тую нашу данну порушитъ тотся снами розсудит перед бгомъ ападовод того всему нашему листу ппечат нашу привесили пис сен 3 днь пидик Е (*Подлин: на пергаментъ—Пегать сислгал Князя Се-мена Слуцкого*).

(*) Сія Акты доставлены послѣ напечатанія уже предыдущихъ.

Zygmunth Trzeci z Łaski Bozey Krol Polskj Wielkie Xiążę Litewskie Ruskie Pruskie Zmoidzkie Mazowieckie Inflantskie, Aszwedskj Gotskj Wandalskj Dziedziczny Krol etc

Oznaimuiemy tym listem naszym Wszem wobec ykazdemu zosobna komubyto wiedziec należało Jz supplicowali nam poddani naszy Szewcy Miasta naszego Mienska, przez Sławetnych Andrzeia Stanisławowicza Kuke Andrzeia Romanowicza Bartłomieia Mikołaiewicza, y Bogdana Michałowicza Collegow swych, prosząc nas abysmy im Bractwo albo Cech rzemiosła ich Szwieckiego bezktorego siła nieporządku miedzy nimi dotąd było przykładem inszych Miast naszych Vprzywileiowanych miec pozwolili y Artykuły pewne ktore oni sPrzywileiem Szewcow Wilenskich wypisawszy ynanie zezwoliwszysie donas przyniesli y zaprawo sobie miec chcieli, onym samym ypotomkom ich nawieczne czasy potwierdzili. My tedy widząc byc rzecz słuszną a chcąc aby w Miastach naszych wszelaki porządek sie zachował y rośł co nie-mniej stąd pochodzi gdy rzemiosła Cechi swoje miec będą the Artykuły Bractwa ich Cechowego do nas przyniesione wten nasz list wpisacesmy kazali ktore taksie w sobie mają. Naprzod wszyscy Szewcy w Miescie naszym Mienskim mieszkaiący tak Rzymskiey iako y Ruskiey Relij ludzie kazdego roku nadzien S. Mikołaiia Biskupa wspolek sie zszedszy obierac mają miedzy sobą czterech starszych, toiest dwu z Rzymskiey a drugich dwu z Ruskiey wiary dotego dwu stołowych iednego z Rzymskiey a drugiego z Ruskiey strony ktorzy nakazdy kwartał w Rok wzgromadzeniu y przyobecnosci wszystkiego Bractwa Przywilcia y Artykuły Bractwa swego mają dac czytac yco dwie niedzieli zawzdy albo według potrzeby ilebykroc potrzeba tego ukazowała doiednego z starszych będą sie powinni schodząc około radzenia o dobrych rzeczach Brackich, y około porządkow Cechowych, y obmyślawa-

nia orozmaitych przypadkach napotym przypadających ktorebysie w ich Bractwie przytrafiac mogli ktorzy starszy będą mieć tę moc inszą bracią występna sędzić y sprawować do Cechu wzywac y onych winami słusznemi wedle zdania swego y według Statutow swoich karac takzetez ktorzyby do Bractwa przychodzić niechcieli albo przychodzić omieszkowali, albo ich Statutom Vpornemi sprzeciwnemi y nieposłusznemi beli występki ich według opisanja statutow mają karac y Vporne a nieposłuszne dowiezienia Miesckiego mają dawac. A skrzynka pospolita Bracka z listami y Przywilejami Brackimi w domu starszego Mistrza zawsze chowana być ma. Mistrze też takowe do Cechu swego mają przy mówac, ktorzyby byli rzemiosle dobrze doswiadczeni, A ktorzyby Mistrzowie przerzeczonego rzemiosła niebyli wpisani y przyięci do Bractwa y niechcieliby być posłusznemi Statutom y starszym na ten czas będącym choćaby takowi byli, ktorzyby mieli domy pod zwierzchnością Mieską, Duchowną y Świecką albo w Dworzach Szlacheckich mieszkali, cokolwiek by ich było takowym się rzemiosła żadnym sposobem robic niebędzie godziło. Item ci Mistrzowie ktorzy już są oddawnego czasu za Mistrze przyięci y obrani w przerzeczonego rzemiosle Szwieckim od Vkazania sztuki rzemiosła swego y od listow świadectwa mają być wolni. Item iesliby który tegoż rzemiosła tho rzemiosło robic, mistrzem zostac y do Bractwa się wpisac chciał, takowy ma pierwey zrobić dwie lecie Vktorego kolwiek Mistrza potym przez listy albo przez świadki od Vrodzaju swego świadectwa ma pokazać y gdzieby się rzemiosła wyuczył y iesli już był spuszczone z rzemiosła potym rzemiosła swego sztukę ma Vkazac według zwyczaju, iako się w tym rzemiosle zachowuje potym Mieskie prawo przyięć będzie powinien A iesliby sztuki Rzemiosła swego robic niechciał a Mistrzem przed się zostac chciał, takowy do skrzynki Brackiej Cechowej dac y odliczyć kop siedm litewskich y kolacyą na wszystką Bracią według przemożenia swego

sprawie ma ybędzie powinien. Abytez ieden drugiemu Bratow natargu pospolitem w kupowaniu rzemienia nieprzeszkadzał Aiesliby to który smiał Vczynic, takowy ma byc karan winą Bracką. Jtem iesliby który do Cechu wezwany nieprzyszedł, albo iesliby Ktory na Mszę za Vmarłe czasow pewnych postanowioną y zwykłą bądź tez za Procesyą do Kosciola albo do Cerkwie nieprzyszedł, za kazde nieprzyscie popadnie winy do skrzynki grosz ieden. Aiesliby który wzgardzając the Vstawę y Bractwo wazyłsie takową winę potrzykroc zapłacić takowy pułkamenia wosku do skrzynki Brackiey będzie powinien położyć. Jtem zaden sie niema wazyć kupcom zich Safianow albo rzemienia na przedawanie do kramow roboty robic ktoraby potym w Miensku przedawana byc miała, takze y zinszych Mlist roboty gotowey kupey do Mienska na przedai przywozić niemaia, opócz Jarmarkow dorocznych, Aiesliby się takowa robota w kramiech pokazała, tedy Starosta y Wwoit tameczni wespolek z Burmistrzami maia kazac takową robotę zabrac y do szpitala oddac A Szwiec takowy coby the robothe robic wazyłsie, winą Bracką karany byc ma. Wszakze wolno będzie Braciei cechowej kupcom zich rzemienia robotę rozmaita robic iesliby one robothe zamiasta wywozili ynainszym mieiscu przedawali. Jtem aby zaden z Braciei chodząc dom oddomu winszych Braciey obuwia kupowac apotym onego na rynku przedawac niewazyłsie Co iesliby który uczynił abyłby wtym swiadectwem iasnym przekonany tedy ma mu byc takowa robota pobrana, y do szpitala oddana Takzetez iesliby który doma albo na rynku bothy albo robotę złą y przygany godną przedawał takowa takze ma bydz do szpitala pobrana. Jtem iesliby który na złodzieistwie albotez na jakim inszym złym y nieVcciwym vczynku był poimany takowy nietylko od Bractwa ale tez y odrobienia rzemiosła ma byc odrzucon wiccznemi czasy iako bezecny: Jtem iesliby wspólnym Brackim siedzeniu ieden drugiego słowy nieVcciwemi nagrawał wedle wynalazku Brackiego ma byc karan aiesliby sie to

przytrafiło gdzie indziej aniew Bractwie żeby ieden drugiego zło-
 rzeczył albo kogo kolwiek obrazil, albo zesromocił Woitowską
 winą ma byc karany. Item aby ieden od drugiego pomocnikow
 albo towarzyszow odmawiac ani odwabiac niesmiał, a ktoby się
 tego wazył, winą wedle wynalazku Cechowego ma byc karan.
 Item aby zaden z Mistrzow większego wochłonu natydzien towa-
 rzyszowi a zwłaszcza rzemiosło dobrze umiejącemu iedno pogro-
 szy trzech litewskich dawac niesmiał. Item zaden z Mistrzow
 niema Vcznia na nauke rzemiosła swego przyimowac iedno na
 trzy lata, y onego w Cechu ma opowiedziec yw Xięgi wpisac bę-
 dzie powinien. Towarzysze tez y uczniowie ktorzy od Mistrzow
 swoich nie Vcciwie odchodzą y odstawiają uinszych niechaj niero-
 bią azby pierwszym dosic Vczynili. Item zaden tak z Mistrzow
 iako towarzyszow niema do Cechu z bronią przychodzić a iesliby
 sieto ktoremu przytrafiło, ma one bron do starszego Cechowego
 u ktorego natenczas onego Roku skrzynka Bracka Pospolita będzie
 dac zachowac, Tamze tez żadnych rostyrkow fasołow y słow nie
 Vcciwych ktoreby sławę y dobre oludziach mniemanie obrażały
 poczynac niemaia, pod winą ktora ma byc za wynalazkiem Bra-
 ckim skazana. A iesliby ktorzy przerzeczonym pomienionego rze-
 miosła Artykułom przeciwnemi y nieposłusznemi byli takowym
 niema byc dopuszczono aby rzemiosło swoje robili Wczym
 Starosta wespół z Woitem yz Burmistrzami maia im dopomagac
 y onych od krzywd bronic y nieposłuszných przerzeczonych Arty-
 kułow doposłuszenstwa przymuszac. Kuktorey prozbie y postano-
 wieniu ich iako słusznemu y prawu pospolitemu, takze wolno-
 sciom pospolitym y kazdym wosobnosci ywszelakicy Zwierzchności
 wniczym nieprzeciwnemi ale tylko na osoby Cechu przerzeczone-
 go kuzachowaniu dobrego porządku posłuszenstwa y pobożnosci
 służącemi łaskawie skłaniaiać się, tho Bractwo albo Cech prze-
 rzeczony Szwiecki wtym Mieście naszym Mienskim sposobem
 wyszey opisanym postanowilismy ytym listem Przywileiem naszym

postanawiamy ywe wszystkich Artykułach punctach Clausulach y okolicznosciach wyszey opisanych Vtwierdzamy, Chcąc miec aby to wszystko co tu jest wyszey opisano odwszystkich Szewcow teraz y napotym w Miescie naszym Mienskim mieszkaiących na czasy wieczne chowano ytrzymano było niederoguiąc iednak ni wczym prawu pospolitemu. A dla lepszey, wiary y pewnosci tego wszystkiego dalismy Szewcom Miasta Minskiego ten nasz Przywiley z podpisem ręki naszej Doktorego y pieczęc naszą Wielkiego Xięstwa Littewskiego przywiesic kazalismy: Dan w Warszawie na Seimie Walnym dnia Dwudziestego Mca Lutego Roku Panskiego Tysiąc Szescsetnego Dziewiątego PAnowania Krolestw naszych Polskiego XXI. A Szwedzkiego XV Roku. Jakoz starszemі naten Rok byc maia wyszey mianowani Mistrzowie A stołowemi Paweł Staszewicz y Daniel Chomickj a potym drugich lat obierac sobie będą Sigismundus Rex Jan Sokolinski Pisarz Wgo Xtwa Littewskiego. (*Подлин: на пергаментъ—Печатъ сисган В. К. Лит.*)

163

Жикгимонт третии Божю Мцтю Король Польскни Великий Княз Литовскни Рускни Прускни Жомонтским Мазовецкни Пфлянтскни Ашведскни Бгоцкни Ваньдальскни дедичный король.

Ббозе велебному Отъцу Иосифу Велнянину Рудкому Архїепископу Митрополиту Киевскому и Галицкому и всея Руси ичесному Леоновн Креусовн Архимаандриту Виленскому Церкви Светое Троицы и всеи Капитуле Виленъской и Отцу Гиларіону Барановичу Намеснику Митрополему и старшому Манастырей Менскихъ Церкви вознесения Хрыстова и Церкви рынокое светого духа и всем законникомъ тых мянованых Манастырей релии Греческое у Менску мешкающимъ приказуемы абы упрямост и верность ваша переднами и судом нашим тамъ где на тот час щасливе двором нашим будем отподания albo положеня то

го позву Мандату нашего если вкоруне Полскои заосмъ, а если у Великомъ Князстве Литовскомъ пою за чотыры недели очевисто нароку завитом стали направное попиранъе Воита Бурмистровъ Радець Лавниковъ и посполства мещан наших Менских которые вер: вашу по зываютъ Ото иж деп Вер: Ваша законники Манастира вознесенского Менского претивко правом ипривлемеъ месту нашему Менскому отпродковъ наших Королеи Полскихъ и великих Кизей Литовскихъ и однас емъ наданымъ выправили собе через отца афанасия Пакосту старшого монастыра менъского вневедомости ихъ в року прошлом тисеча шест сот семнадцатомъ мца Феврала двадцат сегого дня привлели нашъ на крамы хотечи ихъ куроумноженью пожитковъ Монастырских волные от вшелякихъ судов тежаров меских и платовъ збудоват на пляцу Рынковомъ, который они мещане наши спевного застановенья ни нашто виъшого одно на побудоване мешканя людям духовным уступили вместе Менскомъ подле церкви светого духа лежаком навет птых людей которые бы тамъ обепствя своего мели якихколкекъ нацыи будучихъ отвщелякихъ тежаровъ меских платов повинности и присуду месткого выпмуючы которые деп тые гандли и крамы здавних часов месту менскому людям права мандеборского пюрыздыцыи ратушное подлеглым належат и в одном месяцу якъ того давнымъ звычай ест крамы мают быт непорозныхъ месяцах а таковые люди которые зъюрыздыцыи ратушное азтежаров и повинности доскарбу нашего и доратуша менского належачыхъ выламуютсе и неподчымъ претекъствомъ похороною дотое волности месту наданыхъ вздиратсе немогут дотого тот же деп отец пакоста року прошлого тисеча шестсот шеснадцатого мца марца первого дня нашедши зъ законникыи посполу знимъ вменску мешкаючыи пзмногими помочниками на шпиталь нашъ поконец мосту низского вменску лежакого. который в заведыванъю своимъ старшыи шпиталныи от ураду месткого установленные мевали, на первемъ замке отскрыиши шпиталное вкаторои грошы зъялмужны забраные были отбняъ итую шпитал менскую здворомъ шпиталнымъ через Анъдрей Масленку Бурмиистра за грошы местские на прорвыиъ Пентелинскои

збудованымъ и зпожытками и добрами шпитальными меновите здомом Жабчынскимъ на старом рынку подле дому Павловое злотниковое и згрунтами сеножатми през небожчыка Крыштофа Антоновича купеным надречкою Слепнею лежачим где и фолварок того крыштофа бывал и через мещанку Менскую Варушу Ецуковну Крыштофовую антоновичовую нашпитал менскую а вздор и опеку ураду местскому менскому отписаным домоцы и держанья своего взялъ изспокоинного держанья старост шпитальныхъ отнял а удавши деп до нас якобы тые добра власные местские пустовщизною были и якобы деп от братства церкви соборное Минское позостали занеякоюс пиквицыцею непорадною и не правною северына сновскаго вневедомости их и нато деп привилеи нашъ привлацаючи то законникомъ по отнятию тых добръ выправил Также деп вер: ваша законники тогож монастыра Менского светого духа забравшы на себе безправне домов кляка подюриздыцию ратушною будучих меновите домъ Андрея масленки названыи братскими и другие два дома нагоре Козмодемьянской лежаючи а особно дом подле церкви Светое Ефросиньи лежаючи через зошлого Ивана Бобурку Бурмистра Менского на церковь светого духа наданыи изсуседми там мешкающими повинности вшелякихъ менских и доскарбу нашего належащих до ратуша Менского чинит некажете изюриздыции местское выламуете а надто деп верность ваша законницы монастыра вознесенского мещан менских на пляцах тогож монастыра вознесена Хрыстова зцыншу отняхъ до церкви приналежачого вместе нашоу Менском мешкающих которые заживають ремесль гандлев и вшелякихъ обесить своих заровно зыншими мещаны нашими менскими и взглядом згрунтовъ и сеножатей местских которые подсобою маот до даваня подвод под послы и гонцы нашии и цужоземские грошы подводных и допишихъ вшелякихъ податков и тежаров до скарбу нашего и доратуша менского приходящих належат зъюриздыции ратушное и повинности местскихъ вышмуют менечы нато листы албо привилее наши аснат недавнихъ часов вневедомости их одсамого отца пакосты име нем законниковъ вознесенских одержаные кунарушению прав местских

и привилевъ и купельной кривде ишкоде подданныхъ нашихъ мещан
 Менскихъ вчомъ всемъ позывалъ переднаго продреченого Афанасия пако
 сту, лехъ онъ тымъ позовъ зразилъ же капитулы Виленское впозве не
 было доложено а теперъ веръ: ваша особъ всехъ звышъ менованныхъ до
 тое справы належачыхъ о речъ втомъ позве выражоную также доположе
 ния и скасованя тыхъ привилевъ нашихъ противко першымъ привилемъ
 ихъ одержанныхъ позовають прето абы денъ веръ: ваша яко на року
 завитомъ стали и на жалобу ихъ которая вамъ часу права ширей и до
 статочней предложена будетъ и на попиране Иустыгаторатора нашего успра
 ведливилъ писанъ в Варшаве року тысяча шестсотъ двадцатого мѣца Апре
 ля петнадцатого дня Стефанъ Пацъ Цисарь (*Подл.—Прил. меншалъ пе-
 гать В: Кн: Лит:*):

164.

Владиславъ четвертый зласки Бжое король полскии великии Князь
 Литовскии рускии прускии мазовецкии жомойтскии киевскии волын
 скии подляскии вифлянтскии спверскии черниговскии шведскии кгод
 скии вандалевскии дедичныи король обраныи великии царь московскии.
 Чинимъ Явно симъ листомъ привилемъ нашимъ кому бы отомъ вѣдати на ле
 жало нишешнимъ и напотомъ будучимъ вшелякого стану людямъ были намъ
 чоломъ земляне наши повѣту пинского и помещане братство русь старая
 вунецъ небудучая и просили насъ Гдрия насенни Коронацыи нашей абы
 мы имъ привилемъ нашимъ особливымъ братство ихъ утвердили и на грун
 те ихъ. Купномъ шляхецкомъ вмести нашемъ Гдрскомъ у Пинску церковь
 Братскую Новую Бжоявления гдня збудоватъ позволяи. На которое брат
 ство зложено и будоване помененое церкви мають собѣ даныи от Патри
 архии первей сего листъ благословныи. Мы теды Гдръ спаны рады на
 шими видячи ихъ втомъ прозбу слушную а на двсе зычачи розмноженя
 хвалы бжое межъ народомъ хрестнанскимъ в панстве нашемъ зашастливо
 го панования нашего абы занасъ гдрия и потомки наши и на бога уста
 вичне впотомные часы было прошено а дотого пжъ имъ насенне Елек
 цыиномъ отречнисполитое презъ насъ гдрия самыхъ припунктахъ компози

ція релігій грецькое утвороних подтосюж датою імоцю особливий ва
 рунок надане привілля істое братство их вместе нашим писку
 ест даний даемо им сес нашъ привілля назбудоване імуроване цер
 кви названое Богоявленія гдія вместе нашим писку наплицу их шля
 хецком купном названом хведюшковском границамъ влісте продажы опи
 саном або інаком іном плицу которого істо собѣ способнѣшим бытъ
 упатривши достанут позволяем помененую церковь деревом імуром
 будовати прикаторой церкви Богоявленія гдія має быти монастыр
 законников регулы Стго василія івнем людей годных учоных держа
 ти даем волност іпозволяем помененое братии Богоявленія гдія шко
 лы наукъ вызволеных языков грецького латынского руского іпольского
 мѣсти семинаріе ішпиталъ фундовати іканон Богоявленскій зводным
 двунедельным отбытем держати также вшеляких волностей врозноженю
 церемоній церковных закону грецького заживати вчем имъ вшелякн
 уряд наш трибунальний маршалковскій земскій гродскій імескій пе
 решкоды жадное чинити внамненшой речі немає которий тот мана
 стыр яко речъ церковную подвладзу поборону нашу гдрьскую берем
 потвщеляких датков уволняем вечными часы варуючи еднак іж кому
 быся кривда стала збратства устарост которые вбратствѣ том знаро
 ду шляхецкаго обіраны быти мають доходит справедливости повпнен
 аестлибѣ отстарост неперестал насправедливости волно их доземского
 суду пиского належным правом позвати будет откол апеляцый аж до
 нас гдря іти має аієпидеі ахтобы колве істое братство их цер
 ковъ школы семинаріум інашпиталъ што надал даровал спобожности
 своєї або тестаментом отписал теды то все навсе часы потомные при
 том братствѣ безжадное перешкоды зоставати має абратя того брат
 ства мають радитися ісправовати порадамъ отПатрїархи Константы
 іпольского Іереміи Львовскому івилленскому Братству наданымъ Наоста
 ток надто все ствержаючи сим привіллям нашим братство их церковное
 іплицъ накотором церков Богоявленія гдія імонастыр менованы за
 конников вместе ішомъ гдрскомъ писку збудованы будут варуем івно
 томные часы мети хочем абы каждый вшелякого стану ікондыцн

люде так стану духовного яко шляхецкого пдержавцы старост на
ших пинскихъ ништо ниши вшеякое перешкоды так вуживаню вол
ного набоженства яко пвовсѣхъ справахъ ихъ церковныхъ пбрацкихъ чини
ти неважнися. Ипато даемъ сес нашъ привилей сподписомъ руки ка
шого докоторого для лепшого твердости ппечат нашу вел: Княз: Лит:
привеситъ казалпесмо. Писанъ вкракове Марца Г поновому, року гдня
XΛΛΓ панованя Королевствъ нашихъ полского А шведского Г року Vla
dislaus Rex Marcian Tryzna Referendarz y Pisarz W X L (*Изъ
книги Пинскаго Градскаго Суда 1662 года*).

165.

Лета отнароженя Сына Божого тисеча шестсот сорок осмого мца
Декабра семнадцатого дня.

Навrade Бгродскомъ взамку гдарскомъ пинскомъ передомною Адамомъ Бре
стскимъ столникомъ пподстаростимъ пинскимъ отяснѣ освещеного княжати
Его маети албрехта станислава радивила Княжати наолыце пнесвижу
канцлера вел: Княз: Лит: Старосты пинского Бгневского птухолского
установленнымъ opowiadał y protestował sie w Bodze wielebny Jeomsc
Xiądz Stanisław Tomisławsky Rector Collegium Pinskięgo na
mieszczan miasta Pinskięgo Prawa Maydeborskiego y inszych róż
nych na wszystkich mieszczan otym iz pomienione mieszczanie Tak
Burmistrzowie Raycy Ławnicy Cechmistrze wszystko pospolstwo
przepomniawszy Pana Boga prawa pospolitego y karania czyniącъ
zdradę przeciw Rzptej Rebelią podnoszącъ Vczyniwszy namowe
skozakami Rebelizantami posyłaіącъ do onychъ na pomoc pndze pro
chi apotymъ w roku ninieyszymъ Tysiącъ Szescsetъ Czterdziestymъ osmymъ
msca octobra dwadziestego szostego dnia Ci mieszczanie Pinscy
Kozakówъ Rebelizantówъ Vkrainnichъ do powiatu Pinskięgo y dosa
mego miasta Pinska kilka tysięcy naprowadziwszy azłączywszy
się ztymi hultajami następuіącъ nietylko przeciwko Rzptej ale
y przeciwko samemu Panu Bogu stanъ Szlachecky y duchowny
zabiіali mordowali Ciała z grobowъ wyrzucali Jakoto i w kosciele
Jchъ msci oycówъ Jezuitówъ Collegium Pinskięgo w kosciele wiel

kie gwałty poczynili obraży posiekli okna potłukli kościół wniwecz obrocili ciała z grobow z trunami wymuiąc wyrzucali. Obdzierali Cokolwiek było ochędotwa maiętnosci srebra złota tak skosiła Jako y skoleium Piskiego Cyn miedz Kotły y wszystek sprzęt domowy ci mieszczanie Pinsky pospołu z kozakami zabrali y tak. przez niedziel dwie w pinsku y w powiecie tym będąc a morderstwa y łupy czyniąc pod tenże czas na maiętnosci kościelney do kościoła Collegium Piskiego należące od Jasnie oświeconego Xzcia Jego Msci Pana Canclerza Wgo Xa Litto Fundowane mianowicie na imie dubo naiachawszy samy dwor kosztowny wszystkie budynki kosztowne ktory dwor na kilkanascie Tysięcy protestuiące szacuią spalili potym na folwark duboyski y najmienie dwor brodnice Colleiatkie naiezdziąc ciz mieszczanie pospołu z kozakami zboza bydła wszelakie Cyny miedz kotły y wszystkie sprzęt domowy zabrali w dworach y Folwarkach w Birkozach y dubeyskim we wszystkich budynkach okna piecy pobili y wniwecz obrocili y do miasta Piska wszystko zaprowadzili a zatym tez przyszło do zniesienia Piska gdzie zatych że przyczyną mieszczan kościół y colleum Pinski spalili w ktorym takowym gwałcie odtych mieszczan popełnionym protestuiące szkody więcy niz na sto tysięcy szacuią ktorych szkod na wszelakich maiętnosciach leżących ruchomych y sumach pndznych Tych mieszczan Piskich ingenere wszystkich tak prawa maydeburskiego Jako i inszych roznych iurżdyk gdzie bysie kolwiek okazali chcąc protestuiące requirowac Solenną protestacyą swą zanosząc prosił aby do xiąg przyięta y zapisana była што ест записано. (Изъ Книги Пискаго Гродскаго Суда 1648 года.).

166.

Лета отнароженя сына Божого тисеча шестсот сорокъ осмого мца Декабра двадцат осмого дня.

На враде вгродском взамку гдрском Пинском передомною Адамом Брестским столишком и подстаростим Пинским одясне освещеного Княжати

Его мѣстѣ Альбрехта старшелава радивила Княжати наолице ппесвижу канцлера вел: Книз: Лит: Старосты пинского Кгневского итухолского установленным, ставши очевисто Енерал Его Кор: Мѣсти повету пинскаго Федоръ Высоцкѣи квит свои подпечатю исподписом руки свое исподпечатми стороны шляхты до книги Бгородских пинских признал втые слова, Ja Fedor Wysockij Jenerał Powiatu Piskiego zeznawam tym moim kwitem Jz roku Teraznieyszego tysiąc szescsetch czterdziestego osmego msca decembra dwudziestego szostego dnia mając przy sobie stroną dwóch szlachciców Pana Mikolaia a pana Bogdana wysockich sktoremі byłem wzięty na sprawę od Jego msci Pana Pawła Drogomira Olszewskiego Poborcy Powiatu Piskiego w mieście Piskim y tego dnia za posłaniem Jego msci Pana Poborcy chodząc do mieszczan Piskich pytając się o Burmistrzach Raycach y ławnikach y pospolstwie mieszczanach Piskich ktoby pobory z miasta wybierał y dlaczego dotego czasu do Jego Mosci Pana Poborcę tych poborow nieoddali, Tedy w tym mieście Piskim iako Burmistrzow Raycow Ławnikow zadnegom sie nie napytał Tylko kilka ludzi pospolitych ktorzy przedemną Generałem y stroną Szlachty powiadali że my o poborach kto wybierał niewiemy a Burmistrzowie y Raycy także Ławnicy y Pospolstwo Jedni podczas zniesienia Hulaystwa Kozackiego y miasta Piskiego z miasta poVciekali A drugich pozabijano, y my niewiemy przykim te pobory zostali Co ia Jenerał słysząc od niekto:ych mieszczan takowe słowa te relacyją za potrzebowaniem Jego Mosci Pana Poborcy, Pod pieczęcią y spodpisem Ręki mey y zapieczęciami strony szlachty ku zapisaniu do xiąg grodzkich Piskich daie Федоръ Высоцкѣи Енераль Которыи квитъ запризнагьемъ Енеральскимъ до книги Бгородских пинскихъ ест записанъ. (*Изъ книги Пинскаго Гродскаго Суда 1648 года*).

167

Jan Kazimierz z Bożej łaski Krol Polski, Wielkie Książę Litt. Russkie, Pruskie, Zmuydzkie, Mazowieckie, Inflantskie, Smolenskie Czernihowskie, a Szwedski, Gotski, Wandalski Dziedziczny Krol. Oznaymujemy tym listem naszym, komuby o tem wiedziec nale-

żało, iż byliśmy proszeni o wydanie z Xiąg Kanclaryey Naszey Większey W X Litt. Extraktem Sprawy niżej wyrażoney, która po tytule Naszym tak się w sobie ma, Oznaymujemy tym naszym listem komu-
 by o tem wiedzieć należało. Pokładane były przed nami ekstrakty dwa z Metryk Kancelaryey Naszey Większey W. X. Litt. wyięte, przywi-
 leia od S. Pamięci Krola Jmci Pana Brata Naszego, miastu Pinskiemu
 dane w Sobie zawieraiące a mianowicie, pierwszy w dacie, Roku ty-
 siąc Szescset trzydziestego Trzeciego Mca Marca piątego dnia, Ktorem
 Krol Jmc Pan Brat Nasz, Przywiley S. Pamięci Krola Jmci Pana Oy-
 ca Naszego Komfirmacyą przywileiu od Krola Jmci Stefana, na
 prawo Maydeburskie, i inne wolnosci Miastu Pinskiemu danego
 w sobie zawieraiący in toto Stwierdziwszy i zmocniwszy, niektore
 punkta w nim opisane, obiasnia a przytym i osobliwe wolnosci
 temuż miastu Pinskiemu nadaie, drugi Exrakt, Przywiley Tegoż
 Krola Jmci Pana Brata Naszego w dacie tegoż roku Tysiąc Szesc-
 set trzydziestego Trzeciego dnia dwudziestego pierwszego Msca
 Marca w sobie inkluduiący ktorem przywileiem S. Pamięci Krol
 Jmc Pan Brat Nasz tymże mieszczanom Pinskim przywiley S.
 Pamięci Krola Jmci Pana Oyca naszego konfirmacyą listu Wiel-
 możnego niegdy Xiążecia Zbaraskiego, Kasztelana Krakowskiego
 Starosty Pinskiego, na wolne zbudowanie Ratusza w Rynku Pin-
 skim, takze wystawienia iatek mięsnych i chlebných z placeniem
 z nich od Stolka każdego podwa pieniądze białe na każdy ty-
 dzien do Ratusza Mieszczanom Pinskim danego z przydaniem
 niektórych puktow w sobie inkluduiący stwierdza i aprobuie.
 Wniesiona przytym była do nas przez Wielmożnego Albrychta
 Stanisława Radziwiła Xiążecia na Olyce i Nieswiżu, Kanclerza
 W X Litt, Pinskiego Tucholskiego etc. Starosty. imieniem Sła-
 wetnych Stefana Kozakowicza, Zdana Ostafieiewicza i Jwana Le-
 woszewicza, Raycow i wszystkich Mieszczan Naszych Pinskiach
 prozba, abysmy względem pogorzenia z Ratuszem Pinskim Sa-
 mych Oryginałów przywilejowych podczas blisko przeszley woy-

ny Kozackiey Stałego wyżey specyfikowane przed nami ekstrakta-
mi pokładane a osobliwie Krola Jmci Stefana Przywiley na pra-
wo Maydeburskie i inne wolnosci dany, ktory wypisem z Xiąg
Grodzkich Pinskih przed nami pokładany był, i inne wszystkie
przywilecie od S. Pamięci Krolow JMciow i Przodkow naszych
Miastu Pinskiemu nadane, także i dekreta na Stronę ich zaszłe,
stwierdzili, zmocnili i approbowali, ktore dwa ekstrakty przywile-
iow pomienionych, słowo w słowo wpisuiąc po tytule naszym tak
się w sobie mają. Oznaymujemy tym listem naszym komu o tem
wiedzieć należy, iż bylismy proszeni o wydanie z Xiąg metryk
Kancelaryey Naszey większey W. X. Litt. ekstraktem sprawy ni-
żey mianowaney, ktora się znalazła w Xięgach za Panowaniem
S. Pamięci Krola Jmci Władysława IV Pana Brata naszego temi
słowy pisana. Władysław IV. Oznaymujemy tym listem naszym
wszem wobec i każdemu z osobna komu by o tym wiedziec na-
leżało iż był pokładany przed nami przywiley Oryginał Pargami-
nowy od S. Pamięci Krola Jmci Stefana Miastu Pinskiemu dany
Ruskim pisany pismem cały i nienaruszony z podpisem ręki Jego
i z pieczęcią mnieyszą W. X. Litt: pod datą w Meleyczyczach Roku
Panskiego Tysiąc Pięćset Osmdziesiąt pierwszego Miesiąca Sty-
cznia dwudziestego dnia, ktorym prawo Maydeburskie przykła-
dem innych miast naszych i insze ku pożytkowi i Rzadowi do-
bremu tegoż miasta służące i potrzebne prawa i wolnosci są na-
dane, a zas przez S. Pamięci Krola Jmci Zygmunta Trzeciego
Pana Oyca i Dobrodzieja naszego potwierdzone z podpisem także
ręki Jego pod datą w Wilnie, Roku Panskiego Tysięcznego
Pięćsetnego Osmdziesiąt dziewiątego, Mca Czerwca piętnastego
dnia, ktory to potwierdzenia przywiley iż przez pożar ogniowy
z dopuszczenia Bożego iest temu miastu zniesiony, Widymusem
tylko z Xiąg Kancelaryey Naszey większey wyięty, pod pieczęcią
także naszą W X Litt: był pokazywany, i Suplikowali Nam Mie-
szczanie nasi Pinsky mianowicie, Sławetni, Hrehory Kozorezo-

wiecz Lentwoyt, Bohdan Stoianowicz Rayca i Fiedor Michałowicz Pisarz swoim i wszystkiego Miasta imieniem, przez Wielmożnego Albrychta Stanisława Radziwiłła, Księcia na Olyce Kanclerza W X Litt. Piskiego etc. Starosty Naszego i niektórych P.P. Urzędników dworu naszego przy boku naszym na ten czas będących abysmy im te prawa, od S: Pamięci Królów Jch Mciów Polskich, Stefana nadane i Zygmunta Trzeciego Pana Oycy Naszego potwierdzone powagą także naszą Królewską, za osobistym przywilejem naszym stwierdzili a niektóre z nich punkta, które niżej w tym przywileciu naszym wyrażone są ku polepszeniu prawa nie ku ubliżeniu poprawili i nowych wolności z obiasnieniem dawnych przyczynili Tedy my uważając ich prośbę być słuszną ku ozdobie tej Korony y W X Litt. dobremu Rzeczypospolitey, pożytkowi miastom Państw naszych i ich obywatelom rozmnożeniu i rozszerzeniu, co daley większemu a chcąc im łaskę naszą osobliwą pokazać za nowym przez nas Berla Królewskiego obięciem nowymi też to miasto nasze Piskie dawniejsze niektóre we wszystkim stwierdzając i onych nienaruszając wniczym, niektóre zaś obiasniając przyozdabiamy wolnościami, których kątenta przy tamtych pierwszych wolnościach z taką, poprawą obiasnieniem i przydatkiem mieć chcemy nayprzód co tkanie Arędy mieyskiej i przedtym do niej miasteczka i wsi Starostwa Piskiego gdzie tylko karczmy są należały, tedy wyimując teraz one a do miasta Piska niełącząc a to względem inszych nadania wolności przyczynieniem pożytku miastu ustanawiamy tym listem naszym aby z samego tylko miasta Piska arędy od napoiów, iako miodu piwa i gorzałki i trzech koł młynskich także i browaru na targowisku rybny, będącego popięcset kop groszy Lit Mieszczenie Pinsky Placeli, warując im aby ku przeszkodzie tej arędy innych pokatnych karczem nie było a w Miasteczkach i włości Piskiej ponieważ też zdawna karczmy były i teraz są tedy te w osobney Arędzie chodzić mają i wolno będzie ludziom postronnym

one arędownac też Burmistrzow aby na każdy rok pospolstwo obie-
 rało Zrady mieyskiej dwoch ludzi na ten urząd Burmistrzowski
 godnych i w Mieście osiadłość mających, także też aby i Katoli-
 kow iako się wszędzie w Miastach zdawna zawniesieniem prawa
 Maydeburskiego zachowanie do lawice przyjmowali i na radzictwo
 potem na Burmistrzowstwo Jeżeli się znajdzie taki że będzie na
 ten Urząd godny i w mieście osiadły obierali warujemy też i to,
 aby stanu Rycerskiego ludzie, obywatele pttu Piskiego Sądow
 Ziemskich Grodzkich i innych wszelkich spraw, pod żadnym pre-
 textem na Ratuszu mieyskim Piskim nieodprawowali który to Ra-
 tusz tylko mieszczan samych iuryzdykcyey ku sprawom ich na-
 leżec ma i powinien będzie, także i Woyta pozwalamy, aby i te-
 go Samiż obierali, to iest dwoch Elektorow, a po confirmacyą do
 nas odsyłali, ktoregobysmy z tych dwoch obranych, jednego do
 żywota podwierdzac im mieli i tak wiecznemi czasy. Co się tkanie
 iarmarkow, te już nie cztery ale dwa dorocznie w mieście naszym
 Piskim ustanawiamy, ieden na nowe lato Ruskie a drugi na dzień
 w Niebo wzięcia Panny Maryi i Ruskiego także Święta, każdy iar-
 mark podwie Niedzieli, wolnych czyniąc przerzeczonych Miesz-
 czan naszych Piskich, podczas tylko tych iarmarkow od płace-
 nia myt na komorach i przykomorkach Piskich, powyisciu zas
 iarmarkow aby już kupce goscie przyjeździ wszelakie towary swo-
 ie nikomu inszemu tylko mieszczanom Piskim, a nie gosciom
 i nie tym ludziom, którzy w mieście Piskim pod prawem May-
 deburskim osiadłości swej niemają i żadney powinności z Mie-
 szczany do Ratusza niepełnią nieprzedawali i z niemi niehandlo-
 wali także też kupce i goscie przyjeźdzy i mieszczanie osiadło-
 ści swej mieyskiej niemający, handlowac funtem kwartą i łokciem
 mierzyc i stolcow swoich z Towarami i rzeczami strawnemi na
 szynku miec i stawiac niemogą bez wiadomości i pozwolenia Burmi-
 strzowskiego. Młyny na rzece Strumieniu, aby też tym miesz-
 czanom Piskim wolno było miec i pożytek z nich na Ratusz obra-

cac pozwalamy kutemu w nagrodę tych miasteczek i wsi
 do Starostwa Piskiego należących a niepospołu iako przed tym
 w Arędzie mieyskiej będących na opatrzenie Ratusza i potrzeby
 mieyskie z woskoboynie wagi, postrzygalnie z Łazni, także pomiar-
 ne zkopne poduzne, i odiatek Solnych, chlebných, mięsnych i od
 wszystkich, Rzemienników miesnice i innych wszelakich iatek
 nie łącząc tego do Arędy iako pierwey używali w samym Rynku
 i na targu rybnym nad Rzeką pożytki i dochody obracać będą.
 Z komor też Rynkowych w każdym roku czynsz doroczny do Ra-
 tusza pomienieni mieszczanie Piskcy wybierać mają wiecznemi
 czasy, A komor zas kramnych w rynku bez pozwolenia Magistra-
 tu, nikomu nie ma być wolno budować. Żydzi w Mieście Pin-
 skim mieszkający którzy teraz świeżo domów sobie nabyli zaro-
 wno z mieszczanymi Piskimi, wszelakie ciężary z tych Domów
 nowo nabytych oprócz co dawnoscią zasły ponosić mają, a wię-
 cey domów aby im niewolno było kupować, aniteż iakim kolwiek
 sposobem nabywać pod straceniem tych domów, warujemy też
 i to, iż któryby Mieszczanin w Mieście Piskim zasiedziawszy
 dawnosć, osiadłości w mieście sobie nabył, takowego mieszczani-
 na żaden Szlachciec za Ojczyca i zbiega swego odyskiwać i pra-
 wem oto turbować niema. Co wszystko powagą Naszą, Stwierdza-
 iąc, wiecznemi czasy tak dawne prawa ich od S. Pamięci
 Królów Jch mściów Polskich, nadane i Zygmunta Trzeciego
 Pana Ojca naszego potwierdzone, iako też i to co się z oso-
 bliwey łaski naszej Piskiej w tych prawach obiasniło, polep-
 szyło i nowych przyczyniło wolności (Jle z Prawa iest.) Ten Nasz
 list przywilej ręką naszą podpisałismy i do niego pieczęć W X Litt
 przycisnąc rozkazali. Pisan w Krakowie dnia piątego Miesiąca Mar-
 ca Roku Piskiego Tysiąc Szescset Trzydziestego trzeciego Pa-
 nowania Królestw naszych Polskiego pierwszego a Szwedzkiego
 Trzeciego Roku. Władislaus Rex, Marcjan Tryzna Referen-
 darz i Pisarz W X Litt. My Król bacząc być prośbę słuszną

tę sprawę z Akt Kancellaryi Naszey, w ten list nasz wpisac i z nich ekstraktem pod pieczęcią W X Litt Stronie tego potrzebu-
iącey wydac rozkazalismy. Pisan w Kancelaryi Naszey Dnia dwu-
dziestego wtorego miesiąca Decembra, Roku tysiąc szescset pię-
dziesiątego, Panowania Naszego Polskiego wtorego a Szwedskie-
go Trzeciego roku, U tego ekstraktu pieczęć większa W X Litt
a podpis rąk temi słowy: Albrycht Stanisław Radziwiłł, Kan-
clerz W X Litt, Jan Karol Młocki Sekretarz J K Mei. Drugi
Extrakt po tytule Naszym, tak się w sobie ma: Oznaymujemy tym
listem Naszym wszem wobec i każdemn z osobna komu o tem
wiedziec należy, iż bylismy proszeni o wydanie z xiąg metryk
Kancelaryey Naszey Większey W X Litt. Ekstraktem sprawy ni-
żey wyrażoney ktora się znalazła w Xiegach, za panowania S:
Pamięci Krola JMci Władysława Czwartego Pana Brata nasze-
go temi słowy pisana. Władysław Czwarty oznaymujemy tym
listem naszym wszem wobec i każdemu z osobna Komu o tem
wiedziec należy, iż był pokładany przed Nami Jmieniem Bur-
mistrzów Radziec, i wszystkich Mieszczan miasta Naszego Pin-
skiego przywiley S. Pamięci Krola Jmci Zygmunta Trzeciego
Pana Oyca i Dobrodzieja Naszego Konfirmacyi Listu zeszłego
Jasnie Wielmożnego Kcia Jerzego Zbaraskiego Piskiego i So-
kalskiego na owczas Starosty, na zbudowanie Ratusza iatek mię-
snych i chlebowych, na rynku albo gdzie by się im naysłuszniey
widziało. Takze inabranie powinności zwykley od każdego prze-
kupnia z iatek na tydzień po dwa pieniądze białe onym dany
prosząc Nas, abysmy to im ninieyszym listem Naszym Stwier-
dzili, który słowo w słowo w ten list nasz wpisuiąc tak się
w sobie ma. Żygymont Trety Bozeju Myłostyiu Korol Polski We-
lyki Kniaz Litowski Ruski Pruski Zmoydzki, Mazowecki In-
flantski, a Szwedzki Gotski Wandalski Dedycznymi Korol. Oznay-
mujem sym listom Naszym, komuby o tom wedaty należało, Po-
kładano pered Nami Hospodarem Jmenem Burmistrow Radec

i wsich Meszczan Mesta Naszohu Pinskohu list Wielmożnohu Książaty Juryia Zbaraskohu, Kasztelana Krakowskohu, Starosty Naszohu Pinskohu i Sokolskohu Meszczanom Naszym Piskim, na zbudowanie Ratusza iatok mesnych i Chlebowych na rynky abo hde se im naysłuszhney widety budet także i na branie powynnosty zwykłoie od każdohu prekupnia ziatok na tyden po dwa penezy belyie Dany proseczy nas Hospodara, aby iesmo ouyi list prereczonym Meszczanom Naszym Piskim osobliwym Listom prywyleiom Naszym, utwerdyły i w ses Nasz List upysaty Jehu weleły. My Hospodar Czołom bite Jch wideczy byt słuszhnoie łaskawe iesmo na to pozwolywszy, Weleły iesmo tot List Książaty Zbaraskohu, Kasztelana Krakowskohu, w ses nasz List wpisaty, kotory wpisuiuczy słowo do słowa, tak se w sobe maiet. Jerzy Książę Zbaraski Kasztelan Krakowski Pinski i Sokalski Starosta, oznaymuję tym listem moim żem pozwolił Mieszczanom Piskim, Ratusz na Rynku Piskim pobudowac, gdzie onym naysłuszhney widziec będzie, by i kramnic mieyskich i żydowskich przyszło znosit. Tedy od tego mieysca gdzie Ratusz będzie czynszow do Zamku Piskiego placic nie będą powinni Jatki też mięsne i chlebane i przekupni w domiech szlacheckich i osob duchownych mieszkaiąc, aby wszyscy powinose zwykłą każdy od stolca w tydzien po dwa pieniądze białe do ratusza pełnił, kotorych Przekupek i Przekupniow Urzędnicy moi Pinscy bronic niemaią, ale Burmistrzowie i Raycy tego Miasta, abo Komu od nich to zlecono będzie na Ratusz wybierac maią wiecznemi czasy. Na co dałem Burmistrzom Piskim ten moy List z Podpisem ręki i przyłożeniem pieczęci mey. Datta w Warszawie Roku Panskiego Tysiąc Szescset dwudziestego trzeciego Mca Marca Wtorego Dnia. U tohu Listu peczat prytysnena odna, Podpis ruki tymi słowy, Jerzy Książę Zbaraski Kasztelan Krakowski, Kotoryi toy List Wielmożnohu Kasztelana Krakowskohu, Starosty Naszohu Pinskohu i recz w nim

pomenenuiu wo wsim pry mocy zachowali i Sim Listom pry-
wyleiem naszym Vtwerdili i tym prerieczonym Meszczanom
Naszym Piskim, Ratusz na Rynku abo hde im naysłuszney
widetise budet zbudowaty pozwalaiem inadaiem, z ktoroho Mie-
sca, hde Ratusz zbudowan budet, ni ktoroho czynszu do zam-
ku Staroste naszemu Piskomu platyty nebudut powinny, tak-
ze iatki miesnyie i Chlebowyie Prowentom Zamkowym niczoho
neuymuiuczy a prekupnewe tam w domach Szlacheckich i osob
duchownych mieszkaiuczyie powinnost zwykluu z tych iatok
kadzy z nich od Stołka w Tyden po dwa penezы belyie Bur-
mystrom abo ich arędarom do Ratusza i Skrinki mieyskoie we-
cznymi czasy platyty powinny budut, wczom Meszczanom Na-
szym Piskim Vradniki Zamkowyie teperesznyie i na potom bu-
duczyie żadnoie pereszkozy czynyt nemaiut naszto dla lepszoie
twerdosty dali iesmo Meszczanom Naszym Piskim Sey List
prywyley z podpisom ruki naszoie do ktoroho i peczat Weliko-
ho Kniazstwa Litowskoho prytysnuty welely. Pisan w Warsza-
wie, Roku Tysiacza Szestsot dwadcat tretcho, Miesieca Marca cze-
tyrнадcatoho dnia Sigismundus Rex Alexander Korwin Go-
siewski Referendarz i Pisarz. My tedy Krol wyż mianowany Wła-
dysław Czworthy widząc prozbę ich bydz słuszną ten przywi-
ley S. Pamięci Krola Jmęc Konfirmacyi Listu Jasnie Wielmo-
żnego Kasztelana Krakowskiego Meszczanom Piskim danego we
wszystkich paragrafach i punktach cale zachowuiemy, ninieyszym
Listem Konfirmuiemy, To onym zosobliwey łaski naszey nada-
iąc i waruiąc aby na Ratuszu ich Piskim, żadne sądy odpra-
wowane niebyły oprócz tylko Jch Miesckie, co wszystko stwier-
dzaiąc daiemy ten przywiley z podpisem ręki naszey i pieczęcią
W X. Litt. Pisan na Seymie Walnym Koronacyinym dnia dwu-
dziestego pierwszego Marca roku Tysiąc szesceset trzydziestego
trzeciego, Panowania Naszego Polskiego i Szwedskiego pierwsze-
go roku. Vladislaus Rex Marcyan Tryzna Referendarz i Pisarz

W X Litt. My Krol bacząc byc prosbę słuszną, te sprawę z Akt Kancelaryey Naszey w ten List Nasz wpisac i z nich ekstraktem pod pieczęcią W X Litt, stronie tego potrzebuiącej wydac rozkazalismy. Pisan w Kancelaryey Naszey dnia dwudziestego wtorego Miesiąca Decembra, Roku Panskiego Tysiąc Szescset piędziesiątego, Panowania Naszego Polskiego Wtorego a Szwedskiego Trzeciego roku, u tego ekstraktu pieczęć większą W. X. Litt, a podpis rąk takowy: Albrycht Stanisław Radziwiłł Kanclerz W X Litt, Jan Karol Młocki Sekretarz J K Mci My tedy do prosby imieniem pomienionych Mieszczan Naszych Pinskiich do Nas wniesionej łaskawie się skłoniwszy wyżej inserowane przywileie dwa Exraktami z Metryk większych W X Litt wyięte, przytem przywilej Krola J Mci Stefana na prawo Maydeburskie i inne wolności Miastu Pinskiemu dany wypisem z Xiąg Grodzkich Pinskiich przed nami pokładany z przywileiem konfirmacyinym Krola Jmci Pana Oyca Naszego we wszystkich Jch punktach Kondyacyach Klauzulach i paragrafach mocą i powagą Nasz Krolewską Stwierdzamy, zmacniamy i approbuujemy. Punkt iednak z przywileiu Krola Jmci Stefana Strony Elekeyey Burmistrzowskiey reasumuiąc, tak go deklamuiemy, Jż gdy Elekeya Burmistrzow przypadnie ktora w każdy, rok powinna byc, tedy Mieszczanie Pinsky i wszystko pospolstwo z posrzodka Raycow czterech Elektow na Burmistrzowstwo obrac i onych do Starosty Panskiego pro confirmatione odsylac maia, a Starosta Pinski z tych czterech Elektow, dwoch na Burmistrzowstwo potwierdzac powinien będzie, Na co dla lepszey wiary Ręką się Naszą podpisawszy, pieczęć W X Litt przycisnąc rozkazalismy, dan w Warszawie dnia trzydziestego pierwszego Miesiąca Grudnia, Roku Panskiego Tysiąc Szescset piędziesiątego, panowania Krolewstw Naszych, Polskiego Wtorego a Szwedskiego trzeciego roku, Podpis ręki naszey temi słowy. Jan Kazimierz Krol Jan Dowgiallo Zawisza Referendarz i Pisarz W X Litt. (Из Книги Пинскаго Гродскаго Суда 1765. года)

168.

Кгабрыел Коленда млію Божою и Престола Апостолского Архiepи-
скоп Метрополита Кіевскн Галицкн и всея росси Архiepскоп
Полоцкн Витебскн Мстиславскн Епскоп Березбецкн Лещынскн
Супраскн Архимандрыта

Били нам чолом Вонтъ юрыздыки наше Вознесенское вместе мнском
будучое пвси Мещане наши менские тож Юрыздыки, пж права им
даные, от Антецесоров наших водлуг которых справоватися звыкли,
подчас теперешнее воины Московское погнули, Прото просили нас
абысмо Мы оным Порадок Повинности учинит рассказали, Тогда ме
ти хотим пж вси мещане наши Вознесенское Юрыздыки вкождыи
рок звымеронного пляцу Подвадцат чотыры гр. лит. до монастыра Сви
того Духа Преложоному албо наместничков Платит Повинни, также
каждого году дни тры на жнива выходит, сено скошаное от ляховое
луки досамого места Менского з Сеножати Монастырских погresti, На
Кгвалть ежелибы хто кривду якую Монастырови на Ипвах на Сено
жатеx влесе нашом и на кгрунтах наших чинилъ заданем собе знат
выходит повинни, Будынков своихъ зюрыздыки наше безведомости
зносит неповинни, Волочобное и Коляду Бляшторови нашему святого
духа здавна належитую отдавати мают, Судитися также переднамест
ником нашим мают, Так на потомные пвечные часы устанавляем и
мети хотим, до которого листу для поваги оного печат притиснут ро
сказавшы рукою нашою Подписалпсмо Ипсан у Мнску року тысяча
шестсот шестдесят шостого мца Ноябра двадцатого дня водлуг нового
Календара. *Дописано рукою Митрополита*: Ажеся недоложыло всеу
дах однапастника данас Митрополита апеляцыя теды подтым ли
стом докладаемъ пж волно каждому до нас апеляцыю, Кгабрыел
Коленда Архiepскоп всея росси Josaphat Brażyc zakonu Sgo
Bazylego Wgo Starszy przełożony Woznesęski, y Święto Duski
Namiesnik Metropolitanski m p. (*Подлин.—Приложена печать Митро-*

полита а снизу документа дописано: До далшой волн Пречестного Его Мати отца протоархимандрыты подписуюся Бонифацыи Пашкевичъ Ч. С. В. Вел. Старшыи Монастыра Мпнскаго. Ten list we wszytych punktach y Klauzułach iego stwierdzam Pachomiey Ohilewicz Ord. S. Basilij M Protoarchiman.

169

Лета отнароженя сына божого тисеча шестсотъ семдесят шостого мца Юния двадцатого дня

Навrade Кгродском взамку Гдрском пписком передомною Александромъ бушковским Подстаростим Пписким одвелможного Его Милости Пана Яна Кароля на Дольску Дольского Подчашого Вел: Князства Лит: Старосты Ппиского установленнымъ постановившысе очивисто Панъ Базыли Стаховекки подал ку актыкованю до книг Кгродских Пписких Листъ заручныи наяснейшого Короля Его Млсти Пана Нашого Милостивого вречи ижеи выим выражонен втые слова писаны: Jan Trzeci z bożej Łaski Król Polski Wielki Xiążę Litewski Russki Pruski Żmuydzki Mazowiecki Podlaski Kiiowski Wołyński Podolski Inflantski Smolenski Siewierski y Czernihowski etc. Wielebnemu w Bogu Marcinowi Białozorowi Episkopowi Pinskiemu y Turowskiemu wiernie nam miłemu Łaska Nasza Krolewska Wielebny w Bogu wiernie Nam miły. Doniesiona Nam iest żalosna querimonia przezpanow Rad y VrządNIKow Naszych Dwornych przy boku naszym natenczas będących imieniem pobożnego Mirona Turczynowicza Protopopy Płotnickiego y Vrodzonych Bazylego Stachowskiego, Mikołaja Kaczanowskiego, Stefana Junkiewicza, Jana Horaina, Andrzeia Horaina, Bazylego y Hrehorego Wabiszczewiczow Płotnickich, iako Dziedzicow y Fundatorow Cerkwi Płotnickiey, iż Wielebnosc Twoia lekce Sobie poważaiąc Zwierzchnosc Maiestatu Naszego y prawa pospolitego, smiales y ważyłes się w Roku przeszłym Tysiąc Szescset Siedemdziesiąt piątym

Violente modo, niemając żadnego prawa y przystępu tak do Funduszu dziedzicznego pomienionych Vrodzonych Płotnickich y do Cerkwi która do dyecesiey i Episkopii Wielebnosci twoiey nienależała, oną odebrać y do nienależytego Sądu Kapturowego, mimo Sąd Nasz relacyiny y Seymowy przeciwko wyraźnym Konstytucyom onych pozywac, dekreta Agrauantia na Żalujących otrzymywac, o co sobie saluę Vkrzywdzeni do Sądu naszego należącego zachowuią, a nie dosc natym mając, ieszcze z zawziętego iakiegos na nich Rankoru niewinnje na zdrowie y Substancją ich różne odpowiedzie y pochwałki Wielebnosc twoia czynisz y dotych czas czynie nieprzestaiesz obiecuiąc ich sam przez się krewnych swoich, sług, Boiar, poddanych, albo przez insze subordynowane osoby o smierc przyprawic, y drugą cerkiew nową gwałtem odjąc usiłujesz; przeto nie będąc bezpieczeni zdrowia swego, a osobliwie pobożny Turczynowicz Protopopa Płotnicki uciekł się y uciekli się do Nas z prozbą swoją abysmy zdrowie Jch pod obronę y protekcyą Naszą Krolewską, tak same osoby, iako i tę cerkiew nowo wzbudowaną wzięwszy Listem Naszym zaręcznym obwarowali y ubezpieczyli. My tedy KRÓL bacząc byc prozbę tak pobożnego Turczynowicza Protopopy iako y urodzonych Płotnickich słuszne stosuiąc się do prawa pospolitego a postrzegaiąc tego aby każdy pod szczęśliwym panowaniem Naszym w pokoiu zostował y publicam zdrowia y własności swoich y cerkwi tey mieli securitatem, zwysz mianowanego pobożnego Protopopy Płotnickiego y Vrodzonych Płotnickich pod obronę y protekcyą Naszą Krolewską bierzemy, chcąc po Wiernosci Twoiey miec, abys się z niemi spokojnie zachował sam przez się, krewnych swoich, sług, Boiar, Poddanych y innych subordynowanych osob, na przerzeczone osoby zdrowie y substancją ich nie następował, cerkwi nowo zbudowanej iako sobie nie należącey Violenter y ni jakim pretextem nie zabierał pod zaręką za naruszenie tego Listu Naszego zaręcznego na Wielebnosc Twoją założoną Dziesięć Tysięcy kop liczby Li

tewskiej ktorey połowa stronie żałobney a druga do skarbu Naszego należec będzie. Jesliby też Wielebnosc Twoia krzywdę iaką odprzerzeczonych Vrodzonych Płotnickich y pobożnego Protopopy Płotnickiego pretendował, tedy nie violenter ale ordynaria Juris via abys z niemi o to postępował; Jnaczy nieczyniąc dla łaski Naszey. Dan w Krakowie na Seymie Coronationis Roku Panskiego Tysiąc Szescset Siedemdziesiąt Szostego Mca Marca Piętnastego dnia Panowania Naszego Wtorego Roku. Утого Листу заручного печать Мнѣшая великого Князства Лит: а подпись рукъ твоихъ словы: Jan Krol Andrzej Kazimierz Zawisza pisarz W X Litto. Который тот лист заподанемъ его до актъ през особу звышши саную до книгъ Гродскихъ Цисскихъ ест уписан (Изъ Книги Цисскаго Гродскаго Суда 1676 года).

170.

Roku Panskiego Tysiąc Szescset siedmdziesiąt dziewiątego, miesiąca Maia szesnastego dnia.

Na Vrzędzie J K Mci Mieyskim, Prawa Maydeburskiego Minskim, przed nami Thomaszem Ianem Rukianskim, Lantwoylem; Ierzym Iewsowiczem, Ianem Piotrowskim, Burmistrzami; Damianem Sidorowiczem, Alexandrem Żydkiwiczem, Raycami; Theodorem Ianem Soffronowiczem, Athanasym Kazimierzem Niedzwickim Ławnikami, na sprawach Mieyskich, Roku teraznieyszego zasiadającemi, stanowszy personaliter Pan Piotr Iewmienowicz Ostrowski, imieniem szlachetnego Pana Iewmiena Piotrowicza Ostrowskiego Ławnika Minskiego, a Oyca swego, pokladał list Vpominalny od JKr Msci Pana naszego miłosciwego, szczęśliwie nam panującego do Jm Pana Marcina Kazimierza Wołodkowicza, Horodniczego y Podstarosciego Minskiego, w żalobie y praetensiach tegoż Pana Jewmiena Piotrowicza Ostrowskiego wyniesiony o rzecz szerzey w nim wyrażoną: za nieprzyjęciem

w Grodzie Minskim, ex quo iest sam Jm Pan Wołodkowicz Podstaroscim Minskim, do akt Ratusza Minskiego ku aktykowaniu y wpisaniu podał Ktorego listu Je Kr Mci, Pana naszego miłościwego, czytanego przed nami wysłuchawszy, za podaniem przez szlachetnego Pana Ławnika Minskiego do akt y wpisania w xięgi Ratusza Minskiego przyjęliśmy. Ktory wpisując słowo do słowa, tak się w sobie ma: Jan Trzeci z Bożej łaski Krol Polski, Wielkie Xiążę Litewskie, Ruskie, Pruskie, Zmuydzkie, Mazowieckie, Infflanskie, Smolenskie, Siewierskie, Wołyńskie, Podolskie, Podlaskie, Kiiowskie y Czernihowskie. Vrodzonemy Marcinowi Wołodkowiczowi Horodniczemu y Podstarosciemu Minskiemu, wiernie nam milemu, łaska nasza Krolewska. Vrodzony wiernie nam miły. Donosił nam przez Panow Rad, y VrządNIKow naszych dwornych, przy boku naszym na ten czas będących, sławetny Jewmien Piotrowicz Ostrowski Ławnik Minski, iz Wier: twoia, od sławetnego Michała Hrehorowicza Olisiewicza mieszczanina Minskiego, a bywszego zięcia iego, dom woprawie w kilku ty sięcy złotych, in praesentia Magistratu Jewmienowi zawiedziony nabywac iuż u nienależney osoby usiłujesz, przeciwko Prawom ich; iz Vrodzeni szlachta, y niewierni Żydzi nie powinni nabywac placow mieyskich, ani domow, przez co mieszczanom Minskim krzywda się dzieie. Supplikował tedy do nas; abysmy onego pod protekcią naszą Krolewską wziąwszy, tym listem naszym Wier: Twoię upomneli. My tedy do pomienionej prozby iako słuszney łaskawie się skłoniwszy; a postrzegając tego, aby każdy pod szczęśliwym panowaniem naszym w pokoju zostawał sławetnego Jewmiena Piotrowicza pod obronę naszą Krolewską bierzemy. A zatym chcemy mieć po Wier: Twoiey, y roskazujemy, aby scie Wier: Twoia domu z placem u zwysz pomienionego Sławetnego Olisiewicza, tak sam przez siebie, iak też przez subor dinowane osoby nienabywał; Praw od Antecessorow naszych, na danych nie praeiudikował pod zaręką trzech tysięcy złotych Pol

skich. In quantum by Wier: Twoia do niego iakową praetensią miał; prawnie, nie violenter z onym postępować, inaczej nie czyniąc dla łaski naszej, y postrzegając na się zaręki w tym liście naszym opisaney Dan w Grodnie, dnia trzydziestego, miesiąca Marca, Roku Panskiego Tysiąc Szescset Siedmdziesiąt dziewiątego, panowania naszego piątego Roku V tego listu Vpominalnego Pieczęć W X Litt mnieysza przycisniona, a podpis ręki Naiasniey szego Krola Je mci Pana naszego miłosciwego własny temi słowy: Jan Krol y drugi podpis: Michał Drucki Sokolinski Pisarz W X Litt Ktory ten list upominalny je Krol Mci, Pana Naszego miłosciwego, szczęśliwie nam panującego, za podaniem przez wysz pomienioną osobą, za nieprzyściem w Grodzie Minskim, do xiąg Mieyskich Ratusza Minskiego iest zapisan. (*Изъ Книги Минской Ратуши 1679 года*).

171.

Выписе с книг Головных Трибунальных у Минску отправоуемых. Лега отнароженя сына божого тисеча шестсотъ осемдесятъ сего мца декабря одиннадцатого дня Переднами Судьями Головными на Трибуналь у вел: Князстве Лит: зводствъ Земль и Поветов нарокъ теперешных вышмененных обраных ми, постановившысе очевидно у Суда Панъ Самуель Корейва оповѣдал покладал и куактыкованю до книг Головных Трибунальных подал документъ певных нареч внемъ нижеи выражоную вбогу Превелебному отцу Кгедеону Шумлянскому Архимандрите Минскому служащым инале жачым просечы абы тот документ был до книг головных Трибунальных принят актыкован и писан, которым уписуючы у книги слово до слова таксе всобе мает: Передвсми почтивыми людьми я Иванъ Евъ лашъкевич мещенин меньских чиню знаменито сим моим листом хто нанего посмотришь или чтучи его услышитъ кому будетъ того потреб вѣдати первѣй сего ижжоною моею изсынами псидором пзмака

ром заставили были есмо дворец свои изгумном исполем иссеножатыю надрѣкою надвислочно ухлусова мосту Архимандриту Понѣ Манастира Хва Вознесения ичерньцом того манастиря упятинадцети копах широких грошей азоставил был есми нарок аколибых натот рок невыкупил того дворца тогды тот мой дворец игумно иполе иссеножат обел манастирю Ино я натот рок инадруги инатретии немогль издостачити тых пенезей итого дворца выкупити протож я иван ижжоною моею измоим сыном сидором продали есмо тот мой дворец изгумном исполем иссеножатыю долгою укрута берега нижеи хлусова мосту На стоятелю того манастиря иноку Олексѣю ивсей яже оХте братьи чернцом задвадцеть коп грошей идвѣ копѣ чешское монѣты польской личбы копа пошестидесять грошей бо есми донял ктым грошем кпятинадцети копамъ што вышеписаны сем копѣ грошей уволексѣя иучернцов анаболен длятого есми удѣлал иже продал то кманастирю обел штож Олексѣи исбратьею счерницы уписали отца моего иматку мою упоминик ибрата моего тимоеея имене ижону мою идѣти мой амает нас поминати навѣки апотом дѣтемъ моим ани тимоеѣвым брата моего ани ближним нашим непопскывати того ахто иметь того попскывати изнашого роду тот вины заплатит гдрю Его Млсти Великому Кнзю двадцать рублей а на город десет рублей ато есми вдѣлал перед паном Грушою намѣсником мѣнским пана миколая ильинича иперед Воитомъ мѣнским передходором Шокалом адлялѣпшого свѣдомства просил есми пана Груши ивоита Өодора абы свои печати приложили ксему моему листу иони приложили и я иванъ и свою печать приложил апритом был отецъ мой дховный поп Тимоеи Борисоглѣбский ибрати чи мой Пашко Евлашков сын ибогдан Евлашѣковже сын аклим ходоров сын аюшько лаврѣнович аписал дьяк шаровский Псан вѣнску влѣто x 33 индикт В мѣца сен ѿ 1 днѣ. Утого документу печати притиснены три. Которыиже тот документ заподанемъ оног доакт черезъ особу верху мененую ест до книг Головных Трыбуналных принят актыкован иуписан скоторых исес выпис подпетатю земскою воеводства Минского Его Млсти Ксендзу Шумѣлянскому Архимандрите Минскому

ест выдан Писан умпиъску. Bogusław Vniechowski Pisarz Ziemski Nowog. Marszałek Trybunału Wo Xa Lo Теодор Володкович Писар Скорригова Яцевичъ (Подлин.— Прил. Земская печать Минскаго Воеводства):

К О Н Е Ц Ъ.

2007231652